

Nr. 16 – 2005
Side 2415 – 2657

NORSK LOVTIDEND

Avd. I

Lover og sentrale forskrifter mv.

Nr. 16 – 2005
Utgitt 20. januar 2006

Innhold

	Side
Lover og ikrafttredelser. Delegering av myndighet	
2005	
Des. 21. Lov nr. 120 om endr. i lov 14. desember 1973 nr. 61 om statsgaranti for lønnskrav ved konkurs m.v. og lov 8. juni 1984 nr. 59 om fordringshavernes dekningsrett (dekningsloven)	2415
Des. 21. Lov nr. 121 om endr. i lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven)	2415
Des. 21. Lov nr. 122 om endringer i kontantstøtteloven mv.	2418
Des. 21. Lov nr. 123 om Statens pensjonsfond	2419
Des. 21. Lov nr. 124 om obligatorisk tjenestepensjon	2420
Des. 21. Lov nr. 125 om endr. i folketrygdloven og pasientrettighetsloven (regulering av behandling hos kiropraktor og manuellterapeut)	2423
Des. 21. Lov nr. 126 om kosmetikk og kroppsspleieprodukt m.m. (kosmetikklova)	2424
Des. 21. Lov nr. 127 om endr. i folketrygdloven og spesialisthelsetjenesteloven	2426
Des. 21. Lov nr. 128 om endr. i lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard	2427
Des. 21. Lov nr. 129 om oppløsning av stamhuset Ekeberg	2427
Des. 21. Lov nr. 130 om endr. i lov 13. august 1915 nr. 5 om domstoler (domstolloven) og enkelte andre lover	2427
Des. 21. Lov nr. 131 om oppheving av lausgjengarlova og om endringer i straffelova o.a. (eige straffebod mot vald i nære relasjonar o.a.)	2432
Des. 21. Lov nr. 132 om endr. i lov 17. desember 1982 nr. 86 om rettsgebyr	2435
Des. 21. Lov nr. 133 om endr. i lov 19. juni 1997 nr. 82 om pass (passgebyr)	2435
Des. 21. Lov nr. 134 om endr. i introduksjonsloven	2436
Des. 21. Lov nr. 135 om endr. i lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v.	2436
Des. 21. Lov nr. 136 om opphevelse av lov 17. juni 2005 nr. 103 om statens embets- og tjenestemenn mv.	2437
Des. 15. Ikrafttr. av lov 9. desember 2005 nr. 109 om endring i lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumforekomster m.v. (Nr. 1505)	2446
Des. 16. Ikrafttr. av lov 17. juni 2005 nr. 92 om endringer i straffeloven (prøveordning med narkotikaprogram med domstolskontroll) (Nr. 1517)	2455
Des. 16. Deleg. av myndighet til Justis- og politidepartementet etter straffeloven § 53 nr. 6 (Nr. 1519)	2457
Des. 16. Endr. i forskrift om ikrafttredelse av lov 10. juni 2005 nr. 46 om endringer i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) og enkelte andre lover (evaluering av regnskapsloven) (Nr. 1525)	2464
Des. 16. Delvis ikrafttr. av lov 10. juni 2005 nr. 43 om endringer i lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (finansieringsvirksomhetsloven), lov 6. desember 1996 nr. 75 om sikringsordninger for banker og offentlig administrasjon mv. av finansinstitusjoner og i enkelte andre lover (finansgrupper, obligasjoner med pant i utlånsportefølje og skadeforsikringssselskapenes garantiordning). (Nr. 1526)	2464
Des. 16. Ikrafts. av lov 29. april 2005 nr. 21 om supplerande stønad til personar med kort butid i Noreg (Nr. 1561)	2482
Des. 16. Ikrafttr. av lov 29. april 2005 nr. 20 om innkreving av underholdsbidrag mv. (bidragsinnkrevingsloven) (Nr. 1562)	2483
Des. 16. Deleg. av myndighet til Nærings- og handelsdepartementet og Fiskeri- og kystdepartementet etter lov om vitenskapelig utforskning og undersøkelse etter og utnyttelse av andre undersjøiske forekomster enn petroleumforekomster § 2 andre ledd (Nr. 1572)	2490
Des. 21. Delvis ikrafts. av lov 21. desember 2005 nr. 131 om oppheving av lausgjengarlova og om endringer i straffelova o.a. (eige straffebod mot vald i nære relasjonar o.a.) og delvis ikrafts. av lov 20. mai 2005 nr. 28 om straff (straffeloven) (Nr. 1580)	2503
Des. 21. Deleg. av myndighet til Finansdepartementet etter lov om obligatorisk tjenestepensjon (Nr. 1581)	2504
Des. 21. Ikrafttr. av lov 21. desember 2005 nr. 120 om endringer i lov 14. desember 1973 nr. 61 om statsgaranti for lønnskrav ved konkurs m.v. og lov 8. juni 1984 nr. 59 om fordringshavernes dekningsrett (dekningsloven) (Nr. 1604)	2536

Des.	21.	Ikrafts. av lov 17. juni 2005 nr. 81 om endringer i lov 20. mars 1998 nr. 10 om forebyggende sikkerhetstjeneste (sikkerhetsloven) (Nr. 1605).....	2537
Des.	21.	Ikrafttr. av lov 21. desember 2005 nr. 125 om endringer i folketrygdloven og pasientrettighetsloven (regulering av behandling hos kiropraktor og manuellterapeut) (Nr. 1606)	2537
Des.	21.	Ikrafttr. av lov 21. desember 2005 nr. 129 om oppløsning av stamhuset Ekeberg (Nr. 1607)	2537
Des.	21.	Delvis ikrafttr. av lov 21. desember 2005 nr. 130 om endringer i lov 13. august 1915 nr. 5 om domstoler (domstolloven) og enkelte andre lover og delvis ikrafttr. av lov 15. juni 2001 nr. 59 om stiftelser (stiftelsesloven) (Nr. 1608)	2537
Des.	21.	Ikrafttr. av lov 21. desember 2005 nr. 123 om Statens pensjonsfond (Nr. 1610).....	2539
Des.	21.	Ikrafttr. av lov 21. desember 2005 nr. 135 om endringer i lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. (Nr. 1614).....	2541
Des.	22.	Ikrafttr. av lov 4. mars 2005 nr. 11 om endringer i verdipapirhandelloven og enkelte andre lover (gjennomføring av markedsmissbruksdirektivet mv.) (Nr. 1615)	2542
Des.	21.	Ikrafts. av lov 21. desember 2005 nr. 126 om kosmetikk og kroppspfleieprodukt m.m. (kosmetikklova) (Nr. 1642)	2601
Des.	21.	Ikrafttr. av lov 21. desember 2005 nr. 134 om endringer i introduksjonsloven (Nr. 1644)	2601

Kunngjøring av stortingsvedtak

2005

April	12.	Endr. i Stortingets skattevedtak for inntektsåret 2005 (Nr. 1550)	2464
Des.	20.	Endr. i Stortingets skattevedtak for inntektsåret 2005 (Nr. 1579)	2503
Des.	19.	Endr. i vedtak om særavgifter til statskassen for budsjetterminen 2006 (Nr. 1593).....	2529

Forskrifter

2005

Des.	13.	Forskrift om forbud mot å fiske blåkveite i fiskevernsonen ved Svalbard i 2006 (Nr. 1497)	2438
Des.	13.	Forskrift om forbud mot å fiske blåkveite i Svalbards territorialfarvann og indre farvann i 2006 (Nr. 1498).....	2438
Des.	13.	Forskrift om forbud mot å fiske lodde i fiskevernsonen ved Svalbard i 2006 (Nr. 1499).....	2439
Des.	13.	Forskrift om forbud mot å fiske lodde i Svalbards territorialfarvann og indre farvann i 2006 (Nr. 1500).....	2439
Des.	13.	Forskrift om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i fiskevernsonen ved Svalbard i 2006 (Nr. 1501).....	2439
Des.	13.	Forskrift om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i Svalbards territorialfarvann og indre farvann i 2006 (Nr. 1502)	2440
Des.	13.	Forskrift om regulering av fisket etter torsk i fiskevernsonen ved Svalbard i 2006 (Nr. 1503)	2440
Des.	14.	Forskrift om opptak, studier og eksamen ved Norsk Lærerakademi Bachelor- og masterstudier (Nr. 1504)	2440
Des.	15.	Forskrift om egenbetaling ved universiteter og høyskoler (Nr. 1506)	2447
Des.	16.	Forskrift om pedagogisk bemanning (Nr. 1507).....	2448
Des.	16.	Forskrift om midlertidig og varig dispensasjon og unntak fra utdanningskravet for styrer og pedagogisk leder (Nr. 1508).....	2448
Des.	16.	Forskrift om politiattest i henhold til barnehageloven (Nr. 1509)	2449
Des.	16.	Forskrift om føring av register til bruk i forbindelse med kontroll av beregning og utbetaling av kontantstøtte (Nr. 1510)	2450
Des.	16.	Forskrift om overgangsregler til barnehageloven (Nr. 1511).....	2450
Des.	16.	Forskrift om kontroll med retten til supplerende stønad (Nr. 1513)	2451
Des.	16.	Forskrift om innskyternes valg på valgdager eller valgmøter til forstandskapet (Nr. 1514)	2451
Des.	16.	Forskrift om rapporteringsplikt for foretak som driver inkassovirksomhet (Nr. 1515)	2453
Des.	16.	Forskrift om maksimalpriser for kjøring med drosjebil (Nr. 1516)	2453
Des.	16.	Forskrift om prøveordning med narkotikaprogram med domstolskontroll (Nr. 1518)	2455
Des.	16.	Forskrift om forlengelse av prøveordning med promilleprogram (Nr. 1520)	2457
Des.	16.	Forskrift om forlikrådene (forlikrådsforskriften) (Nr. 1521)	2458
Des.	16.	Forskrift om organisasjon og virksomhet for Likestillings- og diskrimineringsombudet og Likestillings- og diskrimineringsnemnda (Nr. 1524).....	2460

Des.	14.	Forskrift om regulering av fisket etter uer og forbud mot fiske med torsketrål og fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål i nærmere bestemte områder i Norges økonomiske sone i 2006 (Nr. 1554)	2466
Des.	16.	Forskrift om familiebarnehager (Nr. 1555).....	2467
Des.	16.	Forskrift om regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2006 (Nr. 1558)	2468
Des.	16.	Forskrift om studiene ved Norges musikkhøgskole (Nr. 1559)	2470
Des.	16.	Forskrift om videreføring av forskrifter til bidragsinnkrevingsloven (1955) (Nr. 1563).....	2483
Des.	16.	Forskrift om utsendte arbeidstakere (Nr. 1566)	2484
Des.	16.	Forskrift om unntak fra arbeidsmiljøloven for visse typer arbeid og arbeidstakergrupper (Nr. 1567)	2485
Des.	16.	Forskrift om arbeidsmiljølovens anvendelse for personer som ikke er arbeidstakere (Nr. 1568)	2485
Des.	16.	Forskrift om tvisteløsningsnemnd etter arbeidsmiljøloven (Nr. 1569)	2486
Des.	16.	Forskrift om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler (Nr. 1574).....	2491
Des.	16.	Forskrift om delvis innlemming av Forsvarets høyskoler under lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (Nr. 1575).....	2500
Des.	16.	Forskrift om delvis innlemming av Politihøgskolen under lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (Nr. 1576).....	2501
Des.	19.	Forskrift om regulering av fisket etter brisling i 2006 (Nr. 1577)	2501
Des.	20.	Forskrift om renter ved forsinket betaling (Nr. 1578).....	2503
Des.	13.	Forskrift (Nr. 130) om overgangsregler ved beregning av forhøyet merverdiavgift på næringsmidler, persontransporttjenester mv., kinofremvisninger og kringkastingsavgift fra 1. januar 2006 (Nr. 1583).....	2504
Des.	14.	Forskrift om internkontroll for kommunens oppgaver etter lov om barneverntjenester (Nr. 1584)	2505
Des.	15.	Forskrift om studier og eksamener ved Høgskolen i Tromsø (Nr. 1585)	2506
Des.	16.	Forskrift om organisert forskerutdanning for graden philosophiae doctor (ph.d.) ved Norges musikkhøgskole (Nr. 1586).....	2515
Des.	16.	Forskrift om forbud mot å fiske lodde i Barentshavet i 2006 (Nr. 1587).....	2520
Des.	19.	Forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2006 (Nr. 1589).....	2520
Des.	19.	Forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2006 (Nr. 1590).....	2524
Des.	19.	Forskrift om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2006 (Nr. 1591)	2525
Des.	21.	Forskrift om prøveordning med bruk av fjernmøteteknologi i domstolene (Nr. 1611).....	2538
Des.	21.	Forskrift om overgangsbestemmelser til lov 17. juni 2005 nr. 65 om endringer i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester og lov 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester (sosialtjenesteloven) m.v. (Nr. 1613).....	2541
Des.	6.	Forskrift om nærmere bestemmelser om tillatte vektorer og dimensjoner for offentlig veg (vedlegg 1 til forskrift om bruk av kjøretøy) (Nr. 1616).....	2542
Des.	6.	Forskrift om nærmere vilkår for dispensasjon og om tillatt lengde og bredde uten dispensasjon (vedlegg 2 til forskrift om bruk av kjøretøy) (Nr. 1617)	2553
Des.	16.	Forskrift om eksamen ved Norges Informasjonsteknologiske Høgskole (Nr. 1620).....	2563
Des.	19.	Forskrift om krav til jernbanevirksomhet på det nasjonale jernbanenettet (sikkerhetsforskriften) (Nr. 1621).....	2567
Des.	20.	Forskrift om stønad til dekning av utgifter til jordmorhjelp (Nr. 1624).....	2576
Des.	20.	Forskrift om andres bruk av innretninger (Nr. 1625).....	2578
Des.	20.	Forskrift om elektriske forsyningsanlegg (Nr. 1626).....	2580
Des.	20.	Forskrift om pasienters betaling for opphold i opptreningsinstitusjoner og andre private rehabiliteringsinstitusjoner (Nr. 1629).....	2588
Des.	21.	Forskrift om takseringsregler til bruk ved beskatning ved trekk i lønn mv. (lønnstrekkordningen) av personer som skattlegges på Svalbard i inntektsåret 2006 etter lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard (Nr. 1632).....	2590
Des.	21.	Forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos tannlege for sykdom (Nr. 1634).....	2591
Des.	21.	Forskrift om regulering av fisket etter blåveite nord for 62° N i 2006 (Nr. 1639).....	2599
Des.	22.	Forskrift om opplysningsplikt, bevissikring og behandling av overskuddsinformasjon i konkurransesaker (Nr. 1645).....	2602
Des.	22.	Forskrift om adgang for ungdom til å delta i fiske etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006 (ungdomsfiskeordningen) (Nr. 1646).....	2608
Des.	15.	Forskrift om krav til bachelorgraden ved Høgskolen i Telemark (Nr. 1649).....	2609
Des.	15.	Forskrift om opptak og rangering til videreutdanning og høgre grads studier ved Høgskolen i Telemark (Nr. 1650).....	2611

Des.	15.	Forskrift om eksamen og studierett ved Høgskolen i Telemark (Nr. 1651).....	2613
Des.	19.	Forskrift om veiledet tjeneste for å få adgang til å praktisere som allmennlege med rett til trygderefusjon (Nr. 1653)	2620
Des.	21.	Forskrift om stønad til dekning av utgifter til behandling hos kiropraktor (Nr. 1656)	2626
Des.	21.	Forskrift om skogavgift for 2006 (Nr. 1661)	2630
Des.	21.	Forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2006 (Nr. 1663)	2631
Des.	21.	Forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006 (Nr. 1664)	2636
Des.	21.	Forskrift om tilskudd til omsorgsboliger og sykehjemsplasser fra Den Norske Stats Husbank (Nr. 1667)	2643
Des.	21.	Forskrift om unntak fra vilkåret om legeerklæring når kiropraktorer og manuellterapeuter dokumenterer arbeidsuførheten med erklæring (Nr. 1668).....	2644
Des.	22.	Forskrift til utfylling av Stortingets vedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden § 1 om arbeidsgiveravgift (Nr. 1671).....	2646
Des.	22.	Forskrift om Verdipapirforetakenes sikringsfond (Nr. 1672)	2647
Des.	22.	Forskrift om takseringsregler til bruk ved ligningen av utenlandske artister for inntektsåret 2006 etter lov 13. desember 1996 nr. 87 om skatt på honorar til utenlandske artister (Nr. 1677)	2653
Des.	22.	Forskrift om regulering av fisket etter tobis og øyepål i 2006 (Nr. 1679)	2654
Des.	22.	Forskrift om regulering av fisket etter kolmule i 2006 (Nr. 1680).....	2655
Des.	22.	Forskrift om begrensninger i fisket for ikke-mantallsførte fiskere i fiske etter torsk, rognkjeks, makrell og kongekrabbe (Nr. 1681)	2655
Des.	22.	Forskrift om krav til fartøy som skal fiske og føre fangsten levende (Nr. 1682).....	2656

Endringsforskrifter

2005

Des.	6.	Endr. i forskrift om avlsfremmende tiltak på bier (Nr. 1496)	2437
Des.	16.	Endr. i forskriftsverket vedrørende den sivile rettspleien på grunnplanet (Nr. 1522)	2458
Des.	16.	Endr. i forskrift etter rettsgebyrloven m.m. (rettsgebyrforskriften) (Nr. 1523).....	2460
Des.	4.	Endr. i forskrift om legemiddelklassifisering (legemiddellisten, unntakslisten og urtelisten) (Nr. 1551).....	2465
Des.	14.	Endr. i forskrift om legemiddelklassifisering (legemiddellisten, unntakslisten og urtelisten) (Nr. 1552).....	2465
Des.	28.	Endr. i forskrift om legemiddelklassifisering (legemiddellisten, unntakslisten og urtelisten) (Nr. 1553).....	2465
Des.	16.	Endr. i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingforskriften) (Nr. 1556).....	2468
Des.	16.	Endr. i forskrift om forsøksvirksomhet for reaktivisering av uførepensjonister (Nr. 1557).....	2468
Des.	16.	Endr. i forskrift om prøveordning med påtalekompetanse for lensmenn til å overføre saker til konfliktråd (Nr. 1560)	2480
Des.	16.	Endr. i forskrift om oppstillingstillatelser for gevinstautomater og underholdningsautomater (Nr. 1565)	2483
Des.	16.	Endr. i forskrift om ansattes rett til representasjon i aksjeselskapers og allmennaksjeselskapers styre og bedriftsforsamling m.v. (representasjonsforskriften), forskrift til selskapslovens bestemmelser om de ansattes rett til representasjon i styringsorganene, forskrift til statsforetakslovens bestemmelser om de ansattes rett til representasjon i statsforetaks styre og bedriftsforsamling m.v. og forskrift om de ansattes rett til representasjon i sparebankenes og forretningsbankenes styrende organer (Nr. 1571)	2487
Des.	16.	Endr. i forskrift om ordningen av påtalemyndigheten (Påtaleinstruksen) (Nr. 1573)	2491
Des.	9.	Endr. i forskrift om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr (Nr. 1582).....	2504
Des.	16.	Endr. i forskrift om inkassosatsen (Nr. 1588)	2520
Des.	19.	Endr. i forskrift om dekning av utgifter ved reise for undersøkelse eller behandling (Nr. 1592).....	2529
Des.	20.	Endr. i forskrift om egenandelstak 2 (Nr. 1594)	2530
Des.	20.	Endr. i forskrift om egenandelstak 1 (Nr. 1595)	2530
Des.	20.	Endr. i forskrift om stønad til dekning av utgifter til behandling hos ortoptist (Nr. 1596)	2531
Des.	20.	Endr. i forskrift om årsregnskap m.m. for banker, finansieringsforetak og morselskap for slike (Nr. 1597)	2531
Des.	20.	Endr. i forskrift om årsregnskap m.m. for forsikringsselskaper (Nr. 1598)	2532

Des.	20.	Endr. i forskrift om årsregnskap m.m. for verdipapirfond (Nr. 1599).....	2533
Des.	20.	Endr. i forskrift om årsregnskap m.m. for verdipapirforetak (Nr. 1600).....	2534
Des.	20.	Endr. i forskrift om årsregnskap m.m. for pensjonskasser (Nr. 1601)	2534
Des.	20.	Endr. i forskrift om beregning av ansvarlig kapital for finansinstitusjoner, oppgjørssentraler og verdipapirforetak (Nr. 1602).....	2536
Des.	20.	Endr. i forskrift om anvendelse av kapitaldekningsregler på konsolidert basis mv. (Nr. 1603).....	2536
Des.	21.	Endr. i forskrift om personellsikkerhet (Nr. 1609).....	2537
Des.	21.	Endr. i forskrift for oppnevning av stedfortredere for en del embets- og tjenestemenn ved domstolene og påtalemyndigheten, fylkesmenn m.fl. (Nr. 1612).....	2541
Des.	7.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2005 (Nr. 1618)	2563
Des.	19.	Endr. i forskrift om fastlegeordning i kommunene (Nr. 1622).....	2576
Des.	19.	Endr. i forskrift om skattlegging av inntekt vunnet ved utvinning og rørledningstransport av petroleum (Nr. 1623).....	2576
Des.	20.	Endr. i forskrift om arbeidsordninger, registrering og kontroll av hviletid om bord på skip (Nr. 1628).....	2588
Des.	20.	Endr. i forskrift om kystgebyr (Nr. 1630)	2588
Des.	20.	Endr. i forskrift om losberedskapsgebyr og losingsgebyr (losgebyrer) (Nr. 1631).....	2589
Des.	21.	Endr. i forskrift om grunnfondsbevis i sparebanker, kredittforeninger og gjensidige forsikringsselskaper (Nr. 1633).....	2590
Des.	21.	Endr. i forskrift til lov av 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold (innskuddspensjonsloven) (Nr. 1635)	2597
Des.	21.	Endr. i forskrift om ytelser under yrkesrettet attføring (Nr. 1636).....	2598
Des.	21.	Endr. i forskrift om rehabiliteringspenger (Nr. 1637)	2598
Des.	21.	Endr. i forskrift om barnetillegg til mottakere av rehabiliteringspenger og tidsbegrenset uførestønad (Nr. 1638)	2599
Des.	21.	Endr. i forskrift om tilskudd til fruktlager og godkjenning av omsetningsledd (Nr. 1640)....	2600
Des.	21.	Endr. i forskrift om tilskudd til landbruksvikarvirksomhet (Nr. 1641)	2601
Des.	13.	Endr. i forskrift om trafikkopplæring og førerprøve m.m. (Nr. 1647)	2608
Des.	14.	Endr. i forskrift om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften) (Nr. 1648).....	2609
Des.	16.	Endr. i forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2005 (Nr. 1652).....	2619
Des.	19.	Endr. i forskrift om rett til trygderefusjon for leger, spesialister i klinisk psykologi og fysioterapeuter (Nr. 1654)	2625
Des.	20.	Endr. i forskrift om arbeidsmarkedstiltak (Nr. 1655).....	2625
Des.	21.	Endr. i forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos lege (Nr. 1657).....	2627
Des.	21.	Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 1658).....	2628
Des.	21.	Endr. i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven 26. mars 1999 nr 14 (Nr. 1659).....	2629
Des.	21.	Endr. i forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) (Nr. 1660).....	2629
Des.	21.	Endr. i forskrift om krav til byggverk og produkter til byggverk (TEK) (Nr. 1662).....	2630
Des.	21.	Endr. i forskrift om kontroll med Eiermessige endringer i selskap mv. som innehar tillatelse til oppdrett av matfisk av laks og ørret i sjø (Nr. 1665).....	2642
Des.	21.	Endr. i forskrift om vannforsyning og drikkevann (Drikkevannsforskriften) (Nr. 1666).....	2642
Des.	21.	Endr. i forskrift om gebyr for tjenester fra Brønnøysundregistrene (Nr. 1669)	2645
Des.	21.	Endr. i forskrift om fastsettelse av tariffier mv. for bestemte innretninger (Nr. 1670).....	2645
Des.	22.	Endr. i forskrift om materiale og opplysninger i petroleumsvirksomheten (opplysningspliktforskriften) (Nr. 1673).....	2650
Des.	22.	Endr. i forskrift om utforming og utrusting av innretninger med mer i petroleumsvirksomheten (innretningsforskriften) (Nr. 1674)	2652
Des.	22.	Endr. i forskrift om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarder (Nr. 1675)	2653
Des.	22.	Endr. i forskrift fastsatt av Skattedirektoratet til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 (Nr. 1676)	2653
Des.	22.	Endr. i forskrift om tilskudd til nærings- og miljøtiltak i skogbruket. (Nr. 1678).....	2654

Diverse**2005**

Des.	16.	Opph. av forskrifter til barnehageloven (1995) (Nr. 1512).....	2451
Des.	16.	Opph. av forskrift om ikrafttredelse av lov av 21. desember 1979 nr. 74 om endr. i lov av 9. des. 1955 nr. 5 om innkreving av underholdsbidrag m.v. og andre lover. Delegasjon av myndighet (Nr. 1564).....	2483
Des.	16.	Opphevelse av bestemmelse om hvilke tingretter som i egenskap av lokal arbeidsrett skal behandle tvister om oppsigelse og avskjed etter arbeidsmiljøloven. Del. av myndighet (Nr. 1570)	2487
Des.	13.	Opph. av forskrift om Landsbystiftelsens institusjoner som omfattes av spesialisthelsetjenesteloven (Nr. 1619).....	2563
Des.	20.	Opph. av forskrift om registrering og merking av småbåter (Nr. 1627)	2587
Des.	21.	Vedtak om opprettelse av Norsk institutt for skog og landskap (Nr. 1643).....	2601
Des.	22.	Opph. av forskrift om avvikling av pensjonstrygden for skogsarbeidere (Nr. 1683).....	2657

Rettelser

		Nr. 15/2005 s. 2294 (i forskrift 1. desember 2005 nr. 1434 om bachelorgraden ved Høgskolen i Oslo)	2657
		Nr. 15/2005 s. 2380 (i forskrift 16. desember 2005 nr. 1489 om tillatelse til å drive sporvei, tunnelbane og forstadsbane, samt sidespor m.m. (tillatelsesforskriften)).....	2657

Oversikt over rettelser	3. omslagsside
Bestillinger, adresseendringer mv.	4. omslagsside

NORSK LOVTIDEND

Avd. I Lover og sentrale forskrifter mv.

Utgitt i henhold til lov 19. juni 1969 nr. 53.

Utgitt 20. januar 2006

Nr. 16 – 2005

21. des. Lov nr. 120 2005

Lov om endringer i lov 14. desember 1973 nr. 61 om statsgaranti for lønnskrav ved konkurs m.v. og lov 8. juni 1984 nr. 59 om fordringshavernes dekningsrett (dekningsloven).

Ot.prp.nr.3 (2005–2006) jf. Ot.prp.nr.107 (2004–2005), Innst.O.nr.4 (2005–2006), Besl.O.nr.13 (2005–2006). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 8. og 15. desember 2005. Fremmet av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 21. desember 2005.

I

I lov 14. desember 1973 nr. 61 om statsgaranti for lønnskrav ved konkurs m.v. skal § 1 tredje ledd nytt annet punktum lyde:

Krav på vederlag som nevnt i dekningsloven § 9–3 første ledd nr. 1 første ledd bokstav c og d er likevel, med samme beløpsbegrensning, dekningsberettiget etter lønnsgarantien.

Nåværende andre og tredje punktum blir tredje og fjerde punktum.

II

I lov 8. juni 1984 nr. 59 om fordringshavernes dekningsrett (dekningsloven) skal § 9–3 første ledd nr. 1 annet ledd nytt tredje punktum lyde:

Når staten har dekket krav på vederlag som nevnt i bokstav c og d etter den statlige lønnsgarantiordningen, jf. lønnsgarantiloven § 1 tredje ledd annet punktum, har statens regresskrav mot boet fortrinnsrett.

III

Loven her gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

21. des. Lov nr. 121 2005

Lov om endringer i lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven).

Ot.prp.nr.24 (2005–2006), Innst.O.nr.18 (2005–2006) og Besl.O.nr.30 (2005–2006). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 16. og 20. desember 2005. Fremmet av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 21. desember 2005.

Endringer i følgende annen lov:

Lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler.

I

I lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) gjøres følgende endringer:

§ 1–1 bokstav e skal lyde:

e) å bidra til et inkluderende arbeidsliv.

§ 1–2 tredje ledd skal lyde:

Kongen kan gi forskrift om og i hvilken utstrekning bestemmelsene i kapittel 14, 15, 16 og 17 skal gjelde for arbeidstakere som omfattes av lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn m.m. eller som er embetsmenn.

§ 4–1 første ledd skal lyde:

(1) Arbeidsmiljøet i virksomheten skal være fullt forsvarlig ut fra en enkeltvis og samlet vurdering av faktorer i arbeidsmiljøet som kan innvirke på arbeidstakernes fysiske og psykiske helse og velferd. Standarden for sikkerhet, helse og arbeidsmiljø skal til enhver tid utvikles og forbedres i samsvar med utviklingen i samfunnet.

§ 4–4 første ledd skal lyde:

(1) Fysiske arbeidsmiljøfaktorer som bygnings- og utstyrmessige forhold, inneklima, lysforhold, støy, stråling o.l. skal være fullt forsvarlig ut fra hensynet til arbeidstakernes helse, miljø, sikkerhet og velferd.

§ 10–4 nye andre til fjerde ledd skal lyde:

(2) For beredskapstjeneste o.l. der tjenesten helt eller i det vesentlige består i at arbeidstakeren må oppholde seg på arbeidsstedet for i påkommende tilfeller å yte arbeid, kan arbeidstiden forlenges med inntil halvparten av de passive periodene, men ikke med mer enn to timer i løpet av 24 timer og ti timer i løpet av sju dager. Den alminnelige arbeidstiden må ikke overstige 48 timer i løpet av sju dager.

(3) For passiv tjeneste der arbeidstakeren, bortsett fra kortvarige eller tilfeldige avbrytelser, er fritatt for arbeid og plikt til å vise aktpågivenhet, kan Arbeidstilsynet samtykke i en arbeidstid på inntil 13 timer i løpet av 24 timer og inntil 48 timer i løpet av sju dager.

(4) Dersom arbeidstakeren må oppholde seg i sitt hjem for i påkommende tilfeller å yte arbeid, skal som hovedregel minst 1/5 av hjemmevakten regnes med i den alminnelige arbeidstid. Arbeidsgiver og arbeidstakernes tillitsvalgte i virksomhet som er bundet av tariffavtale kan skriftlig avtale at en mindre andel av hjemmevakten skal regnes med i den alminnelige arbeidstid eller at hjemmevakt ikke skal regnes med. Arbeidstilsynet kan etter krav fra arbeidsgiver eller arbeidstakernes tillitsvalgte fastsette annen beregningsmåte dersom det ikke er inngått avtale etter annet punktum og beregningen av arbeidstiden etter første punktum vil virke åpenbart urimelig.

Nåværende tredje og fjerde ledd blir nye femte og sjette ledd.

§ 10–5 skal lyde:

§ 10–5. Gjennomsnittsberegning av den alminnelige arbeidstid

(1) Arbeidsgiver og arbeidstaker kan skriftlig avtale at den alminnelige arbeidstid kan ordnes slik at den i løpet av en periode på høyst 52 uker i gjennomsnitt ikke blir lenger enn foreskrevet i § 10–4, men slik at den alminnelige arbeidstiden ikke overstiger ni timer i løpet av 24 timer eller 48 timer i løpet av sju dager.

(2) Arbeidsgiver og arbeidstakernes tillitsvalgte i virksomhet som er bundet av tariffavtale kan skriftlig avtale at den alminnelige arbeidstiden skal ordnes slik at den i løpet av en periode på høyst 52 uker i gjennomsnitt ikke blir lenger enn foreskrevet i § 10–4, men slik at den samlede arbeidstiden ikke overstiger ti timer i løpet av 24 timer eller 54 timer i løpet av sju dager. Lengre arbeidstid enn foreskrevet i § 10–4 må ikke benyttes mer enn seks uker i sammenheng.

(3) Arbeidstilsynet kan samtykke i at den alminnelige arbeidstiden i løpet av en periode på høyst 26 uker i gjennomsnitt ikke blir lenger enn foreskrevet i § 10–4, men slik at den samlede arbeidstiden ikke overstiger 13 timer i løpet av 24 timer eller 48 timer i løpet av sju dager. Grensen på 48 timer kan gjennomsnittsberegnes over en periode på åtte uker. Før Arbeidstilsynet treffer sin avgjørelse, skal ordningen av arbeidstiden drøftes med arbeidstakernes tillitsvalgte. Referat fra drøftingene samt utkast til arbeidsplan skal vedlegges søknaden. Arbeidstilsynet skal ved sin avgjørelse legge særlig vekt på hensynet til arbeidstakernes helse og velferd.

§ 10–6 skal lyde:

§ 10–6. Overtid

(1) Arbeid utover avtalt arbeidstid må ikke gjennomføres uten at det foreligger et særlig og tidsavgrenset behov for det.

(2) Varer arbeidet for noen arbeidstaker ut over lovens grense for den alminnelige arbeidstid regnes det overskytende som overtidsarbeid.

(3) Før arbeid som nevnt i denne paragraf iverksettes skal arbeidsgiver, dersom det er mulig, drøfte nødvendigheten av det med arbeidstakernes tillitsvalgte.

(4) Overtidsarbeidet må ikke overstige ti timer i løpet av sju dager, 25 timer i fire sammenhengende uker og 200 timer innenfor en periode på 52 uker.

(5) Arbeidsgiver og arbeidstakernes tillitsvalgte i virksomhet som er bundet av tariffavtale kan for et tidsrom på inntil 12 uker skriftlig avtale overtidsarbeid inntil 15 timer i løpet av sju dager, men slik at samlet overtidsarbeid ikke overstiger 40 timer i fire sammenhengende uker. Overtidsarbeidet må ikke overstige 300 timer innenfor en periode på 52 uker.

(6) Arbeidstilsynet kan etter søknad i særlige tilfeller tillate samlet overtidsarbeid inntil 20 timer i løpet av sju dager og 200 timer i løpet av en periode på 26 uker. Referat fra drøftingene jf. tredje ledd skal vedlegges søknaden. Fremmer virksomheten søknad om overtid innenfor rammen i femte ledd, skal årsaken til at saken ikke er løst ved avtale med de tillitsvalgte alltid oppgis. Arbeidstilsynet skal ved sin avgjørelse legge særlig vekt på hensynet til arbeidstakernes helse og velferd.

(7) Overtidsarbeid utover rammen i fjerde ledd kan bare pålegges arbeidstakere som i det enkelte tilfellet har sagt seg villig til det.

(8) Samlet arbeidstid må ikke overstige 13 timer i løpet av 24 timer eller 48 timer i løpet av sju dager. Grensen på 48 timer i løpet av sju dager kan gjennomsnittsberegnes over en periode på åtte uker.

(9) Arbeidsgiver og arbeidstakernes tillitsvalgte i virksomhet som er bundet av tariffavtale kan skriftlig avtale unntak fra grensen på 13 timer i løpet av 24 timer og kan dessuten skriftlig avtale at overtidsarbeid når det er nødvendig for å unngå alvorlige driftsforstyrrelser og hjemmevakter, kan utføres i den arbeidsfrie perioden. Ved virksomhet som ikke er bundet av tariffavtale, kan arbeidsgiver og arbeidstakernes representanter på samme vilkår skriftlig avtale at overtidsarbeid kan foregå i den arbeidsfrie perioden. Når det utføres arbeid etter avtale som nevnt i dette ledd, skal arbeidstaker sikres tilsvarende kompenserende hvileperioder eller, der dette ikke er mulig, annet passende vern.

(10) Arbeidstaker har rett til å bli fritatt fra å utføre arbeid utover avtalt arbeidstid når vedkommende av helsemessige eller vektige sosiale grunner ber om det. Arbeidsgiver plikter også ellers å fritta arbeidstaker som ber om det, når arbeidet uten skade kan utsettes eller utføres av andre.

(11) For overtidsarbeid skal det betales et tillegg til den lønn arbeidstakeren har for tilsvarende arbeid i den alminnelige arbeidstiden. Tillegget skal være minst 40 prosent.

(12) Arbeidsgiver og arbeidstaker kan skriftlig avtale at overtidstimer helt eller delvis skal tas ut i form av arbeidsfri på et avtalt tidspunkt.

§ 10–8 første ledd skal lyde:

(1) Arbeidstaker skal ha minst 11 timer sammenhengende arbeidsfri i løpet av 24 timer. Likevel kan det i den arbeidsfrie perioden muntlig avtales kortvarige arbeidsoppdrag med den enkelte arbeidstaker når det brått oppstår fare for alvorlig driftsforstyrrelse.

§ 10–8 tredje ledd skal lyde:

(3) Arbeidsgiver og arbeidstakernes tillitsvalgte i virksomhet som er bundet av tariffavtale kan skriftlig avtale unntak fra bestemmelsene i første og andre ledd. Slik avtale kan bare inngås dersom arbeidstaker sikres tilsvarende kompenserende hvileperioder eller, der dette ikke er mulig, annet passende vern. Den daglige arbeidsfrie perioden kan ikke avtales kortere enn 8 timer og den ukentlige arbeidsfrie perioden kan ikke avtales kortere enn 28 timer.

§ 10–12 andre ledd skal lyde:

(2) Bestemmelsene i dette kapitlet kommer ikke til anvendelse for arbeidstakere i særlig uavhengig stilling, med unntak av § 10–2 første, andre og fjerde ledd.

§ 10–13 skal lyde:

§ 10–13. *Twisteløsning*

Twist mellom arbeidsgiver og arbeidstaker om anvendelsen av bestemmelsene i § 10–2 andre, tredje og fjerde ledd og § 10–6 tiende ledd avgjøres av tvisteløsningsnemnda, jf. § 17–2.

§ 11–3 andre ledd andre punktum skal lyde:

Arbeid mellom kl. 2100 og kl. 2300 er nattarbeid og er ikke tillatt med mindre arbeidets art gjør det nødvendig eller det foreligger et særlig og tidsavgrenset behov for nattarbeid.

§ 14–2 niende ledd oppheves.

§ 14–9 skal lyde:

§ 14–9. *Midlertidig ansettelse*

(1) Arbeidstaker skal ansettes fast. Avtale om midlertidig ansettelse kan likevel inngås:

- a) når arbeidets karakter tilsier det og arbeidet atskiller seg fra det som ordinært utføres i virksomheten,
- b) for arbeid i stedet for en annen eller andre (vikariat),
- c) for praksisarbeid,
- d) deltaker i arbeidsmarkedstiltak i regi av eller i samarbeid med Aetat,
- e) for idrettsutøvere, idrettstrenerne, dommere og andre ledere innen den organiserte idretten.

(2) Departementet kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om midlertidig ansettelse for praksisarbeid og om hvilke typer arbeidsmarkedstiltak som omfattes av første ledd bokstav d.

(3) Landsomfattende arbeidstakerorganisasjon kan inngå tariffavtale med en arbeidsgiver eller en arbeidsgiverforening om adgang til midlertidig ansettelse innenfor en nærmere angitt arbeidstakergruppe som skal utføre kunstnerisk arbeid, forskningsarbeid eller arbeid i forbindelse med idrett. Dersom tariffavtalen er bindende for et flertall av arbeidstakerne innenfor en nærmere angitt arbeidstakergruppe i virksomheten, kan arbeidsgiver på samme vilkår inngå midlertidig arbeidsavtale med andre arbeidstakere som skal utføre tilsvarende arbeid.

(4) Arbeidstaker som har vært ansatt i mer enn ett år, har krav på skriftlig varsel om tidspunktet for fratreden senest en måned før fratredelsestidspunktet. Dette gjelder likevel ikke deltaker i arbeidsmarkedstiltak som omfattes av andre ledd bokstav d. Varselet skal anses for å være gitt når det er kommet fram til arbeidstakeren. Dersom fristen ikke overholdes, kan arbeidsgiver ikke kreve at arbeidstakeren fratrer før en måned etter at varsel er gitt.

(5) Midlertidige arbeidsavtaler opphører ved det avtalte tidsrommets utløp, eller når det bestemte arbeidet er avsluttet, med mindre noe annet er skriftlig avtalt eller fastsatt i tariffavtale. For arbeidstaker som har vært

sammenhengende midlertidig ansatt i mer enn fire år kommer reglene om oppsigelse av arbeidsforhold til anvendelse. Dette gjelder likevel ikke for arbeidstaker som er midlertidig ansatt etter første ledd bokstav c, d og e.

§ 14–10 tredje ledd oppheves.

§ 14–12 tredje ledd skal lyde:

- (3) Ved innleie etter denne paragraf gjelder reglene i § 14–9 femte ledd, andre og tredje punktum tilsvarende.

I § 15–11 gjøres følgende endringer:

Tredje ledd skal lyde:

(3) Retten til å fortsette i stillingen gjelder ikke ved tvist om avskjed, oppsigelse i prøvetiden, for innleid arbeidstaker eller midlertidig ansatt. Etter krav fra arbeidstaker kan retten likevel bestemme at arbeidsforholdet skal fortsette inntil saken er rettskraftig avgjort.

Fjerde ledd oppheves.

Nåværende femte og sjette ledd blir nytt fjerde og femte ledd.

§ 16–3 første ledd andre punktum oppheves.

§ 18–6 første ledd skal lyde:

Arbeidstilsynet gir de pålegg og treffer de enkeltvedtak ellers som er nødvendige for gjennomføringen av bestemmelsene i og i medhold av kapittel 2 med unntak av § 2–4, kapittel 3 til 8, kapittel 10 med unntak av § 10–2 andre til fjerde ledd og § 10–6 tiende ledd, kapittel 11 samt §§ 14–5 til 14–8, 15–2 og 15–15.

II

I lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler gjøres følgende endringer:

§ 4–3 sjette ledd skal lyde:

(6) Arbeidstilsynet fører tilsyn med at kravene i annet ledd overholdes. Arbeidsmiljøloven kapittel 18 om tilsyn og tvangsmidler mv. gjelder tilsvarende så langt det passer. Departementet kan gi forskrift med utfyllende bestemmelser om tilsyn og tvangsmidler for å fremme overholdelse av denne paragraf.

§ 4–5 første ledd skal lyde:

En student som får barn under studiene, skal gis rett til permisjon fra studiene under svangerskap og til omsorg for barn. Studenten skal ha rett til å gjenoppta sine studier på tilsvarende nivå som før permisjonen. Bestemmelsene i arbeidsmiljøloven §§ 12–1 til 12–5 og § 12–7 gjelder så langt de passer.

§ 6–1 skal lyde:

Ved ansettelser m.m. ved institusjoner under denne lov gjelder de alminnelige regler i arbeidsmiljøloven og lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn m.m., med de særregler som følger av denne lov.

III

Loven trer i kraft 1. januar 2006.

21. des. Lov nr. 122 2005

Lov om endringer i kontantstøtteleven mv.

Ot.prp.nr.29 (2005–2006), Innst.O.nr.19 (2005–2006) og Besl.O.nr.17 (2005–2006). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 13. og 20. desember 2005. Fremmet av Barne- og familiedepartementet. Kunngjort 21. desember 2005.

Endringer i følgende andre lover:

- 1 Lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester.
- 2 Lov 12. desember 2003 nr. 108 om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv.

I

I lov 26. juni 1998 nr. 41 om kontantstøtte til småbarnsforeldre gjøres følgende endringer:

§ 8 første ledd skal lyde:

Kontantstøtte ytes fra og med kalendermåneden etter at rett til kontantstøtte inntreer, til og med den kalendermåned rett til kontantstøtte faller bort. Kontantstøtte ytes likevel ikke lenger enn til og med kalendermåneden før barnet fyller 3 år.

§ 10 tredje ledd skal lyde:

Uavhengig av aldersgrensen i § 2 første ledd, kan kontantstøtte for adopterte barn utbetales i 23 måneder,

forutsatt at barnet er under opplæringspliktig alder og heller ikke har startet grunnskoleopplæring, jf. opplæringslova § 2–1.

§ 16 andre punktum skal lyde:

Trygdekontoret fører kontroll med de opplysninger søkeren har gitt, jf. barnehageloven § 8.

§ 17 skal lyde:

Ved behandlingen av saker etter loven her gjelder reglene i forvaltningsloven, likevel slik at reglene i folketrygdloven §§ 20–8, 21–4, 21–9, 21–10 første ledd og 21–11 gjelder så langt de passer.

§ 19 første punktum skal lyde:

Overføring av informasjon fra kommunale registre til trygdeetaten, jf. barnehageloven § 8, skjer hver måned.

II

I lov 12. desember 2003 nr. 108 om kompensasjon av merverdiavgift for kommuner, fylkeskommuner mv. skal § 2 litra d lyde:

Barnehager som nevnt i lov 17. juni 2005 nr. 64 om barnehager § 6,

III

I lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester skal § 2–4 annet ledd lyde:

Kongen kan samtykke til at det i forhold til andre som utfører tjeneste eller arbeid for et forvaltningsorgan, fravikes fra lovbestemt taushetsplikt som er fastsatt i denne loven og i følgende lover: Lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 6–1, lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. kapittel 5, lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker §§ 13 til 13 f, lov 17. juni 2005 nr. 64 om barnehager § 20, lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 6–6, lov 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester m.v. § 8–8 og lov 17. juli 1998 nr. 61 om grunnskolen og den videregående opplæring § 15–1. Det kan videre gis samtykke til at det på forsøksstedet opprettes et felles registreringskartotek. Kartoteket skal angi hvorvidt de enkelte forvaltningsorganer sitter inne med opplysninger om den enkelte klient eller pasient, og hvor opplysningene eventuelt finnes.

IV

Loven gjelder fra 1. januar 2006.

21. des. Lov nr. 123 2005

Lov om Statens pensjonsfond.

Ot.prp.nr.2 (2005–2006), Innst.O.nr.14 (2005–2006) og Besl.O.nr.20 (2005–2006). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 15. og 20. desember 2005. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 21. desember 2005.

Følgende lov oppheves:

Lov 22. juni 1990 nr. 36 om Statens petroleumsfond.

Endring i følgende lov:

Lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven).

§ 1. Statens pensjonsfond skal understøtte statlig sparing for finansiering av folketrygdens pensjonsutgifter og underbygge langsiktige hensyn ved anvendelse av statens petroleumsinntekter.

§ 2. Statens pensjonsfond forvaltes av Finansdepartementet. Fondet består av Statens pensjonsfond – Utland og Statens pensjonsfond – Norge.

Utenlandsdelen anbringes som innskudd på konto i Norges Bank. Motverdien forvaltes etter nærmere regler fastsatt av departementet, jf. § 7.

Innenlandsdelen anbringes som et kapitalinnskudd i Folketrygdfondet. Motverdien forvaltes etter nærmere regler fastsatt av departementet, jf. § 7.

§ 3. Inntekter i Statens pensjonsfond – Utland er kontantstrømmen fra petroleumsvirksomheten som blir overført fra statsbudsjettet, avkastningen av fondets formue og netto finanstransaksjoner knyttet til petroleumsvirksomheten.

Kontantstrømmen framkommer som summen av

- de samlede skatte- og avgiftsinntekter av petroleumsvirksomheten som innkreves ifølge lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v. og lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet,
- avgiftsinntekter ved utslipp av CO₂ i petroleumsvirksomhet på kontinentalsokkelen,
- inntekter som følge av Statens direkte økonomiske engasjement i petroleumsvirksomheten, definert som driftsinntekter og andre inntekter fratrukket driftsutgifter og andre direkte utgifter,
- statlige inntekter på nettooverskuddsavtaler i enkelte utvinningstillatelser,

- utbytte fra Statoil ASA,
 - overføringer fra Petroleumsforsikringsfondet,
 - statens inntekter i forbindelse med fjerning eller annen disponering av innretninger på kontinentalsokkelen,
 - statens eventuelle salg av andeler i Statens direkte økonomiske engasjement i petroleumsvirksomheten,
- og fratrukket
- statens direkte investeringer i petroleumsvirksomheten,
 - statens utgifter til Petroleumsforsikringsfondet,
 - statens utgifter i forbindelse med fjerning eller annen disponering av innretninger på kontinentalsokkelen,
 - statens eventuelle kjøp av andeler som ledd i Statens direkte økonomiske engasjement i petroleumsvirksomheten.
- Netto finansransaksjoner knyttet til petroleumsvirksomheten framkommer som summen av
- brutto inntekter ved statlig salg av aksjer i Statoil ASA,
- og fratrukket
- statlig kapitalinnskudd i Statoil ASA og selskap som ivaretar statens interesser i petroleumsvirksomheten.

§ 4. Inntekter i Statens pensjonsfond – Norge er avkastningen av de forvaltede midler.

§ 5. Midlene i Statens pensjonsfond kan bare anvendes til en beløpsmessig overføring til statsbudsjettet etter vedtak i Stortinget.

§ 6. Statens pensjonsfond kan ikke selv ha rettigheter eller plikter overfor private eller offentlige myndigheter, og kan ikke saksøke eller saksøkes.

§ 7. Departementet kan gi utfyllende bestemmelser til gjennomføring av loven. Departementet kan også fastsette nærmere bestemmelser om administrasjon mv. av Folketrygdfondet.

§ 8. Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid. Departementet kan gi overgangsregler.

Bestemmelser om Folketrygdfondet gitt med hjemmel i folketrygdloven § 23–11 fjerde ledd gjelder inntil annet blir fastsatt etter § 7.

§ 9. Fra den tid loven trer i kraft gjøres følgende endringer i andre lover:

1. Lov 22. juni 1990 nr. 36 om Statens petroleumsfond oppheves.
2. Lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 23–11 skal lyde:

§ 23–11. Folketrygdens midler

Rikstrygdeverket skal holde folketrygdens midler regnskapsmessig skilt fra andre midler som det har.

21. des. Lov nr. 124 2005

Lov om obligatorisk tjenstepensjon.

Ot.prp.nr.10 (2005–2006), Innst.O.nr.17 (2005–2006) og Besl.O.nr.19 (2005–2006). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 15. og 20. desember 2005. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 21. desember 2005.

Endringer i følgende lover:

- 1 Lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet for kredittinstitusjoner, forsikringselskaper og verdipapirhandel m.v. (kredittilsynsloven).
- 2 Lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven).
- 3 Lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven)
- 4 Lov 24. mars 2000 nr. 16 om foretakspensjon (foretakspensjonsloven).
- 5 Lov 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold (innskuddspensjonsloven).

§ 1. Virkeområde

- (1) Loven gjelder for foretak som har:
 - a) minst to personer i foretaket som begge har en arbeidstid og lønn som utgjør 75 prosent eller mer av full stilling,
 - b) minst én arbeidstaker uten eierinteresse i foretaket som har en arbeidstid og lønn i foretaket som utgjør 75 prosent eller mer av full stilling, eller
 - c) personer i foretaket som hver har en arbeidstid og lønn som utgjør 20 prosent eller mer av full stilling, og som til sammen utfører arbeid som tilsvarer minst to årsverk.
- (2) Som foretak regnes aksjeselskap, allmennaksjeselskap, ansvarlig selskap, enkeltpersonforetak og ethvert annet rettssubjekt som har arbeidstaker i sin tjeneste.
- (3) Loven gjelder ikke foretak som har pensjonsordning i henhold til lov eller tariffavtale for statlig eller kommunalt ansatte.
- (4) Kongen kan ved forskrift gi nærmere regler til utfylling og avgrensning av bestemmelsene i loven her. Kongen kan også ved forskrift eller enkeltvedtak gjøre unntak fra loven for enkelte eller bestemte grupper av foretak eller arbeidstakere.

§ 2. *Plikt til å ha tjenestepensjonsordning*

- (1) Foretak som angitt i § 1 første ledd skal ha pensjonsordning etter foretakspensjonsloven eller innskuddspensjonsloven som sikrer arbeidstakere i foretaket alderspensjon i samsvar med kravene i loven her.
- (2) Pensjonsordningen skal være opprettet innen seks måneder etter at vilkårene i § 1 første ledd er oppfylt.
- (3) Hvis foretaket har parallelle pensjonsordninger, skal hver av ordningene oppfylle kravene i loven her. Hvis foretaket har kombinert ordning, skal pensjonsordningen med ytelsesbasert alderspensjon oppfylle kravene i loven her.
- (4) Kredittilsynet kan avgjøre ved enkeltvedtak om et foretak omfattes av loven her, og om foretaket har pensjonsordning som oppfyller kravene i loven her.

§ 3. *Rettigheter for arbeidstakere*

- (1) Arbeidstaker i foretak med plikt til å etablere tjenestepensjonsordning etter § 2 har krav på at tjenestepensjonsordning etableres i samsvar med loven her. Dette gjelder ikke arbeidstaker som kan holdes utenfor foretakets pensjonsordning etter reglene i foretakspensjonsloven eller innskuddspensjonsloven.
- (2) Dersom foretaket forsømmerplikten til å opprette tjenestepensjonsordning, har arbeidstaker som angitt i første ledd krav på at tilskudd i samsvar med minstekravene i loven, regnet fra det tidspunkt plikten til å opprette tjenestepensjonsordning inntrådte, skal innbetales til pensjonsordning for arbeidstakerne.

§ 4. *Minstekrav til pensjonsordning med innskuddspensjon*

- (1) Oppretter et foretak en pensjonsordning med innskuddspensjon, skal foretaket etter innskuddsplanen hvert år betale innskudd til alderspensjon for medlemmene. Innskuddet skal minst utgjøre 2 prosent av den lønn mellom 1 og 12 G som det enkelte medlem mottar fra foretaket i løpet av innskuddsåret, jf. innskuddspensjonsloven § 5–5. Kongen kan fastsette nærmere regler om beregning av innskudd, herunder om beregning av innskudd for ordninger hvor pensjonskapitalen skal konverteres til en forsikring etter innskuddspensjonsloven § 7–3 første ledd bokstav b, jf. innskuddspensjonsloven § 5–3 annet ledd.
- (2) Det skal i regelverket for pensjonsordningen fastsettes at det for medlemmer som blir uføre, skal være innskuddsfritak under uførhet i samsvar med uføregraden dersom uføregraden er 20 prosent eller mer. Uføregraden fastsettes etter reglene i foretakspensjonsloven § 6–2. Innskuddsfritaket løper så lenge uføregraden er 20 prosent eller mer, men ikke lenger enn til medlemmet får rett til alderspensjon fra pensjonsordningen. Foretaket skal dekke premiekostnadene ved innskuddsfritak under uførhet i tillegg til innskudd etter første ledd.
- (3) Kostnadene ved administrasjon av pensjonsordningen skal dekkes av foretaket i tillegg til innskuddet etter første ledd. Kostnader ved endring av investeringsportefølje etter innskuddspensjonsloven § 3–3 første ledd skal dekkes av kontohaveren.
- (4) Paragrafen her gjelder tilsvarende for pensjonsordninger med engangsbetalt alderspensjon etter foretakspensjonsloven.
- (5) Kongen kan ved forskrift fastsette nærmere regler til utfylling og avgrensning av bestemmelsene i paragrafen her.

§ 5. *Minstekrav til pensjonsordning med ytelsesbasert foretakspensjon*

- (1) Oppretter et foretak en pensjonsordning med ytelsesbasert foretakspensjon, skal pensjonsplanen være utformet slik at den minst vil gi alderspensjon i samsvar med det minstekrav som følger av annet eller tredje ledd. § 4 annet ledd gjelder tilsvarende for premiefritak under uførhet, men likevel slik at det kan benyttes samme minstekrav til uføregrad som for uførepensjon etter pensjonsordningen.
- (2) Har pensjonsplanen en utbetalingstid på 10 år, skal en klart overveiende del av arbeidstakerne sikres en alderspensjon som minst tilsvarende alderspensjon fra en pensjonsordning med innskuddspensjon som oppfyller minstekravene i § 4.
- (3) Har pensjonsplanen en utbetalingstid som er lenger enn 10 år, skal merverdien av dette vektlegges ved avgjørelsen av om en klart overveiende del av arbeidstakerne sikres en alderspensjon som minst tilsvarende alderspensjon fra en pensjonsordning med innskuddspensjon som oppfyller minstekravene i § 4.
- (4) Dersom et foretak benytter adgangen i foretakspensjonsloven § 3–9 annet ledd til å holde arbeidstakere med mindre enn 10 år igjen til pensjonsalder utenfor pensjonsordningen, skal foretaket for disse arbeidstakerne opprette en pensjonsordning med innskuddspensjon som oppfyller kravene i § 4.
- (5) Kongen kan ved forskrift fastsette nærmere regler til utfylling og avgrensning av bestemmelsene i paragrafen her, herunder regler om hvilke forutsetninger som skal legges til grunn ved beregningen av alderspensjonsytelsene i en pensjonsordning med innskuddspensjon i samsvar med minstekravene i § 4.

§ 6. *Innkjøpsordning*

Foretaket beholder styringsretten med foretakets pensjonsordning selv om foretaket overlater til interesseorganisasjon eller annen forening å inngå avtale med en pensjonsinnretning på sine vegne. Det enkelte foretak er også ansvarlig overfor pensjonsinnretningen for innbetaling av tilskudd til pensjonsordningen.

§ 7. *Opplysninger i årsregnskap eller næringsoppgave*

Regnskapspliktig foretak skal i note til årsregnskapet opplyse om foretaket har plikt til å ha pensjonsordning, og om ordningen i så fall er i samsvar med kravene i loven her. Foretak som ikke er regnskapspliktig, skal gi tilsvarende opplysninger i næringsoppgaven.

§ 8. Pålegg og tvangstiltak

Kredittilsynet kan pålegge foretak som ikke har pensjonsordning i samsvar med loven her, å rette opp forholdet innen en fastsatt frist. Hvis et pålegg av tilsynet ikke blir etterkommet innen fristen, kan Kredittilsynet bestemme at foretaket skal betale en løpende mulkt til forholdet er rettet. Pålegg om mulkt er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 9. Ikrafttreden og overgangsregler

- (1) Loven gjelder fra 1. januar 2006.
- (2) Foretak som ved lovens ikrafttreden har plikt til å ha pensjonsordning etter § 2 første ledd, skal ha opprettet pensjonsordning for sine arbeidstakere i samsvar med kravene i loven her, eller ha gjennomført nødvendige endringer i eksisterende pensjonsordning dersom ordningen ikke gir alderspensjon i samsvar med kravene i loven her, innen utløpet av 2006.
- (3) Pensjonsordningen, eller endringene i den, skal i alle tilfelle gjelde med virkning fra 1. juli 2006 eller tidligere, likevel slik at innskuddsfritak eller premiefritak ved uførhet skal være etablert senest med virkning fra 1. januar 2007.
- (4) Foretak som ikke omfattes av annet ledd, som får plikt til å ha pensjonsordning i henhold til § 2 første ledd i løpet av 2006, skal opprette pensjonsordning i henhold til den frist som er angitt i § 2 annet ledd. Dersom denne fristen løper ut i 2006, skal fristen likevel forskyves til utløpet av 2006.

§ 10. Endringer i andre lover

Fra den tid loven trer i kraft, gjøres følgende endringer i andre lover:

1. I lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet for kredittinstitusjoner, forsikringsselskaper og verdipapirhandel m.v. (kredittilsynsloven) skal § 9 første ledd nytt syvende punktum lyde:

Kredittilsynets utgifter til håndheving av lov om obligatorisk tjenestepensjon utlignes på de institusjoner som etter foretakspensjonsloven og innskuddspensjonsloven kan tilby obligatoriske tjenestepensjonsordninger.

2. I lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) skal § 3–13 nr. 2 bokstav b lyde:

- b. til offentlig myndighet for bruk i forbindelse med håndheving av lovgivningen om arbeidsmiljø, obligatorisk tjenestepensjon, regnskapsplikt og regnskapsførere, revisjonsvesen, valutaregulering eller aksjeselskaper, eller som reviderer offentlig virksomhet,

3. Lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) endres slik:

Ny § 7–30a skal lyde:

§ 7–30a. Obligatorisk tjenestepensjon

Det skal opplyses om foretaket er pliktig til å ha tjenestepensjonsordning etter lov om obligatorisk tjenestepensjon og om foretaket har pensjonsordning som oppfyller kravene etter denne loven.

Ny § 7–43a skal lyde:

§ 7–43a. Obligatorisk tjenestepensjon

Det skal opplyses om foretaket er pliktig til å ha tjenestepensjonsordning etter lov om obligatorisk tjenestepensjon og om foretaket har pensjonsordning som oppfyller kravene etter denne loven.

4. Lov 24. mars 2000 nr. 16 om foretakspensjon (foretakspensjonsloven) endres slik:

§ 1–1 første ledd skal lyde:

Loven gjelder foretakspensjonsordning og foretak som har eller oppretter slik pensjonsordning.

§ 2–2 første ledd skal lyde:

- (1) Pensjonsordningen skal omfatte:
 - a. minst to personer i foretaket som begge har en arbeidstid og lønn som utgjør 75 prosent eller mer av full stilling,
 - b. minst én arbeidstaker uten eierinteresse i foretaket som har en arbeidstid og lønn i foretaket som utgjør 75 prosent eller mer av full stilling, eller
 - c. personer i foretaket som hver har en arbeidstid og lønn som utgjør 20 prosent eller mer av full stilling, og som til sammen utfører arbeid som tilsvarer minst to årsverk.

§ 2–2 tredje ledd skal lyde:

Dersom pensjonsordningen ved utløpet av et kalenderår ikke oppfyller vilkårene i første ledd, og pensjonsordningen heller ikke i løpet av et kalenderår igjen oppfyller vilkårene, skal pensjonsordningen opphøre og avvikles etter reglene i kapittel 15. Pensjonsordning i pensjonskasse som i en periode på seks måneder ikke oppfyller vilkårene i annet ledd, skal opphøre og avvikles etter reglene i kapittel 15 eller videreføres som pensjonsforsikring i samsvar med første ledd.

5. Lov 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold (innskuddspensjonsloven) endres slik:

§ 1–1 skal lyde:

Loven gjelder innskuddspensjonsordning og foretak som har eller oppretter slik pensjonsordning.

§ 2–3 skal lyde:

(1) Et foretak kan opprette pensjonsordning i henhold til loven her dersom den skal omfatte:

- a. minst to personer i foretaket som begge har en arbeidstid og lønn som utgjør 75 prosent eller mer av full stilling,
- b. minst én arbeidstaker uten eierinteresse i foretaket som har en arbeidstid og lønn i foretaket som utgjør 75 prosent eller mer av full stilling, eller
- c. personer i foretaket som hver har en arbeidstid og lønn som utgjør 20 prosent eller mer av full stilling, og som til sammen utfører arbeid som tilsvarer minst to årsverk.

(2) Et foretak som ikke omfattes av første ledd, hvor eier eller innehaver av foretaket har en arbeidstid og lønn i foretaket som utgjør 75 prosent eller mer av full stilling, kan opprette pensjonsordning i henhold til denne loven. Ordningen kan ikke gå utover minstekravene til pensjonsordning etter lov om obligatorisk tjenstepensjon § 4.

(3) Dersom pensjonsordningen ved utløpet av et kalenderår ikke oppfyller vilkårene i første ledd, og pensjonsordningen heller ikke i løpet av et kalenderår igjen oppfyller vilkårene, skal pensjonsordningen opphøre og avvikles etter reglene i kapittel 13 eller videreføres etter reglene i annet ledd. Pensjonsordning etter annet ledd skal opphøre og avvikles etter reglene i kapittel 13, dersom den i en periode på seks måneder ikke oppfyller vilkårene i annet ledd.

21. des. Lov nr. 125 2005

Lov om endringer i folketrygdloven og pasientrettighetsloven (regulering av behandling hos kiropraktor og manuellterapeut).

Ot.prp.nr.28 (2005–2006), Innst.O.nr.15 (2005–2006) og Besl.O.nr.22 (2005–2006). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 15. og 20. desember 2005. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 21. desember 2005.

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) gjøres følgende endringer:

§ 5–5 andre ledd andre punktum skal lyde:

Det er et vilkår for rett til stønad for undersøkelser og behandling ved private røntgeninstitutter at det foreligger rekvisisjon fra lege, tannlege, kiropraktor eller manuellterapeut.

§ 5–8 tredje ledd skal lyde:

Det er et vilkår for rett til stønad at medlemmet er henvist fra lege, kiropraktor eller manuellterapeut. Kravet til henvisning gjelder ikke ved undersøkelse og behandling hos manuellterapeut. Behandlingen må være av vesentlig betydning for medlemmets sykdom og funksjonsevne.

§ 5–9 første ledd skal lyde:

Trygden yter stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos kiropraktor.

Andre ledd første punktum oppheves. Nåværende andre punktum blir første punktum.

§ 8–7 nytt niende ledd skal lyde:

Departementet kan gi forskrifter om unntak fra vilkåret om legeerklæring i første ledd for et begrenset tidsrom når arbeidsuførheten dokumenteres med erklæring fra annet helsepersonell.

II

I lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasientrettigheter (pasientrettighetsloven) gjøres følgende endring:

§ 2–2 andre ledd fjerde punktum skal lyde:

Henvisende instans skal også underrettes.

III

Ikrafttredelse

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

21. des. Lov nr. 126 2005**Lov om kosmetikk og kroppspleieprodukt m.m. (kosmetikklova).**

Ot.prp.nr.6 (2005–2006) jf. Ot.prp.nr.93 (2004–2005), Innst.O.nr.6 (2005–2006) og Besl.O.nr.21 (2005–2006). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 15. og 20. desember 2005. Fremja av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 21. desember 2005.

Følgjande lov vert oppheva:

Lov 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med kosmetikk og kroppspleieprodukter mv.

Kapittel I. Formål, verkeområde og definisjonar**§ 1. Formål**

Formålet med lova er å medverke til at kosmetikk, kroppspleieprodukt og andre produkt som er omfatta av lova er helsemessig sikre for menneske og dyr.

Lova skal òg fremje forbrukarinteresser, ærlegdom, dyrevelferd, etikk, miljø, mattryggleik og kvalitet.

§ 2. Sakleg verkeområde

Lova omfattar alle forhold i samband med utvikling, produksjon, import, tilarbeiding, distribusjon, eksport og omsetning av

- a) kosmetikk og kroppspleieprodukt, som er alle stoff eller blandingar av stoff som er bestemte til å kome i kontakt med kroppsoverflata til menneske, tennene eller slimhinnene i munn- eller nasehola for berre eller i hovudsak å reinse eller parfymere desse delane av kroppen, endre utsjånaden deira, påverke kroppslukter, verne dei eller halde dei i god stand
- b) kosmetikk og kroppspleieprodukt for dyr, som er alle stoff eller blandingar av stoff som er bestemte til å kome i kontakt med kroppsoverflata til dyr, tennene eller slimhinnene i munn- eller nasehola for berre eller i hovudsak å reinse eller parfymere desse delane av kroppen, endre utsjånaden deira, påverke kroppslukter, verne dei eller halde dei i god stand
- c) lækjemiddelnære kroppspleieprodukt, som er alle stoff eller blandingar av stoff som er bestemte til å kome i kontakt med kroppsoverflata til menneske eller dyr, tennene eller slimhinnene i munn- eller nasehola for berre eller i hovudsak å førebyggje, lindre eller behandle helseplager som ikkje kjem av sjukdom
- d) tatoveringsprodukt, som er alle stoff eller blandingar av stoff som er bestemte til å bli førte inn i huden til menneske eller dyr for å oppnå permanente eller langvarige mønster, teikningar, strekar, felt eller fargar på huden, medrekna tatoveringsvæske og permanent sminke
- e) injeksjonsprodukt, som er alle stoff eller blandingar av stoff som er bestemte til å bli førte inn i huden til menneske eller dyr for å endre utsjånaden til huden på andre måtar enn dei som er nemnde i bokstav d.

Lova omfattar også alle forhold i samband med produksjon av materiale og gjenstandar som er bestemte til å kome i kontakt med eller kan ha innverknad på produkta, jf. § 4 bokstav a.

Lova omfattar ikkje stoff, blandingar av stoff eller utstyr som kjem inn under lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler mv. eller lov 12. januar 1995 nr. 6 om medisinsk utstyr. Lova omfattar ikkje næringsmiddel som kjem inn under lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv.

§ 3. Stadleg verkeområde

Lova gjeld for norsk land- og sjøterritorium, norske luft- og sjøfartøy og innretningar på norsk kontinentalsokkel.

Kongen kan gi forskrifter om bruken av lova på Svalbard, på Jan Mayen, i bilanda, i norsk økonomisk sone og på utanlandsregistrerte skip i rute på norske hamner. Kongen kan fastsetje særlege reglar med omsyn til forholda på staden.

§ 4. Definisjonar

I denne lova forstår ein med

- a) produkt: kosmetikk og kroppspleieprodukt, kosmetikk og kroppspleieprodukt for dyr, lækjemiddelnære kroppspleieprodukt, tatoveringsprodukt og injeksjonsprodukt
- b) verksemd: privat eller offentlege føretak eller privatpersonar som utfører ein aktivitet som er nemnd i § 2 første ledd, bortsett frå aktivitet med privat og ikkje-kommersielt formål
- c) omsetning: innehav med sikte på sal, frambod for sal, distribusjon, sjølve salet og alle andre former for overdraging, med eller utan vederlag.

Kapittel II. Forbod og påbod**§ 5. Forbod mot produkt som ikkje er helsemessig sikre**

Det er forbode å utvikle, produsere, importere, tilarbeide, distribuere, eksportere og omsetje produkt som ved normal bruk eller bruk som det er rimeleg å tenkje seg, ikkje er helsemessig sikre for menneske eller dyr.

Departementet kan gi nærmare forskrifter om når produkt skal reknast som ikkje helsemessig sikre for menneske eller dyr.

§ 6. Godkjenningsplikt

Departementet kan gi forskrifter om godkjenningsplikt og meldeplikt for bestemte typar produkt.

§ 7. Merking, presentasjon og reklame

Merking og presentasjon av, reklame for og anna marknadsføring av produkt skal vere korrekt, gi mottakaren tilstrekkeleg informasjon og ikkje vere eigna til å villeie.

Departementet kan gi nærmare forskrifter om plikta etter første ledd, til dømes forskrifter om helsepåstandar og frivillige ordningar for merking.

Departementet kan gi forskrifter om plikt til å dokumentere dei påstandane som er brukte i marknadsføringa av eit produkt, og om krav til denne typen dokumentasjon.

§ 8. Produksjon, innhald, samansetjing og kvalitet

Departementet kan i forskrifter stille krav til produksjonen, ingrediensane og det andre innhaldet i, samansetjinga av og kvaliteten på produkt og materiale og gjenstandar som er bestemte til å kome i kontakt med eller kan ha innverknad på produkt.

§ 9. Testing på dyr

Departementet kan gi forskrifter om forbod mot utvikling, produksjon, import, tilarbeiding, eksport og omsetning av produkt som er testa på dyr, eller som inneheld ein eller fleire ingrediensar som er testa på dyr.

§ 10. Antibiotikaresistensen

Departementet kan gi forskrifter om forbod mot produkt som inneheld gen frå prosessert genmodifisert materiale der gena kodar for antibiotikaresistens.

§ 11. Etablering, utforming og drift

Plassering, utforming og drift av aktivitetar knytte til produkt skal vere hygienisk forsvarleg.

Departementet kan i forskrifter stille utfyllande krav til etablering, plassering, utforming og drift av aktivitetar i verksemdar med tilknytning til produkt, til dømes krav om melding, registrering, godkjenning og bortfall av godkjenning, og om helsa og hygienen til personalet.

§ 12. Etterlevingsplikt og systematiske kontrolltiltak

Verksemda skal syte for at føresegner gitt i eller i medhald av denne lova blir etterlevde. Departementet kan gi forskrifter om kven som er ansvarleg i verksemda, og om plikt til å gi melding om dette til tilsynsorganet.

Departementet kan gi forskrifter om plikt til å etablere og gjennomføre systematiske kontrolltiltak.

Departementet kan gi forskrifter om den faglege kompetansen til personalet.

§ 13. Tilgjenge til stad, bistandsplikt m.m.

Verksemda skal gi tilsynet uhindra tilgjenge til stad eller lokale der det går føre seg aktivitet omfatta av lova, slik at tilsynet kan gjere nødvendige undersøkingar. Utlandske inspektørar kan vere med på inspeksjonar osv. når det er nødvendig for å oppfylle dei internasjonale pliktene Noreg har.

Verksemda skal vederlagsfritt stille nødvendige lokale, inventar, arbeidshjelp og reiskapar til disposisjon for utøving av tilsyn og elles yte hjelp og leggje til rette for tilsyn.

Departementet kan gi nærmare forskrifter om tilgjenge til stad, bistandsplikt, prøveuttak osv.

§ 14. Varslings- og opplysningsplikt

Verksemda skal straks varsle tilsynsorganet ved mistanke om produkt som ikkje er helsemessig sikre for menneske eller dyr.

Verksemda skal, når tilsynet krev det, vederlagsfritt gi eller sende inn nødvendige opplysningar, prøvemateriale og resultat av gjennomførte analysar. Tilsynsorganet kan bestemme korleis opplysningane skal bli gitt, mellom anna når det gjeld form, detaljeringsgrad osv.

Departementet kan gi nærmare forskrifter om opplysnings- og rapporteringsplikt for helsepersonell og andre.

Departementet kan gi nærmare forskrifter om plikt til å offentleggjere resultat av utført tilsyn.

§ 15. Dokumentasjon m.m.

Departementet kan gi forskrifter om dokumentasjon, til dømes stille krav om utskriving av og plikt til å skaffe og oppbevare dokumentasjon og plikt til å leggje ved attestar, sertifikat eller annan dokumentasjon ved transport og omsetning.

Kapittel III. Avsluttande føresegner**§ 16. Tilsyn og vedtak**

Tilsynsorganet fører tilsyn og kan gjere nødvendige vedtak om å forby utvikling, produksjon, import, tilarbeiding, distribusjon, eksport og omsetning av produkt, og om beslaglegging, destruksjon og stenging av verksemda.

Tilsynsorganet kan påleggje den som er ansvarleg for verksemda, å dekkje faktiske kostnader i samband med beslaglegging, destruksjon og stenging av verksemda.

Dersom pålegga ikkje blir følgde, dersom det er ukjent kven som er ansvarleg, eller dersom det er nødvendig å få gjennomført tiltak raskt, kan tilsynet sjølv gjennomføre tiltak som er nemnde i første ledd. Tiltak kan gjennomførast på kostnad av den ansvarlege. Skuldige beløp er tvangsgrunnlag for utlegg.

Tilsynsorganet kan, dersom viktige samfunnsinteresser tilseier det, eller av omsyn til dei internasjonale pliktene

Noreg har, fastsetje, endre eller oppheve tidsavgrensa forskrifter utan føregåande høyring og kunngjere forskrifter på særskild måte.

Offentlege styresmakter pliktar på førespurnad frå tilsynet å gi nødvendige opplysningar utan hinder av teieplikta. Politi, tollverk, kystvakt og kommunar skal på førespurnad yte hjelp til tilsynet.

Departementet bestemmer kva for eit forvaltningsorgan som skal vere tilsynsorgan etter lova.

§ 17. *Personregister*

For å sikre at føresegner gitt i eller i medhald av denne lova blir etterlevde, kan tilsynsorganet opprette personregister med nødvendige opplysningar om verksemder det fører tilsyn med.

For å sikre at føresegnene i denne lova blir følgde, kan tilsynsorganet innhente informasjon til register som nemnt i første ledd, også informasjon frå eksisterande register.

Departementet kan gi forskrifter om nærmare reglar for slike register, mellom anna krav til konfidensialitet og utlevering av opplysningar.

§ 18. *Avgift og gebyr*

Departementet kan i forskrift påleggje verksemder å betale gebyr for å dekkje kostnader ved tilsyn, kontroll og særskilde ytingar, til dømes utskriving av attestar og godkjenningar etter denne lova.

Departementet kan i forskrift påleggje verksemder å betale ei avgift for å dekkje kostnader ved tilsyn og kontroll etter denne lova som ikkje er dekte ved gebyr i medhald av første ledd.

Departementet kan gi nærmare føresegner om utrekning, innkrevjing og innbetaling av avgiftene og gebyra.

Ved forseinka betaling av gebyr skal det betalast rente i samsvar med lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m.

Gebyr er tvangsgrunnlag for utlegg.

§ 19. *Dispensasjon*

Departementet kan i særlege tilfelle dispensere frå føresegnene gitt i eller i medhald av denne lova, under føresetnad av at det ikkje strir mot dei internasjonale pliktene Noreg har.

§ 20. *Tvangsmulkt*

Ei verksemd som ikkje held fristen for oppfylling av pålegg gitt i medhald av denne lova, kan påleggjast tvangsmulkt av tilsynsorganet i form av eingongsmulkt eller løpande dagmulkt.

Tvangsmulkt kan fastsetjast allereie i samband med at pålegget blir gitt, når det er nødvendig at fristen blir halden.

Pålegg om tvangsmulkt er tvangsgrunnlag for utlegg.

Departementet kan gi nærmare føresegner om fastsetjing og utrekning av tvangsmulkt.

§ 21. *Straff*

Forsettleg eller aktaust brot på føresegner eller vedtak gitt i eller i medhald av denne lova blir straffa med bøter eller fengsel inntil eitt år eller begge delar. Forsøk og medverknad blir straffa på same måten.

§ 22. *Iverksetjing og overgangsreglar*

Denne lova gjeld frå den tid Kongen fastset.

Lov 19. mai 1933 nr. 3 om tilsyn med kosmetikk og kroppspleieprodukter mv. blir oppheva frå same tidspunkt. Forskrifter eller enkeltvedtak gitt i medhald av den oppheva lova gjeld til dei blir oppheva.

21. des. Lov nr. 127 2005

Lov om endringer i folketrygdloven og spesialisthelsetjenesteloven.

Ot.prp.nr.30 (2005–2006), Innst.O.nr.16 (2005–2006) og Besl.O.nr.23 (2005–2006). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 15. og 20. desember 2005. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 21. desember 2005.

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd gjøres følgende endringer:

Under kapittel 5 Stønad ved helsetjenester oppheves følgende strekpunkt:

- dekning av driftsutgifter ved opptreningsinstitusjoner og helsesportssentra m.m. står i § 5–20

§ 5–3 andre ledd bokstav c skal lyde:

- c) opphold ved opptreningsinstitusjoner og andre private rehabiliteringsinstitusjoner som har driftsavtale med regionalt helseforetak

§ 5–5 andre ledd første punktum skal lyde:

Det er et vilkår for rett til stønad for prøver og undersøkelser ved private medisinske laboratorier at det foreligger rekvisisjon fra lege, tannlege eller jordmor.

§ 5–20 oppheves.

II

I lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. gjøres følgende endringer:

§ 5–5 nr. 4 og nytt nr. 5 skal lyde:

4. pasienters betaling for reise til undersøkelse og behandling, herunder fritak for betaling for enkelte pasientgrupper,
5. pasienters betaling for opphold i opptreningsinstitusjoner og andre private rehabiliteringsinstitusjoner som har driftsavtale med regionalt helseforetak, herunder om fritak for betaling for enkelte pasientgrupper.

III

Loven trer i kraft 1. januar 2006.

21. des. Lov nr. 128 2005

Lov om endring i lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard.

Ot.prp.nr.16 (2005–2006) jf. Ot.prp.nr.105 (2004–2005), Innst.O.nr.5 (2005–2006), Besl.O.nr.12 (2005–2006). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 5. og 15. desember 2005. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 21. desember 2005.

I

I lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard gjøres følgende endring:

§ 4 første ledd nytt annet punktum skal lyde:

Kongen kan også utferdige forskrift om begrensninger i virksomhet som vil kunne være til skade for forskningsaktivitet i bestemte områder av spesiell verdi for forskningen.

II

Loven trer i kraft straks.

21. des. Lov nr. 129 2005

Lov om oppløsning av stamhuset Ekeberg.

Ot.prp.nr.27 (2005–2006), Innst.O.nr.25 (2005–2006) og Besl.O.nr.28 (2005–2006). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 15. og 20. desember 2005. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 21. desember 2005.

§ 1. De eiendeler som tilhører stamhuset Ekeberg, skal gå over til å bli stamhusbesitterens frie eiendom.

§ 2. Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

21. des. Lov nr. 130 2005

Lov om endringer i lov 13. august 1915 nr. 5 om domstoler (domstoloven) og enkelte andre lover.

Ot.prp.nr.27 (2005–2006), Innst.O.nr.25 (2005–2006) og Besl.O.nr.29 (2005–2006). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 15. og 20. desember 2005. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 21. desember 2005.

Endringer i følgende andre lover:

- 1 Alminnelig borgerlig straffelov (Straffeloven) 22. mai 1902 nr. 10.
- 2 Lov 8. februar 1980 nr. 2 om pant.
- 3 Lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven).
- 4 Lov 8. juni 1984 nr. 59 om fordringshavernes dekningsrett (dekningsloven).
- 5 Lov 16. juni 1989 nr. 53 om eiendomsmegling.
- 6 Lov 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfullbyrdelse og midlertidig sikring (tvangsfullbyrdelsesloven).
- 7 Lov 4. august 1995 nr. 53 om politiet (politiloven).
- 8 Lov 21. desember 2000 nr. 105 om opplysningsplikt og angrerett m.v. ved fjernsalg og salg utenfor fast utsalgssted (angrerettloven).
- 9 Lov 15. juni 2001 nr. 59 om stiftelser (stiftelsesloven).
- 10 Lov 6. juni 2003 nr. 38 om bustadbyggjelag (bustadbyggjelagslova).
- 11 Lov 6. juni 2003 nr. 39 om burettslag (burettslagslova).
- 12 Lov 20. februar 2004 nr. 7 om endringer i domstoloven og jordskifteloven (jordskifterettens stilling og funksjoner).
- 13 Lov 15. april 2005 nr. 17 om endringer i lov 13. juni 1980 nr. 35 om fri rettshjelp m.m.

I

I straffeloven 22. mai 1902 nr. 10 gjøres følgende endring:

§ 12 nr. 3 bokstav a skal lyde:

- a) hører blant de som omhandles i denne lov kapittel 8, 9, 10, 11, 12, 14, 17, 18, 20, 23, 24, 25, 26 eller 33, eller §§ 135, 141, 142, 144, 145 annet ledd, 145 b, 147 a, 147 b, 162 c, 169, 192 til 199, 202, 203, 204 a, 222 til

225, 227 til 235, 238, 239, 242 til 245, 291, 292, 294 nr. 2, 317, 326 til 328, 330 siste ledd, 338, 342, 367 til 370, eller 423, og i hvert fall når den

II

I lov 13. august 1915 nr. 5 om domstoler (domstolloven) gjøres følgende endring:

Ny § 143 skal lyde:

Kongen kan i forskrift bestemme at det etableres en prøveordning ved enkelte tingretter og lagmannsretter om bruk av fjernmøteteknologi ved saksforberedende rettsmøter og hovedforhandling i sivile saker, ved rettsmøter om inngåelse av rettsforlik, ved rettsmøter om varetektsfengsling etter straffeprosessloven, ved rettsmøter for behandling av tilståelsessaker etter straffeprosessloven § 248 og ved avhør av vitner, sakkyndige og bruk av tolker i straffesaker og sivile saker.

III

I lov 8. februar 1980 nr. 2 om pant gjøres følgende endringer:

§ 2–3 annet ledd skal lyde:

(2) § 2–2 første ledd bokstav c gjelder tilsvarende.

§ 2–4 annet ledd skal lyde:

(2) § 2–2 første ledd bokstav c gjelder tilsvarende.

§ 2–5 tredje ledd skal lyde:

(3) For pantsettelse av adkomstdokument til leierett eller borettil husrom gjelder § 4–3.

§ 4–3 skal lyde:

§ 4–3. Adkomstdokument til leierett eller borettil husrom

(1) Adkomstdokument til leierett eller borettil husrom kan pantsettes.

(2) Som adkomstdokument regnes dokument som representerer en leierett eller borettil husrom knyttet til en overførbar fordring på utleieren eller en andelsrett i et selskap, unntatt borettslagsandel som er registrert i grunnboken.

(3) Panteretten får rettsvern ved at det gis melding om pantsettelsen til vedkommende utleier eller selskap. Dersom det er knyttet innskuddsbevis til leieretten eller boretten, må dette i tillegg overleveres etter reglene i § 3–2 annet ledd, eller melding må gis til besitteren av dokumentet etter reglene i § 3–2 tredje ledd.

§ 5–2 tredje ledd skal lyde:

(3) For utlegg i leierett eller borettil husrom knyttet til verdipapir eller innlønningpapir gjelder § 5–8.

§ 5–8 skal lyde:

§ 5–8. Utlegg i adkomstdokument til leierett eller borettil husrom

Når det tas utlegg i adkomstdokument til leierett eller borettil husrom, gjelder § 4–3 og § 5–7 femte ledd tilsvarende.

IV

I lov 15. april 2005 nr. 17 om endringer i lov 13. juni 1980 nr. 35 om fri retts hjelp m.m. gjøres følgende endringer:

I del V gjøres følgende endringer:

§ 3 annet ledd skal lyde:

For arbeid som betales av det offentlige skal den som yter fri retts hjelp kreve inn egenandel fra klienten etter § 9. Det kan ikke kreves eller mottas ytterligere vederlag av klienten.

Overskriften i § 8 skal lyde:

§ 8. Refusjon av det offentliges utgifter. Adgang til å trekke tilbake bevilling til fri retts hjelp.

§ 8 tredje og fjerde ledd skal lyde:

Bevilling til bistand etter denne lov som innvilges etter økonomisk behovsprøving kan trekkes tilbake dersom det er gitt ufullstendige eller uriktige opplysninger om søkerens økonomiske situasjon, eller dersom søkerens økonomiske situasjon er vesentlig bedret før retts hjelpen er avsluttet.

Utbetalt salær som etter vedtak i henhold til denne paragraf kreves refundert, er tvangsgrunnlag for utlegg. § 8 annet ledd gjelder tilsvarende.

§ 9 skal lyde:

§ 9. Betaling av egenandel.

Mottaker av fri rettshjelp i behovsprøvde saker skal betale en egenandel av utgiftene til bistand etter denne lov. Egenandelen beregnes ut fra en grunnbeløp tilsvarende gjeldende salærsats for straffesaker og benefiserte saker.

Ved fritt rettsråd betales en egenandel tilsvarende grunnbeløpet.

Ved fri sakførsel skal det betales en egenandel på 25 prosent av utgiftene, men ikke mer enn 5 ganger grunnbeløpet.

Nærmere bestemmelser for beregning av egenandel fastsettes i forskrift.

§ 11 første ledd nr. 1 skal lyde:

for utlending som har rett til fri rettshjelp etter utlendingsloven § 42 tredje ledd, fjerde ledd første punktum og femte ledd.

§ 11 første ledd nr. 6 skal lyde:

til den som har vært utsatt for mishandling fra nærstående, i forbindelse med straffesak mot gjerningspersonen.

§ 11 annet ledd nr. 8 skal lyde:

i klagesaker til overordnet forvaltningsorgan i Aetat etter folketrygdloven § 21–12 A og etter arbeidsmarkedsloven § 22 om stønad etter folketrygdloven.

§ 16 første ledd nr. 4 skal lyde:

for utlending i tilfeller som nevnt i utlendingsloven § 42 første ledd og fjerde ledd annet punktum.

V

I lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (straffeprosessloven) gjøres følgende endringer:

§ 65 nr. 3 skal lyde:

3) forbrytelser ved trykt skrift eller i kringkastingssending, unntatt forbrytelse mot straffeloven § 204 og § 204 a.

§ 101 skal lyde:

Domstoladministrasjonen antar et tilstrekkelig antall advokater til å gjøre tjeneste som faste offentlige forsvarere. Faste forsvarere ved Høyesterett må ha rett til å føre saker for Høyesterett.

§ 216 b første ledd bokstav b skal lyde:

b) som rammes av straffeloven §§ 90, 91, 91 a, 94 jf. 90, 145 annet ledd, 162, 162 c, 204 a, 317, jf. §§ 162 eller 390 a.

VI

I lov 8. juni 1984 nr. 59 om fordringshavernes dekningsrett (dekningsloven) gjøres følgende endringer:

§ 3–4 første ledd skal lyde:

Når en overdrager tar forbehold som nevnt i § 3–1 eller § 3–2, skal han oppnevne en bank, en advokat eller etter nærmere regler et overformynderi som tillitsmann. Har overdrageren ikke oppnevnt noen tillitsmann, skal Stiftelsestilsynet foreta oppnevningen etter anmodning av erververen. Det samme gjelder hvor den oppnevnte tillitsmann er blitt hindret i å utføre vervet eller ønsker seg fritatt fra det, eller ikke utfører det på forsvarlig måte; i så fall kan også tillitsmannen be Stiftelsestilsynet om å foreta oppnevning av ny tillitsmann, hvis ikke overdrageren bestemmer annet.

§ 3–7 annet ledd annet punktum skal lyde:

Slikt samtykke gis av overformyndieriet dersom det er tillitsmann, og ellers av Stiftelsestilsynet.

§ 3–8 skal lyde:**§ 3–8. Forholdet til forvaltningsloven. Omgjøring.**

Forvaltningsloven får ikke anvendelse på tillitsmannen. Tillitsmannens avgjørelser kan omgjøres av Stiftelsestilsynet når særlige grunner taler for det. En avgjørelse kan ikke omgjøres for så vidt den har etablert en rett for tredjeperson. Stiftelsestilsynets avgjørelser kan ikke påklages.

Forvaltningsloven gjelder likevel for overformyndieriet som tillitsmann. For vedtak truffet av overformyndieriet er Stiftelsestilsynet klageinstans.

§ 3–9 skal lyde:**§ 3–9. Sperring av erstatningsbeløp ol.**

Etter anmodning fra skyldneren kan Stiftelsestilsynet beslutte at beløp som nevnt i § 2–7 annet ledd bokstavene d til h skal være beslagfrie også etter at de er utbetalt til skyldneren. Slik anmodning kan fremsettes også etter at utbetaling har funnet sted.

Etter at anmodningen er fremsatt og inntil den er avgjort, kan beslag som er tatt i beløpet, ikke fullbyrdes. Beslag

som er tatt i beløpet, taper sin virkning for så vidt som det blir gjort vedtak om beslagsfrihet. Reglene i dette ledd gjelder likevel ikke beslag som er tatt tidligere enn en måned før anmodning om beslagsfrihet er fremsatt.

Dersom det blir gjort vedtak om beslagsfrihet, kan Stiftelsestilsynet treffe nærmere bestemmelse om forvaltningen av midlene. Reglene i dette kapittel får tilsvarende anvendelse.

Vedtak om beslagsfrihet og bestemmelser om forvaltningen kan senere endres etter anmodning fra skyldneren eller etter Stiftelsestilsynets eget tiltak. Oppheves beslagsfriheten, kan frigivelse av pengene til skyldneren først skje en måned etter at underretning om opphevelse er gitt til de av skyldnerens fordringshavere som har meldt sine krav til Stiftelsestilsynet.

VII

I lov 16. juni 1989 nr. 53 om eiendomsmegling skal § 1–1 første ledd nr. 3 lyde:

3. omsetning av borettslagsandel og av aksje, andelsbrev, pantebrev eller annet adkomstdokument med tilknyttet leierett eller borettil bolig eller annet areal i bebygget eiendom,

VIII

I lov 26. juni 1992 nr. 86 om tvangssalg og midlertidig sikring (tvangssalgloven) gjøres følgende endringer:

§ 1–8 fjerde ledd skal lyde:

Med adkomstdokument til leierett eller borettil husrom menes dokument som representerer en leierett eller borettil husrom knyttet til en overførbar fordring på utleieren eller en andelsrett i et selskap, unntatt borettslagsandel som er registrert i grunnboken.

§ 2–10 tredje ledd første og annet punktum skal lyde:

Ved tvangssalg av fast eiendom og adkomstdokumenter til leierett eller borettil husrom i lensmannsdistrikt kan namsmannen oppnevnes som medhjelper. Ved tvangssalg av realregistrerte formuesgoder og adkomstdokumenter til leierett eller borettil husrom i andre tilfeller kan namsmannen oppnevnes som medhjelper i samsvar med bestemmelser gitt av Kongen.

§ 6–1 annet ledd fjerde punktum skal lyde:

I saker om tvangsdekning i fast eiendom, borettslagsandel eller adkomstdokument til leierett eller borettil bolig, kan retten i særlige tilfeller beslutte utsettelse etter § 5–12 selv om saksøkte ikke betaler en femtedel av saksøkerens samlede krav dersom tvangsdekningen vil medføre at saksøkte taper retten til nødvendig bolig for seg og sin familie.

§ 7–13 første ledd annet punktum skal lyde:

Det samme gjelder realregistrerte formuesgoder, finansielle instrumenter registrert i et verdipapirregister, aksjer og adkomstdokumenter til leierett eller borettil husrom som saksøkte er registrert eller meldt som eier av.

§ 7–14 annet punktum skal lyde:

Det samme gjelder realregistrerte formuesgoder, finansielle instrumenter registrert i et verdipapirregister, aksjer og adkomstdokumenter til leierett eller borettil husrom som en tredjeperson er registrert eller meldt som eier av.

§ 7–20 sjuende ledd første punktum skal lyde:

Ved utlegg i adkomstdokumenter til leierett eller borettil husrom underretter namsmannen vedkommende utleier eller selskap, jf. panteloven § 5–8.

§ 10–1 annet ledd skal lyde:

For tvangsdekning i adkomstdokumenter til leierett eller borettil husrom gjelder kapittel 12.

Overskriften til kapittel 12 skal lyde:

Kapittel 12. Tvangsdekning i adkomstdokument til leierett eller borettil husrom

§ 12–1 skal lyde:

§ 12–1. Innledning

Den som har panterett i adkomstdokument til leierett eller borettil husrom, eller i en ideell del av et slikt formuesgode, kan begjære tvangssalg av pantet etter dette kapitlet når det foreligger tvangskraftig tvangsgrunnlag.

§ 12–6 tredje ledd oppheves.

IX

I lov 4. august 1995 nr. 53 om politiet (politiloven) gjøres følgende endringer:

Overskriften til kapittel III A, plassert umiddelbart foran § 17a, skal lyde:

Kapittel III A. Politiets sikkerhetstjeneste. Organisering, oppgaver og forebyggende bruk av tvangsmidler

Overskriften Kapittel III A. Adgangen for Politiets sikkerhetstjeneste til å bruke tvangsmidler i forebyggende øyemed, oppheves.

§ 24a skal lyde:

Politihøgskolen er den sentrale utdanningsinstitusjon for politiet. Politihøgskolen er underlagt Justisdepartementet og har et styre som øverste organ. Sjefen for Politihøgskolen har på vegne av styret det overordnede ansvaret for og ledelsen av høgskolens virksomhet. Departementet gir nærmere regler om valg til styret, styremedlemmenes oppnevning, sammensetning og oppgaver, og om høgskolens oppgaver, organisering og virksomhet.

X

I lov 21. desember 2000 nr. 105 om opplysningsplikt og angrerett m.v. ved fjernsalg og salg utenfor fast utsalgssted (angrerettloven) skal § 2 første ledd bokstav d annet punktum lyde:

Som salg av fast eiendom regnes også salg av adkomstdokumenter med tilknyttet leierett eller boret i bolig

XI

I lov 15. juni 2001 nr. 59 om stiftelser (stiftelsesloven) gjøres følgende endring:

§ 21 nåværende tredje ledd blir nytt annet ledd annet punktum.

XII

I lov 6. juni 2003 nr. 38 om bustadbyggjelag (bustadbyggjelagslova) gjøres følgende endring:

§ 3–1 annet ledd annet punktum skal lyde:

Stiftelsesloven kapittel 6 gjeld tilsvarende dersom laget ikkje lenger har andelseigarar.

XIII

I lov 6. juni 2003 nr. 39 om burettslag (burettslagslova) gjøres følgende endringer:

§ 6–6 fjerde ledd annet punktum skal lyde:

Om prioritet for panterett som sikrar lån for erverv ved tvangssal, gjeld tvangsfullbyrdelsesloven § 11–33 andre ledd andre punktum og § 11–51 fjerde ledd tredje punktum.

§ 14–9 sjette ledd skal lyde:

(6) Til andelane er registrerte, gjeld dei tidlegare reglane om rettsvern for rettserverv og om tvangssal. Det kan likevel ikkje etablerast rettsvern for avtala panterett i burettslagsandel på anna vis enn ved registrering i grunnboka når det er gått eitt år etter at lova her blei sett i kraft.

XIV

I lov 20. februar 2004 nr. 7 om endringer i domstolloven og jordskifteloven gjøres følgende endring:

Endringen i § 33 a oppheves.

XV

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan bestemme at lovendringene skal tre i kraft til ulik tid.

Følgende endringer trer likevel i kraft straks:

- a) lovens avsnitt I, II, IX og XI til XIII
- b) endringen av lov 8. februar 1980 nr. 2 om pant § 2–3 annet ledd og § 2–4 annet ledd i avsnitt III
- c) endringen av lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker § 65 nr. 3 og § 216 b første ledd bokstav b i avsnitt V.

21. des. Lov nr. 131 2005**Lov om oppheving av lausgjengarlova og om endringar i straffelova o.a. (eige straffebod mot vald i nære relasjonar o.a.).**

Ot.prp.nr.15 (2005–2006) jf. Ot.prp.nr.113 (2004–2005), Innst.O.nr.10 (2005–2006) og Besl.O.nr.25 (2005–2006). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 15. og 20. desember 2005. Fremja av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 21. desember 2005.

Endringer i følgjande andre lover:

- 1 Lov 21. november 1952 nr. 3 om tjenesteplikt i politiet.
- 2 Lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosesslova).
- 3 Lov 17. januar 1997 nr. 11 om endringer i straffeloven m.v. (strafferettslige utilregnelighetsregler og særreaksjoner).
- 4 Lov 18. mai 2001 nr. 21 om gjennomføring av straff mv. (straffegjennomføringsloven).
- 5 Lov 20. mai 2005 nr. 28 om straff (straffeloven).
- 6 Lov 17. juni 2005 nr. 65 om endringer i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester og lov 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester (sosialtjenesteloven) m.v.

I

Lov 31. mai 1900 nr. 5 om Løsgjængerer, Betleri og Drukkenskap blir oppheva.

II

Straffelova 22. mai 1902 nr. 10 vert endra slik:

§ 26 skal lyde:

De nærmere reglene om gjennomføring av fengselsstraff, samfunnsstraff, strafferettslige særreaksjoner og forvaring gis ved særskilt lov.

§ 39 h skal lyde:

Kongen kan gi forskrifter om gjennomføringen av forvaring etter § 39 c.

§ 219 skal lyde:

Den som ved å true, tvinge, begrense bevegelsesfriheten til, utøve vold mot eller på annen måte krenke, grovt eller gjentatt mishandler

- a) sin tidligere eller nåværende ektefelle,
- b) sin eller tidligere eller nåværende ektefelles slektning i rett nedstigende linje,
- c) sin slektning i rett oppstigende linje,
- d) noen i sin husstand, eller
- e) noen i sin omsorg

straffes med fengsel inntil 3 år.

Dersom mishandlingen er grov eller fornærmede som følge av handlingen dør eller får betydelig skade på legeme eller helse, er straffen fengsel inntil 6 år. Ved avgjørelsen av om mishandlingen er grov, skal det særlig legges vekt på om den har vart over lang tid og om det foreligger forhold som nevnt i § 232.

Medvirkning straffes på samme måte.

§ 256 annet ledd skal lyde:

Ved avgjørelsen av om underslaget er grovt skal det særlig legges vekt på om verdien av det underslåtte er betydelig, om underslaget er forøvd av offentlig tjenestemann eller noen annen ved brudd på den særlige tillit som følger med hans stilling eller virksomhet, om det er bokført uriktige regnskapsopplysninger, utarbeidet uriktig regnskapsdokumentasjon eller uriktig årsregnskap, eller om den skyldige vitende har voldt velferdstap eller fare for noens liv eller helbred.

§ 271 annet ledd skal lyde:

Ved avgjørelsen av om bedrageriet er grovt skal det særlig legges vekt på om handlingen har voldt betydelig økonomisk skade, om den skyldige har foregitt eller misbrukt stilling eller oppdrag, om han har forledet almenheten eller en større krets av personer, om han har bokført uriktige regnskapsopplysninger, utarbeidet uriktig regnskapsdokumentasjon eller uriktig årsregnskap, eller om han vitende har voldt velferdstap eller fare for noens liv eller helbred.

§ 276 annet ledd skal lyde:

Ved avgjørelsen av om utroskap er grov skal det legges særlig vekt på om handlingen har voldt betydelig økonomisk skade, om den er forøvd av offentlig tjenestemann eller noen annen ved brudd på den særlige tillit som følger med hans stilling eller virksomhet, om den skyldige har bokført uriktige regnskapsopplysninger, utarbeidet uriktig regnskapsdokumentasjon eller uriktig årsregnskap, om han har tilintetgjort, ubrukbargjort eller skjult registrerte regnskapsopplysninger eller regnskapsmateriale, bøker eller andre dokumenter, eller om han vitende har voldt velferdstap eller fare for noens liv eller helbred.

§ 286 første punktum skal lyde:

Den som forsettlig eller uaktsomt vesentlig tilsidesetter bestemmelser om bokføring og dokumentasjon av regnskapsopplysninger, årsregnskap, årsberetning eller regnskapsoppbevaring som er fastsatt i lov eller forskrift i medhold av lov, straffes med bøter eller fengsel inntil 1 år eller begge deler.

§ 350 skal lyde:

Den som ved slagsmål, støy eller annen utilbørlig atferd forstyrrer

- a) den alminnelige fred og orden,
 - b) den lovlige ferdsel,
 - c) omgivelsenes nattero eller
 - d) omgivelsene på et sted hvor han uberettiget forblir tross pålegg om å fjerne seg,
- straffes med bøter eller fengsel inntil to måneder.

På samme måte straffes den som i selvforskyldt rus forulemper eller volder fare for andre.

Medvirkning straffes på samme måte.

III

Lov 21. november 1952 nr. 3 om tjenesteplikt i politiet vert endra slik:

§ 1 første ledd skal lyde:

Menn og kvinner som i henhold til sivilforsvarslovgivningen er pliktig til å gjøre tjeneste i sivilforsvaret, kan i stedet pålegges å gjøre tjeneste i politiet.

IV

Straffeprosesslova 22. mai 1981 nr. 25 vert endra slik:

§ 67 annet ledd bokstav d skal lyde:

- d) forbrytelse mot militær straffelov § 34 annet ledd annet straffalternativ, jf. tredje ledd, tolloven § 66, merverdiavgiftsloven § 72, ligningsloven § 12–1, utlendingsloven § 47 annet ledd, jf. femte ledd, regnskapsloven § 8–5 første ledd første og tredje punktum, jf. tredje ledd første punktum og bokføringsloven § 15 første ledd første og tredje punktum, jf. tredje ledd første punktum.

§ 76 tredje ledd første punktum skal lyde:

Saker ved lagmannsrett og tingrett som gjelder forbrytelse som etter loven kan medføre fengsel i mer enn 6 år, eller sak hvor påtalemyndigheten vil påstå idømmelse av særreaksjon eller forvaring, skal under hoved- og ankeforhandling føres av en statsadvokat.

§ 96 femte ledd skal lyde:

Vil påtalemyndigheten påstå idømt særreaksjon eller forvaring, skal siktede alltid ha forsvarer under hovedforhandlingen.

§ 147 a annet punktum skal lyde:

De sakkyndige skal straks etter at de har avgitt den rettspsykiatriske erklæringen, underrette det regionale helseforetaket eller helseforetak det bemyndiger om saken.

§ 248 fjerde ledd skal lyde:

Sak om særreaksjon eller forvaring kan ikke pådømmes ved tilståelsesdom.

V

Lov 17. januar 1997 nr. 11 om endringer i straffeloven m.v. (strafferettslige utilregnelighetsregler og særreaksjoner) vert endra slik:

Del II nr. 3 andre punktum skal lyde:

Hvis påtalemyndigheten mener at særreaksjon eller forvaring fortsatt er nødvendig etter utløpet av lengstetiden, må den reise sak med påstand om idømmelse av særreaksjon eller forvaring etter straffeloven §§ 39, 39 a eller 39 c.

Del II nr. 3 fjerde punktum skal lyde:

Retten avgjør ved dom om det skal idømmes særreaksjon eller forvaring som nevnt.

Del II nr. 4 første punktum skal lyde:

Den som er idømt sikring, kan kreve at påtalemyndigheten innstiller sikringstiltaket eller reiser sak med påstand om idømmelse av særreaksjon eller forvaring etter straffeloven §§ 39, 39 a eller 39 c.

VI

Lov 18. mai 2001 nr. 21 om gjennomføring av straff mv. (straffegjennomføringsloven) vert endra slik:

§ 1 skal lyde:

Anvendelsesområde

Denne loven gjelder for gjennomføring av fengselsstraff, strafferettslige særreaksjoner, forvaring, samfunnsstraff og varetektsfengsling og for gjennomføring av andre reaksjoner når det er særskilt bestemt i lov.

§ 3 fjerde ledd skal lyde:

Ved gjennomføringen av fengselsstraff, forvaring og strafferettslige særreaksjoner skal det så vidt mulig skje en gradvis overgang fra fengsel til full frihet og gis tilbud om deltagelse i fritidsaktiviteter.

§ 5 fjerde ledd skal lyde:

Kongen kan gi nærmere regler om kriminalomsorgens virksomhet, organisering og gjennomføringen av fengselsstraff, forvaring, strafferettslige særreaksjoner, varetekt, samfunnsstraff og andre reaksjoner når det er særskilt bestemt i lov.

§ 6 annet ledd annet punktum skal lyde:

Når den domfelte er idømt fengselsstraff på mer enn ti år, idømt en strafferettslig særreaksjon eller forvaring eller innsatt i avdeling med særlig høyt sikkerhetsnivå etter § 10 annet ledd, treffer regionalt nivå også avgjørelse etter §§ 12 til 16, 20, 33, 35, 36 og 42 til 44.

Overskrifta til kapittel 3 skal lyde:

Kapittel 3. Fengselsstraff, forvaring og strafferettslige særreaksjoner

§ 10 første og annet ledd skal lyde:

Fengselsstraff, forvaring og strafferettslige særreaksjoner kan gjennomføres

- a) i fengsel med høyt sikkerhetsnivå (lukket fengsel),
- b) i fengsel med lavere sikkerhetsnivå (åpent fengsel),
- c) i overgangsbolig,
- d) utenfor fengsel med særlige vilkår etter § 16, eller
- e) som prøveløslatt med vilkår etter § 43 annet ledd.

Avdeling i fengsel med høyt sikkerhetsnivå kan tilrettelegges for innsatte med særlige behov, herunder personer som er idømt en strafferettslig særreaksjon eller forvaring, eller innrettes med særlig høyt sikkerhetsnivå.

§ 11 tredje ledd skal lyde:

Domfelte med særlige behov, herunder personer som er idømt en strafferettslig særreaksjon eller forvaring, bør settes inn i avdeling tilrettelagt for dette etter § 10 annet ledd.

Overskrifta til § 39 skal lyde:

Umiddelbar utelukkelse som følge av brudd ved gjennomføring av fengselsstraff, forvaring og strafferettslige særreaksjoner.

Overskrifta til § 40 skal lyde:

Reaksjon på brudd ved gjennomføring av fengselsstraff, forvaring og strafferettslige særreaksjoner.

§ 40 sjuende ledd første punktum skal lyde:

Den som forsettlig unndrar seg gjennomføringen av fengselsstraff, forvaring eller strafferettslige særreaksjoner, straffes med bøter eller fengsel inntil 6 måneder.

VII

Lov 20. mai 2005 nr. 28 om straff (straffeloven) vert endra slik:

§ 5 tredje ledd skal lyde:

Første ledd nr. 1, 2, 3, 6 og 7 gjelder tilsvarende for handlinger foretatt av andre personer enn dem som omfattes av første og annet ledd, når personen oppholder seg i Norge, og handlingen har en lengstestraff på fengsel i mer enn 1 år.

§ 102 nr. 1 vert endra slik:

§ 28 a sjette ledd skal lyde:

Sammen med samfunnsstraff kan det idømmes

- a) bot, selv om bøter ellers ikke er fastsatt som straff for lovbruddet, eller
- b) ubetinget fengselsstraff på inntil 30 dager når særlige grunner tilsier det.

§ 29 femte ledd skal lyde:

Rettighetstap etter bestemmelsen her kan idømmes ved siden av eller istedenfor annen straff, men kan bare ilegges som eneste straff hvis det ikke er fastsatt en minstestraff på fengsel i 1 år eller mer for handlingen.

§ 33 femte ledd skal lyde:

Rettighetstapet etter bestemmelsen her kan idømmes ved siden av eller istedenfor annen straff, men kan bare ilegges som eneste straff hvis det ikke er fastsatt en minstestraft på fengsel i 1 år eller mer for handlingen.

VIII

Lov 17. juni 2005 nr. 65 om endringer i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester og lov 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester (sosialtjenesteloven) m.v. vert endra slik:

I del I skal § 6–10 femte ledd lyde:

Politiattesten skal vise om vedkommende er siktet, tiltalt, ilagt forelegg eller er dømt for brudd på straffeloven §§ 193, 194, 195, 196, 197, 199, 200 annet ledd, 201 bokstav c, 203 og 204 a.

Del VI skal lyde:

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan gi nærmere overgangsbestemmelser.

IX

Lova gjeld frå den tid Kongen fastset. Kongen kan setje i verk dei einskilde føresegnene til ulik tid. Det gjeld jamvel for oppheving av føresegnene i lausgjengarlova.

21. des. Lov nr. 132 2005

Lov om endringer i lov 17. desember 1982 nr. 86 om rettsgebyr.

Ot.prp.nr.33 (2005–2006), Innst.O.nr.12 (2005–2006) og Besl.O.nr.26 (2005–2006). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 15. og 20. desember 2005. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 21. desember 2005.

I

I lov 17. desember 1982 nr. 86 om rettsgebyr gjøres følgende endringer:

§ 1 annet ledd annet punktum skal lyde:

Dette utgjør kr 860.

§ 3 fjerde ledd første punktum skal lyde:

Når Statens innkrevingsentral er pålagt å innkreve gebyr og sideutgifter, kan den inndrive kravene ved trekk i lønn og lignende ytelser etter reglene i dekningsloven § 2–7.

§ 21 skal lyde:

For tinglysing, registrering eller anmerking i grunnboken og kraftledningsregisteret betales 1,8 ganger rettsgebyret, med mindre annet følger av annet eller tredje ledd eller er bestemt i § 22.

For tinglysing eller registrering av pantedokument betales 2,25 ganger rettsgebyret.

For tinglysing av pantedokument eller tinglysing av transport av pantedokument i forbindelse med refinansiering av lån innenfor samme låneramme, med samme pantsetter eller pantsettere og med samme panteobjekt, betales 0,25 ganger rettsgebyret.

Det skal betales fullt gebyr for hvert register og for hver rettskrets et dokument skal tinglyses eller registreres i.

II

Loven gjelder fra 1. januar 2006.

21. des. Lov nr. 133 2005

Lov om endring i lov 19. juni 1997 nr. 82 om pass (passgebyr).

Ot.prp.nr.34 (2005–2006), Innst.O.nr.13 (2005–2006) og Besl.O.nr.27 (2005–2006). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 15. og 20. desember 2005. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 21. desember 2005.

I

I lov 19. juni 1997 nr. 82 om pass (passgebyr) gjøres følgende endring:

§ 3 fjerde ledd skal lyde:

Ved utstedelse og fornyelse av pass betales et beløp stort kr 990. For pass til barn under 16 år betales et beløp stort kr 420.

II

Loven trer i kraft straks.

21. des. Lov nr. 134 2005**Lov om endringer i introduksjonsloven.**

Ot.prp.nr.23 (2005–2006), Innst.O.nr.23 (2005–2006) og Besl.O.nr.33 (2005–2006). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 16. og 20. desember 2005. Fremmet av Kommunal- og regionaldepartementet. Kunngjort 21. desember 2005.

I

I lov 4. juli 2003 nr. 80 om introduksjonsordning og norskopplæring for nyankomne innvandrere gjøres følgende endringer:

§ 2 første ledd bokstav d skal lyde:

- d) oppholds- eller arbeidstillatelse som familiemedlemmer til personer som nevnt i bokstav a, b og c, jf. utlendingsloven §§ 9 og 8 annet ledd. For å være omfattet av denne bestemmelsen er det et vilkår at personer som nevnt i bokstav a, b og c ikke har vært bosatt i en kommune i mer enn fem år før det søkes om familiegjengenforening.

§ 3 tredje ledd skal lyde:

Kommunen kan tilby introduksjonsprogram til nyankommet utlending med oppholds- eller arbeidstillatelse i henhold til utlendingsloven §§ 9 og 8 annet ledd som er familiemedlemmer til andre enn personer nevnt i § 2, til nyankommet utlending over 55 år med oppholdsgrunnlag som nevnt i § 2 første ledd, og til nyankommet utlending som nevnt i § 2 som er bosatt i kommunen uten særskilt avtale mellom utlendingsmyndighetene og kommunen.

II

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Endringen i introduksjonsloven § 2 får virkning for nyankommet utlending som får innvilget oppholds- eller arbeidstillatelse etter at loven har trådt i kraft. Den får også virkning for utlending som er innvilget slik tillatelse før loven har trådt i kraft dersom bosetting i en kommune først skjer etter ikrafttredelsen. Dersom tidspunktet for bosetting i en kommune er ukjent, gjelder tidspunktet for registrering i folkeregisteret.

Kommunen kan tilby introduksjonsprogram til nyankommet utlending over 18 år som har fått oppholds- eller arbeidstillatelse som familiemedlem til person nevnt i § 2 første ledd bokstav c første alternativ dersom vedkommende ikke har rett og plikt til å delta i introduksjonsprogram etter introduksjonsloven § 2.

21. des. Lov nr. 135 2005**Lov om endringer i lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v.**

Ot.prp.nr.18 (2005–2006) jf. Ot.prp.nr.97 (2004–2005), Innst.O.nr.20 (2005–2006) og Besl.O.nr.18 (2005–2006). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 13. og 20. desember 2005. Fremmet av Kultur- og kirkedepartementet. Kunngjort 21. desember 2005.

I

I lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. gjøres følgende endringer:

§ 16 skal lyde:

§ 16. *Pyramidespill og pyramidelignende omsetningssystem*

Det er forbudt å opprette, drive, delta i eller utbre pyramidespill eller lignende system. Som omfattet av forbudet regnes ethvert system der det ytes vederlag for å få mulighet til å oppnå inntekter som bare følger av at andre verves til pyramidespillet mv.

Forbudet i første ledd omfatter pyramidelignende omsetningssystem der det ytes vederlag for å få mulighet til å oppnå inntekter som særlig skyldes at andre verves til systemet, og ikke salg eller forbruk av varer, tjenester eller andre ytelser.

Lotteri- og stiftelsestilsynet kan kreve at den som har hatt inntekter fra omsetningssystemet der det ytes vederlag for å få mulighet til å oppnå inntekter fra systemet, dokumenterer at vedkommendes inntekter særlig skyldes salg eller forbruk av varer, tjenester eller andre ytelser, og ikke at andre verves til systemet.

§ 17 annet ledd skal lyde:

Grov overtredelse straffes med bøter eller fengsel inntil tre år. Ved avgjørelsen av om overtredelsen skal regnes som grov, skal det særlig legges vekt på om handlingen gjelder et betydelig beløp, er rettet mot barn eller av andre grunner må anses som særlig skadelig. Ved overtredelse av forskrift etter § 3 første ledd bokstav i og ved overtredelse av § 16 første og annet ledd skal forholdet alltid anses som grovt.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

21. des. Lov nr. 136 2005**Lov om opphevelse av lov 17. juni 2005 nr. 103 om statens embets- og tjenestemenn mv.**

Ot.prp.nr.25 (2005–2006), Innst.O.nr.22 (2005–2006) og Besl.O.nr.34 (2005–2006). Odels- og lagtingsvedtak hhv. 16. og 20. desember 2005. Fremmet av Moderniseringsdepartementet. Kunngjort 21. desember 2005.

Endringer i følgende lov:

Lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn m.m.

I

Lov 17. juni 2005 nr. 103 om statens embets- og tjenestemenn oppheves.

II

Lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn m.m. endres slik:

§ 10 nr. 5 skal lyde:

For øvrig gjelder arbeidsmiljøloven §§ 15–8 og 15–9.

§ 12 tredje punktum skal lyde:

Med dette gjøres ingen endring iplikten til å motta forflytninger etter utenriktjenesteloven § 9 eller iplikten til å la seg disponere mv. i forsvarspersonellloven § 7.

§ 19 nr. 4 første punktum skal lyde:

For søksmål gjelder domstolloven og tvistemålsloven, med de særregler som følger av denne paragraf og arbeidsmiljøloven §§ 17–1 fjerde ledd, 17–6 og 17–7.

§ 19 nr. 7 skal lyde:

Arbeidsmiljøloven § 15–12 og § 15–14 tredje og fjerde ledd gjelder tilsvarende. Ved søksmål i forbindelse med virksomhetsoverdragelse gjelder ikke arbeidsmiljøloven § 15–12 første ledd annet punktum og § 16–4 tredje ledd for embets- og tjenestemenn.

III

Loven gjelder fra 1. januar 2006.

6. des. Nr. 1496 2005**Forskrift om endring i forskrift om avlsfremmende tiltak på bier.**

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 6. desember 2005 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 130 om husdyravl. Kunngjort 20. desember 2005.

I

I forskrift 18. april 2001 nr. 426 om avlsfremmende tiltak på bier gjøres følgende endringer:

Vedlegg II skal lyde:

Følgende reinavlsområder er godkjent av Landbruks- og matdepartementet:

Reinavlsområdet for krainerbier (A.m. carnica) i Akershus omfatter Hurdal kommune gjeldende fram til 28. februar 2006.

Reinavlsområdet for krainerbier (A.m. carnica) på Finnskogen avgrenses i sør ved riksvei 204 fra Riksåsen på riksgrensen til Lunderseter, i vest en rett linje fra Lunderseter – Frysjøen – Namsjøen riksveg 206 ved Sønsterud, videre rett linje Sønsterud Holtsjøen – kommunegrensen Våler/Elverum vest for Hakaskallen, i nord ved kommunevegen Våler/Elverum fra punktet vest for Hakaskallen til riksgrensen, i øst ved riksgrensen. Godkjenningen gjelder fram til 28. februar 2006.

Reinavlsområdet for krainerbier (A.m. carnica) i Oppland er avgrenset til kommunene Sel sør for Otta, Nord-Fron, Sør-Fron, Ringebu, Øyer, Lillehammer, Gausdal, Gjøvik, Nordre Land, Søndre Land, Sør-Aurdal, Etnedal Østre, Vestre Toten, Gran, deler av Lunner og deler av Jevnaker. Godkjenningen gjelder fram til 28. februar 2006.

Reinavlsområdene for krainerbier (A.m. carnica) i Buskerud omfattes av Flesberg kommune. Godkjenningen gjelder fram til 28. februar 2006.

Reinavlsområdet for krainerbier (A.m. carnica) i Telemark omfattes av kommunene Notodden, Hjartdal, Tinn, Seljord med unntak av kretsene Vefall og Brekke, og Åsgrend krets i Kviteseid kommune. Godkjenningen gjelder fram til 28. februar 2006.

Reinavlsområdet for den brune bia (A.m. mellifera) omfatter kommunene Flekkefjord, Lund, Sokndal og Sirdal. Godkjenningen gjelder inntil annet blir bestemt.

Reinavlsområdet for krainerbier (A.m. carnica) i Sør-Trøndelag omfatter Orkdal kommune. Godkjenningen gjelder fram til 28. februar 2006.

Reinavlsområdet for krainerbier (A.m. carnica) i Nord-Trøndelag omfatter kommunene Levanger, Verdal, Stjørdal, Meråker, Leksvik, Mosvik, Frosta, Inderøy, Steinkjer, Verran, Snåsa, Namdalseid, Flatanger, Namsos, Fosnes, Grong, Overhalla og Høylandet. Godkjenningen gjelder fram til 28. februar 2006.

Reinavlsområdet for krainerbier (A.m. carnica) i Salten, Nordland avgrenses i sør av polarsirkelen, i sør og øst av Saltfjellet og Svartisen og gjennom Røddøy ut Melfjorden, i nord langs Tysfjorden og omfatter følgende kommuner: Hamarøy, Steigen, Sørfold, Fauske, Saltdal, Beiarn, Bodø, Gildeskål, Meløy og deler av Røddøy og Tysfjord. Det er en forutsetning at det opprettes minst en parestasjon for krainerbier innenfor reinavlsområdet, og at det avsettes et område til utprøving av andre raser på et avskjermet sted innenfor reinavlsområdet i regi av Norges Birøkerlag. Godkjenningen gjelder fram til 28. februar 2006.

II

Endringene trer i kraft straks.

13. des. Nr. 1497 2005

Forskrift om forbud mot å fiske blåkkeite i fiskevernsonen ved Svalbard i 2006.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 13. desember 2005 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone, jf. forskrift 3. juni 1977 nr. 6 om fiskevernsonene ved Svalbard § 3. Kunngjort 20. desember 2005.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder for fiske i fiskevernsonen ved Svalbard med norske og utenlandske fartøy av ethvert slag som driver fiske i ervervsøyemed eller som bistår fiskeflåten, herunder lete- og forsøksfartøy.

§ 2. Generelt forbud

Det er forbudt å fiske blåkkeite.

§ 3. Bifangst

Ved fiske etter andre fiskeslag er det tillatt å ha inntil 7% innblanding av blåkkeite om bord ved avslutning av fisket og av landet fangst. Det er likevel tillatt å ha inntil 12% blåkkeite som bifangst i de enkelte fangster.

§ 4. Straff og inndragning

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser gitt i denne forskrift er gjenstand for straff og inndragning etter lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 5. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2006 og gjelder til og med 31. desember 2006.

13. des. Nr. 1498 2005

Forskrift om forbud mot å fiske blåkkeite i Svalbards territorialfarvann og indre farvann i 2006.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 13. desember 2005 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone, jf. lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4, jf. forskrift 28. april 1978 nr. 20 om regulering av fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann § 1. Kunngjort 20. desember 2005.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder for fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann med norske og utenlandske fartøy av ethvert slag som driver fiske i ervervsøyemed eller som bistår fiskeflåten, herunder lete- og forsøksfartøy.

§ 2. Generelt forbud

Det er forbudt å fiske blåkkeite.

§ 3. Bifangst

Ved fiske etter andre fiskeslag er det tillatt å ha inntil 7% innblanding av blåkkeite om bord ved avslutning av fisket og av landet fangst. Det er likevel tillatt å ha inntil 12% blåkkeite som bifangst i de enkelte fangster.

§ 4. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser gitt i denne forskrift er gjenstand for straff etter lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 5. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2006 og gjelder til og med 31. desember 2006.

13. des. Nr. 1499 2005**Forskrift om forbud mot å fiske lodde i fiskevernsonen ved Svalbard i 2006.**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 13. desember 2005 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone, jf. forskrift 3. juni 1977 nr. 6 om fiskevernsonene ved Svalbard § 3. Kunngjort 20. desember 2005.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder for fiske i fiskevernsonen ved Svalbard med norske og utenlandske fartøy av ethvert slag som driver fiske i ervervsøyemed eller som bistår fiskeflåten, herunder lete- og forsøksfartøy.

§ 2. Generelt forbud

Det er forbudt å fiske lodde.

§ 3. Straff og inndragning

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser gitt i denne forskrift er gjenstand for straff og inndragning etter lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 4. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2006 og gjelder til og med 31. desember 2006.

13. des. Nr. 1500 2005**Forskrift om forbud mot å fiske lodde i Svalbards territorialfarvann og indre farvann i 2006.**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 13. desember 2005 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone, jf. lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4, jf. forskrift 28. april 1978 nr. 20 om regulering av fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann § 1. Kunngjort 20. desember 2005.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder for fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann med norske og utenlandske fartøy av ethvert slag som driver fiske i ervervsøyemed eller som bistår fiskeflåten, herunder lete- og forsøksfartøy.

§ 2. Generelt forbud

Det er forbudt å fiske lodde.

§ 3. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser gitt i denne forskrift er gjenstand for straff etter lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 4. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2006 og gjelder til og med 31. desember 2006.

13. des. Nr. 1501 2005**Forskrift om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i fiskevernsonen ved Svalbard i 2006.**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 13. desember 2005 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone, jf. forskrift 3. juni 1977 nr. 6 om fiskevernsonene ved Svalbard § 3. Kunngjort 20. desember 2005.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder for fiske i fiskevernsonen ved Svalbard med norske og utenlandske fartøy av ethvert slag som driver fiske i ervervsøyemed eller som bistår fiskeflåten, herunder lete- og forsøksfartøy.

§ 2. Generelt forbud

Det er forbudt å fiske norsk vårgytende sild.

§ 3. Straff og inndragning

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser gitt i denne forskrift er gjenstand for straff og inndragning etter lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 4. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2006 og gjelder til og med 31. desember 2006.

13. des. Nr. 1502 2005**Forskrift om forbud mot å fiske norsk vårgytende sild i Svalbards territorialfarvann og indre farvann i 2006.**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 13. desember 2005 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone, jf. lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4, jf. forskrift 28. april 1978 nr. 20 om regulering av fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann § 1. Kunngjort 20. desember 2005.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder for fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann med norske og utenlandske fartøy av ethvert slag som driver fiske i ervervsøyemed eller som bistår fiskeflåten, herunder lete- og forsøksfartøy.

§ 2. Generelt forbud

Det er forbudt å fiske norsk vårgytende sild.

§ 3. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser gitt i denne forskrift er gjenstand for straff etter lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard § 4. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 4. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2006 og gjelder til og med 31. desember 2006.

13. des. Nr. 1503 2005**Forskrift om regulering av fisket etter torsk i fiskevernsonen ved Svalbard i 2006.**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 13. desember 2005 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone, jf. forskrift 3. juni 1977 nr. 6 om fiskevernsonene ved Svalbard § 3 første ledd nr. 3 og 4. Kunngjort 20. desember 2005.

§ 1. Virkeområde

Norske og russiske fartøy kan fiske norsk-arktisk torsk i fiskevernsonen ved Svalbard innenfor rammen av de kvoter som er fastsatt for fartøy fra disse land.

§ 2. Kvoter

For andre fartøy fastsettes en største andel av fastsatt største fangstmengde for norsk-arktisk torsk for fiske i fiskevernsonen ved Svalbard i 2006 til 18.280 tonn. Kun fartøy fra stater som tradisjonelt har fisket norsk-arktisk torsk i fiskevernsonen ved Svalbard kan fiske innenfor dette kvantum. Dette er fartøy fra EU og Færøyene.

§ 3. Bifangst

Fartøy med adgang til å fiske norsk-arktisk torsk i Norges økonomiske sone er unntatt fra begrensningene i § 2. Fiske i fiskevernsonen kan etter dette unntaket kun finne sted innenfor rammen av de fastsatte kvoter av norsk-arktisk torsk, og skal komme til fradrag i disse. Innblanding av norsk-arktisk torsk i andre fiskerier på inntil 10% er unntatt fra begrensningene i § 2.

§ 4. Straff og inndragning

Forsettlig eller uaktsom overtredelse av bestemmelser gitt i denne forskrift er gjenstand for straff og inndragning etter lov 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone § 8 og § 9. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 5. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2006 og gjelder til og med 31. desember 2006.

14. des. Nr. 1504 2005**Forskrift om opptak, studier og eksamen ved Norsk Lærerakademi Bachelor- og masterstudier.**

Fastsatt av styret ved Norsk Lærerakademi Bachelor- og masterstudier 14. desember 2005 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–3, § 3–5, § 3–6, § 3–8, § 3–9, § 3–10 og § 5–3. Kunngjort 20. desember 2005.

Kapittel I. Generelle bestemmelser**§ 1. Virkeområde**

1. Forskriften gjelder for studier ved Norsk Lærerakademi Bachelor- og masterstudier (NLA BM).
2. Forskriften gir regler om opptak til studier, organisering av studier, eksamen, krav for tildeling av grader og bestemmelser om studentens og høgskolens plikter og rettigheter.

§ 2. Definisjoner

<i>Student:</i>	Person som er tatt opp til studier ved Norsk Lærerakademi Bachelor- og masterstudier i samsvar med lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–6 og § 3–7
<i>Privatist:</i>	Person som går opp til eksamen etter bestemmelsene i § 3–10 i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler, uten å være tatt opp som student ved det aktuelle studiet
<i>Fag:</i>	Samling av moduler som er beslektet, og som er samlet under én felles fagbetegnelse
<i>Modul:</i>	Den minste studieenheden. Alle moduler skal ha omfanget målt i studiepoeng
<i>Modulplan:</i>	Beskrivelse av mål, organisering, arbeidsmåter, vurderingsordninger, litteraturlister og pensum i en modul
<i>Studieplan:</i>	Beskrivelse av et studieprogram, hvordan det er bygget opp, og hvordan modulene som inngår hører sammen. En studieplan omfatter én eller flere modulplaner
<i>Studieprogram:</i>	Et studieløp bestående av flere moduler
<i>Studiepoeng:</i>	Mål på arbeidsomfang i studiet: 60 studiepoeng tilsvarer ett års studium på full tid
<i>Studierett:</i>	Retten til å følge alle typer undervisning, veiledning, øvinger, praksis mv. som følger av det studieprogrammet vedkommende er tatt opp til. Studieretten følger av institusjonens tilbud om studieplass og søkerens aksept av denne
<i>Eksamen/deleksamen:</i>	Prøve som inngår i grunnlaget for karakterfastsettelse for en modul, eller som alene gir grunnlag for fastsettelse av karakter i modulen
<i>Ny eksamen:</i>	Eksamen som arrangeres for eksamenskandidater som ikke bestod ordinær eksamen
<i>Utsatt eksamen:</i>	Eksamen som arrangeres for eksamenskandidater som hadde gyldig fravær ved ordinær eksamen
<i>Eksamenskandidat:</i>	Student eller privatist som går opp til eksamen

Kapittel II. Opptak

§ 3. Opptaksfrekvens

Norsk Lærerakademi Bachelor- og masterstudier tar til vanlig opp student er for studiestart både i høst- og vårsemesteret.

§ 4. Opptaksramme

Styret fastsetter, etter tilråding fra undervisningsrådet, opptaksramme for de ulike studieenheter og studienivå.

§ 5. Generelt opptaksgrunnlag

For opptak til alle studier ved NLA BM som omfattes av denne forskriften, kreves generell studiekompetanse eller tilsvarende, fastsatt i forskrift 10. oktober 2005 nr. 1191 om opptak til universiteter og høyskoler. For søkere til studier med annet undervisningsspråk enn norsk gjelder ikke krav om norskkunnskaper.

§ 6. Opptaksorgan

Opptak til grunnutdanningstilbudene i høstsemesteret skjer gjennom Samordna Opptak. Opptak til de andre studiene og til vårsemesteret foretas lokalt. Det er fagvise opptakskomiteer. Styret fastsetter sammensetning og mandat for opptakskomiteene.

§ 7. Opptakskrav for de enkelte studier

Opptakskravene er fastsatt i studieplanene for hvert enkelt studium.

§ 8. Opptak på grunnlag av realkompetanse

Søkere som ikke har generell studiekompetanse og er 25 år eller eldre i opptaksåret, kan få opptak til enkeltstudier ved NLA BM hvis de på grunnlag av realkompetanse har de nødvendige kvalifikasjon er for studiet. Styret fastsetter reglement for opptak på grunnlag av realkompetanse.

§ 9. Rangeringsregler/konkurranseregler

Når antall kvalifiserte søkere overstiger antall tilgjengelige studieplasser på et studium, foretas en rangering av søkerne. Der rangering ikke er regulert av forskrift 10. oktober 2005 nr. 1191 om opptak til universiteter og høyskoler, fastsettes konkurransereglene av høgskolerådet.

§ 10. Politiattest

I samsvar med kravene i forskrift 10. oktober 2005 nr. 1191 om opptak til universiteter og høyskoler § 6–3 og § 6–4, kreves det politiattest ved opptak til følgende studieprogram ved NLA BM:

Masterstudium i kristendomskunnskap med spesialisering i religionsdidaktikk.

Masterstudium i kristendomskunnskap med spesialisering i kateketikk.

Dersom praksisstedet krever det, skal det leveres politiattest også for andre moduler med obligatorisk praksis.

§ 11. Reservering av studieplass

Søker som er tatt opp som student ved NLA BM kan få reservert studieplassen i inntil ett år, eller til neste gang studieprogrammet har ordinær studiestart, grunnet graviditet, for å avtjene verneplikt/siviltjeneste, eller av annen viktig grunn.

§ 12. Søknadsfrister

Frist for å søke opptak ved NLA BM blir fastsatt av rektor og gjort kjent ved utlysning av studietilbudene. For studier der opptaket er organisert gjennom Samordna Opptak, gjelder de fastsatte nasjonale fristene.

§ 13. Søknad og dokumentasjon

Søknad om opptak skjer på fastsatt søknadsskjema. Alle dokumenter som skal gi grunnlag for opptak, må følge søknaden. Dokumentasjonen skal være attestert kopi av originaldokumentet. Rektor fastsetter frist for ettersending av vedlegg til søknaden.

§ 14. Svar på søknad

Alle søkerne får skriftlig svar på søknadene.

§ 15. Bekreftelse av studieplass

De som blir tatt opp, må bekrefte mottak av studieplassen innen den dato som er angitt i svarbrevet.

§ 16. Klage

1. Klage på resultat av opptaksvurdering i lokalt opptak, stiles til NLA BM. Dersom vedtaket ikke blir omgjort, har søker anledning til å opprettholde klagen. Klagen behandles da av NLA BMs klagenemnd, oppnevnt av styret i henhold til § 5–1 i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler.
2. Klage på resultat av opptaksvurdering foretatt gjennom Samordna Opptak, stiles til den institusjonen der søknad om opptak ble saksbehandlet. Dersom vedtaket ikke blir omgjort, har søker anledning til å opprettholde klagen. Klagen går da videre til Nasjonal klagenemnd, i henhold til forskrift 10. oktober 2005 nr. 1191 om opptak til universiteter og høyskoler, § 8–1.

Kapittel III. Studieplaner**§ 17. Innhold i studie- og modulplaner**

Studiene ved NLA BM er organisert i studieprogram, som består av flere moduler. Alle studieprogram skal ha en studieplan. Studieplanen skal fastsette:

- Studieprogrammets mål, omfang, innhold, organisering, arbeidsformer, eksamensordning, prøve- og vurderingsform
- Eventuelle forkunnskapskrav eller anbefalte forkunnskaper for studieprogrammet
- Hvilke moduler som undervises og som det kan avlegges eksamen i
- Faglig beskrivelse av modulene som inngår i studieprogrammet
- Hvilke grupper av moduler som oppfyller kravet til fordypning og spesialisering
- Eventuelle krav til rekkefølge for modulene i studieprogrammet
- Eventuelle særlige vilkår for å gå opp til eksamen, slik som godkjent deltakelse i seminarer, obligatoriske skriftlige arbeider, muntlige framlegg, faglige ekskursjoner, feltarbeid eller andre teoretiske og praktiske øvinger
- Andre bestemmelser av betydning for gjennomføringen og kvalitetssikringen av studiet.

Modulene skal ha et omfang på minimum 10 studiepoeng og normalt bygges opp etter en modulstørrelse på 10, 15, 20 eller 30 studiepoeng. Alle moduler skal ha en modulplan som fastsetter modulens navn og kode, mål for modulen, organisering og arbeidsformer i modulen, vurderingsordning, pensum og ev. anbefalt litteratur.

§ 18. Fastsetting av studie- og modulplaner

Etter forslag fra undervisningsrådet fastsetter styret studieplan for nye studieprogram. Undervisningsrådet fastsetter modulplaner og mindre endringer i studieplanene.

Kapittel IV. Studierett, permisjon, utdanningsplan og studieår**§ 19. Studierett**

Opptak til et studieprogram, og aksept av studietilbudet, gir studenten studierett til studieprogrammet og moduler som inngår i dette. En student som ikke fyller eventuelle betingelser som er knyttet til det enkelte studieprogram ved studiestart, mister studieretten.

Studieretten til det studium studenten er opptatt til, opphører når:

- Studenten har fullført studieprogrammet, eller
- NLA BM mottar melding fra studenten om at vedkommende trekker seg fra studieprogrammet før det er fullført, eller
- studenten ved utgangen av et semester ikke har betalt studieavgift og eventuell annen fastsatt avgift, eller
- studenten ved vedtak i NLA BMs klagenemnd blir fratatt sin studierett på grunn av fusk eller av andre vektige grunner i henhold til lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler, § 4–8 (3).

§ 20. *Permisjon*

1. Studenter kan søke permisjon fra studieprogrammet grunnet graviditet, for å avtjene verneplikt/siviltjeneste eller annen viktig grunn.
2. Permisjon gis normalt bare for ett år.
3. En student som er innvilget permisjon, skal ha rett til å gjenoppta sine studier på tilsvarende nivå som beståtte eksamener før permisjonen tilsier, men utdanningsplan og pensum skal som hovedregel tilpasses gjeldende studieplan.
4. Dersom det i studentens permisjonstid er gjort vesentlige endringer i studieplanen, kan studenten søke om å få fullføre studiet etter opprinnelig studieplan.

§ 21. *Utdanningsplan og veiledningskontrakt*

1. En student som er tatt opp til studier av 60 studiepoengs omfang eller mer, skal ha en utdanningsplan for sitt studium i form av en avtale inngått mellom studenten og høyskolen. Utdanningsplanen skal angi partenes viktigste rettigheter og plikter. Studenten skal bekrefte utdanningsplanen for hvert semester innen fastsatt frist. Dersom utdanningsplanen skal ha vesentlige avvik fra studieplanen, skal faggruppa som har det faglige ansvaret for studiet ha anledning til å uttale seg før planen blir utformet.
2. En student som er tatt opp til 2-årig masterstudium, skal inngå veiledningskontrakt med NLA BM i første studieår. Veiledningskontrakten skal regulere omfanget og varigheten av veiledningen.
3. Studentens rett til oppfølging og tilrettelegging underveis i utdanningen er betinget av at studentens forpliktelser etter utdanningsplanen og veiledningskontrakten blir overholdt.

§ 22. *Studieåret*

Studieåret er på til sammen 10 måneder. Høstsemesteret varer fra ca. 10. august til ca. 20. desember. Vårsemesteret varer fra ca. 3. januar til ca. 15. juni. Et ev. sommersemester kan organiseres fra ca. 15. juni til ca. 10. august. Skriftlig eksamen avvikles for de fleste modulers vedkommende over en periode på 2–3 uker i november–desember og 3–4 uker i mai–juni.

Kapittel V. Innpassing, godskrivning og godkjenning av annen utdanning eller grad

§ 23. *Innpassingskomiteer*

Undervisningsrådet oppnevner innpassingskomiteer for de ulike fagområdene.

§ 24. *Godskrivning av grad, yrkesutdanning, fag osv. fra institusjon under loven*

Innpassingskomiteen for det aktuelle fagområdet avgjør søknad om godskrivning av grad, yrkesutdanning, fag eller modul fra en institusjon som går inn under lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler. Vedtak kan påklages til undervisningsrådet.

§ 25. *Godkjenning av grad eller utdanning fra institusjon som ikke går inn under loven*

Innpassingskomiteen for det aktuelle fagområdet avgjør søknad om å få godkjent grad eller utdanning fra utenlandsk eller norsk institusjon som ikke går inn under lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler, som jevn god med grad, yrkesutdanning eller annet utdanningsprogram som gis ved høyskolen. Vedtak kan påklages til undervisningsrådet.

Kapittel VI. Eksamen

§ 26. *Avvikling av eksamener*

Ved NLA BM kan det avlegges eksamen i de fag, moduler og studieprogram institusjonen til enhver tid har eksamensrett i. NLA BM arrangerer eksamen når det foreligger godkjent oppmelding fra student(er). Nærmere bestemmelser om eksamener og prøver går fram av studieplanen for det enkelte studieprogram. Det skal framgå klart av studie- eller modulplanen hvilke eksamener og vurderinger studenten skal ta underveis og framgangsmåten ved fastsetting av karakter, herunder innbyrdes vektning av delprøver mv.

§ 27. *Vilkår for å gå opp til eksamen*

1. For å melde seg opp til eksamen må studenten fylle de generelle opptakskravene til studier ved NLA BM og eventuelle særskilte opptakskrav fastsatt for studieprogrammet eller modulen.
2. Dersom spesielle arbeids-/studiekrav, godkjente obligatoriske oppgaver, undervisning eller praksis er en forutsetning for at studenten kan gå opp til eksamen, skal slike vilkår være fastsatt i modul- eller studieplan.
3. For å få gå opp til eksamen, må studenten være registrert og oppmeldt til eksamen innen de frister som er fastsatt av høyskolen.

4. For å få gå opp til eksamen, må studenten ha betalt studieavgiften og eventuelle andre avgifter som er fastsatt for studiet.

§ 28. *Privatister*

1. Personer uten studierett til studieprogram eller moduler, men med adgang til å ta eksamen etter § 3–10 i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler, må fylle de vilkårene som er angitt i § 27 i denne forskrift, første og tredje ledd, hvis de skal ha rett til å ta eksamen som privatister.
2. Privatister skal betale en eksamensavgift som dekker NLA BMs reelle kostnader ved å arrangere eksamen for privatisten. Rektor avgjør avgiftens størrelse.
3. Rektor fastsetter hvilke studier som ikke er åpne for privatister på grunn av særskilte krav til obligatorisk undervisning eller obligatorisk praksis, jf. lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler, § 3–10, andre ledd.

§ 29. *Oppmelding til eksamen*

1. Frist for oppmelding til eksamen er 1. mars i vårsemesteret og 1. oktober i høstsemesteret. I spesielle tilfeller kan det dispenseres fra fristen for oppmelding til eksamen.
2. Studentene skal informeres tydelig om framgangsmåten ved oppmelding til eksamen.
3. Oppmelding til eksamen skal skje etter fastsatt framgangsmåte innen fastsatte frister. Studenten har selv ansvar for å påse at oppmelding er korrekt.
4. En student som har begynt studiet etter en studieplan, har rett til å fullføre studiet etter denne planen senest ett år etter at ny studieplan er innført. Det er studentens ansvar å gi melding til studieavdelingen dersom studenten går opp til eksamen etter forrige års studieplan.

§ 30. *Spesiell tilrettelegging ved eksamen*

1. En student som av medisinske grunner, sterke velferdsgrunner, eller av andre vektige grunner har behov for spesiell tilrettelegging i forbindelse med eksamen, må søke om dette innen gjeldende frist. Behovet må dokumenteres med legeattest eller attest fra andre sakkyndige.
2. Det skal søkes for hver eksamensperiode, men en student med kroniske lidelser/varige funksjonshemninger, trenger ikke nye attester ved ny søknad.
3. Aktuelle tiltak som kan settes i verk, og krav til dokumentasjonen, går fram av utfyllende bestemmelser. Rektor avgjør hvilke tiltak som bør settes i verk.

§ 31. *Annullering av eksamensoppmelding*

Annullering av eksamensoppmelding må skje i NLA BMs web-baserte oppmeldingssystem innen gjeldende frist. En trenger da ikke betale ny eksamensavgift ved ny oppmelding til eksamen det påfølgende semesteret.

§ 32. *Manglende og for sent fram møte til eksamen*

1. Studenter som ikke møter fram til eksamen, får registrert «ikke møtt» hvis ikke godkjent forfallsgrunn foreligger. «Ikke møtt» teller som et eksamensforsøk.
2. En kandidat som kommer for sent, begrenset til 30 minutter etter at eksamen er begynt, kan likevel få delta.

§ 33. *Trekk under eksamen*

1. En kandidat som trekker seg etter at eksamen har begynt, får registrert «trukket seg». «Trukket seg» teller som et eksamensforsøk.
2. Det er ikke anledning til å trekke seg fra eksamen før 1 time etter at eksamen er begynt.

§ 34. *Erklæring om selvstendig arbeid*

Studenter som leverer inn hjemmeoppgaver, inkludert masteravhandlinger, må gjøre seg kjent med de reglene som gjelder for slike oppgaver, og gi en erklæring om dette. Erklæringen skal dateres, signeres og leveres inn sammen med oppgave eller lignende. Erklæringen legger ansvaret på studenten for følgende:

- Det innleverte arbeidet skal ikke være brukt tidligere som del av en utdanning ved NLA eller annen utdanningsinstitusjon.
- Det skal opplyses om kildebruk etter gjeldende regler. Referanse til kilde gis nøyaktig i teksten. Dette gjelder for sitat, men også når stoffet er gjengitt med egne ord. Kravet gjelder både når kilden er pensumlitteratur eller andre bøker, artikler og lignende, og når materialet er funnet på Internett.
- For praksisrapporter og når det er brukt informasjon fra intervju, spørreskjema og lignende, vil det være nødvendig å sikre informantens anonymitet. I slike tilfeller blir det orientert om gjeldende regelverk i oppgaveheftet for de enkelte moduler og i undervisningen.
- Ved masteravhandlinger må en være spesielt varsom med bruk av konfidensielle data og opplysninger fra observasjon, intervju og spørreskjema. Studenten er i slike tilfeller forpliktet til å drøfte spørsmål om kildebruk og -henvisning med sin veileder. Det blir ellers vist til pensum i forskningsmetode.

Ved brudd på disse reglene blir det vist til § 41 i denne forskrift om annullering av eksamen, og til § 4–7 i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler.

§ 35. *Hjelpemidler som kan brukes under eksamen*

Det er fastsatt i studieplanene hvilke hjelpemidler studentene har anledning til å bruke under eksamen.

§ 36. Karakterskala og karakterfastsetting

1. Vurderingsuttrykket ved eksamen, prøve, bedømmelse av oppgave eller annen vurdering er i henhold til lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler bestått/ikke bestått, eller en gradert skala med fem trinn fra A til E for bestått og F for ikke bestått.
2. Studieplanene forteller hvilken vekt enkeltkarakterer/enkeltprøver i en modul har, og hvordan endelig karakter blir fastsatt. Alle delprøver må være vurdert til bestått for at det kan gis samlet karakter i modulen. Når samlet karakter ved beregning havner midt mellom to trinn, skal den avrundes til gunst for studenten.
3. Når eksamen i en modul består både av skriftlig og muntlig prøve, er det en forutsetning at skriftlig prøve er bestått for at studenten skal kunne framstille seg til muntlig prøve.
4. Når ikke annet er bestemt, skal en, ved én skriftlig og én muntlig prøve, tillegge den skriftlige prøven størst vekt og karaktersette den først. Den muntlige prøven kan deretter justere samlet karakter maksimalt ett trinn opp eller ned. Begge prøvene må være vurdert til bestått for at det kan gis samlet karakter. Ved spesielt tilrettelagt eksamen kan det dispenseres fra dette punkt.
5. Dersom en student har bestått samme eksamen mer enn én gang, gjelder beste karakter.

§ 37. Sensur

1. Styret oppnevner sensor etter innstilling fra undervisningsrådet.
2. I henhold til lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler skal sensur foreligge innen tre uker hvis ikke særlige grunner gjør det nødvendig å bruke mer tid. Rektor avgjør, etter fullmakt fra styret, hvilken frist som skal gjelde dersom det ikke er mulig å avvikle sensuren på tre uker.
3. Sensur på mastergradsoppgaver skal foreligge innen to måneder etter innlevering.

§ 38. Kunngjøring av eksamensresultater. Klage

1. Kunngjøring av eksamensresultat skjer vanligvis ved oppslag på høgskolens område og elektronisk i høgskolens web-baserte system for studentkommunikasjon. På oppslag føres det kun opp student-/kandidatnummer og karakter. Samtidig med kunngjøringen skal det opplyses om bestemmelsene i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler om Klagenemnd og særskilte nasjonale klageorgan (§ 5–1), Klage over formelle feil ved eksamen (§ 5–2) og Klage over karakterfastsetting – rett til begrunnelse (§ 5–3).
2. Klage over formelle feil avgjøres av NLA BMs klagenemnd.
3. Krav om begrunnelse og klage over karakterfastsetting stiles til rektor.

§ 39. Ny eksamen

1. Når en student ikke har bestått eksamen, har han normalt ikke anledning til å gå opp til ny eksamen i faget før ved neste ordinære eksamen.
2. En student kan normalt ikke framstille seg mer enn tre ganger til samme eksamen.

§ 40. Sykdom under eksamen

1. Dersom en kandidat på grunn av sykdom blir forhindret i å møte fram ved skriftlig eksamen og har sendt inn legeerklæring, kan vedkommende få anledning til å ta utsatt eksamen ved en egen prøve. Denne prøven skal holdes så snart helsetilstanden til kandidaten og forholdene ellers tilsier det, og det skal ikke betales ny eksamensavgift.
2. Blir en kandidat syk under den skriftlige prøven, må vedkommende, før eksamenssalen forlates, levere inn arbeidet sitt til eventuell sensur. I motsatt fall blir det ansett som at vedkommende har trukket seg fra eksamen. Dersom kandidaten samme dag sender inn legeattest som blir godtatt, gis det anledning til å ta utsatt eksamen etter første ledd i denne paragraf.
3. Kandidater som har levert de skriftlige prøvene, kan ikke unndra seg sensur for disse.
4. Dersom en kandidat som har tatt de skriftlige prøvene, ved sykdom blir forhindret fra å gå opp til eller fullføre de muntlige prøvene sammen med de andre eksamenskandidatene, og før den muntlige prøven er avviklet sender inn legeattest til institusjonen, kan vedkommende få anledning til å gå opp til utsatt eksamen.

§ 41. Annullering av eksamen. Utestenging og bortvisning

NLA BMs klagenemnd avgjør saker om annullering av eksamen og saker om utestenging og bortvisning i henhold til lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler, § 4–7 og § 4–8.

Kapittel VII. Grader, vitnemål og karakterutskrift. Ikrafttredelse**§ 42. Grader, vitnemål og karakterutskrift**

1. NLA BM skriver ut vitnemål for utdanninger som gir rett til følgende titler:
 - Bachelor
 - Master.
2. Tildeling av gradene Bachelor og Master er regulert i forskrift 11. oktober 2002 nr. 1125 om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved høyskoler med eksamensrett etter privathøyskoleloven og forskrift 1. desember 2005 nr. 1392 om krav til mastergrad.
3. Alle andre fullførte studier dokumenteres ved karakterutskrift.

§ 43. Bachelorgraden

1. Bachelorgraden tildeles på grunnlag av eksamener som til sammen omfatter minst 180 studiepoeng. Fagene må ikke dekke hverandre innholdsmessig.
2. Innføringsstudiet, examen philosophicum og examen facultatum, skal inngå i graden, og teller til sammen 20 studiepoeng. Innføringsstudier (inkl. examen philosophicum) fra annen institusjon under loven teller med det antall studiepoeng som er angitt på karakterutskriften fra institusjonen, inntil 30 studiepoeng totalt.
3. I graden skal videre inngå ett av følgende:
 - fordypning i fag eller studieprogram av minimum 60 studiepoengs omfang, eller
 - integrert yrkesmessig utdanning av minimum 120 studiepoengs omfang.
4. Minste selvstendige enhet er på 10 studiepoeng.

§ 44. Mastergraden

1. Mastergraden tildeles på grunnlag av eksamener som til sammen omfatter minst 120 studiepoeng, inkludert et selvstendig arbeid på minimum 30 studiepoengs omfang, og bygger på ett av følgende:
 - bachelorgrad
 - cand.mag.-grad
 - annen grad eller yrkesutdanning av minimum 180 studiepoengs omfang
 - utdanning som i henhold til § 3–4 i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler er godkjent som jevngrad med ovennevnte grader eller yrkesutdanninger ved institusjon under loven, eller
2. I særlige tilfeller kan styret etter innstilling fra høgskolerådet godkjenne at mastergrad bygger på annen likeverdig utdanning.
3. Utdanningen på lavere grads nivå skal
 - enten ha fag eller studieprogram av minimum 80 studiepoengs omfang innenfor fagområdet for mastergraden
 - eller være en integrert yrkesrettet utdanning av minimum 120 studiepoengs omfang som inkluderer faget eller studieprogrammet der mastergraden skal avlegges.
4. Studieplanene gir nærmere bestemmelser om opptakskrav for det enkelte masterstudium.

§ 45. Fritak for eksamen eller prøve

Fritak for eksamen eller prøve gis på grunnlag av lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler, § 3–5. Innpassingskomiteene for de enkelte fag tar avgjørelse i saker om fritak. Vedtak kan påklages til undervisningsrådet.

§ 46. Vitnemål og tilleggsbetegnelser for bachelorgrad

1. For studenter som har kun 60 av de 180 studiepoengene innenfor samme fag, angis betegnelsen *bachelor*, uten fagspesifikasjon, på vitnemålet.
2. For studenter som har minimum 80 studiepoeng av de 180 studiepoengene innenfor samme fag, angis betegnelsen *bachelor i (fagets navn)* på vitnemålet.
3. Alle moduler og studieprogram som inngår i bachelorgraden skal framgå av vitnemålet.
4. For en yrkesrettet bachelorgrad angis det på vitnemålet hva graden kvalifiserer for.
5. For å få utskrevet bachelorvitnemål fra NLA BM må kandidaten ha avlagt eksamener av minst 60 studiepoengs omfang ved denne institusjonen.

§ 47. Vitnemål og tilleggsbetegnelser for mastergrad

1. For oppnådd mastergrad ved NLA BM angis gradens faglige innhold på vitnemålet som *mastergrad i (fagets navn)*.
2. Masterstudiene kan ha ulike spesialiseringer innenfor fagområdet. Spesialisering angis på vitnemålet.
3. For en yrkesrettet mastergrad angis det på vitnemålet hva graden kvalifiserer for.
4. For å få utskrevet mastergradsvitnemål, må kandidaten være tatt opp på et masterprogram ved NLA BM, og ha avlagt eksamener som inngår i masterstudiet av minst 60 studiepoengs omfang, herunder kandidatens selvstendige arbeid i høyere grad, ved NLA BM.

§ 48. Klage

Enkeltvedtak gjort med hjemmel i § 42 – § 47 i denne forskrift kan påklages til NLA BM. Dersom klagen ikke blir tatt til følge, kan den ankes til NLA BMs klagenemnd, oppnevnt av styret i henhold til § 5–1 i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler.

§ 49. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2006.

15. des. Nr. 1505 2005**Ikrafttredelse av lov 9. desember 2005 nr. 109 om endring i lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumforekomster m.v.**

Fastsatt av Finansdepartementet 15. desember 2005 med hjemmel i lov 9. desember 2005 nr. 109 om endring i lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumforekomster m.v. del II. Kunngjort 20. desember 2005.

Lov 9. desember 2005 nr. 109 om endring i lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v. trer i kraft med virkning fra og med 1. januar 2006.

15. des. Nr. 1506 2005

Forskrift om egenbetaling ved universiteter og høyskoler.

Fastsatt av Utdannings- og forskningsdepartementet 15. desember 2005 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–10 fjerde ledd og § 7–1 tredje ledd. Kunngjort 20. desember 2005.

Kapittel 1. Innledende bestemmelser

§ 1–1. Virkeområde

Forskriften gjelder for institusjoner med virksomhet regulert av lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler. Forskriften regulerer institusjonenes adgang til å kreve egenbetaling for studietilbud som er rettet mot enkeltstudenter, betaling for andre utgifter knyttet til studietilbud, vederlag for eksamenskandidater uten eksamensrett, samt private institusjoners disponering av egenbetaling og statstilskudd. Forskriften gjelder ikke studietilbud som tilbys som oppdrag.

§ 1–2. Definisjoner

I denne forskrift menes med:

- a) *fag/emne*: fag/emner er de minste studiepoengsgivende enheter med faglig innhold fastsatt av institusjonen.
- b) *studieprogram*: studieprogram er en gitt samling fag/emner som er fastsatt i studieplan, som studenter tas opp til, og som fører fram til grads- eller yrkesutdanning.
- c) *kurs*: utdanning som ikke gir studiepoeng.
- d) *oppdrag*: omsetning av forsknings-, undervisnings- og andre tjenester mot vederlag, og som ikke er rettet mot enkeltstudenter.

Kapittel 2. Felles bestemmelser

§ 2–1. Vederlag fra eksamenskandidater som ikke er tatt opp som studenter

(1) Universiteter og høyskoler kan ta vederlag for å holde eksamen for eksamenskandidater som ikke er tatt opp som studenter til vedkommende studieprogram eller fag/emne. Vederlaget skal fastsettes ut fra institusjonens reelle merkostnader.

(2) For studieprogrammer eller fag/emner der det etter forskriften er fastsatt egenbetaling, og egenbetalingen er satt høyere enn merkostnadene omtalt i første ledd, kan vederlag settes høyere enn merkostnadene, men oppad begrenset til størrelsen på egenbetalingen.

(3) Vederlag etter første eller andre ledd kan fastsettes for grupper av studenter. Institusjonene skal kunne dokumentere kostnader knyttet til slikt vederlag. Vederlaget skal kunngjøres i rimelig tid overfor berørte studenter.

Kapittel 3. Bestemmelser for statlige institusjoner

§ 3–1. Hovedregel

(1) Statlige institusjoner kan ikke kreve egenbetaling fra studenter for studieprogrammer som fører frem til en grad eller yrkesutdanning.

(2) Statlige institusjoner kan ikke kreve egenbetaling hvis institusjonen over tid ikke tilfredsstillers den aktiviteten som er lagt til grunn for bevilgningen over statsbudsjettet. Studieprogrammer, fag/emner eller kurs med egenbetaling skal ikke gå på bekostning av institusjonens statlig finansierte utdannings- og forskningsvirksomhet.

(3) Statlige institusjoner skal ikke ha økonomisk fortjeneste på samarbeid med andre virksomheter om egenbetalingsfinansierte studieprogrammer eller fag/emner som de etter denne forskrift ikke kan tilby selv.

(4) Departementet kan i særskilte tilfeller, etter søknad, godkjenne unntak fra bestemmelsen i første, andre og tredje ledd.

§ 3–2. Unntak – egenbetaling for kurs og studieprogrammer

(1) Statlige institusjoner kan kreve egenbetaling i følgende tilfeller:

- a) for kurs.
- b) for fag/emner som normalt ikke er del av studieprogram som fører fram til grad eller yrkesutdanning.
- c) for erfaringsbaserte mastergradsstudier.
- d) av studenter som fyller opp ledige plasser på studieprogram eller fag/emner som er oppdragsfinansiert.

(2) Egenbetalingen kan dekke kostnadene fullt ut, eller delvis ved at institusjonen finansierer deler av kostnadene.

(3) Styret selv fastsetter retningslinjer for godkjenning og fastsetting av egenbetaling. Styret, eller den styret delegerer til, godkjenner at det aktuelle kurset, fag/emne eller studieprogrammet finansieres med egenbetaling etter disse bestemmelsene, og fastsetter hvor stor egenbetalingen skal være.

§ 3–3. Andre utgifter knyttet til studiene

(1) For studieprogrammer eller fag/emner der institusjonene ikke kan kreve egenbetaling etter forskriftens § 3–1 og § 3–2, kan institusjonen heller ikke kreve betaling av studenter utover reelle kostnader knyttet til læremidler. Eventuelt vederlag for vernet materiale etter opphavsrettslovgivningen kan inngå i betalingsgrunnlaget. Institusjonene kan ikke ta betaling for studieinformasjon.

(2) Institusjonen kan fastsette betaling for grupper av studenter. Betalingen for grupper av studenter må ikke overstige de reelle kostnadene.

Kapittel 4. Bestemmelser for private institusjoner**§ 4–1. Egenbetaling**

Private institusjoner kan ta egenbetaling fra studenter. Egenbetaling fra studentene skal komme studentene til gode. Beregningsgrunnlaget for egenbetalingen kan ta utgangspunkt i virksomheten som helhet over tid.

§ 4–2. Statlige driftstilskudd

Private universiteter og høyskoler som mottar statstilskudd, har ikke anledning til å ta ut overskudd eller overføre økonomiske verdier til personer eller annen virksomhet på en slik måte at statlige tilskudd ikke kommer studentene til gode. Det er anledning til å se universitetets eller høyskolens virksomheten som helhet over tid og overføre overskudd fra et år til et annet, men på en slik måte at tilskudd kommer studentene til gode.

Kapittel 5. Sluttbestemmelser**§ 5–1. Ikrafttredelse**

Forskriften trer i kraft 1. januar 2006. Forskriften erstatter gjeldende reglement for egenbetaling gitt i rundskriv F-006-00.¹

¹ Ikke kunngjort i Norsk Lovtidend.

16. des. Nr. 1507 2005**Forskrift om pedagogisk bemanning.**

Fastsatt av Barne- og familiedepartementet 16. desember 2005 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 64 § 18 sjettede ledd. Kunngjort 20. desember 2005.

§ 1. Norm for pedagogisk bemanning

Det skal være minimum én pedagogisk leder per 14–18 barn når barna er over tre år og én pedagogisk leder per 7–9 barn når barna er under tre år og barnas daglige oppholdstid er over seks timer. I barnehager der barna har kortere oppholdstid per dag, kan barnetallet økes noe per pedagogisk leder.

§ 2. Styrers tid til administrasjon og ledelse

Styrerens tid til administrasjon og ledelse kommer i tillegg til normen for pedagogisk bemanning.

§ 3. Midlertidig dispensasjon

Eier kan søke kommunen om midlertidig dispensasjon fra denne forskrift § 1. Uttalelse fra barnehagens samarbeidsutvalg skal legges ved søknaden.

Kommunen kan innvilge midlertidig dispensasjon fra denne forskrift § 1 for inntil ett år av gangen når særlige hensyn tilsier det.

Kommunens vedtak kan påklages til fylkesmannen.

§ 4. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2006. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 1. desember 1995 nr. 945 om pedagogisk bemanning gitt med hjemmel i lov 5. mai 1995 nr. 19 om barnehager (barnehageloven) § 17 tredje ledd.

16. des. Nr. 1508 2005**Forskrift om midlertidig og varig dispensasjon og unntak fra utdanningskravet for styrer og pedagogisk leder.**

Fastsatt av Barne- og familiedepartementet 16. desember 2005 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 64 om barnehager (barnehageloven) § 17 fjerde ledd og § 18 fjerde ledd. Kunngjort 20. desember 2005.

§ 1. Midlertidig dispensasjon

Kommunen kan, etter søknad fra barnehagens eier, innvilge midlertidig dispensasjon fra utdanningskravet for styrer og pedagogisk leder for inntil ett år av gangen etter at stillingen har vært offentlig utlyst og det ikke har meldt seg kvalifisert søker.

Etter en samlet vurdering av den reelle kompetansen hos den det søkes dispensasjon for, kan kommunen stille relevante vilkår ved innvilgelse av dispensasjonen.

Dispensasjonen som gis er knyttet til den personen det søkes dispensasjon for og til en konkret stilling i en konkret barnehage.

§ 2. *Varig dispensasjon*

Når en person har hatt midlertidig dispensasjon etter denne forskrift § 1 i tre år, kan kommunen innvilge varig dispensasjon fra utdanningskravet for styrer og pedagogisk leder dersom det ikke melder seg kvalifisert søker og svært gode grunner taler for å gi varig dispensasjon.

For styrer og pedagogisk veileder i familiebarnehager kan det ikke gis varig dispensasjon fra utdanningskravet.

Søknad om varig dispensasjon fra utdanningskravet for styrer og pedagogisk leder skal framsettes av barnehagens eier. Eier må dokumentere at stillingen årlig har vært utlyst offentlig, og at det er gjort en reell innsats for å skaffe kvalifisert person til stillingen. Søknad om varig dispensasjon for pedagogisk leder skal inneholde uttalelse fra barnehagens styrer.

Varig dispensasjon skal bare gis unntaksvis. Det skal foretas en individuell vurdering av vedkommendes reelle kompetanse knyttet til barnehagens samfunnsmandat. Dispensasjonen som gis er knyttet til den personen det søkes dispensasjon for og til en konkret stilling i en konkret barnehage.

§ 3. *Unntak fra utdanningskravet for personale som arbeider i barnehagen på nattid*

Utdanningskravet i barnehageloven § 18 første ledd gjelder ikke for personer som arbeider i barnehagen på nattid. Kommunen skal godkjenne bemanningsplanen og den enkelte ansettelsen.

§ 4. *Klage*

Kommunens vedtak i sak om midlertidig og varig dispensasjon kan påklages til fylkesmannen. Det samme gjelder kommunens vedtak i sak om godkjenning av bemanningsplan og ansettelse av personale som skal arbeide i barnehage på nattid.

§ 5. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft 1. januar 2006. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 1. desember 1995 nr. 943 om midlertidig og varig dispensasjon fra utdanningskravet til styrer, fastsatt med hjemmel i lov 5. mai 1995 nr. 19 om barnehager (barnehageloven) § 16 fjerde og femte ledd og forskrift 1. desember 1995 nr. 944 om midlertidig og varig dispensasjon fra utdanningskravet til pedagogisk leder fastsatt med hjemmel i lov 5. mai 1995 nr. 19 om barnehager (barnehageloven) § 17 annet ledd.

16. des. Nr. 1509 2005

Forskrift om politiattest i henhold til barnehageloven.

Fastsatt av Barne- og familiedepartementet 16. desember 2005 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 64 om barnehager (barnehageloven) § 19 fjerde ledd. Kunngjort 20. desember 2005.

§ 1. *Formål og virkeområde*

Formålet med forskriften er å bidra til å hindre at barn utsettes for seksuelle overgrep i barnehagen.

Alle godkjente og godkjenningspliktige barnehager omfattes av forskriften.

§ 2. *Krav om politiattest*

Den som skal arbeide i barnehage skal legge fram tilfredsstillende attest som viser om personen er siktet, tiltalt eller dømt for overtredelser av de bestemmelser i straffeloven som er nevnt i denne forskrift § 3 andre ledd. Attesten skal ikke være eldre enn 3 måneder.

Med den som skal arbeide i barnehage menes alt barnehagepersonale som har ulike arbeidsoppgaver i barnehagen, personer som innehar langvarige vikariater, vikarer tilknyttet en mer etablert vikarordning og sivilarbeidere.

§ 3. *Politiattestens innhold*

Politiattesten skal vise om vedkommende er siktet, tiltalt eller dømt for seksuelle overgrep mot barn.

Med seksuelle overgrep mot barn menes overtredelser av straffeloven § 195, § 196, § 200 annet ledd, § 201 bokstav c og § 204a.

For utstedelse av attest gjelder lov 11. juni 1971 nr. 52 om strafferegistrering og forskrift 20. desember 1974 nr. 4 om strafferegistrering, med de unntak og presiseringer som framgår av denne paragrafen.

§ 4. *Framgangsmåte*

Arbeidsgiver skal i utlysningsteksten gjøre søkerne oppmerksom på at det vil bli krevd politiattest ved ansettelse, men at denne ikke skal legges ved søknaden. Attest skal kun kreves av den søkeren som tilbys stillingen. Politiattest skal foreligge før arbeidstaker tiltrer stillingen.

Ved godkjenning av privat barnehage skal kommunen påse at det foreligger tilfredsstillende politiattest for eier, der eier selv skal arbeide i eller av andre grunner oppholde seg regelmessig i barnehagen.

Kommunen kan også kreve politiattest fra eier av barnehagens lokaler eller fra familiemedlemmer som er til stede i barnehagens/familiebarnehagens åpningstid.

Det skal framgå av saksdokumentene at tilfredsstillende politiattest er levert.

§ 5. Behandling av politiattest og taushetsplikt

Politiattesten skal oppbevares utilgjengelig for uvedkommende og skal makuleres umiddelbart etter å ha vært benyttet i ansettelsessaken eller ved godkjenningen.

Den som får kjennskap til opplysninger gjennom en politiattest, plikter å hindre at uvedkommende får adgang eller kjennskap til disse. Overtredelse kan straffes etter straffeloven § 121.

§ 6. Virkningen av ikke tilfredsstillende politiattest

Personer som ikke kan framlegge tilfredsstillende politiattest, er utelukket fra arbeid i barnehager.

Kommunen skal nekte godkjenning av barnehage dersom det ikke legges fram tilfredsstillende politiattest for eier eller familiemedlemmer, jf. forskriften § 4 annet ledd.

§ 7. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2006. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 1. desember 1995 nr. 946 om politiattest i henhold til barnehageloven, fastsatt med hjemmel i lov 5. mai 1995 nr. 19 om barnehager (barnehageloven) § 20 tredje ledd.

16. des. Nr. 1510 2005**Forskrift om føring av register til bruk i forbindelse med kontroll av beregning og utbetaling av kontantstøtte.**

Fastsatt av Barne- og familiedepartementet 16. desember 2005 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 64 om barnehager (barnehageloven) § 8 fjerde ledd. Kunngjort 20. desember 2005.

§ 1. Plikt til å føre register

Kommunen har plikt til å opprette og føre register til bruk for trygdekontorene i forbindelse med kontroll av beregning og utbetaling av kontantstøtte etter kontantstøtteloven. Registeret kan samkjøres mot trygdekontorets register over mottakere av kontantstøtte.

§ 2. Registerets innhold

Registeret skal inneholde opplysninger om:

- a. navn, fødselsnummer og adresse til barn i alderen 1 til 3 år som har barnehageplass med offentlig driftstilskudd
- b. navn, fødselsnummer og adresse til den/de barnet bor fast hos
- c. avtalt ukentlig oppholdstid i barnehagen
- d. barnehagens navn, adresse og organisasjonsnummer
- e. tidspunktet for når barnet begynte i barnehagen, når det eventuelt fikk endret oppholdstiden eller sluttet i barnehagen.

Det er ikke tillatt å registrere andre opplysninger enn de som er nevnt i bokstav a–e.

§ 3. Føring og sikring av registeret

Registerføringen skal skje på bakgrunn av innsamlede opplysninger fra barnehageeierne. Registeret skal ajourføres månedlig. Kommunen fører kontroll med opplysninger fra barnehageeierne.

Alle registrerte opplysninger skal oppbevares fram til barnet fyller 6 år. Opplysningene skal slettes fra registeret fra måneden etter at barnet fyller 6 år.

De registrerte har rett til å få opplyst hvilke opplysninger om dem selv eller deres barn som er registrert i registeret. Utlevering av opplysninger fra registeret til andre kan bare skje etter skriftlig avtale med den registrerte eller dennes foresatte eller dersom utleveringen er hjemlet i lov.

§ 4. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2006.

16. des. Nr. 1511 2005**Forskrift om overgangsregler til barnehageloven.**

Fastsatt av Barne- og familiedepartementet 16. desember 2005 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 64 om barnehager (barnehageloven) § 26 fjerde ledd. Kunngjort 20. desember 2005.

§ 1. Godkjenningsplikt

Virksomheter som er i drift og som blir godkjenningspliktige ved ikrafttredelsen av barnehageloven 17. juni 2005 nr. 64 § 6 gis rett til å drive uten godkjenning fram til søknad om godkjenning er endelig behandlet, men ikke utover 1. august 2006.

§ 2. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2006.

16. des. Nr. 1512 2005**Forskrift om opphevelse av forskrifter til barnehageloven (1995).**

Fastsatt av Barne- og familiedepartementet 16. desember 2005 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 64 om barnehager (barnehageloven) § 26 andre ledd. Kunngjort 20. desember 2005.

§ 1. Opphevelse av forskrifter

Forskrift 1. desember 1995 nr. 940 om barnehagens foreldreråd, fastsatt med hjemmel i lov 5. mai 1995 nr. 19 om barnehager (barnehageloven) § 4 fjerde ledd oppheves.

Forskrift 1. desember 1995 nr. 941 om barnehagens samarbeidsutvalg, fastsatt med hjemmel i lov 5. mai 1995 nr. 19 om barnehager (barnehageloven) § 4 fjerde ledd oppheves.

§ 2. Iverksettelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2006.

16. des. Nr. 1513 2005**Forskrift om kontroll med retten til supplerande stønad.**

Fastsatt av Arbeids- og sosialdepartementet 16. desember 2005 med heimel i lov 29. april 2005 nr. 21 om supplerande stønad til personar med kort butid i Noreg § 21 andre leddet. Kunngjort 20. desember 2005.

§ 1. Plikt til å møte personleg på trygdekontoret

Ein person som får supplerande stønad etter lov 29. april 2005 nr. 21 kan bli innkalla til personleg frammøte på trygdekontoret opptil to gonger i året. Det same gjeld ektemake, sambuar eller registrert partnar som ikkje har fylt 67 år. Frammøte etter første eller andre punktumet kjem i tillegg til personleg frammøte ved søknad om stønad eller forlenga stønad.

§ 2. Plikt til å gi opplysningar som verkar inn på stønadsretten

Personar som vert pålagte frammøte på trygdekontoret etter § 1, skal ved frammøtet vise pass eller anna reisedokument for kontroll av opphald i utlandet i stønadsperioden. Ved frammøtet skal dei òg gi opplysningar om eventuelle endringar i inntekt, formue, sivilstand, personar dei forsørgjer og andre tilhøve som verkar inn på retten til supplerande stønad.

§ 3. Stans av stønad ved manglande svar eller frammøte

Dersom ein person ikkje følgjer opp eit pålegg om personleg frammøte etter § 1, kan trygdekontoret stanse utbetalinga av supplerande stønad frå og med den neste kalendermånaden. Dette gjeld dersom personen ikkje tar kontakt med trygdekontoret seinast tre veker etter at innkallinga til kontrollsamtale vart sendt ut eller ikkje møter på trygdekontoret til avtalt tid. Dersom det manglande frammøtet berre gjeld ektemake, sambuar eller registrert partnar under 67 år, skal stans av stønaden vere avgrensa til auken i stønad på grunn av forsørging av person som nemnd.

§ 4. Ikraftsetjing

Forskrifta her gjeld frå 1. januar 2006.

16. des. Nr. 1514 2005**Forskrift om innskyternes valg på valgdager eller valgmøter til forstanderskapet.**

Fastsatt av Finansdepartementet 16. desember 2005 med hjemmel i lov 24. mai 1961 nr. 1 om sparebanker § 8a femte ledd, jf. delegeringsvedtak 10. juni 1977 nr. 8562. Kunngjort 20. desember 2005.

§ 1. Frist for valg av innskytterrepresentanter

Valg av innskytterrepresentanter skal avholdes hvert år innen utgangen av april måned i samsvar med bestemmelse i bankens vedtekter. Når særlige forhold tilsier det, kan Kredittilsynet samtykke i at valget utsettes til et senere tidspunkt.

§ 2. Kunngjøring, frister etc.

Forstanderskapets leder fastsetter tiden for valget. Lederen sørger for at valget blir kunngjort minst 6 uker i forveien ved oppslag i bankens ekspedisjonslokaler, og for øvrig gjennom annen hensiktsmessig meddelelse til kundene.

Kunngjøringen om valget skal inneholde opplysninger om:

1. hvem som har stemmerett etter bankens vedtekter og regler for stemming ved fullmektig.
2. hvem som har plikt til å motta valg.
3. hvor mange medlemmer og varamedlemmer som skal velges.
4. hvilket tidsrom valgene gjelder for.
5. at liste over forstanderskapets medlemmer og varamedlemmer med angivelse av hvem av disse som er på valg er utlagt i bankens lokaler og på dens hjemmeside.
6. at banken har en valgkomité som vil innstille på forslag til kandidater.

7. at stemmeberettigede innskytere kan fremme forslag på kandidater. Forslagene må være oversendt banken senest 4 uker før valget med angivelse av kandidatens navn, fødselsår og -dato, yrke og fullstendig adresse.
8. at valgliste, aktuelt regelverk og annen relevant informasjon er lagt ut i bankens lokaler og på dens hjemmeside.
9. om valget også kan skje ved postforsendelse og i tilfelle om nødvendig fremgangsmåte.
10. i tilfelle valget skjer på valgdag(er), om valget kan foregå elektronisk.

Valget forberedes av en egen valgkomité.

§ 3. Valgliste

Valgkomiteen utarbeider på grunnlag av innkomne forslag og egne vurderinger en valgliste. Ved valg på valgdag(er), skal det føres opp minst dobbelt så mange kandidater som det skal velges medlemmer og varamedlemmer til forstanderskapet. Kandidatene føres opp i en rekkefølge som angir valgkomiteens innstilling.

§ 4. Almennelige regler om valget

Valget skal være hemmelig og skriftlig, men kan ved valgmøte skje ved stemmetegn dersom ingen krever skriftlig valg. Valget skal foregå som et rent flertallsvalg. Valg på valgdag(er) kan foregå ved at det avgis stemme i ekspedisjonslokalet, ved postforsendelse og/eller elektronisk. Dersom banken har vedtektsfestet kretsvis fordeling av tillitsvervene, skal det avholdes valg med egne lister i hver av kretsene. Valgene skal så vidt mulig avholdes samtidig.

§ 5. Kontroll i forbindelse med avstemning

Banken skal i forbindelse med valget forvise seg om stemmegiverens identitet.

§ 6. Særregler ved valg på valgdag(er)

Avstemning

Avstemning skjer i bankens ekspedisjonslokale(r). Forstanderskapets leder kan bestemme at avstemning i tillegg kan skje elektronisk og/eller ved postforsendelse.

Ved elektronisk avstemning skal banken tilrettelegge for forsvarlige prosedyrer som sikrer korrekt valghandling fra stemmeberettigede innskytere.

Dersom valget skjer ved postforsendelse, må stemmeseddelen være poststemplet senest siste valgdag. Stemmeseddel som ikke er kommet til banken innen 2 dager etter siste valgdag, forkastes.

Valghandlingen

Valglisten brukes som stemmeseddel. Ved elektronisk valg avgis stemme etter nærmere fastlagt prosedyre. Det kan ikke føres opp andre kandidater enn valgkomiteens innstilling.

Det stemmes maksimalt på så mange kandidater som det skal velges medlemmer og varamedlemmer til forstanderskapet. Det kan stemmes på færre kandidater.

Dersom det er krysset av for, eller tilleggsopført, flere kandidater enn det skal velges medlemmer og varamedlemmer, skal stemmeseddelen forkastes.

§ 7. Særregler ved valg på valgmøte

Valgmøtet ledes av forstanderskapets leder eller nestleder hvis lederen ikke er til stede. Er verken forstanderskapets leder eller nestleder til stede, velger møtet selv møteleder. I så fall åpner en person som forstanderskapets leder har utpekt, valgmøtet og leder dette til møteleder er valgt.

Valgmøtet avgjør tvist om stemmerett og valgbarhet. En innskyter kan ikke delta i avstemning om sin egen stemmerett eller valgbarhet.

I tilfelle av stemmelikhet gjelder det vedtak møteleder har stemt for. Møtelederen sørger for betryggende opptelling av stemmene. Tvist om avviklingen av valgmøtet avgjøres av møtet.

§ 8. Opptelling

Opptellingen foretas av valgkomiteen eller den komiteen utpeker.

Gyldig avgitte stemmer summeres. Den eller de er valgt som medlemmer som har fått flest stemmer. Den eller de som deretter har fått flest stemmer er valgt som varamedlemmer i den rekkefølge som stemmetallet viser.

Ved stemmelikhet mellom de av valgkomiteen foreslåtte kandidater avgjøres valget etter den oppførte rekkefølge på listen.

§ 9. Valgprotokoll

Valgkomiteen skal sørge for at det føres protokoll for valget. I protokollen inntas tiden for valget, valgkomiteens sammensetning og innstilling over forslag på kandidater, samt resultatet av valget.

Protokollen undertegnes av valgkomiteens medlemmer. Valgresultatet bekjentgjøres på egnet måte. Protokollen skal være tilgjengelig for innskytere som forlanger det i de første 14 dager etter valgets avslutning.

§ 10. Suppleringsvalg

Suppleringsvalg for å opprettholde innskyternes representasjon i forstanderskapet avholdes ved førstkommende ordinære valg på medlemmer og varamedlemmer. Valgkomiteen utarbeider egen suppleringsvalgliste. Det skal klart angis hvor lang tid suppleringsvalgekandidatene skal velges for.

For øvrig gjelder de samme bestemmelser som for de ordinære valg.

§ 11. *Klager i samband med valg*

Kredittilsynet kan erklære et valg ugyldig og gi pålegg om nytt valg dersom feil ved valget kan ha hatt innflytelse på utfallet av det.

Banken plikter å legge til rette for en etterkontroll av valgresultatet i en periode på 6 måneder etter valget.

§ 12. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2006.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 23. mai 1978 nr. 8555 om innskyternes valg på valgmøter av medlemmer og varamedlemmer til forstanderskapet i sparebanker og forskrift 3. juli 1978 nr. 8553 om innskyternes valg på valgdager av medlemmer og varamedlemmer til forstanderskapet i sparebanker.

16. des. Nr. 1515 2005

Forskrift om rapporteringsplikt for foretak som driver inkassovirksomhet.

Fastsatt av Kredittilsynet 16. desember 2005 med hjemmel i lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet for kredittinstitusjoner, forsikringsselskaper og verdipapirhandel m.v. (kredittilsynsloven) § 4 første ledd nr. 3, jf. lov 13. mai 1988 nr. 26 om inkassovirksomhet og annen inndrivning av forfalte pengekrav (inkassoloven) § 30 første ledd. Kunngjort 20. desember 2005.

§ 1. *Plikt til innsendelse*

Foretak som driver inkassovirksomhet i medhold av bevilging etter inkassoloven § 5, plikter hvert halvår å fylle ut og sende til Kredittilsynet oppgave på skjema gitt som en del av denne forskriften.

Kredittilsynet skal ha rapporteringsskjemaet med eventuelle vedlegg i hende innen følgende frister:

- 15. august (1. halvår)
- 15. februar (2. halvår).

§ 2. *Begrensninger i rapporteringsplikten*

Kredittilsynet kan i det enkelte tilfellet begrense rapporteringsplikten.

§ 3. *Overgangsbestemmelser*

Styremedlemmer i foretak som har inkassobevilling 1. januar 2006, skal innen 1. januar 2007 legge frem politiattest etter inkassoloven § 5. Det samme gjelder daglige ledere som ikke er faktiske ledere i slike foretak. Punkt 7 i rapporteringsskjemaet medfører ikke at disse personene har plikt til å legge frem politiattest på et tidligere tidspunkt.

§ 4. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft 1. januar 2006. Forskrift 14. mars 2002 nr. 274 om rapporteringsplikt for selskaper som driver inkassovirksomhet oppheves fra samme dato.

Vedlegg. Rapporteringsskjema for foretak som driver inkassovirksomhet

Rapporteringsskjemaet kan du lese her: <http://www.lovdata.no/ltavd1/lt2005/ficons/sf-20051216-1515-01-01.pdf>

16. des. Nr. 1516 2005

Forskrift om maksimalpriser for kjøring med drosjebil.

Fastsatt av Konkurransetilsynet 16. desember 2005 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 65 om konkurranse i ervervsvirksomhet (konkurranseloven) § 3–10 jf. lov 5. mars 2004 nr. 12 om konkurranse mellom foretak og kontroll med foretakssammenslutninger (konkurranseloven) § 33 første ledd, jf. delegeringsvedtak 16. april 2004 nr. 631 og delegeringsvedtak 21. desember 2004 nr. 1724 og lov 11. juni 1993 nr. 66 om pristiltak § 1, jf. delegeringsvedtak 17. desember 1993 nr. 1314 del II. Kunngjort 20. desember 2005.

§ 1. *Virkeområde*

Forskriften gjelder løyvepliktig drosjetransport med motorvogn av inntil 4 personer.

Eventuelle tilleggsytelser i forbindelse med slik transport er iberegnet takstene med mindre annet er eksplisitt nevnt i forskriften.

Forskriften gjelder ikke for:

- a) drosjesentraler, løyvehavere tilsluttet drosjesentraler, drosjeførere og bopelsløyvehavere som er stasjonert i følgende fylker og kommuner: Oslo, Akershus, Drammen, Lier, Nedre Eiker, Røyken, Hurum, Kongsberg, Øvre Eiker, Modum, Trondheim, Bergen, Askøy, Fjell, Sund, Stavanger, Randaberg, Sola, Sandnes, Kristiansand, Søgne, Songdalen og Vennessla.
- b) drosjetransport der vilkårene for oppdraget er fastsatt i avtale inngått etter forhandling mellom oppdragsgiver og drosjesentral, eventuelt løyvehaver.

§ 2. *Takster i soner for nærtrafikk*

For kjøring med drosjebil i offentlig fastsatte soner for nærtrafikk, må det ikke uten Konkurransetilsynets godkjennelse regnes høyere takster for kjøring som i sin helhet foregår innenfor sonen enn:

Påslag kr 34,00

Takst F Ytterligere for hver fullførte 95 meter kr 1,00

Takst I Ytterligere for hver fullførte 86 meter kr 1,00.

Takst F benyttes ved kjøring til hentestedet, takst I benyttes så lenge det er passasjerer i bilen. Takst F kan, inklusive påslag, maksimalt utgjøre kr 50,00 for en enkelt tur.

I nye soner for nærtrafikk må takstene godkjennes av Konkurransetilsynet før de settes i verk.

§ 3. *Kilometertakster*

Foregår kjøring helt eller delvis utenfor sone for nærtrafikk, må det for hele turen ikke regnes høyere takst enn kr 8,00 pr. km. Dette gjelder for tomkjøring fra holdeplass til hentestedet, for kjøring med passasjerer i bilen og for tomkjøring fra bestemmelsesstedet tilbake til holdeplass.

Utkjørt distanse avrundes til nærmeste hele kilometer.

§ 4. *Generelle tillegg*

1. *Natttillegg og tillegg for kjøring på lørdager og søndager:*

For nattkjøring og kjøring på lørdager og søndager kan det regnes tillegg etter tabellen nedenfor. Tilleggene kan regnes for den del av kjøringen som faller innenfor de aktuelle tidsrom.

Dag/Tidsrom	06–15	15–18	18–24	00–06
Mandag – fredag	0%	0%	21%	35%
Lørdag	30%	35%	35%	35%
Søndag	35%	35%	35%	35%

2. *Tillegg for kjøring på bevegelige helligdager og offentlige høytidsdager:*

For kjøring påske-, pinse-, jul- og nyttårsaften i tiden kl. 12 til kl. 06 påfølgende dag og for kjøring nyttårsdag, skjærtorsdag, langfredag, 1. og 2. påskedag, Kristi himmelfartsdag, 1. og 2. pinsedag, 1. og 17. mai og 1. og 2. juledag fra kl. 06 til kl. 06 påfølgende dag kan det regnes 45 prosent tillegg i takstene.

3. *Vederlag for kort kjøring:*

For kort kjøring behøver vederlaget ikke settes lavere enn kr 67,00 pr. tur. Det kan regnes prosentvise tillegg etter bestemmelsene i pkt. 1 og 2.

For kjøring fra bopel på steder hvor det ikke er opprettet drosjesentraler, i de tidsrom det kan regnes 21, 30, 35 eller 45 prosent tillegg etter bestemmelsene i pkt. 1 og 2, behøver vederlaget ikke settes lavere enn henholdsvis kr 81,00, kr 93,00, kr 98,00 eller kr 106,00.

4. *Vederlag for ekstra tidsbruk:*

For ventetid som skyldes bilens passasjerer eller trafikale forhold kan det regnes et vederlag på kr 310,00 pr. time. Likeledes kan det beregnes vederlag på kr 310,00 pr. time for medgått tid til klargjøring av bilen, og hjelp inn i og ut av bilen, for transport med spesialbil av passasjerer som sitter i rullestol under transporten. Det kan regnes prosentvise tillegg etter bestemmelsene i pkt. 1 og 2.

5. *Vederlag for forhåndsbestilling:*

Ved forhåndsbestilling av drosje kan det regnes et tillegg pr. tur på inntil kr 13,00.

6. *Merverdiavgift:*

Alle takster i denne forskriften er inklusiv den til enhver tid gjeldende merverdiavgift (mva.) som Stortinget har fastsatt.

§ 5. *Bompenger mv.*

For bompenger der en passering med personbil ikke koster mer enn kr 20,00 og det finnes abonnementsordninger, skal det ikke regnes tillegg. Med abonnementsordning menes rabattordning som gir rett til et ubegrenset antall passeringer i en periode mot et fast vederlag.

Øvrige bompenger, fergebilletter, parkeringsavgift mv. kan det kreves at passasjerene betaler. Dersom drosjene benytter seg av rabattordninger, skal passasjerene ikke betale mer enn rabattprisen.

§ 6. *Kjøring av bagasje*

For kjøring av bagasje skal det normalt ikke regnes tillegg i takstene.

For kjøring av spesielt plasskrevende bagasje som må anbringes på takgrind eller i bagasjerom, kan det regnes et forholdsmessig tillegg i takstene på inntil kr 8,00 pr. kolli, begrenset oppad til kr 16,00 pr. tur.

For rullestol for funksjonshemmet skal det ikke regnes tillegg.

§ 7. *Spesialtakster*

Når drosjen er bestilt for kjøring i bryllup, konfirmasjon, barsedåp, begravelse og annen tilsvarende kjøring, kan det regnes et tillegg på inntil kr 96,00 til det som følger av forskriften foran. Dette tillegget kan bare regnes når bilen før kjøring er rengjort ut- og innvendig og ellers satt i slik stand som kjøreoppdraget krever.

For drosjer som nyttes til kjøring av pasienter på båre eller smittefarlige pasienter som nødvendiggjør desinfeksjon av vognen, kan det regnes kr 9,00 pr. løpende km og et utrykningstillegg på kr 96,00. For nattkjøring og ventetid kan det regnes inntil samme tillegg som fastsatt i § 4.

Dersom drosjesjåføren ved sykekjøring må overnatte utenfor hjemstedet, kan det regnes vederlag for nødvendige utgifter til kost og losji.

For transport med spesialbil av passasjerer som sitter i rullestol under transporten kan det regnes et tillegg på inntil kr 26,30 pr. tur. For ekstra tidsbruk i forbindelse med transporten kan det beregnes vederlag i henhold til § 4 pkt. 4.

§ 8. Kvittering

Drosjesjåføren plikter på anmodning å gi passasjerene datert kvittering. I kvitteringen skal oppgis foretakets organisasjonsnummer etterfulgt av bokstavene «MVA», sjåførens navn, bilens løyvenummer, passasjerens på- og avstigningssted, samlet takst, hvor mye av den som utgjør utgående mva., samt øvrige opplysninger som er nødvendig til kontroll av at vederlaget er regnet i samsvar med gjeldende prisforskrift. I drosjebil med kvitteringsskrivende taksameter, skal dette benyttes ved utskrift av kvittering.

§ 9. Plikt til å oppbevare prisforskriften

Denne forskrift skal oppbevares i bilen og forevises passasjerene dersom de forlanger det.

§ 10. Unntak fra forskriften

Konkurransetilsynet kan etter søknad godkjenne takstsystemer som for en del turer medfører høyere takster enn det som fremgår av § 2 og § 3, eksempelvis sonetakster.

Konkurransetilsynet kan gjøre unntak fra forskriften:

- a) dersom det i et område er to eller flere drosjesentraler og Konkurransetilsynet finner at forholdene for øvrig ligger til rette for tilstrekkelig konkurranse, eller
- b) i spesielle tilfeller.

§ 11. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks. Samtidig oppheves forskrift 25. februar 2004 nr. 485 om maksimalpriser for kjøring med drosjebil.

16. des. Nr. 1517 2005

Ikrafttredelse av lov 17. juni 2005 nr. 92 om endringer i straffeloven (prøveordning med narkotikaprogram med domstolskontroll).

Fastsatt ved kgl.res. 16. desember 2005 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 92 om endringer i straffeloven (prøveordning med narkotikaprogram med domstolskontroll) del II. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 20. desember 2005.

Lov 17. juni 2005 nr. 92 om endringer i straffeloven (prøveordning med narkotikaprogram med domstolskontroll) trer i kraft 1. januar 2006.

16. des. Nr. 1518 2005

Forskrift om prøveordning med narkotikaprogram med domstolskontroll.

Fastsatt ved kgl.res. 16. desember 2005 med hjemmel i Almindelig borgerlig Straffelov (Straffeloven) 22. mai 1902 nr. 10 § 53 nr. 6, jf. lov 17. juni 2005 nr. 92 om endringer i straffeloven (prøveordning med narkotikaprogram med domstolskontroll). Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 20. desember 2005.

§ 1. Etablering og formål

Det etableres en treårig prøveordning med narkotikaprogram med domstolskontroll i kommunene Oslo og Bergen med virkning fra 1. januar 2006, jf. § 14.

Prøveordningen har som formål å forebygge ny kriminalitet og fremme domfeltes rehabilitering. Den skal også bidra til å forbedre de praktiske hjelpe- og behandlingstilbudene for rusmiddelmissbrukere som omfattes av ordningen. Gjennomføringen av narkotikaprogrammet krever en felles innsats og et forpliktende samarbeid mellom ulike sektorer og forvaltningsnivåer.

§ 2. Prøveordningens virkeområde

Prøveordningen gjelder for rusmiddelmissbrukere som er dømt for narkotikarelatert kriminalitet og hvor retten har satt som vilkår at den domfelte gjennomfører narkotikaprogram med domstolskontroll. Rusmiddelmissbrukeren må være bosatt i en av prøvekommunene og ha narkotika som hovedmissbruk. Det er bare domstoler som har domsmyndighet i prøvekommunene som kan sette vilkår om narkotikaprogram.

§ 3. Definisjoner

Med narkotikarelatert kriminalitet menes overtredelser av straffeloven § 162 og legemiddeloven § 31 annet ledd, lovbrudd begått under påvirkning av illegale rusmidler og lovbrudd begått for å finansiere eget rusmiddelmissbruk.

Med prøvekommune menes kommune hvor det er etablert prøveordning med narkotikaprogram med domstolskontroll, jf. forskriften § 1.

§ 4. Samtykke

Retten kan bare fastsette vilkår om å gjennomføre narkotikaprogram dersom domfelte samtykker. Samtykket skal

fremgå av en samtykkeerklæring som også skal inneholde nødvendige fritak fra taushetsplikt. For at samtykke til å delta skal være gyldig, må siktede ha fått og forstått tilstrekkelig informasjon om hva samtykket innebærer.

Samtykkeerklæringen skal underskrives av siktede i forbindelse med personundersøkelsen, jf. § 5. Siktede kan trekke samtykket tilbake på ethvert tidspunkt. Dersom siktede er mindreårig, gjelder reglene om partsrettigheter for verger i straffeprosessloven § 83 – § 84.

§ 5. Personundersøkelse

Påtalemyndigheten eller retten kan beslutte personundersøkelse av siktede etter reglene i straffeprosessloven kapittel 13. I beslutningen skal påtalemyndigheten eller retten opplyse at den ønsker en vurdering av siktede med tanke på narkotikaprogram. Det skal alltid foreligge personundersøkelse forut for dom hvor det kan være aktuelt å fastsette vilkår om narkotikaprogram. Kriminalomsorgen har ansvaret for å utarbeide personundersøkelsen. Personundersøkelsen gjennomføres av kriminalomsorgens representant i teamet i samarbeid med de øvrige teammedlemmene. I forbindelse med personundersøkelsen, skal siktede gis utførlig informasjon om ordningen med narkotikaprogram, herunder om konsekvensene ved eventuelle brudd på vilkår som er satt for programmet og av at samtykket til å delta i programmet trekkes tilbake.

§ 6. Vilkår

Retten kan etter straffeloven § 53 nr. 3 sette særlige vilkår ved betinget straffedom, innbefattet vilkår om å gjennomføre narkotikaprogram med domstolskontroll. Før saken fremmes for retten, skal teamet utarbeide et opplegg for narkotikaprogrammet med forslag til vilkår for gjennomføringen. Kriminalomsorgen har ansvaret for å kontrollere at vilkårene oppfylles. Reglene om undersøkelser i straffegjennomføringsloven § 56 gjelder tilsvarende.

§ 7. Innhold og gjennomføring av narkotikaprogrammet

Narkotikaprogrammet er et individuelt tilpasset rehabiliteringsopplegg og vilkår i en betinget strafferettslig reaksjon. Programmet kan inneholde individuelt tilpassede behandlingsopplegg, henvisning til tverrfaglig spesialisert behandling for rusmiddelmissbrukere, behandling i kommunehelsetjenesten, utdannings- og arbeidstiltak, booppfølging, fritidsopplegg, oppfølging av sosialtjenesten og andre tiltak som er viktige for den enkeltes rehabilitering og integrering i samfunnet.

Innholdet i narkotikaprogrammet skal ha utgangspunkt i den enkeltes behov for tiltak som skal redusere faren for ny kriminalitet og fremme domfeltes rehabilitering. Innholdet for den enkelte domfelte skal være et resultat av teamets faglige vurderinger i samarbeid med domfelte, og de vilkår domstolen har satt, for eksempel om at den domfelte under gjennomføringstiden skal overholde bestemmelser kriminalomsorgen har satt om bosted, oppholdssted, arbeid, opplæring eller behandling. Teamet skal tilrettelegge for et intensivt program med faste og hyppige avtaler, kontinuitet og arbeid med henblikk på integrering i samfunnet.

Narkotikaprogrammet skal nedfelles i en gjennomføringsplan. Planen skal inneholde obligatoriske tiltak, inkludert krav om jevnlig urinprøver, som er felles for alle domfelte, og individuelle tiltak som planlegges i samarbeid med den enkelte. Gjennomføringsplanen skal utformes slik at den gir domfelte klarhet og forutsigbarhet om hva som er vilkårene for å delta i programmet. Dersom det foreligger en individuell plan for domfelte etter kommunehelseloven § 6–2a, spesialisthelsetjenesteloven § 2–5, psykisk helsevernloven § 4–1 eller sosialtjenesteloven § 4–3, skal teamet søke å samordne gjennomføringsplanen med denne.

Narkotikaprogrammet gjennomføres i fire faser. Fasene betegnes iverksettingsfasen, stabiliseringsfasen, ansvarsfasen og videreføringsfasen. Fasene fastsettes etter en individuell vurdering og en realistisk progresjon. Fasene, innholdet i disse og vilkårene for forflytning mellom de ulike fasene, skal fremgå av gjennomføringsplanen.

§ 8. Team

Kriminalomsorgen oppretter lokale tverrfaglige team som skal stå for den faglige gjennomføringen av narkotikaprogrammet, og bidra til et helhetlig behandlings- og rehabiliteringstilbud for den enkelte domfelte. Teamet skal bestå av en teamkoordinator som er tilsatt i kriminalomsorgen, og representanter fra kriminalomsorgen, den kommunale sosialtjenesten, opplæringssektoren og spesialisthelsetjenesten. Hvilke øvrige instanser som skal være representert i teamet, vurderes lokalt. Teamkoordinatoren er administrativ leder av senteret, organiserer teamets arbeid, leder teammøtene og legger til rette for samarbeidet i teamet. Videre skal koordinatoren sikre dokumentasjonen i prosjektet, bidra til markedsføring og følge opp sentrale føringer. Koordinatoren skal også utarbeide nærmere beskrivelser av roller og arbeidsprosesser i teamet. Involverte etater har ansvar for de deloppgavene som hører under de respektive etaters ansvarsområder.

§ 9. Senter

Kriminalomsorgen etablerer et dagsenter i hver prøvekommune. Hensikten med senteret er å tilfredsstille de faglige forutsetningene for et helhetlig tilbud til domfelte som deltar i narkotikaprogrammet. Senteret skal være utgangspunktet for teamets virksomhet. Videre skal senteret være domfeltes faste oppmøtested når ikke annet er avtalt. Ved senteret skal teamet samordne kartlegging, planlegging og oppfølging av domfelte. Det er en forutsetning at det ordinære behandlings- og tiltaksapparatet benyttes som en del av programmet, men spesielt i starten vil oppfølgingen på senteret være viktig før deltakerne gradvis overføres til ordinære tilbud utenfor senteret. Videre bør senteret tilby domfelte aktiviteter på kveldstid og i helger som ledd i kriminalitetsforebygging og domfeltes rehabilitering.

§ 10. Vilkårsendringer mv.

Når domfeltes forhold gir grunn til det, kan retten etter begjæring fra kriminalomsorgen ved kjennelse i prøvetiden oppheve, endre fastsatte vilkår og sette nye vilkår. Finner retten det påkrevd, kan den også forlenge prøvetiden, men ikke til mer enn fem år i alt. Kriminalomsorgens begjæring skal bygge på teamets diskusjoner og konklusjoner. Regiondirektøren eller den vedkommende gir fullmakt, fremmer begjæringen for retten. Kriminalomsorgen skal varsle påtalemyndigheten når den begjærer rettens avgjørelse.

Finner retten at den domfeltes forhold gir grunn til det, kan retten etter begjæring fra kriminalomsorgen avsi kjennelse om at den domfelte skal komme videre til neste fase i programmet. Kriminalomsorgens begjæring skal bygge på teamets diskusjoner og konklusjoner. Regiondirektøren eller den vedkommende gir fullmakt fremmer begjæringen for retten. Kriminalomsorgen skal varsle påtalemyndigheten når den begjærer rettens avgjørelse.

§ 11. Brudd på vilkår

Hvis den domfelte alvorlig eller gjentatt bryter vilkår fastsatt av retten eller samtykket til deltakelse trekkes tilbake, kan retten etter begjæring fra kriminalomsorgen ved dom bestemme at straffen helt eller delvis skal fullbyrdes. I stedet for å bestemme at straffen skal fullbyrdes, kan retten i dommen sette ny prøvetid og nye vilkår om den ser det som mer hensiktsmessig. Retten kan dessuten etter begjæring fra kriminalomsorgen ved kjennelse beslutte å føre domfelte tilbake til en fase med strengere vilkår. Kriminalomsorgens begjæring etter andre og tredje punktum, skal bygge på teamets diskusjoner og konklusjoner. Regiondirektøren eller den vedkommende gir fullmakt, fremmer begjæringen for retten. Kriminalomsorgen skal varsle påtalemyndigheten når den begjærer rettens avgjørelse. Hvis domfelte nekter å gi prøve for å avdekke bruk av ulovlig berusende eller bedøvende midler, skal dette regnes om brudd. Dette gjelder også manglende fremmøte til behandling og andre avtaler som er gjort med involverte instanser.

Ved brudd som ikke regnes som alvorlig, kan kriminalomsorgen gi domfelte en skriftlig advarsel om mulige følger av gjentatte brudd. Kriminalomsorgen kan også beslutte innskjerping av kontrollen med urinprøver for en viss tid eller at den domfelte må gjennomføre intensivprogrammer med sikte på bedret ruskontroll.

Dersom domfelte begår en straffbar handling i prøvetiden, kan retten etter straffeloven § 54 nr. 3 gi en samlet dom for begge handlingene eller en særskilt dom for den nye handlingen. Det er påtalemyndigheten som fremmer straffesaken for retten, og kriminalomsorgen har plikt til å varsle politi/påtalemyndighet hvis den blir kjent med at domfelte begår lovbrudd i prøvetiden.

§ 12. Evaluering

Prøveordningen med narkotikaprogram skal evalueres i prøveperioden. Med evaluering menes en forskningsbasert prosess- og resultatevaluering. Hovedformålet med evalueringen er å gi en anbefaling om programmet bør avsluttes etter tre år eller videreføres. Taushetsbelagte opplysninger til bruk for evalueringen skal som hovedregel anonymiseres. I motsatt fall må domfeltes samtykke innhentes.

§ 13. Endring og utfylling av forskrift

Justisdepartementet kan endre forskriften og gi utfyllende bestemmelser om domfeltes samtykke, innholdet og gjennomføringen av narkotikaprogrammet, teamet, senteret, evalueringen og behandlingen av personopplysninger. Eventuelle forslag til endring eller utfyllende bestemmelser må avklares med berørte departementer før forslaget vedtas.

§ 14. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2006.

16. des. Nr. 1519 2005**Delegering av myndighet til Justis- og politidepartementet etter straffeloven § 53 nr. 6.**

Fastsatt ved kgl.res. 16. desember 2005 med hjemmel i Almindelig borgerlig Straffelov (Straffeloven) 22. mai 1902 nr. 10 § 53 nr. 6. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 20. desember 2005.

Kongens myndighet etter straffeloven § 53 nr. 6 til i prøveperioden å endre forskrift 16. desember 2005 nr. 1518 om prøveordning med narkotikaprogram med domstolskontroll og gi utfyllende bestemmelser om domfeltes samtykke, innholdet og gjennomføringen av narkotikaprogrammet, teamet, senteret, evalueringen og behandlingen av personopplysninger, delegeres til Justis- og politidepartementet.

16. des. Nr. 1520 2005**Forskrift om forlengelse av prøveordning med promilleprogram.**

Fastsatt ved kgl.res. 16. desember 2005 med hjemmel i Almindelig borgerlig Straffelov (Straffeloven) 22. mai 1902 nr. 10 § 53 nr. 6, jf. lov 23. juni 1995 nr. 35 om endringer i straffeloven, vegtrafikkloven og straffeprosessloven (Prøveordning med promilleprogram m.v.). Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 20. desember 2005.

Prøveordningen med promilleprogram fastsatt i forskrift 28. juni 1996 nr. 618 forlenges til 31. desember 2007.

16. des. Nr. 1521 2005**Forskrift om forliksrådene (forliksrådsforskriften).**

Fastsatt ved kgl.res. 16. desember 2005 med hjemmel i lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene (domstoloven) § 27 og lov 13. august 1915 nr. 6 om rettergangsmåten for tvistemål (tvistemålsloven) § 44 fjerde ledd. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 20. desember 2005.

§ 1. Forholdet mellom forliksrådet og sekretariatet

Forliksrådet driver mekling og avsier dom i saker hvor forliksrådet har domsmyndighet.

Sekretariatsfunksjonen for forliksrådet utføres av politiet som en sivil oppgave. I lensmannsdistrikt er lensmannen sekretariat for forliksrådet, i politistasjonsdistrikt med sivile rettspleieoppgaver er politistasjonen sekretariat for forliksrådet, og i namsfogddistrikt er namsfogden sekretariat.

Sekretariatet skal utføre oppgaver og støttefunksjoner som naturlig er en del av sekretariatsoppgavene for en domstol. Forliksrådets leder kan innenfor dette saklige området instruere sekretariatet. Typiske sekretariatsoppgaver vil være:

- a) motta forliksklager og tilsvaer, herunder nedtegne muntlige forliksklager og tilsvaer og veilede publikum.
- b) journalføring, berammelse, innkalling av parter, forkynnelse av avgjørelser, arkivering og tilsvarende.
- c) deltakelse i forliksrådets møter for å ordne sakens dokumenter og renskrive avgjørelser og forlik.
- d) lage utkast til utblivelsesdommer og dommer avsagt på grunnlag av at innklagede i tilsvaer har godtatt klagerens påstand.

Sekretariatet fører regnskap for forliksrådet og skal attestere og besørge anvisning av utbetalinger til forliksrådets medlemmer.

§ 2. Godtgjørelse til forliksrådets medlemmer

Det utbetales godtgjørelse for hver sak som fremmes for forliksrådet. Godtgjørelsen tilsvaerer den offentlige salærsats for advokater mv. Forliksrådet skal uansett saksmengde ha en minste årlig godtgjørelse til fordeling på kr 20.000. Det utbetales ikke godtgjørelse etter første punktum før dette beløpet er oversteget.

I særlige tilfeller kan det utbetales erstatning for tapt arbeidsfortjeneste mv. til forliksrådets medlemmer og varamedlemmer. Slik erstatning er begrenset til kr 750 pr. dag.

Departementet kan fastsette at det for enkelte forliksråd skal utbetales en fast årlig godtgjørelse i stedet for godtgjørelse per sak.

Dersom forliksrådets medlemmer og varamedlemmer ikke er enige om noe annet, skal godtgjørelsen etter første ledd fordeles med en halvpart til forliksrådets leder, og en halvpart til fordeling mellom forliksrådets to medlemmer, eventuelt til varamedlem som deltar i behandlingen av saken. Bestemmelser om en annen fordeling av godtgjørelsen mellom forliksrådets medlemmer skal oversendes forliksrådets sekretariat som grunnlag for anvisning etter § 1.

Nærmere regler om opptjening, beregning, anvisning og utbetaling av godtgjørelsen fastsettes av departementet.

§ 3. Utvalg av faste møtefullmektiger

Ved hvert forliksråd skal det være et utvalg av faste møtefullmektiger for forliksrådet. Medlemmene av utvalget oppnevnes av kommunen for inntil fire år av gangen. Antall medlemmer i utvalget må tilpasses saksmengden i forliksrådet og kommunens innbyggertall. Som et minimum skal det være 3 medlemmer i utvalget. I kommuner med mer enn 25.000 innbyggere skal det være minst 5 medlemmer i utvalget. Kommuner med mer enn 50.000 innbyggere skal ha et utvalg med minst 7 medlemmer, og i kommuner med mer enn 90.000 innbyggere skal utvalget ha minst 10 medlemmer.

Som fast møtefullmektig kan oppnevnes enhver person som er over 25 år med alminnelig god samfunnsmessig kunnskap og som godt behersker skriftlig og muntlig norsk språk. Medlemmer i utvalget skal i forbindelse med oppnevningen gjøres kjent med at de i den enkelte sak skal være uavhengig av andre interesser enn partens, slik at deres handlinger ikke påvirkes av uvedkommende hensyn, herunder egne interesser.

Maksimal godtgjørelse til møtefullmektig tilsvaerer maksimalsatsen for møtegodtgjørelse i henhold til forskrift 23. juli 1993 nr. 768 om maksimalsatser for utmåling av sakskostnader i forliksrådet § 1 annet ledd og § 2. Godtgjørelsen dekkes av vedkommende part.

§ 4. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2006.

Forskriften gjelder for saker som forliksrådet får til behandling etter ikrafttredelsen uten hensyn til om forliksklage er sendt inn før.

16. des. Nr. 1522 2005**Forskrift om endring i forskriftsverket vedrørende den sivile rettspleien på grunnplanet.**

Fastsatt ved kgl.res. 16. desember 2005 med hjemmel i lov 13. august 1915 nr. 6 om rettergangsmåten i tvistemål (tvistemålsloven) § 176 tredje ledd, lov 13. mai 1988 nr. 26 om inkassovirksomhet og annen inndrivning av forfalte pengekrav (inkassoloven) § 20, lov 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfullbyrdelse og midlertidig sikring (tvangsfullbyrdelsesloven) § 2-2 og § 2-9 og lov 4. august 1995 nr. 53 om politiet (politiloven) § 16. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 20. desember 2005.

I

I forskrift 14. juli 1989 nr. 562 til inkassoloven m.m. (inkassoforskriften) gjøres følgende endring:

§ 1–4 første ledd skal lyde:

Maksimalsatsene etter § 2–2 og § 2–3 forhøyes med 1,5 ganger inkassosatsen når det avtales en avdragsordning med mer enn fire avdrag. Dette gjelder likevel ikke dersom fordringshaveren bringer saken inn for forliksråd, tingrett eller namsmyndighet, eller dersom avdragsordningen avtales etter at en av disse instansene har behandlet saken.

II

Forskrift 4. desember 1992 nr. 892 om organiseringen av namsmannsmyndigheten oppheves.

III

I forskrift 4. desember 1992 nr. 893 om bemyndigelse av funksjonærer etter tvangsfullbyrdelsesloven gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd skal lyde:

Tingrettene kan overlate utførelsen av sine gjøremål etter tvangsfullbyrdelsesloven til sine funksjonærer. Som funksjonærer regnes alle ansatte unntatt dommere og dommerfullmektiger.

§ 2 oppheves.

§ 3 overskriften skal lyde:

§ 3. Begrensninger

§ 4 første ledd skal lyde:

Tingretten må ikke overlate myndighet til en funksjonær uten først å forvise seg om at vedkommende funksjonær har den nødvendige kunnskap og erfaring.

IV

I forskrift 23. juli 1993 nr. 768 om maksimalsatser for utmåling av sakskostnader i forliksrådet gjøres følgende endringer:

§ 1 skal lyde:

Når en klager skal tilkjennes erstatning for nødvendige sakskostnader ved forliksrådet, kan klageren ikke tilkjennes mer enn:

1. gebyret for forliksrådsbehandling, jf. rettsgebyrloven § 7, og
2. et beløp lik rettsgebyret for skriving av klage og andre alminnelige sakskostnader. Dersom rettsforholdet i saken, helt eller hovedsakelig, ikke skriver seg fra virksomhet hos klageren som er merverdiavgiftspliktig, forhøyes satsen etter nr. 2 første punktum med et beløp tilsvarende den generelle satsen for merverdiavgift. Nr. 2 første og annet punktum gjelder ikke når en sak behandles i forliksrådet etter tvangsfullbyrdelsesloven § 7–7, jf. forskrift 4. desember 1992 nr. 898 om saksøktes sakskostnadsansvar ved tvangsfullbyrdelse § 2 første ledd nr. 2.

For fremmøte etter innkalling til meklings eller domsforhandling kan klageren dessuten tilkjennes et beløp inntil en tredels rettsgebyr for nødvendige kostnader ved fremmøtet. Dersom rettsforholdet i saken, helt eller hovedsakelig, ikke skriver seg fra virksomhet hos klageren som er merverdiavgiftspliktig, forhøyes satsen med et beløp tilsvarende den generelle satsen for merverdiavgift. Beløpene i første og annet punktum kan eventuelt forhøyes til nærmeste beløp delelig med 10.

Med rettsgebyret menes rettsgebyret slik det til enhver tid er fastsatt i rettsgebyrloven § 1. Ved beregningen av maksimalsatsene anvendes rettsgebyret på det tidspunkt forliksklagen inngis. Domstolloven § 146 annet ledd gjelder tilsvarende.

§ 2 første ledd første punktum skal lyde:

Når innklagede skal tilkjennes erstatning for nødvendige sakskostnader ved forliksrådet, kan innklagede for kostnader ved fremmøte ved meklings eller domsforhandling ikke tilkjennes mer enn et beløp lik en tredels rettsgebyr.

V

Forskrift 3. mai 1996 nr. 407 om namsmannsfunksjonen, hovedstevnevitnefunksjonen og registrerings- og forseglingsoppgaver etter skifteloven § 2 for Sarpsborg by oppheves.

VI

Forskrift 3. mai 1996 nr. 408 om namsmannsfunksjonen for Narvik oppheves.

VII

I forskrift 17. desember 1999 nr. 1391 om politidistrikt, namsmannsdistrikt, lagdømme og domssogn for utøvelse av politimyndighet, namsmannsmyndighet og domsmyndighet på kontinentalsokkelen og i norsk økonomisk sone, samt politimyndighet i havområdet utenfor Svalbards territorialfarvann gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

Følgende gjelder med hensyn til utøvelse av politimyndighet, namsmannsmyndighet og domsmyndighet på innretninger og anlegg for undersøkelse etter eller utnyttning, lagring eller transport av undersjøiske naturforekomster på den norske del av kontinentalsokkelen og i norsk økonomisk sone:

- a) Politimyndighet sør for 62. breddegrad tilligger Rogaland politidistrikt. Domsmyndighet i samme område tilligger Gulating lagdømme og Stavanger domssogn. Namsmannsmyndighet i samme område tilligger namsfogden i Stavanger.
- b) Politimyndighet i området mellom 62. breddegrad og 65. breddegrad 30 min. tilligger Nordmøre og Romsdal politidistrikt. Domsmyndighet i samme område tilligger Frostating lagdømme og Nordmøre domssogn. Namsmannsmyndighet i samme område tilligger Kristiansund og Frei politistasjon.
- c) Politimyndighet i området mellom 65. breddegrad 30 min. og 68. breddegrad 30 min. tilligger Helgeland politidistrikt. Domsmyndighet i samme område tilligger Hålogaland lagdømme og Alstahaug domssogn. Namsmannsmyndighet i samme område tilligger lensmannen i Alstahaug og Leirfjord.
- d) Politimyndighet nord for 68. breddegrad 30 min. tilligger Troms politidistrikt. Domsmyndighet i samme område tilligger Hålogaland lagdømme og Nord-Troms domssogn/Davvi-Romssa diggegoddi. Namsmannsmyndighet i samme område tilligger namsfogden i Tromsø og Karlsøy.

VIII. Ikrafttredelses- og overgangsbestemmelser

1. Forskriften her trer i kraft 1. januar 2006.
2. Endringen i forskrift 14. juli 1989 nr. 562 til inkassoloven m.m. (inkassoforskriften) gjelder ikke for eksigible gjeldsbrev utstedt før 1. januar 2006.
3. Endringene i forskrift 23. juli 1993 nr. 768 om maksimalsatser for utmåling av sakskostnader i forliksrådet § 1 annet ledd og § 2 gjelder ikke i tilfeller der forliksklage er inngitt før 1. januar 2006. Domstoloven § 146 annet ledd gjelder tilsvarende.
4. Endringen i forskrift 17. desember 1999 nr. 1391 om politidistrikt, namsmannsdistrikt, lagdømme og domssogn for utøvelse av politimyndighet, namsmannsmyndighet og domsmyndighet på kontinentalsokkelen og i norsk økonomisk sone, samt politimyndighet i havområdet utenfor Svalbards territorialfarvann § 1 bokstav b tredje punktum gjelder ikke for saker som er tatt til behandling før 1. januar 2006.

16. des. Nr. 1523 2005

Forskrift om endring i forskrift etter rettsgebyrloven m.m. (rettsgebyrforskriften).

Fastsatt av Justis- og politidepartementet 16. desember 2005 med hjemmel i lov 17. desember 1982 nr. 86 om rettsgebyr § 1, § 3 og § 25. Kunngjort 20. desember 2005.

I

I forskrift 15. februar 1983 nr. 86 etter rettsgebyrloven m.m. (rettsgebyrforskriften) gjøres følgende endringer:

Kapittel 2 oppheves.

Ny § 3–2 skal lyde:

§ 3–2. Forliksklage

Innkrevning av gebyr etter rettsgebyrloven § 7 skjer etterskuddsvis.

§ 4–2 oppheves.

II

1. Endringene trer i kraft 1. januar 2006.
2. Rettsgebyrforskriften ny § 3–2 gjelder der forliksklage blir inngitt etter ikrafttredelsen. Domstoloven § 146 annet ledd gjelder tilsvarende.

16. des. Nr. 1524 2005

Forskrift om organisasjon og virksomhet for Likestillings- og diskrimineringsombudet og Likestillings- og diskrimineringsnemnda.

Fastsatt ved kgl.res. 16. desember 2005 med hjemmel i lov 10. juni 2005 nr. 40 om Likestillings- og diskrimineringsombudet og Likestillings- og diskrimineringsnemnda (diskrimineringsombudsloven) § 8 og § 16. Fremmet av Barne- og familiedepartementet. Kunngjort 20. desember 2005.

Del I. Likestillings- og diskrimineringsombudet

§ 1. Mandat for Likestillings- og diskrimineringsombudet

Ombudet skal føre tilsyn med og medvirke til at bestemmelsene nevnt i diskrimineringsombudsloven § 1 annet ledd overholdes. Videre skal ombudet arbeide for å fremme reell likestilling og likebehandling jf. diskrimineringsombudsloven § 3 første ledd.

Ombudet skal se de ulike diskrimineringsgrunnlagene i sammenheng, utvikle tverrfaglig kompetanse og evne til å håndtere multipl diskriminering og diskriminering i skjæringspunktet mellom kjønn og andre diskrimineringsgrunnlag.

Pådriver- og kompetansefunksjonen innebærer følgende oppgaver:

a. *Pådriverfunksjon*

Ombudet skal være en pådriver for likestilling og mot diskriminering, og følge utviklingen i samfunnet med sikte på å avdekke og påpeke forhold som motvirker likestilling og likebehandling.

b. *Holdnings- og adferdspåvirkning*

Ombudet skal bidra til bevisstgjøring om likestilling og likebehandling og være en pådriver for endring i holdninger og atferd. Ombudet skal drive opplysningsvirksomhet om status og utfordringer rettet mot allmennheten.

c. *Støtte og veiledning*

Ombudet skal gi informasjon, støtte og veiledning i arbeidet for å fremme likestilling og motarbeide diskriminering, både i offentlig, privat og frivillig sektor.

d. *Veiledningstjeneste om etnisk mangfold i arbeidslivet*

Ombudet skal gi råd og veiledning om etnisk mangfold i arbeidslivet til arbeidsgivere i offentlig og privat sektor. Tjenesten skal være gratis og tilpasses den enkelte arbeidsgiver. I tillegg skal ombudet bidra til å spre gode eksempler og bidra til kunnskap om metoder for å fremme etnisk mangfold i arbeidslivet.

e. *Kompetansefunksjon*

Ombudet skal ha oversikt over og formidle kunnskap og bidra til å utvikle kompetanse og dokumentasjon om likestilling og likebehandling, samt overvåke art og omfang av diskriminering.

f. *Forumsfunksjon*

Ombudet skal være et møtested og informasjonssentrum for et bredt publikum og tilrettelegge for samarbeid mellom aktører som arbeider mot diskriminering og for likestilling.

§ 2. Veiledningsplikt

I tillegg til den alminnelige veiledningsplikten etter forvaltningsloven § 11, skal ombudet på en hensiktsmessig måte gi veiledning ved enkelthenvendelser som angår annen diskriminering enn den som omfattes av diskrimineringsombudsloven § 1 annet ledd.

§ 3. Henvendelse til ombudet

Henvendelse til ombudet kan skje både skriftlig og muntlig. Dersom det etter forholdene er grunn til det, kan ombudet be om at vedkommende gir skriftlig uttrykk for at han eller hun vil klage. Ellers skal muntlig klage skrives ned av ombudet.

§ 4. Avvisning og henleggelse. Grunngeving mv.

Ombudet skal grunngi avvisning og henleggelse av en sak. Avvises en sak fordi den faller inn under kompetansen til et annet organ, skal ombudet vise klageren til rett organ. Ombudet kan med klagerens samtykke oversende saken dit.

Ombudet skal orientere klageren om mulighetene for å bringe en avvist eller henlagt sak inn for nemnda.

§ 5. Ombudets uttalelse

Ombudet kan i sin uttalelse gi uttrykk for hva som må til for at forholdet skal være i samsvar med loven og kan fastsette en frist for opphør av det lovstridige forholdet.

§ 6. Underretning om ombudets vedtak i hastesaker

Ombudets vedtak etter diskrimineringsombudsloven § 4, skal meddeles partene i saken.

Ombudet kan bestemme at avgjørelsen skal forkynnes etter reglene i domstolloven kapittel 9 så langt disse passer.

Samtidig med vedtaket skal ombudet gi en orientering om at vedtaket kan påklages til nemnda og opplyse om fristen for dette.

Ombudet skal videre gi en orientering om hvilke strafferettslige følger det kan medføre om vedtaket ikke etterleves jf. diskrimineringsombudsloven § 13.

§ 7. Ombudets oppfølging av nemndas vedtak

Ombudet skal:

1. legge fram forslag for nemnda om i hvilke tilfelle nemnda bør begjære påtale av det offentlig,
2. bistå politi og påtalemyndighet i en eventuell straffesak, og
3. informere nemnda om nye forhold eller erfaringer som kan få betydning for nemndas arbeid.

Del II. Likestillings- og diskrimineringsnemnda

§ 8. Oppnevning av nemndas medlemmer og varamedlemmer mv.

Kongen oppnevner medlemmer, herunder leder og nestleder, og varamedlemmer til nemnda etter reglene i diskrimineringsombudsloven § 5.

Nemnda inndeles i to avdelinger. Hver avdeling sammensettes med kompetanse til å behandle saker på hele nemndas virkefelt. Når denne forskrift i de følgende bestemmelser bruker betegnelsen nemnda menes nemnda i avdeling om ikke annet er sagt.

Varamedlemmene trer inn på omgang og er ikke knyttet til avdeling.

Departementet fastsetter godtgjørelsen til medlemmene av nemnda.

§ 9. Nemndas sekretariat

Departementet ansetter sekretariatets medarbeidere.

Sekretariatet skal tilrettelegge for nemndas møter og forberede de saker nemnda skal behandle, underrette berørte om nemndas vedtak og uttalelser og, når det er grunn til det, se til at nemndas vedtak blir fulgt og følge med på om frist for oppfyllelse av pålegg om retting eller stansing overholdes, samt utføre andre oppgaver det blir pålagt av nemnda og nemndas leder.

Sekretariatet skal inndrive tvangsmulkt pålagt med hjemmel i diskrimineringsombudsloven § 8.

§ 10. Delegering

Nemnda kan vedta at nemndas leder utenom møtene skal kunne avgjøre nærmere angitte prosessuelle spørsmål. Myndighet etter diskrimineringsombudsloven § 6, § 7 og § 8 kan ikke delegeres.

§ 11. Saksforberedelse

Nemndleder er ansvarlig for fordelingen av saker mellom nemndas avdelinger.

Nemndas sekretariat utarbeider et skriftlig sammendrag av saken som forelegges for ombudet og sakens parter til uttalelse.

Sekretariatet skal under saksforberedelsen anmode om de opplysninger eller uttalelser fra ombudet og sakens parter som anses nødvendig for å få saken klarlagt.

Dersom en sak som nemnda får til behandling direkte eller indirekte berører en tariffavtale eller bestemmelser i en tariffavtale, skal tariffavtalens parter skriftlig varsles og gis anledning til å uttale seg i saken.

Nemnda kan også gi andre anledning til å uttale seg i en sak, dersom de må anses å ha særlig interesse i sakens utfall eller de antas å kunne bidra til sakens opplysning.

Det kan settes frist for uttalelse.

Nemnda kan for øvrig gjennomføre de undersøkelser den finner påkrevd for å sikre en tilstrekkelig forberedelse av saken, herunder kan nemnda eller representanter for nemnda foreta befaringer og nemnda kan anvende sakkyndig hjelp.

§ 12. Beramning av møter og møteinnkalling

Nemndleder er ansvarlig for å beramme nemndas møter så ofte som det finnes nødvendig. Dersom minst to medlemmer krever det, berammes møte innen rimelig tid til behandling av bestemt angitte saker.

Nemndleder kan beslutte å sette møter der det er gunstig av hensyn til de saker som skal behandles.

Partene skal orienteres om at de har anledning til å være tilstede i nemndas møte. Nemnda kan innkalle partene dersom den mener dette er nødvendig for sakens opplysning.

Nemnda kan innkalle vitner eller sakkyndige dersom den finner det nødvendig for sakens opplysning.

Innkalling til møte skal som hovedregel sendes medlemmene og andre som skal eller kan være tilstede i møtet senest tre uker på forhånd. Dagsorden og sakspapirer til sakene som skal behandles på møtet skal som hovedregel sendes nemndmedlemmene senest en uke før møtet.

Kan et medlem i nemnda ikke være tilstede i møtet, skal medlemmet si fra om dette så snart som mulig. Sekretariatet innkaller et varamedlem.

§ 13. Vedtaksførhet

Nemnda kan treffe vedtak når minst halvparten av medlemmene, herunder minst ett av de faste medlemmene, deltar i forhandlingene om vedtaket.

§ 14. Ugildhet

Dersom et medlem mener at han eller hun er ugild i en sak, skal vedkommende orientere sekretariatet om dette så snart som mulig. Sekretariatet innkaller et varamedlem.

I spørsmålet om et medlem er ugild, gjelder reglene i domstolloven § 106 – § 108. For øvrig gjelder reglene i forvaltningsloven kapittel II.

§ 15. Møte i nemnda. Muntlig forhandling

Nemndas behandling av saker skal som hovedregel skje med muntlig forhandling.

Sakens parter har rett til å delta i forhandlingene.

Nemndas møter ledes av nemndleder, eller av nestleder om nemndleder ikke er til stede. Er verken nemndleder eller nestleder til stede, velges møteleder blant de møtende medlemmer.

Nemndas sekretariat kan i møtet gi en muntlig saksfremstilling, dersom nemnda ønsker det.

Partene og ombudet skal deretter ha anledning til å fremlegge sitt syn på saken. Partene kan møte med fullmektig.

Nemnda kan avhøre partene og vitner. For parter, vitner og sakkyndige som avgir forklaring for nemnda, gjelder tvistemålslovens regler så langt de passer.

§ 16. Behandling av saker uten muntlig forhandling

Anser nemnda de dokumenter som er lagt fram under saksforberedelsen tilstrekkelige til å fatte vedtak i en sak, kan saken behandles uten muntlig forhandling, såfremt ikke partene motsetter seg dette. Avgjørelse om dette treffes under saksforberedelsen av nemndlederen med forbehold om nemndas godkjenning.

§ 17. Vedtak og uttalelser

Når forhandlingen er avsluttet, tar nemnda saken opp til rådslagning og avstemning. Rådslagning og avstemning kan utsettes til et senere møte.

Nemnda kan utsette rådslagning og avstemning dersom saken ikke er tilstrekkelig opplyst. I så fall skal nemnda oppgi hvilke ytterligere opplysninger som ansees påkrevd eller hvilke nye personer som ønskes innkalt for å gi forklaring.

Vedtaket anses fattet når alle medlemmer som deltok i rådslagning og avstemning har undertegnet vedtaket.

§ 18. Tvangsmulkt

Nemnda foretar i det enkelte tilfellet en konkret vurdering av om tvangsmulkt skal ilegges. Dersom nemnda treffer vedtak om tvangsmulkt, skal det settes en ny frist for å etterkomme pålegget.

Tvangsmulkt fastsettes som løpende dagmulkt. Den forfaller til betaling i daglige terminer fra og med første virkedag etter at fristen i pålegget er ute.

Tvangsmulkten skal fastsettes ut fra en konkret vurdering av det tilfellet som foreligger til avgjørelse.

§ 19. Møteoffentlighet

Forhandlingene i nemnda er offentlige, dersom ikke bestemmelser om taushetsplikt er til hinder for det.

Nemndlederen kan, med forbehold om nemndas godkjenning, foreløpig avgjøre at forhandlingene i en sak skal foregå for lukkede dører.

Når en sak tas opp til rådslagning og vedtak, skal forhandlingene i nemnda foregå i lukket møte.

§ 20. Stemmeplikt. Avstemninger

Nemndas medlemmer har plikt til å ta standpunkt til de saker som skal avgjøres.

Nemndas vedtak fattes ved alminnelig flertall. Står stemmetallet likt, er lederens stemme utslagsgivende.

§ 21. Vedtakets innhold. Grunngeving

Nemndas vedtak skal inneholde:

- a. Opplysning om tid og sted for forhandlingene.
- b. Hvem som var til stede i forhandlingene.
- c. Dersom parter, sakkyndige, ombudet eller andre har vært til stede og deltatt i forhandlingene eller avgitt forklaring eller uttalelse, skal også nye anførsler og nye faktiske opplysninger tas inn i vedtaket.
- d. Beskrivelse av saken, avgjørelsesgrunnene, vedtaket og hvilke bestemmelser vedtaket bygger på.

Det skal opplyses om vedtaket er enstemmig. Ved dissens skal det fremgå hvilke av nemndas medlemmer som er uenige i vedtaket og deres begrunnelse.

Tilsvarende gjelder for nemndas uttalelser etter diskrimineringsombudsloven § 10 annet ledd.

Vedtaket og uttalelser skal underskrives av nemndmedlemmer som deltok i forhandlingene.

§ 22. Underretning om nemndas vedtak

Nemndas vedtak og uttalelser skal meddeles dem de retter seg mot samt ombudet.

Nemnda kan bestemme at vedtak skal forkynnes etter reglene i domstolloven kapittel 9 så langt disse passer.

Samtidig med meddelelsen skal det gis en orientering om hvilke rettslige følger det kan få om vedtaket ikke etterleves. Dersom det er satt en frist for gjennomføring av et pålegg etter diskrimineringsombudsloven § 7, skal det opplyses om at ved manglende gjennomføring av pålegget kan nemnda treffe vedtak om tvangsmulkt. Det skal også opplyses om at et slikt vedtak om tvangsmulkt vil være tvangsgrunnlag for utlegg, jf. tvangsfullbyrdsloven § 7–2 bokstav d.

Det skal videre opplyses at nemndas vedtak ikke kan overprøves av Kongen eller departementet, og om at vedtaket kan prøves fullt ut av domstolene. Det skal videre framgå at søksmål om overprøving av nemndas vedtak må reise innen tre måneder etter at underretningen er vedtatt, jf. diskrimineringsombudsloven § 12.

Den krenkede part skal også opplyses om at erstatning eller oppreisning for brudd på lovene nevnt i diskrimineringsombudsloven § 1 annet ledd forutsetter at det reises sivilt søksmål for domstolene.

Del III. Om forholdet til forvaltningsloven og ikrafttredelse

§ 23. Forholdet til forvaltningsloven

Dersom ikke annet er bestemt i diskrimineringsombudsloven eller i denne forskrift, gjelder forvaltningsloven for ombudets og nemndas virksomhet.

§ 24. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2006.

16. des. Nr. 1525 2005**Forskrift om endring i forskrift om ikrafttredelse av lov 10. juni 2005 nr. 46 om endringer i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) og enkelte andre lover (evaluering av regnskapsloven).**

Fastsatt ved kgl.res. 16. desember 2005 med hjemmel i lov 10. juni 2005 nr. 46 om endringer i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) og enkelte andre lover (evaluering av regnskapsloven) del VI nr. 1. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 20. desember 2005.

I

I forskrift 10. juni 2005 nr. 531 om ikrafttredelse av lov 10. juni 2005 nr. 46 om endringer i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) og enkelte andre lover (evaluering av regnskapsloven) gjøres følgende endringer:

§ 2 tredje ledd skal lyde:

Bestemmelser i lovvedtaket del I som gjelder regnskapsloven § 1–3, § 3–3, § 3–3a, § 3–4, § 3–7, § 3–8, § 5–8 tredje til femte ledd, § 5–15, § 5–19, § 5–20, § 6–1, § 6–1a, § 6–2, § 6–5, § 7–2 første ledd første punktum, § 7–2a, § 7–8b, § 7–12, § 7–15, § 7–17 første ledd, § 7–30, § 7–31b, § 7–32, § 7–35, § 7–36, § 7–37 første ledd, § 7–37a, § 7–38 og § 7–43 trer i kraft 1. januar 2006.

§ 2 nytt femte ledd skal lyde:

Lovvedtaket del VI nr. 2 første ledd trer i kraft 1. januar 2006.

§ 3 første ledd skal lyde:

Bestemmelser i lovvedtaket del I som gjelder regnskapsloven § 1–2, § 1–4, § 3–2, § 3–4, § 3–6, § 4–1, § 4–4, § 5–4, § 5–8 første ledd, § 5–14, § 5–16, § 5–17, § 5–18, § 6–3, § 7–2 første ledd tredje punktum, § 7–12 innledningen til første ledd, § 7–13, § 7–14, § 7–17 tredje ledd, § 7–19, § 7–25, § 7–27, § 7–31, § 7–31a, § 7–37 annet ledd, § 7–42 og § 10–3 gjelder med virkning for regnskapsår påbegynt 1. januar 2005 eller senere.

II

Endringene trer i kraft straks.

16. des. Nr. 1526 2005**Delvis ikrafttredelse av lov 10. juni 2005 nr. 43 om endringer i lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (finansieringsvirksomhetsloven), lov 6. desember 1996 nr. 75 om sikringsordninger for banker og offentlig administrasjon mv. av finansinstitusjoner og i enkelte andre lover (finansgrupper, obligasjoner med pant i utlånsportefølje og skadeforsikringsselskapenes garantiordning).**

Fastsatt ved kgl.res. 16. desember 2005 med hjemmel i lov 10. juni 2005 nr. 43 om endringer i lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (finansieringsvirksomhetsloven), lov 6. desember 1996 nr. 75 om sikringsordninger for banker og offentlig administrasjon mv. av finansinstitusjoner og i enkelte andre lover (finansgrupper, obligasjoner med pant i utlånsportefølje og skadeforsikringsselskapenes garantiordning) del VIII. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 20. desember 2005.

1. Lov 10. juni 2005 nr. 43 om endringer i lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (finansieringsvirksomhetsloven), lov 6. desember 1996 nr. 75 om sikringsordninger for banker og offentlig administrasjon mv. av finansinstitusjoner og i enkelte andre lover (finansgrupper, obligasjoner med pant i utlånsportefølje og skadeforsikringsselskapenes garantiordning) del I, II, III, V, VII og VIII trer i kraft 1. januar 2006.
2. Konsolidering etter bestemmelsen i lovvedtaket del V som gjelder finansieringsvirksomhetsloven § 2a–9, skal første gang gjennomføres for regnskapsår påbegynt 1. januar 2005 eller senere.

12. april Nr. 1550 2005**Vedtak om endring i Stortingets skattevedtak for inntektsåret 2005.**

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 12. april 2005 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 litra a. Jf. EØS-avtalen art. 40 og vedlegg XII nr. 1 (direktiv 88/361/EF). Kunngjort 21. desember 2005.

I Stortingets skattevedtak 25. november 2004 nr. 1547 for inntektsåret 2005 gjøres følgende endring:

§ 3–5 fjerde ledd nytt tredje punktum skal lyde:

Skatt etter dette ledd svares ikke av lovlig utdelt aksjeutbytte og renter av grunnfondsbevis som utdeles til personlig rettighetshaver som er bosatt i en EØS-stat.

4. nov. Nr. 1551 2005

Forskrift om endring i forskrift om legemiddelklassifisering (legemiddellisten, unntakslisten og urtelisten).

Fastsatt av Statens legemiddelverk 4. november 2005 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven) § 2. Kunngjort 21. desember 2005.

I

I forskrift 27. desember 1999 nr. 1565 om legemiddelklassifisering (legemiddellisten, unntakslisten og urtelisten) gjøres følgende endring:

I § 4 liste A og B skal «Melia azedarach/Azedarach Paternostertre» klassifiseres som «LR».

II

Endringen trer i kraft straks.

14. nov. Nr. 1552 2005

Forskrift om endring i forskrift om legemiddelklassifisering (legemiddellisten, unntakslisten og urtelisten).

Fastsatt av Statens legemiddelverk 14. november 2005 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven) § 2. Kunngjort 21. desember 2005.

I

I forskrift 27. desember 1999 nr. 1565 om legemiddelklassifisering (legemiddellisten, unntakslisten og urtelisten) gjøres følgende endring:

I § 2 tilføyes følgende nye substanser i alfabetisk rekkefølge og listen omnummereres etter innføring av nye substanser:

- Modafinil
- Retinaldehyd (Retinal)

II

Endringen trer i kraft straks.

28. nov. Nr. 1553 2005

Forskrift om endring i forskrift om legemiddelklassifisering (legemiddellisten, unntakslisten og urtelisten).

Fastsatt av Statens legemiddelverk 28. november 2005 med hjemmel i lov 4. desember 1992 nr. 132 om legemidler m.v. (legemiddeloven) § 2. Kunngjort 21. desember 2005.

I

I forskrift 27. desember 1999 nr. 1565 om legemiddelklassifisering (legemiddellisten, unntakslisten og urtelisten) gjøres følgende endringer:

§ 4 liste A nye punkter skal lyde:

Klassifiseringsring	Latinsk navn o.l.	Norsk navn o.l.
L	Codonopsis pilosulae	Dang Shen, bellflower
L	Hoodia gordonii	

§ 4 liste A følgende urter skal lyde:

Klassifiseringsring	Latinsk navn o.l.	Norsk navn o.l.
LR	Ephedra sinica	Ma Huang
LR	Ephedra-arter	

§ 4 liste B nye punkter skal lyde:

Klassifise ring	Norsk navn o.l.	Latinsk navn o.l.
L	Dang Shen, bellflower	Codonopsis pilosulae
L		Hoodia gordonii

§ 4 liste B følgende urter skal lyde:

Klassifise ring	Norsk navn o.l.	Latinsk navn o.l.
LR	Ma Huang	Ephedra sinica
LR		Ephedra-arter

II

Endringene trer i kraft straks.

14. des. Nr. 1554 2005

Forskrift om regulering av fisket etter uer og forbud mot fiske med torskeetrål og fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål i nærmere bestemte områder i Norges økonomiske sone i 2006.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 14. desember 2005 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4. Kunngjort 21. desember 2005.

§ 1. *Forbud*

Det er forbudt å fiske uer med trål i Norges økonomiske sone nord for 62° N.

Det er forbudt å fiske uer for alle redskapsgrupper i Norges økonomiske sone nord og vest for rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. 70° 00' N – 05° 21' Ø (ved NØS ytre grense)
2. 70° 00' N – 17° 30' Ø
3. 73° 30' N – 18° 00' Ø
4. 73° 30' N – 35° 56' Ø (ved NØS ytre grense).

§ 2. *Fredningstid*

Det er forbudt å drive fiske med konvensjonelle redskaper etter uer nord for 62° N i tidsrommet 1. april til og med 31. mai og 1. september til og med 30. september.

Ved fiske med konvensjonelle redskaper er det uten hinder av forbudet i første ledd tillatt å ha inntil 15% bifangst av uer ved fiske etter andre arter. Bifangst regnes i rund vekt pr. uke basert på summen av alle sluttседler/landingsседler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 00.00 til søndag klokken 24.00.

§ 3. *Forbud mot fiske med torskeetrål og fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål*

Det er forbudt å fiske med torskeetrål (135 mm) og å fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål i Norges økonomiske sone i et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. 66° 30' N 06° 59' Ø
2. 66° 21' N 06° 44' Ø
3. 65° 43' N 06° 00' Ø
4. 65° 20' N 06° 00' Ø
5. 65° 20' N 05° 30' Ø
6. 66° 00' N 05° 30' Ø
7. 66° 30' N 06° 34,27' Ø
8. 67° 10' N 08° 00' Ø
9. 67° 10' N 08° 35' Ø
10. 67° 00' N 08° 18' Ø
11. 66° 50' N 08° 09' herifra i rett linje til pkt. 1.

Det er forbudt å fiske med torskeetrål (120 mm) og å fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål i Norges økonomiske sone i et område avgrenset av rette linjer mellom følgende posisjoner:

1. 62° 36' N 03° 00' Ø
2. 62° 10' N 01° 15' Ø (ved NØS ytre grense)
3. 62° 40' N 00° 52' Ø (ved NØS ytre grense)
4. 63° 00' N 03° 00' Ø herifra i rett linje til pkt. 1.

§ 4. Vassild

Uten hinder av forbudet i § 3 kan fartøy med vassildtrållatelse fiske etter vassild med flytetrål i perioden 1. mars til og med 31. mai.

§ 5. Bifangst

Ved fiske etter andre fiskeslag i området angitt i § 1 er det tillatt å ha inntil 15% uer i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Ved fiske etter vassild utenfor de stengte områdene angitt i § 3 er det tillatt å ha inntil 5% innblanding av uer i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Ved fiske etter vassild innenfor de stengte områdene angitt i § 3 er det ikke tillatt å ha uer eller blåkveite som bifangst.

Ved fiske etter vassild innenfor de stengte områdene angitt i § 3 er det tillatt å ha kolmule som bifangst.

§ 6. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 7. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift, straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 8. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2006 og gjelder til og med 31. desember 2006.

16. des. Nr. 1555 2005**Forskrift om familiebarnehager.**

Fastsatt av Barne- og familiedepartementet 16. desember 2005 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 64 om barnehager (barnehageloven) § 11 annet ledd. Kunngjort 21. desember 2005.

§ 1. Forskriftens formål og virkeområde

Forskriftens formål er å gi særskilte regler for godkjenning av familiebarnehager og for norm for pedagogisk bemanning i familiebarnehagene. En familiebarnehage er en barnehageform der barna får et tilbud i private hjem. Assistentene i familiebarnehagen skal motta veiledning av en førskolelærer. Ut over de særskilte regler som gis i denne forskriften, gjelder de bestemmelser som er fastsatt i eller med hjemmel i barnehageloven.

§ 2. Godkjenning av organiseringen

Kommunen skal foreta en kontroll av at familiebarnehagen tilfredsstiller krav i eller i medhold av barnehageloven og godkjenne den sammenslutning/ordningen som samlet sett utgjør familiebarnehagen.

Familiebarnehagen skal som hovedregel være et fellesskap mellom minst to hjem, eller mellom minst ett hjem og en vanlig barnehage. I særlige tilfeller kan kommunen godkjenne enkeltstående hjem som én familiebarnehage.

§ 3. Godkjenning av hjemmene

Virksomheten skal fortrinnsvis foregå i bebodde hjem. Ved godkjenning av det enkelte hjem og eventuelt baselokale skal det vurderes om hjemmet og lokalet egner seg for familiebarnehagedrift.

Kommunen kan i særlige tilfeller godkjenne ubebodde lokaler som ett hjem i en familiebarnehage. Ved slik godkjenning skal lokalenes hjemlige kvaliteter vektlegges.

Det kan ikke gis godkjenning til doble grupper i ubebodde lokaler.

§ 4. Antall barn

Et hjem kan godkjennes for maksimalt fem barn over tre år som er til stede samtidig. Et hjem som er egnet for det kan godkjennes for dobbel gruppe med maksimalt ti barn over tre år som er til stede samtidig.

Er flertallet av barna under tre år, må antallet reduseres.

Det kan settes begrensning ved antall barn i et hjem på grunnlag av hjemmets egnethet.

Det skal som hovedregel være minst to barn i et familiebarnehagehjem. Hjemmets egne barn under opplæringspliktig alder, som deltar i ordningen, teller med. I en familiebarnehagegruppe må minst halvparten av barna være andre enn hjemmets egne.

§ 5. Pedagogisk veiledning

I familiebarnehager skal det gis pedagogisk veiledning til assistenten i det enkelte hjem i barnehagens åpningstid. Den pedagogiske veiledningen skal gis av utdannet førskolelærer. Likeverdig med førskolelærerutdanning er annen treårig pedagogisk utdanning på høgskolenivå med videreutdanning i barnehagepedagogikk.

§ 6. Bemanningsnorm

I en familiebarnehage kan det være maksimalt 30 barn per førskolelærer som gir pedagogisk veiledning.

Én assistent kan ha ansvaret for inntil fem barn der flertallet av barna er over tre år. Er flertallet under tre år, må antallet reduseres.

Bemanningen må være forsvarlig i forhold til barnas alder og forutsetninger.

§ 7. Klage

Kommunens vedtak om godkjenning kan påklages til fylkesmannen.

§ 8. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2006. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 1. desember 1995 nr. 942 om familiebarnehager, fastsatt med hjemmel i lov 5. mai 1995 nr. 19 om barnehager (barnehageloven) § 14.

16. des. Nr. 1556 2005

Forskrift om endring i forskrift om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften).

Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 16. desember 2005 med hjemmel i lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) § 59, jf. delegeringsvedtak 29. april 2005 nr. 378. Kunngjort 21. desember 2005.

I

I forskrift 21. desember 1990 nr. 1028 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 73 og ny § 73a skal lyde:

§ 73. Passérbrev (nødpass) for innreise til Norge

Når utlending som gis innreisetilatelse til riket, ikke kan skaffe seg pass eller annet legitimasjonspapir som er godkjent som reisedokument, kan Utlendingsdirektoratet samtykke i at utenriksstasjon med utstedelsesadgang, jf. § 110, utsteder passerbrev (nødpass) for reise til Norge.

Dokument som nevnt i første ledd gis gyldighet for en enkelt reise og for et bestemt tidsrom fastsatt av Utlendingsdirektoratet i det enkelte tilfelle. Med mindre særlige grunner tilsier det, bør gyldighetstiden ikke settes lengre enn tre måneder.

§ 73a. Passérbrev for utreise fra Norge

Når utlending som skal forlate Norge ikke vil eller kan skaffe pass eller annet legitimasjonspapir som er godkjent som reisedokument, kan politiet utstede passerbrev til bruk ved utreisen fra Norge.

Passérbrevet gis gyldighet for én enkelt reise og for et bestemt tidsrom fastsatt av politiet i det enkelte tilfelle. Under enhver omstendighet skal dokumentets gyldighetstid ikke settes lengre enn tre måneder.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2006.

16. des. Nr. 1557 2005

Forskrift om endring i forskrift om forsøksvirksomhet for reaktivisering av uførepensjonister.

Fastsatt av Arbeids- og sosialdepartementet 16. desember 2005 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 25–13 tredje ledd. Kunngjort 21. desember 2005.

I

I forskrift 18. september 2001 nr. 1083 om forsøksvirksomhet for reaktivisering av uførepensjonister gjøres følgende endringer:

§ 4 oppheves.

Nåværende § 5 til § 7 blir § 4 til § 6.

§ 6 tredje ledd skal lyde:

Forsøksordningen gis virkning frem til 1. januar 2007.

II

Endringene trer i kraft straks.

16. des. Nr. 1558 2005

Forskrift om regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2006.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 16. desember 2005 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4 og § 5. Kunngjort 21. desember 2005.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande torsk fra Nordsjøen, og fra Skagerrak utenfor grunnlinjene.

§ 2. Totalkvoter

Uten hinder av forbudet i § 1 kan fartøy med adgang til å delta fiske inntil 3.560 tonn torsk rund vekt i Nordsjøen.

Uten hinder av forbudet i § 1 kan fartøy med adgang til å delta fiske inntil 108 tonn torsk rund vekt i Skagerrak utenfor grunnlinjene.

§ 3. Maksimalkvoter

Fartøy med adgang til å delta i gruppe I i fisket etter torsk med konvensjonelle redskap i Nordsjøen kan maksimalt fiske følgende kvanta torsk rund vekt i Nordsjøen:

Fartøy under 15 meter største lengde:	30 tonn
Fartøy mellom 15 og 21 meter største lengde:	60 tonn
Fartøy over 21 meter største lengde:	120 tonn

Fartøy med adgang til å delta i gruppe II i fisket etter torsk for fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap i Nordsjøen, kan maksimalt fiske følgende kvanta torsk rund vekt i Nordsjøen:

Fartøy under 21 meter største lengde:	5 tonn
Fartøy mellom 21 meter og 28 meter:	20 tonn

Fartøy som i 2004 fikk dispensasjon fra forbudet mot å fiske direkte etter torsk i Skagerrak utenfor grunnlinjene, kan maksimalt fiske inntil 8 tonn torsk rund vekt i Skagerrak utenfor grunnlinjene i 2006.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap kan uten hinder av § 8 første ledd fiske inntil 4 tonn torsk rund vekt i 2006.

§ 4. Bifangst

Fartøy som fisker med trål eller reke-trål kan ha inntil 2,5% bifangst av torsk.

Ved fiske med konsumtrål med en minste maskevidde på 120 mm i Nordsjøen, eller 90 mm i Skagerrak, kan fartøy med nordsjøtrållatelse eller avgrenset nordsjøtrållatelse ha inntil 10% bifangst av torsk.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper etter andre arter i Nordsjøen og Skagerrak kan ha inntil 20% bifangst av torsk.

Bifangst regnes i rund vekt per uke basert på summen av alle sluttседler/landingsседler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 00.00 til søndag 24.00.

§ 5. Kvotenyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om enhetskvoter, rederikvoter eller andre spesielle kvoteordninger.

Ved salg og utskiftning av fartøy innenfor reguleringsåret skal kvoten beregnes etter bestemmelsene i tredje til femte ledd.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og landet i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskiftning av et annet fartøy.

Ved utskiftning av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskiftning gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

§ 6. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes av det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og lande fangst som er fisket av annet fartøy.

§ 7. Beregning av kvote ved utskiftning og ombygging

Ved utskiftning, forlengelse til større fartøy eller forkortelse til mindre fartøy, skal erstatningsfartøyet kvote beregnes etter utskiftningsfartøyet lengde før 5. juni 2003. Ved avgjørelsen legges tidspunktet for innføring i merkeregisteret til grunn. Tidspunktet for utstedelse av identitetsbevis eller målebrev utstedt av Sjøfartsdirektoratet sentralt likestilles med tidspunktet for innføring i merkeregisteret.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra kravet om at utskiftningen, forlengelsen eller forkortelsen må være registrert i merkeregisteret innen skjæringsdatoen, dersom manglende registrering skyldes forhold på myndighetenes hånd. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 8. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket etter torsk med konvensjonelle redskap i Nordsjøen når totalkvoten er beregnet å ville bli oppfisket, eller når samlet fangst av alle konvensjonelle fartøy, inkludert beregnet bifangst av torsk i andre fiskerier etter stoppen, utgjør 2.560 tonn.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 9. *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i, eller gitt i medhold av, denne forskrift straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 10. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2006 og gjelder til og med 31. desember 2006.

16. des. Nr. 1559 2005

Forskrift om studiene ved Norges musikkhøgskole.

Fastsatt av styret ved Norges musikkhøgskole 16. desember 2005 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–3, § 3–4, § 3–5, § 3–6, § 3–7, § 3–8, § 3–9, § 3–10, § 4–5 og § 4–8. Kunngjort 21. desember 2005.

Kapittel I. Alminnelige bestemmelser

§ 1. *Forskriftens virkeområde*

1. Forskriften gjelder for studier ved Norges musikkhøgskole (NMH). Forskriften gjelder ikke for doktorgradsprogram ved NMH.
2. Forskriften gir regler om opptak til studier, organisering av studier, eksamen, krav for tildeling av grader og bestemmelser om studentenes og høgskolens rettigheter og plikter. Forskriften skal sikre en forsvarlig gjennomføring av studiene ved NMH.
3. For studier hvor det i medhold av universitets- og høyskolelovens § 3–2 nr. 2 er fastsatt rammeplaner med bestemmelser om eksamener eller prøver som avviker fra denne forskrift, gjelder rammeplanens bestemmelser.

§ 2. *Definisjoner*

<i>eksamen</i>	Skriftlig, praktisk og/eller muntlig eksamen eller annen vurdering av studentenes kunnskaper og ferdigheter som gir grunnlag for fastsettelse av karakter på vitnemålet eller som inngår i beregningsgrunnlaget for en karakter som angis på vitnemålet.
<i>emne</i>	Den minste enheten som kan inngå i et fag eller et studieprogram. Alle emner skal ha et omfang angitt i studiepoeng.
<i>emnegruppe</i>	Samling av emner og/eller emnesamlinger fra et eller flere fag som i en studieplan er definert til å utgjøre en samlet faglig enhet.
<i>emnesamling</i>	Flere emner som det kan gis samlet karakter for.
<i>fag</i>	Samling av emner som er beslektet og som er samlet under en felles fagbetegnelse.
<i>fagplan</i>	En plan med nærmere beskrivelse av innhold i og organisering av de studier som er regulert ved rammeplan.
<i>ny eksamen</i>	Eksamen som arrangeres for studenter som ikke har bestått ordinær eksamen.
<i>prøve</i>	Ulike prøver brukes ved interne vurderinger i studiet, og tilrettelegges av faglærere innen de ulike emnene. Med prøve menes også vurdering av om ulike arbeidskrav er oppfylt. Resultatet av slike prøver skal ikke inngå på vitnemålet, men bestått prøve kan være en forutsetning for å kunne framstille seg til eksamen.
<i>rammeplan</i>	En departementsfastsatt, nasjonal plan som beskriver læringsmål, faglige komponenter, oppbygging og gjennomføring for yrkesrettede studier.
<i>student</i>	Den som er tatt opp til et av høgskolens studier på grunnlag av generelle opptakskrav og øvrige krav i studie-/rammeplan, og som har betalt semesteravgift til Studentsamskipnaden i Oslo og semesterregistrert seg i henhold til gjeldende bestemmelser.
<i>studieplan</i>	En plan som beskriver læringsmål, faglige komponenter, oppbygging og gjennomføring av studier som ikke har sentralt fastsatte rammeplaner.
<i>studiepoeng</i>	Mål for omfanget av et emne eller studium. 60 studiepoeng tilsvarer ett års normal arbeidsinnsats på heltid for en student.
<i>studieprogram</i>	Et studium som studenter tas opp til og får studierett til.
<i>studieretning</i>	En faglig spesialisering innenfor et studieprogram.
<i>studierett</i>	Rettigheter tilknyttet et studieprogram, for eksempel rett til organisert veiledning, smågruppeundervisning og oppgaveløsning. Studieretten tildeles etter institusjonens tilbud om studieplass og studentenes aksept av denne.
<i>utdanningsplan</i>	En gjensidig avtale mellom studenten og NMH om plikter og ansvar begge parter har for studentens studieløp og plikter og ansvar studenten har overfor sine medstudenter.

Kapittel II. Opptak

§ 3. Opptaksvoter og søknadsfrist

Alle studier ved NMH er adgangsgulvert pga. kapasitets- og ressurs hensyn, jf. universitets- og høyskolelovens § 3–7. Studieutvalget fastsetter årlig opptaksvoter for de enkelte studier og på de enkelte instrumenter. Studieutvalgets leder har fullmakt til å justere opptaksvotene dersom det blir nødvendig underveis i opptaksarbeidet.

Studenter tas normalt opp til høgskolens ordinære studier og på grunnlag av fastsatte opptakskrav. Også utvekslingsstudenter tas opp til høgskolens ordinære studier.

Studieutvalget kan bestemme at en del av studieplassene kan anvendes til opptak av hospitanter, jf. § 10, til individuelle studieopplegg og på individuelt opptaksgrunnlag.

Normalt tas det opp studenter en gang i året med studiestart ved høstsemesterets begynnelse. Søknadsfrister er, så langt annet ikke er bestemt, 15. desember for opptak til kandidatstudier, høgre grads studier og unge musikere og 15. april for opptak til øvrige studier.

§ 4. Opptaksgrunnlag m.m.

1. Generelt opptaksgrunnlag

For opptak til studier ved NMH kreves normalt generell studiekompetanse som fastsatt av Utdannings- og forskningsdepartementet i forskrift 10. oktober 2005 nr. 1191 om opptak til universiteter og høyskoler, beståtte prøver i musikkfaglige kunnskaper og ferdigheter og/eller andre krav som fastsatt for det enkelte studieprogram.

Ved opptak til kandidatstudiene i utøving, komposisjon og kirkemusikk og til det frie kandidatstudiet kan det, med hjemmel i § 3–3 c nr. 4 i forskrift om opptak til universiteter og høyskoler gjøres unntak fra kravet om generell studiekompetanse. For søkere som er yngre enn 19 år i løpet av opptaksåret skal unntak fra kravet til generell studiekompetanse ved opptak til ordinære studier bare gis ved uvanlig gode musikkfaglige kvalifikasjoner.

Når det gjøres unntak fra kravet om generell studiekompetanse er det for norske studenter likevel et minimumskrav at søkeren har bestått følgende fag fra videregående skole:

- norsk (14)
- engelsk (5)
- matematikk (5)
- naturfag (5)
- samfunnsfag (6) som omfatter nyere historie (4) og samfunnslære (2).

Fagene er oppgitt med gjennomsnittlig uketimetall i parentes, og faget må være bestått med karakteren 2 (Ng) eller bedre. For øvrig gjelder tilleggsbestemmelsene i § 2–1 b–d i forskrift 10. oktober 2005 nr. 1191 om opptak til universiteter og høyskoler.

Når det gjøres unntak fra kravet om generell studiekompetanse for utenlandske søkere er det et minimumskrav at søkeren kan dokumentere tilsvarende minimumskvalifikasjoner.

Kravet om norskkunnskaper i forskrift om opptak til universiteter og høyskoler anses oppfylt med tilsvarende kunnskaper i annet skandinavisk språk.

For søkere fra ikke-skandinaviske land kan det gjøres unntak fra dette språkkravet for søkere til kandidatstudiene i komposisjon, kirkemusikk og utøving, det frie kandidatstudiet, utøvende mastergradsstudier, unge musikere og for hospitanter. Søkere til disse studiene må likevel kunne dokumentere tilstrekkelige norskkunnskaper til å kunne følge undervisningen.

For søkere til studier spesielt tilrettelagt for engelsk som undervisningsspråk gjelder ikke krav om norskkunnskaper.

Saker om unntak fra kravet til generell studiekompetanse behandles av studieutvalget dersom det foreligger tvil om hvorvidt minimumskravene er oppfylt.

2. Opptak på grunnlag av realkompetanse

Ved søknad om opptak på grunnlag av realkompetanse, jf. universitets- og høyskolelovens § 3–6 nr. 2 og forskrift om opptak til universiteter og høyskoler § 3–1, foretas vurdering av realkompetanse slik:

- a) For opptak til kandidatstudiene i utøving, kirkemusikk og komposisjon foretas vurdering av søkerens kompetanse på grunnlag av ordinære opptaksprøver som beskrevet for det enkelte studium
- b) For opptak til kandidatstudiet i musikkpedagogikk gjennomføres i tillegg til de ordinære opptaksprøver for studiet en skriftlig prøve basert på en forelagt tekst for å vurdere søkerens evne til å oppfatte en tekst og til å formulere seg skriftlig. Slik prøve gjennomføres etter de øvrige opptaksprøvene som er beskrevet for studiet.
- c) For opptak til det frie kandidatstudiet og eventuelle andre studier vurderes i det enkelte tilfelle behovet for skriftlig tilleggsprøve.

3. Dispensasjon fra kravet til generell opptaksgrunnlag

Dispensasjon fra minimumskravene nevnt i nr. 1 for søkere under 25 år kan gis hvis søkeren kan dokumentere at det ikke har vært mulig, på grunn av varig sykdom, funksjonshemming eller lignende, å

tilfredsstillende enkelte av de kravene som er stilt, jf. § 3–2 i forskrift om opptak til universiteter og høyskoler. Saker om dispensasjon behandles av studieutvalget.

4. *Betinget opptak*

Søkere som ikke fyller de generelle opptakskrav ved opptakstidspunktet kan gis betinget opptak fram til studiestart, forutsatt at de har dokumentert at de vil avlegge nødvendige eksamener før studiestart.

Søkere til kandidatstudiene som ved studiestart fortsatt ikke fyller de generelle opptakskrav kan få utvidet betinget opptak bare dersom de tilfredsstillende kravene som er stilt i § 5–1 i forskrift om opptak til universiteter og høyskoler.

Søkere til høgre grads studier kan etter søknad til studieutvalget få utvidet betinget opptak dersom det foreligger særlige grunner.

5. *Opptakskrav for de enkelte studier*

Generelle opptakskrav for de enkelte studier er fastsatt i studieplanene.

For opptak til kandidatstudiets andre avdeling må studenten

– ha fullført studiets første avdeling eller tilsvarende utdanning

– oppfylle øvrige opptakskrav fastsatt i studieplanen.

For å bli tatt opp til et mastergradsstudiet må studenten

– oppfylle krav nevnt i eventuell forskrift gitt av departementet, jf. universitets- og høyskolelovens § 3–2 nr. 1

– oppfylle øvrige opptakskrav fastsatt i studieplanen for mastergradsstudiet.

Saker om godkjenning av annen utdanning som grunnlag for opptak til kandidatstudiets andre avdeling eller mastergradsstudiet behandles av studieutvalget dersom det foreligger tvil om hvorvidt kravene er oppfylt.

Spesielle opptakskrav for de enkelte studieprogrammene prøves ved opptaksprøver, jf. § 5.

6. *Rangering av søkere*

Søkere rangeres på grunnlag av resultatet av opptaksprøvene og/eller i forhold til eventuelle andre krav fastsatt i studieplanene for det enkelte studium. Det generelle opptaksgrunnlaget som beskrevet i nr. 1 og nr. 5 er minimumskrav. Dette innebærer at ordinære opptakspoeng på grunnlag av karakterer fra videregående skole o.a. ikke skal benyttes til rangering av søkere.

7. *Begrensning i rett til opptak*

Søkere som allerede har gjennomført et utøvende mastergradsstudium ved NMH, tas normalt ikke opp til et nytt utøvende mastergradsstudium. Tilsvarende begrensning gjelder for opptak til ulike varianter innen samme mastergradsstudium.

Søkere som er tatt opp ved et studium ved NMH og trekker seg fra samme studiet to år på rad, kan ikke søke nytt opptak det følgende året. Studieutvalget kan dispensere fra disse reglene.

§ 5. *Opptaksprøver*

Formålet med opptaksprøver er å finne ut om søkerne har de nødvendige forutsetninger for å gjennomføre det studiet de har søkt om opptak til og innstille de søkere som finnes kvalifisert i rangordning. Innholdet i opptaksprøver fastsettes av studieutvalget, på grunnlag av de kvalifikasjonskrav studieplanene forutsetter.

Ved opptaksprøvene vurderes søkerens kvalifikasjoner av opptaksjuryer. Nærmere regler om sammensetning av opptaksjuryer og opptaksjuryenes oppgaver og arbeidsform fastsettes av studieutvalget.

Opptaksprøver avholdes i nærmere fastsatte perioder i løpet av det semester som går forut for det studieår det søkes opptak for. De fastsatte periodene for slike prøver gjøres kjent i den årlige studieorienteringen. Ved behov kan det arrangeres opptaksprøver også utenom de faste prøveperiodene.

Av praktiske grunner kan det ikke holdes av studieplasser i det ordinære opptaket. Søkere som blir syke kan innkalles til utsatt opptaksprøve dersom det er ledig plass på vedkommende studium og instrument etter det ordinære opptaket. Søkere som ønsker å søke om utsatt opptaksprøve på grunn av sykdom, må snarest sende skriftlig søknad vedlagt legeattest.

Søkere til hospitantstudiet må dokumentere at de har faglige forutsetninger for de studier de ønsker å gjennomføre og gjennomgår derfor de samme opptaksprøvene som søkere til ordinære studier, jf. første ledd. Hovedinstrumentkravene er normalt de samme som ved opptak til ordinære studier. Ved vurdering av søkere legges for øvrig vekt på at søkere med musikkfaglig bakgrunn (utdanning og yrkespraksis) som har etterutdanning eller videreutdanning som mål, bør kunne tas opp selv om ikke alle formelle opptakskriterier er oppfylt. Det bør i hvert enkelt tilfelle vurderes hvorvidt den enkeltes reelle faglige og erfaringsmessige bakgrunn er hensiktsmessig og tilstrekkelig for det påtenkte studium. Hospitantplasser skal normalt ikke benyttes til studieforberedelse.

§ 6. *Klage over avgjørelser om opptak*

Det er kun adgang til å klage over formelle feil ved avgjørelse om opptak.

Kapittel III. Studierett

§ 7. *Studierett og studieprogresjon*

1. Opptak ved NMH gir studierett til studieprogrammet studenten er tatt opp til eller enkeltemner som studenten er tatt opp til. Studieretten gir adgang til de emnene som er spesifisert i utdanningsplanen etter den

progresjonen som høgskolen har godkjent. Studieretten gjelder normalt fra 1. august ved opptak i høstsemesteret og 1. januar ved opptak i vårsemesteret.

2. Studieretten til studieprogrammet studenten er tatt opp til, opphører når
 - studenten oppfyller kravene for tildeling av vitnemål for fullført studieprogram
 - studenten selv bekrefter at han/hun trekker seg fra studieprogrammet før det er fullført
 - studenten fratras sin studierett.
3. En student som på grunn av ikke beståtte eksamener, prøver og/eller permisjoner, herunder også sykepermisjoner, er mer enn to år forsinket i forhold til den normale studieprogresjon, mister sin studierett. For kandidatstudiet gjelder regelen for hver avdeling.

En student som ved avslutning av 1. studieår i kandidatstudiene ikke har fått godkjent sine obligatoriske aktiviteter og/eller ikke har bestått eksamen i tre obligatoriske emner eller mer, må avbryte studiet. Avbrutt studium kan gjenopptas når eksamen er bestått, innenfor den toårsgrense som følger av første ledd.

I kandidatstudiene må alle eksamener i første avdeling være bestått før studenten kan påbegynne andre avdeling. Studenter som ved avslutning av første avdeling gjenstår med en eksamen kan etter søknad til studieutvalget gis adgang til å begynne i andre avdeling. Dette gjelder normalt ikke eksamen i hovedinstrument/hovedområde. Dersom studenten ikke består ny eksamen i løpet av første studieår i andre avdeling, må studiet avbrytes. Avbrutt studium kan gjenopptas når eksamen er bestått, innenfor den toårsgrense som følger av første ledd.

Studieutvalget kan etter søknad gi dispensasjon fra disse bestemmelsene.

4. En student som er tatt opp til et studieprogram og som følger dette med normal studieprogresjon har krav på at programmets faglige mål, nivå og struktur ikke endres i den tiden han/hun har studierett til programmet. Studenten må likevel akseptere at det kan bli endringer i programmets emner og oppbygging så lenge dette ikke medfører at studenten blir forsinket i sin studieprogresjon.
5. En student som er tatt opp til et studieprogram eller enkeltemner ved NMH, har rett til å melde seg til vurdering i andre emner hvis han/hun fyller kravene til det. Studenten har også rett til å følge undervisning i emner utenfor studieprogrammet dersom adgangen til emnene ikke er begrenset.

§ 8. Registrering

1. Studenter med studierett ved NMH, herunder også hospitanter jf. § 10, plikter å registrere seg og betale semesteravgift ved NMH hvert semester innen de frister direktøren fastsetter. Registrering gir adgang til de ressursene NMH tilbyr for at studenten skal kunne gjennomføre sine emner det semesteret.
2. For studenter som har inngått utdanningsplan, jf. § 16, skal registreringen bekrefte opplysningene i utdanningsplanen for inneværende semester om
 - hvilke emner studenten skal følge undervisning i
 - hvilke emner studenten melder seg til vurdering i
 - eventuelle andre aktiviteter som studenten skal delta i
 - andre opplysninger som kan justeres og har betydning for progresjonen i eget studium.
3. Studenter som ikke er pålagt å inngå utdanningsplan har tilsvarende plikt til å registrere seg. Registreringen skal vise hvilke emner studenten skal følge undervisning i og skal vurderes i det semesteret.

§ 9. Studiepermisjon

1. Det gis permisjon i forbindelse med svangerskap og fødsel, og hvis sykdom eller vektige velferdsgrunner gjør det nødvendig med lengre studieavbrudd. Slik permisjon har en varighet på minimum ett studiesemester og gis for maksimalt ett studieår eller to påfølgende studiesemestre. Frist for å søke om permisjon er hhv. 1. mai for permisjon i høstsemesteret og 1. november for permisjon i vårsemesteret. Det kan gjøres unntak fra søknadsfristene dersom spesielle grunner tilsier det.
2. Det kan gis permisjon for å avtjene verneplikt. Slik permisjon gis bare mellom 2. og 3. studieår i kandidatstudiet. Frist for å søke om permisjon er 1. mai.
3. Det kan i tillegg gis permisjon dersom vektige faglige grunner eller velferdsgrunner tilsier det. Slik permisjon gis normalt bare for hele studieår – regnet fra oppstart av høstsemesteret, og gis ikke før påbegynt studium eller mellom 1. og 2. studieår i kandidatstudiet. Frist for å søke om permisjon er 1. mai.
4. Studenter som innvilges permisjon må gi skriftlig melding om at de gjenopptar studiet. Frist for å gi slik melding gis ved innvilgelse av permisjon. Det forventes at studenten opprettholder sitt faglige/instrumentale nivå i permisjonstiden. Før studenten gjenopptar studiet kan NMH kreve at studenten gjennomfører et prøvespill. Dersom slikt prøvespill ikke består, kan studenten miste sin studierett, jf. § 7.2. Krav om slikt prøvespill skal fremkomme ved innvilgelse av permisjon.
5. Søknad om permisjon etter nr. 1 og 2 behandles administrativt. Søknad om permisjon etter nr. 3 behandles av studieutvalget.
6. Ved endringer i studieplan/fagplan kan det – for studenter som har hatt permisjon, og innen to år etter at endringen trådte i kraft – tilrettelegges studiemuligheter etter tidligere ordning, hvis det med rimelighet kan antas at den nye ordningen vil forsinke studiegjennomføringen for studenter som har påbegynt studiet etter tidligere ordning.

§ 10. Hospitanter

Hospitanter er studenter som tas opp og gis studierett til et individuelt studium. Hospitanter skal semesterregistrere seg, jf. § 8, og skal normalt ha en utdanningsplan, jf. § 16.

Den som tas opp som hospitant, skal få sine spesielle rettigheter og plikter presisert. Presiseringen vil kunne omfatte:

- Hvilke emner hospitanten har rett til å følge.
- Hvilke emner hospitanten har plikt til å følge.
- Eventuelle begrensninger i den undervisning hospitanten får følge med hensyn til veiledning, vurdering, gjennomgåelse av oppgaver, spill ved konserter etc.
- Hvilke eksamener hospitanten kan avlegge.
- Varighet av hospitantstudiet.
- Hvor stor del av fulltidsstudium høgskolen anser det aktuelle studieopplegg som.
- På hvilken måte gjennomført studium vil bli dokumentert fra NMHs side overfor hospitanten.

Normalt skal hospitanter tas opp for ett år. Unntak fra dette gjøres ut fra følgende hovedretningslinjer:

- Hospitanter som gjennomfører spesielle studieopplegg innenfor etter- og videreutdanning bør kunne få hospitantplass for inntil to år av gangen.
- Hospitanter som følger undervisningen i ett eller noen bestemte fag, kan etter ny søknad, få forlenget studiet med ett år av gangen.

§ 11. Studenter uten studierett – privatister

Den som ikke er tatt opp som student, har rett til å melde seg til vurdering i et emne i samsvar med universitets- og høyskolelovens § 3–10 og denne forskrifts § 21.

Kapittel IV. Organisering av studiene**§ 12. Studieprogram**

Styret oppretter og nedlegger studieprogram.

§ 13. Studieplan

Studieutvalget fastsetter studieplaner for alle studier som tilbys ved NMH.

En studieplan skal fastsette:

- Studiets læringsmål og faglig innhold.
- Eventuelle forkunnskapskrav eller anbefalte forkunnskaper for studiet.
- Omfang av studiet og om studiet normalt skal gjennomføres på heltid eller deltid.
- Beskrivelse av hvert enkelt emne som inngår i studiet med beskrivelse av mål, innhold, arbeidsformer, organisering og vurdering.
- Emnenes omfang i studiepoeng.
- Eventuelle forkunnskapskrav eller anbefalte forkunnskaper for det enkelte emne.
- Bestemmelser om eventuelle obligatoriske aktiviteter, praksis og lignende.
- Hvilke emner som er obligatoriske, og eventuelt valgfrie innenfor gitt faglig ramme og/eller helt valgfrie i studiet.
- Eksamensordning, prøve- og vurderingsform, herunder hvilke vurderinger som kommer på vitnemålet eller som inngår i beregningsgrunnlaget for en karakter som kommer på vitnemålet og hvordan adgang til ny eksamen er.
- Eventuelle hjelpemidler ved avsluttende eksamen
- Andre bestemmelser av betydning for gjennomføringen og kvalitetssikringen av studiet.
- Overgangsordninger ved endring av studieplanen.

I en studieplan for et mastergradsstudium skal det fastsettes nærmere regler om det selvstendige arbeidet, inkludert omfang, vurderingsform og om arbeidet kan/skal utføres individuelt eller som gruppearbeid.

§ 14. Studieåret

Studieåret er på 40 uker og er delt i to semestre. Høstsemesteret er normalt på 19 uker. Høstsemesteret er avsluttet før årsskiftet. Vårsemesteret er normalt på 21 uker. I slutten av hvert semester er det en eksamensperiode. Detaljene for studieåret fastsettes av studieutvalget.

Studieutvalget kan godkjenne at organiseringen av et studium kan avvike fra det som er beskrevet i første ledd.

§ 15. Undervisning – delegering etter universitets- og høyskolelovens § 3–8 nr. 2

Som forelesning iht. universitets- og høyskolelovens § 3–8, regnes undervisningsaktiviteter som ikke forutsetter aktiv deltakelse fra studenten. Andre undervisningsaktiviteter er som hovedregel ikke offentlige. Lukking av forelesninger, jf. universitets- og høyskolelovens § 3–8 nr. 2, og åpning av andre undervisningsaktiviteter for andre enn studenter som er tatt opp på studiet avgjøres av studieutvalget.

§ 16. Utdanningsplan

NMH skal i løpet av første semester inngå en utdanningsplan med den enkelte student som er tatt opp til studier av 60 studiepoengs omfang eller mer. Utdanningsplanen skal vise innholdet og progresjonen i den planlagte utdanningen for studenten og skal være satt opp slik at studenten skal kunne gjennomføre studiet på normert tid.

Kapittel V. Fritak, reduksjon av studiepoeng og godkjenning av annen utdanning

§ 17. Fritak fra eksamen eller obligatorisk undervisning

Studieutvalget skal etter søknad fritta en student for eksamen, prøve eller obligatorisk undervisning når det kan dokumenteres at vedkommende har bestått tilsvarende eksamen eller gjennomført tilsvarende undervisning ved NMH eller annen institusjon. Det kan også innvilges fritak på grunnlag av annen relevant eksamen på tilsvarende nivå, eller på grunnlag av dokumentasjon av realkompetanse.

§ 18. Reduksjon i studiepoeng

Studenter som avlegger eksamen i emner der innholdet helt eller delvis dekker hverandre og er på samme faglige nivå, får redusert sin samlede studiepoengsum for de aktuelle emnene. Reduksjonen skal gjøres i det eller de emner som fører til den gunstigste karakteren for studenten. Studieutvalget avgjør saker om reduksjon i studiepoeng.

§ 19. Godkjenning av annen utdanning

Studieutvalget avgjør søknader fra enkeltpersoner om godkjenning av annen høyere utdanning som faglig jevngod med utdanning som tilbys ved NMH, jf. universitets- og høyskolelovens § 3–4, tredje og fjerde ledd.

Kapittel VI. Eksamen

§ 20. Eksamensformer

Eksamen eller prøve kan gjennomføres som

- skriftlig eksamen/prøve, som skoleeksamen/-prøve eller hjemmeeksamen/-prøve
- muntlig eksamen/prøve
- utøvende eller annen praktisk eksamen/prøve
- gjennomføring av obligatorisk praksis
- mappevurdering
- gjennomføring av obligatorisk undervisning
- utførte oppgaver, prosjektarbeid, praksisrapport, seminararbeid, rapporter eller annen dokumentasjon
- kombinasjon av ovennevnte eksamensformer.

Eksamen eller prøve kan gjennomføres individuelt eller gruppevis. Hvilke(n) eksamens- eller prøveform(er) som benyttes i det enkelte emne framgår av studie-/fagplan.

§ 21. Rett til å melde seg opp til eksamen

Studenter som er opptatt til et studium ved NMH kan melde seg opp til de eksamener som inngår i studiet i henhold studie-/fagplan for studiet på tidligere tidspunkt enn det som regnes for normal progresjon, så langt de fyller alle krav for å melde seg opp til eksamen i vedkommende emne.

Andre, som ikke er opptatt som student ved NMH, eller som er tatt opp ved annet studium ved høyskolen, men som oppfyller de generelle og eventuelle spesielle opptakskrav for studiet og øvrige krav for å melde seg opp til eksamen i vedkommende emne, kan melde seg opp til eksamen. Studieutvalget avgjør om de generelle og eventuelle spesielle opptakskrav er innfridd. Kandidater som ikke er tatt opp som student ved NMH skal betale et vederlag som dekker høyskolens merutgifter ved å arrangere eksamen.

I den enkelte studie-/fagplan kan det være fastsatt at særskilte arbeidskrav må være oppfylt, at bestemte eksamener eller prøver må være bestått, eller at obligatorisk undervisning og praksisopplæring må være gjennomgått og godkjent og/eller bestått før eksamen i det enkelte emne kan avlegges.

§ 22. Oppmelding til eksamen

1. Den enkelte student er selv ansvarlig for at han/hun er meldt opp til eksamen.
2. For studenter med utdanningsplan, jf. § 16, skjer oppmelding til eksamen automatisk i henhold til de emner og den progresjon som er fastsatt i utdanningsplanen.
3. Studenter som er tatt opp til studieprogram, men som ikke har utdanningsplan, jf. § 16, blir automatisk meldt opp til eksamen i obligatoriske emner i henhold til den normale studieprogresjon som er fastsatt i studieplanen.
4. Hospitanter, jf. § 10, og utvekslingsstudenter blir administrativt meldt opp til eksamen i henhold til den individuelle avtale som er gjort med studenten.
5. Studenter som har krav på utsatt eksamen, jf. § 26, første ledd må selv melde seg opp til slik eksamen. Frist for slik oppmelding er 30. juni for eksamen i begynnelsen av høstsemesteret og 20. desember for eksamen i begynnelsen av vårsemesteret.
6. Studenter som ønsker ny eksamen etter § 26, andre ledd, må selv melde seg opp til slik eksamen innen 30. juni for eksamen i begynnelsen av høstsemesteret og 20. desember for eksamen i begynnelsen av vårsemesteret. Subsidiært senest 7 dager etter offentliggjøring av sensur, jf. § 38, dersom sensur ikke er gitt innen 30. juni/20. desember.
7. Studenter som ønsker ny eksamen etter § 26, tredje ledd, må selv melde seg til slik eksamen. Frist for slik oppmelding er 15. september for eksamener i høstsemesteret og 1. februar for eksamener i vårsemesteret.
8. Kandidater som ønsker å ta eksamen etter § 21, andre ledd og studenter som ønsker å forbedre sin karakter må melde seg skriftlig opp til eksamen innen 15. september for eksamener i høstsemesteret og 1. februar for eksamener i vårsemesteret

Direktøren kan etter søknad i særlige tilfeller gi dispensasjon fra oppmeldingsfristene.

§ 23. Trekk fra eksamen

Trekk fra eksamen må skje skriftlig senest 30 dager før eksamen begynner for ordinære muntlige og utøvende/praktiske eksamener, og minst 14 dager før eksamen begynner for ordinære skriftlige eksamener. Det er ikke anledning til å trekke seg fra obligatoriske praksisstudier, praksisperioder, praksisarbeider, oppgaver eller prøver som varer sammenhengende lenger enn to uker. En kan normalt bare trekke seg fra eksamen to ganger i samme emne.

Studenter som trekker seg etter fristen får registrert «ikke møtt». «Ikke møtt» teller som et eksamensforsøk. Studenten har ikke krav på å framstille seg på nytt før ved neste ordinære eksamensperiode, jf. § 14.

§ 24. Rett til å framstille seg til samme eksamen eller prøve flere ganger

En student har ikke rett til å fremstille seg til samme eksamen eller prøve ved NMH mer enn tre ganger. En student som etter tre forsøk ikke har bestått obligatorisk eksamen eller prøve må slutte på studiet. Etter søknad kan studieutvalget i særlige tilfeller gi dispensasjon fra denne bestemmelsen.

En student som ikke består eksamen har normalt ikke krav på ny undervisning i emnet, men kan etter søknad til studieutvalget innvilges rett til ny undervisning. Dette gjelder ikke i emner der vurderingen fastsettes på grunnlag av obligatorisk undervisning eller obligatorisk praksis, jf. § 20, der studenten kan følge undervisningen på nytt én gang. Dersom studenten da får ikke bestått, må vedkommende slutte på studiet. Etter søknad kan studieutvalget i særlige tilfeller tillate at studenten får følge undervisningen i emnet for tredje gang.

Når en student har avlagt eksamen på nytt, gjelder den beste karakteren.

§ 25. Rett til å fortsette studiet ved ikke bestått eksamen

Retten til å fortsette ved et studium ved ikke bestått eksamen reguleres av § 7 nr. 3. Slik rett kan i tillegg reguleres ved særskilte krav for hvert enkelt studium, fastsatt i studie- eller fagplan.

§ 26. Utsatt eksamen – ny eksamen

1. En student som på grunn av gyldig fravær ikke avlegger eksamen til ordinær tid, har rett til å gå opp til utsatt eksamen, normalt senest i løpet av 2. uke i det påfølgende semester. Med gyldig fravær menes fravær på grunn av dokumentert sykdom eller annen dokumentert, tvingende fraværsgrunn. Studieutvalget avgjør i tvilstilfeller om fravær fra eksamen kan godkjennes som gyldig fravær.
2. For kandidater som har strøket ved ordinær eksamen og videre deltagelse i studiet er avhengig av at eksamen er bestått, arrangeres det ny eksamen slik at normal studieprogresjon kan opprettholdes, normalt senest i løpet av 2. uke i det påfølgende semester.
3. For kandidater som har strøket ved ordinær eksamen, men der videre deltagelse i utdanningen ikke er avhengig av at eksamen er bestått, kan det arrangeres ny eksamen på tidspunkt som er hensiktsmessig for høgskolen.
4. Kandidater som har gyldig fravær eller som stryker ved utsatt og/eller ny eksamen, og dermed kan få avbrudd i studieprogresjonen, kan ikke kreve at det arrangeres en ytterligere utsatt eller ny eksamen.
5. Kandidater som har rett til utsatt eller ny eksamen, må selv melde seg opp til slik eksamen i henhold til bestemmelsene i § 22.
6. Utsatt eksamen etter første ledd og ny eksamen etter andre og eventuelt tredje ledd kan arrangeres samtidig. Dersom ny eller utsatt eksamen arrangeres, kan den også være åpen for andre studenter som ønsker å forbedre sin karakter.

§ 27. Eksamen etter tidligere ordninger

Ved nedlegging av studieprogram eller endringer i studieplan/fagplan/pensum skal det for et tidsrom på to år etter at denne planen er opphørt å gjelde være anledning til å avlegge eksamen etter tidligere ordning. Gjelder endringen bare eksamensordningen, gis det bare anledning til å gå opp til eksamen etter tidligere ordning dersom studiet var påbegynt før den nye studie-/fagplanen trådte i kraft.

Eksamenskandidater som ikke er tatt opp som studenter ved NMH, jf. § 21, andre ledd, må gå opp til eksamen etter den eksamensordningen som til enhver tid gjelder.

§ 28. Avvikling av eksamener

Eksamen skal normalt skje i form av individuell prøving slik at studentenes kunnskaper og ferdigheter blir prøvet og vurdert på en upartisk og faglig betryggende måte.

Eventuell gruppeeksamen eller -prøve skal organiseres slik at hver enkelt kandidats kunnskaper og ferdigheter også kan vurderes på individuelt grunnlag. Hvilken eksamens- eller prøveform som skal inngå i vurderingen og hvorledes oppgaver skal gjennomføres, bedømmes eller vurderes, går fram av studie-/fagplanene.

Muntlig og utøvende/praktisk eksamen skal være offentlig, jf. universitets- og høyskolelovens § 3–9 nr. 3. Dersom hensynet til gjennomføring av en eksamen tilsier det, kan studieutvalget bestemme at den i sin helhet skal være lukket for offentligheten. Når tungtveiende hensyn taler for det, kan muntlig eller utøvende/praktisk eksamen i det enkelte tilfelle lukkes for offentligheten etter ønske fra vedkommende eksamenskandidat. Studieutvalget avgjør søknader om lukking av eksamen.

Ved hjemmeeksamen skal besvarelsen være innlevert eksamensansvarlig innen det tidspunkt som er bestemt. Kandidater som har semesteradresse mer enn 6 mil fra høgskolen, kan postlegge besvarelsen. Det må da foreligge

dokumentasjon fra postverket på at den er postlagt innen innleveringsfristen. Besvarelsen skal sendes/leveres i det antall eksemplarer som er fastsatt. Kandidaten må selv sørge for å ha en kopi. Besvarelsen skal ikke påføres navn, men kandidatnummer som er utdelt før eller ved utlevering av oppgaven. Dette gjelder normalt ikke prosjektoppgaver.

Språket ved eksamener og prøver er norsk, dog er det adgang til å besvare oppgaver på dansk eller svensk. Studieutvalget kan i særlige tilfeller bestemme at oppgaver kan gis på og/eller besvares på annet språk.

§ 29. *Særordninger under eksamen*

1. Kandidater som av medisinske eller andre grunner nevnt i denne paragraf har behov for spesiell tilrettelegging ved den praktiske gjennomføringen av eksamen, kan etter søknad få innvilget dette. Det kan også gis særordninger ved hjemmeeksamen. Skriftlig søknad om slik tilrettelegging må leveres senest 30 dager før eksamen og skal dokumenteres med attest fra sakkyndig instans. Attesten skal inneholde en nærmere begrunnelse for hvorfor det er behov for særordning i eksamenssituasjonen og hvilken særordning som anbefales. Hvis behovet for særordning først melder seg etter at fristen er utløpt, kan det gis dispensasjon fra søknadsfristen.
2. Det kan innvilges inntil 25% (maksimum 1 time) utvidet tid ved skriftlig skoleeksamen når behov for dette er dokumentert. Ved hjemmeeksamen kan det gis inntil 48 timers utvidelse av tiden inklusive eventuell lørdag og helligdag.
3. Bruk av PC eller sekretærhjelp ved skriftlig skoleeksamen kan innvilges når behov for dette er dokumentert og det samtidig er praktisk mulig.
4. Studenter med dysleksi eller andre lese-/skriveproblemer kan etter ønske få vedlagt sine besvarelser en attest som bekrefter dette.
5. Det kan gis tillatelse til at alternative eksamensformer kan benyttes for studenter som på grunn av varige funksjonshemninger ikke kan gå opp til eksamen med ordinær eksamensform.
6. I særlige tilfeller kan andre ordninger innvilges etter søknad så langt det er faglig forsvarlig og praktisk gjennomførlig.
7. Søknader om særordninger under pkt. 2–4 behandles administrativt, mens andre søknader behandles av studieutvalget

§ 30. *Hjelpemidler under eksamen*

Hvilke hjelpemidler som tillates brukt ved den enkelte eksamen skal være oppgitt på forhånd, og skal dessuten tydelig framgå av eksamensoppgavene.

Bruk av hjelpemidler i strid med dette betraktes som fusk eller forsøk på fusk, jf. § 34.

§ 31. *Oppmøte til eksamen*

Kandidater som møter etter at eksamen har startet, kan med særskilt tillatelse fra hovedinspektør få gjennomføre eksamen. Slik tillatelse vil ikke bli gitt dersom det er gått mer enn 30 minutter etter at eksamen startet eller dersom noen kandidater allerede har forlatt eksamenslokalet.

Kandidater som møter opp til eksamen må kunne legitimere seg ved framvisning av gyldig studie- og semesterkort, og skal kvittere egenhendig ved tildeling av kandidatnummer. Ved innlevering av skriftlige eksamensbesvarelser skal normalt bare kandidatnummer være påført.

§ 32. *Sykdom i forbindelse med eksamen*

Dersom en kandidat ikke kan møte til eksamen på grunn av sykdom som er oppstått etter at trekkfristen for eksamensoppmelding er utløpt, må legeattest sendes eller leveres høgskolen senest to døgn etter den første eksamen som attesten gjelder for.

En kandidat som blir syk under eksamen, må gi beskjed til hovedinspektør, straks oppsøke lege og levere legeattest senest to døgn etter den avbrutte eksamen.

En kandidat som ikke kan framstille seg til en hjemmeeksamen på grunn av sykdom som er oppstått etter at trekkfristen for eksamensoppmelding er utløpt, eller som blir syk under hjemmeeksamen, må sende eller levere legeattest til høgskolen senest to døgn etter at innleveringsfristen er utløpt. Det samme gjelder ved prosjektoppgaver, praksisstudier samt andre skriftlige eller praktiske arbeider hvor det er fastsatt en bestemt frist for rapportens eller arbeidets avslutning/innlevering.

Legeattesten skal i alle tilfelle angi tidsrommet for sykemeldingen.

Dersom det ikke er mulig å framskaffe legeattest innen fristen, må kandidaten gi beskjed til høgskolen innen fristens utløp for avtale om ny og endelig frist.

Bekreftet sykdomsforfall gir rett til utsatt prøve etter § 26. Ved hjemmeeksamen eller tilsvarende prøve hvor fastsatt eksamenstid er mer enn to uker kan det alternativt gis utsatt innleveringsfrist med inntil to dager. Søknad om utsatt frist må være vedlagt legeattest og må leveres høgskolen umiddelbart etter sykemeldingsperioden og senest en dag før innleveringsfristen.

§ 33. *Andre særlige grunner for fravær*

Dersom en kandidat av andre særlige grunner ikke kan møte til eller fullføre påbegynt eksamen, må kandidaten umiddelbart gi melding om dette til administrasjon eller hovedinspektør. Kandidaten skal innenfor de samme fristene som gjelder ved sykdom gi en skriftlig redegjørelse for og dokumentere hvilke særlige grunner som påberopes.

Ved hjemmeeksamen kan det alternativt gis utsatt frist etter bestemmelsene i § 32, siste ledd.

Studieutvalget avgjør om kandidaten får godkjent gyldig forfall etter denne paragraf eller skal anses å ha strøket til eksamen, jf. § 35, siste ledd.

§ 34. Fusk

Dersom det under eksamen oppstår mistanke om fusk eller forsøk på fusk, skal studenten straks gjøres oppmerksom på at han/hun vil bli rapportert. Dette gjelder også for student som eventuelt yter hjelp. Studenten kan da velge om han/hun vil fortsette eller avbryte prøven. Fusk eller forsøk på fusk ved hjemmeeksamen/-prøve kan være kopiering eller avskrivning av litteratur uten henvisninger. Det gjelder også dersom besvarelsen er preget av manglende selvstendighet i arbeidet, f.eks. fordi besvarelsen er svært lik en annen/andre besvarelser, eller fordi den åpenbart er utført av andre enn studenten.

Konsekvenser for studenten ved fusk/forsøk på fusk framgår av § 4–7 og § 4–8, tredje ledd i universitets- og høyskoleloven.

§ 35. Vurdering – karaktersystem

Følgende karaktersystemer brukes:

- graderte karakterer etter en skala fra A til F, der A er beste karakter og E er laveste ståkarakter. F er stryk.
- bestått eller ikke bestått.

Godkjent eller ikke godkjent benyttes som uttrykk ved vurdering av om obligatorisk undervisning, innføringskurs og lignende er gjennomført, der det ikke skal gjøres en vurdering av studentens faglige nivå

Det framgår av de enkelte studie-/fagplaner hvilke karaktersystemer som skal benyttes.

Regler for beregning av endelig karakter for eksamen som består av flere deler skal framgå av studie- eller fagplan. Alle deler av eksamen må være bestått for at slik sammensatt eksamen skal være bestått.

Kandidater som leverer blank besvarelse, eller som trekker seg under eksamen uten gyldig grunn, får registrert strykkarakter.

Kandidater som ikke møter til eksamen eller som trekker seg etter fristens utløp uten gyldig grunn får registrert «Ikke møtt» som teller som ett eksamensforsøk. Det samme gjelder for kandidater som uten gyldig grunn ikke leverer rapporter, arbeider, hjemmeoppgaver e.l. innen fastsatte frister.

§ 36. Sensur

1. Sensorer oppnevnes av studieutvalget.
2. Ved muntlig, skriftlig eller utøvende/praktisk eksamen samt ved vurdering av prosjektarbeid, porteføljeeksamen og andre typer skriftlige eksamensarbeider skal vurderingen foretas av minst to sensorer. Ved vurdering av muntlig eller utøvende/praktisk eksamen skal normalt en av sensorene være studentens faglærer.
Ved vurdering av kandidatenes selvstendige arbeid i høgre grads studier skal det være en eksamenskommissjon med minst tre sensorer hvorav minst en ekstern. Studentens faglærer/veileder er normalt intern sensor ved slik eksamen.
3. Ekstern sensor må ikke ha noe ansettelsesforhold ved NMH i det aktuelle studieåret og bør normalt ikke ha annen, nær profesjonell tilknytning til faglærere på NMH innen samme emne eller instrument. Ekstern sensor skal normalt ikke benyttes sammenhengende i mer enn 3 år.
4. Ved ny vurdering etter § 39 eller § 40 skal minst en av sensorene være ekstern.

Ved vurdering av ny muntlig eller utøvende/praktisk eksamen skal minst en av sensorene ikke tidligere ha evaluert vedkommende kandidat i emnet.

5. Sensuren skal foreligge innen tre uker etter eksamen hvis ikke særlige grunner gjør det nødvendig å bruke mer tid. Unntatt fra dette er selvstendig arbeid av skriftlig art på høgre grads nivå, der sensurfristen er seks uker. Hvis det ved en enkelt eksamen ikke er mulig å skaffe det antall kvalifiserte sensorer som er nødvendig for å avvikle sensuren på tre uker, kan sensurfristen forlenges med inntil tre uker etter vedtak av studieutvalget. Slikt vedtak må være gjort før eksamen avvikles.

Adgangen til å forlenge sensurfristen etter forrige ledd gjelder foreløpig for fem år fra forskriften trer i kraft, jf. universitets- og høyskolelovens § 3–9 nr. 4.

§ 37. Eksamenskommissjonens arbeid

En av de interne sensorer er kommisjonsleder og hovedansvarlig for det praktiske i forbindelse med eksamen, så som føring av sensurskjema og utarbeiding av eventuell skriftlig uttalelse fra eksamenskommissjonen, jf. siste ledd. Det er videre kommisjonslederens ansvar at kommisjonen er informert om denne forskrift samt andre reglementer og bestemmelser, og at de nødvendige dokumenter er tilgjengelig under eksamen.

Faglærer er normalt eksaminator ved muntlige eksamensprøver. De øvrige medlemmene av kommisjonen har også anledning til å stille spørsmål.

Under skriftlige eksamener har faglærer plikt til å være til stede den første timen etter at oppgaven er utlevert. Utover dette skal faglærer være tilgjengelig under hele eksamensprøven eller til fastsatte veiledningstider.

Kommisjonen står samlet ansvarlig overfor høgskolen for at vurderingen foregår i samsvar med gjeldende lover, forskrifter, reglementer, studieplan og øvrige retningslinjer. Kommisjonen står samlet bak karakterfastsettingen og er likeledes samlet ansvarlig ved en eventuell klageprosedyre, jf. § 39 og § 40.

Ekstern sensor kan etter eget ønske eller etter oppfordring fra høgskolen legge fram en skriftlig evaluering av ulike sider ved eksamensprøven.

Når det selvstendige arbeid i høgre grads studier vurderes til bestått, skal det normalt utformes en skriftlig uttalelse fra eksamenskommisjonen. Studieplanen gir nærmere bestemmelser om hvilke emner dette gjelder. Slik uttalelse skal være gitt innen tre uker etter eksamen. Eksamenskommisjonens leder er ansvarlig for at skriftlig uttalelse blir utformet. Studieutvalget kan fastsette veiledning for utforming av slike uttalelser.

§ 38. Offentliggjøring av sensur

Sensur offentliggjøres normalt umiddelbart etter at sensur har falt. Studenten har selv ansvar for å holde seg orientert om sine egne sensurresultater.

§ 39. Begrunnelse for og klage over karakterfastsetting

Studenten har rett til å få en begrunnelse for vurderingen av sine prestasjoner. Ved muntlig eller utøvende/praktisk eksamen må krav om slik begrunnelse fremsettes umiddelbart etter at karakteren er meddelt. Ved annen bedømmelse må krav om begrunnelse fremsettes innen én uke etter at kandidaten fikk kjennskap til karakteren, dog aldri mer enn tre uker fra karakteren ble kunngjort.

Begrunnelse skal normalt være gitt innen to uker etter at kandidaten har bedt om dette. I begrunnelsen skal det gjøres rede for de generelle prinsipper som er lagt til grunn for bedømmelsen og for bedømmelsen av kandidatens prestasjon. Begrunnelse gis muntlig eller skriftlig etter sensorenes valg. Hvis sensorene i forbindelse med krav om begrunnelse finner at det kan være grunn til å endre den fastsatte karakter, skal de gi uttrykk for dette i en skriftlig begrunnelse for karakterfastsettelsen. Sensorene kan kun endre den opprinnelige karakterfastsettelse til gunst for studenten.

En kandidat kan klage skriftlig over karakteren for sine egne prestasjoner innen tre uker etter at eksamensresultatet er kunngjort. Ny sensurering skal da foretas med nye sensorer, og karakteren kan endres både til gunst og til ugunst for klager. Er krav om begrunnelse for karakterfastsettingen eller klage over formelle feil ved oppgavegiving, eksamensavvikling eller gjennomføring av vurderingen framsatt, løper klagefristen fra studenten har fått begrunnelsen eller endelig avgjørelse av klagen foreligger. Bedømmelse av muntlig eksamen, utøvende/praktisk eksamen, vurdering av praksis eller annen bedømmelse som på grunn av prøvens art ikke lar seg etterprøve, kan ikke påklages unntatt ved formelle feil, jf. § 40.

Ved klage på karakter eller på formelle feil etter at kandidaten har mottatt vitnemål, må vitnemålet leveres inn samtidig for at klagen skal kunne behandles.

Nærmere regler om frister og framgangsmåte ved klagebehandlingen er gitt i universitets- og høyskolelovens § 5–3 og i forvaltningslovens kapittel VI.

§ 40. Klage over formelle feil ved eksamen

I henhold til forvaltningslovens bestemmelser og universitets- og høyskolelovens § 5–2 kan den som har vært oppe til eksamen, klage over formelle feil. Slik klage må være framsatt innen tre uker etter at kandidaten er eller burde vært kjent med det forhold som begrunner klagen.

Kapittel VII. Grader og vitnemål

§ 41. Grader

NMH tildeler bachelorgrad av 180 og 240 studiepoengs omfang og mastergrad av 120 studiepoengs omfang. Bachelorgrad av 180 studiepoengs omfang regnes som fritt sammensatt bachelorgrad. For å få utstedt vitnemål for grad fra NMH må minst 60 studiepoeng av graden være fullført ved NMH.

§ 42. Bachelorgrad

Studenter som er tatt opp til kandidatstudier ved NMH må ha avlagt eksamen i og bestått emner som til sammen må utgjøre minst 240 studiepoeng for å få tildelt bachelorgraden. I de 240 studiepoengene skal det inngå en fordypning på minimum 80 studiepoeng. De enkelte studieplanene definerer fordypningskravet.

For å få tildelt en bachelorgrad i fritt sammensatte fag ved NMH, må kandidaten ha avlagt eksamen i og bestått emner som til sammen må utgjøre minst 180 studiepoeng. I de 180 studiepoengene må det i tillegg til en fordypning på minimum 80 studiepoeng, inngå en emnegruppe med et samlet omfang på minimum 30 studiepoeng.

§ 43. Mastergrad

For å få tildelt mastergrad ved NMH, må kravene som stilles i forskrift om krav til mastergrad gitt av departementet være oppfylt. I tillegg må kandidaten ha avlagt eksamen i og bestått de emner som er fastsatt i studieplanen.

I mastergradsprogrammet skal det inngå et selvstendig arbeid av skriftlig og/eller kunstnerisk art som skal vise selvstendig forståelse, refleksjon og modning. Det selvstendige arbeidet skal være av minimum 30, maksimum 60 studiepoengs omfang.

§ 44. Overgangsordning mellom ny og gammel gradsstruktur

Studenter som senest høsten 2003 har påbegynt studier på høgre grads nivå, kan fullføre studiene og få tildelt cand. musicae-graden til og med 31. juli 2007. Cand. musicae-graden tildeles på grunnlag av cand.mag.-grad eller tilsvarende utdanning og diplom- eller hovedfagseksamen fra NMH.

§ 45. Vitnemål

Vitnemål utstedes ved fullført grad eller fullført utdanning. Vitnemålet skal gi opplysninger om hvilket semester og år graden/utdanningen er fullført. Vitnemål utstedes bare én gang.

For oppnådd bachelorgrad av 240 studiepoengs omfang angis graden som:

<i>Fullført studieprogram</i>	<i>Gradbetegnelse</i>
Kandidatstudiet i instrumental-/vokalutøving	Bachelor i utøving
Kandidatstudiet i instrumental-/vokalpedagogikk	Bachelor i instrumental-/vokalpedagogikk
Kandidatstudiet i komposisjon	Bachelor i komposisjon
Kandidatstudiet i kirkemusikk	Bachelor i kirkemusikk
Kandidatstudiet i musikkpedagogikk	Bachelor i musikkpedagogikk
Det frie kandidatstudiet	Bachelor i <faglig fordypning av minst 80 studiepoengs omfang>, jf. § 42

I tillegg skal tittel på studieprogrammet som er fullført fremgå på vitnemålet. For kandidatstudiet i instrumental-/vokalutøving skal også studieretning fremgå.

For oppnådd fritt sammensatt bachelorgrad av 180 studiepoengs omfang angis graden som Bachelor i fritt sammensatte fag.

For oppnådd mastergrad angis graden som:

<i>Fullført studieprogram</i>	<i>Gradbetegnelse</i>
Diplomstudiet i utøving	Master i utøving
Diplomstudiet i komposisjon	Master i komposisjon
Mastergradsstudiet i dirigering	Master i direksjon
Mastergradsstudiet i anvendt musikkteori	Master i anvendt musikkteori
Mastergradsstudiet i kirkemusikk	Master i kirkemusikk
Mastergradsstudiet i musikkterapi	Master i musikkterapi
Mastergradsstudiet i musikkpedagogikk	Master i musikkpedagogikk
Mastergradsstudiet i utøving	Master i utøving

I tillegg skal tittel på studieprogrammet som er fullført fremgå på vitnemålet. For diplomstudiet i dirigering og mastergradsstudiet i utøving skal også studieretning fremgå.

Vitnemål utstedes på norsk. Et eget vitnemålstillegg, Diploma Supplement, gir en nærmere beskrivelse på engelsk av kandidatens utdanning og av det norske utdanningssystemet.

En egen karakterutskrift legges ved vitnemålet. Studenter kan utover dette få bekreftet utskrift av beståtte karakterer. Karakterutskriften skal inneholde gjeldende karakter i emnet, hvilket år og semester karakteren er oppnådd, tittel på emnet og emnets omfang i studiepoeng.

Kapittel VIII. Bortvisning, utestengning**§ 46. Bortvisning og utestenging – delegering etter universitets- og høyskoleloven § 4–8 nr. 1**

Direktøren kan gi en student som opptrer på en måte som virker grovt forstyrrende for medstudenters arbeid eller for virksomheten ved NMH ellers, skriftlig advarsel om at forslag om bortvisning vil bli fremmet for høgskolens klagenemnd dersom studenten fortsetter med sin forstyrrende opptreden.

Direktøren kan gi studenten skriftlig advarsel om at forslag om utestenging fra studiet vil bli fremmet for høgskolens klagenemnd, hvis studenten ikke respekterer vedtak om bortvisning.

Kapittel IX. Utfyllende regler og ikrafttredelse**§ 47. Utfyllende regler**

Studieutvalget kan gi utfyllende regler til forskriften.

§ 48. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft fra og med 1. januar 2006.

– Fra samme tid oppheves: Forskrift 24. juni 2003 nr. 949 om studiene ved Norges musikkhøgskole, fastsatt av NMHs styre.

16. des. Nr. 1560 2005**Forskrift om endring i forskrift om prøveordning med påtalekompetanse for lensmenn til å overføre saker til konfliktråd.**

Fastsatt ved kgl.res. 16. desember 2005 med hjemmel i lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven) § 67 fjerde ledd. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 21. desember 2005.

I

I forskrift 31. mai 2002 nr. 506 om prøveordning med påtalekompetanse for lensmenn til å overføre saker til konfliktråd gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

§ 1. Prøveordningen gjelder for følgende lensmannsdistrikter:

Vestfinnmark politidistrikt:

Lensmannen i Nordkapp.

Troms politidistrikt:

Lensmannen i Lenvik

Midtre Hålogaland politidistrikt:

Lensmannen i Hadsel

Lensmannen i Ballangen

Salten politidistrikt:

Lensmannen i Fauske

Helgeland politidistrikt:

Lensmannen i Sømna

Lensmannen i Brønnøy og Vevelstad

Lensmannen i Vega

Lensmannen i Grane og Hattfjelldal

Lensmannen i Hemnes

Lensmannen i Alstahaug og Leirfjord

Nord-Trøndelag politidistrikt:

Lensmannen i Bindal

Lensmannen i Vikna

Lensmannen i Leka

Lensmannen i Nærøy

Lensmannen i Grong

Lensmannen i Flatanger

Lensmannen i Overhalla

Lensmannen i Lierne

Lensmannen i Bjørnør

Lensmannen i Namdalseid

Lensmannen i Snåsa

Lensmannen i Verran

Lensmannen i Leksvik og Mosvik

Lensmannen i Frosta

Lensmannen i Inderøy

Lensmannen i Levanger

Lensmannen i Verdal

Lensmannen i Meråker

Lensmannen i Stjørdal

Lensmannen i Steinkjer

Lensmannen i Namsos

Sør-Trøndelag politidistrikt:

Lensmannen i Ørland

Lensmannen i Orkdal

Lensmannen i Melhus

Lensmannen i Malvik

Lensmannen i Røros

Nordmøre og Romsdal politidistrikt:

Lensmannen i Rauma

Sogn og Fjordane politidistrikt:

Lensmannen i Sogndal

Hordaland politidistrikt:

Lensmannen i Askøy
Lensmannen i Lindås og Meland
Lensmannen i Voss

Haugaland og Sunnhordland politidistrikt:

Lensmannen i Karmøy
Lensmannen i Stord

Rogaland politidistrikt:

Lensmannen i Time
Lensmannen i Strand og Forsand

Agder politidistrikt:

Lensmannen i Kvinesdal
Lensmannen i Farsund
Lensmannen i Søgne og Songdalen

Telemark politidistrikt:

Lensmannen i Seljord

Vestfold politidistrikt:

Lensmannen i Tjøme

Søndre Buskerud politidistrikt:

Lensmannen i Sande
Lensmannen i Svelvik
Lensmannen i Hurum

Nordre Buskerud politidistrikt:

Lensmannen i Hol
Lensmannen i Gol og Hemsedal

Hedmark politidistrikt:

Lensmannen i Tynset
Lensmannen i Rendalen
Lensmannen i Trysil
Lensmannen i Eidskog
Lensmannen i Ringsaker

Romerike politidistrikt:

Lensmannen i Lørenskog

Østfold politidistrikt:

Lensmannen i Rygge
Lensmannen i Rakkestad
Lensmannen i Marker og Rømskog
Lensmannen i Aremark
Lensmannen i Hvaler
Lensmannen i Råde
Lensmannen i Våler.

Departementet gis fullmakt til å endre utvalget av distrikter.

Prøveordningen gjelder frem til 31. desember 2007.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2006.

16. des. Nr. 1561 2005**Ikraftsettning av lov 29. april 2005 nr. 21 om supplerande stønad til personar med kort butid i Noreg.**

Fastsatt ved kgl.res. 16. desember 2005 med heimel i lov 29. april 2005 nr. 21 om supplerande stønad til personar med kort butid i Noreg § 24. Fremja av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 21. desember 2005.

Lov 29. april 2005 nr. 21 om supplerande stønad til personar med kort butid i Noreg trer i kraft 1. januar 2006.

16. des. Nr. 1562 2005**Ikrafttredelse av lov 29. april 2005 nr. 20 om innkreving av underholdsbidrag mv. (bidragsinnkrevingsloven).**

Fastsatt ved kgl.res. 16. desember 2005 med hjemmel i lov 29. april 2005 nr. 20 om innkreving av underholdsbidrag mv. (bidragsinnkrevingsloven) § 37 første ledd. Fremmet av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 21. desember 2005.

Lov 29. april 2005 nr. 20 om innkreving av underholdsbidrag mv. (bidragsinnkrevingsloven) trer i kraft 1. januar 2006.

16. des. Nr. 1563 2005**Forskrift om videreføring av forskrifter til bidragsinnkrevingsloven (1955).**

Fastsatt ved kgl.res. 16. desember 2005 med hjemmel i lov 29. april 2005 nr. 20 om innkreving av underholdsbidrag mv. (bidragsinnkrevingsloven) § 36, jf. lov 9. desember 1955 nr. 5 om innkreving av underholdsbidrag m.v. (bidragsinnkrevingsloven) § 6, § 7 tredje ledd, § 16 første ledd og § 19 tredje ledd. Fremmet av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 21. desember 2005.

Forskriftene som er gitt med hjemmel i lov 9. desember 1955 nr. 5 om innkreving av underholdsbidrag m.v. (bidragsinnkrevingsloven) § 6 gjelder som forskrifter etter lov 29. april 2005 nr. 20 om innkreving av underholdsbidrag mv. (bidragsinnkrevingsloven) inntil nye forskrifter gis av Kongen.

Forskriftene som er gitt med hjemmel i lov 9. desember 1955 nr. 5 om innkreving av underholdsbidrag (bidragsinnkrevingsloven) § 7 tredje ledd, § 16 første ledd og § 19 tredje ledd gjelder som forskrifter etter lov 29. april 2005 nr. 20 om innkreving av underholdsbidrag mv. (bidragsinnkrevingsloven) inntil departementet gir nye forskrifter med hjemmel i § 36 i sistnevnte lov.

16. des. Nr. 1564 2005**Forskrift om opphevelse av forskrift om ikrafttredelse av lov av 21. desember 1979 nr. 74 om endr. i lov av 9. des. 1955 nr. 5 om innkreving av underholdsbidrag m.v. og andre lover. Delegasjon av myndighet.**

Fastsatt ved kgl.res. 16. desember 2005. Fremmet av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 21. desember 2005.

Forskrift om ikrafttredelse av lov av 21. desember 1979 nr. 74 om endr. i lov av 9. des. 1955 nr. 5 om innkreving av underholdsbidrag m.v. og andre lover. Delegasjon av myndighet, fastsatt ved kongelig resolusjon 21. desember 1979 nr. 5, oppheves fra 1. januar 2006.

16. des. Nr. 1565 2005**Forskrift om endring i forskrift om oppstillingstillatelser for gevinstautomater og underholdningsautomater.**

Fastsatt ved kgl.res. 16. desember 2005 med hjemmel i lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. § 3. Fremmet av Kultur- og kirke departementet. Kunngjort 21. desember 2005.

I

I forskrift 22. september 2000 nr. 960 om oppstillingstillatelser for gevinstautomater og underholdningsautomater gjøres følgende endring:

§ 2 annet ledd skal lyde:

Tillatelsen skal gis for en tidsavgrenset periode som ikke skal overstige 3 år. Tillatelser til å stille opp gevinstautomater kan ikke gis varighet ut over 31. mars 2006. Oppstilling i henhold til gitt oppstillingstillatelse for gevinstautomater kan ikke flyttes fra et oppstillingssted til et annet, og det kan heller ikke byttes formål eller entreprenør.

II

Endringen trer i kraft straks.

16. des. Nr. 1566 2005**Forskrift om utsendte arbeidstakere.**

Fastsatt ved kgl.res. 16. desember 2005 med hjemmel i lov 16. juni 1972 nr. 43 om ferie for fiskere § 11 andre ledd, lov 9. juni 1978 nr. 45 om likestilling mellom kjønnene (likestillingsloven) § 2 fjerde ledd, lov 29. april 1988 nr. 21 om ferie § 2 nr. 6, lov 4. juni 1993 nr. 58 om allmenngjøring av tariffavtaler m.v. § 1–2 nr. 1, lov 10. desember 2004 nr. 76 om arbeidsmarkedstjenester (arbeidsmarkedsloven) § 2 fjerde ledd og lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 1–7 fjerde ledd. Fremmet av Arbeids- og sosialdepartementet. Jf. EØS-avtalen vedlegg XVIII nr. 30 (direktiv 96/71/EF). Kunngjort 21. desember 2005.

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder når utenlandsk virksomhet sender arbeidstaker til Norge i forbindelse med tjenesteyting, forutsatt at det foreligger et arbeidsforhold mellom den utenlandske virksomheten og den utsendte arbeidstakeren i utsendingsperioden.

Forskriften får ikke anvendelse på Svalbard.

§ 2. Arbeids- og ansettelsesvilkår

Uansett hvilket lands rett som for øvrig regulerer arbeidsforholdet, kommer følgende bestemmelser om arbeids- og ansettelsesvilkår til anvendelse for utsendt arbeidstaker:

- a) lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) kapittel 4, 10, 11, 13, § 12–1 til § 12–9, § 14–5, § 14–6, § 14–8, § 14–12 til § 14–14 og § 15–9
- b) lov 29. april 1988 nr. 21 om ferie (ferieloven)
- c) lov 16. juni 1972 nr. 43 om ferie for fiskere § 2, § 4 til § 6, § 9 og § 10
- d) lov 10. desember 2004 nr. 76 om arbeidsmarkedstjenester (arbeidsmarkedsloven) § 27
- e) lov 9. juni 1978 nr. 45 om likestilling mellom kjønnene (likestillingsloven) § 3 til § 6.

Hvis arbeidsforholdet for en utsendt arbeidstaker faller inn under anvendelsesområdet for et vedtak etter lov 4. juni 1993 nr. 58 om allmenngjøring av tariffavtaler m.v., skal de bestemmelser som er allmenngjort og som gjelder lønn eller arbeids- og ansettelsesvilkår etter første ledd gjelde for arbeidsforholdet.

Bestemmelsene i første og annet ledd kommer bare til anvendelse dersom utsendt arbeidstaker ikke er omfattet av gunstigere arbeids- og ansettelsesvilkår ved avtale eller etter det lands rett som ellers gjelder for arbeidsforholdet.

Hvis utsendingsperioden for utsendt arbeidstaker som er fag- eller spesialarbeider ikke overstiger åtte dager, gjelder ikke bestemmelsene i ferieloven og i arbeidsmiljøloven § 10–6 ellefte ledd, samt bestemmelser nevnt i andre ledd om feriefritid, feriepengar og lønn, herunder overtidsgodtgjørelse, når:

- arbeidet som utføres er førstegangsmontering eller installasjon som inngår i en avtale om levering av varer, og
- arbeidet er nødvendig for å kunne ta varen i bruk.

Dersom virksomheten i løpet av de siste 12 måneder har sendt ut andre arbeidstakere for det samme arbeidet, skal slike perioder medregnes ved beregningen av om utsendingsperioden overstiger åtte dager.

Unntaket kommer ikke til anvendelse for utsendt arbeidstaker som utfører arbeid innenfor byggebransjen som gjelder oppføring, reparasjon, vedlikehold, ombygging eller riving av bygninger.

§ 3. Informasjon

Direktoratet for arbeidstilsynet skal, i egenskap av samarbeidskontor, gi informasjon om hvilke arbeids- og ansettelsesvilkår som kommer til anvendelse for utsendt arbeidstaker. Direktoratet skal også kunne henvise til arbeidsgiver- og arbeidstakerorganisasjoner i tilfelle bestemmelser i en allmenngjort tariffavtale kommer til anvendelse, jf. § 2 andre ledd. Direktoratet for arbeidstilsynet skal samarbeide med tilsvarende samarbeidskontor i de øvrige EØS-landene.

§ 4. Domsmyndighet

For å gjøre gjeldende retten til arbeids- og ansettelsesvilkår etter § 2 kan utsendt arbeidstaker reise søksmål i Norge. Søksmålet kan reises i den rettskrets som arbeidstakeren har vært utsendt til.

§ 5. Utsending fra Norge

Når en norsk virksomhet sender ut en arbeidstaker til et annet land innenfor EØS-området, skal arbeidsgiveren sikre at arbeidstakeren omfattes av vertslandets bestemmelser om arbeids- og ansettelsesvilkår som er gitt for å gjennomføre direktiv 96/71/EF om utsending av arbeidstakere i forbindelse med tjenesteyting. Dette gjelder ikke dersom arbeidstakeren er omfattet av gunstigere arbeids- og ansettelsesvilkår ved avtale eller etter det landets rett som for øvrig regulerer arbeidsforholdet.

§ 6. Straffebestemmelser

Overtredelse av de lov- og forskriftsbestemmelser som kommer til anvendelse etter § 2 første ledd, straffes etter de straffebestemmelser som rammer overtredelser av de nevnte bestemmelser.

§ 7. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2006.

16. des. Nr. 1567 2005**Forskrift om unntak fra arbeidsmiljøloven for visse typer arbeid og arbeidstakergrupper.**

Fastsatt ved kgl.res. 16. desember 2005 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 1–2 tredje og fjerde ledd, § 10–12 sjette ledd og § 18–1 andre ledd. Fremmet av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 21. desember 2005.

§ 1. Statens tjenestemenn og embetsmenn

Arbeidsmiljøloven § 14–2, § 14–4, § 14–9 – § 14–14, § 15–1 – § 15–9, § 15–11 – § 15–14, § 15–16, § 17–1 og § 17–3 – § 17–5 gjelder ikke for arbeidstakere som omfattes av lov 4. mars 1983 nr. 3 om statens tjenestemenn m.m. eller som er embetsmenn.

§ 2. Utenriksstasjonene

Arbeidsmiljølovens kapittel 10 Arbeidstid gjelder ikke for utenriksstasjoner under Utenriksdepartementet.

For stedlig engasjert personale ved utenriksstasjonene kommer arbeidsmiljøloven kun til anvendelse i den utstrekning bestemmelsene ikke strider mot de regler som gjelder på tjenestestedet.

Tilsynet med at arbeidsmiljøloven og bestemmelsene gitt i medhold av denne blir overholdt ved utenriksstasjonene, skal gjennomføres på den måte som blir fastsatt ved skriftlig avtale mellom Direktoratet for arbeidstilsynet og Utenriksdepartementet.

§ 3. Forsvaret

Arbeidsmiljøloven § 4–1 tredje ledd gjelder ikke for tjenestesteder hvor det ikke er forutsatt at begge kjønn skal tjenestegjøre.

Kravet i arbeidsmiljøloven § 5–5 tredje ledd gjelder ikke for maskiner og annet arbeidsutstyr til bruk i forsvaret.

Arbeidsmiljøloven gjelder ikke for feltmessig øvingsvirksomhet som på en realistisk måte har til hensikt å øve forsvaret i å kunne virke effektivt i en krise- eller krigssituasjon.

Arbeidsmiljøloven gjelder ikke for strids- og forsvarsanlegg som ikke er permanent bemannet.

Tilsynet med at arbeidsmiljøloven og bestemmelser gitt i medhold av denne blir overholdt i Forsvaret, gjennomføres på den måte som blir fastsatt i skriftlig avtale mellom Direktoratet for arbeidstilsynet og Forsvarsdepartementet. Herunder kan det også avtales unntak fra arbeidsmiljøloven § 18–9.

§ 4. Kommunalt brannvesen

Arbeidsmiljøloven § 10–4 og § 10–5 gjelder ikke for kommunalt brannvesen.

§ 5. Kirkelig betjening og betjening ved kino og teatre

Arbeidsmiljøloven § 10–8 fjerde ledd gjelder ikke for klokkere, organister og kirketjenere og for arbeid ved kino, teatre og andre forevisninger og forestillinger.

§ 6. Polititjenestemenn

Arbeidsmiljøloven § 10–6 første til niende ledd, og § 10–12 tredje ledd gjelder ikke for polititjenestemenn.

§ 7. Feltarbeid ved Statens Kartverk

Arbeidsmiljøloven kapittel 10 Arbeidstid gjelder ikke for feltarbeid ved Statens Kartverk.

§ 8. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2006.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 17. juni 1977 nr. 9383 om ikrafttredelse av lov av 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø. Unntak og tilpassingsbestemmelser.

16. des. Nr. 1568 2005**Forskrift om arbeidsmiljølovens anvendelse for personer som ikke er arbeidstakere.**

Fastsatt ved kgl.res. 16. desember 2005 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 1–6 første og tredje ledd. Fremmet av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 21. desember 2005.

§ 1. Elever ved institusjoner som har undervisning eller forskning som formål

Elever ved institusjoner som har undervisning eller forskning som formål skal når de utfører arbeid som ledd i praktisk opplæring, og arbeidet foregår under forhold som kan innebære fare for deres liv og helse, anses som arbeidstakere i forhold til arbeidsmiljøloven kapittel 1, 2, 3, 4, 5, 18 og 19, med unntak av § 19–2.

§ 2. Vernepliktige, sivile tjenestepiktige og elever ved Forsvarets skoler

Vernepliktige, sivile tjenestepiktige og elever ved Forsvarets skoler skal når de utfører arbeid anses som arbeidstakere i forhold til arbeidsmiljøloven kapittel 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 18 og kapittel 19, med unntak av § 19–2.

§ 3. Innsatte i kriminalomsorgens anstalter

Innsatte i kriminalomsorgens anstalter skal når de utfører arbeid anses som arbeidstakere i forhold til arbeidsmiljøloven kapittel 1, kapittel 2 med unntak av § 2–3, kapittel 3, kapittel 4 med unntak av § 4–1 tredje ledd, §

4–2 første og andre ledd bokstav c og d, § 4–3 første ledd og § 4–4 fjerde ledd, § 4–6 andre ledd, kapittel 5, 6 og 7, kapittel 11 med unntak av § 11–2, § 11–3 tredje ledd og § 11–5, kapittel 18 og 19, med unntak av § 19–2.

§ 4. Pasienter i helseinstitusjoner, attføringsinstitusjoner o.l.

Pasienter i helseinstitusjoner, attføringsinstitusjoner o.l. skal når de utfører arbeid anses som arbeidstakere i forhold til arbeidsmiljøloven kapittel 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 18 og 19, med unntak av § 19–2.

§ 5. Personer som uten å være arbeidstakere utplasseres i virksomheter i opplærings- eller attføringsøyemed eller som deltar i arbeidsmarkedstiltak

Personer som uten å være arbeidstakere utplasseres i virksomheter i opplærings- eller attføringsøyemed eller som deltar i arbeidsmarkedstiltak, skal anses som arbeidstakere i forhold til arbeidsmiljøloven kapittel 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 18 og 19, med unntak av § 19–2.

§ 6. Endringer

Departementet kan fastsette endringer i denne forskriften.

§ 7. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2006.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 14. mai 1993 nr. 353 til arbeidsmiljøloven § 3 nr. 2 f) og forskrift 10. november 1988 nr. 901 i medhold av arbeidsmiljøloven § 3 – arbeidsmarkedstiltak.

16. des. Nr. 1569 2005

Forskrift om tvisteløsningsnemnd etter arbeidsmiljøloven.

Fastsatt ved kgl.res. 16. desember 2005 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 17–2 fjerde ledd og lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven) § 28 fjerde ledd. Fremmet av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 21. desember 2005.

§ 1. Tvisteløsningsnemndas oppnevning og organisering

(1) Tvisteløsningsnemnda skal ha en leder, to faste medlemmer og to medlemmer som oppnevnes i den enkelte tvist.

(2) Kongen oppnevner tvisteløsningsnemndas tre faste medlemmer med personlige varamedlemmer. Nemndas faste medlemmer har en funksjonstid på tre år.

(3) Lederen skal ha juridisk embetseksamen og særlig innsikt i arbeidslivsspørsmål.

(4) Et medlem med varamedlem skal oppnevnes etter forslag fra arbeidstakersiden og et medlem med varamedlem skal oppnevnes etter forslag fra arbeidsgiversiden. Forslagsrett i henhold til denne bestemmelsen har de organisasjoner som har innstillingsrett etter lov 5. mai 1927 nr. 1 om arbeidstvister § 11. Forslagsrett har også det departementet som statens lønnsaker hører under.

(5) I tillegg til tvisteløsningsnemndas faste medlemmer skal nemndas leder sørge for at det i den enkelte tvist oppnevnes et medlem etter forslag fra de berørte parter på hver side. Disse to medlemmer skal ha tilknytning til den bransje som er berørt i saken.

§ 2. Tvisteløsningsnemndas sekretariat

(1) Direktoratet for arbeidstilsynet er sekretariat for tvisteløsningsnemnda. Sekretariatet forbereder sakene og innkaller i samråd med nemndas leder til møte når det er nødvendig.

(2) Tvisteløsningsnemndas sekretariat skal avgi virksomhetsrapport til Arbeids- og sosialdepartementet om nemndas virksomhet det foregående året.

§ 3. Frist for å fremme sak for tvisteløsningsnemnda

(1) I utdanningspermisjonssaker skal tvistesak fremmes så snart som mulig og senest fire uker etter at arbeidsgivers svarfrist etter arbeidsmiljøloven § 12–11 femte ledd er utløpt.

(2) I øvrige saker etter arbeidsmiljøloven kapittel 12 Rett til permisjon skal tvistesak fremmes så snart som mulig og senest før full eller delvis permisjon påbegynnes. Tvist om rett til delvis permisjon etter arbeidsmiljøloven § 12–6 tas likevel til behandling dersom fødsel eller omsorgsovertakelse medfører oversittelse av fristen og tvistesaken fremsettes snarest mulig etter dette.

(3) I saker etter arbeidsmiljøloven § 10–2 andre, tredje og fjerde ledd, § 10–6 tiende ledd og § 14–3 skal tvistesak fremmes senest innen fire uker etter at arbeidsgiver avslo krav fra arbeidstaker.

§ 4. Skriftlig behandling

(1) Tvistesak skal fremmes skriftlig overfor tvisteløsningsnemnda av arbeidstaker eller arbeidsgiver.

(2) Tvisteløsningsnemnda behandler tvisten på grunnlag av de skriftlige fremstillinger som partene har gitt og sakens øvrige opplysninger. Nemnda kan innkalle partene dersom den mener at det er nødvendig for sakens opplysning.

§ 5. Vedtaksførhet

(1) Tvisteløsningsnemnda er vedtaksfør når alle fem medlemmer eller deres varamedlemmer er til stede.

Avgjørelse ved sirkulasjon av saksdokumentene kan tillates dersom møtebehandling av særlige grunner anses unødvendig eller volder særlige ulemper.

(2) Tvisteløsningsnemndas vedtak fattes med alminnelig flertall og skal begrunnes. Det skal føres protokoll.

§ 6. *Forholdet til forvaltningsloven*

Tvisteløsningsnemndas vedtak kan ikke påklages. For øvrig gjelder forvaltningsloven 10. februar 1967 for tvisteløsningsnemndas saksbehandling.

§ 7. *Endringer*

Departementet kan fastsette endringer i denne forskriften.

§ 8. *Ikrafttredelse*

(1) Forskriften trer i kraft 1. januar 2006.

(2) Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 21. desember 2000 nr. 1367 om tvistenemnd i utdanningspermisjonssaker og forskrift 10. desember 1993 nr. 1124 om ankenemnda i tidskontosaker.

16. des. Nr. 1570 2005

Vedtak om opphevelse av bestemmelse om hvilke tingretter som i egenskap av lokal arbeidsrett skal behandle tvister om oppsigelse og avskjed etter arbeidsmiljøloven. Del. av myndighet.

Fastsatt ved kgl.res. 16. desember 2005 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven), jf. lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 61B. Fremmet av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 21. desember 2005.

I

Bestemmelse 24. juni 1977 nr. 3 om hvilke tingretter som i egenskap av lokal arbeidsrett skal behandle tvister om oppsigelse og avskjed etter arbeidsmiljøloven. Del. av myndighet, oppheves.

II

Vedtaket trer i kraft 1. januar 2006.

16. des. Nr. 1571 2005

Forskrift om endring i forskrift om ansattes rett til representasjon i aksjeselskapers og allmennaksjeselskapers styre og bedriftsforsamling m.v. (representasjonsforskriften), forskrift til selskapslovens bestemmelser om de ansattes rett til representasjon i styringsorganene, forskrift til statsforetakslovens bestemmelser om de ansattes rett til representasjon i statsforetaks styre og bedriftsforsamling m.v. og forskrift om de ansattes rett til representasjon i sparebankenes og forretningsbankenes styrende organer.

Fastsatt ved kgl.res. 16. desember 2005 med hjemmel i lov 13. juni 1997 nr. 44 om aksjeselskaper (aksjeloven) § 6–4, § 6–5 og § 6–35, lov 13. juni 1997 nr. 45 om allmennaksjeselskaper (allmennaksjeloven) § 6–4, § 6–5, § 6–35 og § 6–37, lov 21. juni 1985 nr. 83 om ansvarlige selskaper og kommandittselskaper (Selskapsloven) § 2–10 og § 2–13, lov 30. august 1991 nr. 71 om statsforetak § 20 og § 33, lov 24. mai 1961 nr. 2 om forretningsbanker § 9, § 11 og § 12 og lov 24. mai 1961 nr. 1 om sparebanker § 8, § 8c, § 17c og § 17b. Fremmet av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 21. desember 2005.

I

I forskrift 18. desember 1998 nr. 1205 om ansattes rett til representasjon i aksjeselskapers og allmennaksjeselskapers styre og bedriftsforsamling m.v. (representasjonsforskriften) gjøres følgende endringer vedrørende innføring av krav til kjønnsrepresentasjon:

§ 5 nytt annet ledd skal lyde:

Det kan ikke gis unntak fra kravet om kjønnsfordeling i aksje- og allmennaksjeselskapsloven § 20–6 annet ledd og allmennaksjeloven § 6–11a.

§ 13 nytt tredje ledd skal lyde:

Når de ansatte i allmennaksjeselskaper, statsaksjeselskaper og statsallmennaksjeselskaper skal velge to eller flere styrerepresentanter, skal et forslag alltid inneholde minst en kandidat av hvert kjønn. Det samme gjelder aksjeselskaper som er heleide datterselskaper av statsaksjeselskap, statsallmennaksjeselskap eller statsforetak. Annet ledd fjerde punktum gjelder ikke.

§ 13 nytt åttende ledd skal lyde:

Dersom fremgangsmåten beskrevet i åttende ledd fører til at et av kjønnene ikke blir representert i et allmennaksjeselskap, statsaksjeselskap eller statsallmennaksjeselskap hvor det skal velges to eller flere representanter, rykker nærmeste kandidat på listen fra det underrepresenterte kjønn opp i det omfang som er

nødvendig for å sikre slik representasjon. Første punktum gjelder også for aksjeselskaper som er heleide datterselskaper av statsaksjeselskap, statsallmennaksjeselskap eller statsforetak. Det tilsvarende gjelder for varamedlemmer.

§ 13 nytt ellefte ledd skal lyde:

Tredje og åttende ledd gjelder ikke dersom et av kjønnene utgjør mindre enn 20 prosent av samlet antall ansatte i selskapet på det tidspunkt valget skjer.

§ 14 nytt sjettede ledd skal lyde:

Når de ansatte i allmennaksjeselskaper, statsaksjeselskaper og statsallmennaksjeselskaper skal velge to eller flere styrerepresentanter, skal et forslag til liste alltid inneholde minst en kandidat av hvert kjønn. Det samme gjelder for varamedlemmer. Første og annet punktum omfatter også aksjeselskaper som er heleide datterselskaper av statsaksjeselskap, statsallmennaksjeselskap eller statsforetak. Annet ledd fjerde punktum gjelder ikke.

§ 14 nytt ellefte ledd skal lyde:

Dersom fremgangsmåten beskrevet i niende og tiende ledd fører til at et av kjønnene ikke er representert i et allmennaksjeselskap, statsaksjeselskap eller statsallmennaksjeselskap hvor det skal velges to eller flere representanter, rykker nærmeste kandidat på listen fra det underrepresenterte kjønn opp i det omfang som er nødvendig for å sikre slik representasjon. Dersom kandidatene er valgt inn fra forskjellige lister, foretas opprykk av det underrepresenterte kjønn som nevnt i første punktum på listen som fikk færrest stemmer ved valget. Første og annet punktum gjelder også for aksjeselskaper som er heleide datterselskaper av statsaksjeselskap, statsallmennaksjeselskap eller statsforetak.

§ 14 nytt tolvte ledd skal lyde:

Sjettede og ellefte ledd gjelder ikke dersom et av kjønnene utgjør mindre enn 20 prosent av samlet antall ansatte i selskapet på det tidspunkt valget skjer.

§ 15 nytt sjettede ledd skal lyde:

Dersom det i et allmennaksjeselskap, statsaksjeselskap eller statsallmennaksjeselskap skal velges to eller flere representanter og valget skal gjennomføres i valgkretser, gjelder følgende ordning dersom resultatet av valget innebærer at det ikke er valgt representanter av begge kjønn til styrene: Den kandidat (liste) som fikk lavest oppslutning målt i antall stemmer i forhold til antallet stemmeberettigete i den enkelte valgkrets erstattes av nærmeste kandidat på listen fra det underrepresenterte kjønn i det omfang som er nødvendig for å sikre korrekt representasjon. Det samme gjelder for varamedlemmene. Første og annet punktum gjelder også for aksjeselskaper som er heleide datterselskaper av statsaksjeselskap, statsallmennaksjeselskap eller statsforetak. Første, annet og tredje punktum gjelder ikke dersom et av kjønnene utgjør mindre enn 20 prosent av samlet antall ansatte i selskapet på det tidspunkt valget skjer.

§ 18 nytt annet ledd skal lyde:

I allmennaksjeselskaper, statsaksjeselskaper og statsallmennaksjeselskaper, samt aksjeselskaper som er heleide datterselskaper av statsaksjeselskap, statsallmennaksjeselskap eller statsforetak skal det velges vararepresentanter av begge kjønn.

§ 18 nytt femte ledd skal lyde:

Annet ledd gjelder ikke dersom et av kjønnene utgjør mindre enn 20 prosent av samlet antall ansatte i selskapet på det tidspunkt valget skjer.

§ 36 nytt tolvte ledd skal lyde:

Når det velges ansattes representanter til styret i allmennaksjeselskaper som har opprettet bedriftsforsamling, skal begge kjønn være representert. Dersom det i vedtektene i statsaksjeselskaper og statsallmennaksjeselskaper er fastsatt at bedriftsforsamlingen skal velge medlemmene til styret, skal begge kjønn være representert når det skal velges to eller flere styremedlemmer blant de ansatte. Det samme gjelder for varamedlemmer. Første og annet punktum gjelder også for aksjeselskaper som er heleide datterselskaper av statsaksjeselskap, statsallmennaksjeselskap eller statsforetak.

I forskrift 20. desember 1991 nr. 838 til statsforetakslovens bestemmelser om de ansattes rett til representasjon i statsforetaks styre og bedriftsforsamling m.v. gjøres følgende endringer vedrørende innføring av krav til kjønnsrepresentasjon:

§ 5 nytt annet ledd skal lyde:

Det kan ikke gis unntak fra kravet om kjønnsfordeling i aksje- og allmennaksjeselskapsloven § 20–6 annet ledd.

§ 13 nytt tredje ledd skal lyde:

Når de ansatte skal velge to eller flere styrerepresentanter, skal et forslag alltid inneholde minst en kandidat av hvert kjønn. Annet ledd fjerde punktum gjelder ikke.

§ 13 nytt åttende ledd skal lyde:

Dersom fremgangsmåten beskrevet i syvende ledd fører til at et av kjønnene ikke blir representert i et foretak hvor det skal velges to eller flere representanter, rykker nærmeste kandidat på listen fra det underrepresenterte kjønn opp i det omfang som er nødvendig for å sikre slik representasjon. Det tilsvarende gjelder for varamedlemmer.

§ 13 nytt ellefte ledd skal lyde:

Tredje og åttende ledd gjelder ikke dersom et av kjønnene utgjør mindre enn 20 prosent av samlet antall ansatte i foretaket på det tidspunkt valget skjer.

§ 14 nytt sjettede ledd skal lyde:

Når de ansatte skal velges to eller flere styrerepresentanter, skal et forslag til liste alltid inneholde minst en kandidat av hvert kjønn. Det samme gjelder for varamedlemmene.

§ 14 nytt ellefte ledd skal lyde:

Dersom fremgangsmåten beskrevet i niende og tiende ledd fører til at et av kjønnene ikke er representert i et foretak hvor det skal velges to eller flere representanter, rykker nærmeste kandidat på listen fra det underrepresenterte kjønn opp i det omfang som er nødvendig for å sikre slik representasjon. Dersom kandidatene er valgt inn fra forskjellige lister, foretas opprykk av det underrepresenterte kjønn som nevnt i første punktum på listen som fikk færrest stemmer ved valget.

§ 14 nytt tolvte ledd skal lyde:

Sjettede og ellefte ledd gjelder ikke dersom et av kjønnene utgjør mindre enn 20 prosent av samlet antall ansatte i foretaket på det tidspunkt valget skjer.

§ 15 nytt sjettede ledd skal lyde:

Dersom det i et foretak skal velges to eller flere representanter og valget skal gjennomføres i valgkretser, gjelder følgende ordning dersom resultatet av valget innebærer at det ikke er valgt representanter av begge kjønn til styrene: Den kandidat (liste) som fikk lavest oppslutning målt i antall stemmer i forhold til antallet stemmeberettigete i den enkelte valgkrets erstattes av nærmeste kandidat på listen fra det underrepresenterte kjønn i det omfang som er nødvendig for å sikre korrekt representasjon. Det samme for varamedlemmene. Første og annet punktum gjelder ikke dersom et av kjønnene utgjør mindre enn 20 prosent av samlet antall ansatte i foretaket på det tidspunkt valget skjer.

§ 18 første ledd nytt annet punktum skal lyde:

Det skal velges vararepresentanter av begge kjønn.

II

I forskrift 18. desember 1998 nr. 1205 om ansattes rett til representasjon i aksjeselskapers og allmennaksjeselskapers styre og bedriftsforsamling m.v. (representasjonsforskriften), forskrift 13. desember 1985 nr. 2096 til selskapslovens bestemmelser om de ansattes rett til representasjon i styringsorganene, forskrift 20. desember 1991 nr. 838 til statsforetakslovens bestemmelser om de ansattes rett til representasjon i statsforetaks styre og bedriftsforsamling m.v., forskrift 23. desember 1977 nr. 9386 om de ansattes rett til representasjon i sparebankenes og forretningsbankenes styrende organer gjøres følgende endringer vedrørende kravet til ansettelsestid som vilkår for stemmerett og valgbarhet:

Forskrift om ansattes rett til representasjon i aksjeselskapers og allmennaksjeselskapers styre og bedriftsforsamling m.v. (representasjonsforskriften) § 10 første ledd og § 25 første ledd skal lyde:

Alle som på valgdagen er ansatt i selskapet har stemmerett.

Forskrift om ansattes rett til representasjon i aksjeselskapers og allmennaksjeselskapers styre og bedriftsforsamling m.v. (representasjonsforskriften) § 11 første ledd tredje punktum og § 26 første ledd annet punktum skal lyde:

Den som velges må være ansatt i selskapet på valgdagen.

Forskrift om ansattes rett til representasjon i aksjeselskapers og allmennaksjeselskapers styre og bedriftsforsamling m.v. (representasjonsforskriften) § 12 femte ledd skal lyde:

Valgstyret skal fastsette datoen for valget og kunngjøre denne med en frist på to måneder. Valgstyret skal sørge for at det samtidig med kunngjøringen foreligger en liste over de ansatte.

Forskrift til selskapslovens bestemmelser om de ansattes rett til representasjon i styringsorganene § 10 første ledd skal lyde:

Alle som på valgdagen er ansatt i selskapet har stemmerett.

Forskrift til selskapslovens bestemmelser om de ansattes rett til representasjon i styringsorganene § 11 første ledd skal lyde:

For å kunne velges som medlem av selskapsmøtet må den som velges være ansatt i selskapet på valgdagen.

Forskrift til selskapslovens bestemmelser om de ansattes rett til representasjon i styringsorganene § 12 femte ledd skal lyde:

Valgstyret skal fastsette datoen for valget og kunngjøre denne med en frist på to måneder. Valgstyret skal sørge for at det samtidig med kunngjøringen foreligger en liste over de ansatte. Listen skal være tilgjengelig for samtlige ansatte i selskapet.

Forskrift til statsforetakslovens bestemmelser om de ansattes rett til representasjon i statsforetaks styre og bedriftsforsamling m.v. § 10 første ledd og § 25 første ledd skal lyde:

Alle som på valgdagen er ansatt i foretaket har stemmerett.

Forskrift til statsforetakslovens bestemmelser om de ansattes rett til representasjon i statsforetaks styre og bedriftsforsamling m.v. § 11 første ledd annet punktum og § 26 første ledd annet punktum skal lyde:

Den som velges må være ansatt i foretaket på valgdagen.

Forskrift til statsforetakslovens bestemmelser om de ansattes rett til representasjon i statsforetaks styre og bedriftsforsamling m.v. § 12 femte ledd skal lyde:

Valgstyret skal fastsette datoen for valget og kunngjøre denne med en frist på to måneder. Valgstyret skal sørge for at det samtidig med kunngjøringen foreligger en liste over de ansatte. Listen skal være tilgjengelig for samtlige ansatte i foretaket.

Forskrift om de ansattes rett til representasjon i sparebankenes og forretningsbankenes styrende organer § 6 første ledd og § 21 første ledd skal lyde:

Alle som på valgdagen er ansatt i banken har stemmerett.

Forskrift om de ansattes rett til representasjon i sparebankenes og forretningsbankenes styrende organer § 7 første ledd annet punktum og § 22 første ledd annet punktum skal lyde:

Den som velges må være ansatt på valgdagen.

Forskrift om de ansattes rett til representasjon i sparebankenes og forretningsbankenes styrende organer § 8 sjettede ledd skal lyde:

Valgstyret skal fastsette datoen for valget og kunngjøre denne med en frist på to måneder. Valgstyret skal sørge for at det samtidig med kunngjøringen foreligger en liste over de ansatte. Listen skal være tilgjengelig for samtlige ansatte i banken. Valgstyret skal samtidig gi opplysninger om fristen og vilkårene for valgkretsinndeling, jf. § 5, femte ledd. Dersom valget kan avholdes som forholdstallsvalg, skal valgstyret samtidig kunngjøre fristen og vilkårene i § 5, fjerde og sjettede ledd.

III. Ikraftsetting

Endringene i forskrift 18. desember 1998 nr. 1205 om ansattes rett til representasjon i aksjeselskapers og allmennaksjeselskapers styre og bedriftsforsamling m.v. (representasjonsforskriften) vedrørende innføring av krav til kjønnsrepresentasjon i statsaksjeselskaper og statsallmennaksjeselskaper, samt aksjeselskaper som er heleide datterselskaper av statsaksjeselskaper, statsallmennaksjeselskaper eller statsforetak trer i kraft 1. januar 2006.

Endringene i forskrift 18. desember 1998 nr. 1205 om ansattes rett til representasjon i aksjeselskapers og allmennaksjeselskapers styre og bedriftsforsamling m.v. (representasjonsforskriften) vedrørende innføring av krav til kjønnsrepresentasjon i allmennaksjeselskapers styrende organer trer i kraft fra den tid departementet bestemmer.

Endringene i forskrift 18. desember 1998 nr. 1205 om ansattes rett til representasjon i aksjeselskapers og allmennaksjeselskapers styre og bedriftsforsamling m.v. (representasjonsforskriften), forskrift 13. desember 1985 nr. 2096 til selskapslovens bestemmelser om de ansattes rett til representasjon i styringsorganene, forskrift 20. desember 1991 nr. 838 til statsforetakslovens bestemmelser om de ansattes rett til representasjon i statsforetaks styre og bedriftsforsamling m.v., forskrift 23. desember 1977 nr. 9386 om de ansattes rett til representasjon i sparebankenes og forretningsbankenes styrende organer, vedrørende opphevelse av kravet til ansettelsestid som vilkår for stemmerett og valgbarhet, trer i kraft 1. januar 2006.

16. des. Nr. 1572 2005

Delegering av myndighet til Nærings- og handelsdepartementet og Fiskeri- og kystdepartementet etter lov om vitenskapelig utforskning og undersøkelse etter og utnyttelse av andre undersjøiske forekomster enn petroleumsforekomster § 2 andre ledd.

Fastsatt ved kgl.res. 16. desember 2005 med hjemmel i lov 21. juni 1963 nr. 12 om vitenskapelig utforskning og undersøkelse etter og utnyttelse av andre undersjøiske forekomster enn petroleumsforekomster § 2 andre ledd. Fremmet av Nærings- og handelsdepartementet. Kunngjort 21. desember 2005.

1. Kongens myndighet etter lov 21. juni 1963 nr. 12 om vitenskapelig utforskning og undersøkelse etter og utnyttelse av andre undersjøiske forekomster enn petroleumsforekomster § 2 andre ledd delegeres til Nærings- og handelsdepartementet, for andre forekomster enn marine levende ressurser.

2. Kongens myndighet etter lov 21. juni 1963 nr. 12 om vitenskapelig utforskning og undersøkelse etter og utnyttelse av andre undersjøiske forekomster enn petroleumsforekomster § 2 andre ledd delegeres til Fiskeri- og kystdepartementet, for marine levende ressurser.

16. des. Nr. 1573 2005

Forskrift om endring i forskrift om ordningen av påtalemyndigheten (Påtaleinstruksen).

Fastsatt ved kgl.res. 16. desember 2005 med hjemmel i lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven) § 62, jf. § 57 annet ledd og § 61c første ledd nr. 8. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 21. desember 2005.

I

I forskrift 28. juni 1985 nr. 1679 om ordningen av påtalemyndigheten (Påtaleinstruksen) gjøres følgende endringer:

Ny § 5–15 skal lyde:

§ 5–15. Politiets plikt til på anmodning å gi opplysninger til likestillings- og diskrimineringsombudet mv.

For å samordne saksbehandlingen i enkeltsaker skal politiet etter anmodning fra likestillings- og diskrimineringsombudet eller likestillings- og diskrimineringsnemnda opplyse om det er åpnet etterforskning av forhold som kan innebære brudd på diskrimineringsloven. Opplysningsplikten gjelder også utfallet av saken hvis det er kjent når henvendelsen behandles.

Riksadvokaten kan gi nærmere retningslinjer om gjennomføringen av denne bestemmelsen.

Nåværende § 5–15 blir ny § 5–16.

Nytt kapittel 38 skal lyde:

Kap. 38. Det nasjonale statsadvokatembetet for bekjempelse av organisert og annen alvorlig kriminalitet

§ 38–1. Det nasjonale statsadvokatembetet for bekjempelse av organisert og annen alvorlig kriminalitet

Det nasjonale statsadvokatembetet for bekjempelse av organisert og annen alvorlig kriminalitet har påtaleansvaret på statsadvokativå for saker som Den nasjonale enhet for bekjempelse av organisert og annen alvorlig kriminalitet (Nye Kripes) selv behandler, jf. § 37–4.

Det nasjonale statsadvokatembetet har også den overordnede påtalemessige ledelse av straffesaksbehandlingen ved Den nasjonale enhet for bekjempelse av organisert og annen alvorlig kriminalitet (Nye Kripes).

Riksadvokaten kan beslutte at statsadvokatembetet skal ha andre nasjonale påtaleoppgaver, herunder ansvar for oppgaver som ikke naturlig hører under noe regionalt statsadvokatembete.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2006.

16. des. Nr. 1574 2005

Forskrift om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler.

Fastsatt ved kgl.res. 16. desember 2005 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–2 første ledd. Fremmet av Utdannings- og forskningsdepartementet. Kunngjort 21. desember 2005.

Kapittel 1. Generelle bestemmelser

§ 1. Virkeområde

Forskriften gjelder de grader og yrkesutdanninger med beskyttet tittel og normert studietid som kan tildeles av institusjoner som går inn under lov om universiteter og høyskoler.

Kapittel 2. Statlige institusjoner

§ 2. Universitetet i Oslo

Universitetet i Oslo kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Bachelor, normert studietid 3 år.
2. Candidata/candidatus medicinae (cand.med.), normert studietid 6 år.
3. Candidata/candidatus psychologiae (cand.psychol.), normert studietid 6 år.
4. Candidata/candidatus theologiae (cand.theol.), normert studietid 6 år.
5. Master, normert studietid 1 1/2–2 år.
6. Master, normert studietid 5 år.

7. Master i rettsvitenskap, normert studietid 5 år.
8. Master of Arts, normert studietid 1–1 1/2 år.
9. Master of Laws, normert studietid 1 år.
10. Philosophiae doctor (ph.d.), normert studietid 3 år.
11. Doctor philosophiae (dr.philos.).

§ 3. Universitetet i Bergen

Universitetet i Bergen kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Bachelor, normert studietid 3 år.
 2. Bachelor, normert studietid 4 år.*
 3. Candidata/candidatus medicinae (cand.med.), normert studietid 6 år.
 4. Candidata/candidatus psychologiae (cand.psychol.), normert studietid 6 år.
 5. Master, normert studietid 1 1/2–2 år.
 6. Master, normert studietid 5 år.
 7. Master i rettsvitenskap, normert studietid 5 år.
 8. Philosophiae doctor (ph.d.), normert studietid 3 år.
 9. Doctor philosophiae (dr.philos.).
- * Omfatter utøvende og skapende musikkutdanning.

§ 4. Universitetet i Tromsø

Universitetet i Tromsø kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Bachelor, normert studietid 3 år.
2. Candidata/candidatus medicinae (cand.med.), normert studietid 6 år.
3. Candidata/candidatus psychologiae (cand.psychol.), normert studietid 6 år.
4. Master, normert studietid 1 1/2–2 år.
5. Master, normert studietid 5 år.
6. Master i rettsvitenskap, normert studietid 5 år.
7. Philosophiae doctor (ph.d.), normert studietid 3 år.
8. Doctor philosophiae (dr.philos.).

§ 5. Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet

Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Bachelor, normert studietid 3 år.
 2. Bachelor, normert studietid 4 år.*
 3. Candidata/candidatus medicinae (cand.med.), normert studietid 6 år.
 4. Candidata/candidatus psychologiae (cand.psychol.), normert studietid 6 år.
 5. Master, normert studietid 1 1/2–2 år.
 6. Master, normert studietid 5 år.
 7. Master of Technology Management, normert studietid 1–1 1/2 år.
 8. Philosophiae doctor (ph.d.), normert studietid 3 år.
 9. Doctor philosophiae (dr.philos.).
- * Omfatter utøvende og skapende musikkutdanning.

§ 6. Universitetet for miljø- og biovitenskap

Universitetet for miljø- og biovitenskap kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Bachelor, normert studietid 3 år.
2. Master, normert studietid 1 1/2–2 år.
3. Master, normert studietid 5 år.
4. Philosophiae doctor (ph.d.), normert studietid 3 år.
5. Doctor philosophiae (dr.philos.).

§ 7. Universitetet i Stavanger

Universitetet i Stavanger kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, og yrkesutdanning, begge med normert studietid som angitt:

Grader:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.
2. Bachelor, normert studietid 3 år.
3. Master, normert studietid 1 1/2–2 år.
4. Master, normert studietid 5 år.
5. Philosophiae doctor (ph.d.), normert studietid 3 år.

Yrkesutdanning:

1. Allmennlærerutdanning, normert studietid 4 år.

§ 8. Arkitektur- og designhøgskolen i Oslo

Arkitektur- og designhøgskolen i Oslo kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Master, normert studietid 5 år.
2. Master, normert studietid 5 1/2 år.*
3. Master, normert studietid 1 1/2–2 år.
4. Master of Arts, normert studietid 1 år.
5. Philosophiae doctor (ph.d.), normert studietid 3 år.

* Omfatter arkitektur.

§ 9. Norges handelshøgskole

Norges handelshøgskole kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.
2. Bachelor, normert studietid 3 år.
3. Master, normert studietid 1 1/2–2 år.
4. Master of Business Administration (MBA), normert studietid 1–1 1/2 år.
5. Master of International Business (MIB), normert studietid 1–1 1/2 år.
6. Philosophiae doctor (ph.d.), normert studietid 3 år.
7. Doctor philosophiae (dr.philos.).

§ 10. Norges idrettshøgskole

Norges idrettshøgskole kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Bachelor, normert studietid 3 år.
2. Master, normert studietid 1 1/2–2 år.
3. Philosophiae doctor (ph.d.), normert studietid 3 år.

§ 11. Norges musikkhøgskole

Norges musikkhøgskole kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Bachelor, normert studietid 3 år.
2. Bachelor, normert studietid 4 år.*
3. Master, normert studietid 1 1/2–2 år.
4. Philosophiae doctor (ph.d.), normert studietid 3 år.

* Omfatter utøvende og skapende musikkutdanning.

§ 12. Norges veterinærhøgskole

Norges veterinærhøgskole kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år
2. Candidata/candidatus medicinae veterinariae (cand.med.vet.), normert studietid 5 1/2–6 år.
3. Master, normert studietid 1 1/2–2 år.
4. Philosophiae doctor (ph.d.), normert studietid 3 år.
5. Doctor philosophiae (dr.philos.).

§ 13. Sámi allaskuvla/Samisk høgskole

Sámi allaskuvla/Samisk høgskole kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, og yrkesutdanning, begge med normert studietid som angitt:

Grader:

1. Bachelor, normert studietid 3 år.

Yrkesutdanning:

1. Allmennlærerutdanning, normert studietid 4 år.

§ 14. Høgskolen i Agder

Høgskolen i Agder kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, og yrkesutdanning, begge med normert studietid som angitt:

Grader:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.
2. Bachelor, normert studietid 3 år.
3. Master, normert studietid 2 år.
4. Master, normert studietid 5 år.

5. Philosophiae doctor (ph.d.), normert studietid 3 år.

Yrkesutdanning:

1. Allmennlærerutdanning, normert studietid 4 år.
2. Faglærerutdanning, normert studietid 4 år.

§ 15. Høgskolen i Akershus

Høgskolen i Akershus kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.
2. Bachelor, normert studietid 3 år.
3. Master, normert studietid 2 år.

§ 16. Høgskolen i Bergen

Høgskolen i Bergen kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, og yrkesutdanning, begge med normert studietid som angitt:

Grader:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.
2. Bachelor, normert studietid 3 år.
3. Master, normert studietid 2 år.

Yrkesutdanning:

1. Allmennlærerutdanning, normert studietid 4 år.

§ 17. Høgskolen i Bodø

Høgskolen i Bodø kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, og yrkesutdanning, begge med normert studietid som angitt:

Grader:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.
2. Bachelor, normert studietid 3 år.
3. Master, normert studietid 2 år.
4. Philosophiae doctor (ph.d.), normert studietid 3 år.

Yrkesutdanning:

1. Allmennlærerutdanning, normert studietid 4 år.

§ 18. Høgskolen i Buskerud

Høgskolen i Buskerud kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, og yrkesutdanning, begge med normert studietid som angitt:

Grader:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.
2. Bachelor, normert studietid 3 år.
3. Master, normert studietid 2 år.

Yrkesutdanning:

1. Allmennlærerutdanning, normert studietid 4 år.

§ 19. Høgskolen i Finnmark

Høgskolen i Finnmark kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, og yrkesutdanning, begge med normert studietid som angitt:

Grader:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.
2. Bachelor, normert studietid 3 år.
3. Master, normert studietid 1 1/2–2 år.

Yrkesutdanning:

1. Allmennlærerutdanning, normert studietid 4 år.

§ 20. Høgskolen i Gjøvik

Høgskolen i Gjøvik kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.
2. Bachelor, normert studietid 3 år.
3. Master, normert studietid 2 år.

§ 21. Høgskolen i Harstad

Høgskolen i Harstad kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.
2. Bachelor, normert studietid 3 år.

§ 22. Høgskolen i Hedmark

Høgskolen i Hedmark kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, og yrkesutdanning, begge med normert studietid som angitt:

Grader:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.
2. Bachelor, normert studietid 3 år.
3. Master, normert studietid 2 år.

Yrkesutdanning:

1. Allmennlærerutdanning, normert studietid 4 år.

§ 23. Høgskolen i Lillehammer

Høgskolen i Lillehammer kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.
2. Bachelor, normert studietid 3 år.
3. Master, normert studietid 2 år.

§ 24. Høgskolen i Molde

Høgskolen i Molde kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.
2. Bachelor, normert studietid 3 år.
3. Master, normert studietid 2 år.
4. Philosophiae doctor (ph.d.), normert studietid 3 år.

§ 25. Høgskolen i Narvik

Høgskolen i Narvik kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.
2. Bachelor, normert studietid 3 år.
3. Master, normert studietid 2 år.

§ 26. Høgskolen i Nesna

Høgskolen i Nesna kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, og yrkesutdanning, begge med normert studietid som angitt:

Grader:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.
2. Bachelor, normert studietid 3 år.

Yrkesutdanning:

1. Allmennlærerutdanning, normert studietid 4 år.
2. Faglærerutdanning, normert studietid 4 år.

§ 27. Høgskolen i Nord-Trøndelag

Høgskolen i Nord-Trøndelag kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, og yrkesutdanning, begge med normert studietid som angitt:

Grader:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.
2. Bachelor, normert studietid 3 år.
3. Master, normert studietid 2 år.

Yrkesutdanning:

1. Allmennlærerutdanning, normert studietid 4 år.

§ 28. Høgskolen i Oslo

Høgskolen i Oslo kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, og yrkesutdanning, begge med normert studietid som angitt:

Grader:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.
2. Bachelor, normert studietid 3 år.
3. Master, normert studietid 2 år.
4. Philosophiae doctor (ph.d.), normert studietid 3 år.

Yrkesutdanning:

1. Allmennlærerutdanning, normert studietid 4 år.

§ 29. Høgskolen i Sogn og Fjordane

Høgskolen i Sogn og Fjordane kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, og yrkesutdanning, begge med normert studietid som angitt:

Grader:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.
2. Bachelor, normert studietid 3 år.
3. Master, normert studietid 2 år.

Yrkesutdanning:

1. Allmennlærerutdanning, normert studietid 4 år.

§ 30. Høgskolen Stord/Haugesund

Høgskolen Stord/Haugesund kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, og yrkesutdanning, begge med normert studietid som angitt:

Grader:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.
2. Bachelor, normert studietid 3 år.
3. Master, normert studietid 2 år.

Yrkesutdanning:

1. Allmennlærerutdanning, normert studietid 4 år.
2. Faglærerutdanning, normert studietid 4 år.

§ 31. Høgskolen i Sør-Trøndelag

Høgskolen i Sør-Trøndelag kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, og yrkesutdanning, begge med normert studietid som angitt:

Grader:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.
2. Bachelor, normert studietid 3 år.
3. Master, normert studietid 2 år.

Yrkesutdanning:

1. Allmennlærerutdanning, normert studietid 4 år.

§ 32. Høgskolen i Telemark

Høgskolen i Telemark kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, og yrkesutdanning, begge med normert studietid som angitt:

Grader:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.
2. Bachelor, normert studietid 3 år.
3. Master, normert studietid 2 år.

Yrkesutdanning:

1. Allmennlærerutdanning, normert studietid 4 år.
2. Faglærerutdanning, normert studietid 4 år.

§ 33. Høgskolen i Tromsø

Høgskolen i Tromsø kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, og yrkesutdanning, begge med normert studietid som angitt:

Grader:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.
2. Bachelor, normert studietid 3 år.
3. Bachelor, normert studietid 4 år.*

Yrkesutdanning:

1. Allmennlærerutdanning, normert studietid 4 år.
2. Faglærerutdanning, normert studietid 4 år.
- * Omfatter utøvende og skapende musikkutdanning.

§ 34. Høgskolen i Vestfold

Høgskolen i Vestfold kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, og yrkesutdanning, begge med normert studietid som angitt:

Grader:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.
2. Bachelor, normert studietid 3 år.
3. Master, normert studietid 2 år.

Yrkesutdanning:

1. Allmennlærerutdanning, normert studietid 4 år.

§ 35. Høgskolen i Volda

Høgskolen i Volda kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, og yrkesutdanning, begge med normert studietid som angitt:

Grader:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.
2. Bachelor, normert studietid 3 år.
3. Master, normert studietid 2 år.

Yrkesutdanning:

1. Allmennlærerutdanning, normert studietid 4 år.

§ 36. Høgskolen i Østfold

Høgskolen i Østfold kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, og yrkesutdanning, begge med normert studietid som angitt:

Grader:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.
2. Bachelor, normert studietid 3 år.
3. Master, normert studietid 2 år.

Yrkesutdanning:

1. Allmennlærerutdanning, normert studietid 4 år.

§ 37. Høgskolen i Ålesund

Høgskolen i Ålesund kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.
2. Bachelor, normert studietid 3 år.

§ 38. Kunsthøgskolen i Bergen

Kunsthøgskolen i Bergen kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Bachelor, normert studietid 3 år.
2. Master, normert studietid 2 år.

§ 39. Kunsthøgskolen i Oslo

Kunsthøgskolen i Oslo kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Bachelor, normert studietid 3 år.
2. Master, normert studietid 2 år.

§ 40. Forsvarets skolesenter

Forsvarets skolesenter kan tildele følgende grad som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Master, normert studietid 2 år.

§ 41. Krigsskolen

Krigsskolen kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.
2. Bachelor, normert studietid 3 år.

§ 42. Luftkrigsskolen

Luftkrigsskolen kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.
2. Bachelor, normert studietid 3 år.

§ 43. Sjøkrigsskolen

Sjøkrigsskolen kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.
2. Bachelor, normert studietid 3 år.

§ 44. Hærens ingeniørhøgskole

Hærens ingeniørhøgskole kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.
2. Bachelor, normert studietid 3 år.

§ 45. Politihøgskolen

Politihøgskolen kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Bachelor, normert studietid 3 år.

Kapittel 3. Private institusjoner**§ 46. Ansgar Teologiske Høgskole**

Ansgar Teologiske Høgskole kan tildele følgende grad som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Bachelor, normert studietid 3 år.

§ 47. Atlantis Medisinske Høgskole

Atlantis Medisinske Høgskole kan tildele følgende grad som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.

§ 48. Baptistenes Teologiske Seminar

Baptistenes Teologiske Seminar kan tildele følgende grad som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Bachelor, normert studietid 3 år.

§ 49. Bergen Arkitekt Skole

Bergen Arkitekt Skole kan tildele følgende grad som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Master, normert studietid 5 år.

§ 50. Betanien diakonale høgskole

Betanien diakonale høgskole kan tildele følgende grad som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Bachelor, normert studietid 3 år.

§ 51. Den Norske Balletthøyskole

Den Norske Balletthøyskole kan tildele følgende grad som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Bachelor, normert studietid 3 år.

§ 52. Den norske Eurytmihøyskole

Den norske Eurytmihøyskole kan tildele følgende grad som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Bachelor, normert studietid 4 år.

§ 53. Det teologiske Menighetsfakultet

Det teologiske Menighetsfakultet kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Bachelor, normert studietid 3 år.
2. Candidata/candidatus theologiae (cand.theol.), normert studietid 6 år.
3. Master, normert studietid 2 år.
4. Philosophiae doctor (ph.d.), normert studietid 3 år.

§ 54. Diakonhjemmet høgskole

Diakonhjemmet høgskole kan tildele følgende grad som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Bachelor, normert studietid 3 år.

2. Master, normert studietid 2 år.

§ 55. Diakonissehjemmets Høgskole

Diakonissehjemmets Høgskole kan tildele følgende grad som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Bachelor, normert studietid 3 år.

§ 56. Dronning Mauds Minne

Dronning Mauds Minne kan tildele følgende grad som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Bachelor, normert studietid 3 år.

§ 57. Fjellhaug Misjonshøgskole

Fjellhaug Misjonshøgskole kan tildele følgende grad som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Bachelor, normert studietid 3 år.
2. Master, normert studietid 2 år.

§ 58. Handelshøgskolen BI

Handelshøgskolen BI kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.
2. Bachelor, normert studietid 3 år.
3. Master, normert studietid 2 år.
4. Master of Business Administration (MBA), normert studietid 1–1 1/2 år.
5. Philosophiae doctor (ph.d.), normert studietid 3 år.

§ 59. Høgskolen i Staffeldtsgate

Høgskolen i Staffeldtsgate kan tildele følgende grad som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Bachelor, normert studietid 3 år.

§ 60. Høgskolen Diakonova

Høgskolen Diakonova kan tildele følgende grad som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Bachelor, normert studietid 3 år.

§ 61. Lovisenberg diakonale høgskole

Lovisenberg diakonale høgskole kan tildele følgende grad som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Bachelor, normert studietid 3 år.

§ 62. Mediehøgskolen Gimlekollen

Mediehøgskolen Gimlekollen kan tildele følgende grad som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.
2. Bachelor, normert studietid 3 år.

§ 63. Misjonshøgskolen

Misjonshøgskolen kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Bachelor, normert studietid 3 år.
2. Candidata/candidatus theologiae (cand. theol.), normert studietid 6 år.
3. Master, normert studietid 2 år.
4. Philosophiae doctor (ph.d.), normert studietid 3 år.

§ 64. Norges Informasjonsteknologiske Høgskole

Norges Informasjonsteknologiske Høgskole kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.
2. Bachelor, normert studietid 3 år.

§ 65. Norsk Lærerakademi Lærerhøgskolen

Norsk Lærerakademi Lærerhøgskolen kan tildele følgende grad som gir rett til tilsvarende tittel, og yrkesutdanning, begge med normert studietid som angitt:

Grad:

1. Bachelor, normert studietid 3 år.

Yrkesutdanning:

1. Allmennlærerutdanning, normert studietid 4 år.

§ 66. Norsk Lærerakademi Bachelor- og masterstudier

Norsk Lærerakademi Bachelor- og masterstudier kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Bachelor, normert studietid 3 år.
2. Master, normert studietid 2 år.

§ 67. NKS Høyskolen

NKS Høyskolen kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.
2. Bachelor, normert studietid 3 år.

§ 68. Rogaland Høgskole

Rogaland Høgskole kan tildele følgende grad som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Bachelor, normert studietid 3 år.

§ 69. Rudolf Steinerhøyskolen

Rudolf Steinerhøyskolen kan tildele følgende grad som gir rett til tilsvarende tittel, med normert studietid som angitt:

1. Bachelor, normert studietid 3 år.
2. Master, normert studietid 2 år.

Kapittel 4. Sluttbestemmelser**§ 70. Endringer**

Departementet kan foreta endringer i forskriften.

§ 71. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

Samtidig oppheves forskrift 11. oktober 2002 nr. 1124 om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved universiteter og høyskoler og forskrift 11. oktober 2002 nr. 1125 om grader og yrkesutdanninger, beskyttet tittel og normert studietid ved høyskoler med eksamensrett etter privathøyskoleloven.

§ 72. Overgangsregler

Studenter som har påbegynt studier etter studieordninger knyttet til grader eller yrkesutdanninger som ble opphevet ved iverksetting av tidligere forskrifter, jf. § 71 andre ledd, kan fullføre studiene og få tildelt grad slik:

- Graden siviløkonom kan tildeles til og med studieåret 2007/2008.
- Grader på høyere nivå kan tildeles til og med studieåret 2006/2007.
- Doktorgrader kan tildeles til og med studieåret 2007/2008.

16. des. Nr. 1575 2005**Forskrift om delvis innlemming av Forsvarets høyskoler under lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler.**

Fastsatt ved kgl.res. 16. desember 2005 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 1–2 tredje ledd. Fremmet av Utdannings- og forskningsdepartementet. Kunngjort 21. desember 2005.

I**§ 1. Formål og virkeområde**

Forskriften gjør lov om universiteter og høyskoler delvis gjeldende for Forsvarets skolesenter, Krigsskolen, Luftkrigsskolen, Sjøkrigsskolen og Hærens ingeniørhøgskole. Formålet er å sidestille disse institusjonene med øvrige statlige institusjoner som loven gjelder for, med hensyn til faglige fullmakter m.m.

§ 2. Definisjoner

Der loven gir myndighet til departementet, forstås i denne forskrift Forsvarsdepartementet i saker etter lovens § 3–2 annet ledd, § 3–2 tredje ledd, § 3–6 femte ledd, § 4–7 tredje ledd, § 11–3 tredje ledd og § 12–2.

Der loven gir myndighet til styret eller rektor, forstås i denne forskrift skolesjefen ved utdanningsinstitusjonen.

§ 3. Bestemmelser som skal gjelde for Forsvarets skolesenter, Krigsskolen, Luftkrigsskolen, Sjøkrigsskolen og Hærens ingeniørhøgskole

Følgende bestemmelser i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler skal gjelde for Forsvarets skolesenter, Krigsskolen, Luftkrigsskolen, Sjøkrigsskolen og Hærens ingeniørhøgskole:

Kapittel 1, § 1–1 til § 1–6. § 1–5 første ledd bokstav b gjelder kun ved ansettelse eller utnevning av sivilt akademisk personell. For militært personell gjelder eksisterende tilsetnings- og forvaltningsbestemmelser.

Kapittel 2, § 2-1 og § 2-2.

Kapittel 3, § 3-1 til § 3-6, § 3-8, § 3-9 og § 3-11.

Kapittel 4, § 4-1 til § 4-3, § 4-4 og § 4-7.

Kapittel 5, § 5-2 og § 5-3.

Kapittel 6, § 6-1 til § 6-7. Reglene i § 6-3 til § 6-6 gjelder med de tilpasninger som følger av gjeldende tilsettings- og forvaltningsregler for sivilt og militært personell.

Kapittel 7, § 7-6 gjelder med de begrensninger som er angitt i denne forskrifts § 3.

Kapittel 11, § 11-1 til § 11-3. Reglene gjelder med de tilpasninger som følger av gjeldene tilsettings- og forvaltningsregler for sivilt og militært personell.

Kapittel 12, § 12-1 og § 12-2.

§ 4. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft straks.

II

Forskrift 6. juni 2003 nr. 673 om delvis innlemming av Forsvarets høyskoler under lov av 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler oppheves.

16. des. Nr. 1576 2005

Forskrift om delvis innlemming av Politihøgskolen under lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler.

Fastsatt ved kgl.res. 16. desember 2005 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 1-2 tredje ledd. Fremmet av Utdannings- og forskningsdepartementet. Kunngjort 21. desember 2005.

I

§ 1. *Formål og virkeområde*

Forskriften gjør lov om universiteter og høyskoler delvis gjeldende for Politihøgskolen. Formålet er å sidestille Politihøgskolen med øvrige institusjoner som loven gjelder for, med hensyn til faglige fullmakter m.m.

§ 2. *Definisjoner*

Der loven gir myndighet til departementet, forstås i denne forskrift Justis- og politidepartementet i saker etter lovens § 3-2 annet ledd, § 3-6 femte ledd, § 4-7 tredje ledd og § 12-2.

§ 3. *Bestemmelser som skal gjelde for Politihøgskolen*

Følgende bestemmelser i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler skal gjelde for Politihøgskolen:

§ 1-1 og § 1-3 til § 1-6.

§ 2-1 og § 2-2.

Kapittel 3 med unntak fra § 3-7 første, annet, fjerde, femte og sjuende ledd og § 3-10.

Kapittel 4 med unntak for § 4-6 og § 4-8 til § 4-11.

Kapittel 5 med unntak for § 5-1.

Kapittel 6 med unntak for § 6-3 første, annet, fjerde og femte ledd og § 6-4 annet og fjerde ledd.

§ 12-1 og § 12-2.

§ 4. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft straks.

II

Forskrift 18. juni 2004 nr. 917 om delvis innlemming av Politihøgskolen under lov 12. mai 1995 nr. 22 om universiteter og høyskoler oppheves.

19. des. Nr. 1577 2005

Forskrift om regulering av fisket etter brisling i 2006.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 19. desember 2005 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5 og § 9 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 21. desember 2005.

Kapittel 1. Fiskeforbud og kvoter

§ 1. *Generelt forbud*

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande brisling i følgende områder:

1. I ICES statistikkområde IV i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone og i EU-sonen. Med

statistikkområde i første punktum forstås i denne forskriften statistikkområde IV vest for en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr.

2. I Norges indre farvann, sjøterritorium, og i ICES statistikkområde IIIa i Skagerrak utenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene i området avgrenset i vest av en rett linje gjennom Hanstholmen fyr og Lindesnes fyr og i sør av en rett linje fra Hansenøre til Grubens Spids, fra Korshage til Spodsbjerg og fra Gilbjerg Hoved til Kullen.

§ 2. Totalkvoter

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy med ringnottillatelse og nordsjø-/industritrållatelse fiske og lande inntil 10.000 tonn havbrisling i EU-sonen.

Uten hinder av forbudet i § 1 kan Fiskeridirektoratet når kvantumet i første ledd er beregnet oppfisket, åpne for fiske etter brisling i Norges økonomiske sone vest for en rett linje mellom Hanstholmen fyr og Lindesnes fyr.

Uten hinder av forbudet i § 1 punkt 2, kan fartøy som nevnt i § 7 fiske og lande inntil 3.900 tonn brisling i Skagerrak.

Kapittel 2. Fiske med ringnotfartøy og nordsjø-/industritrålfartøy

§ 3. Vilkår om meldeplikt, mv. ved fiske i EU-sonen

Fartøy skal før det tar utseiling til fisket i EU-sonen gi melding til Norges Sildesalgslag om utseiling. Starttidspunkt for melding er 1. januar 2006 kl. 1200.

Fartøy som har tatt utseiling skal rapportere daglig kl. 1200 til Norges Sildesalgslag om fangst siden siste melding. Fartøy skal melde utseiling av EU-sonen til Norges Sildesalgslag.

Norges Sildesalgslag kan fastsette utseilingsstopp. Dersom det etter eventuell utseilingsstopp gjenstår et kvantum kan Norges Sildesalgslag tillate nye fartøy å delta. Slik utseiling skjer i den rekkefølge som fartøyene har gitt melding i henhold til første ledd. Fartøy som har fått tillatelse må nytte denne omgående.

§ 4. Maksimalkvote ved fiske i EU-sonen

Fartøy som fyller vilkårene i § 3 første ledd har en maksimalkvote på 800 tonn. Fiskeridirektoratet kan endre maksimalkvoten.

§ 5. Bifangst

Havbrislingfangster kan inneholde inntil 10% sild i vekt ved landing.

Kapittel 3. Fiske med kystnotfartøy

§ 6. Kystbrislingfisket

Uten hinder av forbudet i § 1 kan kystnotfartøy som fyller vilkårene i § 7 og § 8 fiske brisling i Norges indre farvann og sjøterritorium såfremt det i henhold til fredningsbestemmelsene i forskrift 13. november 1961 nr. 3 om fredning av brisling og hermetisk nedlegging av brisling og småsild eller oppmalingsforbudet i forskrift 22. desember 2004 nr. 1878 om utøvelse av fisket i sjøen § 49, er adgang til å fiske kystbrisling.

§ 7. Vilkår for å delta

For å kunne delta i kystbrislingfisket må følgende vilkår være oppfylt:

- a) Fartøyet må være registrert i merkeregisteret, ha en største lengde på eller under 27,50 meter med mindre Fiskeridirektoratet har gitt tillatelse til å forlenge fartøyet av sikkerhetsmessige årsaker, og ha en lastekapasitet på 1500 hl eller mindre.
- b) Eier av fartøyet må være ført på blad B i fiskermanntallet.
- c) Eier må ha minst to års erfaring fra brislingfiske, og må stå om bord under brislingfisket.
- d) Fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt med bruk for fiske med not etter brisling. Fartøy som utøver fiske ved lysing skal ha særskilt lysebåt.

Dersom ikke alle vilkårene er oppfylt til enhver tid, vil adgangen til å delta falle bort.

Unntatt fra vilkårene i første ledd bokstav b) er fiske med landnot i kombinasjon med jordbruk, når eier har levert brisling til hermetikkindustrien i minst to av årene 1987, 1988 eller 1989.

Uten hinder av vilkåret i bokstav b) jf. bokstav c), kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi dispensasjon til bas eller hovedsmann med tradisjonelt brislingbruk og kontrakt om leie av fartøy, dersom det foreligger særlige forhold. Enheten som gis dispensasjon må samlet fylle vilkårene for deltakelse.

§ 8. Godkjenning

Eier og fartøy må ha særskilt godkjenning for 2006 fra Fiskeridirektoratets regionkontor som viser at vilkårene for å delta er oppfylt. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Fiskeridirektoratet kan gi utfyllende bestemmelser vedrørende kravet til egnethet, bemanning, utstyr og fremstilling for kontroll.

Kapittel 4. Fellesbestemmelser

§ 9. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når total- eller områdekvote som nevnt i § 2 er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel 5. Stengte områder

§ 10. Stopp i fisket etter havbrisling

Det er forbudt å fiske havbrisling i EU-sonen og i Norges økonomiske sone vest for en rett linje mellom Hanstholmen fyr og Lindesnes fyr fra og med 1. april til og med 31. juli.

Kapittel 6. Straff og ikrafttredelse

§ 11. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 12. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2006 og gjelder til og med 31. desember 2006.

20. des. Nr. 1578 2005

Forskrift om renter ved forsinket betaling.

Fastsatt av Finansdepartementet 20. desember 2005 med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. § 3 første ledd og delegeringsvedtak 12. desember 2003 nr. 1509. Kunngjort 21. desember 2005.

I

Med hjemmel i lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling m.m. § 3 første ledd fastsettes forsinkelsesrenten til 9,25 prosent p.a.

II

Forskriften trer i kraft 1. januar 2006. Fra sammen tidspunkt oppheves forskrift 30. juni 2005 nr. 728 om renter ved forsinket betaling.

20. des. Nr. 1579 2005

Vedtak om endring i Stortingets skattevedtak for inntektsåret 2005.

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 20. desember 2005 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 litra a. Kunngjort 21. desember 2005.

I Stortingets skattevedtak 25. november 2004 nr. 1547 for inntektsåret 2005 gjøres følgende endring:

§ 3–3 skal lyde:

§ 3–3. Skatt til staten og det felleskommunale skattefondet for selskaper og innretninger

Selskaper og innretninger som nevnt i skatteloven § 2–36 annet ledd, svarer skatt til staten med 28 pst. og til det felleskommunale skattefondet med 0 pst. av inntekten, fastsatt etter reglene i skatteloven.

21. des. Nr. 1580 2005

Delvis ikraftsettning av lov 21. desember 2005 nr. 131 om oppheving av lausgjengarlova og om endringer i straffelova o.a. (eige straffebod mot vald i nære relasjonar o.a.) og delvis ikraftsettning av lov 20. mai 2005 nr. 28 om straff (straffeloven).

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2005 med heimel i lov 21. desember 2005 nr. 131 om oppheving av lausgjengarlova og om endringer i straffelova o.a. (eige straffebod mot vald i nære relasjonar o.a.) del IX og lov 20. mai 2005 nr. 28 om straff (straffeloven) § 101. Fremja av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 21. desember 2005.

Lovvedtaket del II–VI og VIII trer i kraft 1. januar 2006. Det same gjeld lovvedtaket del I, med unntak for opphevinga av lausgjengarlova § 11.

Lovvedtaket del VII § 102 nr. 1 trer i kraft 1. januar 2006. Lovvedtaket del VII for øvrig trer i kraft samtidig som lov 20. mai 2005 nr. 28 om straff (straffeloven) første del.

Lov 20. mai 2005 nr. 28 om straff (straffeloven) § 102 nr. 1–3 og 7 trer i kraft 1. januar 2006.

21. des. Nr. 1581 2005**Delegering av myndighet til Finansdepartementet etter lov om obligatorisk tjenstepensjon.**

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2005 med hjemmel i lov 21. desember 2005 nr. 124 om obligatorisk tjenstepensjon. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 21. desember 2005.

Kongens myndighet etter lov 21. desember 2005 nr. 124 om obligatorisk tjenstepensjon delegeres til Finansdepartementet.

9. des. Nr. 1582 2005**Forskrift om endring i forskrift om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr.**

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 9. desember 2005 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–14 fjerde ledd. Kunngjort 23. desember 2005.

I

I forskrift 18. april 1997 nr. 330 om stønad til dekning av utgifter til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr gjøres følgende endring:

§ 7 første ledd punkt 2 første ledd skal lyde:

2. Medlemmet skal betale en egenandel på 36 prosent av reseptbeløpet, men ikke mer enn 500 kroner pr. resept. Barn under 12 år og minstepensjonister skal ikke betale egenandel. Rikstrygdeverket kan fastsette retningslinjer for hvilke personer som regnes som minstepensjonister. Ved reitererte resepter skal det betales ny egenandel etter utlevering av et kvantum svarende til tre måneders forbruk av legemidlet.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2006.

13. des. Nr. 1583 2005**Forskrift (Nr. 130) om overgangsregler ved beregning av forhøyet merverdiavgift på næringsmidler, persontransporttjenester mv., kinofremvisninger og kringkastingsavgift fra 1. januar 2006.**

Kunngjort 23. desember 2005.

Fastsatt av Skattedirektoratet 13. desember 2005 med hjemmel i lov 19. juni 1969 nr. 66 om merverdiavgift § 75 og delegeringsvedtak 18. desember 1992 nr. 4336.

Innledning

§ 1. Denne forskrift gjelder for næringsdrivende som er registreringspliktige etter kap. VII i lov om merverdiavgift. Fra 1. januar 2006 er satsen for næringsmidler øket fra 11 prosent til 13 prosent og satsen for persontransporttjenester mv., kinofremvisninger og kringkastingsavgift fra 7 prosent til 8 prosent.

§ 2. Det skal beregnes 13 prosent eller 8 prosent merverdiavgift av varer og tjenester som nevnt i § 1 andre ledd som leveres eller uttas etter 31. desember 2005. Slike varer og tjenester som leveres før 1. januar 2006 skal avgiftsberegnes med 11 prosent eller 7 prosent selv om faktura sendes etter denne dato.

Næringsdrivende som pr. 31. desember 2005 har fakturert løpende ytelser som skal leveres etter 31. desember 2005, med 11 prosent eller 7 prosent, må avgiftsberegne ytelser som nevnt med 13 prosent eller 8 prosent. Avgiften skal medtas i første termin etter avgiftsforhøyelsen.

Kapittel 1. Hovedbestemmelse

§ 3. Næringsdrivende må i regnskapet eller i særskilte notater pr. 31. desember 2005 foreta slik registrering av kreditt- og kontantomsetning at det kan foretas riktig beregning av avgift på omsetning av varer og tjenester som nevnt i § 1 andre ledd som er levert henholdsvis før 1. januar 2006 og etter 31. desember 2005.

Kapittel 2. Leverte, ikke fakturerte ytelser pr. 31. desember 2005

§ 4. Næringsdrivende som pr. 31. desember 2005 har levert varer eller tjenester av en slik art at det skal benyttes reduserte satser uten at faktura er sendt, skal utarbeide en oppstilling over leverte, ikke fakturerte ytelser som nevnt, pr. 31. desember 2005.

Oppstillingen skal for hver ytelse vise leveringsdato, kundes/oppleggers navn, adresse, ytelsens art og avtalt vederlag.

Oppstillingen skal oppbevares i 10 år.

§ 5. Næringsdrivende som nevnt i § 4 skal senest innen utgangen av januar 2006 fakturere de leverte, ikke fakturerte ytelsene pr. 31. desember 2005. Omsetningen, som skal avgiftsberegnes med 11 prosent eller 7 prosent, skal medtas i den ordinære omsetningsoppgave.

§ 6. Ved regnskapsføringen etter 31. desember 2005 må omsetning som gjelder leverte, ikke fakturerte ytelser av en slik art at det skal benyttes reduserte satser pr. 31. desember 2005 skilles ut. Dette kan gjøres ved føring av beløpene på egne konti, ved særskilt merking av beløpene eller ved særskilte noteringer.

Kapittel 3. Korreksjoner som gjelder omsetning før 1. januar 2006

§ 7. Korreksjoner som følge av heving av kjøp, tap på utestående fordringer, innbetalinger på tidligere avskrevne fordringer o.l., etter 31. desember 2005 som gjelder omsetning/leveranser før 1. januar 2006, skal medtas i den ordinære omsetningsoppgave. Andre korreksjoner etter 31. desember 2005 som følge av feil i omsetningsoppgaven i tiden før 1. januar 2006 skal oppgis i egen oppgave (tilleggsoppgave).

§ 8. Ved regnskapsføringen etter 31. desember 2005 må korreksjoner som gjelder omsetning/leveranser før 1. januar 2006 av en slik art at det er benyttet reduserte satser skilles ut. Dette kan gjøres ved føring av beløpene på egne konti, ved særskilt merking av beløpene eller ved særskilte noteringer.

Kapittel 4. Ikrafttredelse

§ 9. Denne forskrift trer i kraft straks.

14. des. Nr. 1584 2005

Forskrift om internkontroll for kommunens oppgaver etter lov om barneverntjenester.

Fastsatt av Barne- og familiedepartementet 14. desember 2005 med hjemmel i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester § 2–1 annet ledd. Kunngjort 23. desember 2005.

§ 1. Formål

Formålet med forskriften er å sikre at kommunen utfører oppgavene sine i samsvar med krav fastsatt i lov eller i medhold av lov.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder alle kommunens oppgaver etter lov om barneverntjenester.

§ 3. Definisjon

I denne forskriften betyr internkontroll systematiske tiltak som skal sikre at barneverntjenestens aktiviteter planlegges, organiseres, utføres og vedlikeholdes i samsvar med krav fastsatt i eller i medhold av lov om barneverntjenester.

§ 4. Innholdet i internkontrollen

Internkontrollen skal tilpasses barneverntjenestens størrelse, egenart, aktiviteter og risikoforhold og ha det omfang som er nødvendig for å etterleve krav fastsatt i eller i medhold av lov om barneverntjenester.

Internkontroll innebærer at kommunen blant annet skal:

- a) beskrive hvordan barneverntjenesten er organisert, samt barneverntjenestens hovedoppgaver og mål, herunder mål for forbedringsarbeidet. Det skal klart fremgå hvordan ansvar, oppgaver og myndighet er fordelt,
- b) sikre at arbeidstakerne har tilgang til og kunnskap om aktuelle lover og forskrifter som gjelder for barneverntjenesten,
- c) sørge for at arbeidstakerne har tilstrekkelig kunnskap og ferdigheter innenfor fagområdet, samt om barneverntjenestens internkontroll,
- d) sørge for at arbeidstakerne og oppdragstakerne medvirker slik at samlet kunnskap og erfaring utnyttes,
- e) gjøre bruk av erfaringer fra barn og foreldre til forbedring av barneverntjenesten,
- f) skaffe oversikt over områder i barneverntjenesten hvor det er fare for svikt eller mangel på oppfyllelse av myndighetskrav,
- g) utvikle, iverksette, kontrollere, evaluere og forbedre nødvendige prosedyrer, instruksjer, rutiner eller andre tiltak for å avdekke, rette opp og forebygge overtredelse av barnevernlovgivningen,
- h) foreta systematisk overvåking og gjennomgang av internkontrollen for å sikre at den fungerer som forutsatt og bidrar til kontinuerlig forbedring i barneverntjenesten.

§ 5. Dokumentasjon

Internkontrollen må kunne dokumenteres i den form og det omfang som er nødvendig på bakgrunn av barneverntjenestens størrelse, aktiviteter og risikoforhold.

Dokumentasjonen skal til enhver tid være oppdatert og tilgjengelig.

§ 6. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2006.

15. des. Nr. 1585 2005**Forskrift om studier og eksamener ved Høgskolen i Tromsø.**

Fastsatt av styret ved Høgskolen i Tromsø 15. desember 2005 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–3, § 3–4, § 3–5, § 3–8, § 3–9 og § 3–10. Kunngjort 23. desember 2005.

Kapittel 1. Innledende bestemmelser**§ 1. Virkeområde**

Denne forskrift gjelder for alle studier og eksamener ved Høgskolen i Tromsø. For studier hvor det er fastsatt nasjonale rammeplaner med bestemmelser om eksamener som avviker fra denne forskrift, gjelder rammeplanens bestemmelser.

§ 2. Utfyllende regler

1. Høgskoledirektøren kan fastsette utfyllende regler innenfor rammene av denne forskrift. Avdelingsstyrene kan fastsette utfyllende regler til denne forskrift for studier de er faglig ansvarlige for. For studietilbud som tilbys i samarbeid mellom flere avdelinger, skal utfyllende regler godkjennes av samtlige avdelinger. Høgskoledirektøren skal underrettes ved fastsettelse og/eller revisjon av utfyllende regler etter denne forskrift.

2. Der myndighet etter denne forskrift er gitt avdelingene, tilligger myndigheten dekan eller den vedkommende bemyndiger.

§ 3. Definisjoner**1. Student**

Person som er tatt opp til fag eller studium ved Høgskolen i Tromsø i henhold til lov om universiteter og høyskoler § 3–6 og § 3–7, og som har betalt semesteravgift etter lov om studentsamskipnader § 12.

2. Studierett

Rettigheter knyttet til et studium, så som rett til organisert veiledning, gruppeundervisning mv. Studieretten tildeles etter høgskolens tilbud om studieplass og studentens aksept av denne.

3. Privatist

Person som går opp til eksamen etter lov om universiteter og høyskoler § 3–10 uten å være tildelt studierett. Privatistretten begrenser seg til adgangen til å delta i offentlige forelesninger og til å gå opp til eksamen.

4. Rammeplan

En nasjonal plan fastsatt av Utdannings- og forskningsdepartementet. Planen beskriver læringsmål, faglig innhold, oppbygging og gjennomføring av yrkesutdanninger.

5. Fagplan

En plan som konkretiserer det faglige innholdet i studier som reguleres av rammeplaner.

6. Studieplan

En plan som beskriver læringsmål, faglig innhold, oppbygging og gjennomføring av studier som ikke reguleres av nasjonale rammeplaner.

7. Studiepoeng

Mål på arbeidsmengde. 60 studiepoeng tilsvarer arbeidsinnsatsen for et studieår.

8. Studieprogram

Ett- eller flerårig studieløp som fører frem til en avsluttende eksamen eller grad med et definert innhold i henhold til rammeplan, fag- eller studieplan.

9. Bachelor

Et studium på (minimum) 180 studiepoeng som fyller kravene for graden bachelor.

10. Utdanningsplan

Individuell plan for gjennomføringen av et studieprogram. Planen inngås mellom den enkelte student og institusjonen.

11. Fag

Samling av emner som er beslektet og er samlet under en felles betegnelse.

12. *Emne*

Den minste studiepoenggivende enhet som kan inngå i en emnegruppe, et studieprogram eller en grad. Emnet kan være av teoretisk eller praktisk art.

13. *Emnegruppe*

Kombinasjon av emner fra ett, eller flere fagområder som utgjør en samlet enhet.

14. *Obligatoriske arbeidskrav*

Krav som fremgår av den enkelte fag- eller studieplan, og som må være oppfylt for å kunne avlegge eksamen.

15. *Eksamen*

Eksamen er betegnelse på en prøve eller vurdering når resultatet skal inngå på vitnemålet, innregnes i en karakter på vitnemålet eller karakterutskrift. Eksamen etter denne forskrift, omfatter alle former for eksamener og prøver med mindre annet går frem av sammenhengen.

16. *Prøve*

Med prøve menes forprøver, praksis, arbeidskrav og lignende når resultatet fra prøven ikke skal inntas på vitnemålet eller medregnes i en karakter på vitnemålet eller karakterutskrift jf. foregående ledd.

17. *Utsatt eksamen*

Eksamen som arrangeres for studenter med gyldig forfall på ordinær eksamen.

18. *Kontinuasjon*

Eksamensordning som gir studenter som har gjennomført, men ikke bestått eksamen, anledning til å avlegge ny eksamen i samme eller påfølgende semester.

§ 4. *Studieåret*

1. Ved Høgskolen i Tromsø har semestrene normalt denne varighet;
 - Høstsemesteret, ca. 15. august til ca. 20. desember.
 - Vårsemesteret, ca. 2. januar til ca. 20. juni.
2. I denne perioden skal undervisning gjennomføres, eksamen avholdes og avsluttende vurdering foretas. Ulike typer prøver som er nødvendig for å påbegynne studier kan avholdes før semesterstart.

Kapittel 2. Grader og yrkesutdanninger – fag- og studieplaner

§ 5. *Grader og yrkesutdanninger*

Høgskolen i Tromsø kan tildele følgende grader som gir rett til tilsvarende tittel:

Grader:

- Bedriftsøkonom, normert studietid 1 år.
- Høgskolekandidat, normert studietid 2 år.
- Bachelor, normert studietid 3 år.
- Bachelor, normert studietid 4 år.

Høgskolen i Tromsø kan i tillegg gi utdanninger med rett til yrkestittel.

§ 6. *Graden bachelor*

1. Bachelorgraden oppnås på grunnlag av:
 - a) *Rammeplanstyrte utdanninger:* Fullført 3-årig studium (180 studiepoeng) med nasjonalt fastsatt rammeplan, eller
 - b) *Andre studietilbud med faste studieløp:* Fullført 3-årig studium (180 studiepoeng) eller 4-årig studium (240 studiepoeng) med plan fastsatt av styret for Høgskolen i Tromsø. Kravene til dybde og bredde i bokstav c må være oppfylt.
 - c) *Øvrige studieløp:* Fullført 3-årig normert studium (180 studiepoeng) som består av yrkesrettet utdanning eller fordypning i fag eller emnegrupper av et omfang på minimum 90 studiepoeng kombinert med maksimum 30 studiepoeng frittstående emner. Forøvrig må utdanningen bestå av fag eller emnegrupper av minimum 30 studiepoengs omfang.
2. Innenfor bachelorgraden kan det ikke inngå mer enn 10 studiepoeng faglig overlapping. Overlapping utover 10 studiepoeng må kompenseres.
3. Studenter som oppfyller vilkårene for bachelorgrad, men som ikke har fullført studieprogram som automatisk utløser graden, kan søke om graden forutsatt at studenten har avlagt minst 60 sp. ved Høgskolen i Tromsø.
4. Klage over avslag på tildeling av bachelorgrad i henhold til denne forskrift behandles av styrets klagenemnd. Klagenemndas vedtak er endelig.

§ 7. *Etablering og nedleggelse av studietilbud*

1. Avdelingsstyret vedtar opprettelse av studietilbud med inntil 15 studiepoeng. Studiekvalitetsutvalget vedtar opprettelse av studietilbud med et omfang på 16– 59 studiepoeng. Høgskolestyret vedtar opprettelse av studietilbud

med et omfang på 60–180 studiepoeng. Studier på mer enn 180 studiepoeng opprettes av fagdepartementet etter søknad.

2. Høgskolestyret kan gi regler for fremgangsmåten ved opprettelse eller nedleggelse av studietilbud.

§ 8. Fastsetting og revisjon av fag- og studieplaner

1. Det skal fastsettes fag- eller studieplaner for alle studier/studieprogrammer som tilbys ved Høgskolen i Tromsø. Det tilligger avdelingsstyret å fastsette og/eller revidere fag- og studieplaner for det faglige innholdet i studiene, herunder bestemmelser om obligatoriske arbeidskrav, praksis, vurderingsformer mv.

2. For studietilbud som tilbys i samarbeid mellom flere avdelinger, skal godkjenning og/eller revisjon av fag- og studieplaner godkjennes av samtlige avdelingsstyret.

3. Endringer i fag- eller studieplaner gis virkning fra neste studieår. Mindre endringer i pensum kan foretas underveis i studiet.

4. Studiekvalitetsutvalget kan gi nærmere regler for innholdet i fag- og studieplaner.

Kapittel 3. Studierett, permisjon og utdanningsplan mv.

§ 9. Studierett

1. Studierett tildeles den som har fått innvilget opptak til et studium etter reglene i lov om universiteter og høyskoler § 3–6 og § 3–7, og som har akseptert tilbud om studieplass. Studieretten gjelder for det studieprogram som studenten er tatt opp til. Studieretten kan også begrenses til ett eller flere emner som inngår i studieprogrammet.

2. Studenten må betale semesteravgift og gjennomføre semesterregistreringen. Studenter som er tatt opp til et studieprogram med utdanningsplan må i tillegg bekrefte utdanningsplanen hvert semester innen fastsatt registreringsfrist for å beholde studieretten.

3. Studieretten kan beholdes i inntil ett år utover normert studietid i det aktuelle hel- eller deltidsstudiet, med mindre det fremgår av den enkelte fag- eller studieplan at studieretten kan beholdes for flere år ut over normert studietid. I tidsberegningen på ett år utover normert studietid inngår ikke utsatt studiestart, faglige forsinkelser, midlertidig utestengelse eller permisjoner.

§ 10. Opphør av studierett og ny studierett

1. Vedtak om tap av studierett fattes av avdelingsstyret, og studenten skal ha skriftlig varsel i rimelig tid før saken avgjøres. Klage på avdelingsstyrets vedtak avgjøres av styrets klagenemnd.

2. En studierett opphører når studenten;

- a) har overskredet grensene for normert studietid, eller
- b) ikke har produsert studiepoeng i løpet av de to siste studieår, eller
- c) har brukt opp sine forsøk til eksamen eller praksisperiode jf. § 22.

3. For studenter som er tatt opp til en utdanning av inntil to års varighet gjelder i tillegg at studenten må ha avlagt studiepoeng i løpet av siste studieår for å beholde studieretten. Dette gjelder likevel ikke dersom en av unntaksgrunnene i § 9, 3. ledd foreligger.

4. En student som mister studieretten etter bokstav a og b, kan søke om å få tildelt studierett på nytt. Studenten må søke om opptak på ordinær måte og i henhold til gjeldende frister.

§ 11. Overføring av studierett mellom læresteder

1. En student kan søke om å få overført sin studierett fra et annet lærested til Høgskolen i Tromsø når:

- a) studenten har tatt utdanning som kan innpasses i et studium ved Høgskolen i Tromsø jf. § 14, og
- b) det er ledig plass på det enkelte studium.

2. Søknader om overføring av studierett behandles av avdelingene. Avdelingsstyret kan gi utfyllende regler om behandlingen av saker etter denne paragraf.

§ 12. Studiepermisjon

1. Avdelingen behandler søknader om permisjon. Fristen for å søke om permisjon fra studiet er de samme som for semesterregistreringen. Når særlige grunner foreligger kan avdelingen dispensere fra fristen.

2. Permisjon gis normalt for ett år om gangen, og ikke for mer enn to år i løpet av studiet. Som permisjonsgrunn regnes f.eks. militærtjeneste, svangerskap, fødsel/adopsjon, omsorg for små barn, sykdom eller andre tungtveiende grunner.

3. Studenten skal ha rett til å gjenoppta sine studier på tilsvarende nivå som før permisjonen.

4. Avdelingene kan fastsette utfyllende regler til denne paragraf.

§ 13. Utdanningsplan

1. Det skal utarbeides utdanningsplan for studenter som tas opp til studier med et omfang på 60 studiepoeng eller mer. Utdanningsplanen skal inneholde bestemmelser om høgskolens forpliktelser ovenfor studenten, og studentens forpliktelser ovenfor høgskolen og medstudenter.

2. Utdanningsplanen skal vise til innholdet i studiet, og forventet progresjon for gjennomføringen av studiet på normert tid som heltids- eller deltidsstudent.

3. Utdanningsplanen kan endres etter avtale mellom avdeling og student. Dersom studentens progresjon blir annerledes den det som opprinnelig var forutsatt, skal planen endres slik at studenten unngår ytterligere forsinkelse. Planen må bekreftes hvert semester jf. § 9, 2. ledd.

§ 14. Godskrivning og innpassing av utdanning

1. Avdelingene behandler søknader om innpassing til videre studier på grunnlag av ekstern utdanning eller realkompetanse. Utdanning som ønskes innpasset i et studium ved Høgskolen i Tromsø må være på universitets- eller høgskolenivå.

2. Avdelingene avgjør søknader om godkjenning av annen høyere utdanning som faglig jevngrad med utdanning som tilbys ved Høgskolen i Tromsø.

§ 15. Fritak fra emne

Avdelingene kan etter søknad innvilge fritak for emner som inngår i studieprogrammet når det godtgjøres at tilsvarende eksamen eller prøve er tatt ved høgskolen eller annen institusjon. Dokumentasjon av realkompetanse kan også gi grunnlag for fritak.

§ 16. Faglig overlapping, reduksjon i studiepoeng

Dersom en student blir vurdert i emner der innholdet helt eller delvis dekker et tidligere avlagt og bestått emne, skal summen av studiepoengene for disse emnene reduseres forholdsmessig. Avdelingene fattar vedtak om omfanget av reduksjonen.

Kapittel 4. Eksamensoppmelding og vilkår for å avlegge eksamen**§ 17. Rett til å melde seg opp til eksamen**

1. Studenter som er opptatt til et fag, emne eller studium ved Høgskolen i Tromsø kan melde seg opp til de eksamener og prøver som inngår i studieprogrammet så fremt de ellers fyller vilkårene i dette kapittel.

2. Avdelingsstyret kan bestemme at obligatoriske arbeidskrav må være oppfylte, at bestemte eksamener eller prøver må være bestått før eksamen kan avlegges. Opplysninger om dette skal være tatt inn i fag- eller studieplanen, samt studentens utdanningsplan. Kandidater som ikke fyller vilkårene kan nektes adgang til eksamen, prøve eller videre studier.

3. Semesteravgift til studentsamskipnaden må være betalt før kandidaten kan avlegge eksamen eller prøve. Avdelingen kan bestemme at også særskilt fastsatt avgift for læringsmidler, vederlag for vernet materiale etter opphavsrettslovgivningen og eventuell studieavgift må være betalt før kandidaten kan avlegge eksamen eller prøve.

§ 18. Privatisters adgang til å avlegge eksamen

1. Person som fyller kravene til opptak, men som ikke er tatt opp på studiet, kan søke avdelingen om å avlegge eksamen i et fag, emne eller emnegruppe som privatist jf. § 3, 3. ledd.

2. Søknad om status som privatist, oppmelding til eksamen og betaling av privatistgebyr og semesteravgift må skje i henhold til fastsatte frister.

§ 19. Kunngjøring og oppmelding til eksamen

1. Eksamener og prøver avholdes i henhold til kunngjort fag- og studieplan innenfor de studium og emner som det tilbys undervisning i. Tid og sted for den enkelte eksamen fastsettes og kunngjøres av den enkelte avdeling. Den enkelte student er selv ansvarlig for å kontrollere at han/hun er oppmeldt til eksamen.

2. Eksamenskandidater må registrere seg som student og melde seg opp til eksamen innen 15. september i høstsemesteret og innen 15. februar i vårsemesteret. For studier med oppstart etter 15. oktober i høstsemesteret eller 15. februar i vårsemesteret, må eksamensoppmeldingen være foretatt innen 14 dager etter studiestart. Oppmelding til eksamen foretas ved å bekrefte utdanningsplanen på studentweb.

3. Avdelingen kan også fastsette om oppmelding til eksamen skal skje kollektivt, og for hvilke studier eller emner dette gjelder. Kollektiv oppmelding omfatter alle studenter som er registrerte og har betalt semesteravgift og eventuell materiell- og/eller studieavgift innen de fastsatte frister, utenom de som har meldt fra skriftlig at de har sluttet. I studium eller emner som ikke har kollektiv oppmelding, skal det være individuell oppmelding til hver enkelt eksamen eller prøve.

4. Kontinuasjoneksamen og utsatt eksamen avholdes ved behov jf. § 30 og § 31. Tid og sted fastsettes av den enkelte avdeling og kunngjøres ved oppslag på høgskolens hjemmesider, eller ved direkte meddelelse til dem det gjelder.

5. Avdelingen fastsetter frister for innleveringen av obligatoriske rapporter, oppgaver, arbeidskrav e.l. og meddeles direkte til dem det gjelder. Avdelingen kan i særlige tilfeller gi dispensasjon fra innleveringsfristen. Avslag på søknad om dispensasjon kan påklages til avdelingsstyret.

§ 20. Dispensasjon fra fristene for registrering, eksamensoppmelding og særordning ved eksamen

1. Avdelingene kan dispensere fra fristene for registrering, eksamensoppmelding og særordninger ved eksamen i følgende tilfeller:

- ved sykdom dokumentert ved legeattest,
- ved dødsfall i nærmeste familie,
- den/de eksamener det gjelder vil føre til fullført yrkesutdanning eller grad ved Høgskolen i Tromsø, dvs. være den eneste gjenstående eksamen innen graden eller yrkesutdanningen,
- dispensasjon kan også gis i andre særlige tilfeller.

2. Søknader som mottas senere enn tre uker etter at fristen har utløpt, behandles ikke. Avslag på søknad om dispensasjon kan påklages. Avdelingsstyret er klageinstans.

§ 21. Praksisvurdering

1. Dersom det i løpet av praksisperioder e.l. viser seg at studenten står i fare for ikke å bestå vurderingen, skal studenten varsles om dette. I varselet skal studenten gjøres oppmerksom på hva som er påkrevd for å bli vurdert til bestått.

2. Varselet skal gis skriftlig og på et tidspunkt som gir studenten mulighet til å oppfylle målene og bestå praksisperioden. Studenten skal gis anledning til å imøtegå de forhold vurderingen bygger på, før det tas beslutning om ikke bestått.

3. Dersom det etter varslingstidspunktet oppstår forhold som er av en slik art at det utvilsomt ville ført til «ikke bestått» praksis dersom dette hadde oppstått tidligere, skal det likevel kunne føre til at praksisperioden ikke blir bestått. Dette gjelder også dersom forutgående varsel ikke er gitt.

4. Ved vurderingen av praksisstudier benyttes vurderingsuttrykket bestått/ikke bestått.

§ 22. Antall forsøk til samme eksamen og praksis

1. En student kan ikke fremstille seg til samme eksamen ved Høgskolen i Tromsø mer enn tre ganger. Studenter som blir vurdert til ikke bestått for tredje gang, må slutte på utdanningen.

2. Ved ikke bestått praksisstudium/-periode, kan studenten ta praksisstudiet/-perioden opp igjen en gang. Studenter som får sitt andre forsøk vurdert til ikke bestått, må slutte på utdanningen. Dette skal studenten gjøres skriftlig særskilt oppmerksom på før andre praksisforsøk påbegynnes. Dersom nasjonale rammeplaner gir anledning til ytterligere praksisforsøk, gjelder rammeplanens bestemmelser jf. § 1.

3. Avdelingen kan dispensere fra bestemmelsen i foregående ledd når:

a) studenten ved å bestå eksamen i emnet vil oppnå en grad ved høgskolen, eller

b) studenten kan dokumentere sterke sosiale og/eller personlige grunner til at eksamen eller praksis ikke er bestått i løpet av de ordinære forsøk. Dette gjelder likevel ikke for praksisstudier som inngår i lærerutdanningene.

4. Avslag på søknad om dispensasjon etter denne bestemmelse kan påklages. Styrets klagenemnd er klageinstans.

5. Når en student har avlagt eksamen eller prøve på nytt, gjelder den beste karakteren. Ny karakter erstatter gammel karakter dersom gammel karakter er en tallkarakter. Dette gjelder likevel ikke ved stryk.

Kapittel 5. Oppmøte, forfall og fravær**§ 23. Oppmøte til eksamen**

1. Kandidatene skal møte opp i eksamenslokalet minst 15 minutter før eksamen starter. Kandidater som møter etter at eksamen har startet, får gjennomføre eksamen dersom ingen av kandidatene har forlatt eksamenslokalet. Avdelingene kan fastsette nærmere regler for gjennomføringen av praktiske og muntlige prøver.

2. Kandidater som møter til eksamen må legitimere seg. På forespørsel må kandidaten kunne dokumentere at semesteravgift, og ev. andre avgifter er betalt. Kandidaten skal kvittere egenhendig ved tildeling av kandidatnummer.

3. Kandidater kan forlate eksamenslokalet tidligst 30 minutter etter at eksamen har startet. Ved innlevering av skriftlige eksamensbesvarelser skal normalt bare kandidatnummer være påført.

§ 24. Sykdom i forbindelse med eksamen eller prøve

1. Dersom en kandidat ikke kan møte til eksamen på grunn av sykdom som er oppstått etter at trekkfristen for eksamensoppmelding er utløpt, må legeattest sendes eller leveres avdelingen senest to døgn etter den første eksamen som attesten gjelder for.

2. En kandidat som blir syk under eksamen, må gi beskjed til hovedinspektør, straks oppsøke lege og levere legeattest senest to døgn etter den avbrutte eksamen.

3. En kandidat som ikke kan framstille seg til en hjemmeeksamen på grunn av sykdom som er oppstått etter at trekkfristen for eksamen er utløpt, eller som blir syk under hjemmeeksamen, må levere legeattest til administrasjonen ved avdelingen senest to døgn etter at innleveringsfristen er utløpt. Dette gjelder også ved prosjektoppgaver, laboratorierapporter, praksisstudier eller andre skriftlige eller praktiske arbeider hvor det er fastsatt en bestemt frist for rapportens eller arbeidets avslutning/innlevering.

4. Legeattesten skal i alle tilfelle angi tidsrommet for sykemeldingen. Dersom det ikke er mulig å framskaffe legeattest innen fristen, må kandidaten gi beskjed til administrasjonen ved avdelingen innen fristens utløp for avtale om ny og endelig frist.

5. Bekreftet sykdomsforfall gir etter søknad rett til utsatt prøve etter § 30. Ved hjemmeeksamen eller tilsvarende prøve hvor fastsatt eksamenstid er mer enn to uker kan det alternativt gis utsatt innleveringsfrist med inntil 2 dager. Ved hjemmeeksamen av kortere varighet kan det gis utsatt innlevering med en dag. Søknad om utsatt frist må være vedlagt legeattest og må leveres studieadministrasjonen ved avdelingen umiddelbart etter sykemeldingsperioden og senest en dag før innleveringsfristen.

§ 25. Andre særlige grunner for fravær

1. Dersom en kandidat av andre særlige grunner ikke kan møte til eksamen eller fullføre påbegynt eksamen, må kandidaten umiddelbart gi melding om dette til administrasjonen eller hovedinspektør. Kandidaten skal innenfor de samme fristene som gjelder ved sykdom gi en skriftlig redegjørelse for, samt dokumentere hvilke særlige grunner som påberopes.

2. Avdelingen avgjør om kandidaten får godkjent gyldig forfall etter denne paragraf eller skal anses å ha strøket til eksamen, jf. § 42. Vedtaket kan påklages til styrets klagenemnd. Bestemmelsen om hjemmeeksamener i § 24 siste ledd gjelder tilsvarende så langt den passer.

§ 26. Trekk fra eksamen

1. Trekk fra eksamen må skje skriftlig og senest 14 kalenderdager før eksamen begynner. Det er ikke anledning til å trekke seg fra obligatoriske praksisstudier, praksisperioder, praktiske arbeider, laboratorieforsøk eller lignende oppgaver eller prøver som varer sammenhengende lenger enn to uker. En kan normalt bare trekke seg fra eksamen to ganger i samme fag, kurs eller emne.

2. Kandidater som uten gyldig grunn unnlater å møte til eksamen eller prøve eller som trekker seg etter trekkfristens utløp, får registrert «ikke møtt» i eksamensprotokollen, som teller som ett eksamensforsøk jf. § 22. Kandidater som ønsker å trekke seg under eksamen må fylle ut og levere trekkskjema. Kandidater som kun leverer blank besvarelse, anses også for å ha trukket seg fra eksamen.

§ 27. Fravær ved gruppeeksamen

1. En kandidat som deltar i gruppeeksamen og får fravær eller forfall i samsvar med § 24 og § 25, skal anses for ikke å ha deltatt under eksamen. Dersom gruppa opprinnelig besto av inntil fire personer, skal det fastsettes ny innleveringsfrist eller nytt eksamenstidspunkt for de resterende gruppe medlemmene. Dersom gruppa besto av fem eller flere personer, skal gruppeeksamen fullføres for de resterende etter de fastsatte bestemmelsene om omfang, innleveringsfrist og eksamenstidspunkt

2. Dersom det oppstår tvil om hvorvidt en eksamenskandidat bidrar eller har bidratt tilstrekkelig til å få uttelling for et felles produkt hvor det gis samlet karakter for hele gruppa, kan det ved sensur etter § 42 fastsettes individuelle karakterer for gruppens medlemmer. Avdelingen kan i særlige tilfeller fatte vedtak om at kandidaten som ikke har bidratt skal anses for å ha trukket seg under eksamen. Vedtak etter foregående setning kan påklages til styrets klagenemnd.

3. Blir gruppearbeidet pga. forhold som nevnt i første og andre ledd vesentlig annerledes enn forutsatt, kan enten faglæreren eller kandidatene på gruppa hver for seg kreve at det fastsettes en ny eksamensoppgave. Oppnås ikke enighet, avgjøres spørsmålet med endelig virkning av avdelingen ved dekan. Dersom gruppen ikke får fastsatt ny eksamensoppgave, kan det bestemmes at gruppen skal gis en rimelig tilleggsfrist for å fullføre oppgaven.

4. Når særlige grunner tilsier det, kan likevel bestemmelsene i tredje ledd anvendes tilsvarende. Dersom flere enn én kandidat på gruppa får fravær eller forfall, må det i hvert enkelt tilfelle vurderes om eksamen for de resterende skal fullføres. Det må da tas hensyn til de fraværendes bidrag eller forventede bidrag og de resterendes muligheter til å gjennomføre eksamen. Bestemmelsene i tredje ledd gjelder da tilsvarende.

Kapittel 6. Eksamensavvikling

§ 28. Avvikling av eksamen.

1. Eksamen avvikles normalt i høgskolens eksamenslokaler i Tromsø. Det kan etter søknad åpnes opp for å avvikle eksamen andre steder når det i utlysningen av et studietilbud fremgår at eksamen skal gjennomføres andre steder, eller når kandidaten pga. særskilte sosiale og/eller medisinske forhold ikke kan gjennomføre eksamen i Tromsø. Forholdene må dokumenteres med attest fra sakkyndig instans.

2. Søknad om særskilt tilrettelagt eksamen må være sendt til avdelingen innen fristen for eksamensoppmelding.

§ 29. Eksamen eller prøve

1. Eksamen eller prøve skal sikre at kandidaten holder et tilfredsstillende faglig nivå, og at han/hun blir prøvet i forhold til de målsetninger slik disse fremgår av vedkommende fag- eller studieplan. Eksamen skal organiseres slik at den enkelte kandidat kan vurderes individuelt på en upartisk og betryggende måte. Dette gjelder også for gruppeeksamener mv. når karakteren skal inntas på vitnemålet eller karakterutskrift.

2. Eksamen gjennomføres i henhold til bestemmelsene i fag- eller studieplanen for det enkelte studium.

3. Ved privatisteksamener eller eksamen eller prøve etter § 30, § 31, kan prøveformen være forskjellig fra ordinær eksamen.

4. Muntlige eksamener er offentlige jf. universitets- og høgskoleloven § 3–9, tredje ledd. Det samme gjelder for kunstneriske/estetiske utøvinger. Dersom hensynet til gjennomføringen av eksamen eller prøve tilsier det, kan avdelingen bestemme at den skal være lukket for offentligheten. Når tungtveiende hensyn taler for det, kan eksamen lukkes for offentligheten etter ønske fra den enkelte kandidat såfremt minst en av sensorene går inn for det.

5. Avdelingene oppnevner eksamensansvarlig(e) faglærer(e) for avviklingen av den enkelte eksamen.

§ 30. Utsatt eksamen eller prøve

1. Kandidater som helt eller delvis ikke fullfører eksamen eller prøve, og som har gyldig fravær eller forfall jf. § 24 – § 27, kan søke innen nærmere fastsatte frister om å få avlegge utsatt eksamen. Studenter som på grunn av utenlandsstudier ikke kan gå opp til ordinær eksamen, har rett til utsatt eksamen. Avdelingen kan bestemme om utsatt eksamen kan arrangeres i andre tilfeller, eller om den også skal være åpen for andre studenter.

2. Utsatt eksamen eller prøve arrangeres så snart det er praktisk mulig og senest innen utgangen av det påfølgende semester. Kandidater som ikke møter opp til utsatt eksamen, har ikke rett til ny utsatt eksamen.

§ 31. Kontinuasjoneksamen eller prøve

1. Avdelingen bestemmer om det skal være adgang til å avlegge kontinuasjoneksamen i det enkelte emnet. Bestemmelser om kontinuasjonsadgang skal tas inn emnets fag- eller studieplan. Hvis eksamen består av flere deler og kandidaten har strøket på en av delene, skal det gå frem av fag- eller studieplanen om kandidaten må ta alle delene på nytt.

2. Kandidater må selv melde seg opp til eksamen innen fastsatte frister. Kontinuasjoneksamen etter denne paragraf kan arrangeres samtidig med utsatt eksamen etter § 30.

3. Kandidater som stryker på kontinuasjoneksamen kan ikke avlegge ny kontinuasjoneksamen. En kandidat kan heller ikke melde seg opp til kontinuasjoneksamen for å forbedre karakteren fra en allerede bestått eksamen. Kandidater som ikke møter opp til kontinuasjoneksamen har ikke rett til ny kontinuasjoneksamen.

§ 32. Adgang til å avlegge eksamen etter tidligere ordninger ved endringer i fag- eller studieplanen, eller ved nedleggelse av studietilbud

1. Ved vesentlige endringer i fag- eller studieplaner eller ved nedleggelse av studietilbud, skal det for et tidsrom på inntil ett år etter at endringen/nedleggelsen trådte i kraft;

a) være anledning til å avlegge eksamen eller prøve etter tidligere ordning. Dersom endringen bare gjelder eksamensordningen, gis det bare anledning til å gå opp til eksamen eller prøve etter tidligere ordning såfremt studiet var begynt før endringen trådte i kraft.

b) være anledning til å følge undervisning etter tidligere studieordning, såfremt ny ordning vil være egnet til å forsinke studenter som har begynt studiet etter tidligere ordning. Studenter som allerede har mottatt undervisning i emnet, men som ikke har bestått eksamen, vil ikke ha krav på å motta ny undervisning.

2. Privatister ved Høgskolen i Tromsø, må gå opp til eksamen eller prøve etter den eksamensordningen som til enhver tid gjelder.

3. Kandidater som ønsker å avlegge eksamen etter tidligere ordning, må søke avdelingen om tillatelse.

Kapittel 7. Hjelpemidler og særordninger ved eksamen**§ 33. Hjelpemidler ved eksamen**

1. Hjelpemidler ved eksamen omfatter skrevne og trykte hjelpemidler, kalkulator og ev. tegneutstyr eller instrument. Hvilke hjelpemidler som tillates brukt ved den enkelte eksamen skal være oppgitt senest en måned på forhånd, enten i fag-/studieplanen eller i særskilt skriftlig orientering, og skal dessuten tydelig framgå av eksamensoppgavene.

2. Avdelingsstyret gir utfyllende regler om hvilke hjelpemidler, blant annet hvilke kalkulatorer eller pc-er, som kan nyttes under eksamen. Det er ikke tillatt å ha med eller bruke annet elektronisk utstyr under eksamen, herunder mobiltelefoner eller lignende. Overtredelse av bestemmelsene i denne paragrafen betraktes som fusk eller forsøk på fusk etter § 41.

§ 34. Generelt om særordninger under eksamen

1. Kandidater som har behov for det kan etter søknad få spesiell tilrettelegging ved den praktiske gjennomføringen av eksamen eller prøve. Det kan også innvilges særordninger etter dette kapittel ved hjemmeeksamen eller andre prøveformer.

2. Skriftlig søknad om slik tilrettelegging må leveres innen de fristene som er fastsatt for oppmelding til eksamen og skal dokumenteres med attest fra sakkyndig instans. Attesten skal inneholde en vurdering av studentens nedsatte yteevne i eksamenssituasjonen.

3. Hvis behovet for særordninger først melder seg etter at fristen er utløpt, kan det gis dispensasjon fra søknadsfristen.

4. Kandidater som får innvilget særordninger etter bestemmelsene i dette kapittel kan dersom funksjonshemningen er varig, be om at særordningen blir registrert i felles studentsystem, slik at det ikke er nødvendig med ny søknad hvert eksamenssemester.

5. Kandidater som får innvilget utvidet eksamenstid/hviletid etter bestemmelsene i dette kapittel, får innvilget 15 minutter ekstra ved eksamener på inntil to timer. Ved eksamener på mer enn to timer, men mindre enn fem timer, gis 30 minutter ekstra. Ved eksamener som varer i fem timer eller mer, gis en time ekstra.

6. Etter søknad kan avdelingen tillate alternative eksamensformer for studenter som ikke kan gå opp til eksamen med ordinær eksamensform. Skriftlig eksamen kan f.eks. avlegges som muntlig dersom dette er faglig forsvarlig.

§ 35. Lese-, skrive- eller matematikkvansker

1. Kandidater med spesifikke lese-, skrive- eller matematikkvansker som søker om tilrettelegging, må legge ved dokumentasjon av lærevanskene i form av logopedutredning, legeattest, uttalelse fra spesialpedagog e.l.

2. Kandidater med spesifikke lærevansker gis tilbud om bruk av pc med retteprogram, ev. kalkulator e.l. hjelpemidler under eksamen og/eller utvidet eksamenstid. Det gis ikke anledning til å benytte retteprogram ved eksamen i norsk og engelsk ved lærerutdanningene. Kandidater med lettere/moderat grad av lese-/skrivevansker kan få utvidet eksamenstid. Kandidaten kan også få vedlagt sine eksamensbesvarelser en anonymisert spesialisterklæring som bekrefter problemet.

§ 36. Varige funksjonshemninger

Kandidater, som ved legeerklæring dokumenterer varige funksjonshemninger, kan få sine eksamener tilrettelagt så langt det er praktisk mulig. Det kan gis særordninger etter kandidatens behov. I spesielle tilfeller kan kandidaten få avlegge eksamen ved hjelp av pc uten retteprogram.

§ 37. Akutte lidelser

1. Kandidater som på grunn av akutt lidelse ikke kan gjennomføre eksamen, har ikke krav på spesielle tilrettelegginger. Dersom problemet oppstår like før eksamen, gis kandidaten rett til å få utsatt eksamen etter bestemmelsene i eksamensforskriftens § 30 jf. § 24. Dersom det er sannsynlig at en kandidat vil kunne gjennomføre eksamen med enkle, lite ressurskrevende tiltak, vil det kunne innvilges særordning i form av utvidet eksamenstid, hviletid og regulerbar kontorstol.

2. Kandidater med akutte lidelser kan etter søknad få benytte pc uten retteprogram.

§ 38. Graviditet og amming

Kandidater som er gravid i 8. eller 9. måned gis utvidet eksamens-/hviletid. Fødselstermin må dokumenteres. Dersom en gravid kandidat har behov for hviletid på et tidligere tidspunkt i svangerskapet, må dette dokumenteres med legeerklæring. Kandidater som ønsker å amme under en skriftlig skoleeksamen, får et tillegg i eksamenstiden tilsvarende medgått tid til amming.

§ 39. Allergi og astma

Det innvilges ikke særordninger ved allergi/astma. Dersom en kandidat skulle bli så plaget av allergi/astma den aktuelle eksamensdagen at vedkommende ikke klarer å gjennomføre eksamen, kan kandidaten få utsatt prøve grunnet sykdom ved eksamen etter § 30 jf. § 24.

§ 40. Norsk som fremmedspråk

Kandidater med norsk som fremmedspråk kan benytte ordbok ved eksamen. Kandidaten kan også få innvilget inntil 1 time utvidet eksamenstid det første året de er registrert som studenter ved Høgskolen i Tromsø. For hjemmeeksamener og lignende prøveformer av flere dagers varighet avgjør avdelingen om det er grunnlag for å gi utvidet skriveid.

Kapittel 8. Sensur, klage mv.**§ 41. Fusk**

1. Dersom det under eksamen og/eller sensur oppstår mistanke om fusk eller forsøk på fusk, skal studenten straks gjøres oppmerksom på at han/hun vil bli rapportert. Dette gjelder også for student som eventuelt yter hjelp. Studenten kan da velge om han/hun vil fortsette eller avbryte eksamen.

2. Fusk eller forsøk på fusk ved hjemmeeksamen kan være kopiering eller avskrivning uten henvisninger. Dette gjelder også dersom besvarelsen er preget av manglende selvstendighet i arbeidet, f.eks. fordi besvarelsen er svært lik en annen/andre besvarelser, eller fordi den er skrevet av andre enn studenten.

3. Fusk eller forsøk på fusk sanksjoneres etter universitets- og høyskoleloven § 4–7 og § 4–8.

§ 42. Vurdering – karaktersystemet

1. Ved bedømmelser av eksamen, prøve, oppgave eller annen vurdering benyttes vurderingsuttrykkene bestått/ikke bestått, eller en gradert skala fra A til E for bestått og F for ikke bestått.

2. Dersom endelig karakter fastsettes på grunnlag av flere deleksamener, må disse ha samme vurderingsuttrykk. Når resultatet av flere eksamener inngår i en samlet snittkarakter på vitnemålet, utregning av hovedkarakter, skal flg. skala benyttes for å beregne gjennomsnittskarakter: A=5, B=4, C=3, D=2, E=1. Det benyttes vanlige forhøyningsregler.

3. Regler for beregning av endelig karakter for eksamen som består av flere deler, fastsettes av avdelingsstyret og skal framgå av fag- og studieplan. Det skal normalt kreves at ingen av karakterene må være dårligere enn bokstaven E for at en slik sammensatt eksamen skal være bestått.

4. Ved gruppeeksamen skal det normalt fastsettes felles karakter for hele gruppen. Se likevel § 27, 2. ledd.

5. Kandidater som leverer blank besvarelse, eller som trekker seg under eksamen uten gyldig grunn, får henholdsvis karakteren F eller ikke bestått.

§ 43. Sensur

1. Avdelingsstyret fastsetter sensorordningen for det enkelte emne eller studieprogram i tråd med bestemmelsene i denne forskrift samt bestemmelser i gjeldende ramme, fag eller studieplan. Avdelingen oppnevner sensorer i tråd med dette.

2. Det skal benyttes to sensorer, hvorav minst en ekstern, i følgende tilfeller:

a) Ved bedømmelse av kandidatens selvstendige arbeid i høgre grad.

b) Ved ny sensurering som følge av klage over formelle feil ved eksamen og klage over karakterfastsettelse.

3. For eksamener på lavere nivå skal det benyttes minst en intern sensor i kombinasjon med ekstern evaluering av vurderingen eller vurderingsordningen. Reglene for gjennomføringen av ekstern evaluering av vurderingen eller vurderingsordningen skal til enhver tid framgå av høgskolens kvalitetssikringssystem. Avdelingene bør som minimum ha en sensorordning basert på en av, eller en kombinasjon av disse tre:

- a) En eller flere interne sensorer med ekstern kontroll.
- b) En eller flere interne sensorer med ekstern sensur
- c) En eller flere interne sensorer med ekstern kontroll og sensur.

4. Ekstern sensor

- a) Skal oppnevnes av avdelingen, og
- b) Kan ikke være ansatt ved høyskolen, eller ha hatt ansvar for undervisning i emner, fag eller emnegrupper ved høyskolen i samme studieår som vurderingen finner sted.
- c) Må være ansatt på minst høyskolelektor- eller amanuensisnivå ved universitet, høyskole eller annen undervisningsinstitusjon, eller på annen måte ha dokumentert vitenskapelig kompetanse på tilsvarende nivå innen aktuelt fagområde, eller gjennom yrkespraksis være særlig kvalifisert innen aktuelt fagområde.

4. Når to sensorer i fellesskap skal fastsette karakteren, og sensorene ikke blir enige om felles sensurvedtak, skal en tredje sensor, som skal være ekstern, trekkes inn. Sensuren fremkommer ved felle enighet, eller ved at to av sensorenes standpunkter blir utslagsgivende.

5. Den som påtar seg et sensoroppdrag, har plikt til å overholde lovens hovedregel om 3 ukers sensurfrist. Med 3 uker forstås 15 virkedager. Sensurfrist ved masteroppgaver og andre større skriftlige arbeider er 6 uker, (30 virkedager) fra innlevering jf. loven § 3–9 (2) og § 3–9 (4). Styret kan gjøre vedtak om å utvide sensurfristen med inntil 2 uker i enkelte emner, fag eller emnegrupper. Ved ny sensur som følge av klage, bytte av sensor som følge av uforutsett forfall, regnes sensurfristen fra det tidspunkt ny(e) sensor(er) er oppnevnt.

6. Det skal utarbeides sensorveiledning til hver eksamen.

7. Ved bedømmelse av muntlig eksamen og vurdering av praktiske prøver eller lignende som inngår i vurderingsgrunnlaget, og som etter sin art ikke lar seg etterprøve, skal det benyttes minst to sensorer, enten to interne eller en intern og en ekstern.

8. Sensuren skal kunngjøres så snart den foreligger. Kandidatene er selv ansvarlig for å gjøre seg kjent med sensuren. Ved sammensatte eksamener med etterfølgende muntlig eksamen, skal sensuren på den skriftlige delen foreligge minst 24 timer før muntlig eksamen tar til.

§ 44. *Begrunnelse for og klage over karakterfastsetting*

1. Kandidaten har rett til å få en begrunnelse for karakterfastsettingen av sine prestasjoner. Ved muntlig eksamen eller bedømmelse av praktiske ferdigheter eller kunstnerisk/estetisk utøving må krav om begrunnelse fremsettes innen en time etter at karakteren er meddelt, og direkte til sensorene. Ved krav om begrunnelse eller klage over praktiske ferdigheter, må arbeidet leveres inn til avdelingen samtidig som krav fremsettes. Ved annen bedømmelse må krav om begrunnelse fremsettes innen én uke etter at kandidaten fikk kjennskap til karakteren, men aldri mer enn tre uker fra karakteren ble kunngjort. Begrunnelse gis muntlig eller skriftlig etter sensors valg.

2. En kandidat kan klage skriftlig over karakteren for sin prestasjon innen tre uker etter at eksamensresultatet er kunngjort. Ny sensurering skal da foretas med nye sensorer, hvorav en ekstern og karakteren kan endres både til gunst og til ugunst for klager. Hvis kandidaten har fremsatt krav om begrunnelse for karakterfastsettingen, løper klagefristen fra begrunnelsen er kommet frem til kandidaten eller dennes postadresse. Dette gjelder også ved gruppeeksamen.

3. Ved gruppeeksamen kan sensuren kun påklages dersom samtlige i gruppa har undertegnet klagen. Ved ny sensur, kan karakteren fastsettes både til gunst og til ugunst for samtlige av gruppens deltakere. Dersom gruppeeksamen er etterfulgt av en individuell prøvning av det enkelte grupped medlem, kan hvert enkelt grupped medlem klage på sensuren. Klagen får i disse tilfellene bare virkning den som har klaget.

4. Klage på karakterfastsettelsen skal fremsettes etter at endelig eksamenskarakter er fastsatt, med mindre annet fremgår av fag- eller studieplanen, jf. universitets- og høyskolelovens § 5–3,

5. Ved klage på karakter eller på formelle feil etter at kandidaten har mottatt vitnemål, må vitnemålet leveres inn samtidig for at klagen skal kunne behandles.

6. Hvis en karakter skal fastsettes på grunnlag av både skriftlig og muntlig prøve, og en student som har bestått den skriftlige delen klager på karakteren før endelig karakter er gitt, må vedkommende likevel møte opp til den muntlige prøven for å få bestått eksamen. Dersom klagen fører til at karakteren på den skriftlige delen blir endret, må studenten avlegge ny muntlig eksamen.

7. Bedømmelse av muntlig prestasjon eller annen bedømmelse som på grunn av prøvens art ikke lar seg etterprøve, som f.eks. praksisvurdering, kan ikke påklages unntatt ved formelle feil.

8. Nærmere regler om frister og framgangsmåte ved klagebehandlingen er gitt i universitets- og høyskolelovens § 5–3, i forvaltningsloven kapittel VI. Høgskoledirektøren kan fastsette utfyllende regler om klagesaksbehandlingen.

§ 45. *Klage over formelle feil ved eksamen*

Med hjemmel i forvaltningslovens kapittel VI og universitets- og høyskolelovens § 5–2 kan den som har vært oppe til eksamen eller prøve, klage over formelle feil. Slik klage må være framsatt innen tre uker etter at kandidaten er eller burde vært kjent med det forhold som begrunner klagen. Styrets klagenemnd er klageinstans.

§ 46. *Vitnemål, Diploma Supplement og karakterutskrift*

- 1. Studenter som har fullført og bestått grad, yrkesutdanning eller annet utdanningsprogram etter

bestemmelsene i § 3–2 nr. 1 i universitets- og høyskoleloven får utstedt vitnemål med tilhørende engelskspråklig vitnemålstillegg (Diploma Supplement). Det skal i tillegg utstedes norsk og engelskspråklig karakterutskrift.

2. Studenter som ikke har avsluttet utdanning som nevnt første ledd, kan be om at det utstedes en karakterutskrift for de prøver og eksamener som er avlagt og bestått. På forespørsel kan det utstedes engelskspråklig karakterutskrift.

3. Det skal fremgå av vitnemålet dersom utdanningen er gitt i samarbeid med andre institusjoner. Dersom utdanningen bygger på en tidligere avlagt grad, må kandidaten for å få utskrevet nytt vitnemål, ha tatt minst 90 nye studiepoeng, hvorav 60 studiepoeng må være avlagt ved Høgskolen i Tromsø.

4. Det skal fremgå av vitnemålet eller karaktersutskriften om en student har fått innvilget fritak for eksamen etter § 3–5 i universitets- og høyskoleloven.

5. Høgskolen tildeler autorisasjon for helsepersonell i forbindelse med utstedelse av vitnemål, når dette er fastsatt i forskrift i medhold av lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell.

§ 47. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2006.

16. des. Nr. 1586 2005

Forskrift om organisert forskerutdanning for graden philosophiae doctor (ph.d.) ved Norges musikkhøgskole.

Fastsatt av styret ved Norges musikkhøgskole 16. desember 2005 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–3. Kunngjort 23. desember 2005.

§ 1. *Virkeområde*

Denne forskriften gjelder for organisert forskerutdanning for graden philosophiae doctor (ph.d.) ved Norges musikkhøgskole i de tre fagområdene historiske og samtidsrettede oppføringspraktiske problemstillinger, musikkpedagogikk og musikkterapi.

§ 2. *Målsetting for doktorgradsprogrammet*

Doktorgradsprogrammet skal kvalifisere for forskningsvirksomhet på et høyt faglig nivå og for annet arbeid i samfunnet hvor det stilles store krav til vitenskapelig innsikt.

§ 3. *Ansvar for doktorgradsutdanningen*

Studieutvalget har det overordnede ansvar for doktorgradsutdanningen og kan gi utfyllende regler for organiseringen. Studieutvalget skal opprette et eget programutvalg for doktorgradsutdanningen, heretter kalt doktorgradsutvalget.

§ 4. *Doktorgradsutdanningens innhold*

Doktorgradsutdanningen er i hovedsak aktivt forskningsarbeid under veiledning.

Doktorgradsutdanningen omfatter:

- Gjennomføring av et selvstendig forskningsarbeid i aktivt samarbeid med veiledere og andre forskere
- En godkjent opplæringsdel
- Deltakelse i aktive forskermiljøer, nasjonalt og internasjonalt
- Faglig formidling som er nært relatert til det pågående doktorgradsarbeid.

§ 5. *Opptak*

Opptakskrav

For å bli tatt opp til doktorgradsprogrammet i historiske og samtidsrettede oppføringspraktiske problemstillinger, musikkpedagogikk og musikkterapi, må søkeren normalt ha eksamen av høyere grad (mastergrad, hovedfag, diplomeksamen el.lign.) innen det fagområdet man søker opptak til.

Annen utdanning eller kompetanse på tilsvarende nivå kan etter individuell vurdering godkjennes av doktorgradsutvalget som grunnlag for opptak.

Doktorgradsutvalget kan stille krav om at søkere gjennomgår særskilte kurs og/eller består særskilt prøve før opptak.

Søknaden

Søknad om opptak skal inneholde:

- Beskrivelse av forskningsprosjektet
- Fremdriftsplan for gjennomføring av utdanningen
- Finansieringsplan, herunder redegjørelse for nødvendig infrastruktur
- Redegjørelse for veiledningsbehov og forslag til veiledere
- Eventuelle planer for opphold ved andre, herunder utenlandske forskningsinstitusjoner eller virksomheter
- Plan for faglig formidling
- Dokumentasjon av den utdanning som skal ligge til grunn for opptaket
- Opplysninger om eventuelle immaterialrettslige restriksjoner for å beskytte andres rettigheter.

Musikkhøgskolen utarbeider søknadsskjema.

Beskrivelsen av forskningsprosjektet skal gjøre rede for tema, problemstillinger og valg av metode. Beskrivelsen bør angi framdriftsplan for de ulike deler av forskningsarbeidet.

Dersom søkeren planlegger å bruke et annet språk i avhandlingen enn det som er godkjent i henhold til forskriftens § 9, sjette ledd, skal søknad om godkjenning av dette leveres sammen med planen for studiet.

Avgjørelse om opptak

Avgjørelsen om opptak baseres på en samlet vurdering av søknaden. Høgskolen kan fastsette kriterier for rangering mellom kvalifiserte søkere når antallet søkere overstiger opptakskapasiteten.

Opptaket kan skje med forbehold om finansiering, opptakskapasitet, utarbeidelse av individuell opplæringsplan, tilleggsutdanning og immaterialrettslige avtaler.

I opptaksvedtaket skal veileder oppnevnes, ansvaret for løsningen av andre behov som er skissert i søknaden plasseres og avtaleperioden fastlegges med startdato og varighet. Eventuell forlengelse av avtaleperioden må relateres til rettighet som arbeidstaker eller avklares spesielt.

Opptak kan nektes dersom:

- opphavsrettslige avtaler er til hinder for publisering og åpen disputas
- de immaterialrettslige avtaler som er inngått er så urimelige at institusjonen ikke bør medvirke i prosjektet.

Prosedyre for opptak

Doktorgradsutvalget er opptakskomiteé for opptak til doktorgradsprogrammet. Doktorgradsutvalget nedsetter en sakkyndig komité til å gi faglig innstilling om den enkelte søknad. Komiteen skal ha minst ett eksternt medlem.

Komiteen skal vurdere søknaden og konkludere med enten

- a) Søknaden er klart støtteverdig og blir anbefalt uten vesentlige endringer i prosjektet, eller
- b) Søknaden er støtteverdig, men trenger vesentlig bearbeiding før den kan vurderes på nytt, eller
- c) Søknaden er ikke støtteverdig.

Doktorgradsutvalget gjør opptak til doktorgradsprogrammet på grunnlag av de faglige innstillingene og innenfor rammer fastsatt av styret. Ved opptak til doktorgradsprogrammet for tilsetning i stipendiatstilling ved Norges musikkhøgskole gjøres opptaket av styret i forbindelse med tilsetning, etter innstilling fra doktorgradsutvalget.

Opptak skjer normalt en gang i året.

Dersom søkers prosjekt tilsier at det kan være aktuelt med tilknytning til flere fagmiljøer, bør det også innhentes uttalelse fra relevant(e) fagmiljø(er) før opptak. I tilfeller der prosjektet allerede er funnet støtteverdig av Norges forskningsråd, er høgskolen ikke forpliktet til å foreta ny sakkyndig vurdering av dette.

§ 6. Avtale

Opptak til doktorgradsprogrammet formaliseres i form av skriftlig avtale. Avtalen inngås mellom doktorgradskandidat, veileder(e) og høgskolen, og angir partenes gjensidige rettigheter og plikter. Avtalen skal angi tema for doktorgradsarbeidet, avtaleperiode, finansieringsplan, veiledningsforhold, arbeidssted og opplæringsdel. Dersom doktorgradsstudenten er tilknyttet annen arbeidsplass skal det inngås avtale som regulerer arbeidsvilkårene, herunder tid til doktorgradsarbeidet, driftsmidler og behov for vitenskapelig utstyr. Avtalen skal sikre at doktorgradsstudentene deltar regelmessig i et aktivt forskermiljø og legge til rette for at forskerutdanningen skal kunne gjennomføres til avtalt tid.

Vesentlige endringer i de forhold som omtales i avtalen, skal forelegges doktorgradsutvalget til godkjenning.

§ 7. Doktorgradsprogrammet

Normert tid

Doktorgradsprogrammet skal være lagt opp slik at det normalt skal kunne fullføres innenfor en tre års effektiv forskerutdanningsperiode. Av denne perioden skal minst ett semester være avsatt til organisert opplæring. Avtaleperioden kan forlenges grunnet permisjoner som følger av kandidatens rettighet som arbeidstaker.

For de som er i stipendiatstilling er doktorgradsprogrammet tre – fire år, med inntil ett år avsatt til institusjonsrelevant arbeid. Vanligvis skal utdanningen ikke strekke seg over mer enn fem år.

Når særlige faglige hensyn taler for det, kan doktorgradsutvalget godkjenne en annen tidsnormering. I alle tilfeller skal studiet føre frem til samme faglige nivå.

Opplæringsdelen

Høgskolen skal gi alle doktorgradskandidater tilbud om opplæring på høyt vitenskapelig nivå. Dersom høgskolen ikke selv arrangerer hele opplæringsdelen, skal den legge forholdene til rette for kandidatens deltagelse i tilsvarende opplæring ved en annen institusjon som gir godkjent doktorgradsopplæring. I emner der det ikke foreligger egnet kurstilbud, kan individuelt lesepensum med skriftlig dokumentasjon godkjennes som del av opplæringsdelen.

Opplæringsdelen skal blant annet omfatte opplæring i vitenskapsteori og etikk. Opplæringsdelen skal være gjennomført og godkjent før avhandlingen innleveres. Doktorgradsutvalget foretar den endelige godkjenningen av opplæringsdelen.

Studieutvalget fastsetter en egen studieplan for opplæringsdelen, etter forslag fra doktorgradsutvalget. Studieplanen gir nærmere beskrivelse av faglig innhold, vektning og omfang. Opplæringen gis vanligvis i egne intensive kurs, knyttet til et pensum og med skriftlig dokumentasjon.

Alle som er tatt opp til doktorgradsprogrammet, skal gjennomføre opplæringsdelen. Det kreves dokumentasjon for at kandidaten har tilegnet seg de nødvendige faglige kunnskaper. Slik dokumentasjon kan gis gjennom obligatoriske praktiske øvelser, skriftlige eller muntlige prøver, forelesning, seminarpresentasjon, skriftlig arbeid eller i annen form godkjent av doktorgradsutvalget.

Som et ledd i opplæringsdelen bør doktorgradskandidaten holde seminar eller forelesninger og på denne måten få øvelse i og hjelp til faglig formidling. Et populærvitenskapelig arbeid som krever tilnærmet samme arbeidsinnsats, kan godkjennes som tilsvarende skolering i faglig formidling.

Kurs på mastergradsnivå kan godkjennes som en mindre andel av kandidatens opplæringsdel. Det forutsettes at kandidaten ikke tidligere har hatt tilsvarende kurs på mastergradsnivå, og at kursvalget kan begrunnes i kandidatens prosjekt. Doktorgradsutvalget kan bestemme at slike kurs kan gi en mindre uttelling (lavere vektning) på doktorgradsnivå.

Doktorgradsutvalget kan gi fritak for deltagelse i deler av opplæringsdelen dersom tilsvarende krav er oppfylt ved en annen institusjon som gir godkjent opplæring.

§ 8. Tilknytning til forskermiljø

Hovedveileder har i samråd med høgskolen hovedansvar for å legge til rette for at doktorgradsstudenten deltar regelmessig i et aktivt forskermiljø med seniorforskere og andre doktorgradsstudenter. For doktorgradsstudenter som har hovedtilknytning ved annen institusjon skal det inngås avtale mellom høgskolen og samarbeidende institusjon som regulerer arbeidsvilkårene og herunder sikrer doktorgradsstudentens deltakelse i aktivt forskermiljø.

§ 9. Doktorgradsarbeidet

Alle prosjekter krever dokumentasjon i form av en avhandling. I fagområdet historiske og samtidsrettede oppføringspraktiske problemstillinger kan det være aktuelt å supplere avhandlingen med annen varig, kunstnerisk dokumentasjon. Det er en forutsetning at slik bruk av annen dokumentasjon i seg selv utgjør en kunstnerisk helhet, at den inngår i den faglige drøftingen i form av illustrasjon, belegg eller lignende, og at den blir vurdert som dette i en vitenskapelig sammenheng. Forholdet mellom skriftlig og kunstnerisk dokumentasjon avgjøres på grunnlag av prosjektbeskrivelsen ved opptak til programmet. Dersom stipendiaten ønsker å endre omfanget eller arten av kunstnerisk dokumentasjon i løpet av forskningsperioden, må dette godkjennes av doktorgradsutvalget.

Avhandlingen skal være et selvstendig, vitenskapelig arbeid som oppfyller internasjonale standarder innen fagområdet når det gjelder problemformuleringer, metodisk, teoretisk og empirisk grunnlag, dokumentasjon og fremstillingsform. Arbeidet skal bidra til å utvikle ny faglig kunnskap og ligge på et faglig nivå som tilsier at den vil kunne publiseres som en del av fagets vitenskapelige litteratur.

Del av fellesarbeid godtas som avhandling i den grad doktorandens selvstendige innsats kan identifiseres og dokumenteres.

Til bedømmelse som enkeltarbeid kan ikke antas arbeid som har vært godtatt som grunnlag for tidligere eksamener med mindre arbeidet inngår som en mindre del av en avhandling som består av flere sammenhengende arbeid.

Flere mindre arbeid kan godkjennes som deler av en doktorgradsavhandling når de etter sitt innhold utgjør et hele. I tillegg til de enkelte delene skal det da utarbeides et sammendrag som gjør nærmere rede for helheten i arbeidet.

Avhandlingen skal være skrevet på norsk, svensk, dansk eller engelsk, med mindre det er gitt særskilt tillatelse til å benytte et annet språk.

Doktorgradsarbeidet skal være offentlig tilgjengelig senest to uker før disputasen holdes.

Et doktorgradsarbeid som tidligere er blitt underkjent ved høgskolen, kan bedømmes i omarbeidet form først seks måneder etter at høgskolen har fattet beslutning om å forkaste arbeidet. Bedømmelse på nytt kan bare finne sted en gang.

§ 10. Veiledning

Doktorgradsarbeidet skal foregå under individuell veiledning. Doktorgradsstudenten skal ha jevnlig kontakt med sin(e) veileder(e) og skal inngå i et aktivt forskningsmiljø.

Normalt skal minst en av veilederne være ansatt ved høgskolen. Veileder skal ha doktorgrad eller tilsvarende kompetanse. Dersom det blir oppnevnt ekstern veileder, skal det også oppnevnes en intern.

Hvis doktorgradsstudenten har flere veiledere, skal det oppnevnes en hovedveileder med primært ansvar for den faglige oppfølging av doktorgradsstudenten. Hovedveileder skal som hovedregel være ansatt ved høgskolen

Både veileder og doktorgradsstudent plikter å rapportere i samsvar med de regler høgskolen har fastsatt, jf. § 11.

§ 11. Kvalitetssikring og rapportering

Institusjonen skal ha et system for kvalitetssikring av doktorgradsprogrammet. Systemet skal omfatte tiltak for å avdekke manglende progresjon i avhandlingsarbeidet og mangler ved veiledningen samt rutiner for å følge opp avdekkede mangler. Systemet skal omfatte årlig og separat rapportering fra doktorgradsstudent og veileder, og utformes slik at dobbeltrapportering unngås.

§ 12. Terminering av avtale

Ved vesentlig mislighold så som manglende progresjon over tid, brudd på etiske regler og alvorlige endringer i

forskningsprosjektet, kan høyskolen beslutte at en doktorgradskandidat skal avslutte doktorgradsprogrammet før det er fullført.

§ 13. *Bedømmelse*

Doktorgraden tildeles på grunnlag av:

- a) Godkjent gjennomføring av opplæringsdelen
- b) Godkjent vitenskapelig avhandling og ev. annen dokumentasjon
- c) Godkjent prøveforelesning over oppgitt emne
- d) Et tilfredsstillende forsvar av avhandlingen i en offentlig disputas.

§ 14. *Innlevering*

Søknad om å få doktorgradsarbeidet bedømt stiles til Norges musikkhøgskole. Fem eksemplarer av avhandlingen og ev. annen dokumentasjon skal følge med søknaden. Sammen med søknaden skal det foreligge dokumentasjon for at opplæringsdelen er fullført og godkjent. Dersom doktorgradsarbeidet godkjennes til disputas, leveres ytterligere 50 eksemplarer av avhandlingen senest to uker før disputasen holdes. Kandidaten leverer et kortfattet sammendrag som kan tjene som pressemelding.

Avhandlingen leveres normalt i det standardiserte formatet og i den form (papirbasert eller elektronisk) som høyskolen har bestemt.

Et arbeid eller deler av et arbeid som tidligere er godkjent for doktorgraden ved norsk eller utenlandsk universitet eller høyskole, kan ikke antas til bedømmelse, selv om arbeidet innleveres i omarbeidet skikkelse.

§ 15. *Oppnevning av bedømmelseskomité*

Til å bedømme doktorgradsarbeidet oppnevner studieutvalget en sakkyndig bedømmelseskomité på minst tre medlemmer. Komiteen skal settes sammen slik at:

- begge kjønn, såfremt mulig, er representert
- minst ett av medlemmene er uten tilknytning til høyskolen
- minst ett av medlemmene, såfremt mulig, er utenlandsk
- alle medlemmene har doktorgrad eller tilsvarende kompetanse.

Doktorgradsutvalget foreslår bedømmelseskomité. Forslaget skal begrunnes og bør vise til hvordan komiteen samlet sett dekker doktorgradsarbeidets fagfelt.

Studieutvalget utpeker en leder blant komiteens medlemmer. I tillegg til komiteens medlemmer kan det oppnevnes en koordinator.

Oppnevnt veileder kan ikke være medlem av bedømmelseskomiteen.

§ 16. *Komiteens arbeid*

Tilbaketrekning og bearbeiding

Et innlevert arbeid kan ikke trekkes tilbake før det er endelig avgjort om det er verdig til å forsvares for doktorgraden. Doktorgradskandidaten kan likevel rette formelle feil i avhandlingen ved innlevering. Det må i tilfelle innleveres en oversikt over rettingene senest en måned før disputasen.

Uten hensyn til det foregående kan høyskolen tillate omarbeiding av avhandlingen på grunnlag av bedømmelseskomiteens foreløpige kommentarer. Det skal gis en frist for slik omarbeiding, normalt ikke lengre enn 6 måneder.

Hvis doktorgradsarbeidet ikke godkjennes, kan ny innlevering først finne sted etter seks måneder.

Opplysningsplikt

Veileder kan innkalles til møter i bedømmelseskomiteen for å gjøre rede for veiledningen og doktorgradsarbeidet.

Komiteen kan kreve doktorgradskandidatens grunnlagsmateriale og utfyllende eller oppklarende tilleggsinformasjon fremlagt.

Innstilling

Komiteen avgir innen en frist fastsatt av høyskolen begrunnet innstilling, eventuelt vedlagt individuelle uttalelser, om hvorvidt arbeidet er verdig til å forsvares for doktorgraden. Dissenser skal begrunnes.

Bedømmelseskomiteens innstilling med eventuelle dissenser og individuelle uttalelser forelegges doktoranden, som gis en frist på minimum én uke til å fremme skriftlige merknader til innstillingen. Hvis doktorgradskandidaten ikke ønsker å fremme skriftlige merknader, underrettes komiteen snarest om dette.

Frister

Komiteens innstilling skal foreligge innen tre måneder etter at komiteen har mottatt doktorgradsarbeidet, med mindre høyskolen har bestemt noe annet. Tillater komiteen omarbeiding av arbeidet, løper ny frist fra den dato arbeid leveres på nytt.

§ 17. *Komiteens innstilling og behandling av innstillingen*

Behandling av enstemmig innstilling

En enstemmig komitéinnstilling skal tas til følge, såfremt et flertall i studieutvalget stemmer for dette. Dersom et flertall i studieutvalget finner at det – til tross for en enstemmig komitéinnstilling – foreligger begrunnet tvil om et

doktorgradsarbeid bør godkjennes, skal høgsolen søke nærmere avklaring fra bedømmelseskomiteen eller oppnevne to nye sakkyndige, som avgir individuelle uttalelser om arbeidet. Doktorgradskandidatens merknader vedlegges. Etter dette fatter studieutvalget selv vedtak i saken på grunnlag av innstillingen og de innhentede uttalelsene.

Behandling av delt innstilling

Dersom det foreligger dissens i komiteen, kan høgsolen uten ytterligere bedømmelse fatte vedtak i saken, eller søke nærmere avklaring fra bedømmelseskomiteen, eller oppnevne to nye sakkyndige, som avgir individuelle uttalelser om doktorgradsarbeidet. Doktorkandidatens merknader vedlegges. Etter dette fatter høgsolen selv vedtak i saken på grunnlag av innstillingen og de innhentede uttalelser.

§ 18. Prøveforelesning

Prøveforelesning skal være over oppgitt emne.

Innen fagområdene musikkpedagogikk og musikkterapi bestemmes emnet for prøveforelesningen av bedømmelseskomiteen og kunngjøres for doktorgradskandidaten 10 virkedager før forelesningen.

I fagområdet for historiske og samtidsrettede oppføringspraktiske problemstillinger bestemmes emnet av bedømmelseskomiteen og kunngjøres for doktorgradskandidaten 10 virkedager før forelesningen. Dersom prøveforelesningen skal inneholde vesentlige innslag av utøvende art, der utøvingen inngår i en faglig drøfting, skal emnet kunngjøres for doktorgradskandidaten to måneder før prøveforelesningen.

Prøveforelesningen skal holdes etter at avhandlingen er innlevert, men før disputasen, og skal godkjennes av bedømmelseskomiteen.

Forelesningen skal skje på det språket som avhandlingen er skrevet på, eller et annet språk som er tillatt i henhold til reglementet.

§ 19. Disputas

Når prøveforelesningen er avholdt og godkjent skal doktorgradskandidaten forsvare avhandlingen i offentlig disputas. Tid og sted for disputasen skal offentliggjøres i god tid sammen med opplysninger om hvordan avhandlingen er offentliggjort.

Disputasen skjer på avhandlingsspråket eller på norsk med mindre høgsolen godkjenner noe annet.

Det skal normalt være to opponenter. De to opponentene skal være medlemmer av bedømmelseskomiteen og utpekes av doktorgradsutvalget eller komiteen selv. I særlige tilfeller kan det oppnevnes opponenter som ikke har vært medlemmer av komiteen.

Disputasen ledes av rektor eller den rektor bemyndiger. Den som leder disputasen, gjør kort rede for innleveringen og bedømmelsen av doktorgradsarbeidet og for prøveforelesningen og bedømmelsen av denne. Deretter gjør doktoranden rede for hensikten med og resultatene av det vitenskapelige arbeidet. Førsteopponent innleder diskusjonen og annen opponent avslutter disputasen. Høgsolen kan likevel fastsette en annen rekkefølge og oppgavefordeling mellom doktoranden og førsteopponenten. Øvrige tilstedeværende som ønsker å delta i drøftingen ex auditorio, må under disputasen gi melding om dette til disputasens leder innen det tidspunkt denne fastsetter. Kunstnerisk utøving kan, på samme måte som tidligere beskrevet i § 6, brukes som illustrasjon, belegg eller lignende der det er naturlig under disputasen.

Etter disputasen sender bedømmelseskomiteen innberetning til høgsolen der den gjør rede for hvordan den har vurdert forsvaret av avhandlingen. Innberetningen skal konkludere med om disputasen er godkjent/ikke godkjent.

Hvis disputasen ikke godkjennes, kan ny disputas avlegges. Så vidt mulig skal ny disputas vurderes av den opprinnelige bedømmelseskomiteen. Disputasen skal finnes tilfredsstillende før diplom kan tildeles.

§ 20. Kreering og diplom/vitnemål

På grunnlag av innberetning fra bedømmelseskomiteen om at disputasen er godkjent, kreerer rektor doktoranden til philosophiae doctor.

Doktorgradsdiplom og vitnemål utferdiges av høgsolen. På diplom skal tittelen på doktorgradsarbeidet og fagområdet føres opp sammen med opplysninger om den faglige opplæringsdelen doktoranden har fullført.

§ 21. Klage

Avslag på søknad om opptak etter § 3 og avslag på godkjenning av kurs eller andre deler av opplæringsdelen kan påklages til høgsolens klagenemnd. Likeledes kan avslag på søknad om bedømmelse og vedtak om ikke å godkjenne avhandling, prøveforelesning eller forsvar påklages.

Fristen for å klage er tre uker fra det tidspunkt underretning om vedtaket er mottatt. For øvrig gjelder reglene om klagebehandling i forvaltningslovens § 28 flg. Ved klage over sensur ved særskilt eksamen eller prøve gjelder likevel lov om universiteter og høgsoler § 51 og § 52.

Grunngitt klage sendes høgsolen. Det organ som har truffet det påklagede vedtaket kan oppheve eller endre vedtaket hvis det finner klagen begrunnet. Klagenemnda kan prøve alle sider ved det påklagede vedtak. Dersom underinstansen eller klagenemnda finner grunn til det, kan det oppnevnes et utvalg eller enkeltpersoner til å foreta en vurdering av den foretatte bedømmelse og de kriterier denne bygger på, eller til å foreta en ny eller supplerende sakkyndig vurdering.

§ 22. Utfyllende bestemmelser

Studieutvalget kan utferdige utfyllende bestemmelser til denne forskrift.

§ 23. Ikrafttredelse og opphevelse av tidligere forskrift

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2006. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 28. november 2003 nr. 1474 om organisert forskerutdanning for graden philosophiae doctor (ph.d.) ved Norges musikkhøgskole.

16. des. Nr. 1587 2005**Forskrift om forbud mot å fiske lodde i Barentshavet i 2006.**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 16. desember 2005 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4. Kunngjort 23. desember 2005.

§ 1. Forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande lodde i 2006.

Forbudet nevnt i første ledd gjelder norske fartøy i det nordøstlige Atlanterhav og i Barentshavet (ICES statistikkområder I og II). Forbudet gjelder også for norske fartøy som nyttes til loddefiske i dette området av andre enn norske statsborgere eller de som er likestilt med norske statsborgere etter lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 1 annet ledd.

§ 2. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 3. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2006 og gjelder til og med 31. desember 2006.

16. des. Nr. 1588 2005**Forskrift om endring i forskrift om inkassosatsen.**

Fastsatt av Justis- og politidepartementet 16. desember 2005 med hjemmel i forskrift 14. juli 1989 nr. 562 til inkassoloven m.m. (inkassoforskriften) § 1–1 tredje ledd, jf. lov 13. mai 1988 nr. 26 om inkassovirksomhet og annen inndrivning av forfalte pengekrav (inkassoloven) § 19 og § 20. Kunngjort 23. desember 2005.

I

I forskrift 13. desember 2002 nr. 1641 om inkassosatsen gjøres følgende endring:

§ 1 skal lyde:

Inkassosatsen, som nevnt i forskrift 14. juli 1989 nr. 562 til inkassoloven m.m. § 1–1 tredje ledd, settes til 550 kroner.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2006.

19. des. Nr. 1589 2005**Forskrift om regulering av fisket etter makrell i 2006.**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 19. desember 2005 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 4a, § 5, § 9, § 11 og § 25 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 23. desember 2005.

Kapittel I. Fiskeforbud og kvoter**§ 1. Generelt forbud**

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande makrell.

§ 2. Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy som har adgang til å delta i fisket etter makrell, fiske og lande totalt 115.768 tonn makrell i Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone, i EU-sonen og i internasjonalt farvann. Av dette kvantum avsettes 750 tonn til agn.

Totalkvoten i første ledd kan fiskes innen de deler av Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone som befinner seg i ICES statistikkområde IVa og i internasjonalt farvann med fradrag av det som kan fiskes i medhold av tredje og fjerde ledd.

Av totalkvoten kan inntil 76.865 tonn fiskes i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62° N, og inntil 3.000 tonn kan fiskes i statistikkområde IIIa.

Av totalkvoten kan inntil 38.903 tonn fiskes i EU-sonen i statistikkområde IVa, hvorav inntil 9.000 tonn kan fiskes i EU-sonen i statistikkområdene VIa, VIIId, VIIe, VIIf og VIIh.

§ 3. Gruppekvoter for ringnotfartøy

Fartøy med ringnottillatelse kan fiske og lande inntil 79.257 tonn makrell.

Ringnotfartøy med hjemmelslengde mellom 21,35 meter og 27,50 meter (SUK) kan fiske og lande inntil 7.080 tonn makrell.

§ 4. Gruppekvote for trålfartøy

Fartøy med makrelltrållatelse kan fra og med 1. oktober fiske og lande inntil 3.681 tonn makrell til konsum i ICES statistikkområde IVa og i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62° N.

§ 5. Gruppekvoter for fartøy i kystfartøygruppen

Fartøy i kystfartøygruppen kan fiske og lande totalt 25.000 tonn makrell.

Av dette kvantum kan:

- 1) Gruppen fartøy med hjemmelslengde på 13 meter og over som har adgang til å delta i fiske med not, fiske og lande inntil 12.262 tonn.
- 2) Gruppen fartøy med hjemmelslengde under 13 meter som har adgang til å fiske med not kan fiske og lande inntil 3.663 tonn.
- 3) Gruppen fartøy med adgang til å delta i fiske med garn/snøre, fiske og lande inntil 8.575 tonn.
- 4) Gruppe II kan fiske og lande inntil 400 tonn.
- 5) Gruppen ikke-manntallsførte fiskere som fisker med landnot kan fiske og lande inntil 100 tonn.

§ 6. Definisjoner

Med «fiske og lande» forstås i denne forskrift at vedkommende fartøy som har adgang til å delta, tar utseiling til feltet, fisker med eget redskap og fører selv fangsten til fiskemottaket. Landing omfatter både lossing og utstedelse av pliktig landingseddell og sluttseddell.

For fartøy som ikke selv kan føre fangst, for fartøy som må låssette eller som deltar i et eventuelt låssettingsfiske, skjer landing ved opptak fra lås/pose i sjøen til førings-/kjøperfartøy. Ved opptak veies kvantumet, og førings-/kjøperfartøy og fisker utsteder pliktig landings- eller sluttseddell.

Med «lastekapasitet» forstås i denne forskrift fartøyets samlede lastekapasitet regnet ut fra de rom og tanker som kan nyttes til føring av løsført fangst. Fryserom som også kan nyttes til løsført råstoff regnes med i fartøyets lastekapasitet for løsført fangst. 10 hl svarer til 1 m³ lasteromsvolum etter denne forskrift.

Kapittel 2. Fiske i ringnotgruppen**§ 7. Vilkår for deltakelse**

Følgende fartøy kan delta i fisket:

- 1) Fartøy med ringnottillatelse.
- 2) Ringnotfartøy med hjemmelslengde mellom 21,35 og 27,50 meter og med lastekapasitet på 1.500 hl eller mindre som hadde adgang til å delta i SUK-gruppens fiske etter sild sør for 62° N og makrell i ringnotgruppen i 2005.

§ 8. Fartøykvoter

Fartøy i ringnotgruppen tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

1.500 hl +	40% av konsesjonskapasiteten fra	0 – 4.000 hl
	30% av konsesjonskapasiteten fra	4.000 – 6.000 hl
	20% av konsesjonskapasiteten fra	6.000 – 10.000 hl
	10% av konsesjonskapasiteten	over 10.000 hl

Basiskvoten blir omregnet til tonn ved at 1 hektoliter = 0,1 tonn (100 kilo).

Kvotene til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvotene med summen av basiskvotene. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

Ringnotfartøy med hjemmelslengde mellom 21,35 og 27,50 meter (SUK-fartøy) bruker faktisk lasteromskapasitet, maksimalt 1.500 hl, som grunnlag for utregning av fartøykvotene.

§ 9. Periodekvoter før 14. august

I perioden fra og med 1. januar til og med 13. august kan det enkelte fartøy med ringnottillatelse fiske inntil 350 tonn makrell i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62° N og i den del av ICES statistikkområde IVa som ligger innenfor Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone.

Ringnotfartøy med hjemmelslengde mellom 21,35 og 27,50 meter største lengde (SUK) kan i det tidsrommet og i det området som er nevnt i første ledd, fiske maksimalt inntil 250 tonn.

Det enkelte fartøys fangst etter denne paragrafen går til fradrag på den kvoten fartøyet totalt tildeles for reguleringsåret.

Fiskeridirektoratet kan fastsette totalkvote for fisket etter denne paragraf.

§ 10. Utskiftning og salg

Eier av fartøy som fyller vilkårene for å delta i SUK-gruppen, kan ved utskiftning av fartøyet etter søknad gis

adgang til deltakelse i fisket med erstatningsfartøy. Slik tillatelse medfører at adgangen til å delta med utskiftningsfartøyet bortfaller.

Ved salg av fartøy som fyller vilkårene for å delta i SUK-gruppen, kan ny eier gis adgang til å delta. Adgang til å delta for ny eier medfører at selgers adgang bortfaller.

Søknad om å delta i fisket etter denne paragraf sendes Fiskeridirektoratets regionkontor.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Kapittel 3. Fiske i trålgruppen

§ 11. Fartøykvote

Fartøy med tillatelse til å fiske med trål, tildeles fartøykvoter etter 1. oktober på grunnlag av følgende basiskvoter:

50 tonn +	50% av bruttotonnasje fra	0 – 100
	40% av bruttotonnasje fra	101 – 200
	30% av bruttotonnasje fra	201 – 300
	20% av bruttotonnasje fra	301 – 400
	10% av bruttotonnasje fra	401 – 600

Kvotene til det enkelte fartøyet fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvotene med summen av basiskvotene. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

Ved beregning av fartøyets basiskvote gjelder tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev/identitetsbevis utstedt senest 31. desember 2001, eventuelt fartøyets tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev/identitetsbevis etter foretatt utskifting eller ombygging i overensstemmelse med utskifting/ombyggingstillatelse gitt senest samme dato. Ved eierskifte nyttes bruttotonnasje pr. nevnte tidspunkt for det fartøy reder hadde konsesjon på ved årets begynnelse eller tidligere.

Fartøy med makrelltrållatelse som deltar som ringnotfartøy eller som kystfartøy, kan ikke delta i trålgruppens fiske etter makrell.

§ 12. Partråling

Uten hinder av forbudet i § 21 kan to fartøy som partråler på følgende vilkår fordele kvantumet på de samme to fartøyene ved landing, uavhengig av hvilket av de to fartøy som fører fangsten:

1. Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
2. Fartøyene i partrållag må fiske med samme redskap og dra med inntil 2 wirer i hver sin vinge i trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
3. Fangst som tas i forbindelse med partråling skal deles med minimum 20% av fangsten per landing til det ene fartøyet.
4. Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
5. Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn ett annet fartøy i løpet av 2006. Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkerregisteret som følge av en strukturordning.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstilles for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Kapittel 4. Fiske i kystfartøygruppen

§ 13. Periodekvoter før 14. august

Fartøy med hjemmelslengde under 21,35 meter som har adgang til å delta i fisket med garn og snøre kan før 14. august fiske og lande inntil 15 tonn makrell.

Fartøy med hjemmelslengde under 13 meter som har adgang til å delta i fisket med not kan fra og med 1. januar fiske innenfor fartøyets maksimalkvote jf. § 13.

Fartøy med hjemmelslengde fra 13 – 21,35 meter som har adgang til å delta i fisket med not kan før 14. august fiske og lande inntil 63,82 tonn.

Fangst tatt før 14. august går til fradrag i fartøyets samlede maksimal- eller fartøykvote innenfor reguleringsåret.

Fartøy som deltar i gruppe II og ikke-manntallsførte fiskere som fisker med landnot kan ikke delta i fisket før 14. august.

§ 14. Kvote fra og med 14. august for fartøy som fisker med not

Fra og med 14. august kan fartøy som har adgang til å delta med not fiske og lande følgende kvanta makrell:

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Maksimalkvote</i>	<i>Fartøykvote</i>	<i>Garantert kvantum</i>
0 – 9,99	1,00	34,00 tonn	–	5 tonn
10,0 – 12,99	1,26	42,84 tonn	–	–
13,0 – 14,99	4,07	–	63,82 tonn	–

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Maksimalkvote</i>	<i>Fartøykvote</i>	<i>Garantert kvantum</i>
15,0 – 17,99	5,98	–	93,77 tonn	–
18,0 – 21,35	9,66	–	151,47 tonn	–

Kvoteenheten for fartøy med hjemmelslengde under 13 meter er 34,00 tonn.

Kvoteenheten for fartøy med hjemmelslengde fra 13 – 21,35 meter er 15,68 tonn.

§ 15. Kvote fra og med 14. august for fartøy som fisker med garn og snøre

Fra og med 14. august kan fartøy som har adgang til å delta med garn/snøre, fiske og lande følgende kvanta makrell:

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Maksimalkvote</i>	<i>Garantert kvantum</i>
0 – 9,99	1,00	27,00 tonn	5 tonn
10,0 – 14,99	1,75	47,25 tonn	–
15,0 – 21,35	2,13	57,51 tonn	–

Kvoteenheten for fartøy med hjemmelslengde under 21,35 meter er 27,00 tonn.

§ 16. Kvote fra og med 14. august for fartøy som deltar i gruppe II

Fra og med 14. august kan fartøy med adgang til å delta i gruppe II fiske og lande inntil 5 tonn makrell.

§ 17. Kvote fra 14. august for ikke-manntallsførte fiskere som fisker makrell med landnot

Fra og med 14. august kan ikke-manntallsførte fiskere som fisker makrell med landnot fiske og lande inntil 20 tonn makrell. Garantert kvantum er 5 tonn.

Uten hinder av en eventuell stopp i fisket jf § 27, kan fiskere i denne gruppe fiske og lande inntil 5 tonn makrell.

§ 18. Refordeling

Fiskeridirektoratet kan tidligst endre og oppheve maksimal- og fartøykvotene 19. september med mindre særlige forhold tilsier en tidligere dato.

§ 19. Redskapsfleksibilitet

Fartøy med adgang til å delta i fisket etter makrell med not kan også fiske notkvoten med garn eller snøre.

§ 20. Beregning av kvote ved utskifting og ombygging

Fartøy under 13 meter største lengde som ved utskifting eller ombygging får endret sin faktiske lengde, får sin kvote beregnet etter lengde ført i merkeregisteret senest 31. desember 2001, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

Fartøy fra og med 13 meter største lengde til og med 27,50 meter største lengde får endret sin faktiske lengde, får sin kvote beregnet etter lengde ført i merkeregisteret senest 9. juli 1998, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

Kapittel 5. Fellesbestemmelser

§ 21. Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om enhetskvoter, rederikvoter eller andre spesielle kvoteordninger.

Ved salg og utskifting av fartøy innenfor reguleringsåret skal kvoten beregnes etter bestemmelsene i tredje til sjette ledd.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifting av et annet fartøy.

Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

Det kvantum som eier av fartøy i gruppe II har fisket og landet kommer til fradrag på fartøykvoten ved en eventuell deltakelse i gruppe I.

§ 22. Særskilt turkvoteregulering

Fartøy i ringnotgruppen med hjemmelslengde mellom 21,35 og 27,50 meter (SUK) og fartøy i kystfartøygruppen er begrenset av en kvote på 150 tonn losset kvantum per tur for fartøy som fører egen fangst.

Leveringer over 150 tonn losset kvantum per tur vil bli inndratt og belastet fartøyets eventuelt gjenstående kvote.

§ 23. Overføring av fangst

Det kvantumet som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Det er likevel tillatt å overføre fangst på feltet mellom notfartøy for å unngå neddreping. Et vilkår for slik overføring er at fartøyene er utrustet og bemannet for fiske. Dette gjelder ikke for fartøy i gruppe II.

§ 24. Midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy (leiefartøy)

Fiskeridirektoratets regionkontor kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd gi midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy i fisket. Fiskeridirektoratets regionkontor kan fastsette nærmere vilkår for slik tillatelse, herunder at høvedsmannen samt hele eller deler av mannskapet skal delta i fisket med leiefartøyet. Det må benyttes leiefartøy fra samme fartøygruppe.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 25. Bifangst

Makrellfangster kan inneholde bifangst av sild med inntil 10% i vekt av hele fangsten om bord og ved landing.

Sildefangster kan inneholde bifangst av makrell med inntil 10% i vekt i de enkelte fangster, av hele fangsten om bord og ved landing.

Hestmakrellfangster kan inneholde bifangst av makrell med inntil 10% i vekt i de enkelte fangster, av hele fangsten om bord og ved landing.

Hestmakrellfangster kan inneholde bifangst av sild med inntil 10% i vekt av hele fangsten om bord og ved landing.

§ 26. Avkorting av kvote ved dumping eller neddreping

Er makrell forsettlig eller uaktsomt dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkorting av kvoten. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 27. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvotene, gruppekvotene, områdekvotene eller periodekvotene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel 8. Straff og ikrafttredelse

§ 28. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 29. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2006 og gjelder til og med 31. desember 2006.

19. des. Nr. 1590 2005

Forskrift om regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2006.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 19. desember 2005 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4 og § 5 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 23. desember 2005.

Kapittel 1. Fiskeforbud og kvoter

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande sei sør for 62° N.

§ 2. Totalkvote

Uten hensyn til forbudet i § 1 kan norske fartøy fiske og lande inntil 61.090 tonn sei sør for 62° N i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone og i EU-sonen i ICES statistikkområdene IV og IIIa.

§ 3. Gruppekvoter

1. Notfartøy kan fiske og lande inntil 5.500 tonn rund vekt.
2. Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske og lande inntil 8.000 tonn rund vekt.
3. Trålfartøy kan fiske og lande inntil 47.590 tonn rund vekt.
 - a) Fartøy med torskestråltillatelse kan fiske og lande inntil 31.091 tonn rund vekt.
 - b) Fartøy med industristråltillatelse, nordsjøstråltillatelse eller avgrenset nordsjøstråltillatelse kan fiske og lande inntil 8.407 tonn rund vekt. Av dette kvantumet avsettes 4.000 tonn til dekning av bifangst av sei som går til oppmaling i industristrålfisket.
 - c) Fartøy med seistråltillatelse kan fiske og lande inntil 8.092 tonn rund vekt.

Kapittel 2. Vilkår for deltakelse

§ 4. Vilkår for deltakelse med not

For å få fiske sei med not må fartøy ha adgang til å delta i fisket etter sei med not sør for 62° N for fartøy under 27,50 meter største lengde i 2006.

§ 5. Vilkår for deltakelse med konvensjonelle redskap

For å kunne delta i fisket etter sei med konvensjonelle redskap, må følgende vilkår være oppfylt:

- a) fartøyet må være ført i merkeregisteret, og
- b) eier av fartøyet og høvedsmann må være registrert i fiskermanntallet.

Kapittel 3. Kvoter til deltakende fartøy

§ 6. Maksimalkvoter for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap

Fartøy som driver fiske etter sei med konvensjonelle redskap kan maksimalt fiske og lande inntil 600 tonn rund vekt.

§ 7. Maksimalkvoter og bifangst for fartøy som fisker med trål

1. Fartøy med torskestråltillatelse og som er registrert som fabrikktrålere kan maksimalt fiske og lande inntil 1.190 tonn rund vekt.

Fartøy med torskestråltillatelse som er registrert som ferskfisk- og rundfrystrålere eller småtrålere kan maksimalt fiske og lande inntil 850 tonn rund vekt.

Når fisket er stoppet, kan det ved konsumfiske etter andre fiskeslag tas inntil 10% bifangst av sei rund vekt i de enkelte fangster og av landet fangst.

2. Fartøy med industritråltillatelse og nordsjøtråltillatelse kan maksimalt fiske og lande inntil 400 tonn rund vekt. Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse kan maksimalt fiske og lande inntil 30 tonn rund vekt. Maksimalkvotene skal også dekke bifangst av sei i fartøyenes industritrålfiske.

Fartøy med industritråltillatelse, nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 30 tonn selv om gruppekvoten er oppfisket eller fisket er stoppet. Denne adgangen gjelder ikke under fiskestoppen i perioden fra og med 26. juni til og med 6. august.

3. Fartøy med seitråltillatelse kan maksimalt fiske og lande inntil 950 tonn rund vekt.

Ved utskiftning eller forlengelse av fartøy med seitråltillatelse til større fartøy etter 31. desember 2001 skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato.

Kapittel 4. Felles bestemmelser

§ 8. Stopp i trålfisket

Det er forbudt å fiske og lande sei med trål fra og med 26. juni til og med 6. august.

§ 9. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten, gruppekvotene eller periodekvotene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket for konvensjonelle fartøy over 28 meter største lengde når det gjenstår 1.400 tonn av gruppekvoten.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel 5. Straff og ikrafttredelse

§ 10. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 11. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2006 og gjelder til og med 31. desember 2006.

19. des. Nr. 1591 2005

Forskrift om regulering av fisket etter sild i Nordsjøen og Skagerrak i 2006.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 19. desember med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 9, § 11 og § 25 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 23. desember 2005.

Kapittel 1. Fiskeforbud og kvoter

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande sild i Nordsjøen og Skagerrak.

§ 2. Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy som har adgang til å delta i fiske etter sild i Nordsjøen og Skagerrak, fiske og lande totalt

- 1) 129.915 tonn sild i Nordsjøen sør for 62° N, avgrenset i øst av en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr. Av dette kvantum kan inntil 50.000 tonn fiskes i EU-sonen.
- 2) 10.883 tonn sild i Skagerrak utenfor 4 nautiske mil av de svenske og danske grunnlinjene. Skagerrak er avgrenset i vest av en rett linje gjennom Hanstholm fyr til Lindesnes fyr, og i sør av en rett linje gjennom Skagen fyr til Tistlarna fyr. Av dette kvantum kan inntil 5.441 tonn fiskes i området som nevnt i nr. 1.

§ 3. Gruppekvoter for ringnotfartøy

Fartøy med ringnottillatelse kan fiske og lande inntil 112.497 tonn sild sør for 62° N. Av dette kvantum kan inntil 105.087 tonn fiskes utenfor grunnlinjene i Nordsjøen og inntil 7.420 tonn utenfor to nautiske mil fra grunnlinjene i Skagerrak. Av kvantumet som kan fiskes i Skagerrak, kan inntil 3.705 tonn fiskes utenfor grunnlinjene i Nordsjøen.

Ringnotfartøy med hjemmelslengde mellom 21,35 og 27,50 meter (SUK) kan fiske og lande inntil 7.181 tonn sild sør for 62° N. Av dette kvantum kan inntil 6.708 tonn fiskes utenfor grunnlinjene i Nordsjøen og inntil 473 tonn utenfor to nautiske mil fra grunnlinjene i Skagerrak. Av kvantumet som kan fiskes i Skagerrak, kan inntil 236 tonn fiskes utenfor grunnlinjene i Nordsjøen.

§ 4. Gruppekvote for trålfartøy

Fartøy med nordsjøtrål- eller industritråltillatelse kan fiske og lande inntil 9.856 tonn sild i området som nevnt i § 2 pkt. 1.

Av gruppekvoten som nevnt i første ledd avsettes 1.000 tonn til dekning av bifangst av sild som tas i forbindelse med utøvelsen av industritrålfiske.

Dersom det beregnede kvantum sild tatt som bifangst i industritrålfisket blir mindre enn det avsatte kvantumet, kan Fiskeridirektoratet etter 1. oktober 2006 reforedele det resterende kvantumet i direktefiske for å sikre at gruppekvoten blir oppfisket.

§ 5. Gruppekvote for fartøy i kystfartøygruppen

Fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter nordsjøersild sør for 62° N kan fiske og lande inntil 11.264 tonn.

Av dette kvantum kan:

- 1) fartøy med adgang til å delta i gruppe I fiske og lande inntil 11.064 tonn.
- 2) fartøy med adgang til å delta i gruppe II eller med garn fiske og lande innenfor en avsetning på 200 tonn.

§ 6. Definisjoner

Med «fiske og lande» forstås i denne forskrift at vedkommende fartøy som har adgang til å delta, tar utseiling til feltet, fisker med eget redskap og fører selv fangsten til fiskemottaket. Landing omfatter lossing og utstedelse av pliktig landings- eller sluttseddel.

For fartøy som ikke selv kan føre fangst, for fartøy som må låssette eller som deltar i et eventuelt låssettingsfiske, skjer landing ved opptak fra lås/pose i sjøen til førings-/kjøperfartøy. Ved opptak veies kvantumet, og førings-/kjøperfartøy og fisker utsteder pliktig landings- eller sluttseddel.

Med «lastekapasitet» forstås i denne forskrift fartøyets samlede lastekapasitet regnet ut fra de rom og tanker som kan nyttes til føring av løsført fangst. Fryserom som også kan nyttes til løsført råstoff regnes med i fartøyets lastekapasitet for løsført fangst. 10 hl svarer til 1 m³ lasteromsvolum etter denne forskrift.

Kapittel 2. Fiske i ringnotgruppen**§ 7. Vilkår for deltakelse**

Følgende fartøy kan delta i fisket:

- 1) Fartøy med ringnottillatelse.
- 2) Ringnotfartøy med hjemmelslengde mellom 21,35 og 27,50 meter og med lastekapasitet på 1.500 hl eller mindre som hadde adgang til å delta i SUK-gruppens fiske etter sild sør for 62° N og makrell i ringnotgruppen i 2005.

§ 8. Fartøykvoter

Fartøy i ringnotgruppen tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

1.500 hl +	40% av konsesjonskapasiteten fra	0 – 4.000 hl
	30% av konsesjonskapasiteten fra	4.000 – 6.000 hl
	20% av konsesjonskapasiteten fra	6.000 – 10.000 hl
	10% av konsesjonskapasiteten	over 10.000 hl

Basiskvoten blir omregnet til tonn ved at 1 hektoliter = 0,1 tonn (100 kilo).

Kvotene til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvotene med summen av basiskvotene. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

Ringnotfartøy med hjemmelslengde mellom 21,35 og 27,50 meter (SUK) brukes faktisk lasteromskapasitet, maksimalt 1.500 hl, som grunnlag for utregning av fartøykvotene.

§ 9. Utskiftning og salg

Eier av fartøy som fyller vilkårene for å delta i SUK-gruppen, kan ved utskiftning av fartøyet etter søknad gis adgang til deltakelse i fisket med erstatningsfartøy. Slik tillatelse medfører at adgangen til å delta med utskiftningsfartøyet bortfaller.

Ved salg av fartøy som fyller vilkårene for å delta i SUK-gruppen, kan ny eier gis adgang til å delta. Adgang for ny eier medfører at selgers adgang bortfaller.

Søknad om å delta i fisket etter denne paragraf sendes Fiskeridirektoratets regionkontor.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Kapittel 3. Fiske i trålgruppen

§ 10. Fartøykvoter

Fartøy med tillatelse til å fiske med trål, tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

50 tonn +	50% av bruttotonnasje fra	0 – 100
	40% av bruttotonnasje fra	101 – 200
	30% av bruttotonnasje fra	201 – 300
	20% av bruttotonnasje fra	301 – 400
	10% av bruttotonnasje fra	401 – 600

Kvotene til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvotene med summen av basiskvotene. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

Ved beregning av fartøyets basiskvote gjelder tonnasje i henhold til skipskontrollens målebrev/identitetsbevis utstedt senest 31. desember 2001, eventuelt fartøyets tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev/identitetsbevis etter foretatt utskifting eller ombygging i overensstemmelse med utskifting/ombyggingstillatelse gitt senest samme dato. Ved eierskifte nyttes bruttotonnasje per nevnte tidspunkt for det fartøy reder hadde konsesjon på ved årets begynnelse eller tidligere.

§ 11. Bifangst av sild i industritrålfisket

I industritrålfisket sør for 62° N er det tillatt å ha inntil 20% sild i vekt i det enkelte hal og ved landing.

Ved fiske etter tobis med trål med en maskevidde mindre enn 16 med mer er det likevel ikke tillatt å ha mer enn 10% sild regnet i vekt av hele fangsten om bord og ved landing.

§ 12. Partråling

Uten hensynet til forbudet i § 15 kan to fartøy som partråler kan på følgende vilkår fordele kvantumet på de samme to fartøyene ved landing, uavhengig av hvilket av de to fartøy som fører fangsten:

1. Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
2. Fartøyene i partrållag må fiske med samme redskap og dra med inntil 2 wirer i hver sin vinge av trålredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
3. Fangst som tas i forbindelse med partråling skal deles med minimum 20% av fangsten per landing til det ene fartøyet.
4. Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
5. Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn ett annet fartøy i løpet av 2006. Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstilles for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Kapittel 4. Fiske i kystfartøygruppen

§ 13. Fartøykvoter

Fartøy som har adgang til å delta kan fiske og lande følgende kvanta:

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Fartøykvote (tonn)
under 7,00 meter	1	11
7,0 – 7,99 meter	2	22
8,0 – 8,99 meter	3	33
9,0 – 9,99 meter	4	44
10,0 – 10,99 meter	5	55
11,0 – 11,99 meter	6	66
12,0 – 12,99 meter	7	77
13,0 – 13,99 meter	8	88

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Fartøykvote (tonn)</i>
14,0 – 14,99 meter	9	99
15,0 – 15,99 meter	10	110
16,0 – 16,99 meter	11	121
17,0 – 17,99 meter	12	132
18,0 – 18,99 meter	13	143
19,0 – 19,99 meter	14	154
20,0 – 20,99 meter	15	165
21,0 – 21,35 meter	16	176

Fartøy i gruppe II kan fiske og lande inntil 5 tonn sild.

Fartøy i gruppe II som deltar med garn kan fiske og lande inntil 10 tonn sild.

Fartøy i gruppe II kan fortsette fisket selv om det innføres stopp i fisket for kystfartøygruppen.

Fiskeridirektoratet kan endre kvoteenheten på 11 tonn etter 15. august.

§ 14. *Beregning av kvote ved utskifting og ombygging*

Fartøy som ved utskifting eller ombygging får endret sin faktiske lengde, får sin kvote beregnet etter lengde ført i merkeregisteret senest 31. desember 2002, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

Kapittel 5. Fellesbestemmelser

§ 15. *Kvoteutnyttelse*

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om enhetskvoter, rederikvoter eller andre spesielle kvoteordninger.

Ved salg og utskifting av fartøy innenfor reguleringsåret skal kvoten beregnes etter bestemmelsene i tredje til sjette ledd.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifting av et annet fartøy.

Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

Det kvantum som eier av fartøy i gruppe II har fisket og landet kommer til fradrag på fartøykvoten ved en eventuell deltakelse i gruppe I.

§ 16. *Midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy (leiefartøy)*

Fiskeridirektoratets regionkontor kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd gi midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy i fisket. Fiskeridirektoratets regionkontor kan fastsette nærmere vilkår for en slik tillatelse, herunder at høvedsmannen samt hele eller deler av mannskapet skal delta i fisket med leiefartøyet. Det må nyttes leiefartøy fra samme fartøygruppe.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 17. *Særskilt turkvoteregulering*

Fartøy i ringnotgruppen med hjemmelslengde mellom 21,35 og 27,50 meter (SUK) og fartøy i kystfartøygruppen er begrenset av en kvote på 150 tonn losset kvantum per tur for fartøy som fører egen fangst.

Leveringer over 150 tonn losset kvantum per tur vil bli inndratt og belastet fartøyets eventuelt gjenstående kvote.

§ 18. *Overføring av fangst*

Det kvantum som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Det er likevel tillatt å overføre fangst på feltet mellom notfartøy for å unngå neddreping. Et vilkår for slik overføring er at fartøyene er utrustet og bemannet for fiske. Dette gjelder ikke for kystfartøy i gruppe II.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 19. *Bifangst*

Ved fiske etter sild er det tillatt å ha inntil 10% bifangst av makrell i vekt i de enkelte fangste og ved landing.

Ved fiske etter hestmakrell er det tillatt å ha inntil 10% bifangst av sild i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

§ 20. *Avkorting av kvote ved dumping og neddreping*

Er fangst forsettlig dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkorting av kvoten.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 21. Omregningsfaktorer for ombordprodusert sild

Ved sildefiletproduksjon er omregningsfaktoren 2,0 slik at 1 tonn sildefilet blir avregnet med 2 tonn rund sild på fartøykvoten.

Ved silderognproduksjon er omregningsfaktoren 9,0 slik at 1 tonn silderogn blir avregnet med 9 tonn rund sild på fartøykvoten.

Ved produksjon av hel, saltet sild er omregningsfaktoren 1,0 slik at 1 tonn hel, saltet sild blir avregnet med 1 tonn rund sild på fartøykvoten.

Ved produksjon av hodekappet, saltet sild er omregningsfaktoren 1,2 slik at 1 tonn hodekappet, saltet sild blir avregnet med 1,2 tonn rund sild på fartøykvoten.

Summen av alle leverte produkter, inklusive avfall/avskjær og hel sild som er utsortert fra ombordproduksjon av silderogn (biprodukter), må ikke overstige fartøykvoten.

Levering av biprodukt må kontrolleres av Fiskeridirektoratets regionkontor, og føres særskilt på sluttsettelen.

§ 22. Fiske etter agn

Fiskere som er ført på blad A i fiskermanntallet kan bruke not i fiske etter agn til eget forbruk med merkeregistrert fartøy under 27,50 meter største lengde.

§ 23. Geografiske sperreområder

I området mellom 62° 00' N og 60° 30' N er det hele året forbudt å fiske sild fra grunnlinjene og ut til 12 nautiske mil. Forbudet omfatter også norsk vårgytende sild.

I perioden fra og med 15. februar til og med 30. april er det forbudt å fiske all sild i området mellom 62° N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr innenfor 12 nautiske mil regnet fra grunnlinjene. Forbudet i første punktum er ikke til hinder for et begrenset fiske for kystfartøy i den grad slik adgang følger av forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2005.

§ 24. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvotene, gruppekvotene eller områdekvotene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel 6. Straff og ikrafttredelse**§ 25. Straff**

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 26. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2006 og gjelder til og med 31. desember 2006.

19. des. Nr. 1592 2005**Forskrift om endring i forskrift om dekning av utgifter ved reise for undersøkelse eller behandling.**

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 19. desember 2005 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasientrettigheter (pasientrettighetsloven) § 2–6 femte ledd og lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. (spesialisthelsetjenesteloven) § 5–5 nr. 4. Kunngjort 23. desember 2005.

I

I forskrift 19. desember 2003 nr. 1756 om dekning av utgifter ved reise for undersøkelse eller behandling gjøres følgende endring:

§ 6 tredje ledd skal lyde:

Pasienter som benytter retten til fritt sykehusvalg i henhold til lov om pasientrettigheter § 2–4, skal betale en egenandel på 400 kroner for hver enkeltreise (800 kroner tur/retur). Ved bruk av retten til fritt sykehusvalg er bare ledsager fritatt for å betale egenandel.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2006.

19. des. Nr. 1593 2005**Vedtak om endring i vedtak om særavgifter til statskassen for budsjetterminen 2006.**

Kunngjøring fra Finansdepartementet av stortingsvedtak 19. desember 2005 med hjemmel i Kongeriget Norges Grundlov 17. mai 1814 § 75 litra a. Kunngjort 23. desember 2005.

I

I vedtak 24. november 2005 nr. 1410 om særavgifter til statskassen for budsjetterminen 2006 gjøres følgende endring:

Avgifter på drikkevareemballasje (kap. 5559 post 71–74) § 2 skal lyde:

Unntatt fra grunnavgiften er emballasje som inneholder følgende alkohol- og kullsyrefrie drikkevarer:

- a) melk, melkeprodukter,
- b) drikkevarer fremstilt av kakao og sjokolade og konsentrater av disse,
- c) varer i pulverform,
- d) korn- og soyabaserte melkeerstatningsprodukter,
- e) morsmelkerstatning.

For miljøavgiften gjelder bokstavene c og e tilsvarende.

II

Endringen trer i kraft straks med virkning fra 1. januar 2006.

20. des. Nr. 1594 2005**Forskrift om endring i forskrift om egenandelstak 2.**

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 20. desember 2005 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–3 fjerde ledd. Kunngjort 23. desember 2005.

I

I forskrift 19. desember 2002 nr. 1789 om egenandelstak 2 gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd bokstav c) skal lyde:

- c) opphold ved opptreningsinstitusjoner og andre private rehabiliteringsinstitusjoner som har driftsavtale med regionalt helseforetak.

§ 2 bokstav 3 skal lyde:

3. Som egenandel for opphold ved opptreningsinstitusjon mv. godtas et beløp per døgn som er fastsatt av Stortinget.

§ 3 siste setning skal lyde:

Egenandelstaket for 2006 er 2.500 kroner.

§ 4 første ledd skal lyde:

For å dokumentere utgiftene til egenandeler, må medlemmet legge frem spesifisert kvittering fra tannlegen, fysioterapeuten, opptreningsinstitusjonen mv. eller Rikshospitalet.

§ 6 skal lyde:

Når en tannlege eller fysioterapeut har avtale med trygdekontoret om direkte oppgjør, har vedkommende også krav på oppgjør for egenandelen for personer som har fremvist frikort. Når fysioterapi er gitt av kommunens helsetjeneste, skal egenandelen utbetales til kommunen. For pasienter med opphold i opptreningsinstitusjon mv. skal egenandelen utbetales til det regionale helseforetaket.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2006.

20. des. Nr. 1595 2005**Forskrift om endring i forskrift om egenandelstak 1.**

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 20. desember 2005 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–3 tredje ledd. Kunngjort 23. desember 2005.

I

I forskrift 18. april 1997 nr. 334 om egenandelstak 1 gjøres følgende endring:

§ 4 siste setning skal lyde:

Egenandelstaket for 2006 er 1.615 kroner.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2006.

20. des. Nr. 1596 2005**Forskrift om endring i forskrift om stønad til dekning av utgifter til behandling hos ortoptist.**

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 20. desember 2005 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–10a og § 22–2. Kunngjort 23. desember 2005.

I

I forskrift 28. juni 2001 nr. 795 om stønad til dekning av utgifter til behandling hos ortoptist gjøres følgende endring:

§ 4 annet ledd skal lyde:

For behandling av barn under 12 år ytes en stønad med 255 kroner pr. behandling.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2006.

20. des. Nr. 1597 2005**Forskrift om endring i forskrift om årsregnskap m.m. for banker, finansieringsforetak og morselskap for slike.**

Fastsatt av Finansdepartementet 20. desember 2005 med hjemmel i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) § 10–1 tredje ledd. Kunngjort 23. desember 2005.

I

I forskrift 16. desember 1998 nr. 1240 om årsregnskap m.m. for banker, finansieringsforetak og morselskap for slike gjøres følgende endringer:

Ny § 1–3 skal lyde:

§ 1–3. IFRS i selskapsregnskapet

Regnskapsloven § 3–9 tredje ledd og fjerde ledd annet punktum (anvendelse av internasjonale regnskapsstandarder i selskapsregnskapet) gjelder ikke for banker og finansieringsforetak. Det samme gjelder lov 10. juni 2005 nr. 46 om endring av regnskapsloven del VI nr. 2 første ledd.

Ny § 2–1a skal lyde:

§ 2–1a. Rettvisende bilde

Hvis anvendelsen av en bestemmelse i kapittel 3 til 8 i denne forskrift i særlige unntakstilfeller er uforenlig med plikten til å gi et rettvisende bilde av årsregnskapet, skal bestemmelsen fravikes for å gi et rettvisende bilde som fastsatt i regnskapsloven § 3–2a første ledd.

§ 2–2 første ledd første kolon skal lyde:

I årsberetningen skal det gis følgende opplysninger i tillegg til det som følger av regnskapsloven § 3–3a:

§ 2–2 annet ledd skal lyde:

Kravet i regnskapsloven § 3–3a syvende ledd nr. 3 gjelder når styrets handlingsplikt utløses i henhold til banksikringsloven § 3–4.

Ny § 2–6 skal lyde:

§ 2–6. Regnskap utarbeidet etter regnskapsloven § 3–9

For konsernregnskap utarbeidet i samsvar med regnskapsloven § 3–9, gjelder kun følgende bestemmelser i denne forskrift; § 1–1, § 1–2, § 2–1, § 2–2, § 2–4, § 8–10 fjerde ledd, § 8–20, § 8–21, § 8–28, § 9–1 og § 9–4.

Ny § 8–1a skal lyde:

§ 8–1a. Rettvisende bilde

Hvis anvendelsen av bestemmelsene i regnskapsloven og denne forskrift ikke er tilstrekkelig for å gi et rettvisende bilde som nevnt i regnskapsloven § 3–2a første ledd, skal det gis tilleggsopplysninger.

Ethvert fravik som nevnt i § 2–1a i denne forskrift skal angis. Regnskapsloven § 7–1 femte ledd annet punktum gjelder tilsvarende.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2006 med virkning for regnskapsår som starter 1. januar 2005 eller senere.

20. des. Nr. 1598 2005**Forskrift om endring i forskrift om årsregnskap m.m. for forsikringselskaper.**

Fastsatt av Finansdepartementet 20. desember 2005 med hjemmel i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) § 10–1 tredje ledd. Kunngjort 23. desember 2005.

I

I forskrift 16. desember 1998 nr. 1241 om årsregnskap m.m. for forsikringselskaper gjøres følgende endringer:

Ny § 1–2 skal lyde:

§ 1–2. IFRS i selskapsregnskapet

Regnskapsloven § 3–9 tredje ledd og fjerde ledd annet punktum (anvendelse av internasjonale regnskapsstandarder i selskapsregnskapet) gjelder ikke for forsikringselskaper. Det samme gjelder lov 10. juni 2005 nr. 46 om endring av regnskapsloven del VI nr. 2 første ledd.

Ny § 2–1a skal lyde:

§ 2–1a. Rettvisende bilde

Hvis anvendelsen av en bestemmelse i kapittel 3 til 6 i særlige unntakstilfeller er uforenlig med plikten til å gi et rettvisende bilde av årsregnskapet, skal bestemmelsen fravikes for å gi et rettvisende bilde som fastsatt i regnskapsloven § 3–2a første ledd.

Ny § 2–7 skal lyde:

§ 2–7. Regnskap utarbeidet etter regnskapsloven § 3–9

For konsernregnskap utarbeidet i samsvar med regnskapslovens § 3–9, gjelder kun bestemmelsene i denne forskrift; § 1–1, § 2–1, § 2–2, § 2–4, § 5–10 første og annet ledd, § 5–12 første og annet ledd, § 5–20, § 5–25, § 5–26, § 5–31 niende og tiende ledd, § 5–36, § 6–5 syvende ledd, § 7–1 og § 7–4.

§ 3–6 skal lyde:

§ 3–6. Investeringer som holdes til forfall – klassifisering

(1) Med investeringer som holdes til forfall menes finansielle eiendeler, annet enn derivater og utlån, med faste eller bestembare innbetalinger og avtalt forfallsdato, som et foretak har intensjon om og evne til å holde til forfall.

(2) Hvis selskapet har solgt eller reklassifisert mer enn et uvesentlig beløp av investeringer som holdes til forfall før forfalltidspunktet, kan ikke selskapet klassifisere nye investeringer som investeringer som holdes til forfall i regnskapsåret eller de to påfølgende regnskapsår. Denne begrensningen gjelder ikke for situasjoner hvor salg eller reklassifisering:

- (i) Skjer så tett opptil forfalltidspunktet eller avtalt gjenkjøpstidspunkt (for eksempel mindre enn tre måneder før forfall) at endringer i markedrenten ikke vil ha vesentlig betydning for eiendelens virkelige verdi;
- (ii) Skjer etter at foretaket har innkrevd det alt vesentlige av hovedstolen; eller
- (iii) Er foranlediget av en isolert hendelse utenfor selskapets kontroll som ikke er tilbakevendende og som selskapet med rimelighet ikke kunne ha forutsett. Slike situasjoner vil kunne være:
 - (a) Vesentlig endring i obligasjonsutsteders kredittverdighet.
 - (b) En større foretaksintegrasjon eller en større avhendelse av del av virksomheten (f.eks. salg av et virksomhetsområde) som nødvendiggjør salg eller reklassifisering av slike eiendeler for å opprettholde virksomhetens eksisterende renteksponering eller ønsket nivå på eksponering mot kredittrisiko.
 - (c) Endring i lover og regler som betydelig endrer hva som godtas som investering eller maksimalt nivå på investeringen i visse eiendeler.
 - (d) En betydelig endring i lovbestemte kapitalkrav, eller regelverk om tildeling av overskudd eller flytting i livsforsikring, som medfører at selskapet må bygge seg ned ved å selge slike eiendeler.
 - (e) En betydelig økning i risikovektingen til en eiendel som anvendes til å regulere den generelle risikoen.

Nye § 3–6a og § 3–6b skal lyde:

§ 3–6a. Investeringer som holdes til forfall – reklassifisering

(1) Dersom en endring i selskapets intensjon eller evne tilsier at eiendelene ikke lenger kan klassifiseres som investeringer som holdes til forfall, skal eiendelene reklassifiseres.

(2) Om selskapet ønsker å selge eller reklassifisere mer enn en uvesentlig del investeringer som holdes til forfall, må hele gruppen av eiendeler reklassifiseres med mindre minst én av situasjonene beskrevet i § 3–6 annet ledd foreligger.

§ 3–6b. Investeringer som holdes til forfall – verdsettelse

- (1) Investeringer som holdes til forfall skal vurderes til amortisert kost ved bruk av effektiv rente metoden.

§ 3–14 første til femte ledd skal lyde:

- (1) Bygninger og andre faste eiendommer skal vurderes til virkelig verdi.

- (2) Med virkelig verdi menes det beløp bygninger og andre faste eiendommer kan omsettes for i en transaksjon på armlengdes avstand mellom velinformerte, frivillige parter.
- (3) Virkelig verdi fastsettes minst årlig for den enkelte bygning og faste eiendom.
- (4) Virkelig verdi skal fastsettes uten fradrag for transaksjonsutgifter som foretaket måtte pådra seg ved salg eller annen avhending.
- (5) Kredittilsynet kan fastsette nærmere regler.

§ 3–14 sjette til tiende ledd oppheves.

Ny § 5–2a skal lyde:

§ 5–2a. Rettvisende bilde

Hvis anvendelsen av bestemmelsene i regnskapsloven og denne forskrift ikke er tilstrekkelig for å gi et rettvisende bilde som nevnt i regnskapsloven § 3–2a første ledd, skal det gis tilleggsopplysninger.

Ethvert fravik som nevnt i § 2–1a og regnskapsloven § 3–2a annet ledd skal angis. Regnskapsloven § 7–1 femte ledd annet punktum gjelder tilsvarende.

§ 5–9 annet ledd skal lyde:

- (2) For livsforsikring skal det opplyses om hvordan virkelig verdi er fremkommet. Dersom det er benyttet verdsettelsesmodeller, skal det angis hvilke forutsetninger som er lagt til grunn, samt hvordan disse er fremkommet.

Ny § 5–35a skal lyde:

§ 5–35a. Aksjebasert betaling

Regnskapsloven § 7–11a gjelder.

II

Forskrift 23. februar 2000 nr. 198 om beregning av virkelig verdi for bygninger og andre faste eiendommer for livsforsikringsselskaper og pensjonskasser oppheves.

III

Forskriften trer i kraft 1. januar 2006 med virkning for regnskapsår som starter 1. januar 2005 eller senere.

20. des. Nr. 1599 2005

Forskrift om endring i forskrift om årsregnskap m.m. for verdipapirfond.

Fastsatt av Finansdepartementet 20. desember 2005 med hjemmel i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) § 10–1 tredje ledd. Kunngjort 23. desember 2005.

I

I forskrift 28. mai 1999 nr. 654 om årsregnskap m.m. for verdipapirfond gjøres følgende endringer:

Ny § 2–1a skal lyde:

§ 2–1a. Rettvisende bilde

Hvis anvendelsen av en bestemmelse i kapittel 3 til 5 i denne forskrift i særlige unntakstilfeller er uforenlig med plikten til å gi et rettvisende bilde av årsregnskapet, skal bestemmelsen fravikes for å gi et rettvisende bilde som fastsatt i regnskapsloven § 3–2a første ledd.

§ 2–2 første ledd første kolon skal lyde:

I årsberetningen skal det gis følgende opplysninger i tillegg til det som følger av regnskapsloven § 3–3a:

§ 2–2 annet ledd skal lyde:

Opplysninger om forutsetningen om fortsatt drift etter regnskapsloven § 3–3a syvende ledd nr. 2–4, skal også gis om forvaltningsselskapet for verdipapirfondet.

Ny § 5–1a skal lyde:

§ 5–1a. Rettvisende bilde

Hvis anvendelsen av bestemmelsene i regnskapsloven og denne forskrift ikke er tilstrekkelig for å gi et rettvisende bilde som nevnt i regnskapsloven § 3–2a første ledd, skal det gis tilleggsopplysninger.

Ethvert fravik som nevnt i § 2–1a i denne forskrift skal angis. Regnskapsloven § 7–1 femte ledd annet punktum gjelder tilsvarende.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2006 med virkning for regnskapsår som starter 1. januar 2005 eller senere.

20. des. Nr. 1600 2005**Forskrift om endring i forskrift om årsregnskap m.m. for verdipapirforetak.**

Fastsatt av Finansdepartementet 20. desember 2005 med hjemmel i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) § 10-1 tredje ledd. Kunngjort 23. desember 2005.

I

I forskrift 23. august 1999 nr. 957 om årsregnskap m.m. for verdipapirforetak gjøres følgende endringer:

§ 1-1 nytt annet punktum skal lyde:

§ 1-2 gjelder også for forvaltningsselskap for verdipapirfond med tillatelse til aktiv forvaltning.

Ny § 1-2 skal lyde:

§ 1-2. IFRS i selskapsregnskapet

Regnskapsloven § 3-9 tredje ledd og fjerde ledd annet punktum (anvendelse av internasjonale regnskapsstandarder i selskapsregnskapet) gjelder ikke for verdipapirforetak og forvaltningsselskap for verdipapirfond med tillatelse til aktiv forvaltning. Det samme gjelder lov 10. juni 2005 nr. 46 om endring av regnskapsloven del VI nr. 2 første ledd.

Ny § 2-1 skal lyde:

§ 2-1. Rettvisende bilde

Hvis anvendelsen av en bestemmelse i kapittel 3 til 5 i denne forskrift i særlige unntakstilfeller er uforenlig med plikten til å gi et rettvisende bilde av årsregnskapet, skal bestemmelsen fravikes for å gi et rettvisende bilde som fastsatt i regnskapsloven § 3-2a første ledd.

Nåværende § 2-1, § 2-2 og § 2-3 blir henholdsvis nye § 2-2, § 2-3 og § 2-4.

§ 2-2 første ledd første punktum skal lyde:

I årsberetningen skal det gis følgende opplysninger i tillegg til det som følger av regnskapsloven § 3-3a.

Ny § 2-5 skal lyde:

§ 2-5. Regnskap utarbeidet etter regnskapsloven § 3-9

For årsregnskap utarbeidet i samsvar med regnskapsloven § 3-9, gjelder kun følgende bestemmelser i denne forskrift; § 1-1, § 2-2, § 2-4, § 5-9 femte ledd, § 5-13 og § 5-16.

Ny § 5-1a skal lyde:

§ 5-1a. Rettvisende bilde

Hvis anvendelsen av bestemmelsene i regnskapsloven og denne forskrift ikke er tilstrekkelig for å gi et rettvisende bilde som nevnt i regnskapsloven § 3-2a første ledd, skal det gis tilleggsopplysninger.

Ethvert fravik som nevnt i § 2-1 i denne forskrift skal angis. Regnskapsloven § 7-1 femte ledd annet punktum gjelder tilsvarende.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2006 med virkning for regnskapsår som starter 1. januar 2005 eller senere.

20. des. Nr. 1601 2005**Forskrift om endring i forskrift om årsregnskap m.m. for pensjonskasser.**

Fastsatt av Finansdepartementet 20. desember 2005 med hjemmel i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) § 10-1 tredje ledd. Kunngjort 23. desember 2005.

I

I forskrift 27. februar 2001 nr. 188 om årsregnskap m.m. for pensjonskasser gjøres følgende endringer:

Ny § 1-2 skal lyde:

§ 1-2. IFRS i selskapsregnskapet

Regnskapsloven § 3-9 tredje ledd og fjerde ledd annet punktum (anvendelse av internasjonale regnskapsstandarder i selskapsregnskapet) gjelder ikke for pensjonskasser. Det samme gjelder lov 10. juni 2005 nr. 46 om endring av regnskapsloven del VI nr. 2 første ledd.

Ny § 2-1a skal lyde:

§ 2-1a. Rettvisende bilde

Hvis anvendelsen av en bestemmelse i kapittel 3 til 8 i særlige unntakstilfeller er uforenlig med plikten til å gi et rettvisende bilde av årsregnskapet, skal bestemmelsen fravikes for å gi et rettvisende bilde som fastsatt i regnskapsloven § 3-2a første ledd.

§ 2-2 første punktum skal lyde:

I årsberetningen skal det gis følgende opplysninger i tillegg til det som følger av regnskapsloven § 3-3a.

Ny § 2-4 skal lyde:

§ 2-4. Regnskap utarbeidet etter regnskapsloven § 3-9

For konsernregnskap utarbeidet i samsvar med regnskapslovens § 3-9, gjelder kun bestemmelsene i denne forskrift; § 1-1, § 2-1, § 2-2, § 8-7 første og annet ledd, § 8-16, § 8-17, § 8-22 og § 8-25.

§ 3-4 første til femte ledd skal lyde:

- (1) Bygninger og andre faste eiendommer skal vurderes til virkelig verdi.
- (2) Med virkelig verdi menes det beløp bygninger og andre faste eiendommer kan omsettes for i en transaksjon på armlengdes avstand mellom velinformerte, frivillige parter.
- (3) Virkelig verdi fastsettes minst årlig for den enkelte bygning og faste eiendom.
- (4) Virkelig verdi skal fastsettes uten fradrag for transaksjonsutgifter som foretaket måtte pådra seg ved salg eller annen avhending.
- (5) Kredittilsynet kan fastsette nærmere regler.

§ 3-4 sjetten til tiende ledd oppheves.

§ 3-6 skal lyde:

§ 3-6. Investeringer som holdes til forfall – klassifisering

- (1) Med investeringer som holdes til forfall menes finansielle eiendeler, annet enn derivater og utlån, med faste eller bestembare innbetalinger og avtalt forfallsdato, som et foretak har intensjon om og evne til å holde til forfall.
- (2) Hvis selskapet har solgt eller reklassifisert mer enn et uvesentlig beløp av investeringer som holdes til forfall før forfalltidspunktet, kan ikke selskapet klassifisere nye investeringer som investeringer som holdes til forfall i regnskapsåret eller de to påfølgende regnskapsår. Denne begrensningen gjelder ikke for situasjoner hvor salg eller reklassifisering:
 - (iv) Skjer så tett opptil forfalltidspunktet eller avtalt gjenkjøpstidspunkt (for eksempel mindre enn tre måneder før forfall) at endringer i markedsrenten ikke vil ha vesentlig betydning for eiendelens virkelige verdi;
 - (v) Skjer etter at foretaket har innkrevd det alt vesentlige av hovedstolen; eller
 - (vi) Er foranlediget av en isolert hendelse utenfor selskapets kontroll som ikke er tilbakevendende og som selskapet med rimelighet ikke kunne ha forutsett. Slike situasjoner vil kunne være:
 - (a) Vesentlig endring i obligasjonsutsteders kredittverdighet.
 - (b) En større foretaksintegrasjon eller en større avhending av del av virksomheten (f.eks. salg av et virksomhetsområde) som nødvendiggjør salg eller reklassifisering av slike eiendeler for å opprettholde virksomhetens eksisterende renteeksponering eller ønsket nivå på eksponering mot kredittrisiko.
 - (c) Endring i lover og regler som betydelig endrer hva som godtas som investering eller maksimalt nivå på investeringen i visse eiendeler.
 - (d) En betydelig endring i lovbestemte kapitalkrav, eller regelverk om tildeling av overskudd eller flytting i livsforsikring, som medfører at selskapet må bygge seg ned ved å selge slike eiendeler.
 - (e) En betydelig økning i risikovektingen til en eiendel som anvendes til å regulere den generelle risikoen.

Nye § 3-6a og § 3-6b skal lyde:

§ 3-6a. Investeringer som holdes til forfall – reklassifisering

- (1) Dersom en endring i selskapets intensjon eller evne tilsier at eiendelene ikke lenger kan klassifiseres som investeringer som holdes til forfall, skal eiendelene reklassifiseres.
- (2) Om selskapet ønsker å selge eller reklassifisere mer enn en uvesentlig del investeringer som holdes til forfall, må hele gruppen av eiendeler reklassifiseres med mindre minst én av situasjonene beskrevet i § 3-6 annet ledd foreligger.

§ 3-6b. Investeringer som holdes til forfall – verdsettelse

- (1) Investeringer som holdes til forfall skal vurderes til amortisert kost ved bruk av effektiv rente metoden.

Ny § 8-1 a skal lyde:

§ 8-1a. Rettvisende bilde

Hvis anvendelsen av bestemmelsene i regnskapsloven og denne forskrift ikke er tilstrekkelig for å gi et rettvisende bilde som nevnt i regnskapsloven § 3-2a første ledd, skal det gis tilleggsopplysninger.

Ethvert fravik som nevnt i § 2–1a og regnskapsloven § 3–2a annet ledd skal angis. Regnskapsloven § 7–1 femte ledd annet punktum gjelder tilsvarende.

§ 8–4 tredje ledd skal lyde:

For pensjonskasser skal det opplyses om hvordan virkelig verdi er fremkommet. Dersom det er benyttet verdsettelsesmodeller, skal det gis opplysninger om hvilke forutsetninger som er lagt til grunn, samt hvordan disse er fremkommet. Dersom virkelig verdi ikke kan fastsettes, jf. § 3–4, skal dette opplyses og begrunnes.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2006 med virkning for regnskapsår som starter 1. januar 2005 eller senere.

20. des. Nr. 1602 2005

Forskrift om endring i forskrift om beregning av ansvarlig kapital for finansinstitusjoner, oppgjørssentraler og verdipapirforetak.

Fastsatt av Finansdepartementet 20. desember 2005 med hjemmel i lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (finansieringsvirksomhetsloven) § 2–9 annet ledd og § 3–17, lov 24. mai 1961 nr. 2 om forretningsbanker § 21, lov 24. mai 1961 nr. 1 om sparebanker § 25, lov 10. juni 1988 nr. 39 om forsikringsvirksomhet § 7–3, lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet for kredittinstitusjoner, forsikringselskaper og verdipapirhandel mv. § 4, jf. § 1 annet ledd og lov 19. juni 1997 nr. 79 om verdipapirhandel § 6–2 annet ledd og § 8–10 annet ledd. Kunngjort 23. desember 2005.

I

I forskrift 1. juni 1990 nr. 435 om beregning av ansvarlig kapital for finansinstitusjoner, oppgjørssentraler og verdipapirforetak, gjøres følgende endring:

§ 10 ny bokstav f skal lyde:

- f. I perioden fram til og med 31. desember 2005 skal minimum en femdel av det negative beløpet som er ført mot egenkapitalen som følge av nullstilling av uamortiserte estimatavvik på pensjonsforpliktelse, medregnes ved beregningen av kjernekapitalen. I perioden 1. januar 2006 – 31. desember 2006 skal minimum to femdel av nullstilte uamortiserte estimatavvik ført mot egenkapitalen medregnes i kjernekapitalen. I perioden 1. januar 2007 – 31. desember 2007 skal minimum tre femdel av nullstilte uamortiserte estimatavvik ført mot egenkapitalen medregnes i kjernekapitalen. I perioden 1. januar 2008 – 31. desember 2008 skal minimum fire femdel av nullstilte uamortiserte estimatavvik ført mot egenkapitalen medregnes i kjernekapitalen.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2006 med virkning for regnskapsår som starter 1. januar 2005 eller senere.

20. des. Nr. 1603 2005

Forskrift om endring i forskrift om anvendelse av kapitaldekningsregler på konsolidert basis mv.

Fastsatt av Finansdepartementet 20. desember 2005 med hjemmel i lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (finansieringsvirksomhetsloven) § 2–9, jf. § 2–16. Kunngjort 23. desember 2005.

I

I forskrift 25. mars 1991 nr. 214 om anvendelse av kapitaldekningsregler på konsolidert basis mv. gjøres følgende endring:

§ 4 sjette ledd skal lyde:

Verdivurderingsprinsippene i selskapsregnskapene for de operative selskapene skal legges til grunn.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2006 med virkning for regnskapsår som starter 1. januar 2005 eller senere.

21. des. Nr. 1604 2005

Ikrafttredelse av lov 21. desember 2005 nr. 120 om endringer i lov 14. desember 1973 nr. 61 om statsgaranti for lønnskrav ved konkurs m.v. og lov 8. juni 1984 nr. 59 om fordringshavernes dekningsrett (dekningsloven).

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2005 med hjemmel i lov 21. desember 2005 nr. 120 om endringer i lov 14. desember 1973 nr. 61 om statsgaranti for lønnskrav ved konkurs m.v. og lov 8. juni 1984 nr. 59 om fordringshavernes dekningsrett (dekningsloven) del III. Fremmet av Arbeids- og sosialdepartementet. Kunngjort 23. desember 2005.

Lov 21. desember 2005 nr. 120 om endringer i lov 14. desember 1973 nr. 61 om statsgaranti for lønnskrav ved konkurs m.v. og lov 8. juni 1984 nr. 59 om fordringshavernes dekningsrett (dekningsloven) trer i kraft 1. januar 2006.

21. des. Nr. 1605 2005

Ikraftsettning av lov 17. juni 2005 nr. 81 om endringer i lov 20. mars 1998 nr. 10 om forebyggende sikkerhetstjeneste (sikkerhetsloven).

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2005 med heimel i lov 17. juni 2005 nr. 81 om endringer i lov 20. mars 1998 nr. 10 om forebyggende sikkerhetstjeneste (sikkerhetsloven) del II. Fremja av Forsvarsdepartementet. Kunngjort 23. desember 2005.

Lov 17. juni 2005 nr. 81 om endringer i lov 20. mars 1998 nr. 10 om forebyggende sikkerhetstjeneste (sikkerhetsloven) trer i kraft 1. januar 2006.

21. des. Nr. 1606 2005

Ikrafttredelse av lov 21. desember 2005 nr. 125 om endringer i folketrygdloven og pasientrettighetsloven (regulering av behandling hos kiropraktor og manuellterapeut).

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2005 med hjemmel i lov 21. desember 2005 nr. 125 om endringer i folketrygdloven og pasientrettighetsloven (regulering av behandling hos kiropraktor og manuellterapeut) del III. Fremmet av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 23. desember 2005.

Lov 21. desember 2005 nr. 125 om endringer i folketrygdloven og pasientrettighetsloven (regulering av behandling hos kiropraktor og manuellterapeut) trer i kraft 1. januar 2006.

21. des. Nr. 1607 2005

Ikrafttredelse av lov 21. desember 2005 nr. 129 om oppløsning av stamhuset Ekeberg.

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2005 med hjemmel i lov 21. desember 2005 nr. 129 om oppløsning av stamhuset Ekeberg § 2. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 23. desember 2005.

Lov 21. desember 2005 nr. 129 om oppløsning av stamhuset Ekeberg trer i kraft 1. januar 2006.

21. des. Nr. 1608 2005

Delvis ikrafttredelse av lov 21. desember 2005 nr. 130 om endringer i lov 13. august 1915 nr. 5 om domstoler (domstolloven) og enkelte andre lover og delvis ikrafttredelse av lov 15. juni 2001 nr. 59 om stiftelser (stiftelsesloven).

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2005 med hjemmel i lov 21. desember 2005 nr. 130 om endringer i lov 13. august 1915 nr. 5 om domstoler (domstolloven) og enkelte andre lover del XV og lov 15. juni 2001 nr. 59 om stiftelser (stiftelsesloven) § 60. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 23. desember 2005.

1. Følgende bestemmelser i lov 21. desember 2005 nr. 130 om endringer i lov 13. august 1915 nr. 5 om domstoler (domstolloven) og enkelte andre lover trer i kraft 1. januar 2006: avsnitt IV, endringen i lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker § 101 i avsnitt V, avsnitt VI og avsnitt XIV.
2. Endringen i lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner § 2–22 første ledd i lov 15. juni 2001 nr. 59 om stiftelser (stiftelsesloven) § 62 nr. 5 trer i kraft straks.

21. des. Nr. 1609 2005

Forskrift om endring i forskrift om personellsikkerhet.

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2005 med hjemmel i lov 20. mars 1998 nr. 10 om forebyggende sikkerhetstjeneste (sikkerhetsloven) § 20 femte ledd, § 22 andre ledd, § 23 tredje og femte ledd, § 24 sjette ledd og § 26 og lov 4. desember 1992 nr. 126 om arkiv § 12. Fremmet av Forsvarsdepartementet. Kunngjort 23. desember 2005.

I forskrift 29. juni 2001 nr. 722 om personellsikkerhet gjøres følgende endringer:

§ 2–2 fjerde ledd skal lyde:

Personer som er statsløse eller har dobbelt statsborgerskap, skal sikkerhetsklareres og autoriseres etter bestemmelsene for utenlandske statsborgere.

§ 3–1 første ledd skal lyde:

Personkontroll skal iverksettes ved behov for sikkerhetsklarering i samsvar med sikkerhetsloven § 19, reklarering i samsvar med denne forskrift § 4–8 og leverandørklarering i samsvar med sikkerhetsloven § 28. Virksomheten skal ved anmodning om personkontroll begrunne og dokumentere klareringsbehovet. I begrunnelsen skal sikkerhetstiltak for å fjerne risikoen for vilkårlig tilgang til skjermingsverdig informasjon inngå. Klareringsmyndigheten skal avvise anmodning om personkontroll som ikke er tilstrekkelig begrunnet og dokumentert.

§ 3–3 tredje ledd skal lyde:

Nasjonal sikkerhetsmyndighet skal utarbeide konkrete personellsikkerhetsmessige vurderinger i forhold til de enkelte stater. Vurderingene skal benyttes av klareringsmyndigheten ved sikkerhetsklarering av utenlandske statsborgere og norske statsborgere med tilknytning til andre stater.

§ 3–4 første ledd nr. 5 og 6 og nye nr. 7–9 skal lyde:

5. Register ved Politiets sikkerhetstjeneste
6. Det sentrale folkeregister (DSF)
7. Register ved Skattedirektoratet
8. Register ved Statens innkrevingsentral
9. Register ved Utlendingsdirektoratet

§ 3–3 første ledd nåværende nr. 7–9 blir nye nr. 10–12.

§ 3–4 tredje ledd skal lyde:

For nærstående personer som inngår i personkontrollen i samsvar med § 3–2 skal det innhentes opplysninger som nevnt i første ledd nr. 2, 5, 6, 9 og 12.

§ 4–1 nytt tredje ledd skal lyde:

Advokat som nevnt i loven § 25b, skal sikkerhetsklareres for COSMIC TOP SECRET og autoriseres av Nasjonal sikkerhetsmyndighet.

§ 4–1 femte ledd, 2. pkt. oppheves.

§ 4–1 nåværende tredje, fjerde, femte og sjette ledd blir nye fjerde, femte, sjette og sjuende ledd.

§ 4–2 første, annet og nytt tredje ledd skal lyde:

Ved sikkerhetssamtale har vedkommende rett til å stille med bisitter som personlig støtte. Bisitter skal ikke ta del i samtalen, men kan påse at samtalen avholdes i samsvar med sikkerhetsloven. Nærstående som omfattes av personkontrollen kan ikke stille som bisitter.

Innholdet i en sikkerhetssamtale skal dokumenteres skriftlig av den som avholder samtalen. Faktaopplysninger og vurderinger skal holdes atskilt i den skriftlige dokumentasjonen av sikkerhetssamtalen.

Audiovisuelt opptak kan gjennomføres dersom vedkommende er informert om dette og ikke har motsatt seg det.

§ 4–4 første og annet ledd skal lyde:

Underretning om klareringsavgjørelsen til anmodende myndighet eller autorisasjonsansvarlig skal skje ved bruk av fastsatt klareringsbevis, jf. § 4–6. Ved sikkerhetsklarering av vernepliktig personell kan underretning skje i listeform isteden for eller i tillegg til klareringsbevis. Autorisasjonsansvarlig skal underrettes om vilkår i nødvendig utstrekning.

Underretning om negativ klareringsavgjørelse til vedkommende person, skal skje skriftlig. Dersom det er praktisk mulig, skal klareringsmyndigheten opplyse om når klareringsspørsmålet kan tas opp til ny vurdering, forutsatt at det da foreligger et klareringsbehov (observasjonstid). Observasjonstiden kan ikke settes lengre enn fem år. Tidsangivelsen er bindende for andre klareringsmyndigheter. Tidsangivelsen er ikke til hinder for omgjøring etter § 4–1 femte og sjette ledd. Dokumentet skal graderes, merkes og sendes i samsvar med § 6–2 og § 6–7.

§ 4–5 første, annet og tredje ledd skal lyde:

I begrunnelsen skal opplysninger fra etterretningskilder eller Politiets sikkerhetstjeneste ikke inngå uten at klareringsmyndigheten har innhentet skriftlig tillatelse fra kilden.

Klagen skal sendes til klareringsmyndigheten. Klareringsmyndigheten skal ved mottak av klage umiddelbart underrette autorisasjonsansvarlig om at klareringsavgjørelsen er påklaget. Klareringsmyndigheten kan innhente uttalelse fra autorisasjonsansvarlig dersom dette anses hensiktsmessig.

Ved klage skal klareringsmyndigheten foreta nødvendige tilleggsundersøkelser og vurdere saken på nytt. Dersom klareringsmyndigheten gir klager fullt eller delvis medhold, skal underretning skje i samsvar med § 4–4. Dersom klager ikke gis fullt medhold skal klage med sakens dokumenter og begrunnelse sendes til klageinstansen.

§ 4–5 fjerde, femte og sjette ledd oppheves.

§ 4–7 første ledd skal lyde:

Hver enkelt klareringsmyndighet skal føre register over egne klareringsavgjørelser. I tillegg skal NSM føre et

sentralt register for alle klareringsavgjørelser. Eventuelle vilkår knyttet til en sikkerhetsklarering skal fremgå av registrene.

§ 4–8 første og annet ledd skal lyde:

En sikkerhetsklarering er gyldig inntil fem år. Ved reklarering kan forhold som har vært vurdert ved tidligere klareringsavgjørelser, ikke alene danne grunnlaget for avgjørelse om å nedsette til lavere grad enn den vedkommende innehar, dersom ikke sterke grunner taler for dette.

Utfører en person oppgaver som krever sikkerhetsklarering for flere virksomheter i løpet av sikkerhetsklareringens gyldighetstid, skal klareringsavgjørelse fattet av en klareringsmyndighet anses som tilstrekkelig for andre klareringsmyndigheter når det gjelder samme eller lavere sikkerhetsgrad. Klareringsmyndigheten som skal fatte avgjørelse om sikkerhetsklarering skal innhente eventuelle tidligere klareringssaker. Tidligere nedsatt klareringsnivå kan bare endres i samråd med tidligere klareringsmyndighet. Dersom klareringsmyndighetene ikke blir enige om hvilket klareringsnivå som skal gis, skal saken fremsettes NSM for avgjørelse.

§ 5–8 første ledd første punktum skal lyde:

Foreligger det rimelig grunn til tvil om en sikkerhetsklarert persons sikkerhetsmessige skikkethet, jf. § 5–2 første ledd nr. 6, skal autorisasjonsansvarlig søke å avklare uklare forhold, eventuelt ved å avholde autorisasjonssamtale.

§ 6–4 tredje ledd skal lyde:

Saksomslag for personellsikkerhet skal oppbevares i separat arkiv. Ved oversendelse til annen virksomhet i samsvar med § 5–5 tredje ledd, skal saksomslaget forsegles med fastsatt oblat.

§ 6–8 nytt siste ledd skal lyde:

Det som er bestemt om opplysninger i denne paragraf gjelder også for audiovisuelt opptak.

§ 6–11 nytt fjerde ledd skal lyde:

Klareringsmyndigheten dekker utgifter til bruk av advokat som nevnt i sikkerhetsloven § 25b.

21. des. Nr. 1610 2005

Ikrafttredelse av lov 21. desember 2005 nr. 123 om Statens pensjonsfond.

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2005 med hjemmel i lov 21. desember 2005 nr. 123 om Statens pensjonsfond § 8. Fremmet av Finansdepartementet. Kunngjort 23. desember 2005.

Lov 21. desember 2005 nr. 123 om Statens pensjonsfond skal gjelde fra 1. januar 2006.

21. des. Nr. 1611 2005

Forskrift om prøveordning med bruk av fjernmøteteknologi i domstolene.

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2005 med hjemmel i lov 13. august 1915 nr. 5 om domstolene (domstoloven) § 143. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 23. desember 2005.

Kapittel 1. Anvendelsesområde

§ 1. Forskriften har til formål å gi regler for en prøveordning med å avholde rettsmøter som fjernmøter og fjernavhør i sivile saker og straffesaker.

Forskriften gjelder for følgende domstoler:

- Oslo tingrett
- Trondheim tingrett
- Sør-Trøndelag tingrett
- Nord-Troms tingrett (Tromsø)
- Frostating lagmannsrett (Trondheim)
- Hålogaland lagmannsrett (Tromsø).

Prøveordningen gjelder for de rettssaler og lokaler der det er montert videokonferanseutstyr.

For de domstoler som ikke er oppregnet i denne bestemmelsen gjelder forskrift 8. november 1991 nr. 727. Det samme gjelder saker ved domstoler som nevnt i annet ledd når saken behandles i rettssal eller lokale uten videokonferanseutstyr.

Kapittel 2. Fjernmøte

§ 2. Med fjernmøte menes et møte der ikke alle deltakerne er til stede, men deltar ved hjelp av fjernmøteteknikk i form av lyd og bilde eller bare lyd.

Rettsmøter kan helt eller delvis holdes som fjernmøter ved saksforberedelse i sivile saker.

Rettsmøter kan helt eller delvis holdes som fjernmøter ved hovedforhandling i sivile saker, og ved inngåelse av rettsforlik etter rettsmegling, jf. forskrift 13. desember 1996 nr. 1144 om forsøksordning med rettsmegling, når partene samtykker.

Rettsmøter kan helt eller delvis holdes som fjernmøter i saker om fengslingsforlengelse etter straffeprosessloven § 185 tredje ledd og i saker om tilståelse etter straffeprosessloven § 248, når

- a) siktede samtykker, og
- b) retten finner det ubetenkelig tatt i betraktning formålet med rettsmøtet og øvrige omstendigheter, og
- c) rettsmøtet ellers ville medført omkostninger eller vanskeligheter, som ikke står i rimelig forhold til betydningen av at siktede møter.

Før beslutning om fjernmøte tas, bør partene eller siktede ha anledning til å uttale seg.

§ 3. Når rettsmøter holdes som fjernmøter, skal deltakelse fortrinnsvis skje ved domstol, politikammer, lensmannskontor eller fra fengsel.

Deltakelse kan også foregå fra sykehus, sykehjem, pleiehjem eller aldershjem dersom dette finnes hensiktsmessig.

Når retten finner det ubetenkelig, kan deltagelse skje på annet sted.

§ 4. Reglene for partenes og siktedes møteplikt, gjelder tilsvarende ved fjernmøte, jf. tvistemålsloven kapittel 9 og straffeprosessloven § 85.

Når fjernmøte er besluttet, skal innkallelse til rettsmøte så vidt mulig inneholde tid og sted for fremmøte samt eventuelt pålegg om å medta legitimasjon.

De alminnelige regler om innkallelse til rettsmøte gjelder tilsvarende.

Innkallelse skal også opplyse om sanksjoner ved uteblivelse.

Skal fjernmøtet foregå på offentlig kontor eller annet offentlig sted, opplyses det om dette.

En part eller en siktet som møter på oppgitt sted for fjernmøte, skal anses å ha møtt til rettsmøtet.

Siktedes eventuelle forsvarer kan delta i rettsmøtet i retten eller sammen med siktede på oppgitt sted for fjernmøtet, med mindre retten finner det betenkelig at forsvareren ikke møter sammen med siktede på oppgitt sted for fjernmøte.

§ 5. Fjernmøtet gjennomføres ved at retten kontakter parten eller siktede ved bruk av fjernmøteteknologi der vedkommende er pålagt å befinne seg. For øvrig gjelder de alminnelige regler om avholdelse av rettsmøte.

Kapittel 3. Fjernavhør

§ 6. Med fjernavhør menes avhør av vitner og sakkyndige ved hjelp av fjernmøteteknikk i form av lyd og bilde eller bare lyd.

Dommeren kan beslutte at et vitne eller en sakkyndig skal avhøres ved fjernavhør dersom retten finner dette ubetenkelig tatt i betraktning formålet med avhøret og øvrige omstendigheter.

Før beslutningen tas skal partene ha anledning til å uttale seg.

Når det er besluttet at avhøret skal skje på et offentlig kontor, gjelder § 3 tilsvarende.

Retten kan på samme vilkår som i annet ledd beslutte at bruk av tolk kan skje ved hjelp av fjernmøteteknikk.

§ 7. Reglene for vitnets møteplikt gjelder tilsvarende ved fjernavhør når det gjelder avstanden mellom der vitnet oppholder seg og stedet hvor forklaringen skal avgis, jf. tvistemålsloven § 199 og straffeprosessloven § 109.

§ 8. Når fjernavhør er besluttet, skal vitnestevning så vidt mulig inneholde tid og sted for fremmøte samt eventuelt pålegg om å medta legitimasjon. De alminnelige regler om vitnestevninger gjelder tilsvarende.

Vitnestevningen skal også opplyse om sanksjoner ved uteblivelse.

Skal avhøret foregå på offentlig kontor eller annet offentlig sted, opplyses det om dette, eventuelt ved gjenpart av vitnestevningen.

§ 9. For fjernavhør av sakkyndige gjelder § 8 så langt den passer.

§ 10. Fjernavhøret gjennomføres ved at retten ringer vitnet der vedkommende er pålagt å befinne seg. For øvrig gjelder de alminnelige regler om avhør av vitner tilstede.

Kapittel 4. Avsluttende bestemmelser

§ 11. Justisdepartementet kan i forskrift gjøre endringer i denne forskriften, herunder fastsette unntak fra det Kongen har bestemt.

§ 12. Forskriften trer i kraft 1. januar 2006.

21. des. Nr. 1612 2005**Forskrift om endring i forskrift for oppnevning av stedfortredere for en del embets- og tjenestemenn ved domstolene og påtalemyndigheten, fylkesmenn m.fl.**

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2005 med hjemmel i lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker (Straffeprosessloven) § 101. Fremmet av Justis- og politidepartementet. Kunngjort 23. desember 2005.

I

I forskrift 8. juli 1954 nr. 3 for oppnevning av stedfortredere for en del embets- og tjenestemenn ved domstolene og påtalemyndigheten, fylkesmenn m.fl. gjøres følgende endring:

Del VII skal lyde:

1. Justisdepartementet bemyndiges til å anta aktorer etter straffeprosessloven § 77 ved samtlige domstoler og til å si opp disse. Den gjensidige oppsigelsesfristen er 3 måneder.
2. Domstoladministrasjonen bemyndiges til å anta forsvarere etter straffeprosessloven § 101 ved samtlige domstoler og til å si opp disse. Den gjensidige oppsigelsesfristen er 3 måneder. Forsvarere til tingrett og lagmannsrett antas på åremål for 6 år med adgang til gjenoppnevning. Gjenoppnevning utover en periode kan bare skje når særlige grunner tilsier det. Forsvarere til Høyesterett antas på åremål for 8 år uten adgang til gjenoppnevning.
3. Riksadvokaten bemyndiges til å meddele aktorer ved Høyesterett tjenestefrihet for inntil 3 måneder og under sykdom inntil 6 måneder, samt å anta stedfortredere i permisjonstiden.
4. Statsadvokatene gis samme bemyndigelse som nevnt under pkt. 3 for de faste forsvarere som er antatt ved domstolen.
5. Vedkommende rettsformann gis samme bemyndigelse som nevnt under pkt. 3 for de faste forsvarere som er antatt ved domstolen.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2006.

21. des. Nr. 1613 2005**Forskrift om overgangsbestemmelser til lov 17. juni 2005 nr. 65 om endringer i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester og lov 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester (sosialtjenesteloven) m.v.**

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2005 med hjemmel i lov 17. juni 2005 nr. 65 om endringer i lov 17. juli 1992 nr. 100 om barneverntjenester og lov 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester (sosialtjenesteloven) m.v. del VI. Fremmet av Barne- og familiedepartementet. Kunngjort 23. desember 2005.

§ 1. Overprøving av fylkesnemndas vedtak i barnevernsaker

Ny § 9–10a i lov om sosiale tjenester skal gjelde for saker som bringes inn for tingretten etter lovens ikrafttredelse. Ny § 9–10a annet ledd skal også gjelde for anke over dommer som er avsagt etter tidspunktet for lovens ikrafttredelse.

§ 2. Samtykke til adopsjon etter lov om barneverntjenester

Ny § 4–20 d) i lov om barneverntjenester og § 1 annet ledd i lov om adopsjon skal gjelde for behandling av saker om samtykke til adopsjon som bringes inn for fylkesnemnda etter lovens ikrafttredelse. Er saken brakt inn for fylkesnemnda før lovens ikrafttredelse, skal ny § 4–20 d) og ny § 1 annet ledd likevel gjelde dersom forhandlingsmøtet i fylkesnemnda ikke allerede er påbegynt. Ved rettslig overprøving av fylkesnemndas vedtak skal de regler som gjaldt da fylkesnemnda behandlet saken anvendes.

§ 3. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2006.

21. des. Nr. 1614 2005**Ikrafttredelse av lov 21. desember 2005 nr. 135 om endringer i lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v.**

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2005 med hjemmel i lov 21. desember 2005 nr. 135 om endringer i lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. del II. Fremmet av Kultur- og kirke departementet. Kunngjort 23. desember 2005.

Lov 21. desember 2005 nr. 135 om endringer i lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v. trer i kraft 1. januar 2006.

22. des. Nr. 1615 2005**Ikrafttredelse av lov 4. mars 2005 nr. 11 om endringer i verdipapirhandelloven og enkelte andre lover (gjennomføring av markedsmissbruksdirektivet mv.).**

Fastsatt av Finansdepartementet 22. desember 2005 med hjemmel i lov 4. mars 2005 nr. 11 om endringer i verdipapirhandelloven og enkelte andre lover (gjennomføring av markedsmissbruksdirektivet mv.) del VI, jf. delegeringsvedtak 24. juni 2005 nr. 691. Kunngjort 23. desember 2005.

Lov 4. mars 2005 nr. 11 om endringer i verdipapirhandelloven og enkelte andre lover (gjennomføring av markedsmissbruksdirektivet mv.) lovvedtaket del I med § 8– 13 i lov 19. juni 1997 nr. 79 om verdipapirhandel trer i kraft 1. juli 2006.

6. des. Nr. 1616 2005**Forskrift om nærmere bestemmelser om tillatte vekter og dimensjoner for offentlig veg (vedlegg 1 til forskrift om bruk av kjøretøy).**

Fastsatt av Vegdirektoratet 6. desember 2005 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 13 og delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1, jf. forskrift 25. januar 1990 nr. 92 om bruk av kjøretøy § 5–2 nr. 2 bokstav a. Jf. EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 14 (direktiv 85/3/EØF som senest endret ved direktiv 92/7/EØF og erstattet av direktiv 96/53/EF) og nr. 15a (direktiv 2002/7/EF). Kunngjort 28. desember 2005.

1. Tillatt aksellast, boggilast og trippelboggilast for offentlig veg, tabell 1**a) Aksellasttabell**

Største tillatte aksellast og last fra akselkombinasjoner på veger i de forskjellige bruksklasser (BK) er angitt i etterfølgende tabell 1.

Tabell 1

Aksel/akselkombinasjon	Akselavstand i m	Tonn			
		Bk10	BkT8	Bk8	Bk6
Aksellast (frirullende hjul)		10	8	8	6
Aksellast drivaksel		11,5 ¹	8	8	6
Last fra to aksler	1,30 – 1,79 (boggi)	18 ^{1,2}	14	12	9
Last fra to aksler	1,20 – 1,29 (boggi)	16	12	12	9
Last fra to aksler	0,80 – 1,19	15	11,5	11,5	8,5
Last fra to aksler	Under 0,80	10	8	8	6
Trippelboggi	1,30 – 1,80 ³	24	19	16	12
Trippelboggi	1,00 – 1,29 ⁴	22	18	16	12
Trippelboggi	Under 1,00 ⁴	16	12	12	9

1 11,5 t bare på en drivaksel.

2 19 t på motorvogn når drivakselen har tvillingmonterte hjul og luftfjæring eller tilsvarende fjæring iht. direktiv 96/53/EF, eller når hver drivaksel har tvillingmonterte hjul og ingen av akslene overskrider 9,5 t.

3 Begge avstander.

4 En eller begge avstander.

b) Fordeling av lasten i boggi eller trippelboggi

I akselkombinasjoner med to eller tre aksler må ikke vekten fra noen aksel overskride den aksellast som er tillatt etter tabellen under a).

c) Buss med luftfjæring eller tilsvarende fjæring, jf. fotnote 2 til aksellasttabellen under a)

Aksellasten for slik buss kan økes med 1 tonn på veger i Bk8 og høyere, dog ikke ut over 11,5 tonn på drivaksel. Boggilasten kan økes med 2 tonn, dog ikke ut over 14 tonn i Bk8 og BkT8 og 19 tonn i Bk10.

2. Tillatt totalvekt for enkeltkjøretøy på offentlig veg, tabell 2**Kjøretøyvekttabell**

Største tillatte vekt av enkeltkjøretøy på veger i de forskjellige bruksklasser (Bk) er angitt i tabell 2. Aktuell tillatt kjøretøyvekt kan begrenses ut fra aksellasttabellen (tabell 1) eller det som er angitt i kjøretøyets vognkort.

Tabell 2

	Tonn					
	Bk10		BkT8		Bk8	Bk6
	50	42	50	40	32	28
Motorvogn med 2 aksler	19	19	16	16	16	12
Motorvogn med 3 aksler	26	26	22	22	20	15

	50	Bk10 42	50	Tonn		
				BkT8 40	Bk8 32	Bk6 28
Motorvogn med 4 minst 5,40 m fra første aksler og flere ^{1,2,3} til siste aksel	30	30	26	26	22	16
og						
Motorvogn med 4 minst 5,60 m fra første aksler og flere ^{1,2,3} til siste aksel	31	31	27	27	23	17
og						
Motorvogn med 4 minst 5,80 m fra første aksler og flere ^{1,2,3} til siste aksel	32	32	28	28	24	18
og						
Slepvoan med 2 aksler	20	20	16	16	16	12
Slepvoan med 3 aksler	28	25	22	22	19	15
Slepvoan med 4 aksler og flere	30	25	28	24	19	17
Påhengsvogn/Semitrailer med 1 aksel ⁴	10	10	8	8	8	6
Påhengsvogn/Semitrailer med 2 aksler ⁴	18	18	14	14	12	9
Semitrailer med 2 aksler i avstand over 1,79 m med tvillingmonterte hjul der den siste akselen er tvangsstyrt ^{5,4}	20	20	16	16	16	12
Påhengsvogn/Semitrailer med 3 aksler og flere ⁴	24	24	19	19	16	12
Semitrailer med boggi med boggiavstand 1,30 – 1,79 m og en etterfølgende tvangsstyrt ⁵ aksel i avstand over 1,79 m, og der minst de faste akslene har tvillingmonterte hjul ⁴	27	27	22	22	20	15

- 1 Dersom fotnotene 2 og/eller 3 ikke er oppfylt og/eller avstanden fra første til siste aksel er mindre enn 5,40 m, er tillatt vekt som for 3-akslet motorvogn
- 2 Under forutsetning av at drivakselen har tvillingmonterte hjul og luftfjæring eller tilsvarende fjæring i henhold til direktiv 96/53/EF, eller hver drivaksel har tvillingmonterte hjul og ingen av akslene overskrider 9,5 t.
- 3 Under forutsetning av 2 styrende aksler der den ene kan være friksjonsstyrt (medsporende).
- 4 Sum aksellast.
- 5 Tvangsstyring er et system der tilhengerens aksler styres automatisk når vinkelen mellom lengdeakslene på bil og tilhenger endres. (Joystick- og friksjonsstyring er ikke å betrakte som tvangsstyring).

3. Tillatt aktuell totalvekt for vogntog på offentlig veg

- a) Tillatt aktuell totalvekt for de forskjellige vogntog på de forskjellige bruksklasser (Bk) er oppført i tabell 3a og 3b avhengig av minsteavstanden. Med minsteavstand forstås avstanden fra bakerste aksel på motorvogn til fremste aksel på tilhenger.
- b) Motorvognens og tilhengerens tillatte aktuelle vekter begrenses eventuelt av aksellasttabellen, tabell 1, kjøretøyvekttabellen, tabell 2 og tillatte vekter etter vognkortet.

Vogntogvekten begrenses eventuelt av tillatte vekter etter motorvognens vognkort samt andre krav som gjelder vogntogvekter i forskrift om bruk av kjøretøy.

Tillatt aktuell vogntogvekt kan fordeles på kjøretøyene i vogntoget innenfor de rammer som er nevnt foran.

Tabell 3a

Vogntog bestående av:			Tonn					
Motorvogn med	Slepvoan ¹ med	Minsteavstand, m	Bk10		BkT8		Bk8	Bk6
			50	42	50	40	32	28
2 aksler	2 aksler ¹	Mindre enn 3,00	19	19	16	16	16	12
		3,00 og større	39	39	32	32	32	24
	3 aksler ¹	Mindre enn 3,00	19	19	16	16	16	12
		3,00 og større	47	42	38	38	32	27
	4 aksler og flere ¹	Mindre enn 3,00	19	19	16	16	16	12
		3,00 og større	47	42	40	40	32	28
3 aksler	2 aksler ¹	Mindre enn 3,00	26	26	22	22	20	15
		3,00 til og med 3,69	40	40	38	38	30	24
	3 aksler ¹	3,70 og større	46	42	38	38	32	27
		Mindre enn 3,00	26	26	22	22	20	15
	4 aksler og flere ¹	3,00 til og med 3,69	47	42	44	40	32	28
		3,70 og større	50	42	44	40	32	28
	4 aksler og flere ¹	Mindre enn 3,00	26	26	22	22	20	15
		3,00 og større	50	42	50	40	32	28

Vogntog bestående av:			Tonn					
<i>Motorvogn med</i>	<i>Slepvogn¹ med</i>	<i>Minsteavstand, m</i>	<i>Bk10</i>		<i>BkT8</i>		<i>Bk8</i>	<i>Bk6</i>
			50	42	50	40	32	28
4 aksler og flere	2 aksler ¹	Mindre enn 3,00	32	32	28	28	24	18
		3,00 til og med 3,69	47	42	43	40	32	28
		3,70 og større	50	42	43	40	32	28
	3 aksler og flere ¹	Mindre enn 3,00	32	32	28	28	24	18
		3,00 og større	50	42	50	40	32	28

1 Gjelder ikke for slepvogn hvor samtlige innbyrdes akselavstander er under 3,00 m. For disse gjelder vogntogvekten som for vogntog med påhengsvogn/semitrailer med 3 aksler etter tabell 3b.

Tabell 3b

Vogntog bestående av:			Tonn					
<i>Motorvogn med</i>	<i>Påhengsvogn/semitrailer med</i>	<i>Minsteavstand, m</i>	<i>Bk10</i>		<i>BkT8</i>		<i>Bk8</i>	<i>Bk6</i>
			50	42	50	40	32	28
2 aksler	1 aksel	Mindre enn 3,00	19	19	16	16	16	12
		3,00 og større	29	29	24	24	24	18
	2 aksler	Mindre enn 3,00	19	19	16	16	16	12
		3,00 til og med 3,19	34	34	30	30	26	21
		3,20 til og med 3,39	35	35	30	30	27,1	21
		3,40 til og med 3,69	36	36	30	30	28,3	21
		3,70 og større	37	37	30	30	30	21
	2 aksler i avstand over 1,79 m, 3 aksler og flere ¹	Mindre enn 3,00	19	19	16	16	16	12
		3,00 til og med 3,39	37	36	35	35	28	23
		3,40 til og med 3,69	38	36,8	35	35	28,6	24
		3,70 til og med 3,99	39	37,4	35	35	29	24
		4,00 til og med 4,29	40	37,9	35	35	29,4	24
		4,30 til og med 4,59	41	38,5	35	35	29,8	24
		4,60 til og med 4,89	42	39,1	35	35	30,3	24
		4,90 til og med 5,29	43	39,7	35	35	30,7	24
		5,30 til og med 5,69	46	40,5	35	35	31,4	24
		5,70 til og med 6,09	46	41,3	35	35	32	24
		6,10 og større	46	42	35	35	32	24
3 aksler	1 aksel	Mindre enn 3,00	26	26	22	22	20	15
		3,00 til og med 3,19	33	33	30	30	26	21
		3,20 til og med 3,59	34	34	30	30	26,7	21
		3,60 til og med 3,99	35	35	30	30	27,4	21
		4,00 til og med 4,39	36	36	30	30	28	21
	2 aksler	Mindre enn 3,00	26	26	22	22	20	15
		3,00 til og med 3,29	37	36	36	36	28	24
		3,30 til og med 3,59	38	36,6	36	36	28,4	24
		3,60 til og med 3,89	39	37,1	36	36	28,9	24
		3,90 til og med 4,09	40	37,7	36	36	29,3	24
		4,10 til og med 4,29	41	38,1	36	36	29,6	24
		4,30 til og med 4,49	42	38,4	36	36	29,9	24
		4,50 til og med 4,69	43	38,8	36	36	30,2	24
		4,70 til og med 5,19	44	39,2	36	36	30,5	24
		5,20 til og med 5,69	44	40	36	36	31,3	24
		5,70 til og med 6,19	44	41	36	36	32	24
		6,20 og større	44	42	36	36	32	24
3 aksler	2 aksler i avstand over 1,79 m, 3 aksler og flere ¹	Mindre enn 3,00	26	26	22	22	20	15
		3,00 til og med 3,29	41	39	41	39	30	25
		3,30 til og med 3,59	42	39,5	41	39,3	30,4	25,5
		3,60 til og med 3,89	43	40	41	39,7	30,8	26
		3,90 til og med 4,19	44	40,5	41	40	31,2	26,5
		4,20 til og med 4,49	45	41	41	40	31,6	27
		4,50 til og med 4,79	46	41,5	41	40	32	27
		4,80 til og med 5,09	47	42	41	40	32	27
		5,10 til og med 5,39	48	42	41	40	32	27
		5,40 til og med 5,69	49	42	41	40	32	27
		5,70 og større	50	42	41	40	32	27
4 aksler og flere	1 aksel	Mindre enn 3,00	32	32	28	28	24	18
		3,00 til og med 3,29	38	36	36	36	28	23
		3,30 til og med 3,59	39	36,5	36	36	28,4	23,5
		3,60 til og med 3,89	40	37	36	36	28,9	24
		3,90 til og med 4,19	41	37,5	36	36	29,3	24
		4,20 til og med 4,69	42	38	36	36	29,8	24
		4,70 til og med 5,19	42	39	36	36	30,5	24
		5,20 til og med 5,69	42	40	36	36	31,3	24
		5,70 til og med 6,39	42	41	36	36	32	24
		6,40 og større	42	42	36	36	32	24
	2 aksler	Mindre enn 3,00	32	32	28	28	24	18
		3,00 til og med 3,39	42	38	42	38	29	25
		3,40 til og med 3,79	43	38,8	42	38,7	29,7	25,6

Vogntog bestående av:	Påhengsvogn/semitrailer med	Minsteavstand, m	Tonn					
			Bk10		Bk78			
Motorvogn med			50	42	50	40	Bk8	Bk6
		3,80 til og med 4,09	44	39,6	42	39,4	30,4	26,1
		4,10 til og med 4,39	45	40,2	42	40	30,9	26,6
		4,40 til og med 4,69	46	40,8	42	40	31,5	27
		4,70 til og med 4,99	47	41,4	42	40	32	27
		5,00 til og med 5,29	48	42	42	40	32	27
		5,30 til og med 5,59	49	42	42	40	32	27
		5,60 og større	50	42	42	40	32	27
	2 aksler i avstand over 1,79 m, 3 aksler og flere ¹	Mindre enn 3,00	32	32	28	28	24	18
		3,00 til og med 3,39	46	40	46	40	31	27
		3,40 til og med 3,79	48	41,5	47	40	32	27,5
		3,80 til og med 4,19	49	42	47	40	32	28
		4,20 og større	50	42	47	40	32	28

1 Gjelder også for slepvogn hvor samtlige innbyrdes akselavstander er under 3,00 m.

4. Tillatt kjøretøy- og vogntoglengde for offentlig veg

Offentlige veier har ulike største tillatte lengder.

For den enkelte vegstrekning er slike lengder fastsatt i riksveglisten i pkt. 6 nedenfor og i veglister for fylkesveier og kommunale veier.

- a) Fram til 1. januar 2007 gjelder følgende tillatte lengder for motorvogner registrert i Norge eller i utlandet før 17. september 1997 og vogntog der minst ett av kjøretøyene er registrert i Norge eller i utlandet før 17. september 1997:

Kjøretøy-/vogntogtype	Tillatt lengde i meter		
	18,75 m-veier	15 m-veier	12,40 m-veier
Motorvogn, unntatt buss	12,40	12,40	12,40
Buss	15 ¹	15 ¹	12,40
Motorvogn med slepvogn	19	15	12,40
Motorvogn med påhengsvogn	18,75	15	12,40
Motorvogn med semitrailer	17	15	12,40
Leddbuss	18,75	15	12,40

1 12,40 m for buss som er innrettet for kombinert transport av personer og gods ut over bagasje og som ikke innehar nasjonalt eller internasjonalt ruteløyve.

Fra 1. januar 2007 skal kjøretøy og vogntog som spesifisert ovenfor, tilfredsstille det som er fastsatt under 4b). Fra 31. desember 2020 skal kjøretøy og vogntog tilfredsstille det som er fastsatt under 4c).

- b) Fra 17. september 1997 skal tillatte lengder for enkeltkjøretøy og vogntog for godstransport være det som er fastsatt i direktiv 96/53/EF artikkel 4. Dette innebærer at for kjøretøy som er registrert i Norge eller i utlandet før 17. september 1997 eller senere og vogntog der begge kjøretøyene er registrert i Norge eller i utlandet før 17. september 1997 eller senere, gjelder tillatte lengder som spesifisert i etterfølgende tabell:

Kjøretøy-/vogntogtype	Tillatt lengde i meter		
	18,75 m-veier	15 m-veier	12,40 m-veier
Motorvogn, unntatt buss	12	12	12
Tilhenger, unntatt semitrailer og slepvogn til bruk i 22 m tømmervogntog	12	12	12
Motorvogn med slepvogn eller påhengsvogn	18,75	15	12,40
Motorvogn med semitrailer	16,50	15	12,40
Buss	15 ¹	15 ¹	12,40
Leddbuss	18	15	12,40

1 12,40 m for buss som er innrettet for kombinert transport av personer og gods ut over bagasje og som ikke innehar nasjonalt eller internasjonalt ruteløyve.

For kjøretøy/vogntog som spesifisert under b), gjelder i tillegg følgende:

- Motorvogner og vogntog, unntatt vogntog spesielt innrettet for transport av tømmer og med vogntoglengde mellom 18,75 og 22 m, skal kunne kjøres en runde mellom to konsentriske sirkler med radius 12,50 og 5,30 m
- Avstand mellom senter king-pin og semitrailerens bakerste punkt målt langs senterlinjen skal ikke overstige: 12 m
- Den horisontalt målte avstand mellom senter king-pin og et vilkårlig punkt på semitrailerens forende må ikke overstige: 2,04 m

4.	For vogntog bestående av motorvogn og slepvogn eller påhengsvogn, skal avstanden målt parallelt med vogntogets lengdeakse fra lastbærerens forreste punkt bak førerhuset til tilhengerens bakerste punkt minus avstanden mellom motorvognens bakerste punkt til tilhengerens forreste punkt ikke overstige:	15,65 m
5.	For vogntog som nevnt i nr. 4 skal avstanden målt parallelt med vogntogets lengdeakse, fra lastbærerens forreste punkt bak førerhuset til tilhengerens bakerste punkt ikke overstige:	16,40 m
6.	For vogntog nevnt i nr. 4 skal avstanden mellom bakerste aksel på motorvogn til forreste aksel på tilhenger (minsteavstand) ikke være mindre enn:	3 m.

Fra 31. desember 2020 skal kjøretøy som spesifisert ovenfor, tilfredsstille det som er fastsatt under 4c).

- c) Fra 9. mars 2004 skal tillatte lengder for enkeltkjøretøy og vogntog for godstransport være det som er fastsatt i direktiv 96/53/EF artikkel 4 som endret ved direktiv 2002/7/EF. Dette innebærer at for kjøretøy/vogntog som er registrert i Norge eller utlandet 9. mars 2004 eller senere og vogntog der begge kjøretøyene er registrert i Norge eller i utlandet 9. mars 2004 eller senere, gjelder tillatte lengder som spesifisert i etterfølgende tabell:

<i>Kjøretøy-/vogntogtype</i>	<i>Tillatt lengde i meter</i>		
	<i>18,75 m-veger</i>	<i>15 m-veger</i>	<i>12,40 m-veger</i>
Motorvogn, unntatt buss	12	12	12
Tilhenger, unntatt semitrailer og slepvogn til bruk i 22 m tømmervogntog	12	12	12
Motorvogn med slepvogn eller påhengsvogn	18,75	15	12,40
Motorvogn med semitrailer	16,50	15	12,40
Buss med 2 aksler	13,50 ¹	13,50 ¹	
Buss med 3 aksler eller flere	15 ¹	15 ¹	12,40
Leddbuss	18,75	15	12,40
Buss med slepvogn eller påhengsvogn	18,75	15	12,40

- 1 12,40 m for buss som er innrettet for kombinert transport av personer og gods ut over bagasje og som ikke innehar nasjonalt eller internasjonalt ruteløyve.

For kjøretøy/vogntog som spesifisert under c), gjelder bokstav b annet ledd punktene 1–6 tilsvarende. I tillegg gjelder følgende for buss: Når bussen står stille skal et vertikalt plan som tangerer kjøretøyets side (på den siden av kjøretøyet som vender ut fra sirkelen) og den ytterste sirkelradien, defineres ved å merke opp en linje på bakken. For leddbusser skal begge de to stive seksjonene plasseres parallelt med planet. Når kjøretøyet så kjører inn i sirkelen (nevnt ovenfor), må ingen del av kjøretøyet gå utenfor dette plan med mer enn 0,60 m.

- d) Tømmertransport

Tømmertransport med motorvogn og slepvogn kan utføres med 22 m vogntog lengde på veg som er merket 18,75* i riksveglisten i pkt. 6 nedenfor og i veglister for fylkesveger og kommunale veger.

Vogntoget må være spesielt innrettet for tømmertransport. Høyden på slepvognen må ikke være mer enn 4 m.

Ordningen omfatter sagtømmer, skurtømmer, rundtømmer med små dimensjoner, massevirke og slipvirke. Flis er ikke massevirke.

Returgods på vogntog med lengde mellom 19 og 22 m er tillatt i forbindelse med tømmertransport i henhold til bestemmelsene her.

- e) Største tillatte lengder etter dette pkt., skal måles uten toleranse.

5. Tillatt kjøretøybredde for offentlig veg

Største tillatte bredde for kjøretøy på offentlig veg er 2,55 m hvis ikke mindre bredde er fastsatt ved oppsetting av offentlig trafikkskilt eller i vegliste.

For kjøretøy med skappåbygg – fast eller avtagbart – spesielt utstyrt for transport av gods ved en automatisk regulert temperatur hvor hver sidevegg inklusive isolasjon er minst 45 mm tykk, er største tillatte bredde 2,60 m på veger som ellers er tillatt for 2,55 m.

Største tillatte bredder etter dette pkt. skal måles uten toleranse.

6. Vegliste riksveger

Østfold

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Bruksklasse</i>	<i>Maks totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntoglengde meter</i>	
			<i>Vinter</i>	
	<i>Generelt^{1,2}</i>	50	18,75*	
102	Riksgr v/Tyslingmo – Ende	40	18,75*	

- 1 Trekkbil og slepvogn med total lengde 24 meter og kjøretøybredde 2,60 meter tillates kjørt 5,5 km etter følgende rute:
E 6 Riksgr v/Svinesund – Svingenskogen
Rv 21 Svingenskogen – X veg til Helle (Haldenterminalen)
Tillatelsen gjelder bare gods som skal omlastes/samlastes fra/til jernbane eller bil ved Haldenterminalen.
- 2 Vogntog med total lengde 24 m, kjøretøybredde 2,60 m og totalvekt 60 tonn samt vogntog etter modulsystemet med total lengde 25,25 m, kjøretøybredde 2,55 m og totalvekt 60 tonn tillates kjørt ca. 5 km etter følgende rute:
E 18 Riksgrensen v/Ørje – avkjøring Sletta terminal og retur.

Akershus

Riksveg nr.	Bruksklasse	Maks totalvekt tonn	Tillatt vogntog- lengde meter	Vinter	
	<i>Generelt</i>	<i>Bk10</i>	50	18,75*	
120	Lillestrømbua N X rv 159 – Mosesvingen	Bk10	50	18,75	
120	Engelstad – Nannestad kirke	BkT8 Bk10	50	18,75*	
157	Sønstedal – Fagerstrand	Bk10	50	18,75	
175	Munkerudteiet – Årnes	BkT8 Bk10	50	18,75*	
HAUGEN JERNBANEUNDERGANG TILLATES IKKE FOR VOGNTOG					
	Omkjøring fv 478 Munkerudteiet – Årnes	BkT8 Bk10	40	18,75*	
178	Eltonåsen – Løken – Sand	BkT8 Bk10	50	18,75*	
181	Arm til Eidsvoll stasjon	BkT8	40	18,75*	

Oslo

Riksveg nr.	Bruksklasse	Maks totalvekt tonn	Tillatt vogntog- lengde meter	Vinter	
	<i>Generelt</i>	<i>Bk10</i>	50	18,75*	
4	Bjørвика X E18 – Sinsenkrysset	Bk10	50	18,75	
4	arm Sinsen – Fagerheimgt X rv 161	Bk10	50	18,75	
155	Klemetsrud X E6 – Akershus gr v/Sværsvann	Bk10	50	18,75	
160	Bjørnsletta – Akershus gr v/Jar	Bk10	50	18,75	
161	Nedre Lodals bru X rv 190 – Galgeberg	Bk10	50	18,75	
161	«Ring 2» Galgeberg – Skøyen	Bk10	50	18,75	
161	arm Galgeberg X rv 161 – Bispekaia X E18	Bk10	50	18,75	
162	«Ring 1» Vaterland Ø – Filipstad X E18	Bk10	50	18,75	
163	Økern – Akershus gr	Bk10	50	18,75	
168	St. Olavs gate – Røa	Bk10	50	18,75	
191	Trosterud X E6 – Bredtvet S X rv 163	Bk10	50	18,75	
191	arm Nedre Kalbakkvei – Alfaset postterminal	Bk10	50	18,75	

Hedmark

Riksveg nr.	Bruksklasse	Maks totalvekt tonn	Tillatt vogntog- lengde meter	Vinter	
	<i>Generelt</i>	<i>Bk10</i>	50	18,75*	
175	Galterud bruk – Meland bru V MAKS BkT8 – 40 OVER MELAND BRU	BkT8 Bk10	50	18,75*	
175	Meland bru	BkT8	40	18,75*	
219	Atna st – Atna bru Ø MAKS TILLATT TOTALVEKT 3500 KG OVER ATNA BRU RUTEGÅENDE BUSSE Bk8	BkT8 Bk10	50	18,75*	

Oppland

Riksveg nr.	Bruksklasse	Maks totalvekt tonn	Tillatt vogntog- lengde meter	Vinter	
	<i>Generelt</i>	<i>Bk10</i>	50	18,75*	
63	Langvatn X rv 15 – Møre og Romsdal gr	Bk10	50	12,40	
252	Tyin X rv 53 – Eidsbugarden	BkT8	40	15	
258	Grotli X rv 15 – Sogn og Fjordane gr (Gamle Strynefjellsvegen)	Bk10	50	12,40	

Buskerud

Riksveg nr.	Bruksklasse	Maks totalvekt tonn	Tillatt vogntog- lengde meter	
			Vinter	
	<i>Generelt</i> ¹	<i>Bk10</i>	50	18,75*
7	Geilo – Hordaland gr	Bk10	50	18,75
35	Styggedal – Hønefoss sentrum Omkjøring for 22 m via E16/armør rv 35	Bk10	50	18,75
50	Håkonset – Sogn og Fjordane gr	Bk10	50	18,75
52	Tuv – Sogn og Fjordane gr	Bk10	50	18,75
282	Star maling og Lakk – Kirkelinna	Bk10	50	18,75
319	Merket – Vestfold gr	Bk10	50	18,75

- 1 E18 Motorvegbrua og rv 282, Holmen bru i Drammen, maks 50 tonn totalvekt.
For totalvekt over 50 tonn: omkjøring via Brakerøya – Fjerdingsgen. – Bangeløkka

Vestfold

Riksveg nr.	Bruksklasse	Maks totalvekt tonn	Tillatt vogntog- lengde meter	
			Vinter	
	<i>Generelt</i>	<i>Bk10</i>	50	18,75*
303	Østre Bergan – Skravestad X fv 272	BkT8 Bk10	50	18,75*
306	Nes – Haugen skole, Hvarnes (stign. 1:6)	BkT8 Bk10	50	18,75*
311	Åsgårdstrand S – Åsgårdstrand N	Bk10	50	12,40
314	Gausen – Bakstvål	BkT8 Bk10	50	18,75*

Telemark

Riksveg nr.	Bruksklasse	Maks totalvekt tonn	Tillatt vogntog- lengde meter	
			Vinter	
	<i>Generelt</i>	<i>Bk10</i>	50	18,75*
38	Bostrak – Steane	BkT8 Bk10	50	18,75*
38	Vrådal – Holte bru	BkT8 Bk10	50	18,75*

Aust-Agder

Riksveg nr.	Bruksklasse	Maks totalvekt tonn	Tillatt vogntog- lengde meter	
			Vinter	
	<i>Generelt</i>	<i>Bk10</i>	50	18,75*
351	Ravneberget – Telemark gr	Bk10	50	18,75
401	Vestre Vallesverd – Vest-Agder gr	Bk10	50	18,75
404	Skiftenes – S. Herefoss	Bk10	50	18,75
405	Vest-Agder gr – Vegusdal X rv 42	Bk10	50	18,75
405	arm til Vatnestraum stasjon	Bk10	50	18,75
405	arm til Oggevatn stasjon	Bk10	50	18,75
409	arm Pusnes – Skilsøy	Bk10	50	18,75
411	Laget – Bergendal	BkT8	50	18,75
411	Bergendal – Tvedestrand X rv 410	Bk10	50	18,75
411	arm til Tvedestrand havn	Bk10	50	18,75
412	Hovde bru – Nelaug stasjon	Bk10	50	18,75
413	Myklandsdalen – Bås bru V	BkT8 Bk10	50	18,75
413	Bås bru V – Bås bru Ø – Bås	BkT8	40	18,75
414	Moland – Høl	Bk10	50	18,75
414	arm Moland – Vegårshei st	Bk10	50	18,75
416	X arm til SIVA – Myra	Bk10	50	18,75
417	Renstøl – Bråten	BkT8 Bk10	50	18,75

Vest-Agder

<i>Riksveg nr.</i>		<i>Bruksklasse</i>	<i>Vinter</i>	
			<i>Maks totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntog- lengde meter</i>
	<i>Generelt</i>	<i>Bk10</i>	50	18,75
E18	Aust-Agder gr – Kristiansand	Bk10	50	18,75*
E39	Kristiansand – Rogaland gr	Bk10	50	18,75*
9	Kristiansand – Mosby – Aust-Agder gr	Bk10	50	18,75*
41	Timenes X E18 – Aust-Agder gr	Bk10	50	18,75*
403	Åmdal sag – Aust-Agder gr	Bk10	50	18,75*
405	Mosby – Hunsfoss – Åmdal sag	Bk10	50	18,75*
454	Vikeland – Moseidmoen – Skarpengland	Bk10	50	18,75*
454	Dynestøl – Stubstad	BkT8 Bk10	50	18,75
456	Holskogen avfallskvern – Stausland	Bk10	50	15
461	Konsmo – Kvås	Bk10	50	15
465	Kjørrefjord X rv 43 – Liknes	BkT8	40	15
465	Risnes bru	Bk8	32	18,75

Rogaland

<i>Riksveg nr.</i>		<i>Bruksklasse</i>	<i>Vinter</i>	
			<i>Maks totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntog- lengde meter</i>
	<i>Generelt</i>	<i>Bk10</i>	50	18,75
E39	Vest-Agder gr – Sandnes – Stavanger	Bk10	50	18,75*
13	Høgstad – Ims – Høle			
	Omkjøring for vogntog fv Vatnekrossen – Hommelnd og rv 508 Hommelnd – Høle	BkT8	40	12,40
44	Vest-Agder gr – Åna-Sira	BkT8	40	18,75
44	Åna-Sira bru	BkT8	40	18,75
501	Rekeland – Heskestad	Bk10	50	15
503	Veen – Byrkjedal	Bk10	50	15
511	Hovdastad – Kopervik S	Bk10	50	15
513	Solheim – Skjoldastraumen	BkT8	40	15
520	Hellandsbygd – Hordaland gr	Bk8	32	18,75

Hordaland

<i>Riksveg nr.</i>		<i>Bruksklasse</i>	<i>Vinter</i>	
			<i>Maks totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntog- lengde meter</i>
	<i>Generelt</i>	<i>Bk10</i>	50	18,75
E16	arm Sivle X E16 – Stalheim/Brekke X E16 (Stalheimskleiva)	Bk10	50	12,40
520	Rogaland gr – Hordalia	BkT8	40	18,75
550	Svartveit – Herand	BkT8	40	12,40
	Ferjestr. Klokkarvik – Hjellestad	Bk10	50	12,40
	Ferjestr. Hjellestad – Klokkarvik	Bk10	50	12,40
563	Hanevik – Åsebø X rv 562	BkT8	50	12,40
564	Vikebø – Rossland	BkT8	50	12,40
565	Marås – Soltveit	BkT8	50	18,75
569	Dalseid X E16 – Straume bru	BkT8	40	18,75
569	Straume bru – Eidslandet	BkT8	50	12,40
572	Holven (Granvin) X rv 13 – Ulvik	Bk10	50	12,40

Sogn og Fjordane

<i>Riksveg nr.</i>		<i>Bruksklasse</i>	<i>Vinter</i>	
			<i>Maks totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntog- lengde meter</i>
	<i>Generelt</i>	<i>Bk10</i>	50	18,75
258	Oppland gr – Ospeli (Gamle Strynefjellsvegen)	Bk10	50	12,40
613	Nos (slutt fv 698) – Tvinnereim (start fv 698)	Bk8	32	12,40

Møre og Romsdal

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Bruksklasse</i>	<i>Maks totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntog-lengde meter</i>
		<i>Vinter</i>	
	<i>Generelt</i>	<i>Bk10</i>	<i>50 18,75</i>
E39	Volda fk – Sør-Trøndelag gr	Bk10	50 18,75*
E39	arm Brastad – Skorgeneset	Bk10	50 18,75*
E39	arm til Molde lufthavn, Årø	Bk10	50 18,75*
E136	Oppland gr – Spjelkavik	Bk10	50 18,75*
60	Sogn og Fjordane gr – Ringstad – Ørsneset fk – Magerholm fk – Blindheim	Bk10	50 18,75*
60	arm til Hellesylt fk – Hellesylt bru		18,75
	MAKS AKSELLAST 10000 KG OG BOGGILAST 16000 KG OVER HELLESYLTBRUA <i>Det gis ikke tillegg for luftfjæring eller tvillingmontering</i>	Bk10	50
	Ferjestr. Hellesylt – Geiranger	Bk10	50 12,40
62	Oppdøl – Toven – Sunndalsøra	Bk10	50 18,75*
63	Oppland gr – Geiranger – Eidsdal skule	Bk10	50 12,40
63	Langdalen – Soggeberget (Trollstigen)	Bk10	50 12,40
63	Geiranger fk	Bk10	50 12,40
63	Ferjestrekningen Geiranger – Hellesylt	Bk10	50 12,40
64	Åndalsnes – Åfarnes fk – Søsneset fk – Årø – Eide – Vevang – Bremsnes fk – Kristiansund	Bk10	50 18,75*
	<i>Alternativ kjørerute:</i>		
	Bomveg gjennom Tusten tunnel	Bk10	50 18,75*
64	Vangenkrysset – Åndalsnes st	BkT8	40 18,75
65	Sør-Trøndelag gr – Skei – Betna X E39	Bk10	50 18,75*
70	Sør-Trøndelag gr – Sunndalsøra – Tingvoll – Øygarden – Bergsøya – Kristiansund	Bk10	50 18,75*
650	Steinholtbrua	Bk8	32 18,75
650	Giskemo – Sjøholt	BkT8	50 18,75
651	Volda – Straumshavn	Bk10	50 18,75*
655	Tryggestad – Øye	Bk10	50 12,40
655	Ørsta – Sæbø	Bk10	50 12,40
659	Eidsvika – Brattvåg	Bk10	50 18,75*
659	Ferjestrekn. Skjeltene – Løvsøya	BkT8	40 15
660	Åfarnes – Stubøen	Bk10	50 18,75*
661	Solnør X E39 – Straumen – Eidsvika	Bk10	50 18,75*
661	arm Digernesskiftet – Straumen	Bk10	50 18,75*
661	Ulvestadvika – Vestrefjorden	BkT8	40 18,75
661	Vestrefjorden – Fiksdalen	Bk8	32 12,40
661	Fiksdalen – Tomra – Leirvikbukta X E39	Bk10	50 18,75*
663	Sylte – Eidem – Vevang	Bk10	50 18,75*
665	Steinløysa – Angvika	Bk10	50 18,75*
666	Toven – Raudsand – Batnfjordsøra	Bk10	50 18,75*
670	Skei – Kvenna fk – Rykkjem fk – Ålvundfossen	Bk10	50 18,75*
671	Melhus – Todalen	Bk10	50 18,75*
680	Tømmervåg – Sør-Trøndelag gr.	Bk10	50 18,75*
682	Espeset – Hennset	Bk10	50 18,75*

Sør-Trøndelag

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Bruksklasse</i>	<i>Maks totalvekt tonn</i>	<i>Tillatt vogntog-lengde meter</i>
		<i>Vinter</i>	
	<i>Generelt</i>	<i>Bk10</i>	<i>50 18,75*</i>
E 6	Skiltet rute i Trondheim by: arm Sluppen – Holtermannsvei – Elgesetergt – Elgeseter bru – Prinsensgt – Olav Tryggvasonsgt – Bakke bru – Innherredsvn – Gildheim – Rotvoll bru	Bk10	50 18,75
E 6	arm Søndregt X Olav Tryggvasonsgt – Trondheim jernb.stasjon – Nidelv bru – X Innherredsveien	Bk10	50 18,75

Riksveg nr.	Bruksklasse	Maks totalvekt tonn	Tillatt vogntog- lengde meter	
				Vinter
E 6	arm Kjøpmannsgt X Olav Tryggvasonsgt. – Brattøra/Trondheim Havn	Bk10	50	18,75
713	Gryta x fv 401 – Volden	BkT8	40	18,75*
716	Straumøybotn X fv 431 – Nordskag	BkT8	50	18,75*
717	Reinskloster – Stadsbygd kirke – Rørvik	BkT8	50	18,75*
721	Mebostad – Oksvoll – Jøssund bru vest MAKS BkT8 – 40 OVER JØSSUND BRU	BkT8	50	18,75*
721	Jøssund bru	BkT8	40	18,75*
721	Jøssund bru øst – Teksdal X fv 86	BkT8	50	18,75*

Nord-Trøndelag

Riksveg nr.	Bruksklasse	Maks totalvekt tonn	Tillatt vogntog- lengde meter	
				Vinter
	<i>Generelt</i>	<i>Bk10</i>	<i>50</i>	<i>18,75*</i>
754	Hynne – Markabygd	BkT8 Bk10	50	18,75*
758	Stene X rv 72 – X komm. veg v/Østnes	BkT8 Bk10	50	18,75*
764	Lassemo X E6 – Skorovatn/fv 363	BkT8 Bk10	50	18,75*

Nordland

Riksveg nr.	Bruksklasse	Maks totalvekt tonn	Tillatt vogntog- lengde meter	
				Vinter
	<i>Generelt</i>	<i>Bk10</i>	<i>50</i>	<i>18,75*</i>
E10	Djupfjord bru	Bk10	50	18,75*
	Ferjestrekningen Svolvær – Skrova – Skutvik	Bk10	50	18,75
	Ferjestrekningen Moskenes – Bodø	Bk10	50	18,75
17	Stokkvågen – Kilboghavn fk	Bk10	50	18,75
17	Ferjestr. Bodø – Værøy/Røst – Moskenes	Bk10	50	18,75
80	Ferjestrekningen Bodø – Værøy/Røst – Moskenes – Bodø	Bk10	50	18,75
81	Ulvsvåg X E6 – Skutvik fk	Bk10	50	18,75
	Ferjestrekningen Skutvik – Skrova – Svolvær	Bk10	50	18,75
82	Sortland bru X E10 – Andenes	Bk10	50	18,75
82	arm til Andøya flyplass	Bk10	50	18,75
809	Vågen X rv 17 – Sandnessjøen fk – Bjørn fk – Glein	Bk10	50	18,75
812	Medby X E6 – Vesterli – Misvær sentrum	BkT8 Bk10	50	18,75*
812	Misvær sentrum – Tuv X rv 17	BkT8	50	18,75
812	arm til Støvset	BkT8	50	18,75
813	Vesterli X rv 812 – Moldjord – Tverrvik	BkT8 Bk10	50	18,75*
815	Smorten X E10 – Skifjord X rv 817	BkT8	40	18,75
815	Skifjord X rv 817 – Leknes X E10	Bk10	50	18,75
816	Rørvik X E10 – Henningsvær	Bk10	50	18,75
817	Skifjord X rv 815 – Stamsund	Bk10	50	18,75
818	Storeidet X E10 – Ballstad kai	Bk10	50	18,75
819	Ballangen X E6 – Kjeldebotn	Bk10	50	18,75
820	Sortland X E10 – Straumsnes	Bk10	50	18,75
821	Frøskeland X rv 820 – Myre	Bk10	50	18,75
822	Austpollen X E10 – Kaldjord	Bk10	50	18,75
824	Troms gr – Ramsund	Bk10	50	18,75
826	Vargåsen X E6 – Hammerfall	BkT8	50	18,75
826	Hammerfall – Røsvik	BkT8	40	18,75
828	Bjørn x rv 809 – Nord-Herøy – Silvalen Silvalen – Flostad fk – Sjøvik x rv 17	Bk10	50	18,75
831	Tjongsfjord X rv 17 – Vågaholmen fk	Bk10	50	18,75
833	Nautå X E10 – Evenes flyplass	Bk10	50	18,75

Riksveg nr.	Bruksklasse	Maks totalvekt tonn	Tillatt vogntog- lengde meter	Vinter
834	Bodø X rv 80 – Bremnes (7,2 km n. Bodø)	Bk10	50	18,75
834	Bremnes – Festvåg fk – Misten fk – Vikan	Bk10	50	18,75
835	Tømmerneset X E6 – Mortenstrand	Bk10	50	18,75
835	Mortenstrand – Skjelvareid – Nordfold	Bk10	50	18,75
835	arm til Ålstad X fv 638	BkT8	50	18,75
836	Stokkvågen X rv 17 – Stokkvågen fk	Bk10	50	18,75
836	Ferjestrekningene Stokkvågen – Onøya – Sleneset – Lovund – Husøy – Selvær	Bk10	50	18,75
837	Kanstadstraumen X E10 – Rindbø	Bk10	50	18,75
838	Skaugvoll X rv 17 – Sund	BkT8	50	18,75
	Ferjestrekn. Sund – Horsdal	Bk10	50	18,75
839	(Horn fk) – Igerøy fk – Rørøy – Gladstad	Bk10	50	18,75

Troms

Riksveg nr.	Bruksklasse	Maks totalvekt tonn	Tillatt vogntog- lengde meter	Vinter
	<i>Generelt</i>	<i>Bk10</i>	<i>50</i>	<i>18,75*</i>
E 8	arm til Ramfjordnes	BkT8	50	18,75
83	Gåre – Flesnes fk – Langvassbukt	Bk10	50	18,75
84	Elvevoll X rv 852 – Skøelv	BkT8	50	18,75*
86	Islandsbotn – Straumsnes – Gryllefjord m/arm i Gryllefjordkryssset	BkT8	50	18,75
86	arm Gryllefjord – Torsken	BkT8	50	18,75
824	Nordland gr – Bømyra X E10	Bk10	50	18,75
825	Tjeldsund bru x E10 – Grov – Straumsnes – Langmyra X E6 m/arm Straumsnes – Årstein	Bk10	50	18,75
829	Grov – Nordland gr	BkT8	50	18,75
848	Fornes – Storelva 2 bru	BkT8	50	18,75
848	Storelva 2 bru – Sørrollnes	BkT8	40	18,75
848	Sørrollnes fk – Harstad fk	Bk10	50	18,75
854	Rundhaug – Målselv bru X E6	Bk10	50	18,75
854	Olsborg X E6 – Målsnes	BkT8	40	18,75
857	Heia X E6 – Øverbygd	BkT8	50	18,75
858	Malangseidet – Vikran	BkT8	50	18,75*
862	Straumsbotn – Skaland	Bk10	50	18,75
862	Skaland – Ersfjord	BkT8	50	18,75
862	Senjahopen – Mefjordbotn	Bk10	50	18,75
862	Botnhavn – Huselv	BkT8	50	18,75
862	Brensholmen – Nordfjordbotn	BkT8	40	18,75
865	Bergmo – Bilto	BkT8	40	18,75*
867	Samamoa (Harstad) – Stornes fk – Bjørnerå fk – Fenes fk – Austnes fk	Bk10	50	18,75
868	Oteren – Lyngseidet	Bk10	50	18,75

Finnmark

Riksveg nr.	Bruksklasse	Maks totalvekt tonn	Tillatt vogntog- lengde meter	Vinter
	<i>Generelt</i>	<i>Bk10</i>	<i>50</i>	<i>18,75*</i>

7. Ikrafttreden og overgangsbestemmelser

Denne forskrift trer i kraft 15. januar 2006. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 7. desember 2004 nr. 1872 om nærmere bestemmelser om tillatte vekter og dimensjoner for offentlig veg (vedlegg 1 til forskrift om bruk av kjøretøy).

Forskrift 11. juni 1997 nr. 882 om nærmere bestemmelser om tillatt aksellast, boggilast, trippelboggilast, totalvekt, lengde og bredde for offentlig veg, eventuelt i kombinasjon med bestemmelser i denne forskrift i den grad eier/bruker ønsker det, skal fortsatt kunne anvendes for kjøretøyer registrert første gang i Norge eller i utlandet før 1. november 1997, dog ikke etter 31. desember 2006.

6. des. Nr. 1617 2005

Forskrift om nærmere vilkår for dispensasjon og om tillatt lengde og bredde uten dispensasjon (vedlegg 2 til forskrift om bruk av kjøretøy).

Fastsatt av Vegdirektoratet 6. desember 2005 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 13 og delegeringsvedtak 24. november 1980 nr. 1, jf. forskrift 25. januar 1990 nr. 92 om bruk av kjøretøy § 5–2 nr. 2 bokstav b. Kunngjort 28. desember 2005.

1. Dispensasjon for kjøring på offentlig veg – aksellast, last fra akselkombinasjon og totalvekt

Veggruppe A: Veger som har bruer med flere kjørefelt, nyere bruer med ett kjørefelt eller veger som ikke har bruer.

Veggruppe B: Øvrige bruer med ett kjørefelt.

a) Tabell for transport hvor det kreves følge over bruer

	Akselavstand i meter	Veggruppe A			Veggruppe B		
		Bk10	BkT8	Bk8	Bk10	BkT8	Bk8
Aksellast		12	10	10	12	10	10
"	Drivaksel	12	10	10	12	10	10
Boggilast	1,30–1,80	21	16	16	21	16	16
"	1,20–1,29	20	16	16	20	16	16
Trippel-boggilast	1,30–1,80 ¹	28	24	23	26	23	20
"	1,20–1,29 ²	27	24	23	24	23	20
"	Under 1,20 ²	25	22	21	22	21	18

1 Begge avstander.

2 En eller begge avstander.

b) Tabell for transport uten følge over bruer

	Akselavstand i meter	Veggruppe A			Veggruppe B		
		Bk10	BkT8	Bk8	Bk10	BkT8	Bk8
Aksellast	Bk10	11	9	9	11	9	9
"	Drivaksel	12 ¹	9	9	12 ¹	9	9
Boggilast	1,30–1,80	21 ¹	16	16	20 ¹	14	14
"	1,20–1,29	20	16	16	19	14	14
Trippel-boggilast	1,30–1,80 ²	26 ¹	22	19	24 ¹	19	16
"	1,20–1,29 ³	24	22	19	22	19	16
"	Under 1,20 ³	22	20	17	20	17	14

1 12 tonn på kun en drivaksel.

2 Begge avstander.

3 En eller begge avstander.

c) Tabellen i bokstav a ovenfor brukes bare ved utstedelse av tidsbegrenset dispensasjon. Ved utstedelse av dispensasjon uten tidsbegrensning, blankettene 219–2 (321) og 219–3 (322), brukes tabellen i bokstav b.

d) Totalvekttabell

Totalvekten blir beregnet etter den totale akselavstand og etter de innbyrdes akselavstander i de enkelte akselkombinasjoner.

For transporter hvor det kreves følge over bruer kan totalvekten beregnes ved å gange med forholdstallene

1,6 for veger i Veggruppe A

1,3 for veger i Veggruppe B

For transport av udelbart gods uten følge over bruer kan totalvekten beregnes ved å gange med forholdstallene

1,3 for veger i Veggruppe A

1,2 for veger i Veggruppe B

De utregnede verdier for totalvekten forhøyes til nærmeste hele tonn. Aksellasten forhøyes til nærmeste 100 kg.

Ved større akselavstand enn 16 m regnes den totalvekten som svarer til 16 m.

Totalvekttabell

Akselavstand i meter	Maks. totalvekt i tonn					
	Bk10		BkT8	Bk8	Bk7	Bk6
	50	42	39	31,5	29,5	27,5
1,81 – 2,50	18,2	18,2	18,0	14,5	12,5	10,5
2,51 – 2,60	18,4	18,4	18,0	14,6	12,6	10,6
2,61 – 2,80	18,8	18,8	18,0	14,9	12,9	10,9
2,81 – 3,00	19,3	19,3	18,0	15,2	13,2	11,2
3,01 – 3,20	19,8	19,8	18,0	15,5	13,5	11,5
3,21 – 3,40	20,2	20,2	20,2	15,9	13,9	11,9
3,41 – 3,60	20,7	20,7	20,7	16,2	14,2	12,2
3,61 – 3,80	21,1	21,1	21,1	16,5	14,5	12,5
3,81 – 4,00	21,6	21,6	21,6	16,8	14,8	12,8
4,01 – 4,20	22,1	22,1	22,1	17,1	15,1	13,1
4,21 – 4,40	22,5	22,5	22,5	17,4	15,4	13,4
4,41 – 4,60	23,0	23,0	23,0	17,7	15,7	13,7
4,61 – 4,80	23,4	23,4	23,4	18,0	16,0	14,0
4,81 – 5,00	23,9	23,9	23,9	18,3	16,3	14,3
5,01 – 5,20	24,4	24,4	24,4	18,6	16,6	14,6
5,21 – 5,40	24,8	24,8	24,8	19,0	17,0	15,0
5,41 – 5,60	25,3	25,3	25,3	19,3	17,3	15,3
5,61 – 5,80	25,7	25,7	25,7	19,6	17,6	15,6
5,81 – 6,00	26,2	26,2	26,2	19,9	17,9	15,9
6,01 – 6,20	26,7	26,7	26,7	20,2	18,2	16,2
6,21 – 6,40	27,1	27,1	27,1	20,5	18,5	16,5
6,41 – 6,60	27,6	27,6	27,6	20,8	18,8	16,8
6,61 – 6,80	28,0	28,0	28,0	21,1	19,1	17,1
6,81 – 7,00	28,5	28,5	28,5	21,4	19,4	17,4
7,01 – 7,20	29,0	28,8	28,8	21,7	19,7	17,7
7,21 – 7,40	29,5	29,1	29,1	22,1	20,1	18,1
7,41 – 7,60	30,0	29,4	29,4	22,4	20,4	18,4
7,61 – 7,80	30,5	29,7	29,7	22,7	20,7	18,7
7,81 – 8,00	31,0	30,0	30,0	23,0	21,0	19,0
8,01 – 8,20	31,5	30,3	30,3	23,3	21,3	19,3
8,21 – 8,40	32,0	30,6	30,6	23,5	21,5	19,5
8,41 – 8,60	32,5	30,9	30,9	23,8	21,8	19,8
8,61 – 8,80	33,0	31,2	31,2	24,0	22,0	20,0
8,81 – 9,00	33,5	31,5	31,5	24,3	22,3	20,3
9,01 – 9,20	34,0	31,8	31,8	24,5	22,5	20,5
9,21 – 9,40	34,5	32,1	32,1	24,8	22,8	20,8
9,41 – 9,60	35,0	32,4	32,4	25,0	23,0	21,0
9,61 – 9,80	35,5	32,7	32,7	25,3	23,3	21,3
9,81 – 10,00	36,0	33,0	33,0	25,5	23,5	21,5
10,01 – 10,20	36,5	33,3	33,3	25,8	23,8	21,8
10,21 – 10,40	37,0	33,6	33,6	26,0	24,0	22,0
10,41 – 10,60	37,5	33,9	33,9	26,3	24,3	22,3
10,61 – 10,80	38,0	34,2	34,2	26,5	24,5	22,5
10,81 – 11,00	38,5	34,5	34,5	26,8	24,8	22,8
11,01 – 11,20	39,0	34,8	34,8	27,0	25,0	23,0
11,21 – 11,40	39,5	35,1	35,1	27,3	25,3	23,3
11,41 – 11,60	40,0	35,4	35,4	27,5	25,5	23,5
11,61 – 11,80	40,5	35,7	35,7	27,8	25,8	23,8
11,81 – 12,00	41,0	36,0	36,0	28,0	26,0	24,0
12,01 – 12,20	41,5	36,3	36,2	28,2	26,2	24,2
12,21 – 12,40	42,0	36,6	36,3	28,4	26,4	24,4
12,41 – 12,60	42,5	36,9	36,5	28,5	26,5	24,5
12,61 – 12,80	43,0	37,2	36,6	28,7	26,7	24,7
12,81 – 13,00	43,5	37,5	36,8	28,9	26,9	24,9
13,01 – 13,20	44,0	37,8	36,9	29,1	27,1	25,1
13,21 – 13,40	44,5	38,1	37,1	29,2	27,2	25,2
13,41 – 13,60	45,0	38,4	37,2	29,4	27,4	25,4
13,61 – 13,80	45,5	38,7	37,4	29,6	27,6	25,6

Akselavstand i meter	Maks. totalvekt i tonn					
	Bk10		BkT8	Bk8	Bk7	Bk6
	50	42	39	31,5	29,5	27,5
13,81 – 14,00	46,0	39,0	37,5	29,8	27,8	25,8
14,01 – 14,20	46,5	39,3	37,7	29,9	27,9	25,9
14,21 – 14,40	47,0	39,6	37,8	30,1	28,1	26,1
14,41 – 14,60	47,5	39,9	38,0	30,3	28,3	26,3
14,61 – 14,80	48,0	40,2	38,1	30,5	28,5	26,5
14,81 – 15,00	48,5	40,5	38,3	30,6	28,6	26,6
15,01 – 15,20	49,0	40,8	38,4	30,8	28,8	26,8
15,21 – 15,40	49,5	41,1	38,6	31,0	29,0	27,0
15,41 – 15,60	50,0	41,4	38,7	31,2	29,2	27,2
15,61 – 15,80	50,0	41,7	38,9	31,3	29,3	27,3
15,81 – 16,00	50,0	42,0	39,0	31,5	29,5	27,5

e) Flere enn tre etterfølgende aksler

Lasten av akselkombinasjon med flere enn tre etterfølgende aksler med innbyrdes avstander 1,20 m eller mer og av vogntoget som helhet skal hver for seg og samlet regnes ut etter de regler om totalvekt som er angitt i bokstav d ovenfor.

Dersom de etterfølgende aksler har innbyrdes avstand 1,20–1,80 m, må ingen av aksellastene overstige 1/3 av angitt trippelboggilast for vegstrekningens bruksklasse i tabellene i bokstav a–b ovenfor.

2. Større lengde og bredde for offentlig veg enn tillatt etter vedlegg 1

a) Største lengder og bredder for dispensasjon uten tidsbegrensning etter forskrift om bruk av kjøretøy § 5–6 nr. 1

Motorvogn/vogntogtype	Med gods		Uten gods	
	Lengde	Bredde	Lengde	Bredde
	m	m	m	m
Trekkbil med plattformtilhenger som har fem eller flere aksler med lik avstand mellom akslene, beregnet på spesielt tungt, udelbart gods (f.eks. transformator)	20	3,25	20	3,00
Trekkbil med svanehalssemitrailer med styrbar aksel på semitraileren	20	3,25	20	3,00
Trekkbil med svanehalssemitrailer uten styrbar aksel på semitraileren	20	3,25	17,50	3,00
Motorredskap			14	3,25

b) Største lengder og bredder for kjøring med motorredskap eller transport av ett udelbart kolli uten dispensasjon etter forskrift om bruk av kjøretøy § 5–7

Motorvogn/vogntogtype	Med gods		Uten gods	
	Lengde	Bredde	Lengde	Bredde
	m	m	m	m
Trekkbil med plattformtilhenger som har fem eller flere aksler med lik avstand mellom akslene, beregnet på spesielt tungt, udelbart gods (f.eks. transformator)	20	3,25	20	3,00
Trekkbil med svanehalssemitrailer med styrbar aksel på semitraileren	20	3,25	20	3,00
Trekkbil med svanehalssemitrailer uten styrbar aksel på semitraileren	20	3,25	17,50	3,00
Motorredskap			14	3,25
Trekkbil med uttrekkbar tilhenger beregnet på transport av langt, udelbart gods	20	2,55	18,75	2,55
Trekkbil med vanlig semitrailer	20	3,25	16,5 ¹	2,55
Lastebil med slep- eller påhengsvogn	18,75 ²	3,25	18,75 ²	2,55
Motorvogn	12 ³	3,25	12 ³	2,55

1 17 m.

2 19 m med slepvogn.

3 12,40 m.

Fotnotene gjelder dersom motorvognen eller minst ett av kjøretøyene i vogntoget er registrert i Norge eller i utlandet før 17. september 1997. Ordningen opphører pr. 31. desember 2006.

3. Krav til transport med lengde mer enn 2 m over det som er tillatt etter vedlegg 1 og med større bredde enn 2,60 m

a) Følgende generelle krav gjelder:

- Kjøringen må ikke foregå fredag mellom kl. 1500–2400, eller fra kl. 0600 lørdag eller hverdag før helligdag eller offentlig høytidsdag til kl. 2400 søndag, helligdag eller offentlig høytidsdag. Politiet kan i særlig tilfelle gjøre unntak fra disse bestemmelsene.
- Kjøringen må heller ikke foregå på sted med stor russtrafikk mellom kl. 0700–0900 eller mellom kl. 1500–1800.
- Kjøringen skal fortrinnsvis foregå i dagslys. I særlig tilfelle kan politiet påby kjøring i et annet tidsrom.
- Motorvogn eller vogntog skal være utstyrt med minst en varsellykt som gir blinkende gult lys til alle sider når bredden er over 2,60 m.

b) Når lengden er over 6 m mer enn tillatt etter vedlegg 1, eller bredden er over 3 m, gjelder dessuten følgende:

- Transporten skal følges av ledsagerkjøretøy. Antallet fastsettes ved utstedelse av dispensasjon.
- Transportøren må skaffe til veie ledsagerkjøretøy. Til ledsaging kan bare nyttes personbil eller varebil.
- Vogntog og ledsagerkjøretøy skal være utstyrt med minst en varsellykt som gir blinkende gult lys til alle sider.
- Merking av utstikkende gods og bruk av skilt på vogntog og ledsagerkjøretøy skal være i samsvar med bestemmelsene i forskrift om bruk av kjøretøy § 3–4.
- Politiet bestemmer om det på grunn av trafikkforholdene, transportens størrelse mv. skal lede eller overvåke transporten.
- Transportøren må kontakte politiet for mulig avtale om politiledsaging.

4. Vegliste riksveger

Veggruppe A:	Veger som har bruer med flere kjørefelt, nyere bruer med ett kjørefelt eller vegger som ikke har bruer.
Veggruppe B:	Øvrige bruer med ett kjørefelt.
Veggruppe IKKE:	Riksveger som det må søkes dispensasjon for i hvert enkelt tilfelle.

Østfold

Riksveg nr.	Vegstrekning	Bruksklasse	Veggruppe	Generelt tillatt vogntoglengde (meter)
	<i>Generelt</i>	<i>Bk10</i>	A	18,75
102	Riksgr v/Tyslingmo – Ende	BkT8	B	18,75

Akershus

Riksveg nr.	Vegstrekning	Bruksklasse	Veggruppe	Generelt tillatt vogntoglengde (meter)
	<i>Generelt</i>	<i>Bk10</i>	A	18,75
120	Engelstad – Nannestad kirke	BkT8	A	18,75
157	Sønstedal – Fagerstrand – Granholt	Bk10	IKKE	18,75
175	Munkerudteiet – Årnes	BkT8	A	18,75
	HAUGEN JERNBANEUNDERGANG TILLATES IKKE FOR VOGNTOG			
	Omkjøring fv 478 Munkerudteiet – Årnes	BkT8	A	18,75
178	Eltonåsen – Løken – Sand	BkT8	A	18,75
181	arm til Eidsvoll stasjon	BkT8	IKKE	18,75

Oslo

Riksveg nr.	Vegstrekning	Bruksklasse	Veggruppe	Generelt tillatt vogntoglengde (meter)
	<i>Generelt</i>	<i>Bk10</i>	A	18,75
4	Sinsenkrysset X rv 150 (Ring 3) – Akershus gr. v/Gjelleråsen	Bk10	IKKE	18,75
4	arm Sinsen – Fagerheimgt. X rv 161 (Ring 2)	Bk10	IKKE	18,75
155	Herregårdskrysset X E18 – Klemetsrud X E6	Bk10	IKKE	18,75
160	Vækerø X E18 – X rv 150 (Ring 3)	Bk10	IKKE	18,75

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Vegstrekning</i>	<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Generelt tillatt vogntoglengde (meter)</i>
161	Nedre Lodals bru X rv 190 – Galgeberg	Bk10	IKKE	18,75
161	«Ring 2» Skøyen X E18 – Carl Bernes Plass – Galgeberg	Bk10	IKKE	18,75
161	arm Galgeberg X rv 161 (Ring 2) – Bispekaia X E18	Bk10	IKKE	18,75
162	«Ring 1» Vaterland Ø – Filipstad X E18	Bk10	IKKE	18,75
168	St. Olavsgt. X rv 162 (Ring 1) – Majorstua – Smestad X rv 150 (Ring 3)	Bk10	IKKE	18,75

Hedmark

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Vegstrekning</i>	<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Generelt tillatt vogntoglengde (meter)</i>
	<i>Generelt</i>	<i>Bk10</i>	<i>A</i>	<i>18,75</i>
24	Stødammen bru	Bk10	B	18,75
175	Akershus gr – Skarnes – Galterud bruk MAKS BkT8 B OVER MELAND BRU	Bk10	A	18,75
175	Galterud bruk – Meland bru Ø	BkT8	B	18,75
202	Velta – Holtet	Bk10	B	18,75
210	Eidsfoss bru	Bk10	B	18,75
217	Isterfossen X rv 26 – Elvbrua V	Bk10	B	18,75
219	Atna stasjon – Atna bru Ø	BkT8	A	18,75
219	Atna bru Maks. 3500 kg totalvekt		IKKE	

Oppland

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Vegstrekning</i>	<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Generelt tillatt vogntoglengde (meter)</i>
	<i>Generelt</i>	<i>Bk10</i>	<i>A</i>	<i>18,75</i>
51	Sanderstølen – Leira X E16	Bk10	B	18,75
55	Andberg – Liasand	Bk10	B	18,75
55	Liasand – Sogn og Fjordane gr	Bk10	IKKE	18,75
63	Langvatn X rv 15 – Møre og Romsdal gr	Bk10	IKKE	12,40
245	Kolbjørnshus bru S – Dokka X rv 33	Bk10	B	18,75
252	Tyin X rv 53 – Eidsbugarden	BkT8	IKKE	15
254	Svingvoll – Tretten bru øst	Bk10	IKKE	18,75
255	Kamfoss bru	Bk10	B	18,75
256	Hundorp X E6 – Skillestad	Bk10	B	18,75
256	Skillestad – Grind	Bk10	IKKE	18,75
258	Grotli X rv 15 – Sogn og Fjordane gr	Bk10	IKKE	12,40

Buskerud

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Vegstrekning</i>	<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Generelt tillatt vogntoglengde (meter)</i>
	<i>Generelt</i>	<i>Bk10</i>	<i>A</i>	<i>18,75</i>
E18	Brakerøya – Bangeløkka (motorvegbrua i Drammen ¹)	Bk10	IKKE	18,75
35	Hokksund bru	Bk10	IKKE	18,75
35	Styggedal – Hønefoss X arm rv 35 Omkjøring E16/armer rv 35 Styggedal – Ringerike sykehus – Hønefoss (Stangsgt)	Bk10	IKKE	18,75
35	Kvernbergsund bru	Bk10	B	18,75
40	Grettefoss – Svene	Bk10	B	18,75
50	Håkonset – Sogn og Fjordane gr	Bk10	IKKE	18,75
243	Nes – Oppland gr	Bk10	B	18,75
282	Holmen bru S – Holmen bru N (Bragernesløpet) ²	Bk10	IKKE	18,75
287	Hole bru – Granli	Bk10	B	18,75
	Ferjestrekningen Verket – Svelvik (rv 319)	Bk10	B	18,75

- 1 E 18 motorvegbrua i Drammen: Omkj. For kjt/spesialtransport med tot.vekt over 50 tonn, bredde over 3,10 m: E134/rv 283 Bangeløkka – Fjerdingsgen – Brakerøya.
- 2 For totalvekt over 50 tonn: Omkjøring via Brakerøya – Fjerdingsgen – Bangeløkka.

Vestfold

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Vegstrekning</i>	<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Generelt tillatt vogntoglengde (meter)</i>
	<i>Generelt</i>	<i>Bk10</i>	<i>A</i>	<i>18,75</i>
303	Østre Bergan – Skravestad X fv 272	BkT8	A	18,75
304	Holm – Kvelde X rv 40	Bk10	B	18,75
306	Nes – Haugen skole, Hvarnes (stign. 1:6)	BkT8	A	18,75
311	Åsgårdstrand S – Åsgårdstrand N	Bk10	A	12,40
314	Gausen – Bakstvål	BkT8	A	18,75
	Ferjestrekningen Svelvik – Verket (rv 289)	Bk10	B	18,75

Telemark

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Vegstrekning</i>	<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Generelt tillatt vogntoglengde (meter)</i>
	<i>Generelt</i>	<i>Bk10</i>	<i>A</i>	<i>18,75</i>
37	Krossen – Rjukan V	Bk10	B	18,75
38	Bostrak – Steane	BkT8	A	18,75
38	Vrådal – Holte bru	BkT8	A	18,75
41	Spjotsodd bru S – Kviteseid	Bk10	B	18,75
45	Ofte – Dalen	Bk10	B	18,75
351	Aust-Agder gr – Stabbestad	Bk10	B	18,75
355	Tjønnefoss – Krossli	Bk10	B	18,75
360	Notodden – Hjuksebø	Bk10	B	18,75
363	Dørdal – Sannidal – Humlestad	Bk10	B	18,75

Aust-Agder

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Vegstrekning</i>	<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Generelt tillatt vogntoglengde (meter)</i>
	<i>Generelt</i>	<i>Bk10</i>	<i>A</i>	<i>18,75</i>
406	Senumstad – Stemlona m/arm til Fidjetun st.	Bk10	B	18,75
411	Laget – Bergendal	BkT8	IKKE	18,75
411	arm til Tvedestrand havn	Bk10	B	18,75
413	Myklandsdalen – Bås bru V	BkT8	A	18,75
413	Bås bru	BkT8	B	18,75
416	X arm til SIVA – Myra	Bk10	B	18,75
417	Renstøl – Bråten	BkT8	A	18,75

Vest-Agder

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Vegstrekning</i>	<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Generelt tillatt vogntoglengde (meter)</i>
	<i>Generelt</i>	<i>Bk10</i>	<i>A</i>	<i>18,75</i>
42	Tonstad – Rogaland gr	Bk10	B	18,75
44	Åna-Sira bru (Rogaland gr)	BkT8	B	18,75
452	Fagerholt ind. område – Hunsfoss kai	Bk10	B	18,75
454	Dynestøl – Stubstad	BkT8	A	18,75
456	Holskogen avfallskvern – Stokkelandskogen X kv	Bk10	A	15
456	Stokkelandskogen X kv – Stausland	Bk10	B	15
460	Vigeland bru Ø Vegeland bru V	Bk10	B	18,75
461	Konsmo – Kvås	Bk10	B	15
461	Vemestad x rv 43 – Vemestadmoen	Bk10	B	18,75
465	Kjørrefjord – Liknes	BkT8	A	15
465	Risnes bru	Bk8	B	18,75
469	Launes fk – Eide	Bk10	B	18,75

Rogaland

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Vegstrekning</i>	<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Generelt tillatt vogntoglengde (meter)</i>
	<i>Generelt</i>	<i>Bk10</i>	<i>A</i>	<i>18,75</i>
13	Hogstad – Ims – Høle	BkT8	IKKE	12,40
	Omkjøring for vogntog: Fv Vatnekrossen – Hommeland og rv 508 Hommeland – Høle	Bk10	A	18,75
44	Vest-Agder gr – Åna-Sira	BkT8	IKKE	18,75
44	Åna-Sira – Hauge	Bk10	IKKE	18,75
501	Rekeland – Heskestad	Bk10	IKKE	15
503	Veen – Byrkjedal	Bk10	IKKE	15
505	Norheimkrossen – Frøyland bru N	Bk10	B	18,75
505	Foss-Eikeland bru	Bk10	B	18,75
506	Høyland – Ålgård V	Bk10	IKKE	18,75
511	Hovdastad – Kjøpervik S	Bk10	IKKE	15
513	Solheim – Skjoldastraumen	BkT8	IKKE	15
520	Ropeid – Sauda – Hellandsbygd	Bk10	A	18,75
	LONA BRU TILLATES IKKE			
520	Hellandsbygd – Hordaland gr	Bk8	IKKE	18,75

Hordaland

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Vegstrekning</i>	<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Generelt tillatt vogntoglengde (meter)</i>
	<i>Generelt</i>	<i>Bk10</i>	<i>A</i>	<i>18,75</i>
E16	arm Sivle x E16 – Stalheim/Brekke x E16 (Stalheimskleiva)	Bk10	IKKE	12,40
E134	Telemark gr – Jøsendal	Bk10	IKKE	18,75
7	Granvin – Øystese	Bk10	IKKE	18,75
13	Rogaland gr – Horda (Breifonn)	Bk10	IKKE	18,75
48	Håland – Skånevik fk – Utåker fk – Porsvikskar – Uskedal – Kommunehuset, Rosendal	Bk10	A	18,75
	MAKS BK 10 B OVER SKÅLA BRU			
48	Kommunehuset, Rosendal – Løfallstrand fk – Gjermundshamn fk	Bk10	B	18,75
48	Eikelandsosen – Holmefjord	Bk10	IKKE	18,75
48	Holmefjord – Frølandsvatn X rv 7	Bk10	IKKE	18,75
49	Stussvik – Gjermundshamn	Bk10	B	18,75
49	Mundheim – Fosse	Bk10	B	18,75
520	Rogaland gr – Hordalia	BkT8	IKKE	18,75
542	arm Purkehola – Mosterhamn	Bk10	B	18,75
550	Utne – Svartveit	Bk10	IKKE	18,75
550	Svartveit – Herand	BkT8	IKKE	12,40
551	Løfallstrand X rv 48 – Folgefonntunnelen – Eitheim X rv 550	Bk10	B	18,75
555	Ferjestrekningen Klokkarvik – Hjellestad	Bk10	IKKE	12,40
556	Straume – Flyplassvegen	Bk10	B	18,75
563	Erdal – Ask	Bk10	B	18,75
563	Ask – Hanevik	Bk10	IKKE	18,75
563	Hanevik – Åsebø X rv 562	BkT8	IKKE	12,40
564	Vikebø – Rossland	BkT8	A	12,40
565	Marås – Soltveit	BkT8	A	18,75
565	arm Marås – Manger	Bk10	B	18,75
566	Mæle bru	Bk10	B	18,75
569	Dalseid X E16 – Straume bru	BkT8	IKKE	18,75
569	Straume bru – Eidslandet	BkT8	IKKE	12,40
569	Eidslandet – Høvik – Mo – Romarheim X E39	Bk10	IKKE	18,75
570	Andås X E39 – Masfjordnes fk – Duesund fk	Bk10	B	18,75
572	Holven (Granvin) X rv 13 – Ulvik	Bk10	IKKE	12,40
572	Ulvik – Bruravik	Bk10	IKKE	18,75

Sogn og Fjordane

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Vegstrekning</i>	<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Generelt tillatt vogntoglengde (meter)</i>
	<i>Generelt</i>	<i>Bk10</i>	<i>A</i>	<i>18,75</i>
50	Buskerud gr – Vassbygda (Aurland)	Bk10	IKKE	18,75
55	Oppland gr – Fortun	Bk10	IKKE	18,75
57	Løland bru – Flekke	Bk10	B	18,75
258	Oppland gr. Ospeli (Gamle Strynefjellsvegen)	Bk10	IKKE	12,40
606	Krakhella fk – Hardbakke – Daløy fk	Bk10	B	18,75
	Ferjestrekningen Rutledal – Rysjedalsvika – Krakhella	Bk10	B	18,75
607	Lavik – Bø bru	Bk10	B	18,75
607	Salbu – Hellevik – Flekke	Bk10	B	18,75
608	Ringstad – Askvoll fk – Gjervik fk	Bk10	B	18,75
609	Selvik – Øygard – Steinen	Bk10	B	18,75
610	Eldalsosen X rv 13 – Sande X E39	Bk10	IKKE	18,75
611	Naustdal – Stavang	Bk10	B	18,75
613	Blekesvingen x rv 15 – Blakset (start fv 698)	Bk10	IKKE	18,75
613	Nos (slutt fv 698) – Tvinnereim (start fv 698)	Bk8	IKKE	12,40
614	Svelgen – Isane fk – Stårheim fk – X rv 15	Bk10	B	18,75
615	Storebru – Hestenesøyra – Sandane	Bk10	B	18,75
616	Isane – Kollsete	Bk10	IKKE	18,75
616	Klubben – Smørhavn – Kjelkenes X rv 614	Bk10	B	18,75
616	arm Oldeide X rv 616 – Oldeide fk – Måløy fk – Måløy X rv 617	Bk10	B	18,75
617	Måløy – Raudeberg	Bk10	B	18,75
620	Møre og Romsdal gr – Leikanger	Bk10	IKKE	18,75

Møre og Romsdal

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Vegstrekning</i>	<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Generelt tillatt vogntoglengde (meter)</i>
	<i>Generelt</i>	<i>Bk10</i>	<i>A</i>	<i>18,75</i>
60	arm Hellesylt sentrum – Hellesylt ferjekai	Bk10	IKKE	18,75
60	Ferjestrekningen Hellesylt – Geiranger	Bk10	IKKE	12,40
63	Oppland gr – Geiranger – Eidsdal skule	Bk10	IKKE	12,40
63	Geiranger fk	Bk10	IKKE	12,40
63	Uri bru – Langdalen	Bk10	IKKE	18,75
63	Langdalen – Soggeberget (Trollstigen)	Bk10	IKKE	12,40
63	Soggeberget – Soggebrua X E136	Bk10	IKKE	18,75
64	Vangenkrysset – Åndalsnes st.	BkT8	A	18,75
65	Bæverfjord bru	Bk10	B	18,75
650	Steinholtbrua	Bk8	B	18,75
650	Giskemo – Sjøholt	BkT8	B	18,75
655	Tryggestad – Øye	Bk10	IKKE	12,40
655	Øye – Lekneset fk – Sæbø fk	Bk10	B	18,75
655	Ville bru – Ørsta	Bk10	B	18,75
659	Skjeltene fk – Løvsøya	BkT8	A	15
660	Åfarnes – Myklebostad – Stubøen	Bk10	B	18,75
661	Eidsvika – Vatne – Ulvestadvika	Bk10	B	18,75
661	Ulvestadvika – Vestrefjorden	BkT8	IKKE	18,75
661	Vestrefjorden – Fiksdal	Bk8	IKKE	12,40
669	Øygarden – Fuglvågen – Dyrnes	Bk10	B	18,75

Sør-Trøndelag

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Vegstrekning</i>	<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Generelt tillatt vogntoglengde (meter)</i>
	<i>Generelt</i>	<i>Bk10</i>	<i>A</i>	<i>18,75</i>
3	Hedmark gr – Ulsberg	Bk10	B	18,75
30	Ålen Lund bru Ø – Kjelden bru V	Bk10	B	18,75
700	Svorkmo – Meldal – Berkåk	Bk10	B	18,75
713	Gryta x fv 401 – Volden	BkT8	B	18,75
714	Vettastraumen bru	Bk10	B	18,75
715	Stikkveg Sluppen bru	Bk10	B	18,75
715	Krinsvatn – Nord-Trøndelag gr v/ Meungen	Bk10	B	18,75
716	Straumøybotn X fv 431 – Nordskog	BkT8	A	18,75
717	Reinskloster – Stadsbygd kirke – Rørvik	BkT8	A	18,75
720	Olsøy – Nord-Trøndelag gr v/Berget	Bk10	B	18,75
721	Mebostad – Oksvoll – Jøssund bru vest	BkT8	A	18,75
	MAKS BK T8 B OVER JØSSUND BRU			
721	Jøssund bru	BkT8	B	18,75
721	Jøssund bru øst – Teksdal	BkT8	A	18,75
723	Å i Åfjord – Vassnes – Revsnes – Stokkøya X fv 34	Bk10	B	18,75

Nord-Trøndelag

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Vegstrekning</i>	<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Generelt tillatt vogntoglengde (meter)</i>
	<i>Generelt</i>	<i>Bk10</i>	<i>A</i>	<i>18,75</i>
E 6	Harran – Nordland gr	Bk10	B	18,75
72	Stene – riksgv v/Åbo	Bk10	B	18,75
751	Turifoss X E14 – Kopperå	Bk10	B	18,75
754	Hynne – Markabygd	BkT8	A	18,75
756	Sandvika X rv 72 – riksgrensen	Bk10	B	18,75
758	Stene X rv 72 – X komm.veg v/Østnes	BkT8	A	18,75
758	X komm.veg v/Østnes – Vuku X rv 757	Bk10	B	18,75
764	Lassemo X E6 – Skorovatn/fv 363	BkT8	A	18,75
766	Sjøåsen X rv 17 – Tøtdal	Bk10	B	18,75
770	Lødding – Austafjord X fv 509	Bk10	A	18,75
773	Brekkvasselv X E6 – Gjersvik X fv 363	Bk10	B	18,75
774	Levanger fk – Hokstad fk	Bk10	B	18,75
777	Ølhammeren fk – Seierstad fk	Bk10	B	18,75

Nordland

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Vegstrekning</i>	<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Generelt tillatt vogntoglengde (meter)</i>
	<i>Generelt</i>	<i>Bk10</i>	<i>A</i>	<i>18,75</i>
E10	Kåkern X fv – Å	Bk10	B	18,75
73	Hattfjelldal – riksgv v/Krutvatn	Bk10	B	18,75
808	Hemnesberget fk – Leirvik fk – Levang X rv 17	Bk10	B	18,75
812	Medby X E6 – Misvær – Tuv X rv 17 m/arm Sand – Støvset	BkT8	A	18,75
813	Vesterli X rv 812 – Moldjord – Tverrvik	BkT8	A	18,75
815	Smorten X E10 – Skifjord X rv 817	BkT8	A	18,75
826	Vargåsen X E6 – Røsvik	BkT8	A	18,75
828	(Sandnessjøen fk) – Engan fk – Nord-Herøy	Bk10	B	18,75
828	Bjørn x rv 809 – Nord Herøy – Silvalen – Flostrad fk – Søvik rv 17	Bk10	B	18,75
834	Mortenstrand – Skjelvareid – Mistens fk – Vikan	Bk10	B	18,75
838	Skaugvoll X rv 17 – Sund	BkT8	A	18,75

Troms

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Vegstrekning</i>	<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Generelt tillatt vogntoglengde (meter)</i>
	<i>Generelt</i>	<i>Bk10</i>	<i>A</i>	<i>18,75</i>
E 8	arm til Ramfjordnes	BkT8	A	18,75
83	Refsnes fk – Flesnes fk – Langvassbukt	Bk10	B	18,75
84	Elvevoll x rv 852 – Skøelv	BkT8	A	18,75
86	Islandsbotn – Svanelvmo X fv	BkT8	A	18,75
86	Svanelvmo – Straumsbotn – Gryllefjord m/arm i Gryllefjordkrysset	BkT8	B	18,75
86	arm Gryllefjord – Torsken	BkT8	A	18,75
825	Tjeldsundbrua – Grov	BkT8	A	18,75
829	Grov – Nordland gr	BkT8	A	18,75
847	Setermoen – Innset	Bk10	B	18,75
848	Fornes – Sørrollnes	BkT8	B	18,75
848	Sørrollnes fk	Bk10	B	18,75
854	Olsborg X E6 – Målsnes	BkT8	A	18,75
857	Heia X E6 – Øverbygd	BkT8	A	18,75
858	Malangseidet – Vikran	BkT8	B	18,75
858	Vikran fk – Larseng fk – Larseng X rv 862	Bk10	B	18,75
862	Bergsbotn – Skaland	Bk10	B	18,75
862	Skaland – Ersfjord	BkT8	A	18,75
862	Senjahopen – Mefjordbotn	Bk10	B	18,75
862	Botnhavn – Huselv	BkT8	B	18,75
862	Brensholmen – Norfjordbotn	BkT8	B	18,75
862	Nordfjordbotn – Eidkjosen	Bk10	B	18,75
863	Skulgam – Hansnes fk – Skåningsbukta fk – Skåningsbukta X fv	Bk10	B	18,75
865	Bergmo – Bilty	BkT8	B	18,75
866	Skattørsund bru – Skjervøy DS-kai m/arm til Skjervøy fk	Bk10	B	18,75
867	Stornes fk – Bjørnerå fk	Bk10	B	18,75
867	Fenes fk – Austnes fk	Bk10	B	18,75
869	Lauksundskaret fk – Skaret X fv	Bk10	B	18,75

Finnmark

<i>Riksveg nr.</i>	<i>Vegstrekning</i>	<i>Bruksklasse</i>	<i>Veggruppe</i>	<i>Generelt tillatt vogntoglengde (meter)</i>
	<i>Generelt</i>	<i>Bk10</i>	<i>A</i>	<i>18,75</i>
E 6	Tana bru	Bk10	B	18,75
E69	arm til Russenes fk	Bk10	B	18,75
E75	Tana bru	Bk10	B	18,75
98	Lakselv bru – Ifjord – Tana bru V IFJORD – SJURSJOK ÅPEN MAI – NOVEMBER	Bk10	A	18,75
882	Hasvik fk – Breivikbotn	Bk10	B	18,75
885	Håbet – Nyrud	Bk10	B	18,75
885	arm Svanvik – Svanvik kirke	Bk10	B	18,75
894	Kalak – Kalak fk – Kifjord fk	Bk10	B	18,75

5. Riksveger som det må søkes om dispensasjon for i hvert enkelt tilfelle

Utgått som eget punkt – innarbeidet i punkt 4.

6. Ikrafttreden

Denne forskrift (vedlegg 2) trer i kraft 15. januar 2006.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 7. desember 2004 nr. 1873 om nærmere vilkår for dispensasjon og om tillatt lengde og bredde uten dispensasjon (Vedlegg 2 til forskrift om bruk av kjøretøy).

7. des. Nr. 1618 2005**Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2005.**

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 7. desember 2005 med hjemmel i forskrift 21. desember 2004 nr. 1822 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2005 § 30. Kunngjort 28. desember 2005.

I

I forskrift 21. desember 2004 nr. 1822 om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2005 gjøres følgende endringer:

§ 19 nytt syvende ledd skal lyde:

Fartøkvotene av torsk for fartøy mellom 15 og 21 meter oppheves med virkning fra 7. desember.

§ 19 syvende ledd blir nytt åttende ledd.

II

Endringene trer i kraft straks.

13. des. Nr. 1619 2005**Forskrift om opphevelse av forskrift om Landsbystiftelsens institusjoner som omfattes av spesialisthelsetjenesteloven.**

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 13. desember 2005 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 1–2. Kunngjort 28. desember 2005.

§ 1. Forskrift 20. desember 2000 nr. 1552 om Landsbystiftelsens institusjoner som omfattes av spesialisthelsetjenesteloven oppheves.

§ 2. Opphevelsen får virkning fra 1. januar 2006.

16. des. Nr. 1620 2005**Forskrift om eksamen ved Norges Informasjonsteknologiske Høgskole.**

Fastsatt av styret for Norges Informasjonsteknologiske Høgskole 16. desember 2005 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–9 og § 3–10. Kunngjort 28. desember 2005.

§ 1. Virkeområde

1. Bestemmelsene i denne forskriften gjelder alle vurderingsordninger, når resultatet inngår på vitnemål eller karakterutskrift.

2. For studier som er regulert av rammeplaner, gjelder bestemmelsene om eksamen, vurdering og sensur som er gitt i rammeplanen eller forskrift for vedkommende studium.

§ 2. Definisjoner

I forskriften brukes følgende definisjoner:

Loven

Med loven forstås lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler.

Emne

Et emne er en enhet med et gitt antall studiepoeng som inngår i et studieprogram.

Emnebeskrivelse

Emnebeskrivelse er en konkretisering av det faglige innholdet i et emne og gir en nærmere beskrivelse av emnets innhold, læringsmål, studieform, organisering og vurderingsordning.

Studieprogram

Studieprogram er betegnelsen på et studieforløp med et definert omfang av emner som inngår i en studieplan, og som fører frem til en grad.

Studiepoeng

Studiepoeng er måleenhet for studieomfang, der et fullt studieår er normert til 60 studiepoeng.

Eksamen

Som eksamen regnes avsluttende prøve i et emne, eller vurdering underveis i studiet når resultatet inngår på vitnemålet eller innregnes i endelig karakterfastsetting for emnet.

Ordinær eksamen

Ordinær eksamen er første gang en student går opp til eksamen i et emne eller deler av et emne, og er betegnelsen på eksamen i henhold til normert studieprogresjon.

Ny eksamen

Ny eksamen er den eksamen som arrangeres for studenter som ikke har avlagt eller bestått ordinær eksamen, eller som vil forbedre det samlede vurderingsgrunnlaget for en karakter.

Ekstraordinær eksamen

Ekstraordinær eksamen er den eksamen som arrangeres i emner som er tatt ut av emneporteføljen.

§ 3. Eksamensformer og tidspunkt for eksamen

1. Eksamen arrangeres i henhold til de vurderingsformer som er fastsatt i emnebeskrivelsen for det enkelte emnet.

2. Tid og sted for eksamen fastsettes og kunngjøres av høgskolen i egne eksamensplaner på Intranettet. Alle kandidater er selv ansvarlige for å holde seg orientert om tid og sted for eksamen.

3. Ny eksamen arrangeres for studenter som ikke har bestått eksamen eller som hadde gyldig fravær under eksamen. Det arrangeres ikke ny eksamen i deler av emner, kun som avsluttende prøve i hele emnet.

Første gang ny eksamen arrangeres etter ordinær eksamen, gjelder samme pensum som ved ordinær eksamen. Det er studentenes eget ansvar å undersøke hvilket vurderingsgrunnlag som gjelder ved oppmelding til ny eksamen i et emne.

4. Det kan arrangeres inntil to ekstraordinære eksamener når et emne utgår. Siste ekstraordinære eksamen arrangeres innen to år etter utgangen av studieåret da emnet ble undervist siste gang. Rektor kan gjøre vedtak om ekstraordinær eksamen i spesielle tilfelle.

§ 4. Adgang til eksamen

1. En student kan fremstille seg til eksamen inntil tre ganger i samme emne, når det arrangeres eksamen i henhold til § 3 i denne forskriften. Større prosjektarbeider som forutsetter individuell eller gruppebasert veiledning, kan gjentas bare en gang. Etter skriftlig søknad kan det gis dispensasjon fra bestemmelsene i dette punktet.

2. For å kunne gå opp til eksamen må studenten ha betalt semesteravgift i henhold til lov og forskrift om studentsamskipnader og meldt seg opp til eksamen innen fastsatt frist, jf. § 5.1 i denne forskriften.

3. Retten til å delta i og fremstille seg til eksamen kan i enkelte emner være regulert ved særskilte krav. Slike krav skal fremgå av emnebeskrivelse eller studieplan.

4. Studenter som ønsker å gjennomføre eksamen utenom fast studiested, kan få dette godkjent etter søknad til studieadministrasjonen. Forutsetningen er at studenten selv gjør avtale med offentlig institusjon eller eventuelt norsk offentlig representant i vedkommende land som garanterer at eksamen blir gjennomført etter de krav som gjelder i norsk lov, denne forskrift og NITHs reglementer for eksamensgjennomføring. Studenten dekker alle omkostninger forbundet med dette.

§ 5. Oppmelding til eksamen

1. Oppmelding til eksamen skjer automatisk for studenter som følger normert progresjon i et studieprogram. For studenter med avvikende utdanningsplan kunngjøres oppmeldingsrutiner og frister.

2. Kandidater som har meldt seg til ny eller ekstraordinær eksamen kan trekke oppmeldingen inntil to uker før eksamen uten kostnad.

§ 6. Språkform ved skriftlig eksamen

1. Dersom undervisningen iflg. emnebeskrivelse/studieplan gis på et ikke-skandinavisk språk, skal eksamensoppgaven og besvarelsen gis på undervisningsspråket. Ordbok for det aktuelle språket er da tillatt ved eksamen.

2. Det kan søkes om å få levere eksamensbesvarelsen på et annet språk enn norsk eller undervisningsspråket. Søknaden behandles av studieadministrasjonen.

§ 7. Vurderingsgrunnlag

1. Vurderingsgrunnlaget skal være angitt i emnebeskrivelsen. Lovens krav til upartisk og faglig betryggende prøving av studentenes kunnskaper og ferdigheter skal tilfredsstilles (§ 3–9).

Studentens kunnskaper og ferdigheter skal vurderes i samsvar med beskrivelsen av mål og metode i emnebeskrivelsen.

2. Muntlig eksamen skal være offentlig med mindre hensynet til gjennomføring tilsier noe annet. Det kan gjøres unntak fra regelen om offentlighet i enkelte tilfeller etter skriftlig søknad fra vedkommende kandidat når særlig tungtveiende grunner tilsier det.

3. Prosjektarbeid som gjennomføres i samarbeid med ekstern partner, kan være underlagt fortrolighetsbestemmelser. Dersom muntlig eksaminasjon i slike tilfeller inngår i vurderingen, kan det fattes vedtak om at eksamenssituasjonen ikke skal være offentlig.

4. Varigheten av den enkelte eksamen skal være angitt i eksamensplanen og emnebeskrivelsen.

§ 8. Særordninger

1. Kandidater som har behov for særordninger ved eksamen, må søke om dette innen fastsatte frister. Behovet skal dokumenteres. Særordninger kan innvilges for en enkelt eksamen, for en gitt eksamensperiode, eller for hele studietiden dersom det fremgår av dokumentasjonen at behovet er varig. Det kan dispenseres fra søknadsfristen når det fremgår av attest at behovet har oppstått etter fristens utløp.

2. Følgende særordninger kan innvilges:

- Kandidater med lese- og skrivevansker eller kandidater som av medisinske eller andre dokumenterte årsaker har behov for det, kan gis 25% tillegg i tid, oppad begrenset til en time, ved skriftlig skoleeksamen.
- Det kan gis utvidet tid ved hjemmeeksamen etter søknad.
- Kandidater med lese- og skrivevansker, kan gis tillatelse til bruk av ordbøker eller datamaskin med retteprogram. Kandidaten kan på anmodning få vedlagt besvarelsen en attest som bekrefter forholdet. Kandidater med annet morsmål enn norsk, kan etter søknad få anvende to-språklig ordbok.
- For kandidater med spesielle behov kan det gis tillatelse til tilrettelegging med utstyr og hjelpemidler.

Alle søknader om særordninger ved eksamen sendes til administrasjonen ved studiestedet som behandler søknaden.

§ 9. Hjelpemidler ved eksamen

Tillatte hjelpemidler skal fremgå av emnebeskrivelsen. De skal også være ført opp på samme ark som eksamensoppgaven. Kandidaten har selv ansvar for å medbringe tillatte hjelpemidler. Kandidatene har ikke anledning til å utveksle hjelpemidler etter at eksamen er begynt. Se for øvrig NITHs ordensregler for eksamen.

§ 10. Fusk ved eksamen

1. Følgende forhold betraktes som fusk eller forsøk på fusk:

- å gi eller prøve å gi ikke tillatt hjelp til andre under eksamen
- å motta slik hjelp
- å besitte eller bruke hjelpemidler som ikke er tillatt etter at oppgaven er delt ut
- å henvende seg muntlig eller skriftlig til andre eksaminander etter at oppgaven er delt ut.

2. Ved hjemmeeksamen og andre skriftlige arbeider vil kopiering eller avskrift av emnelitteratur og andres arbeider uten kildehenvisning bli vurdert som fusk. Se også «Retningslinjer for intellektuell redelighet ved NITH».

3. Dersom det oppstår mistanke om fusk eller forsøk på fusk under eksamen, skal kandidaten straks gjøres oppmerksom på at forholdet vil bli rapportert. Kandidaten velger selv om han/hun vil fullføre eller avbryte eksamen.

4. Kandidater som blir tatt i fusk eller forsøk på fusk ved eksamen, får karakteren i emnet annullert, og kan i tillegg utestenges fra høgskolen og fratras retten til å gå opp til eksamen ved høgre utdanningsinstitusjoner i inntil ett år regnet etter endelig vedtak i høgskolens styre (jf. lovens § 4–7 og § 4–8).

§ 11. Fravær fra eksamen

1. Den som ikke møter til eksamen uten gyldig grunn, regnes som fremstilt til eksamen og registreres som «ikke møtt».

2. Studenter som uteblir fra eksamen og som påberoper seg gyldig grunn, må snarest mulig, og senest innen en uke, underrette høgskolen skriftlig om dette vedlagt dokumentasjon. Ved egen sykdom, eller sykdom i nærmeste familie, skal det foreligge legeerklæring. Fravær som skyldes studentens egne disposisjoner, skal normalt ikke godkjennes.

3. Godkjent fravær teller ikke som eksamensforsøk i forhold til bestemmelsen i § 4.1 i denne forskriften og gir rett til ny eksamen uten avgift. Fravær som ikke blir godkjent, teller som eksamensforsøk, og registreres som «ikke møtt».

§ 12. Vurdering og karakterskala

1. Ved eksamen benyttes normalt karakterene A–E som uttrykk for «bestått», mens F betyr «ikke bestått». Bokstavkarakterene gis uten tillegg av pluss eller minus. Karaktertrinnene gis følgende betegnelse og generell, kvalitativ beskrivelse:

<i>Symbol</i>	<i>Betegnelse</i>	<i>Generell, ikke emnespesifikk beskrivelse av vurderingskriterier</i>
A	Fremragende	Fremragende prestasjon som klart utmerker seg. Kandidaten viser svært god vurderingsevne og stor grad av selvstendighet.
B	Meget god	Meget god prestasjon. Kandidaten viser meget god vurderingsevne og selvstendighet.
C	God	Jevnt god prestasjon som er tilfredsstillende på de fleste områder. Kandidaten viser god vurderingsevne og selvstendighet på de viktigste områdene.
D	Nokså god	En akseptabel prestasjon med noen vesentlige mangler. Kandidaten viser en viss grad av vurderingsevne og selvstendighet.
E	Tilstrekkelig	Prestasjonen tilfredsstillende minimumskravene, men heller ikke mer. Kandidaten viser liten vurderingsevne og selvstendighet.
F	Ikke bestått	Prestasjon som ikke tilfredsstillende minimumskravene. Kandidaten viser både manglende vurderingsevne og selvstendighet.

2. Karakterbetegnelsene «bestått» og «ikke bestått» kan benyttes i emner hvor annen karakterfastsetting er vanskelig eller uhensiktsmessig, og når dette er fastsatt i emne- eller studieplan.
3. Innbyrdes vektning av deksamener osv, skal være fastsatt i emnebeskrivelsen.
4. Det kan ikke regnes gjennomsnittskarakter i studieprogram eller sammenslått karakter for emner som inneholder både tallkarakter og bokstavkarakter.
5. Dersom en kandidat har bestått samme eksamen flere ganger, gjelder beste karakter, og bare denne skal fremgå av karakterutskrift og vitnemål.

§ 13. *Sensur*

1. Det skal benyttes ekstern sensor til sensur av studentarbeider i minst ett emne på alle årstrinn i alle studieprogram, samt ved sensur av hovedprosjekt og ved klagesensur.
2. Ekstern evaluering av vurderingsordningen, jf. lov om universiteter og høyskoler § 3–9, kan gjennomføres for deler av et studieprogram eller for ett eller flere studieprogram samlet.
Som elementer i en ekstern evaluering av vurderingsordningen kan inngå:
 - gjennomgang av vurderingsordninger nedfelt i emnebeskrivelser og studieplaner
 - evaluering av eksamensoppgaver og vurderingskriterier i et utvalg av emner som inngår i de aktuelle studieprogrammene.
 - stikkprøvekontroll av vurderinger gjennomført av intern(e) sensor(er) i et utvalg av emner som inngår i de aktuelle studieprogrammene.
3. Ekstern sensor:
 - a) skal oppnevnes av styret
 - b) kan ikke være tilsatt ved høgskolen, eller ha hatt ansvar for emner ved høgskolen i samme studieår som eksamen finner sted
 - c) må være ansatt på minst høgskolelektor- eller amanuensisnivå ved universitet, høgskole eller annen forskningsinstitusjon, på annen måte ha dokumentert vitenskapelig kompetanse på tilsvarende nivå innen aktuelt fagområde, eller gjennom yrkespraksis være særlig kvalifisert innen aktuelt fagområde
4. Den som påtar seg et sensoroppdrag, har plikt til å overholde lovens hovedregel om tre ukers sensurfrist. Med tre uker forstås 15 arbeidsdager. Styret kan gjøre vedtak om å utvide sensurfristen med inntil 2 uker i enkelte emner. Ved ny sensur som følge av klage, eller bytte av sensor som følge av uforutsett forfall, regnes sensurfristen fra det tidspunkt ny sensor er oppnevnt.
5. Når to interne sensorer i fellesskap skal fastsette karakter, og det ikke er mulig å oppnå enighet om et felles sensurvedtak, avgjøres karakteren av en tredje, ekstern sensor. Denne skal gjøres kjent med de første sensorers karakterforslag med begrunnelse. Ved bruk av ekstern sensor vil vedkommendes vurdering være avgjørende ved eventuell uenighet om karakter.
6. Sensur kunngjøres på den måten høgskolen selv bestemmer. Offentliggjøring av sensur skal ikke inneholde navn.
7. Ved bedømmelse av muntlig eksamen og vurdering av praktiske prøver eller lignende som inngår i vurderingsgrunnlaget, og som etter sin art ikke lar seg etterprøve og derfor ikke kan påklages, skal det benyttes to sensorer, enten to interne eller en intern og en ekstern.

§ 14. *Fritak og godskrivning*

1. Søknad om fritak i henhold til lovens § 3–5 og godskrivning hjemlet i lovens § 3–4, avgjøres av aktuelt fagmiljø.
2. Fritak skal fremgå av vitnemålet med angivelse av studiepoeng i emnet det gis fritak for.
3. Ved innvilgelse av fritak eller godskrivning skal det påses at det ikke gis dobbelt uttelling for samme emneinnhold. Studiepoengsreduksjon må angis, jf. § 15 i denne forskrift.

§ 15. *Reduksjon i studiepoeng*

Dersom en student avlegger eksamen i forskjellige emner hvis innhold helt eller delvis dekker hverandre, og disse skal inngå i ett og samme studieprogram, skal det foretas reduksjon i antall studiepoeng.

§ 16. *Vitnemål og karakterutskrift*

1. Vitnemål utstedes etter avsluttet grad eller fullført og bestått studieprogram. Som dokumentasjon for beståtte eksamener som utgjør del av et studieprogram, gis karakterutskrift.
2. Vitnemålet skal inneholde
 - kandidatens navn og fullt personnummer (11 siffer)
 - hvilket studieprogram som er gjennomført
 - tidspunkt for fullført utdanning/utskriftsdato for vitnemål.
 - oppnådd grad eller tittel.Videre skal følgende opplysninger enten angis på selve vitnemålet, eller i vedlegg
 - navn, studiepoeng, eksamenstidspunkt og karakter for alle emner som er gitt avsluttende vurdering med bestått karakter.
 - angivelse av eventuelle fritak og innpasninger (jf. § 14 i denne forskrift)

- tittel på eventuelle større skriftlige prosjektarbeider
- angivelse av karaktersystem.

3. Det utstedes normalt kun ett vitnemål per kandidat. En kandidat kan kreve nytt vitnemål ved forbedring av karakter som inngår på vitnemålet, når denne forbedring har skjedd ved avlagt eksamen ved NITH. Ved utstedelse av nytt vitnemål etter dette punkt, skal tidligere vitnemål tilbakeleveres. Det nye vitnemålet skal angi hvilket vitnemål det erstatter

4. Tilleggsemne vil normalt bli påført vitnemålet, med mindre studenten innen en uke etter kunngjøring av siste sensur ber om å få utelatt emner. Deleksamener som inngår i en sammensatt karakter spesifiseres ikke på vitnemålet.

5. Karakterutskrift vil normalt omfatte alle eksamener som vedkommende student har avlagt ved høgskolen, også i emner som ikke er bestått.

For øvrig skal karakterutskrift omfatte de opplysninger som er nevnt i § 16.2 i denne forskrift, så langt de passer.

6. Vitnemålsupplement er et internasjonalt vitnemålstillegg. Det gir utfyllende beskrivelse av kvalifikasjonene som studenten har oppnådd. Vitnemålstillegget utstedes både på norsk og engelsk.

§ 17. Begrunnelse for og klage over karakterfastsetting

1. Regler for begrunnelse og klage fremgår av lovens kapittel 5. I forhold som ikke er spesielt omtalt i loven eller i denne forskrift, legges forvaltningslovens prinsipper til grunn.

2. Ved muntlig eksamen eller ved bedømmelse av praktiske ferdigheter må krav om begrunnelse fremsettes umiddelbart etter at karakter er meddelt. Ved annen bedømmelse er tidsfristen en uke fra kandidaten fikk mulighet til å gjøre seg kjent med karakteren. Det er fastsatt rutine og skjema for krav om begrunnelse.

3. Begrunnelse kan gis muntlig eller skriftlig av sensor(ene). Sensor(ene) bestemmer formen. Ved muntlig begrunnelse skal studenten gis skriftlig dokumentasjon for tidspunktet når begrunnelsen ble gitt. Begrunnelse skal være gitt innen to uker etter at krav ble satt frem, jf. § 5–3 i loven.

4. Klage på karakter må fremsettes skriftlig på fastsatt skjema innen tre uker etter at eksamensresultatet er kunngjort. Dersom kandidaten har fremsatt krav om begrunnelse, løper tre-ukersfristen fra begrunnelse ble meddelt. Klagen behandles av nye sensorer (jf. § 13.1). Nytt sensurvedtak kan fattes til gunst eller ugunst for klageren. Dette vedtaket er endelig og kan ikke påklages.

5. Ved gruppeeksamen må klage på karakter være underskrevet av alle gruppens medlemmer, unntatt i tilfeller av at det er gitt individuell karakter for ett eller flere av gruppens medlemmer.

6. Ved muntlig eksamen kan det bare klages på formelle feil av mulig betydning for resultatet.

§ 18. Klage over formelle feil ved eksamen

1. Den som har vært oppe til eksamen eller prøve, kan klage over formelle feil som kan ha hatt betydning for bedømmelsen av en eller flere av kandidatenes prestasjoner. Begrunnet klage må fremsettes innen tre uker etter at kandidaten blir kjent med, eller burde være kjent med det forhold som begrunner klagen.

2. Finner styret eller klagenemnda at det er begått feil som kan ha hatt betydning for en eller flere av kandidatenes prestasjon eller bedømmelsen av denne, kan det bestemmes at det skal foretas ny sensur enten bare for klageren eller for alle kandidater ved vedkommende eksamen, eller at eksamen annulleres og ny eksamen avholdes.

3. Karakterfastsetting ved ny sensurering etter denne paragraf kan påklages etter reglene i § 17.4 i denne forskriften.

§ 19. Utfyllende bestemmelser og instruksjer

1. Rektor eller den han gir myndighet kan gi utfyllende bestemmelser og instruksjer til denne forskrift. Slike bestemmelser kan ikke tilsidesette bestemmelser i forskriften.

2. I saker der vedtaksmyndighet ikke spesifikt er tillagt annet organ, treffes avgjørelser i henhold til dette reglementet av rektor eller den han/hun bemyndiger.

3. Dispensasjon fra denne forskrift kan bare gis av styret selv.

§ 20. Ikrafttredelse

Forskriften er vedtatt i styret for Norges Informasjonsteknologiske Høgskole 16. desember 2005. Den gjøres gjeldende fra 1. januar 2006.

19. des. Nr. 1621 2005

Forskrift om krav til jernbanevirksomhet på det nasjonale jernbanenettet (sikkerhetsforskriften).

Fastsatt av Statens jernbanetilsyn 19. desember 2005 med hjemmel i lov 11. juni 1993 nr. 100 om anlegg og drift av jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (jernbaneloven) § 4, § 5 og § 6, jf. forskrift 16. desember 2005 nr. 1490 om lisens, sikkerhetssertifikat og om tilgang til å trafikere det nasjonale jernbanenettet, samt om sikkerhetsgodkjenning for å drive infrastruktur (lisensforskriften) § 1–3. Jf. EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 37 (direktiv 91/440/EØF endret ved direktiv 2001/12/EF og direktiv 2004/51/EF), nr. 42a (direktiv 95/18/EF endret ved direktiv 2001/13/EF), nr. 41a (direktiv 95/19/EF) og nr. 42e (direktiv 2004/49/EF). Kunngjort 28. desember 2005.

Del I. Generelle bestemmelser

Kapittel 1. Innledende bestemmelser

§ 1–1. Virkeområde

Forskriften gjelder for jernbanevirksomheter på det nasjonale jernbanenetet.

Forskriften gjelder allikevel ikke der annet følger av forskrift 5. februar 2003 nr. 137 om samtrafikkvevnen i det transeuropeiske konvensjonelle jernbanesystemet (samtrafikkforskriften).

§ 1–2. Definisjoner

I forskriften her forstås med:

- a) *jernbanevirksomhet*: virksomhet som driver gods- og persontransport, infrastruktur og/eller trafikkstyring,
- b) *infrastrukturforvalter*: ethvert organ eller foretak som er ansvarlig særlig for å opprette og vedlikeholde jernbaneinfrastrukturen eller deler av denne som angitt i direktiv 91/449/EØF artikkel 3; dette kan også omfatte forvaltning av kontroll- og sikkerhetssystemer for infrastrukturen. Infrastrukturforvalters oppgaver på et nett eller en del av et nett kan tildeles forskjellige organer eller foretak,
- c) *jernbaneforetak*: ethvert offentlig eller privat foretak hvis hovedvirksomhet er transport av gods og/eller passasjerer med jernbane, der foretaket forplikter seg til å sørge for trekraften, herunder foretak som bare sørger for trekraften,
- d) *infrastruktur*: trasé, over- og underbygning, banestrømforsyning, kontaktledningsanlegg, signalanlegg og telekommunikasjonsanlegg,
- e) *rullende materiell*: kjøretøy, med eller uten trekraft, for bruk på jernbane eller lignende sporsystem,
- f) *tog*: trekraftkjøretøy med eller uten vogner som er gitt et rutenummer og som skal framføres fra et bestemt utgangssted til et bestemt ankomststed,
- g) *automatisk hastighetsovervåkning (ATC)*: den del av signalanlegget som overvåker togets hastighet og aktiverer togets bremsers dersom hastigheten overstiges. Automatisk hastighetsovervåkning kan være fullstendig (F-ATC) eller delvis (D-ATC). Delvis hastighetsovervåkning har en funksjonalitet begrenset til kjøring mot signal «stopp», hastighet over første sporveksel i innkjøringstogvei, samt eventuelle midlertidige hastighetsnedsettelsers innkodet i baliser utlagt for formålet,
- h) *jernbaneulykke*: en uønsket eller utilsiktet plutselig hendelse eller en bestemt rekke slike hendelser som har skadelige følger, herunder som medfører at noen dør eller blir alvorlig skadet, som medfører betydelig skade på jernbanemateriell, på infrastruktur eller på eiendom utenfor jernbanen, og alle andre lignende ulykker,
- i) *alvorlig jernbanehendelse*: en uønsket hendelse som under litt andre omstendigheter kunne ha ført til en jernbaneulykke,
- j) *jernbanehendelse*: enhver annen hendelse enn en jernbaneulykke, som har sammenheng med jernbanedriften, og som innvirker på sikkerheten,
- k) *barriere*: teknisk, operasjonell, organisatorisk eller andre planlagte og iverksatte tiltak som har til hensikt å bryte en identifisert uønsket hendelseskjede,
- l) *akseptkriterier*: kriterier basert på standarder, erfaring, teoretisk kunnskap m.m. som legges til grunn for beslutninger om tolererbar risiko.

Del II. Generelle krav til jernbanevirksomheter

Kapittel 2. Overordnede krav til sikkerhet

§ 2–1. Sikkerhetsmessig forsvarlig drift

Virksomheten skal drives sikkerhetsmessig forsvarlig slik at jernbaneulykker, alvorlige jernbanehendelser og jernbanehendelser unngås så langt det med rimelighet er gjennomførbart.

Virksomheten skal planlegges, organiseres og utføres med det formål å kontinuerlig forbedre sikkerheten.

Kapittel 3. Sikkerhetspolitikk og sikkerhetsmål

§ 3–1. Sikkerhetspolitikk

Jernbanevirksomheten skal ha en sikkerhetspolitikk som er forankret hos organisasjonens øverste leder og formidlet til alt personell.

§ 3–2. Sikkerhetsmål

Jernbanevirksomheten skal ha kvalitative og kvantitative mål som er egnet til å opprettholde og forbedre sikkerheten. Målene skal være utformet slik at resultatene kan sammenlignes med målene.

Jernbanevirksomheten skal ha planer som viser hvordan de fastsatte målene for sikkerhet skal oppnås.

§ 3–3. Barrierer

Jernbanevirksomheten skal ha barrierer som reduserer sannsynligheten for at feil og fare- og ulykkesituasjoner utvikler seg. Barrierene skal begrense mulige skader og ulemper. Der det er nødvendig med flere barrierer, skal det være tilstrekkelig uavhengighet mellom barrierene.

Virksomheten skal planlegges, organiseres og utføres med henblikk på at en enkeltfeil ikke skal føre til tap av menneskeliv eller alvorlig personskade.

Det skal være kjent i virksomheten hvilke barrierer som er etablert og hvilken funksjon de skal ivareta.

Kapittel 4. Sikkerhetsstyring og sikkerhetsstyringssystem

§ 4-1. Sikkerhetsstyring

Jernbanevirksomheten skal utøve sikkerhetsstyring av den virksomhet som drives.

§ 4-2. Krav om sikkerhetsstyringssystem

Jernbanevirksomheten skal ha et sikkerhetsstyringssystem.

§ 4-3. Krav til sikkerhetsstyringssystem

Sikkerhetsstyringssystemet skal være tilpasset virksomheten og den aktivitet som drives og skal omfatte alle forhold knyttet til virksomheten, herunder bruk av leverandører. Videre skal det tas hensyn til risikoforhold som oppstår som følge av andre jernbanevirksomheter og tredjeparts virksomhet.

Jernbanevirksomheten skal ha interne bestemmelser som er nødvendig for at virksomheten drives sikkerhetsmessig forsvarlig og som utfyller krav i eller i medhold av jernbaneloven.

En infrastrukturforvalters sikkerhetsstyringssystem skal ta hensyn til virkningene av forskjellige jernbaneforetaks virksomhet på nettet og omfatte tiltak som skal gjøre det mulig for alle jernbaneforetak å drive i samsvar med krav i og vilkårene fastsatt i deres sikkerhets sertifikat.

§ 4-4. Ledelsens gjennomgang og interne revisjon av sikkerhetsstyringssystemet

Jernbanevirksomheten skal systematisk gjennomføre interne revisjoner av sikkerhetsstyringssystemet for å vurdere om det er tilfredsstillende implementert, vedlikeholdt og om det tilfredsstillende krav i eller i medhold av jernbaneloven, samt kravene til sikkerhetsstyringssystem som jernbanevirksomheten har etablert.

Jernbanevirksomhetens ledelse skal regelmessig foreta en gjennomgang av sikkerhetsstyringssystemet for å sikre at det er hensiktsmessig, tilstrekkelig og virker effektivt.

§ 4-5. Dokumentasjon

Sikkerhetsstyringssystemet skal dokumenteres. Dokumentasjonen skal være gjort tilgjengelig og kjent for alt personell i virksomheten med behov for slik tilgang.

Jernbanevirksomheten skal ha interne bestemmelser om styring og kontroll av dokumentene som inngår i sikkerhetsstyringssystemet. Dokumentasjonen skal være sporbar.

Kapittel 5. Akseptkriterier og risikoanalyser

§ 5-1. Akseptkriterier

Jernbanevirksomheten skal ha akseptkriterier for alle forhold av betydning for sikkerheten, vurdert ut fra sannsynlighet og konsekvens. Vurderingene som ligger til grunn for utformingen av kriteriene skal fremgå.

§ 5-2. Risikoanalyser

Jernbanevirksomheten skal planlegge og gjennomføre risikoanalyser som er nødvendige for at virksomheten drives sikkerhetsmessig forsvarlig. Risikoanalysene skal planlegges og gjennomføres på en systematisk og koordinert måte gjennom alle virksomhetsfaser.

Det skal gå klart fram hva som er formålet med den enkelte analysen og hvilke forutsetninger og avgrensninger som er lagt til grunn.

§ 5-3. Oppfølging av risikoanalyser

Jernbanevirksomheten skal systematisk følge opp forutsetningene for, avgrensningene og resultatene av risikoanalysene.

§ 5-4. Oppdatering av risikoanalyser

Jernbanevirksomheten skal oppdatere risikoanalysene når endringer i forutsetningene og avgrensningene enkeltvis eller samlet påvirker resultatene av analysene, eller når det foreligger annen ny kunnskap som er av betydning for resultatene av analysene.

Jernbanevirksomheten skal ha en samlet oversikt over de risikoanalyser som er utført. Det skal sikres konsistens mellom analyser som utfyller eller bygger på hverandre.

Kapittel 6. Organisasjon og kompetanse

§ 6-1. Klare ansvarsforhold

Jernbanevirksomheten skal være organisert slik at personellens ansvar og myndighet klart fremgår.

Beskrivelse av ledelses- og ansvarsforhold av betydning for sikkerheten skal til enhver tid foreligge.

En person i jernbanevirksomhetens ledelse skal ha ansvaret for å følge opp sikkerhetsstyringssystemet.

§ 6-2. Sikkerhetsmessig tilrettelegging av arbeidsmiljøet

Jernbanevirksomheten skal legge arbeidsmiljøet til rette for mestring av arbeidsoppgaver av betydning for sikkerheten.

§ 6-3. Kompetanse

Jernbanevirksomheten skal ha tilgjengelig den kompetanse som er nødvendig for at virksomheten drives sikkerhetsmessig forsvarlig.

Personell som utfører arbeidsoppgaver som er av betydning for sikkerheten skal ha tilstrekkelig kompetanse i forhold til oppgavene.

§ 6-4. Krav til kompetanse for personell

Jernbanevirksomheten skal ha krav til kompetanse for personell som skal utføre oppgaver av betydning for sikkerheten.

Jernbanevirksomheten skal ha opplæringsprogrammer for å sikre personellet kompetanse.

§ 6-5. Kompetanse for personell hos leverandører

Jernbanevirksomheten skal sørge for at det er etablert krav til kompetanse for personell hos leverandører som skal utføre oppgaver av betydning for sikkerheten. Videre skal jernbanevirksomheten påse at leverandørene har systemer som sikrer at personellet som utfører ovennevnte oppgaver har tilstrekkelig kompetanse i forhold til oppgavene.

Kapittel 7. Beredskap**§ 7-1. Beredskap**

Jernbanevirksomheten skal ha beredskap for nødssituasjoner. Beredskapen skal være basert på resultatet av analyser og være beskrevet i egne beredskapsplaner.

Beredskapsplanene skal være samordnet med relevante offentlige myndigheter.

Jernbaneforetak skal samordne sin beredskapsplan med infrastrukturforvalters beredskapsplan for den aktuelle strekning.

§ 7-2. Beredskapsøvelser

Jernbanevirksomheten skal regelmessig gjennomføre øvelser for å verifisere at beredskapen fungerer etter sin hensikt.

Jernbanevirksomheter skal samordne slike øvelser i den grad det er nødvendig.

Kapittel 8. Intern rapportering og oppfølging m.m.**§ 8-1. Intern rapportering og registrering av jernbaneulykker m.m.**

Jernbanevirksomheten skal sikre at jernbaneulykker, alvorlige jernbanehendelser og jernbanehendelser blir rapportert og registrert internt.

§ 8-2. Intern oppfølging av jernbaneulykker m.m.

Jernbanevirksomheten skal undersøke og analysere jernbaneulykker, alvorlige jernbanehendelser og jernbanehendelser for å sikre at nødvendige tiltak treffes. Tiltakene skal følges opp og effekten evalueres. Inntil nødvendige tiltak er satt i verk skal det ved behov iverksettes nødvendige kompenserende tiltak.

§ 8-3. Intern oppfølging av avvik

Jernbanevirksomheten skal registrere og følge opp avvik fra interne bestemmelser av betydning for å oppfylle krav i eller i medhold av jernbaneloven. Det skal tas stilling til avvikenes betydning for sikkerheten enkeltvis og i forhold til andre avvik.

Jernbanevirksomheten skal klarlegge årsaker og iverksette korrigerende tiltak for å begrense skade og ulemper, samt hindre at avvik oppstår igjen. Tiltakene skal følges opp og effekten av tiltakene evalueres. Inntil avvik er korrigert skal det ved behov iverksettes nødvendige kompenserende tiltak.

Kapittel 9. Årlig rapportering til Statens jernbanetilsyn**§ 9-1. Årlig rapportering**

Jernbanevirksomheter skal årlig rapportere sikkerhetsindikatorer til Statens jernbanetilsyn. Rapporteringen skjer på den form og innen den frist Statens jernbanetilsyn bestemmer.

Jernbanevirksomheter skal utarbeide en årlig sikkerhetsrapport om foregående kalenderår. Sikkerhetsrapporten skal sendes Statens jernbanetilsyn innen 30. juni og på den form Statens jernbanetilsyn bestemmer. Sikkerhetsrapporten skal inneholde følgende:

- opplysninger om jernbaneforetakets oppfyllelse av egne sikkerhetsmål samt resultatene av sikkerhetsplanene,
- utarbeidelse av nasjonale sikkerhetsindikatorer og av de felles sikkerhetsindikatorene fastsatt i direktiv 2004/49/EF (jernbanesikkerhetsdirektivet) dersom dette er relevant,
- resultatene av interne revisjoner,
- merknader om mangler og funksjonssvikt ved virksomheten som kan være relevant for Statens jernbanetilsyn.

Del III. Særskilte krav til infrastrukturforvalter og jernbaneforetak

Kapittel 10. Krav til infrastrukturforvalter

§ 10-1. Generelle krav til infrastrukturforvalter

Infrastrukturforvalter skal sikre at infrastrukturen til enhver tid er utformet på en slik måte og er i en slik tilstand at virksomheten drives sikkerhetsmessig forsvarlig. Det skal kun gis adgang til rullende materiell som er kompatibelt med infrastrukturen.

Infrastrukturforvalter skal drifte og vedlikeholde infrastrukturen i henhold til nasjonale og internasjonale standarder.

Forutsetninger og begrensninger knyttet til infrastrukturens utforming skal legges til grunn for prosedyrer for drift og vedlikehold av infrastrukturen.

§ 10-2. Romblokkprinsippet

Infrastrukturforvalter skal utforme og drifte infrastrukturen samt drive trafikkstyring slik at kjøring av tog på en strekning eller på et spor kontrolleres på en måte som sikrer at et tog ikke kjører inn på en strekning eller et spor der det befinner seg rullende materiell (romblokkprinsippet).

§ 10-3. Signalprinsipper

Infrastrukturforvalter skal ha prinsipper for tillatte signalmidler og deres plassering, nødvendige signalavstander og sikringssoner samt retningslinjer for sporplaner og forrिंगstabellet eller togveislistene.

Prinsippene skal godkjennes av Statens jernbanetilsyn.

§ 10-4. Kontroll og vedlikehold av infrastruktur

Infrastrukturforvalter skal føre kontroll med infrastruktur. Infrastrukturforvalter skal ha sikkerhetsmessige minimumskrav til systemer, deler og komponenter.

Infrastrukturforvalter skal vedlikeholde infrastrukturen. Vedlikeholdet skal sikre at ingen systemer, deler eller komponenter forringes så mye at det kan føre til funksjonssvikt. Blant annet skal sikkerhetsmessige slitasjegrensninger for slitasjutsatte deler være angitt, og terminer for vedlikehold og utskifting for alle sikkerhetskritiske komponenter skal være angitt. Virksomheten skal ha kontroll på utført vedlikehold.

§ 10-5. Teknisk dokumentasjon

Infrastrukturforvalter skal ha oppdatert teknisk dokumentasjon for alle systemer, deler og komponenter. Dokumentasjonen skal kunne bekrefte at systemer, deler og komponenter er i samsvar med de nasjonale og internasjonale standarder som er lagt til grunn for prosjektering og bygging av infrastruktur. Dokumentasjonen skal beskrive de forutsetninger og begrensninger som er knyttet til infrastrukturens utforming.

§ 10-6. Register over infrastrukturen

Infrastrukturforvalter skal ha et register over systemer, deler og komponenter som inngår i infrastrukturen. Registeret skal identifisere systemer, deler og komponenter ved hjelp av en stedsangivelse.

§ 10-7. Kjøring av tog i forbindelse med drift av infrastruktur

Ved kjøring av tog i forbindelse med drift av infrastruktur gjelder bestemmelsene i denne forskrift for jernbaneforetak tilsvarende.

§ 10-8. Krav til ruteplanlegging

Infrastrukturforvalters ruteplanlegging skal sikre at trafikkavviklingen skjer på en sikkerhetsmessig forsvarlig måte. Det skal tas hensyn til alle forhold av sikkerhetsmessig betydning, herunder plassering av kryssinger, sporbruk på stasjoner og snutider.

§ 10-9. Trafikkstyring

All trafikk på infrastrukturen skal overvåkes og ledes (trafikkstyring). Trafikkstyring skal skje på en slik måte at virksomheten drives sikkerhetsmessig forsvarlig. Trafikkstyringen skal blant annet sikre at det til enhver tid er oversikt over de enkelte togs retning, posisjon og rekkefølge.

Trafikkstyring skal skje fra en trafikkstyringssentral. Trafikkstyringssentralen skal ha velegnet utstyr for å drive trafikkstyring, herunder for å kunne kommunisere med togbetjening.

Kommunikasjonen i forbindelse med trafikkstyringen skal lagres sikkert til bruk ved eventuell undersøkelse av jernbaneulykker, alvorlige jernbanehendelser og jernbanehendelser.

Den som driver trafikkstyring skal ha bestemmelser for skifting av rullende materiell. Bestemmelsene skal godkjennes av Statens jernbanetilsyn.

§ 10-10. Nødkommunikasjon

På all infrastruktur skal det være system for nødkommunikasjon, slik at det til enhver tid er gjensidig mulighet for rask kontakt mellom fører og trafikkstyringssentralen.

§ 10-11. Logging

På strekninger med fjernstyring skal alle hovedsignalbilder logges kontinuerlig og lagres i minimum sju døgn. Tilsvarende gjelder alle forsignalsbilder for nye signalanlegg.

Kapittel 11. Krav til jernbaneforetak

§ 11-1. Generelle krav til jernbaneforetak

Jernbaneforetaket skal sikre at trafikken skjer på en sikkerhetsmessig forsvarlig måte, herunder at det rullende materiellet som brukes til enhver tid er i sikkerhetsmessig forsvarlig stand.

Jernbaneforetaket skal drifte og vedlikeholde rullende materiell i henhold til nasjonale og internasjonale standarder.

Forutsetninger og begrensninger knyttet til det rullende materiellets utforming skal legges til grunn for prosedyrer for drift og vedlikehold av det rullende materiell.

§ 11-2. Kontroll og vedlikehold av rullende materiell

Jernbaneforetaket skal føre kontroll med det rullende materiellet. Jernbaneforetaket skal ha sikkerhetsmessige minimumskrav til systemer, deler og komponenter.

Jernbaneforetaket skal vedlikeholde det rullende materiellet. Vedlikeholdet skal sikre at ingen systemer, deler eller komponenter forringes så mye at det fører til funksjonssvikt. Blant annet skal sikkerhetsmessige slitasjegrenser for slitasjeutsatte deler være angitt, og terminer for vedlikehold og utskifting for alle sikkerhetskritiske komponenter skal være angitt. Jernbaneforetaket skal ha kontroll på utført vedlikehold.

§ 11-3. Teknisk dokumentasjon

Jernbaneforetaket skal ha oppdatert teknisk dokumentasjon for alle systemer, deler og komponenter. Dokumentasjonen skal kunne bekrefte at systemer, deler og komponenter er i samsvar med de nasjonale og internasjonale standarder som er lagt til grunn for prosjektering og bygging av det rullende materiellet. Dokumentasjonen skal beskrive de forutsetninger og begrensninger som er knyttet til det rullende materiellets utforming.

§ 11-4. Register over rullende materiell

Jernbaneforetaket skal ha et register over alt rullende materiell som virksomheten bruker. Registeret skal identifisere rullende materiell individuelt.

§ 11-5. Nødkommunikasjon

Rullende materiell skal ha fastmontert utstyr tilpasset infrastrukturens system for nødkommunikasjon, slik at det til enhver tid er gjensidig mulighet for rask kontakt mellom fører og trafikkestyringsentralen.

§ 11-6. Tilleggsbestemmelser for togframføring

Jernbaneforetaket skal ha utarbeidet nødvendige tilleggsbestemmelser for togframføring. Bestemmelsene skal være avstemt med gjeldende regler for den aktuelle kjørevei og skal minst inneholde:

- a) bestemmelse om sammensetning av tog, bremskraft, aksellast lasteprofil, meterveker, tillatte hastigheter m.m.,
- b) bestemmelser om sikring av last.

Bestemmelsene skal godkjennes av Statens jernbanetilsyn.

Del IV. Infrastruktur og rullende materiell

Kapittel 12. Krav til infrastruktur

§ 12-1. Generelle krav til infrastruktur

Infrastrukturen skal utformes slik at virksomheten drives sikkerhetsmessig forsvarlig. Trasé, over- og underbygning, banestrømforsyning, kontaktledningsanlegg, signalanlegg og telekommunikasjonsanlegg skal være harmonisert.

Infrastrukturen skal prosjekteres, bygges og testes i henhold til nasjonale og internasjonale standarder. Standarder, herunder avvik fra standarder, skal være akseptert av Statens jernbanetilsyn.

Ved ny og vesentlig endret infrastruktur skal prosessstandarden EN 50126 (1999) følges.

§ 12-2. Trasé m.m.

Trasé, under- og overbygning samt sporgeometri skal utformes og vedlikeholdes slik at muligheten for avsporinger minimaliseres. Sikkerhetsmessige grenseverdier for sporfeil, herunder vindskjevhet, sporutvidelser, høyde- og sidefeil skal fastsettes i forhold til det rullende materiellet som tillates brukt på strekningen og strekningens tillatte kjørehastigheter.

For traseer som ligger i rasfarlige områder eller områder med ustabile grunnforhold, skal det iverksettes tiltak slik at virksomheten drives sikkerhetsmessig forsvarlig.

Spor for hensetting av rullende materiell skal sikres slik at materiellet ikke kommer ut i spor der det kjøres tog.

§ 12-3. Plattform m.m.

Plattform og adkomst til disse skal være utformet og utstyrt, herunder skiltet og oppmerket, slik at ferdseil til plattform, opphold på plattform og av- og påstigning til tog kan foregå sikkerhetsmessig forsvarlig.

Plattformenes bredde skal være tilpasset antall reisende og hastighet på passerende tog.

Plattformenes lengde skal være tilpasset lengde og utrustning på persontog som tillates å stoppe for av- og påstigning. Høyde- og avstandsforskjeller mellom tog og plattform skal minimaliseres. Plattformen og plattformutrustningen skal være utformet slik at føreren, eventuelt i samarbeid med ombordpersonellet har oversikt langs hele toget ved av- og påstigning.

Nye plattformer skal ikke legges i kurve med radius under 2000 meter.

Forholdene skal legges til rette for orienterings- og bevegelseshemmede.

§ 12-4. *Tunneler og broer m.m.*

Tunneler og broer skal utformes og utstyres slik at det gir muligheter for evakuering og selvberging i tilfelle av brann og andre ulykker. Det skal legges til rette for evakuering av orienterings- og bevegelseshemmede. I tillegg skal det legges til rette for at redningspersonell kan drive effektivt redningsarbeid.

Gangbaner på broer skal være skjermet med rekkverk. Gangbaner skal være fri for hindringer i høyden og bredden slik at evakuering kan foregå på en sikker måte.

Tunneler skal ikke inneholde lett antennelige materialer. Materialene som brukes skal i minst mulig grad avgi røyk og skadelige branngasser ved en eventuell brann.

§ 12-5. *Planoverganger*

Planoverganger skal være tilrettelagt for sikker passering for veifarende.

Planoverganger på offentlige veier skal ha veisikringsanlegg. På dobbeltsporede strekninger og der kjørehastigheten for tog er over 160 km/h skal det ikke være planoverganger. På planoverganger uten veisikringsanlegg eller bevoktning skal hastigheten tilpasses siktforholdene slik at veifarende kan passere med tilstrekkelig tidsmargin.

Det skal ikke bygges nye planoverganger.

§ 12-6. *Signalanlegg*

Signalanlegg skal være konstruert slik at de feiler til sikker tilstand. Anleggets sikkerhetsfunksjoner skal være automatiske og uavhengige av den som betjener anlegget.

Signaler skal plasseres slik at det går klart frem hvilke spor signalene gjelder for, og signalbildet skal være synlig for togets fører i god tid før signalpassering.

Nye strekninger skal ha fjernstyring. Strekninger med fjernstyring skal være utbygd med automatisk hastighetsovervåkning (ATC).

Strekninger der det bygges automatisk hastighetsovervåkning (ATC) og strekninger med delvis automatisk hastighetsovervåkning (D-ATC) som ombygges, skal utbygges med fullstendig automatisk hastighetsovervåkning (F-ATC).

Ved bygging eller ombygging av sikringsanlegg skal det benyttes anleggstyper som ivaretar samtrafikkevnen på strekningene.

§ 12-7. *Kommunikasjonssystem*

Strekninger med fjernstyring skal være utbygd med kommunikasjonssystem (togradio) til bruk i togframføringen.

§ 12-8. *Tillatelse til å ta i bruk infrastruktur*

Før infrastruktur settes i drift skal Statens jernbanetilsyn gi tillatelse til å ta infrastrukturen i bruk. Dersom det senere foretas endring av infrastrukturen, skal Statens jernbanetilsyn vurdere om endringen er av en slik art at ny tillatelse til å ta i bruk infrastrukturen, eventuelt tillatelse til å ta i bruk endringen, er nødvendig.

§ 12-9. *Melding om ny eller endret infrastruktur*

Det skal sendes melding til Statens jernbanetilsyn om ny eller endret infrastruktur så tidlig som mulig.

Meldingen skal minst inneholde:

- a) navn på kontaktperson,
- b) planlagt fremdrift i prosjektet,
- c) beskrivelse av den nye eller endrede infrastrukturen (systembeskrivelse),
- d) plan over sikkerhetsaktiviteter i prosjektet (sikkerhetsplan),
- e) oversikt over standarder som skal anvendes og
- f) risikoanalyse.

§ 12-10. *Søknad om tillatelse til å ta infrastruktur i bruk*

Søknad om tillatelse til å ta infrastruktur i bruk skal minst inneholde:

- a) beskrivelse av ferdig infrastruktur,
- b) oversikt over verifikasjoner,
- c) rapport som viser hvordan sikkerhetsplanen er implementert (sikkerhetsrapport),
- d) oppdatert liste over anvendte standarder med oversikt over avvik fra standarder og de sikkerhetsmessige vurderingene som ligger til grunn for virksomhetens aksept av avvikene,
- e) oversikt over utførte risikoanalyser med samlet oversikt over forutsetninger og anbefalinger fra risikoanalysene samt beskrivelse av hvordan forutsetningene og anbefalingene er fulgt opp og
- f) plan som viser hvordan gjenstående risikoforhold skal følges opp i drift (sikkerhetsoppfølgingsplan).

Dersom det er benyttet assessor eller andre uavhengige parter, skal søknaden også vedlegges en oversikt over, rapporter fra og oppfølgingen av disse.

Statens jernbanetilsyn kan kreve at det benyttes en assessor og at Statens jernbanetilsyn får ha direkte kontakt med vedkommende. Assessoren skal aksepteres av Statens jernbanetilsyn. Statens jernbanetilsyn kan også kreve at det benyttes uavhengige parter til andre typer aktiviteter, herunder verifiseringer og granskninger.

Kapittel 13. Krav til rullende materiell

§ 13-1. Generelle krav til rullende materiell

Rullende materiell skal ha en teknisk utforming og driftsmessig tilstand som gjør at virksomheten drives sikkerhetsmessig forsvarlig.

Rullende materiell skal prosjekteres, konstrueres, bygges, testes og endres i henhold til nasjonale og internasjonale standarder. Standarder, herunder avvik fra disse, skal være akseptert av Statens jernbanetilsyn.

Ved alle anskaffelser av nytt materiell eller vesentlige oppgraderinger av eksisterende materiell skal prosessstandard EN 50126 (1999) følges.

Rullende materiell skal være konstruert slik at det tåler de driftsmessige og klimamessige belastninger det utsettes for under drift.

Rullende materiell skal være identitetsmerket samt teknisk og bruksmessig merket.

§ 13-2. Kompatibilitet med infrastrukturen

Rullende materiell skal være kompatibelt med infrastrukturen det skal brukes på, herunder profil, over- og underbygning, kontaktledningsanlegg, signalanlegg og telekommunikasjonsanlegg.

Rullende materiell som skal brukes på strekninger som er utstyrt med automatisk hastighetsovervåkning (ATC) skal ha utstyr som kan samvirke med dette. Rullende materiell som skal brukes på strekninger utbygd med togradio skal ha togradioutrustning.

§ 13-3. Bremseser

Alt rullende materiell skal ha bremseser. Bremsesene skal under alle forhold kunne stanse materiellet innenfor en maksimal bremseveilengde definert av infrastrukturforvalter på strekningene materiellet skal trafikkere. Bremsesystemene skal være konstruert slik at de feiler til sikker tilstand.

Rullende materiell skal ha parkeringsbrems eller annet utstyr for sikker parkering av det rullende materiellet.

Persontogmateriell skal ha nødbremsutløser som kan betjenes fra alle vogner i toget. På nytt materiell skal fører kunne utsette aktivisering av nødbremsen.

Trekkraftkjøretøy skal være utstyrt med et system for årvåkenhetskontroll som aktiverer bremsesene om føreren faller i søvn eller mister bevisstheten.

§ 13-4. Dører, vinduer og innredning

Dører, vinduer og innredning i rullende materiell skal være utformet slik at sikkerheten for passasjerer og personell ivaretas.

Fjernstyrte dører skal være låst under fart og fører skal fra førerplass kunne overvåke at dørene er lukket. Videre skal det finnes innretning til å åpne døren i nødstilfelle, beskyttelse mot at passasjerer eller personell blir fastklemt og avstengingsmulighet for den enkelte dør.

§ 13-5. Materialer og brannsikkerhet

Rullende materiell skal ikke inneholde lett antennelige materialer. Materialene som brukes skal i minst mulig grad avgi røyk og skadelige branngasser ved en eventuell brann.

§ 13-6. Evakuering

Rullende materiell skal være utformet slik at evakuering og selvberging kan skje i tilfelle brann og andre ulykker. Det skal spesielt legges til rette for evakuering av orienterings- og bevegelseshemmede. I tillegg skal det legges til rette for at redningspersonell kan drive effektivt redningsarbeid.

Rullende materiell skal ha nøddlys.

Nødutganger og rømningsveier skal være plassert, dimensjonert og merket slik at evakuering kan foretas på en sikkerhetsmessig forsvarlig måte.

Rullende materiell skal ha nødutstyr om bord tilpasset materiellets bruk. Nødutstyr og plassering av dette skal være merket.

§ 13-7. Teknisk registreringssystem

Alt trekkraftkjøretøy skal være utstyrt med et teknisk registreringssystem som minst registrerer hastighet.

Alle meldinger fra det automatiske hastighetsovervåkningssystemet skal lagres sikkert til bruk ved eventuelle undersøkelser av jernbaneulykker, alvorlige jernbanehendelser og jernbanehendelser.

§ 13-8. Markeringslys og kjørellys m.m.

Trekkraftkjøretøy skal være utstyrt med frontlamper som kan vise tre markeringslys i trekantform med spissen opp, nedblendbart kjørellys og lamper som kan vise to baklys.

Personvogner skal i hver ende være utstyrt med lamper som kan vise to baklys. På godsvogner skal det i begge ender være to holdere for montering av sluttisignal.

§ 13–9. Tillatelse til å ta i bruk rullende materiell m.m.

Før rullende materiell tas i bruk på infrastrukturen, skal det foreligge tillatelse til å ta det rullende materialet i bruk dersom ikke annet følger av internasjonale avtaler. Dersom det senere foretas endring av det rullende materialet, skal Statens jernbanetilsyn vurdere om endringen er av en slik art at ny tillatelse til å ta i bruk det rullende materialet, eventuelt tillatelse til å ta i bruk endringen, er nødvendig.

§ 13–10. Melding om anskaffelse eller endring av rullende materiell

Det skal sendes melding til Statens jernbanetilsyn om nytt eller endret rullende materiell så tidlig som mulig.

Meldingen skal minst inneholde:

- a) navn på kontaktperson,
- b) planlagt fremdrift i prosjektet,
- c) beskrivelse av det nye eller endrede rullende materialet (systembeskrivelse),
- d) plan over sikkerhetsaktiviteter i prosjektet (sikkerhetsplan),
- e) oversikt over standarder som skal anvendes og
- f) risikoanalyse.

§ 13–11. Søknad om tillatelse til å ta rullende materiell i bruk

Søknad om tillatelse til å ta rullende materiell i bruk skal minst inneholde:

- a) oversiktstegninger og beskrivelser av materielltypen,
- b) oversikt over verifikasjoner,
- c) rapport som viser hvordan sikkerhetsplanen er implementert (sikkerhetsrapport),
- d) oppdatert liste over anvendte standarder med oversikt over avvik fra standarder og de sikkerhetsmessige vurderingene som ligger til grunn for virksomhetens aksept av avvikene,
- e) oversikt over utførte risikoanalyser med samlet oversikt over forutsetninger og anbefalinger fra risikoanalysene samt beskrivelse av hvordan forutsetningene og anbefalingene er fulgt opp,
- f) plan som viser hvordan gjenstående risikoforhold skal følges opp i drift (sikkerhetsoppfølgingsplan),
- g) erklæring fra infrastrukturforvalter om kompatibilitet med infrastrukturen (kompatibilitetserklæring) og
- h) eventuell godkjenning fra andre land.

Dersom det er benyttet assessor eller andre uavhengige parter, skal søknaden også vedlegges en oversikt over, rapporter fra og oppfølgingen av disse.

Statens jernbanetilsyn kan kreve at det benyttes assessor, og at Statens jernbanetilsyn har direkte kontakt med vedkommende. Assessoren skal aksepteres av Statens jernbanetilsyn. Statens jernbanetilsyn kan også kreve at det benyttes uavhengige parter til andre typer aktiviteter, herunder verifisering og granskninger.

§ 13–12. Søknad om tillatelse til å ta i bruk rullende materiell som er i drift

For rullende materiell som er i bruk i en annen EØS-stat, men som ikke fullt ut er omfattet av de aktuelle TSI-er skal søknad om tillatelse inneholde følgende dokumentasjon:

- a) dokumentasjon som viser at det er gitt tillatelse til å ta i bruk det rullende materialet i en annen EØS-stat, og dokumenter som viser tidligere bruk og vedlikehold samt eventuelle tekniske endringer foretatt etter at tillatelsen er gitt,
- b) relevant teknisk og sikkerhetsmessig dokumentasjon,
- c) bevis for tekniske og driftsmessige egenskaper som viser at det rullende materialet er i samsvar med energiforsyningssystemet, med signalssystemet, med sporvidde og lasteprofiler for infrastrukturen, med største tillatte aksellast og med andre begrensinger på nettet og
- d) eventuelt søknad om unntak fra nasjonale sikkerhetsregler som er nødvendig for å kunne gi tillatelse, og bevis for at tillatelse til å ta det rullende materialet i bruk ikke medfører uakseptable risikoer på nettet.

Statens jernbanetilsyn kan kreve at det gjennomføres prøveturer på nettet for å kontrollere samsvar med de begrensende parametrene angitt i annet ledd bokstav c.

Statens jernbanetilsyn skal treffe beslutning om en søknad i samsvar med denne bestemmelsen omgående og ikke senere enn fire måneder etter fremleggelsen av den fullstendige tekniske dokumentasjonen, herunder dokumentasjon av prøveturer. Tillatelsen kan inneholde bruksvilkår og andre begrensninger.

Del V. Avsluttende bestemmelser**Kapittel 14. Unntak, overgangsbestemmelser og ikrafttredelse****§ 14–1. Unntak**

Statens jernbanetilsyn kan i det enkelte tilfelle gjøre unntak fra denne forskriften dersom særlige grunner tilsier det.

§ 14–2. Overgangsbestemmelser

Jernbaneverksamheten må innen 6 måneder etter ikrafttredelse av denne forskriften ha foretatt eventuelle nødvendige endringer i sitt system for sikkerhetsstyring som følge av denne forskriften.

§ 14–3. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2006.

§ 14-4. Endringer i kravforskriften

I forskrift 4. desember 2001 nr. 1334 om krav til jernbane, herunder sporvei, tunnelbane og forstadsbane m.m. (kravforskriften) skal § 1-1 lyde:

Forskriften gjelder for jernbanevirksomheter som omfatter sporvei, tunnelbane, forstadsbane, museumsbane og lignende, som ikke er en del av det nasjonale jernbanenettet.

Forskriften gjelder også jernbanevirksomheter som omfatter drift av sidespor, havnespor, terminalspor og lignende knyttet til det nasjonale jernbanenettet.

19. des. Nr. 1622 2005**Forskrift om endring i forskrift om fastlegeordning i kommunene.**

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 19. desember 2005 med hjemmel i lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 1-3 syvende ledd, § 1-3a, § 2-1a fjerde ledd og § 4-2 og lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 14. Jf. EØS-avtalen vedlegg VII nr. 4 (direktiv 93/16/EØF endret ved direktiv 97/50/EF, direktiv 98/21/EF, direktiv 98/63/EF, direktiv 99/46/EF og direktiv 2001/19/EF). Kunngjort 28. desember 2005.

I

I forskrift 14. april 2000 nr. 328 om fastlegeordning i kommunene gjøres følgende endring:

§ 12 første ledd nytt punkt e skal lyde:

- e) At fastlegen har gjennomført eller forplikter seg til å gjennomføre minst tre års veiledet tjeneste for å få adgang til å praktisere med rett til trygderefusjon.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2006.

19. des. Nr. 1623 2005**Forskrift om endring i forskrift om skattlegging av inntekt vunnet ved utvinning og rørledningstransport av petroleum.**

Fastsatt av Finansdepartementet 19. desember 2005 med hjemmel i lov 13. juni 1975 nr. 35 om skattlegging av undersjøiske petroleumsforekomster m.v. § 8. Kunngjort 28. desember 2005.

I

I forskrift 30. april 1993 nr. 316 om skattlegging av inntekt vunnet ved utvinning og rørledningstransport av petroleum gjøres følgende endring:

Nytt kapittel IX skal lyde:

Kapittel IX. Om beregning av egenkapitalandel etter petroleums-skatteloven § 3 h

§ 18. Ved anvendelsen av petroleums-skatteloven § 3 h, jf. § 3 d syvende ledd, skal utbytte og konsernbidrag etter aksjeloven § 8-2, jf. § 8-5, eller allmennaksjeloven § 8-2, jf. § 8-5, medregnes som gjeld i balansen ved det regnskapsmessige årsoppgjør.

Nåværende kapittel IX blir nytt kapittel X.

Nåværende § 18 blir ny § 19.

II

Endringen trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2005.

20. des. Nr. 1624 2005**Forskrift om stønad til dekning av utgifter til jordmorhjelp.**

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 20. desember 2005 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5-12 tredje ledd og § 22-2 annet ledd. Kunngjort 28. desember 2005.

Kapittel I. Regler

§ 1. Trygden yter stønad til dekning av utgifter til jordmorhjelp ved kontrollundersøkelser under svangerskap, veiledning i familieplanlegging, fødsel utenfor institusjon og følgetjeneste.

Det er et vilkår for rett til stønad ved svangerskapskontroller og veiledning i familieplanlegging at jordmor har

avtale om driftstilskudd med kommunen eller er ansatt i kommunen. Driftsavtalen må omfatte minst 1/5 av full arbeidstid.

§ 2. Det er et vilkår for rett til stønad etter denne forskriften at den som utfører svangerskapskontroller og yter bistand ved fødsel utenfor institusjon, har autorisasjon som jordmor.

§ 3. Stønad ved svangerskapskontroller ytes etter takstene i kapittel II. Stønad ved fødsel utenfor institusjon og følgetjeneste ytes etter takstene i kapittel III. Det er ikke anledning til å kreve honorar av medlemmet ut over de fastsatte takstene.

§ 4. Hvis medlemmet på grunn av sin helsetilstand ikke kan møte fram på behandlingsstedet til svangerskapskontroll, dekker kommunen reiseutgiftene for jordmoren etter lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 5–1 tredje og fjerde ledd.

§ 5. Ved krav om stønad skal medlemmet legge fram spesifisert og kvittert regning fra jordmor. Regningen må i tillegg til dato for utført kontrollundersøkelse, fødsel eller følgetjeneste, inneholde alle opplysninger som er nødvendige for å avgjøre kravet. Jordmoren plikter å utstede regning i henhold til krav fastsatt av Rikstrygdeverket.

§ 6. Med Rikstrygdeverkets samtykke kan trygdekontoret inngå avtale med en jordmor om direkte oppgjør med trygden, jf. folketrygdloven § 22–2. Stønad utbetales da direkte til jordmoren, som ikke kan kreve honorar av medlemmet. Rikstrygdeverket fastsetter nærmere retningslinjer for direkte oppgjør.

Når jordmor er ansatt i kommunen, utbetales stønaden direkte til kommunen.

Kapittel II. Takster for kontrollundersøkelser under svangerskap og individuell prevensjonsveiledning

Takstene i kapittel II gjelder bare for jordmødre med avtale om kommunalt driftstilskudd eller i kommunal stilling.

<i>Takst</i>	<i>Honorar/refusjon</i>
1a	Første gangs fullstendig undersøkelse og veiledning av gravide samt utfylling av godkjent svangerskapsjournal 225,–
1b	Svangerskapskontroll 113,–
1c	Tillegg for veiledning i prevensjon/familieplanlegging 72,–
1d	Tillegg for taking og innsending av prøver til laboratorium 35,–
	<i>Honorar/egenandel</i>
2	Individuell prevensjonsveiledning 72,–

Merknad til takstene 1b, 1c og 1d:

Takst 1b kan benyttes ved kontrollundersøkelser under svangerskapet og ved én kontroll etter fødselen. Taksten omfatter nødvendig kontakt per telefon mv. Takst 1c kan benyttes inntil én gang per svangerskap. Takst 1d kan benyttes ved innsending av en eller flere prøver. Den kan ikke repeteres.

Merknad til takst 2:

Takst 2 er en egenandel, og kan benyttes ved individuell prevensjonsveiledning som skjer uavhengig av svangerskapsomsorg.

Kapittel III. Takster for jordmorhjelp ved fødsel utenfor institusjon og ved følgetjeneste

<i>Takst</i>	<i>Honorar/refusjon</i>
3a	Svangerskapsomsorg i forbindelse med planlagt hjemmefødsel når arbeidet avsluttes mellom 24. og 36. uke 515,–
3b	Svangerskapsomsorg i forbindelse med hjemmefødsel og med planlagt hjemmefødsel når arbeidet avsluttes senere enn 36. uke 820,–
4a	Fødselshjelp inntil 24 timer når jordmor forløser den fødende 5.000,–
4b	Tillegg per påbegynt time ut over 24 timer 235,–
5a	Følge av pasient til sykehus eller fødestue når jordmor ikke forløser den fødende, inntil 3 timer 670,–
5b	Tillegg per påbegynt time ut over 3 timer 235,–
6a	Vendereis ved «blindalarm» inntil 3 timer 670,–
6b	Tillegg per påbegynt time ut over 3 timer 235,–

Merknad til takstene 3a og 3b:

Takstene kan benyttes når jordmor forut for planlagt hjemmefødsel har utført hovedtyngden av svangerskapskontrollene, enten hjemmefødselen faktisk finner sted eller ikke. Takstene inkluderer eventuelt annet forarbeid i forbindelse med den planlagte fødselen. Jordmor med driftsavtale eller kommunal stilling benytter i stedet takst 1a for hver kontroll.

Merknad til takst 4a:

Taksten inkluderer hjemmebesøk før og etter fødselen, telefonkonsultasjoner og vaktberedskap.

Merknad til takst 5a:

Taksten inkluderer den tid jordmor oppholder seg i pasientens hjem før reisen tar til. Taksten kan utløses også ved ledsagelse i ambulanse.

Merknad til takstene 4 og 5:

Jordmor som følger pasient til sykehus eller fødestue og forløser den fødende under transporten, har krav på honorar både etter takst 4 og 5. Dette gjelder også om forløsningen finner sted i ambulanse.

Merknad til takstene 4a, 5a og 6a:

Til takstene ytes følgende tillegg:

- Nattillegg (i tidsrommet kl. 17.00 til kl. 06.00) kr 650,–
- Lørdags- og søndagstillegg (fra lørdag kl. 00.00 til søndag kl. 24.00) kr 650,–
- Helge- og høytidstillegg (gjelder 1. nyttårsdag, skjærtorsdag, langfredag, påskeaften, 1. og 2. påskedag, Kristi Himmelfartsdag, 1. og 17. mai, 1. og 2. pinsedag, 1. og 2. juledag fra kl. 00.00 til kl. 24.00, samt pinse-, jul- og nyttårsaften fra kl. 12.00 til 24.00) kr 790,–

Nattillegg utbetales i tillegg til lørdag- og søndagstillegg eller helgedagstillegg når tidspunktene faller sammen.

Kapittel IV. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2006.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 23. juni 2005 nr. 683 om stønad til dekning av utgifter til jordmorhjelp.

20. des. Nr. 1625 2005**Forskrift om andres bruk av innretninger.**

Fastsatt av Olje- og energidepartementet 20. desember 2005 med hjemmel i lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet § 10–18 første ledd og § 4–8, og forskrift 27. juni 1997 nr. 653 til lov om petroleumsvirksomhet § 86. Kunngjort 28. desember 2005.

§ 1. Virkeområde

Denne forskrift gjelder inngåelse av avtaler om andres bruk av innretninger til utvinning, transport eller utnyttelse av petroleum i medhold av petroleumsløven § 1–4 og § 4–8, herunder slike innretninger som nevnt i § 12 i denne forskrift.

Forskriften gjelder ikke for så vidt annet følger av reglene i forskrift 20. desember 2002 nr. 1724 om fastsettelse av tariffier mv. for bestemte innretninger.

§ 2. Formål

Formålet med denne forskrift er å oppnå effektiv bruk av innretninger for å sikre rettighetshavere gode insentiver til lete- og utvinningsvirksomhet ut fra hensynet til god ressursforvaltning.

§ 3. Definisjoner

- a) Med *departementet* forstås i denne forskrift Det kongelige olje- og energidepartement.
- b) Med *petroleumsløven* forstås i denne forskrift lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet.
- c) Med *eier* forstås i denne forskrift den (en gruppe rettighetshavere eller en rettighetshaver alene) som eier en innretning som brukes, eller som ønskes brukt av andre.
- d) Med *bruker* forstås i denne forskrift den (en gruppe rettighetshavere eller en rettighetshaver alene) som bruker, eller som ønsker å bruke en innretning som eies av andre.
- e) Med *bruk* forstås i denne forskrift enhver tjeneste som kan omfattes av avtale om andres bruk av innretning i medhold av petroleumsløven § 4–8. Bruk kan bl.a. omfatte boring av brønner, tilknytning, styring av undervanns produksjonssystem, injeksjon av vann og gass, gassløfttjenester, utblanding/fjerning av CO₂/H₂S, prosessering av brønnstrøm, rørledningstransport fra tilknytningsfelt til vertsinnetning, oljelagring og bøyelasting, transport av produsert petroleum i rørledning, tilgang til kraft, inspeksjon og vedlikehold.

§ 4. Overordnede prinsipper

Bruker som har behov for bruk av en annens innretning, skal på objektive og ikke-diskriminerende vilkår ha rett til slik bruk i samsvar med reglene i petroleumsløven § 4–8 og denne forskrift.

Avtaler om bruk av andres innretninger skal utformes ut fra prinsippet om at fortjeneste ved utvinningen i hovedsak skal tas ut på feltet. Eiers insentiver til å opprettholde kapasitet på innretningen og foreta fornuftige investeringer i tilleggs kapasitet skal ivaretas.

Forhandlinger mellom eier og bruker om bruk av en innretning skal organiseres og gjennomføres i redelighet og god tro, i tråd med god virksomhetsstyring, og slik at forhandlingene ikke vil gi den ene part en urimelig fordel på den andre parts bekostning. En rettighetshaver skal normalt ta del i forhandlingene på den side hvor vedkommende har sin største økonomiske interesse.

Under gjennomføringen av forhandlinger skal partene utveksle oppdatert informasjon om brukers behov og tilgjengelige kapasiteter, med sikte på å klarlegge forutsetningene for den ønskede bruk så tidlig som mulig.

§ 5. Forespørsel om kapasitetsoversikt

På forespørsel om kapasitetsoversikt angående bruk av en innretning, herunder muligheter for kapasitetsutvidelse på innretningen, fra rettighetshavere og selskaper som er prekvalifisert som rettighetshavere på norsk sokkel, har eier plikt til å gi slik informasjon innen 15 arbeidsdager.

§ 6. Forespørsel om bruk

En forespørsel om bruk av en innretning skal beskrive hvilke tjenester som etterspørres, viktige milepæler og relevant teknisk informasjon, eksempelvis om reservoaregenskaper og forventet produksjon fra den aktuelle forekomst.

Eier skal besvare en forespørsel om bruk av en innretning innen rimelig tid etter at forespørselen er mottatt. Svaret fra eier skal reflektere innholdet i forespørselen og skal i det minste gi opplysninger om hvilke tjenester som kan ytes, forbehold, prioritet, ansvarsforhold og vederlagsforhold, samt annen relevant informasjon.

Eier kan i sitt svar på en forespørsel om bruk av innretningen legge vekt på at slik bruk ikke skal være til urimelig fortrenghet for eget behov for bruk av innretningen, eller for en annen bruker som er sikret rett til bruk av innretningen. Videre kan eier legge vekt på at den petroleum som skal produseres, transporteres eller utnyttes via innretningen, har spesifikasjoner som med rimelighet er forenlige med tekniske krav og hensynet til effektiv drift av innretningen.

Er det ikke tilgjengelig kapasitet på innretningen, skal eier så vidt mulig legge forholdene til rette for at tilleggskapasitet kan gjøres tilgjengelig for bruker. I et slikt tilfelle skal eier i sitt svar redegjøre for antatte kostnader ved etablering av slik tilleggskapasitet, herunder om studier vil være påkrevet for å bestemme hvordan en kapasitetsutvidelse kan gjennomføres, og hvilken risiko dette antas å ville påføre eier. Kostnadene til slike studier skal dekkes av bruker, med mindre partene blir enige om noe annet.

§ 7. Fremdriftsplan

Kommer eier og bruker til at det er grunnlag for å innlede forhandlinger om bruk av innretningen, skal partene så raskt som mulig bli enige om en fremdriftsplan med konkrete milepæler og frist for slutføring av forhandlingene. Når fremdriftsplanen er avklart, skal forhandlingspartene underrette departementet om at forhandlinger om bruk av innretningen er innledet, og om fremdriftsplanen.

Forhandlingsperioden skal ikke overstige fire måneder fra det tidspunkt departementet er underrettet om at forhandlingene er innledet, med mindre noe annet blir avtalt mellom partene eller fastsatt av departementet jf. § 13.

Fremdriftsplanen kan endres dersom begge parter er enige. Departementet skal underrettes om en slik endring.

§ 8. Tilgang til avtaler ved forhandlinger

Når to parter har avtalt en fremdriftsplan, jf. § 7 første ledd, skal eier gi bruker tilgang til avtaler om andres bruk av innretningen, og som eier har inngått etter denne forskrifts ikrafttredelse.

§ 9. Avtalevilkårene

Partene skal søke å bli enige om tariff og vilkår for øvrig for bruk av innretningen som er akseptable for begge parter og i samsvar med forskriftens formål, jf. § 2 og de overordnede prinsipper som fremgår av § 4.

Eier skal på anmodning fra bruker tilby tariff og vilkår for øvrig for tjenestene separat, med mindre det er reelle økonomiske gevinster ved å tilby tariff og vilkår for øvrig for aktuelle tjenester samlet, og begge parter er enige om dette. For bruk av rørledninger til olje- og/eller gasstransport skal det utformes eget tilbud.

Tariffer og vilkår for øvrig skal ligge på et rimelig nivå. Følgende prinsipper skal som hovedregel legges til grunn for utforming av tariff og vilkår for øvrig:

- Tariffer og vilkår for øvrig skal beregnes med utgangspunkt i de tjenester som tilbys, uavhengig av lønnsomheten i det feltet som tilknyttes innretningen.
- Bruker skal dekke driftsutgifter som påføres eier ved andres bruk av innretningen.
- Bruker skal dekke eventuelle nye investeringer som bruken av innretningen medfører.
- Tariffer og vilkår for øvrig skal kunne omfatte betaling for eventuelle investeringer i tilleggskapasitet som tidligere er foretatt med tanke på fremtidig tredjepartsbruk, herunder en rimelig andel av risikoen for at tilleggsinvesteringen ikke fullt ut blir benyttet.
- Tariffer og vilkår for øvrig skal ikke omfatte tilbakebetaling av investeringer som allerede har gitt eier rimelig avkastning.
- Eier skal kompenseres for tapt inntekt, herunder tapt og/eller utsatt produksjon, som følge av andres bruk av innretningen. Kompensasjonen for tapt og/eller utsatt produksjon skal fastsettes med utgangspunkt i den fortjeneste som kunne vært oppnådd for den produksjonen som er tapt og/eller utsatt. Eier skal så vidt mulig legge til rette for at tilknytningen til innretningen kan skje slik at tapt og/eller utsatt produksjon som følge av tilknytningen minimaliseres.
- Eier skal kunne beregne seg en rimelig fortjeneste, der det tas hensyn til den risiko eier påtar seg som følge av andres bruk av innretningen.

Eier skal kunne redegjøre for hvilke prinsipper som ligger til grunn for utforming av tariff og vilkår for øvrig.

§ 10. Standardiserte avtaleklausuler

Innhold i og utforming av avtaler om andres bruk av innretninger bestemmes av partene, for så vidt annet ikke følger av petroleumsloven § 4–8 og forskriften her.

Departementet kan bestemme at det skal utformes standardiserte avtaleklausuler både for de generelle og de spesifikke delene av avtalen om bruk av andres innretninger som partene kan gjøre bruk av under forhandlingene, og at slike standardiserte avtaleklausuler skal fremlegges for departementet for godkjenning.

§ 11. Avstemningsregler

Beslutninger i det enkelte interessentskap om forespørsel, svar, forhandlingsmandat og inngåelse av avtale som omfattes av denne forskrift, fattes av styringskomiteen i henhold til den alminnelige stemmeregel som gjelder for det enkelte interessentskap.

Den endelige avtale om bruk av en innretning inngås av operatøren på vegne av medlemmene av de aktuelle interessentskap i samsvar med vedtaket i styringskomiteen. Dersom en rettighetshaver er uenig i resultatet av forhandlingene, kan denne bringe saken inn for departementet.

§ 12. Leide innretninger

Brukers rett etter denne forskrift gjelder også for bruk av innretninger som en rettighetshaver eller gruppe av rettighetshavere har leid til bruk i petroleumsvirksomhet etter petroleumsloven.

- Med mindre den som eier innretningen samtykker til annet, er brukers rett til bruk av innretningen begrenset av
- den leieperiode som er avtalt mellom hjemmelshaver og leietaker,
 - den rett leietaker har til å gjøre modifikasjoner på innretningen,
 - særskilte bruksbegrensninger.

Brukers rett etter denne forskriften kan ikke begrenses ytterligere gjennom avtale mellom hjemmelshaver til innretningen og leietakeren.

§ 13. Uenighet

Uenigheter som oppstår under denne forskrift kan bringes inn for departementet til avgjørelse.

Før vedtak fattes, skal hver part gis anledning til å uttale seg. Departementet kan kreve at partene fremlegger de opplysninger som er nødvendig for å fatte vedtak.

§ 14. Rapportering

Innen 30 dager etter at departementet har godkjent en avtale om andres bruk av innretning i medhold av petroleumsloven § 4–8, skal partene rapportere elementer fra forhandlingsprosessen og de viktigste avtalevilkår til Oljedirektoratet for publisering. Rapporteringen skal skje i henhold til skjema utformet av departementet.

§ 15. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2006.

20. des. Nr. 1626 2005**Forskrift om elektriske forsyningsanlegg.**

Fastsatt av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap 20. desember 2005 med hjemmel i lov 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr § 2, jf. delegeringsvedtak 1. september 2003 nr. 1161. Kunngjort 28. desember 2005.

*Første del: Innledende bestemmelser og definisjoner**Kapittel 1. Innledende bestemmelser***§ 1–1. Formål**

Elektriske anlegg skal prosjekteres, utføres, driftes og vedlikeholdes slik at de sikkert ivaretar den funksjon de er tiltenkt uten å fremby fare for liv, helse og materielle verdier.

§ 1–2. Virkeområde

Forskriften gjelder for prosjektering, utførelse, drift og vedlikehold av elektriske forsyningsanlegg. Dette omfatter elektriske anlegg med tilhørende bygninger for produksjon, omforming, overføring og fordeling av elektrisk energi, samt høyspenningsinstallasjoner i industribedrifter og lignende.

Forskriften gjelder ikke for:

- elektriske lavspenningsinstallasjoner i andre bygg og annen industri
- elektrisk utstyr som tilbys eller omsettes til bruk i elektriske anlegg
- elektriske anlegg om bord i skip og sjøredskaper, herunder flyttbare boreplattformer og lignende (maritime installasjoner)
- elektriske anlegg på innretninger for utnyttelse av petroleumsforekomster i indre norske farvann, norsk sjøterritorium og den del av kontinentalsokkelen som er undergitt norsk jurisdiksjon
- elektriske anlegg på land for petroleumprosessanlegg som er omfattet av petroleumstilsynets forskrifter
- elektriske anlegg i luftfartøyer
- teleanlegg.

§ 1–3. Hvem forskriften retter seg mot

Eier/driver av elektriske anlegg skal sørge for at anlegg som omfattes av denne forskriften til enhver tid tilfredsstiller kravene i forskriften.

Den som forestår prosjektering, utførelse, endring, drift eller vedlikehold av elektriske anlegg, er ansvarlig for at anlegg som omfattes av aktiviteten er i samsvar med krav i forskriften.

§ 1–4. Dispensasjon

Tilsynsmyndigheten kan ved særlige forhold gi dispensasjon fra denne forskriften.

§ 1–5. Definisjoner

Berøringsspenning (U_T): del av potensialstigning ved jordfeil som kan påvirke en person ved at strømmen går gjennom kroppen fra hand til fot (horisontal avstand en meter fra utsatt del).

Elektrisk sjokk (elektrisk støt): Virkning på kroppen som følge av elektrisk strøm gjennom et menneske eller dyr.

Høyspenningsinstallasjon: anlegg med nominell spenning høyere enn 1000 V vekselspanning eller høyere enn 1500 V likespenning.

Jord: det ledende jordsmonn hvis elektriske potensial pr. definisjon overalt blir betraktet lik null.

Jordfeilstrøm: strøm som går fra faseleder til jord eller jordede deler på feilstedet.

For enpolet jordfeil er dette:

- i system med isolert nøytralpunkt den kapasitive jordfeilstrømmen I_C
- i spolejorde system den resterende jordfeilstrømmen I_{Res}
- i system med lavimpedansjording kortslutningstrømmen, fase til jord I''_{kl}

Jording: alle metoder og tiltak som gir en god ledende forbindelse til jord.

Kabel: en isolert leder, eller flere fra hverandre isolerte ledere, omgitt av en eller flere felles beskyttende kapper.

Kontaktledningsanlegg: komplette system som inngår i kraftmating til traksjonsmateriell som ledninger, kabler, master, utliggere, åk, fester, brytere, sugetransformatorer, impedansspoler, skinneforbindere, jordinger etc.

Lavspenningsinstallasjon: elektrisk anlegg for nominell spenning opp til og med 1000 V vekselspanning eller opp til og med 1500 V likespenning.

Ledning: en eller flere ledere; eller en eller flere isolerte ledere; eller en eller flere kabler; med felles anvendelse i en elektrisk installasjon, et apparat eller annen konstruksjon.

Luftlinje: hele systemet av master, ledninger, isolatorer, barduner mv. Synonymt med luftledning.

Nettstasjon: fordelingstransformator med tilhørende anlegg for forsyning til sluttbruker.

Nominell verdi: verdi for en størrelse som benyttes til å identifisere en komponent, innretning, utstyr eller system.

Returtid: middel intervall mellom påfølgende gjentakelser av klimatisk definerte størrelser.

Sugetransformator: en strømtransformator med omsetningsforhold 1:1 med en vikling for kontaktledningsstrømmen og en vikling for returstrømmen. En transformator som reduserer vagabonderende strømmer i og utenfor jernbaneanlegget.

Teleanlegg (telenett): Anlegg for overføring av elektronisk kommunikasjon med tilhørende infrastruktur, utstyr og installasjoner.

Uisolert del: anleggsdel som ikke har slik isolasjon, kapsling eller skjerm at den kan betraktes som berøringssikker.

Andre del: Generelle bestemmelser

Kapittel 2. Generelle krav ved prosjektering, utførelse, endring, drift og vedlikehold**§ 2–1. Prosjektering, utførelse, drift og vedlikehold**

Elektriske anlegg skal prosjekteres, utføres, driftes og vedlikeholdes slik at de sikkert ivaretar den funksjon de er tiltenkt uten å fremby fare for liv, helse og materielle verdier.

Anlegg og utstyr skal være robust og egnet for alle påregnelige påkjenninger. Anlegg skal være fagmessig utført.

§ 2–2. Vurdering av risiko

Det skal gjennomføres en risikovurdering for å kartlegge risiko i og i tilknytning til det elektriske anlegget. Ved utførelsen skal risikovurderingen legges til grunn for valg av løsninger. Dette skal dokumenteres.

§ 2–3. Grunnleggende sikkerhetskrav ved feil

Elektriske anlegg skal være slik at sikkerheten opprettholdes ved første feil eller første feilbetjening. Alle feil skal frakoples eller rettes snarest mulig slik at sikkerheten opprettholdes.

§ 2–4. Beskyttelse mot elektrisk sjokk

Anlegg skal være slik at det hindrer utilsiktet berøring eller farlig nærhet til spenningsatte anleggsdeler, eller være isolert slik at det er berøringssikkert.

Ved feil på anlegget skal det ikke forekomme farlige berøringsspenninger på utsatte anleggsdeler.

§ 2–5. Beskyttelse mot termisk og mekanisk skade

Anlegg skal være slik at det ikke kan medføre fare på grunn av høy temperatur, lysbue eller mekanisk påkjenning ved normal drift, overstrøm, feilstrømmer eller forventede klimatiske forhold.

§ 2–6. Beskyttelse mot farlig overspenning, underspenning og jordfeil

Anlegg skal være slik at det tåler normalt forekommende spenninger, inkludert overspenninger som normalt kan forventes.

Overføring av høye spenninger til lavspenningsanlegg eller andre gjenstander og anlegg skal unngås.

Anlegg skal være slik at underspenninger, jordfeil eller bortfall av faser ikke medfører følgeskader så langt dette med rimelighet kan oppnås.

§ 2–7. Overførte spenninger til telenett

Anlegg skal være slik at det i normal drift og i feilsituasjoner ikke blir overført for høye spenninger til elektroniske kommunikasjonsnett.

§ 2–8. Tekniske forhold forbundet med elektriske og magnetiske felt

Anleggene skal fungere tilfredsstillende i sitt elektromagnetiske miljø uten å introdusere uakseptable elektromagnetiske forstyrrelser.

§ 2–9. Helsefare forbundet med elektriske og magnetiske felt

Elektriske og magnetiske felt fra installasjoner skal ikke forårsake helseskade.

§ 2–10. Beskyttelse mot brann

Anlegg og utstyr skal være plassert, konstruert og beskyttet slik at brann forhindres. I utstyr hvor gnister, lysbuer, eksplosjoner eller høye temperaturer kan oppstå, skal utstyret være konstruert og plassert slik at omgivelsene er beskyttet mot brann.

§ 2–11. Overvåking og kontrollsystemer

Anlegg skal ha nødvendig overvåking, vern, regulerings- og kontrollutstyr slik at det fungerer etter hensikten og på en sikker måte.

§ 2–12. Advarselskilt og merking

Anlegg skal ha advarselskilt, merking og identifikasjon slik at feilbetjening og ulykker unngås. Advarselskilt, merking og identifikasjon skal være varig, tydelig, lett synlig og med norsk tekst.

§ 2–13. Arbeid med drift og vedlikehold av anlegg

Anlegg skal være slik at personell trygt og rasjonelt kan utføre oppgaver tilknyttet drift og vedlikehold, ved alle forhold og på alle steder i anlegget.

§ 2–14. Fellesføring av linjer

Har linjesettene forskjellig eiere ved fellesføring skal det foreligge skriftlig avtale mellom eierne om hvem som har det driftsmessige ansvaret. Hvis ikke kan tilsynsmyndigheten utpeke hvem som har det driftsmessige ansvaret.

§ 2–15. Endring

Ved enhver endring av anlegg skal det påses at tiltakene ikke forringer sikkerheten i anlegget eller i andre anlegg. Denne forskriften skal benyttes på eksisterende anlegg når bruken av anlegget eller forutsetningen for anlegget forandres på en slik måte at det har en ikke uvesentlig betydning for sikkerheten.

§ 2–16. Oppgradering av eldre anlegg

Tilsynsmyndigheten kan ved enkeltvedtak beslutte at et eldre anlegg eller deler av anlegg skal ha samme sikkerhetsnivå som angitt i denne forskriften, dersom anlegget eller deler av anlegget vurderes av tilsynsmyndighetene som sikkerhetsmessig ikke tilfredsstillende.

§ 2–17. Omgivelsene

Anlegg skal ikke være unødig skjemmende, sjenerende eller skadelig på omgivelsene.

Kapittel 3. Dokumentasjon og melding**§ 3–1. Kontroll, erklæring om samsvar og dokumentasjon**

Før nye og ombygde anlegg settes i drift, skal anlegget inspiseres og i nødvendig omfang testes for å verifisere at de oppfyller kravene i denne forskriften. Anleggene skal også funksjonsprøves i den grad det er praktisk mulig. Inspeksjon, tester og funksjonsprøver skal dokumenteres.

Enhver som er ansvarlig for prosjektering, utførelse eller endring av anlegg skal utstede en erklæring om at anlegget er i samsvar med kravene i denne forskriften. Som underlag for en slik erklæring skal det være utarbeidet en oversikt over anvendte normer, publikasjoner og spesifikasjoner og annen dokumentasjon som gjør det mulig å vurdere om anlegget er i samsvar med forskriftens krav. Det skal foreligge en detaljert beskrivelse av løsninger som er valgt for å oppfylle forskriftens krav når normer ikke er anvendt. Erklæring om samsvar skal ha vedlagt dokumentasjon av inspeksjoner, tester og funksjonsprøver i tillegg til teknisk dokumentasjon av anlegget. Erklæring om samsvar og vedlegg skal overleveres eier/driver av anlegget.

§ 3-2. Oppbevaring av dokumentasjon

Eier/driver av anlegg skal til enhver tid oppbevare erklæring om samsvar og oppdatert dokumentasjon som angitt i § 3-1.

§ 3-3. Melding

Før utførelse og endring av elektriske anlegg som er dekket av denne forskriften skal eier/driver melde disse til tilsynsmyndigheten.

Følgende anlegg er unntatt fra meldeplikt:

- anlegg med områdekonsesjon
- flyttbare generatoranlegg
- faste generatoranlegg med ytelse under 30 kVA
- anlegg med nominell spenning ikke høyere enn 50 V vekselspenning og 120 V likespenning så fremt de ikke er plassert i eksplosjonsfarlige områder.

§ 3-4. Melding av ulykker/uhell

Eier/driver av et elektrisk anlegg skal snarest mulig melde til tilsynsmyndigheten personskader og større materielle skader som er forårsaket direkte eller indirekte av elektriske anlegg.

Tredje del: Spesifikke krav for elektriske installasjoner

Kapittel 4. Høyspenningsinstallasjoner

§ 4-1. Virkeområde

Bestemmelsene i dette kapittel gjelder for utførelse av høyspenningsinstallasjoner med nominell spenning over 1000 V vekselspenning og 1500 V likespenning.

Unntatt fra bestemmelsene i dette kapittel er:

- luftlinjer.

Unntatt fra bestemmelsene i § 4-2, § 4-3, § 4-6 og § 4-11 er:

- jernbane.

§ 4-2. Isolasjon

Anleggets isolasjonsnivå skal være tilpasset driftsspenningen og anleggets utførelse slik at pålitelig drift sikres. Isolasjonsavstander skal være tilpasset isolasjonsnivå.

Anlegg skal overvåkes slik at isolasjonsfeil blir detektert og frakoblet.

§ 4-3. Tiltak ved isolasjonsfeil i høyspenningsnett

Topolet jordfeil og kortslutning skal koples ut hurtig og automatisk.

Enpolet jordfeil skal utkoples hurtigst mulig og innen følgende tider. Tidene inkluderer ikke eventuelle gjeninnkoplinger:

– Direktejordet nett:	8	sek
– Motstandsjordet nett:	30	sek
– Isolert og spolejordet nett:		
– Luftnett og blandet kabel/luft-nett med tilknyttet distribusjonstransformator:	10	sek
– Luftnett og blandet kabel/luft-nett uten tilknyttet distribusjonstransformator:	120	min
– Industrinett med luftnett og blandet kabel/luft-nett:	120	min
– Kabelnett (uten luftledning) med global jording:	240	min

Nett skal overvåkes kontinuerlig, og klarering for bortkopling av jordfeilen igangsettes umiddelbart.

§ 4-4. Utstyr og kabler

Utstyr og kabler skal ha elektriske, mekaniske og miljømessige egenskaper som er tilpasset bruksformålet og miljøet hvor det skal brukes. Utstyr og kabler skal være trygt plassert og forlagt.

§ 4-5. Installasjoner

Installasjoner skal være slik at de er sikre for personell, allmennhet og omgivelser. Installasjoner skal være slik at pålitelig drift sikres. Nødvendig dokumentasjon skal foreligge slik at betjening og vedlikehold kan foregå på en betryggende måte.

Installasjoner skal plasseres eller inngjerdes slik at adgang og inngrep fra uvedkommende unngås.

§ 4-6. Elektriske installasjoner i master

Sikringer skal plasseres slik at de er lett tilgjengelig for utskifting. Ved mastestasjoner skal all betjening samt skifte av sikringer kunne foregå fra bakken. Anlegg med sikringer skal ha flerpolet bryter, slik at sikringene kan betjenes i spenningsløs tilstand.

Ved behov for fornying eller større vedlikehold av bestående anlegg med betjening fra plattform skal anlegget ombygges slik at det kan betjenes fra bakken. Ombyggingen skal utføres i henhold til denne forskrift.

§ 4-7. Bygninger

Bygninger og rom for høyspenningsinstallasjoner skal bygges og utstyres slik at de gir sikkerhet for personer i og utenfor anleggene. Adkomstmuligheter som dører og vinduer skal utføres slik at uvedkommendes adgang til anleggene effektivt hindres. Bygninger og rom skal være tjenlige for formålet og være slik at vesentlige materielle skader unngås ved feil, feilbetjening eller brann.

§ 4-8. Anlegg som det er vanskelig å evakuere fra

I anlegg som det kan være vanskelig å evakuere fra, som underjordiske anlegg, vindkraftverk, anlegg i fjell og lignende, skal det iverksettes tiltak for å sikre trygg evakuering ved brann eller ulykker.

§ 4-9. Sikkerhetstiltak og sikkerhetsutstyr

Installasjoner skal være utført og sikret slik at drift, gjenoppretting av funksjon og vedlikehold kan utføres effektivt og på en sikker måte for personell, allmennhet og omgivelsene. Materielle verdier skal sikres mot brann og annen skade. Nødvendig sikkerhetsutstyr skal være tilgjengelig.

§ 4-10. Vern, kontroll og hjelpesystemer

Installasjoner skal ha nødvendige hjelpesystemer og utstyr for overvåking, kontroll, regulering og beskyttelse, slik at drift, gjenoppretting av funksjon og vedlikehold kan gjennomføres på en effektiv og sikker måte.

§ 4-11. Jordingsssystem

Jordingssystem skal være tilpasset det elektriske anlegget og være dimensjonert og utført slik at det ved feilsituasjoner i det elektriske anlegget ikke oppstår fare for liv, helse og materielle verdier, i eller utenfor selve anleggene.

Kapittel 5. Lavspenningsinstallasjoner**§ 5-1. Virkeområde**

Bestemmelsene i dette kapittel gjelder for utførelse av lavspenningsinstallasjoner med nominell spenning opp til og med 1000 V vekselspenning og 1500 V likespenning.

Unntatt fra bestemmelsene i dette kapittel er kontaktlednings- og banestrømsanlegg for sporveis-, t-baneanlegg og lignende. Transformatorstasjoner og lignende som tilhører kontakt- og banestrømsanlegg reguleres i dette kapitlet.

§ 5-2. Isolasjon

Anleggets isolasjonsnivå skal være tilpasset anleggets utførelse slik at pålitelig drift sikres.

Anlegget skal ha automatisk utkopling eller feilindikasjon ved jordfeil i anlegget eller tilknyttede installasjoner. Ved jordfeil i anlegget eller tilknyttede installasjoner må jordfeilen utbedres eller utkoples snarest mulig og senest innen 4 uker.

§ 5-3. Utstyr og kabler

Utstyr og kabler skal ha elektriske, mekaniske og miljømessige egenskaper som er tilpasset bruksformålet og miljøet hvor det skal brukes. Utstyr og kabler skal være trygt plassert og forlagt.

§ 5-4. Installasjoner

Installasjoner skal være sikre for personell, allmennhet og omgivelser. Nødvendig dokumentasjon skal foreligge slik at betjening og ettersyn kan foregå på en betryggende måte.

§ 5-5. Jordingsssystem

Jordingssystem skal være dimensjonert og utført slik at det ved feilsituasjoner i det elektriske anlegget ikke oppstår fare for liv, helse og materielle verdier, i eller utenfor selve anleggene.

Fjerde del: Spesifikke krav for luftlinjer**Kapittel 6. Høyspenningsluftlinjer****§ 6-1. Virkeområde**

Bestemmelsene i dette kapittel gjelder for utførelse av høyspenningsluftlinjer med nominell spenning over 1000 V vekselspenning og 1500 V likespenning.

Unntatt fra bestemmelsene i dette kapittel er:

- elektriske installasjoner herunder transformatorer i master og luftlinjeinstallasjoner innenfor inngjerdet stasjonsområde

- bevegelige avspente ledninger i kontaktledningsanlegg for jernbane (lodd-, hydraulisk-, gass- eller fjæravspente ledninger).

Unntatt fra bestemmelsene i § 6–3 og § 6–7 er:

- fast avspente ledninger i anlegg for jernbane (mate-, forbigang-, forsterkning- og AT-ledninger).

§ 6–2. *Mekanisk dimensjonering*

Høyspenningsluftlinjer skal dimensjoneres for å tåle påregnelige klimatiske og andre naturgitte påkjenninger som islast, vindlast, temperatur, flom, snøsig, jorderosjon og lignende.

§ 6–3. *Isolasjon*

Luftledningsanlegg skal være dimensjonert for påregnelige koplings- og lynoverspenninger. Isolasjonsnivået skal fastsettes etter en vurdering basert på retningslinjer for isolasjonskoordinering gitt i relevante normer. Ledere skal være isolert for spenninger opp til og med 24 kV med mindre ledningen fremføres i utmark eller det ikke er mulig etter forholdene på stedet.

§ 6–4. *Avstander, kryssinger og nærføringer*

Luftledningsanlegg skal ha tilstrekkelige avstand til omgivelsene for å unngå fare for allmennheten og materielle verdier.

Spenningsatte deler skal ha tilstrekkelig avstand innbyrdes og til anleggsdeler med jordpotensiale som sikkerhet mot overslag ved lyn- og koplingsoverspenninger.

§ 6–5. *Fellesføring*

Fellesføringer av ledningsanlegg skal utføres slik at det ikke oppstår unødig fare ved overførte spenninger, induserte påvirkninger eller sammenslag. Arbeid på ledningsanleggene skal kunne utføres på en trygg måte.

§ 6–6. *Sikkerhetstiltak*

Master skal kunne identifiseres. Master skal være slik at de er vanskelig å klatre i for allmennheten.

§ 6–7. *Jordingssystem*

Jordingssystemet unntatt arbeidsjordinger skal konstrueres slik at:

- det gir personsikkerhet mot farlige berøringsspenninger, også ved høyeste jordfeilstrøm
- skade på eiendom og utrustning forhindres
- det dimensjoneres for å tåle termisk påkjenning fra feilstrømmer
- det dimensjoneres for å tåle korrosjon og mekaniske påkjenninger i hele det elektriske anleggets levetid
- det gir nødvendig driftspålitelighet av linjen.

§ 6–8. *Linjebefaring*

Luftlinjer skal befares i nødvendig utstrekning for å kontrollere at de er i forskriftsmessig stand.

Kapittel 7. Lavspenningsluftlinjer

§ 7–1. *Virkeområde*

Bestemmelsene i dette kapittel gjelder for mekanisk dimensjonering, isolasjon og avstander ved utførelse av lavspenningsluftlinjer med nominell spenning opp til og med 1000 V vekselspenning og 1500 V likespenning. For øvrig henvises til kapittel om elektriske installasjoner.

Unntatt fra bestemmelsene i dette kapittel er:

- kjørestrømskinne- og kontaktledningsanlegg for sporvei og t-bane og lignende
- transformatorinstallasjoner og bryterinstallasjoner.

§ 7–2. *Mekanisk dimensjonering*

Lavspenningsluftlinjer skal dimensjoneres for å tåle de påregnelige klimatiske og andre naturgitte påkjenninger de kan bli utsatt for. Liner og luftkabler skal ikke kunne komme i farlig nærhet til andre objekter som følge av mekaniske påkjenninger.

§ 7–3. *Isolasjon*

Ledere uten isolasjonsbelegg og uisolert materiell er normalt ikke tillatt i ledningsanlegg.

§ 7–4. *Avstander, kryssinger og nærføringer*

Luftledningsanlegg skal ha tilstrekkelig avstand til omgivelsene for å unngå fare for allmennheten og for materielle verdier.

Spenningsatte deler skal ha tilstrekkelig avstand innbyrdes og til anleggsdeler med jordpotensiale som sikkerhet mot overslag og for å unngå fare ved kryssinger og nærføringer.

§ 7–5. *Fellesføringer*

Fellesføringer av ledningsanlegg skal utføres slik at det ikke oppstår unødig fare ved overførte spenninger, induserte påvirkninger eller sammenslag. Arbeid på ledningsanleggene skal kunne utføres på en trygg måte.

§ 7-6. Jordingsystem

Beskyttelsesjording av lavspennings luftlinjer skal utføres i henhold til krav til jordingssystem for lavspenningsinstallasjoner, § 5-5.

Femte del: Spesifikke krav for elektriske jernbane-, sporveis-, t-baneanlegg og lignende

Kapittel 8. Elektriske jernbaneanlegg**§ 8-1. Virkeområde**

Bestemmelsene i dette kapittel gjelder for utførelse av faste tekniske installasjoner i tilknytning til elektrisk jernbanedrift med nominell spenning 15 kV mellom faseleder og jord.

Bestemmelsene omfatter særbestemmelser for kontaktlednings- og banestrømforsyningsanlegg utført som enfase 2-leder høyspenningsanlegg, der den ene lederen er direkte jordet eller som 2-fase 3-leder høyspenningsanlegg der den ene lederen er jordet (± 15 kV autotransformatorsystem).

Kapittelet gjelder også for 1000 V togvarmeanlegg med direkte jordet nøytralt punkt eller faseleder.

For omformerstasjoner og transformatorstasjoner gjelder kun bestemmelsene i § 8-3.

Unntatt fra bestemmelsene er elektriske jernbaneanlegg som kommer inn under direktiv 96/48/EF.

§ 8-2. Mekanisk dimensjonering av kontaktledningsanlegg

Kontaktledningsanlegg skal dimensjoneres for å tåle påregnelige mekaniske, klimatiske og andre naturgitte påkjenninger. Liner og luftkabler skal ikke kunne komme i farlig nærhet til andre objekter som følge av påregnelige påkjenninger.

§ 8-3. Isolasjon og isolasjonsavstander i 15 kV-anlegg for jernbane

Isolasjonsnivået for isolatorer, kabler og utstyr skal dimensjoneres for de spenninger som kan forekomme slik at det oppnås tilfredsstillende driftssikkerhet.

§ 8-4. Avstander, hinder ved kryssinger og nærføringer til kontaktledningsanlegget

Kontaktledningsanlegget skal ha tilstrekkelig avstand til omgivelsene eller hindere for å unngå fare for personer og for materielle verdier.

Spenningssatte deler skal ha tilstrekkelig avstand innbyrdes og til anleggsdeler med jordpotensiale for sikker drift.

§ 8-5. Sikkerhetstiltak for master i kontaktledningsanlegg

Master skal kunne identifiseres. Master skal være slik at de er vanskelig å klatre i for allmennheten.

§ 8-6. Tilgjengelige potensialforskjeller, berøringsspenninger og strømmer i jord og jordledere

Anlegg skal utformes slik at tilgjengelige potensialforskjeller, berøringsspenninger og strømmer i jord og jordledere ikke representerer personfare eller fare for skade på utstyr eller materiell.

§ 8-7. Stasjonære togvarmeanlegg, 1000 V

Togvarmepost skal ha jordleder eller utjevningsforbindelse til det sporet den forsyner. Sporområdet som dekkes av togvarmeanlegget skal ha sikker vei for returstrømmen tilbake til togvarmeposten dimensjonert for maksimal belastningsstrøm. Strømforsyning fra togvarmepost og annen strømforsyning skal ikke kunne koples sammen gjennom tilkoplede rullende materiell.

Kapittel 9. Elektriske sporveis-, t-baneanlegg og lignende**§ 9-1. Virkeområde**

Bestemmelsene i dette kapittel gjelder for utførelse av faste tekniske installasjoner i tilknytning til elektriske sporveis-, t-baneanlegg og lignende med nominell spenning opp til og med 1000 V AC og 1500 V DC.

Unntatt fra bestemmelsene i dette kapittel er:

- omformerstasjoner
- transformatorstasjoner
- likeretterstasjoner.

§ 9-2. Mekanisk dimensjonering

Kontaktledningsanlegg og kjørestromskinnanlegg skal dimensjoneres for å tåle påregnelige mekaniske, klimatiske og andre naturgitte påkjenninger. Liner, strømskinner og luftkabler skal ikke kunne komme i farlig nærhet til andre objekter som følge av påregnelige påkjenninger.

§ 9-3. Avstander, hinder ved kryssinger og nærføringer til kjørestromskinne- og kontaktledningsanlegg

Kjørestromskinne- og kontaktledningsanlegg skal ha tilstrekkelig avstand til omgivelsene eller hindere for å unngå fare for personer og for materielle verdier.

Spenningssatte deler skal ha tilstrekkelig avstand innbyrdes og til anleggsdeler med jordpotensiale for sikker drift.

§ 9-4. Sikkerhetstiltak

Master skal være slik at de er vanskelig å klatre i for allmennheten.

§ 9-5. Tilgjengelige potensialforskjeller, berøringsspenninger og strømmer i jord og jordledere

Anlegg skal utformes slik at tilgjengelige potensialforskjeller, berøringsspenninger og strømmer i jord og jordledere ikke representerer personfare eller fare for skade på utstyr eller materiell.

§ 9-6. Spesielle bestemmelser for anlegg for trolleybuss

Kontaktledninger skal være opplagt slik at de er isolert for nominell spenning i forhold til hverandre og i forhold til jord.

§ 9-7. Understasjoner og bryterstasjoner

Utførelse av understasjoner, bryterstasjoner og lignende skal tilfredsstillende kravene i denne forskrifts tredje del «Spesifikke krav til elektriske installasjoner».

*Sjette del: Avsluttende bestemmelser**Kapittel 10. Tilsyn, klage, straff mv.***§ 10-1. Tilsyn**

Tilsynsmyndigheten eller den tilsynsmyndigheten bemyndiger fører tilsyn med at bestemmelser gitt i eller i medhold av forskriften blir overholdt.

§ 10-2. Vedtak

Tilsynsmyndigheten eller den tilsynsmyndigheten bemyndiger, gir de pålegg og treffer ellers de enkeltvedtak, som er nødvendig for gjennomføringen av bestemmelsene gitt i eller i medhold av denne forskriften.

§ 10-3. Klage

Vedtak fattet i medhold av denne forskriften kan påklages i henhold til lov 10. februar 1967 om behandlingssåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven).

§ 10-4. Straffebestemmelse

Overtredelse av forskriften eller vedtak truffet i medhold av denne, straffes etter lov 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr § 14.

§ 10-5. Reaksjonsmidler ved overtredelse

Ved overtredelse av forskriften eller vedtak truffet i medhold av denne, gjelder bestemmelsene om pålegg, tvangsmulkt, forelegg, stansing og andre reaksjonsmidler som nevnt i lov 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr.

§ 10-6. Anlegg som ikke har et tilfredsstillende sikkerhetsnivå

Tilsynsmyndigheten kan iverksette slike tiltak som nevnt i lov 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr, overfor anlegg som viser seg å ikke gi et tilfredsstillende sikkerhetsnivå, selv om de er utført etter akseptert norm dersom normen over tid har vist seg ikke å oppfylle sikkerhetskravene.

§ 10-7. Ikrafttredelse. Opphevelse av andre forskrifter

Forskriften trer i kraft 1. januar 2006.

Fra samme dato oppheves forskrift 18. august 1994 nr. 816 for elektriske anlegg – forsyningsanlegg (FEA–F).

§ 10-8. Overgangsbestemmelser

Elektriske anlegg kan prosjekteres og utføres etter bestemmelsene i forskrifter 18. august 1994 nr. 816 for elektriske anlegg – forsyningsanlegg fram til 31. desember 2006.

«Tiltak ved isolasjonsfeil» § 4–3 gjøres gjeldene også for eksisterende anlegg fra år 2009.

«Elektriske installasjoner i master» § 4–6 gjøres gjeldene også for eksisterende anlegg fra år 2016.

20. des. Nr. 1627 2005**Forskrift om opphevelse av forskrift om registrering og merking av småbåter.**

Fastsatt av Toll- og avgiftsdirektoratet 20. desember 2005 med hjemmel i lov 26. juni 1998 nr. 47 om fritids- og småbåter. Kunngjort 28. desember 2005.

I

Forskrift 31. desember 1997 nr. 1469 om registrering og merking av småbåter oppheves.

II

Forskriften trer i kraft fra 20. desember 2005.

20. des. Nr. 1628 2005**Forskrift om endring i forskrift om arbeidsordninger, registrering og kontroll av hviletid om bord på skip.**

Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet 20. desember 2005 med hjemmel i lov 3. juni 1977 nr. 50 om arbeidstiden og hviletiden på skip § 13 annet ledd og § 15 første ledd, jf. delegeringsvedtak 23. juni 1977 nr. 4319, delegeringsvedtak 28. mars 1988 nr. 4320, delegeringsvedtak 28. juni 2002 nr. 658 og delegeringsvedtak 1. juli 2002 nr. 967. Jf. EØS-avtalen vedlegg XIII nr. 56h (direktiv 1999/95/EF) og vedlegg XVIII nr. 32b (direktiv 1999/63/EF). Kunngjort 28. desember 2005.

I

I forskrift 8. juli 2002 nr. 968 om arbeidsordninger, registrering og kontroll av hviletid om bord på skip gjøres følgende endringer:

§ 7 andre ledd skal lyde:

(2) Hviletiden, jf. § 6 skal føres og registreres på registreringsskjema. Registreringsskjemaet skal hver måned underskrives av skipets fører eller den han gir fullmakt og av den enkelte sjømann. Registreringsskjemaets form og innhold fastsettes av Sjøfartsdirektoratet.

§ 8 første ledd skal lyde:

(1) Skjemaer for registrering av hviletiden skal oppbevares om bord. De skal påtegnes av tilsynet ved kontroll. Slik kontroll skal finne sted ved periodiske besiktelser og uanmeldte tilsyn, jf. kapittel 3.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2006.

20. des. Nr. 1629 2005**Forskrift om pasienters betaling for opphold i opptreningsinstitusjoner og andre private rehabiliteringsinstitusjoner.**

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 20. desember 2005 med hjemmel i lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 5-5 nr. 5. Kunngjort 28. desember 2005.

§ 1. Egenandel

Det kan kreves betaling av egenandel for opphold i opptreningsinstitusjoner og andre private rehabiliteringsinstitusjoner som har driftsavtale med regionalt helseforetak. Egenandelen fastsettes av Helse- og omsorgsdepartementet.

§ 2. Fritak for egenandel

Det skal ikke kreves egenandel av pasienter der behovet for opphold i opptreningsinstitusjoner og andre private rehabiliteringsinstitusjoner skyldes yrkesskade eller krigsskade.

§ 3. Ikraftsetting

Forskriften trer i kraft 1. januar 2006.

Fra samme tidspunkt oppheves:

- Forskrift 26. februar 2003 nr. 277 om stønad til dekning av utgifter til opphold i opptreningsinstitusjonar og helsesportssentra m.m. og
- Forskrift 20. desember 2000 nr. 1555 om opptreningsinstitusjoner (rekonvalesenthjem og kurbad).

20. des. Nr. 1630 2005**Forskrift om endring i forskrift om kystgebyr.**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 20. desember 2005 med hjemmel i lov 8. juni 1984 nr. 51 om havner og farvann m.v. § 26. Kunngjort 28. desember 2005.

I

I forskrift 21. april 1995 nr. 375 om kystgebyr gjøres følgende endringer:

§ 7 skal lyde:

Ved innseiling og utseiling betales kr 0,25 pr. BT med mindre årsgebyr eller sesonggebyr er betalt etter § 8.

Tankskip over 30.000 BT som seiler inn for reparasjoner, leveranse av slop, mannskapsskifte eller annen nødvendig vareleveranse til skipet, kan etter søknad til vedkommende kystdistriktskontor ved losoldermannen få halv avgift for inn- og utseilingen.

§ 8 skal lyde:

Kystgebyr kan betales i form av et årsgebyr eller et sesonggebyr.

Årsgebyret er kr 16,20 pr. BT.

Sesonggebyret er kr 4,60 pr. BT.

Årsgebyret eller sesonggebyret skal være innbetalt senest 10 dager før gebyrperiodens begynnelse. Fartøy kan tiltre årsgebyr- eller sesonggebyrordningen i løpet av gebyrperioden, men har ikke rett til å få ettergitt eller tilbakebetalt gebyrer for enkeltseilinger før betalingstidspunktet. Fartøy som tiltre årsgebyrordningen i løpet av året, kan etter søknad til vedkommende kystdistriktskontor ved losoldermannen betale 1/12 av årsgebyret pr. resterende og påbegynt måneder i året.

Er det betalt årsgebyr for fartøyer som forliser, avhendes eller går ut av fast rute i avgiftsåret, dvs. ikke seiler i gebyrbelagt farvann, kan det etter søknad til vedkommende kystdistriktskontor ved losoldermannen gis en forholdsmessig refusjon av årsgebyret pr. gjenstående måneder etter den måned endringen inntreffer. Bestemmelsen gjelder ikke for fartøy i sesongdrift.

Årsgebyret eller sesonggebyret kan ikke overføres fra et fartøy til et annet. Kystdirektoratet kan etter søknad gi dispensasjon fra denne hovedregel dersom et fartøy erstatter et annet fartøy i rutetrafikk eller annen rute med et fast etablert anløpsmønster. Det stilles krav om at fartøyene er av tilsvarende størrelse (målt etter BT) og at de opererer for det samme rederi.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2006 kl. 00.00 og får anvendelse for fartøyer ved innseiling til eller utseiling fra norsk indre farvann eller som seiler i innenriks fart etter dette tidspunktet.

20. des. Nr. 1631 2005

Forskrift om endring i forskrift om losberedskapsgebyr og losingsgebyr (losgebyrer).

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 20. desember 2005 med hjemmel i lov 16. juni 1989 nr. 59 om lostjenesten m.v. § 17, jf. forskrift 23. desember 1994 nr. 1128 om losberedskapsgebyr og losingsgebyr (losgebyrer) § 22. Kunngjort 28. desember 2005.

I

I forskrift 23. desember 1994 nr. 1128 om losberedskapsgebyr og losingsgebyr (losgebyrer) gjøres følgende endringer:

§ 8 skal lyde:

Ved innseiling og utseiling betales kr 0,74 pr. BT for de første 3.000 BT og kr 0,65 pr. BT for den overskytende tonnasje. I tillegg betales kr 8,30 pr. utseilt nautisk mil uavhengig av tonnasje.

Det beregnes gebyr for all seilas innenfor gebyrbelagt farvann og for øvrig all seilas med statslos om bord. Kystdirektoratet bestemmer i tilfelle hvilken utseilt distanse som skal legges til grunn.

Tankskip over 30.000 BT som seiler inn for reparasjoner, leveranse av slop, mannskapsskifte eller annen nødvendig vareleveranse til skipet, kan etter søknad til vedkommende kystdistriktskontor ved losoldermannen få halv avgift for inn- og utseilingen.

§ 9 skal lyde:

De betalingspliktige kan betale losberedskapsgebyret i form av en årsavgift i stedet for å betale for hver enkelt seiling.

Årsavgiften fra og med 1. januar 2006 er:

For fartøyer t.o.m.	5.000 BT	kr 28,23
For fartøyer f.o.m.	5.001 BT t.o.m. 10.000 BT	kr 54,89
For fartøyer over	10.000 BT	kr 67,09

Årsavgiften skal være innbetalt senest 10 dager før avgiftsårets begynnelse. Fartøy kan tiltre årsavgiftsordningen i løpet av avgiftsåret, men kan da ikke få ettergitt eller tilbakebetalt gebyrer for enkeltseilinger før betalingstidspunktet. Fartøy som tiltre årsavgiftsordningen i løpet av året, kan etter søknad til vedkommende kystdistriktskontor ved losoldermannen betale 1/12 av årsavgiften pr. resterende og påbegynte måneder i året.

For betalt årsavgift for fartøyer som forliser, avhendes eller går ut av fast rute i avgiftsåret dvs. ikke seiler i gebyrbelagt farvann, kan det etter søknad til vedkommende kystdistriktskontor ved losoldermannen gis en forholdsmessig refusjon i årsavgiften pr. hele gjenstående måneder etter den måneden endringen inntreffer. Bestemmelsen gjelder ikke for fartøy i sesongdrift.

Årsavgift kan ikke overføres fra et fartøy til et annet.

§ 10 skal lyde:

Hvis meldeplikten etter forskriftens § 20 ikke er overholdt kan fartøyet pålegges å dekke de kostnadene som oppsøkingen av fartøyet har påført loskontoret. Loskontoret kan sette administrasjonsgebyret til samme beløp som utstedte gebyr etter denne forskrift.

§ 11 fjerde ledd skal lyde:

Timesatsen er differensiert etter fartøyets størrelse på følgende måte:

<i>Tonnasje</i>				<i>Timesats</i>
Fra	0	til og med	1.000 BT	kr 615,-
Fra	1.001	til og med	2.000 BT	kr 769,-
Fra	2.001	til og med	4.000 BT	kr 907,-
Fra	4.001	til og med	8.000 BT	kr 1.042,-
Fra	8.001	til og med	12.000 BT	kr 1.138,-
Fra	12.001	til og med	20.000 BT	kr 1.266,-
Fra	20.001	til og med	30.000 BT	kr 1.382,-
Fra	30.001	til og med	50.000 BT	kr 1.481,-
Fra	50.001	til og med	100.000 BT	kr 1.581,-
Fra	100.001	BT og over		kr 1.680,-

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2006 kl. 00.00 og får anvendelse for fartøyer som passerer grensen for gebyrbelagt farvann for inn- og utseiling, eller nytter statsløs etter dette tidspunktet.

21. des. Nr. 1632 2005

Forskrift om takseringsregler til bruk ved beskatning ved trekk i lønn mv. (lønnstrekkordningen) av personer som skattlegges på Svalbard i inntektsåret 2006 etter lov 29. november 1996 nr. 68 om skatt til Svalbard.

Fastsatt av Skattedirektoratet 21. desember 2005 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 7-1 og delegeringsvedtak 22. januar 1982 nr. 1998. Kunngjort 28. desember 2005.

§ 1. Verdsettelse av naturalytelser

Når arbeidstakeren skattlegges ved trekk i lønn (lønnstrekkordningen), skal følgende naturalytelser verdsettes slik:

Fritt opphold	kr 96 pr. døgn
Fri bolig	inntil 40 kvm kr 1.200 pr. måned
	41 – 65 kvm kr 1.800 pr. måned
	66 – 125 kvm kr 3.500 pr. måned
	over 125 kvm kr 4.000 pr. måned
Fri bil	kr 1.000 pr. måned

§ 2. Overskudd på utgiftsgodtgjørelser

Overskudd på utgiftsgodtgjørelser er skattepliktig.

Ved beregning av overskudd på godtgjørelser til dekning av utgifter ved reiser/opphold utenfor hjemmet, både med og uten overnatting, innenlands og utenlands, skal det legges til grunn de samme regler og samme satser som gjelder for utbetaling av trekkfrie utgiftsgodtgjørelser på fastlandet for 2006.

Ved beregning av overskudd på fast godtgjørelse for bruk av egen bil i yrket, skal 1/3 av godtgjørelsen, maksimalt kr 800 pr. måned, anses for medgått til dekning av utgifter. Den øvrige delen er skattepliktig.

Ved beregning av overskudd på arbeidsgivers dekning av utgifter til bruk av egen bil og egen snøscooter i yrket, skal det legges til grunn de samme regler og satser som gjelder for utbetaling av trekkfrie utgiftsgodtgjørelser på fastlandet for 2006.

For godtgjørelse til dekning av kostnader til elektronisk kommunikasjon og fordel ved arbeidsgiverfinansiert elektronisk kommunikasjon skal det legges til grunn de samme regler og satser som gjelder for utbetaling av trekkfrie utgiftsgodtgjørelser på fastlandet for 2006.

21. des. Nr. 1633 2005

Forskrift om endring i forskrift om grunnfondsbevis i sparebanker, kredittforeninger og gjensidige forsikringselskaper.

Fastsatt av Finansdepartementet 21. desember 2005 med hjemmel i lov 24. mai 1961 nr. 1 om sparebanker § 2 og § 8, jf. delegeringsvedtak 26. august 1988 nr. 706, lov 10. juni 1988 nr. 39 om forsikringsvirksomhet § 4-2, jf. delegeringsvedtak 25. august 1989 nr. 825 og lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (finansieringsvirksomhetsloven) § 3-1, jf. delegeringsvedtak 10. juni 1988 nr. 457. Kunngjort 28. desember 2005.

I

I forskrift 7. februar 2001 nr. 108 om grunnfondsbevis i sparebanker, kredittforeninger og gjensidige forsikringselskaper gjøres følgende endringer:

§ 14 tredje punktum skal lyde:

Summen av det årlige utbyttet og de årlige avsetninger til utjevningsfondet kan ikke utgjøre større andel av korrigert årsoverskudd enn grunnfondsbeviskapitalens, overkursfondets og utjevningsfondets andel av institusjonens totale ansvarlige kapital minus fond for vurderingsforskjeller, fondsobligasjoner og ansvarlig lånekapital, jf. denne forskrifts § 26.

§ 26 annet ledd, punkt 1, første punktum skal lyde:

1. Summen av de årlige avsetninger til fondet og kontantutbytte kan ikke utgjøre større andel av korrigert årsoverskudd enn grunnfondsbeviskapitalens, overkursfondets og utjevningsfondets andel av institusjonens totale ansvarlige kapital minus fond for vurderingsforskjeller, fondsobligasjoner og ansvarlig lånekapital.

§ 28 første ledd, nytt nr. 2 skal lyde:

- 2) Fondsobligasjoner

§ 28 nåværende nr. 2, 3 og 4 blir nr. 3, 4 og ny nr. 5.

§ 28 nytt tredje ledd skal lyde:

Fondsobligasjonene og grunnfondsbeviskapitalen nedskrives forholdsmessig hvis kjernekapitalen faller under 5 pst. eller kapitaldekningen faller under 8 pst., og grunnfondsbeviskapitalen skrives ned. Hvis fondsobligasjoner er skrevet ned, kan de skrives opp før grunnfondsbeviskapitalen betjenes. Hvis hele grunnfondsbeviskapitalen er tapt, skrives fondsobligasjoner ned med endelig virkning. Ved nedskrivning av fondsobligasjoner, skal renteberegningssgrunnlaget for obligasjonene justeres ned tilsvarende.

Ny § 29 skal lyde:

§ 29. Utfyllende regler

Kredittilsynet kan ved forskrift eller enkeltvedtak gi nærmere bestemmelser om fordelingen av egenkapitaleffekten i forbindelse med anvendelse av nye regnskapsregler, herunder regler om fordeling av det korrigerede årsoverskuddet i etterfølgende år i tilfeller hvor engangseffekten ikke fordeles i henhold til grunnfondsbevisbrøken.

§ 29 og § 30 blir § 30 og ny § 31.

II

Endringene trer i kraft straks med virkning for regnskapsår som starter 1. januar 2005 eller senere.

21. des. Nr. 1634 2005**Forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos tannlege for sykdom.**

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 21. desember 2005 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5-6 tredje ledd og § 22- 2 andre ledd. Kunngjort 28. desember 2005.

Kapittel I. Regler

§ 1. Trygden yter stønad til dekning av utgifter til følgende former for undersøkelse og behandling som utføres av tannlege ved tannsykdommer, munnsykdommer og kjevesykdommer:

1. Operative inngrep
2. Behandling av sykdommer i munnens og kjevens bløtdeler
3. Periodontittbehandling
4. Taking av prøver til laboratorieundersøkelser (mikrobiologi, patologi, biokjemi, hematologi)
5. Røntgenundersøkelser
6. Undersøkelse og behandling av temporomandibulær dysfunksjon ved hjelp av bittskinne
7. Nødvendig tannbehandling hos medlem med sjelden medisinsk tilstand
8. Kjeveortopedisk behandling
9. Behandling som følge av ganespalte
10. Behandling av traumatisk tannskader hos medlem som lider av epilepsi, cerebral parese og andre lignende tilstander
11. Omfattende behandling hos medlem med sjelden medisinsk tilstand
12. Behandling i forbindelse med kreft i munnhulen
13. Infeksjonsforebyggende behandling

14. Rehabilitering av tannsett med protetisk behandling som følge av tap av tenner på grunn av marginal periodontitt.

§ 2. Trygdekontorets tilsagn om stønad til behandling som nevnt i § 1 nr. 8–14 må innhentes før behandlingen igangsettes. Selv om forhåndstilsagn ikke er innhentet, kan det likevel gis stønad dersom det er klart at tilsagn vil bli gitt.

§ 3. Det ytes bare stønad hvis undersøkelsen eller behandlingen er utført av tannlege som har rett til å utøve tannlegevirksomhet i medhold av lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v.

Utgifter til kjeveortopedisk behandling dekkes bare hvis behandlingen er utført av tannlege som er spesialist i kjeveortopedi, eller av annen tannlege under veiledning av slik spesialist. Det må foreligge henvisning fra tannlege eller tannpleier. Dersom oppgaver delegeres annet personell, jf. helsepersonelloven § 4 og § 5, forutsettes det at arbeidsoppgaver utføres under kjeveortopedens ansvar og overoppsyn. Det forutsetter kjeveortopedens tilstedeværelse og fulle oppmerksomhet.

Utgifter til implantatforankret tannprotetisk behandling dekkes bare hvis den kirurgiske innsettingen av odontologiske implantater er utført av spesialist i oral kirurgi og oral medisin, spesialist i kjevekirurgi og munnhulesykdommer eller spesialist i periodonti. Den protetiske behandlingen må være utført av tannlege med videreutdanning i protetikk og bittfysiologi eller av tannlege som har gjennomført Den norske tannlegeforenings kurs i implantatprotetikk eller kan dokumentere tilsvarende kvalifikasjoner. Sosial- og helsedirektoratet godkjenner tannlege som kan dokumentere slike kvalifikasjoner.

Utgifter til kjeve- og ansiktsradiologiske undersøkelser ved bruk av CT/MR dekkes bare hvis undersøkelsene er utført av tannlege med spesialutdanning i kjeve- og ansiktsradiologi.

§ 4. Utgifter til undersøkelse og behandling som nevnt i § 1 nr. 1–7 dekkes etter Kapittel II.1. Takster for ubetinget pliktmessige ytelser.

Utgifter til undersøkelse og behandling som nevnt i § 1 nr. 8–14 dekkes etter Kapittel II.2. Takster for betinget pliktmessige ytelser (jf. takstene 1101–1107).

Utgifter til undersøkelse av kjeveortoped som har til hensikt å vurdere behov for kjeveortopedisk behandling, dekkes etter Kap. II.1.

Utgifter til undersøkelse og behandling som nevnt i § 1 nr. 7–9 og 11 utført i helseforetak dekkes etter Kapittel II Takster.

Rikstrygdeverket gir nærmere retningslinjer om hvilke sjeldne medisinske tilstander som omfattes av ordningen under § 1 nr. 7 og 11.

Trygden yter stønad til full dekning av utgifter til tannlegehjelp for yrkesskade (sykdom) som omfattes av folketrygdloven kapittel 13.

Utgifter ut over de honorartakster som er fastsatt av departementet dekkes ikke.

§ 5. Ved krav om stønad til tannlegehjelp skal medlemmet legge fram spesifisert og kvittert regning fra tannlegen. Regningen må foruten diagnose, takstnummer og dato for de utførte behandlingene, inneholde alle opplysninger som er nødvendige for å avgjøre stønadskravet. Tannlegen skal utstede regning som nevnt i første ledd på blankett fastsatt av Rikstrygdeverket.

§ 6. Med Rikstrygdeverkets samtykke kan regional oppgjørsenhet inngå avtale med tannlege om direkte oppgjør med trygden. Stønaden utbetales da direkte til tannlegen, som ikke kan kreve av medlemmet den delen av honoraret som trygden dekker.

§ 7. Hvis et medlem ikke kan møte fram på behandlingsstedet på grunn av sin helsetilstand, dekker kommunen reiseutgiftene for tannlegen etter lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene (kommunehelsetjenesteloven) § 5–1 tredje og fjerde ledd.

Det ytes reisetillegg etter reglene og takstene i Kapittel II.1. F. Reisetillegg

Reisetillegg og skyssgodtgjørelse for tannlegen, utbetales direkte til tannlegen mot innsending av spesifisert regning.

Kapittel II. Takster

Det ytes stønad til behandling som faller inn under § 1 nr. 1–7 etter takstene i pkt. 1 Takster for ubetinget pliktmessige ytelser bokstav A–F i denne forskriften.

Det ytes stønad til behandling som faller inn under § 1 nr. 8–13 etter Generelle regler og takster for offentlig stønad til tannbehandling, fastsatt av departementet, jf. takstene 1101–1106 i pkt. 2 Takster for betinget pliktmessige ytelser i denne forskriften.

Det ytes stønad til behandling som faller inn under § 1 pkt. 14 etter takst 1107 i denne forskriften (betinget pliktmessig ytelse).

1. Takster for ubetinget pliktmessige ytelser

Takst	Tekst	Honorar	Refusjon	Egenandel
<i>A. Generelle tjenester</i>				
1	Undersøkelse hos allmennpraktiserende tannlege	275,-	170,-	105,-
2	Undersøkelse hos godkjent spesialist og tannlege med godkjent spesialutdanning	455,-	275,-	180,-
3	Etterkontroll etter kirurgiske inngrep, periodontal behandling og oralmedisinske undersøkelser	165,-	100,-	65,-
4	Lokal og regional anestesi	90,-	60,-	30,-
5	Omfattende undersøkelse	845,-	845,-	0,-
6	Rapportering til Bivirkningsgruppen for odontologiske biomaterialer	310,-	310,-	0,-

Merknad til avsnitt A:

Det ytes stønad til undersøkelse etter takstene 1 eller 2 når undersøkelsen har sammenheng med behandling som refunderes etter takstene 603–704 og 1107. Stønaden ytes kun en gang i forbindelse med en behandlingsserie. Takstene omfatter også planlegging av behandling. Det ytes også stønad til undersøkelse av spesialist/tannlege med spesialutdanning etter takst 2 når undersøkelsen har til hensikt å vurdere behov for behandling som refunderes etter takstene i denne forskriften uavhengig om behandlingen iverksettes eller ikke.

Det ytes stønad etter takst 5 slik som forundersøkelser ved kjeveortopedisk behandling under takst 1101a, i tilfeller det skal planlegges og gjennomføres omfattende behandlinger og hvor det søkes trygden om stønad til behandling som omfatter implantatforankret protetisk behandling. Takst 5 kan også benyttes av tannlegespesialist eller tannlege med spesialutdanning som får henvist pasient for utredning, diagnostikk og rådgivning om behandlingsplan for behandling som det vil kunne ytes stønad til. Taksten kan utløses selv om det ikke igangsettes behandling. Takst 5 kan ikke kombineres med takst 2.

Takstene 1–4 dekkes fullt ut (honorartakst) for medlem som omfattes av § 1 pkt. 8 takst 1101a og som er henvist til kjeveortopedisk behandling og/eller henvist til undersøkelse og utredning for ortognatisk kirurgi.

Det ytes stønad til inntil to nødvendige etterkontroller etter takst 3 når etterkontrollen har sammenheng med behandling som refunderes etter takstene 701a og 701b.

Det ytes stønad til inntil fire nødvendige etterkontroller etter takst 3 når etterkontrollen har sammenheng med behandling som refunderes etter takstene 603–617, 702–704 og 913.

Det ytes stønad til lokal og regional anestesi i forbindelse med behandling som refunderes etter takstene 603–704, 913 og 1107.

Utgifter til anestesi ved pensling, inndrypping eller frysing dekkes ikke.

Det ytes stønad etter takst 6 ved utfylling og innsending av skjema «Rapportering av uønskede reaksjoner/bivirkninger hos pasienter i forbindelse med odontologiske materialer», utarbeidet av Bivirkningsgruppen for odontologiske materialer.

Når undersøkelse i forbindelse med akutte situasjoner finner sted mellom klokken 1800 og klokken 0800 eller når reisen begynner før klokken 0700, og likeså når undersøkelsen finner sted i tiden fra klokken 1400 dager før søn- og helligdager til klokken 0800 følgende arbeidsdag, samt på offisielle høytidsdager, kan stønad etter takstene 1, 2 og 4 gis med 75 prosent tillegg. Takstene uten tillegg skal likevel brukes når tannlegen forlenger eller henlegger den vanlige kontorpraksis til etter klokken 1800, eller undersøkelsen finner sted i tannlegens kontortid på søn- og helligdager.

Takst	Tekst	Honorar	Refusjon	Egenandel
<i>B. Kirurgisk behandling</i>				
603	Biopsi/eksisjon	545,-	330,-	215,-
604	Incisjon av absess	545,-	330,-	215,-
605	Fjerning av retinert tann/dyptliggende rot	1.090,-	660,-	430,-
606a	Apicectomi av en rot	1.090,-	660,-	430,-
606b	Tillegg for rotfylling ved apicectomi av en rot	330,-	200,-	130,-
607	Cystostomi/eksplorasjon	1.090,-	660,-	430,-
608	Plastisk operasjon av leppebånd/tungebånd	1.090,-	660,-	430,-
609	Operativ fjerning av spyttstein	1.090,-	660,-	430,-
610a	Apicectomi av flere røtter på samme tann	1.640,-	985,-	655,-
610b	Tillegg for rotfylling, pr. rot ved apicectomi av tann med flere røtter	330,-	200,-	130,-
611	Plastisk operasjon for lukking av åpning til antrum	1.640,-	985,-	655,-
612	Operative inngrep med bred åpning til antrum	1.640,-	985,-	655,-
613	Cystectomi	1.640,-	985,-	655,-
614	Blottleggelse av retinert tann med/uten feste	1.640,-	985,-	655,-

Takst	Tekst	Honorar	Refusjon	Egenandel
<i>B. Kirurgisk behandling</i>				
615	Autotransplantasjon av tann	1.940,-	1.165,-	775,-
616a	Bløtvevplastikk	1.090,-	660,-	430,-
616b	Rekonstruksjon av kjevekam med bentransplantasjon	2.670,-	1.600,-	1.070,-
617	Behandling av kjevebrudd	2.970,-	1.780,-	1.190,-

Merknad til avsnitt B:

Takstene omfatter eventuell bruk av prefabrikata.

Takst 603 kan også brukes ved kirurgisk behandling av bløtvevsskader eller ved eksisjon av hard- eller bløtvevsutvekster hvor det ikke er indikasjon for biopsi.

Til takst 611: Skjer lukkingen ved bruk av sutur uten plastisk operasjon, dekkes utgiftene etter takst 604.

Takst 616a kan brukes ved bløtvevplastikk. Takst 616b kan brukes ved rekonstruksjon av kjeve med bentransplantasjon mv.

Dersom det i samme seanse gjøres flere inngrep etter takstene 603–616 eller i forskjellige operasjonsfelt (i motsatt kjeve og/eller i motsatt kjevehalvdel), dekkes utgiftene etter refusjons-/honorartakst for det største inngrepet og med 50 prosent av refusjons-/honorartakstene for de øvrige inngrepene.

Takst	Tekst	Honorar	Refusjon	Egenandel
<i>C. Periodontal behandling</i>				
701a	Periodontittbehandling uten kirurgisk inngrep – enkel seanse	875,-	525,-	350,-
701b	Periodontittbehandling uten kirurgisk inngrep – dobbel seanse	1.745,-	1.050,-	695,-
702	Mukogingival kirurgi, inkludert gingivectomi	875,-	525,-	350,-
703	Lappoperasjon over mindre område enn 4 tenner	1.090,-	660,-	430,-
704	Lappoperasjon over område på 4 tenner eller flere	1.640,-	985,-	655,-

Merknad til avsnitt C:

Takstene 701a og 701b benyttes ved systematisk behandling rettet mot årsaken til periodontitt, dvs. subgingival depurasjon for å fjerne bakterielt plakk og tannstein, samt opplæring til egenomsorg og eventuelle tiltak for røykeavvenning når denne utføres i forbindelse med subgingival depurasjon. Bruk av takst 701a forutsetter derfor en tidsbruk på minimum ca. 40 minutter for full refusjon/honorar. Det ytes stønad for inntil 4 behandlinger etter takst 701a eller for inntil 2 behandlinger etter 701b innen en behandlingsserie. Unntak kan gjøres for medlem som lider av diabetes, epilepsi, cerebral parese og lignende. Takstene omfatter arbeid utført av tannpleier i samarbeid med tannlege.

Takst 702 benyttes for mukogingivale kirurgiske inngrep i forbindelse med behandling av periodontitt.

Dersom det i samme seanse gjøres flere inngrep etter takstene 702–704 eller i forskjellige operasjonsfelt (i motsatt kjeve og/eller i motsatt kjevehalvdel), dekkes utgiftene etter refusjons-/honorartakst for det største inngrepet og med 50 prosent av refusjons-/honorartakstene for de øvrige inngrepene.

Takst	Tekst	Honorar	Refusjon	Egenandel
<i>D. Øvrige behandlinger</i>				
901a	Avtrykk per kjeve	175,-	105,-	70,-
901b	Modell per kjeve	350,-	210,-	140,-
901c	Soklet modell/studiemodell, per sett	980,-	585,-	395,-
903	Pasientfoto, per bilde	33,-	20,-	13,-
911	Forebyggende tannhelsetiltak, ukomplisert behandling av tannkjøtt sykdom, tannråte og lignende hos medlem med sjelden medisinsk tilstand. Utgiftene dekkes fullt ut etter Generelle regler og takster for offentlig stønad til tannbehandling.			
912	Undersøkelse, behandling og etterkontroll ved symptomer på temporomandibulær dysfunksjon dekkes samlet med inntil 1.300 kroner. I de tilfeller behandlingen omfatter hard heldekkende bittskinne, dekkes den tanntekniske fremstillingen av skinnen med inntil 740 kroner.			
913	Omfattende oralmedisinsk undersøkelse hos spesialist ved smerteutredning og oral medisinsk diagnostikk. Utgiftene dekkes med inntil 1.270 kroner.			

Merknad til avsnitt D:

Takstene 901a, 901b og 903 kan benyttes i tilknytning til undersøkelser/planlegging av behandling som faller inn under takst 1107.

Takst 901c og takst 903 benyttes i tilknytning til undersøkelse som har til hensikt å vurdere behov for kjeveortopedisk behandling som faller inn under § 1 pkt. 8 (jf. takst 1101).

Utgiftene til behandling etter takst 911 dekkes etter Generelle regler og takster for offentlig stønad til tannbehandling, fastsatt av departementet.

Takst 912 kan ikke brukes i kombinasjon med takster for undersøkelse og etterkontroll (Takstene A1–A3).

Ved bruk av takst 912 og takst 913 gis det i tillegg stønad til nødvendig røntgenundersøkelser etter takstgruppe E Laboratorieprøver og røntgenundersøkelser.

Takst	Tekst	Honorar	Refusjon	Egenandel
<i>E. Laboratorieprøver og røntgenundersøkelser</i>				
1001	Taking av prøver til laboratorieundersøkelser (mikrobiologi, patologi, biokjemi, hematologi)	133,-	80,-	53,-
1002	Tannrøntgen, per bilde	54,-	32,-	22,-
1003	Okklusarøntgen, per bilde	107,-	64,-	43,-
1004	Panoramarøntgen (ortopantomografi)	400,-	235,-	165,-
1005	Håndrøntgen for kjeveortopedisk vekstanalyse	225,-	140,-	85,-
1006	Skallerøntgen profil, eventuelt flere plan	475,-	290,-	185,-
1007	Røntgen ansiktsben/kjeveledd	290,-	170,-	120,-
1008	Sialografi	760,-	545,-	215,-
1009a	CT/MR kjeve/ansiktsskjelett (med bløtvev)	875,-	660,-	215,-
1009b	Tilleggsserie	660,-	545,-	115,-

Merknad til avsnitt E:

Utgifter til prøvetaking og røntgenundersøkelse hos tannlege dekkes hvis prøvetaking og røntgen har sammenheng med behandling som faller inn under nr. 1–6, 14 samt ved bruk av takst 913. Dette gjelder også når tannlegen har faglig grunn til å anta at slik behandling kan bli nødvendig. Ved undersøkelse som har til hensikt å vurdere kjeveortopedisk behandling som faller inn under § 1 nr. 8, jf. takst A5 og takst 1101a, dekkes utgifter til prøvetaking og røntgenundersøkelse uavhengig av om behandlingen iverksettes eller ikke.

Utgifter til prøvetaking og røntgenundersøkelse hos tannlege dekkes også hvis undersøkelsen foretas etter henvisning fra lege i forbindelse med behandling for (annen) sykdom som trygden er stønadspliktig for.

Takst	Tekst	Refusjon
<i>F. Reisetillegg</i>		
<i>I forbindelse med sykebesøk og ved utrykning fra hjemmet til kontoret for øyeblikkelig hjelp ytes det reisetillegg etter følgende satser:</i>		
2001	Reise pr. kilometer med bil, motorsykel eller tog	5,-
2002	Reise med annet transportmiddel, herunder til fots, for første halve time	106,-
2003	Senere for hver påbegynt halvtime	106,-

Merknad til avsnitt F:

Beregningsgrunnlaget for reisetillegget er antall tilbakelagte kilometer. Ved beregning av veilengden avrundes samlet antall kilometer ved fram- og tilbakereisen til nærmeste antall kilometer. Ved sykebesøk i en avstand (tur) av mindre enn 1 kilometer fra tannlegens kontor (bolig) ytes det ikke reisetillegg selv om befordringsmiddel er benyttet. I tillegg ytes skyssgodtgjørelse (reiseutgifter) etter forskrift om dekning av utgifter til transport av helsepersonell m.m. i forbindelse med reise for å foreta undersøkelse eller behandling, gitt med hjemmel i kommunehelsetjenesteloven § 5–1 og spesialisthelsetjenesteloven § 2–1a fjerde ledd. Reisetillegget utbetales av trygden. Skyssgodtgjørelsen utbetales av kommunen.

2. Takster for betinget pliktmessige ytelser

Takstene 1101–1106 ytes etter Generelle regler og takster for offentlig stønad til tannbehandling, fastsatt av departementet.

Takst 1107 fremgår av denne forskriften.

1101 Kjeveortopedisk behandling av

a. Leppe-kjeve-ganespalte.

Medfødt og ervervet craniofacial lidelse.

Bittavvik som er så alvorlig at medlemmet må ha ortognatisk-kirurgisk behandling.

Utgiftene dekkes fullt ut.

b. Horisontalt overbitt som er 9 mm eller mer.

Underbitt som omfatter alle fire incisiver med eller uten tvangsføring.

Dypt bitt med bukkal eller palatinal påbiting av slimhinnen med to tenner eller flere.

Enkeltstående kryss- eller saksebitt som omfatter tre eller flere tannpar og medfører tvangsføring og/eller asymmetrier.

Dobbeltstående saksebitt som omfatter to eller flere tannpar på hver side.

Åpent bitt hvor det kun er okklusjonskontakt på molarene.

Agenesi eller tanntap i fronten.

Agenesi av to eller flere tenner i samme sidesegment, 3. molarer (visdomstenner) unntatt.

Retinerte front- og hjørnetenner hvor det er nødvendig med aktiv fremføring.

Utgiftene dekkes med 75%.

c. Horisontalt overbitt fra 6–9 mm.

Dypt bitt uten tannkontakt, eller med påbiting av den gingivale 1/4 av overkjevens lingualflater.

Inverteringer.

Åpent bitt som omfatter tre eller flere tannpar.

Agenesi av enkelttenner i sidesegmentene.

Stor plassmangel i fronten (angis i mm og med beskrivelse av enkelttenners stilling).

Diastema mediale som er 3 mm eller større eller markert generelt plassoverskudd i fronten (angis i mm).

Okklusjonsavvik kombinert med sterke subjektive dysfunksjonssymptomer.

Utgiftene dekkes med 40% av behandlingens kostende.

Ved tilstander som er nevnt under bokstavene b og c må behandlingen være påbegynt senest det året medlemmet fyller 18 år.

I familier med to eller flere søsken med behov for kjeveortopedisk behandling av bittavvik under takst 1101b eller c, økes refusjonen i kategori b fra 75% til 90% og i kategori c fra 40% til 60% fra og med det andre barnet.

Utgifter til kjeveortopedisk behandling dekkes ikke når behandlingsbehovet er en følge av karies i permanente tenner eller periodontitt, juvenil periodontitt unntatt.

1102 Behandling som følge av ganespalte

Utgiftene dekkes fullt ut.

1103 Behandling av traumatiske tannskader hos medlem som lider av epilepsi, cerebral parese og andre lignende tilstander

Utgiftene dekkes fullt ut.

1104 Omfattende behandling som fast og avtakbar protetisk behandling, rotbehandling, komplisert tannkjøttbehandling og lignende hos medlem med sjelden medisinsk tilstand

Utgiftene dekkes fullt ut.

1105 Behandling i forbindelse med kreft i munnhulen

Det ytes stønad til tannbehandling, herunder forebyggende tannhelsetiltak, ved kreftsykdom i munnhulen, tilgrensede vev og hoderegionen for øvrig, hvor sykdommen eller behandlingen av denne, har ført til eller mest sannsynlig vil føre til, vesentlig nedsatt tannhelse.

Det ytes også stønad i de tilfeller kreftsykdommen har sin opprinnelse annet sted på kroppen, men hvor sykdommen har spredt seg til munnhulen og/eller kjevene, samt andre, sjeldne krefttilstander som direkte påvirker munnhulen/kjevene.

Utgiftene dekkes fullt ut.

1106 Infeksjonsforebyggende behandling

Det ytes stønad til infeksjonsforebyggende behandling i forbindelse med hjerteoperasjon, dialysebehandling og større organtransplantasjoner som for eksempel hjerte-, lunge-, lever- og nyretransplantasjon. Det ytes tilsvarende stønad ved benmargtransplantasjon, stamcellebehandling, høydose cellegiftbehandling og ved immunsuppressiv behandling etter større organtransplantasjon samt ved HIV/AIDS.

Dersom tenner må fjernes som ledd i den infeksjonsforebyggende behandlingen, dekkes også utgifter til nødvendig protetisk behandling som følge av slike tannuttrekninger, inklusive eventuelle implantater.

Utgiftene dekkes fullt ut.

1107 Rehabilitering av tannsettet med protetisk behandling ved tap av tenner som følge av marginal periodontitt

Det ytes stønad når marginal periodontitt er hovedårsaken til tanntap.

Stønad gis etter følgende takster:

	<i>Refusjon</i>
a. Delprotese	3.600,-
b. Helprotese	3.100,-
c. Dekkprotese	7.700,-
d. Fast protetikk – per tann som er tappt/trukket	4.100,-
e. Kirurgisk innsetting av implantat – første innsatte implantat	4.900,-

	<i>Refusjon</i>
f. Kirurgisk innsetting av implantat – per implantat i tillegg	2.500,-
g. Tillegg for permanent distanse ved implantatforankret protetikk	615,-

Det ytes stønad til nødvendig undersøkelse, etterkontroll, anestesi og røntgenundersøkelse etter takster under A Generelle tjenester, E Laboratorieprøver og røntgenundersøkelser samt D Øvrige behandlinger (takstene 901a og 901b) i denne forskriften når disse utføres i sammenheng med takstene 1107 a–g.

Takstene 1107e og 1107f kan benyttes i kombinasjon med takstene 1107c og d.

Kirurgisk innsetting av implantat omfatter innsetting av fikstur og tilhelingsdistanse.

Takst 1107g kan benyttes i forbindelse med fremstilling/innsetting av implantatforankret protetikk.

Hvis fast protetikk utføres i kombinasjon med delprotese for å gi feste til delprotese, men uten at den faste protetikken erstatter tapte tenner, kan ikke takstene 1107a og 1107d kombineres med unntak av én refusjon etter takst 1107d i tillegg til delprotese etter takst 1107a. Hvis tapte tenner i ett område av kjevene erstattes med delprotese festet på gjenværende tenner og tapte tenner i et annet område erstattes med fast protetikk, skal hhv. takst 1107a benyttes for førstnevnte behandling, og takst 1107d benyttes for de tenner som erstattes med fast protetikk.

Takstene 1107a og 1107b kan kombineres med takstene 1107d og 1107g i de situasjoner det er aktuelt med en midlertidig protese før endelig protetisk løsning settes inn.

Som hovedregel refunderes ikke utgifter til rehabilitering for tapte tenner bakenfor premolar (eller femte tann i tannrekken). Nødvendig unntak må begrunnes og dokumenteres.

Det ytes stønad til kun én rehabilitering per tapt tann forårsaket av marginal periodontitt. Hvis den protetiske erstatning (bro eller protese) og/eller implantat må fjernes/gjøres om, ytes ikke stønad til ny behandling.

Hvis protetisk erstatning og/eller implantat må fjernes/gjøres om som følge av at flere tenner må trekkes på grunn av marginal periodontitt, vil refusjon gis etter takst 1107a–b hvis den nye behandlingen er protese. Hvis de tapte tenner skal erstattes med fast protetikk, ytes stønad for de tapte tenner som det tidligere ikke er gitt stønad for.

Stønad ytes i de tilfeller hvor tennene er tapt etter 1. mai 2002 som følge av marginal periodontitt. Dette må dokumenteres med bl.a. kopi av journal og nødvendige røntgenbilder.

Det er et ufravikelig krav at rehabilitering av tannsettet må være påbegynt etter 1. oktober 2003. For et medlem med rett til refusjon etter bestemmelser i denne forskrift og som har fått utført implantatbehandling av spesialist i oral kirurgi og oral medisin eller av spesialist i kjevekirurgi og munnhulesykdommer før 1. oktober 2003, vil trygden yte refusjon til protetisk behandling som utføres etter 1. oktober 2003.

Utgifter til kirurgisk innsetting av implantater og til protetisk behandling dekkes ikke etter takstgruppe 1107 når tap av tann/tenner skyldes andre forhold enn marginal periodontitt.

Kapittel III. Tilskott til fellesformål for tannleger

Til Sykehjepsordningen for tannleger og til Den norske tannlegeforenings fond til videre- og etterutdanning av tannleger yter trygden tilskott svarende til henholdsvis 1,36 prosent og 0,14 prosent av de utgifter trygden har til tannlegehjelp etter denne forskriften.

Tilskottene innbetales av Rikstrygdeverket til Den norske tannlegeforening med et passende beløp hver måned og med endelig avregning ved årets utgang.

Kapittel IV. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft den 1. januar 2006. Samtidig oppheves forskrift 10. desember 2004 nr. 1700 om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos tannlege for sykdom.

21. des. Nr. 1635 2005

Forskrift om endring i forskrift til lov av 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold (innskuddspensjonsloven).

Fastsatt av Finansdepartementet 21. desember 2005 med hjemmel i lov 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold (innskuddspensjonsloven) § 5–4 første ledd. Kunngjort 28. desember 2005.

I

I forskrift 22. desember 2000 nr. 1413 til lov av 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold (innskuddspensjonsloven) gjøres følgende endringer:

§ 3–1 første ledd bokstav a skal lyde:

- a) *Innskudd*: pensjonsinnskudd som foretaket innbetaler for medlem av pensjonsordningen og pensjonsinnskudd som medlemmet selv betaler, jf. lov om innskuddspensjon § 5–1 annet og tredje ledd og § 5–6.

§ 3–2 første og annet ledd skal lyde:

- (1) Innskudd for et medlem et enkelt år i henhold til innskuddspensjonsloven § 5–3 første ledd bokstav a skal ikke overstige 22 prosent av G.

(2) Innskudd for et medlem et enkelt år i henhold til innskuddspensjonsloven § 5–3 første ledd bokstav b, c eller d skal ikke overstige 5 prosent av den delen av medlemmets lønn som ligger mellom 1 G og 6 G og 8 prosent av den delen av medlemmets lønn som ligger mellom 6 G og 12 G. Det skal ikke betales innskudd for lønn under 1 G eller for lønn over 12 G.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2006.

21. des. Nr. 1636 2005

Forskrift om endring i forskrift om ytelser under yrkesrettet attføring.

Fastsatt av Arbeids- og sosialdepartementet 21. desember 2005 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 11–8, § 11–11 og § 11–14. Kunngjort 28. desember 2005.

I

I forskrift 11. september 2001 nr. 1079 om ytelser under yrkesrettet attføring gjøres følgende endringer:

§ 3–2 første ledd skal lyde:

Til medlem som forsørger barn, ytes barnetillegg med 27 kroner pr. dag for hvert barn for fem dager i uka.

Ny mellomoverskrift til kapittel 3 mellom § 3–11 og ny § 3–12 skal lyde:

Attføringspenger ved tilbakeføring av sak til trygdeetaten

Ny § 3–12 skal lyde:

§ 3–12. Overføringsvedtak

Når yrkesrettet attføring avsluttes av helsemessige årsaker og det blir søkt om rehabiliteringspenger eller uføreytelser, kan det ytes attføringspenger i overføringsfasen. Ytelsen gis som hovedregel i inntil åtte uker.

Dersom krav om rehabiliteringspenger eller uføreytelser ikke er behandlet innen den fastsatte vedtaksperioden, kan Aetat etter oppfordring fra trygdekontoret forlenge stønadsperioden i inntil åtte nye uker. Det er et vilkår at trygdeetaten opplyser om årsaken til at kravet ikke er behandlet.

§ 4–3 skal lyde:

Dersom ytterligere yrkesrettet attføring er avslått i henhold til § 11–6, og ved avbrudd ut over 52 uker, må nytt krav om yrkesrettet attføring fremsettes.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2006.

21. des. Nr. 1637 2005

Forskrift om endring i forskrift om rehabiliteringspenger.

Fastsatt av Arbeids- og sosialdepartementet 21. desember 2005 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 10–8 åttende ledd. Kunngjort 28. desember 2005.

I

I forskrift 6. juni 1997 nr. 591 om rehabiliteringspenger gjøres følgende endring:

§ 7 skal lyde:

Rehabiliteringspenger etter folketrygdloven § 10–8 fjerde ledd kan ytes fra den dag det er fremmet krav om yrkesrettet attføring. Ytelsen gis som hovedregel i inntil åtte uker.

Dersom krav om yrkesrettet attføring ikke er behandlet innen den fastsatte vedtaksperioden, kan trygdekontoret etter oppfordring fra Aetat forlenge stønadsperioden i inntil åtte nye uker. Det er et vilkår at Aetat opplyser om årsaken til at kravet ikke er behandlet.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2006.

21. des. Nr. 1638 2005**Forskrift om endring i forskrift om barnetillegg til mottakere av rehabiliteringspenger og tidsbegrenset uførestønad.**

Fastsatt av Arbeids- og sosialdepartementet 21. desember 2005 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 10–10 femte ledd. Kunngjort 28. desember 2005.

I

I forskrift 13. desember 2001 nr. 1388 om barnetillegg til mottakere av rehabiliteringspenger og tidsbegrenset uførestønad gjøres følgende endringer:

§ 1 første og nytt andre ledd skal lyde:

Til medlem som mottar rehabiliteringspenger, og som forsørger barn, ytes barnetillegg med 27 kroner pr. dag for hvert barn for fem dager i uka.

Til medlem som mottar tidsbegrenset uførestønad, og som forsørger barn, ytes barnetillegg med 17 kroner pr. dag for hvert barn for fem dager i uka.

§ 1 nåværende andre og tredje ledd blir nye tredje og fjerde ledd.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2006.

21. des. Nr. 1639 2005**Forskrift om regulering av fisket etter blåkveite nord for 62° N i 2006.**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 21. desember 2005 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4 og § 5 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 28. desember 2005.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande blåkveite nord for 62° N.

§ 2. Fiske ved Jan Mayen og i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone

Unntatt fra forbudet i § 1 er:

- a) fiske i fiskerisonen ved Jan Mayen.
- b) fiske med konvensjonelle redskap med fartøy under 28 meter største lengde i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone sør for 71° 30' N fra tirsdag 6. juni kl. 0000 til mandag 26. juni kl. 2400 og tirsdag 1. august kl. 0000 til mandag 21. august kl. 2400.

§ 3. Vilkår for deltakelse

For å kunne delta må følgende vilkår være oppfylt:

- a) fartøyet må være registrert i merkeregisteret,
- b) eier av fartøyet og høvedsmannen må være ført på blad B i fiskermanntallet,
- c) fartøyet må være påmeldt i henhold til § 5,
- d) fartøyet må være egnet, bemannet og utstyrt for å drive fiske etter blåkveite.

§ 4. Godkjenning

Eier og fartøy må ha en særskilt godkjenning fra Fiskeridirektoratets regionkontor som viser at vilkårene for deltakelse er oppfylt. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 5. Påmelding

For å kunne delta i fisket må fartøy være påmeldt skriftlig til en av de to periodene for det direkte fiske til Norges Råfisklag eller Sunnmøre og Romsdal Fiskesalgslag innen 2. mai 2006.

§ 6. Maksimalkvoter

Fartøy som kan delta i fisket etter § 2 bokstav b, kan maksimalt fiske følgende kvanta blåkveite rund vekt:

<i>Lengde</i>	<i>Maksimalkvote</i>
0–13,99 meter største lengde	10 tonn
14–19,99 meter største lengde	12 tonn
20–27,99 meter største lengde	14 tonn

§ 7. Begrensning i deltakelsen

Eier av fiskefartøy kan ikke delta i fisket med mer enn ett fartøy. Det enkelte fartøy kan bare delta i en periode. Denne perioden må være i samsvar med påmelding, jf. § 5.

Det er forbudt å benytte leiefartøy.

§ 8. Kvotenyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande én kvote.

Ved salg og utskifting av fartøy innenfor reguleringsåret skal kvoten beregnes etter bestemmelsene i tredje til femte ledd.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifting av et annet fartøy.

Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

§ 9. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes av det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og lande fangst fisket av annet fartøy.

§ 10. Bifangst

For fartøy som ikke har adgang til å delta i fisket i henhold til § 2 bokstav b, eller når dette fisket ikke lenger er tillatt, er det ved fiske etter andre fiskeslag nord for 62° N tillatt å ha blåkkeite som bifangst i det enkelte hal. Mengden blåkkeite om bord til enhver tid, ved avslutning av fisket og av landet fangst kan ikke overskride 7%.

For fartøy som fisker med konvensjonelle redskap og som leverer flere ganger pr. uke, avregnes innblandingsprosenten på 7% blåkkeite etter første ledd første punktum pr. uke basert på summen av alle sluttседler/bryggesедler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 0000 til søndag klokken 2400.

Bifangst av blåkkeite på årsbasis for den enkelte tråler er likevel begrenset til 4% av summen av fartøykvotene for torsk, hyse og sei, dog ikke mer enn maksimalt 40 tonn pr. fartøy.

Blåkkeite tatt som bifangst før fartøyet deltar i det direkte fisket går til fradrag i det enkelte fartøys maksimalkvote i det direkte fisket.

§ 11. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 12. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift, straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 eller lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 13. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2006 og gjelder til og med 31. desember 2006.

21. des. Nr. 1640 2005**Forskrift om endring i forskrift om tilskudd til fruktlager og godkjenning av omsetningsledd.**

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 21. desember 2005 etter samråd med Norges Bondelag og Norsk Bonde- og Småbrukarlag med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 3 og § 18. Kunngjort 28. desember 2005.

I

I forskrift 1. juli 2002 nr. 778 om tilskudd til fruktlager og godkjenning av omsetningsledd gjøres følgende endringer:

§ 4 nr. 5 skal lyde:

Godkjent omsetningsledd skal sende årsoppgave over mottak av de aktuelle produkter fra hvert enkelt foretak og foretakssammenslutning for perioden 1. januar–31. desember foregående år. Frist for innsendelse er 15. februar.

Statens landbruksforvaltning kan kreve at årsoppgaven er revisorbekreftet.

§ 5 nytt sjettede ledd skal lyde:

Fruktlagertilskudd for frukt som leveres til press kan kun gis når frukten er kontrollert av Statens landbruksforvaltning eller den Statens landbruksforvaltning bemyndiger.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2006.

21. des. Nr. 1641 2005**Forskrift om endring i forskrift om tilskudd til landbruksvikarvirksomhet.**

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 21. desember 2005 i medhold av jordbruksoppgjøret og med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 3 og § 18. Kunngjort 28. desember 2005.

I

I forskrift 4. desember 1998 nr. 1557 om tilskudd til landbruksvikarvirksomhet gjøres følgende endringer:

§ 2 skal lyde:

Landbruksvikar: En kommunalt ansatt avløser for husdyr- og planteprodusenter i jordbruket.

§ 3 skal lyde:

1. *Administrasjon*

Kommunen skal administrere landbruksvikarordningen. Kommunens ansvar er å:

- a) ansette landbruksvikaren(e) og ha arbeidsgiveransvaret vedrørende lønn og arbeidsforhold,
- b) fastsette instruks for landbruksvikarordningen,
- c) avgi oppgaver til Statens landbruksforvaltning.

Kommunen kan sette bort den daglige ledelsen av landbruksvikaren til et avløserlag.

2. *Bruk av landbruksvikar*

Landbruksvikaren skal yte hjelp når husdyr- og planteprodusenten ikke kan utføre arbeidet i foretaket. Landbruksvikar benyttes først og fremst i krisesituasjoner og skal være tilgjengelig på kort varsel. Landbruksvikaren kan også nyttes til all annen avløsning. Den daglige leder av ordningen prioriterer bruken av landbruksvikaren.

§ 5 skal lyde:

§ 5. *Søknad*

Søknad sendes til fylkesmannen innen 15. mars året etter regnskapsåret.

II

Endringene trer i kraft fra og med 1. januar 2006.

21. des. Nr. 1642 2005**Ikraftsettning av lov 21. desember 2005 nr. 126 om kosmetikk og kroppsspleieprodukt m.m. (kosmetikklova).**

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2005 med heimel i lov 21. desember 2005 nr. 126 om kosmetikk og kroppsspleieprodukt m.m. (kosmetikklova) § 22. Fremja av Helse- og omsorgsdepartementet. Kunngjort 28. desember 2005.

Lov 21. desember 2005 nr. 126 om kosmetikk og kroppsspleieprodukt m.m. (kosmetikklova) gjeld frå 1. januar 2006.

21. des. Nr. 1643 2005**Vedtak om opprettelse av Norsk institutt for skog og landskap.**

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2005. Fremmet av Landbruks- og matdepartementet. Kunngjort 28. desember 2005.

Norsk institutt for skog og landskap som eget forvaltningsorgan administrativt underlagt Landbruks- og matdepartementet opprettes med virkning fra 1. januar 2006.

21. des. Nr. 1644 2005**Ikrafttredelse av lov 21. desember 2005 nr. 134 om endringer i introduksjonsloven.**

Fastsatt ved kgl.res. 21. desember 2005 med hjemmel i lov 21. desember 2005 nr. 134 om endringer i introduksjonsloven del II første ledd. Fremmet av Kommunal- og regionaldepartementet. Kunngjort 28. desember 2005.

Lov 21. desember 2005 nr. 134 om endringer i introduksjonsloven trer i kraft 1. januar 2006.

22. des. Nr. 1645 2005**Forskrift om opplysningsplikt, bevissikring og behandling av overskuddsinformasjon i konkurransesaker.**

Fastsatt av Moderniseringsdepartementet 22. desember 2005 med hjemmel i lov 5. mars 2004 nr. 12 om konkurranse mellom foretak og kontroll med foretakssammenslutninger (konkurranseloven) § 24 femte ledd, § 25 femte ledd og § 33 fjerde ledd, jf. delegeringsvedtak 16. april 2004 nr. 631. Kunngjort 28. desember 2005.

*Kapittel 1. Forskriftens virkeområde***§ 1. Virkeområde**

Denne forskrift gir nærmere regler om opplysningsplikt, bevissikring og behandling av overskuddsinformasjon etter konkurranseloven § 24 og § 25.

*Kapittel 2. Opplysningsplikt***§ 2. Hjemmelsangivelse og klage ved pålegg etter konkurranseloven § 24**

Blir noen pålagt å gi opplysninger eller utlevere informasjon eller bærere av slik informasjon for gransking etter konkurranseloven § 24 første eller annet ledd, skal vedkommende konkurransemyndighet angi hjemmelen for pålegget, jf. forvaltningsloven § 14. Den pålegget angår skal også gjøres oppmerksom på klageadgangen. Det skal videre gjøres oppmerksom på at fristen til å fremsette klage er straks dersom vedkommende er til stede, og ellers innen 3 dager. Dersom vedkommende konkurransemyndighet finner det påtrengende nødvendig for å gjennomføre sine oppgaver etter loven, kan det kreve at opplysningene blir gitt før klagesaken er avgjort. Konkurransemyndighetenes beslutning etter fjerde punktum kan ikke påklages.

§ 3. Muntlige pålegg

Pålegg etter konkurranseloven § 24 som gis muntlig, og som ikke oppfylles umiddelbart eller innen angitt frist, skal dokumenteres skriftlig av vedkommende konkurransemyndighet.

§ 4. Lydopptak

Opplysninger som gis muntlig etter konkurranseloven § 24 kan lagres som lydopptak. Den som gir opplysningene skal på forhånd underrettes om at det skal benyttes lydopptak. Ved lydopptak skal vedkommende konkurransemyndighet nedtegne et sammendrag av opplysningene, enten samtidig eller så snart som mulig. Den som gir opplysningene skal gis adgang til å gjennomgå og korrigere sammendraget. Sammendraget skal så vidt mulig forelegges den som gir opplysningene for underskrift. Dersom vedkommende nekter å underskrive, skal dette fremkomme av sammendraget.

*Kapittel 3. Bevissikring***§ 5. Fremgangsmåten ved bevissikring etter konkurranseloven § 25**

Konkurransetilsynet kan etter konkurranseloven § 25 gjennomføre bevissikring ved selv å søke etter bevis.

Reglene om legitimering mv. og retten til å ha et vitne til stede i forvaltningsloven § 15 første og annet ledd gjelder tilsvarende.

§ 6. Tingrettens beslutning om bevissikring

Ved bevissikring etter konkurranseloven § 25 skal tingrettens beslutning leses opp eller forevises, jf. straffeprosessloven § 200 første ledd første punktum.

Ved bevissikring som nevnt i første ledd skal Konkurransetilsynet opplyse om at tingrettens beslutning kan påkjæres av enhver som beslutningen rammer, jf. straffeprosessloven § 377. Videre skal det opplyses om at kjæremål ikke har oppsettende virkning, jf. konkurranseloven § 25 annet ledd fjerde punktum. Konkurransetilsynet skal også opplyse om at kjæremålsfristen er to uker, jf. straffeprosessloven § 379.

§ 7. Prøving av beslag

Spørsmålet om beslaget skal opprettholdes kan på ethvert tidspunkt prøves for tingretten av enhver som rammes av beslaget. Konkurransetilsynet skal sørge for at den som omfattes av bevissikringen blir gjort kjent med adgangen til slik rettslig prøving, jf. straffeprosessloven § 208.

§ 8. Gjennomgang og tilbakelevering av dokumenter og annet innhentet etter konkurranseloven § 24 eller § 25

Gjennomgang av dokumenter eller annet som er innhentet etter konkurranseloven § 24 eller § 25 kan foretas der Konkurransetilsynet finner det mest hensiktsmessig.

Dokumenter eller annet av personlig art må bare gjennomgås så langt det er nødvendig for å bringe på det rene om de har interesse for saken, jf. kapittel 4 i denne forskrift.

Dokumenter eller annet som faller inn under straffeprosessloven § 204 kan gjennomgås så langt det er nødvendig for å bringe på det rene om de er unntatt fra beslag. Dersom Konkurransetilsynet er i tvil, skal tilsynet ta med dokumenter eller annet til retten for avgjørelse av om beslag kan tas.

Dersom noe tas med for gjennomgang etter første til tredje ledd, skal det oppteignes nøyaktig og merkes på en slik måte at forveksling unngås. Det skal så vidt mulig gis kopi av oppteeningen som er foretatt eller annen kvittering.

Dokumenter eller annet som er innhentet med hjemmel i konkurranseloven § 24 eller § 25, skal leveres tilbake når det ikke lenger er behov for dem, og senest når saken er endelig avgjort, jf. straffeprosessloven § 213.

Kapittel 4. Behandling av overskuddsinformasjon

§ 9. Definisjon av overskuddsinformasjon

Med overskuddsinformasjon menes i denne forskrift opplysninger om forhold som ikke har noen tilknytning til Konkurransetilsynets gjøremål etter konkurranseloven § 9 første ledd.

§ 10. Identifisering av overskuddsinformasjon

Så langt det er praktisk mulig skal dokumenter eller annet gjennomgås på kontrollstedet med sikte på å unngå at det tas med overskuddsinformasjon.

§ 11. Tilbakelevering av overskuddsinformasjon

Dokumenter eller annet som inneholder overskuddsinformasjon, skal returneres til den kontrollerte straks det er brakt på det rene at de ikke inneholder opplysninger om forhold som har noen tilknytning til Konkurransetilsynets gjøremål etter konkurranseloven § 9 første ledd. Eventuelle kopier tatt av Konkurransetilsynet skal makuleres. Dette gjelder likevel ikke dersom dokumentet eller annet inneholder både overskuddsinformasjon og opplysninger av betydning for Konkurransetilsynets utøvelse av sine oppgaver etter konkurranseloven, og overskuddsinformasjonen ikke kan skilles ut uten at innholdet blir endret, kan misforstås eller dets verdi som bevis svekkes.

§ 12. Begrensninger i tilgangen til dokumenter eller annet som kan inneholde overskuddsinformasjon

Dersom dokumenter eller annet innhentet i medhold av konkurranseloven § 24 eller § 25 inneholder eller antas å inneholde overskuddsinformasjon, skal tilgangen til informasjonen i størst mulig grad begrenses internt i Konkurransetilsynet. Opplysningene bør ikke gjøres kjent for andre enn de som skal delta i den videre behandling av saken.

§ 13. Begrensninger i taushetsplikten

Konkurransetilsynets taushetsplikt etter forvaltningsloven § 13 er ikke til hinder for at tilsynet anmelder eller gir opplysninger om lovbrudd til påtalemyndigheten eller vedkommende kontrollmyndighet, når det finnes ønskelig av allmenne hensyn eller forfølgning av lovbruddet har naturlig sammenheng med Konkurransetilsynets oppgaver, jf. forvaltningsloven § 13b første ledd nr. 6.

Kapittel 5. Ikrafttredelse m.m.

§ 14. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2006.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 31. mai 1995 nr. 511 om opplysningsplikt, gransking, bevissikring og behandling av overskuddsinformasjon.

§ 15. Anvendelse på saker etter konkurranseloven av 1993

Forskriften kommer til anvendelse på saker som behandles etter lov 11. juni 1993 nr. 65 om konkurranse i ervervsvirksomhet, når behandlingen skjer etter at denne forskriften er trådt i kraft.

Merknader til de enkelte bestemmelsene i forskriften

Til § 1 Virkeområde

Forskriften er gitt med hjemmel i konkurranseloven § 24 siste ledd og § 25 siste ledd, og utfyller og presiserer disse bestemmelsene. Den inneholder nærmere regler om opplysningsplikt, bevissikring og behandling av overskuddsinformasjon. Bestemmelsene i konkurranseloven § 24 og § 25 er i hovedsak en videreføring av konkurranseloven 1993 § 6–1 og § 6–2. Med hjemmel i disse bestemmelsene er det gitt forskrift 31. mai 1995 nr. 511 om opplysningsplikt, gransking, bevissikring og behandling av overskuddsinformasjon. Forskriften vil erstatte den fra 1995, og er en videreføring av denne med nødvendige tilpasninger til den nye konkurranseloven. Herunder har departementet valgt å ta ut enkelte bestemmelser som fulgte av forskriften fra 1995 og tilføyd andre, på bakgrunn av en nærmere vurdering av behovet for disse i den nye forskriften. Forskriften er også redaksjonelt forskjellig i forhold til forskriften fra 1995, for nærmere å tydeliggjøre det skillet som foreligger mellom saksbehandlingsreglene knyttet til bestemmelsene om opplysningsplikt etter konkurranseloven § 24 (kapittel 2) og bevissikring etter konkurranseloven § 25 (kapittel 3), samt behandling av overskuddsinformasjon (kapittel 4).

Ved kontroller som omtalt i lov 5. mars 2004 nr. 11 om gjennomføring og kontroll av EØS-avtalens konkurranseregler mv. (EØS-konkurranseloven) § 3 første ledd følger at konkurranseloven § 24 og § 25 gjelder tilsvarende. EØS-konkurranseloven § 3 regulerer blant annet situasjoner der Konkurransetilsynet bistår EFTAs overvåkningsorgan (ESA) i å gjennomføre kontroller etter anmodning fra overvåkningsorganet. Henvisningen til konkurranseloven § 24, innebærer en supplerende adgang til informasjonsinnhenting som ESA har etter EØS-konkurranseloven § 2. Når det gjelder henvisningen til konkurranseloven § 25, innebærer dette blant annet at når tingretten prøver en begjæring om bevissikring etter konkurranseloven § 25 annet ledd, er rettens prøvelsesrett nærmere regulert i henhold til tredje til syvende ledd i EØS-konkurranseloven § 3.

Konkurranseloven § 24 og § 25 er også gitt tilsvarende anvendelse når norske konkurransemyndigheter håndhever EØS-avtalen artikkel 53 og 54, jf. EØS-konkurranseloven § 6. Henvisningen til konkurranseeloven § 24 innebærer blant annet en plikt til å gi konkurransemyndighetene de opplysninger som disse krever for å kunne føre tilsyn med at EØS-avtalen artikkel 53 og 54 etterleves. Når det gjelder henvisningen til konkurranseeloven § 25 vil denne bestemmelsen blant annet regulere tingrettens prøvelse av en bevissikring når Konkurransetilsynet på selvstendig grunnlag håndhever EØS-avtalen artikkel 53 og 54. Reglene om prøvelsesrett i EØS-konkurranseloven § 3 tredje til syvende ledd kommer således ikke til anvendelse i disse tilfellene, siden § 3 regulerer situasjonen der Konkurransetilsynet bistår ESA.

I den utstrekning konkurranseeloven § 24 og § 25 kommer til anvendelse ved håndhevelse av EØS-avtalen artikkel 53 og 54, vil denne forskriften gjelde tilsvarende.

For nærmere om EØS-konkurranseloven § 3 og § 6 vises til merknader til disse bestemmelsene, jf. Ot.prp.nr.6 (2003–2004)¹ og Ot.prp.nr.94 (2003–2004).²

Til § 2 Hjemmelsangivelse og klage etter konkurranseeloven § 24

Bestemmelsen fastsetter at når konkurransemyndighetene pålegger noen å gi opplysninger eller utlevere informasjon eller bærer av informasjon for granskning med hjemmel i konkurranseeloven § 24, plikter disse å opplyse den som er gjenstand for undersøkelsen om hjemmelen for pålegget i tråd med forvaltningseloven § 14. Av annet punktum fremkommer videre at konkurransemyndighetene skal opplyse om adgangen til å klage. Konkurransemyndighetene skal også opplyse om at fristen for å fremsette slik klage er straks dersom vedkommende er til stede, og ellers innen 3 dager, jf. tredje punktum. Klagen har som hovedregel oppsettende virkning, men dersom konkurransemyndighetene finner det påtrengende nødvendig for å gjennomføre sine oppgaver etter eloven, kan det imidlertid kreve at opplysningene blir gitt før klagesaken er avgjort, jf. fjerde punktum. Konkurransemyndighetens beslutning etter fjerde punktum, er ikke gjenstand for klagebehandling, jf. femte punktum.

§ 2 svarer i all hovedsak til § 14 i lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningseloven), som gir nærmere bestemmelser om saksforberedelse og klage ved pålegg om å gi opplysninger. Bestemmelsene fra forvaltningseloven § 14 som følger av § 2 er således strengt tatt ikke nødvendige, men er tatt inn i forskriften av informasjonshensyn overfor dem som pålegges opplysningsplikt. § 2 er en videreføring av bestemmelser i § 2 første ledd samt § 3 første og annet ledd i forskriften fra 1995.

Opplysnings- og utleveringsplikten gjelder når konkurransemyndighetene pålegger noen å gi opplysninger i form av å avgi forklaring eller informasjon i tråd med konkurranseeloven § 24 første ledd, og ved pålegg om utlevering opplysninger som allerede eksisterer i en eller annen form for granskning etter § 24 annet ledd. Utleveringsplikten gjelder uavhengig av lagringsmedium, jf. ordlyden «informasjon og bærere av slik informasjon». Granskningen som konkurransemyndighetene foretar, består normalt i å lese gjennom eller på annen måte undersøke dokumenter og andre informasjonsbærere med sikte på å bekrefte eller avkrefte en eventuell mistanke om overtredelse av konkurranseelovens bestemmelser eller vedtak i medhold av denne.

I motsetning til hva som gjelder ved bevissikring etter konkurranseeloven § 25, kan konkurransemyndigheten med hjemmel i konkurranseeloven § 24 ikke på eget initiativ skaffe seg tilgang til opplysninger som omfattes av opplysnings- og utleveringsplikten, dersom den som er utsatt for pålegget nekter å etterkomme dette. Konkurransemyndigheten er avhengig av at den som utsettes for pålegget medvirker. Dersom vedkommende nekter å medvirke, er konkurransemyndigheten henvist til bevissikring etter de nærmere vilkårene for gjennomføring av dette, jf. konkurranseeloven § 25.

Innenfor rammene av konkurranseeloven § 24 vil det være opp til konkurransemyndighetenes skjønn å avgjøre hvilke opplysninger som er nødvendige. Imidlertid må konkurransemyndighetene i en viss grad spesifisere hva slags informasjon som ønskes utlevert i forbindelse med pålegg om dette.³ Forvaltningsrettens alminnelige prinsipper om forholdsmessighet og myndighetsmisbruk vil også sette grenser for konkurransemyndighetenes adgang til å kreve opplysninger.

I § 8 er det gitt felles regler for gjennomgang og tilbakelevering av dokumenter og annet innhentet med hjemmel i konkurranseeloven § 24 eller § 25. Det vises til den nærmere omtalen av dette nedenfor i merknadene til § 8, jf. også kapittel 4 om behandling av overskuddsinformasjon.

Ved brudd på konkurranseeloven § 24 kan det ilegges tvangsmulkt, overtredelsesgebyr eller straff jf. konkurranseeloven § 28 – § 30.

Det følger av konkurranseeloven § 24 fjerde ledd at opplysnings- og utleveringsplikten etter første og annet ledd også gjelder under Konkurransetilsynets gjennomføring av bevissikring etter konkurranseeloven § 25. Bestemmelsen innebærer at Konkurransetilsynet under en bevissikring blant annet kan kreve opplysninger fra den bevissikringen rammer, eller gi et pålegg om utlevering. I denne forbindelse vil som omtalt i forarbeidene til den nye konkurranseeloven § 24,⁴ selvinkrimineringsvernet slik dette er innfortolket i Den europeiske menneskerettighetskonvensjon (EMK) artikkel 6 nr. 1 sette grenser for opplysnings- og utleveringsplikten. Den nærmere grensdragningen vil måtte trekkes i det enkelte tilfellet, og med det innhold og den utstrekning som fastlegges gjennom praksis fra Den europeiske menneskerettsdomstol (EMD) og norsk rettspraksis.

Til § 3 Muntlige pålegg

I de tilfeller der muntlige pålegg om opplysningsplikt etter konkurranseloven § 24 ikke oppfylles umiddelbart eller innen en angitt frist, fremkommer det av § 3 at pålegget skal dokumenteres skriftlig av konkurransemyndighetene. Gjennom å dokumentere muntlige pålegg vil konkurransemyndighetene lettere kunne forfølge brudd på opplysnings- og utleveringsplikten. Bestemmelsen er ny i forhold til forskriften fra 1995.

Til § 4 Lydopptak

Av § 4 første punktum følger at muntlige opplysninger som er gitt med hjemmel i konkurranseloven § 24 kan lagres som lydopptak. Adgangen til lydopptak av forklaringer følger av konkurranseloven § 24 første ledd, og er ny bestemmelse i forhold til tidligere konkurranselov og forskriften fra 1995. Som følge av den nye bestemmelsen om adgangen til lydopptak, vil det i de fleste tilfeller gå med mindre tid under selve forklaringsopptaket. Dette kan være til fordel både for den som må forklare seg og for konkurransemyndighetenes ressursbruk.

Dersom konkurransemyndigheten velger å benytte lydopptak, følger det av § 4 annet punktum at konkurransemyndighetene plikter å informere om at opplysningene vil bli lagret som lydopptak før opptaket startes. Dette er også uttrykkelig forutsatt i forarbeidene til den nye konkurranseloven.⁵ Hvis konkurransemyndigheten velger å bruke lydopptak, følger det av forskriften § 4 tredje punktum at det skal nedtegnes et sammendrag av disse opplysningene, enten samtidig med lydopptaket eller så snart som mulig. Konkurransemyndigheten kan også skrive ut hele lydopptaket dersom dette er hensiktsmessig. Det følger av bestemmelsens fjerde punktum at den som gir opplysningene skal gis adgang til å lese igjennom og korrigere sammendraget. Videre følger det av bestemmelsens femte punktum at sammendraget så vidt mulig skal forelegges den som gir opplysningene for underskrift. Dersom vedkommende nekter å underskrive skal dette fremkomme av sammendraget, jf. sjette punktum. § 4 er utformet etter mønster fra tilsvarende bestemmelser i påtaleinstruksen⁶ § 8–11 og § 8–13.

Til § 5 Fremgangsmåten ved bevissikring etter konkurranseloven § 25

§ 5 første ledd slår uttrykkelig fast at Konkurransetilsynet med hjemmel i konkurranseloven § 25 kan gjennomføre bevissikring ved selv å søke etter bevis. Bestemmelsen svarer til § 2 annet ledd i forskriften fra 1995. Første ledd er tatt med for å tydeliggjøre forskjellen mellom konkurranseloven § 25 og § 24, jf. det som er sagt i merknaden til § 2 ovenfor. I motsetning til ved opplysnings- og utleveringsplikten etter konkurranseloven § 24, er Konkurransetilsynet ikke avhengig av medvirkning fra den som utsettes for bevissikring med hjemmel i konkurranseloven § 25, ettersom tilsynet selv kan søke etter bevis. På den annen side har ikke tilsynet tvangsmakt, og det kan oppstå behov for politiets bistand dersom vedkommende nekter å samarbeide. Dette er nærmere regulert i konkurranseloven § 25 tredje ledd og fjerde ledd. Departementet har funnet det unødvendig å ta med bestemmelsene i forskriften fra 1995 § 4 om politiets bistand i ny forskrift, ettersom disse følger direkte av konkurranseloven.

Brudd på bestemmelsene om bevissikring kan medføre sanksjoner, jf. bestemmelsene om tvangsmulkt, overtredelsesgebyr og straff i konkurranseloven § 28 – § 30.

I tråd med forvaltningsloven § 15 første ledd skal den som leder bevissikringen legitimere seg, meddele formålet med kontrollen og oppgi hjemmelen for den, jf. § 5 annet ledd. Som det fremgår av § 6 første ledd nedenfor, skal beslutning om bevissikring leses opp eller forevises. I så tilfelle vil det samtidig bli gitt opplysninger om formålet med kontrollen og hjemmelen for denne. Den praktiske betydningen av § 5 annet ledd ved bevissikring, vil således som regel kun være at det er nødvendig at den som leder kontrollen legitimerer seg. I samsvar med forvaltningsloven § 15 annet ledd skal også den bevissikringen angår gjøres oppmerksom på retten til å ha et vitne til stede under gjennomføringen av denne. § 5 annet ledd svarer til § 3 første ledd i forskriften fra 1995.

Forvaltningsloven § 15 siste ledd om klage over beslutningen om å fremme en forretning, kommer ikke til anvendelse i saker om bevissikring etter konkurranseloven § 25, se nedenfor om merknadene til § 6 annet ledd.

Til § 6 Tingrettens beslutning om bevissikring

I § 6 første ledd følger i tråd med straffeprosessloven § 200 at ved bevissikring etter konkurranseloven § 25 skal tingrettens beslutning leses opp eller forevises. Bestemmelsen svarer til § 3 tredje ledd i forskriften fra 1995. Som hovedregel bør Konkurransetilsynet i denne forbindelse gi foretaket en kopi av tingrettens beslutning.

En begjæring om adgang til bevissikring fremsettes av Konkurransetilsynet for tingretten. Den som rammes av avgjørelsen har ikke rett til å uttale seg før retten treffer sin beslutning, og blir heller ikke informert om beslutningen før denne iverksettes. Dette følger direkte av konkurranseloven 25 annet ledd, og er begrunnet i hensynet for faren for bevisforspillelse dersom kontrollobjektet på forhånd fikk vite om den planlagte bevissikringen.

Av § 6 annet ledd første punktum følger at det skal opplyses om at tingrettens beslutning kan påkjæres av enhver som beslutningen rammer, jf. straffeprosessloven § 377. Konkurransetilsynet skal videre opplyse om at kjæremålet ikke har oppsettende virkning, jf. § 6 annet ledd annet punktum. Sistnevnte følger også av konkurranseloven § 25 annet ledd fjerde punktum, men er tatt inn i forskriften av informasjonshensyn. Endelig følger det av § 6 annet ledd tredje punktum at Konkurransetilsynet skal opplyse om at kjæremålsfristen er to uker, jf. straffeprosessloven § 379. Bestemmelsen i § 6 annet ledd svarer til § 3 tredje ledd i forskriften fra 1995.

Til § 7 Prøving av beslag

I § 7 er det av informasjonshensyn tatt inn en bestemmelse tilsvarende straffeprosessloven § 208. § 7 første punktum fastslår at spørsmålet om et beslag skal opprettholdes, kan prøves for tingretten av enhver som rammes av

beslaget på ethvert tidspunkt. Konkurransetilsynet har plikt til å sørge for at den som omfattes av bevissikringen blir gjort kjent med adgangen til rettslig prøving, jf. § 7 annet punktum. § 7 svarer til § 8 annet ledd i forskriften fra 1995.

Til § 8 Gjennomgang og tilbakelevering av dokumenter og annet innhentet etter konkurranseloven § 24 eller § 25

Etter bestemmelsens *første ledd* kan Konkurransetilsynet foreta gjennomgangen av dokumenter og annet innhentet etter konkurranseloven § 24 eller § 25 på det sted tilsynet finner mest hensiktsmessig. Dette er en endring i forhold til forskriften av 1995 § 5 første ledd, hvor alternativene var kontrollstedet eller Konkurransetilsynets kontorsted. Bakgrunnen for endringen er blant annet flyttingen av Konkurransetilsynet til Bergen, som vil medføre at en større andel av tilsynets kontroller vil finne sted utenfor tilsynets nærrområde. I tillegg kan det være praktisk at elektronisk lagret informasjon i enkelte tilfeller gjennomgås i lokaler som disponeres av personer/selskaper som tilsynet låner teknisk undersøkelsesutstyr av eller benytter kompetansen til.

Bestemmelsens *annet ledd* presiserer at Konkurransetilsynet kun har anledning til å gjennomgå opplysninger og eiendeler av personlig art for å bringe på det rene om de har betydning for saken eller ikke. Bestemmelsen tilsvarer 1995-forskriften § 5 første ledd tredje punktum. Det følger av forarbeidene⁷ til ny konkurranselov at dette også skal gjelde etter den nye konkurranseloven. Dette innebærer blant annet at Konkurransetilsynet har anledning til å åpne permer og mapper, også i elektronisk versjon, for å forsikre seg om at faktiske innhold er i overensstemmelse med innholdsbeskrivelsen. Dersom det viser seg at dokumenter eller andre ting av personlig art inneholder opplysninger av interesse for saken, vil disse gjennomgås og tas med for videre granskning på linje med annet materiale innhentet etter § 24 og § 25. Dersom materialet også inneholder opplysninger uten interesse for saken, noe som vel normalt vil være tilfelle, vil dette utgjøre overskuddsinformasjon som må behandles etter reglene i kapittel 4 i forskriften.

Etter konkurranseloven § 25 siste punktum er blant annet straffeprosessloven § 119 og § 204 gitt tilsvarende anvendelse. Dette innebærer at Konkurransetilsynet ikke kan ta beslag i blant annet advokatkorrespondanse, noe som også får konsekvenser for tilsynets gjennomgang av dokumenter og annet som kan inneholde beslagsfritt materiale. Forskriften § 8 *tredje ledd første punktum*, som er en videreføring av tidligere forskrifts § 5 annet ledd, bestemmer at Konkurransetilsynet i slike tilfeller må begrense gjennomgangen av slike dokumenter til det som er nødvendig for å bringe på det rene om dokumentene faktisk er omfattet av unntaket.

Det følger av bestemmelsen *annet punktum* at dersom Konkurransetilsynet er i tvil, skal tilsynet ta med dokumenter eller annet til retten for avgjørelse av om beslag kan tas, eller levere materialet tilbake til kontrollobjektet.

Det følger av § 8 *fjerde ledd* at det som blir tatt med av konkurransemyndighetene for gjennomgang etter første til tredje ledd, skal opptegnes nøyaktig og merkes på en slik måte at forveksling unngås. I annet punktum følger at det så vidt mulig skal gis kopi av oppteget som er foretatt eller annen kvittering. Bestemmelsene i fjerde ledd er i samsvar med straffeprosessloven § 207 henholdsvis første og annet ledd, og er tatt inn i forskriften av informasjonshensyn. Bestemmelsen svarer for øvrig til § 6 forskriften fra 1995. Bestemmelsen innebærer at tilsynet som hovedregel skal gi kopi av oppteget eller annen kvittering, med mindre det er praktiske årsaker til at dette ikke lar seg gjøre.

Forskriften fra 1995 § 3 inneholder regler om at det skal føres protokoll, at Konkurransetilsynets protokollskjema skal benyttes og at protokollen skal undertegnes av en representant for den kontrollerte og en representant fra Konkurransetilsynet. Departementet har ikke valgt å videreføre disse reglene i den nye forskriften, ettersom de anses som overflødige. Ved vurderingen av å sløyfe bestemmelsen om protokollering, har departementet blant annet lagt vekt på at den kontrollerte vil få en kvittering for det som er beslaglagt, jf. § 8 fjerde ledd. Videre har departementet lagt vekt på at muntlige pålegg og forklaringer skal skrives ned eller lagres på annen måte jf. henholdsvis § 3 og § 4 og merknadene til disse bestemmelsene ovenfor. Dette vil etter departementets vurdering i det alt vesentlige ivareta behovet for å kunne etterprøve om lovens fremgangsmåte er fulgt i ettertid, og en protokollering anses derfor som unødvendig i tillegg til disse bestemmelsene.

Det følger av § 8 *femte ledd* at dokumenter eller annet som er innhentet med hjemmel i konkurranseloven § 24 eller § 25 skal leveres tilbake når det ikke lenger er behov for dem. Tilbakelevering må vurderes fortløpende under behandlingen av den enkelte sak, og må senest skje når saken er endelig avgjort. Konkurransetilsynet har en selvstendig plikt til å vurdere tilbakelevering, og kan ikke avvente begjæring om dette. Bestemmelsen svarer til § 7 og § 8 i forskriften fra 1995. I praksis vil Konkurransetilsynet strekke seg langt i å tilbakelevere dokumenter så lenge det ikke er betenkelig av etterforskningsmessige grunner.⁸

For at innsynsretten etter konkurranseloven § 27 skal bli reell, må tilsynet imidlertid kunne beholde en kopi av sakens dokumenter når disse leveres tilbake. Dersom slike dokumenter inneholder overskuddsinformasjon jf. definisjonen i forskriften § 9 begrenses plikten til å beholde kopi i tråd med bestemmelsene i forskriften § 11.

Til § 9 Definisjon av overskuddsinformasjon

Bestemmelsen definerer overskuddsinformasjon generelt som opplysninger om forhold som ikke har noen tilknytning til Konkurransetilsynets gjøremål etter konkurranseloven § 9 første ledd. Bestemmelsen svarer til § 9 i forskriften fra 1995.

Hva som er overskuddsinformasjon må ellers avgjøres i det enkelte tilfelle.

Til § 10 Identifisering av overskuddsinformasjon

I følge § 10 skal dokumenter eller annet så langt det er praktisk mulig gjennomgås på kontrollstedet med sikte på å unngå at det tas med overskuddsinformasjon. Bestemmelsen svarer til § 10 i forskriften fra 1995. Ordlyden «så langt det er praktisk mulig» åpner imidlertid for at ting kan tas med uten forutgående gjennomgang eller etter kun en begrenset gjennomgang. Dette er særlig praktisk der det er aktuelt å foreta omfattende dokumentbeslag under en bevissikring. Det kan være av stor betydning både av etterforskningsmessige grunner og av hensyn til kontrollobjektene at gjennomgangen på kontrollstedet foretas så raskt som mulig. Det må også tas hensyn til at saker om overtredelser av konkurranseloven ofte er svært kompliserte, og at det derfor kan ta lang tid å få oversikt over hvilke opplysninger som kan ha betydning som bevis. Ofte vil en opplysnings bevisverdi først avdekkes når man har fått tilnærmet full oversikt over de øvrige beslag i saken.

Særlige problemer i forhold til overskuddsinformasjon oppstår ved beslag i datalagret materiale, i likhet med det som er beskrevet ovenfor angående forholdet til beslagsfriheten etter straffeprosessloven. Ved beslag i elektronisk lagret informasjon, er speilkopiering av PC'er og filkopiering av enkeltområder på servere i dag å foretrekke. Speilkopiering gjør det mulig å avdekke skjulte eller slettede elementer, samtidig som man unngår at det skjer automatiske endringer i forbindelse med gjennomgangen. Det er tidkrevende å foreta speil- og filkopiering på kontrollstedet. For å foreta en effektiv gjennomgang av materialet kreves dessuten utstyr, programvare og spesialkompetanse utover det Konkurransetilsynet kan forventes å stille med hos det enkelte kontrollobjekt. I slike tilfeller vil henvisningen til hva som er praktisk mulig medføre at materialet vil kunne gjennomgås på Konkurransetilsynets kontorsted eller annet sted tilsynet finner hensiktsmessig jf. § 8 første ledd.

Til § 11 Tilbakelevering av overskuddsinformasjon

Forskriften § 11 bestemmer at dokumenter eller annet som inneholder overskuddsinformasjon, skal returneres til den kontrollerte straks det er brakt på det rene at de ikke inneholder opplysninger om forhold som har noen tilknytning til Konkurransetilsynets gjøremål etter konkurranseloven § 9. Eventuelle kopier tatt av Konkurransetilsynet skal makuleres. Dette gjelder likevel ikke dersom dokumentet eller annet inneholder både overskuddsinformasjon og opplysninger av betydning for Konkurransetilsynets utøvelse av sine oppgaver etter konkurranseloven, og overskuddsinformasjonen ikke kan skilles ut uten at innholdet blir endret, kan misforstås eller dets verdi som bevis svekkes. Bestemmelsen tilsvarende 1995-forskriften § 11.

Til § 12 Begrensninger i tilgangen til dokumenter eller annet som kan inneholde overskuddsinformasjon.

Bestemmelsen gir regler om at tilgangen til dokumenter eller annet som inneholder eller antas å inneholde overskuddsinformasjon i størst mulig grad skal begrenses også internt i Konkurransetilsynet. Opplysningene bør ikke gjøres kjent for andre enn de som skal delta i den videre behandling av saken. Bestemmelsen tilsvarende § 13 i forskriften av 1995.

Til § 13 Begrensninger i taushetsplikten

Bestemmelsen regulerer Konkurransetilsynets adgang til å gi taushetsbelagte opplysninger som er innhentet med hjemmel i konkurranseloven § 24 eller § 25 videre til påtalemyndigheten eller annen kontrollmyndighet uavhengig av bestemmelser om taushetsplikt. Bestemmelsen gjengir av informasjonshensyn forvaltningsloven § 13b første ledd nr. 6 om utlevering av taushetsbelagte opplysninger til annen kontrollmyndighet. Dette innebærer samtidig en utvidelse av Konkurransetilsynets mulighet for å gi opplysninger om lovbrudd til påtalemyndigheten eller andre kontrollmyndigheter i forhold til 1995-forskriften § 12. Sistnevnte var begrenset til tilfeller hvor «det foreligger skjellig grunn til mistanke om særlige grove lovovertridelser, og det antas å være et særlig behov for offentlig reaksjon». Forskriften bringes således i overensstemmelse med forvaltningslovens regler.

Til § 14 Ikrafttredelse

Forskriften trer vil kraft 1. januar 2006, jf. § 14 første ledd.

Forskriften vil erstatte den fra 1995 og denne oppheves derfor i forbindelse med ikrafttredelsen av den nye forskriften, jf. § 14 annet ledd.

Til § 15 Anvendelse på saker etter konkurranseloven av 1993

Det vil fortsatt i en del år fremover kunne forekomme saker som enten utelukkende berører brudd på bestemmelser i og vedtak etter konkurranseloven av 1993, og saker som både innebærer brudd på gammel og ny konkurranselov. Det er derfor nødvendig å gi den nye forskriften anvendelse også i slike saker når behandlingen skjer etter at den nye forskriften er trådt i kraft.

Siden denne bestemmelsen har karakter av overgangsbestemmelse, er forskriften også gitt med hjemmel i konkurranseloven § 33 siste ledd.

- 1 Ot.prp.nr.6 (2003–2004) A) Om lov om konkurranse mellom foretak og kontroll med foretakssammenslutninger (konkurranseloven) B) Om lov om gjennomføring og kontroll av EØS-avtalens konkurranseregler mv. (EØS-konkurranseloven).
- 2 Ot.prp.nr.94 (2003–2004) om lov om endringer i EØS-konkurranseloven og konkurranseloven.
- 3 Dette er uttrykkelig forutsatt, jf. Ot.prp.nr.6 (2003–2004) pkt. 9.2.4 s. 144.
- 4 Ot.prp.nr.6 (2003–2004) pkt. 9.2.4 s. 145–146.
- 5 Jf. Ot.prp.nr.6 (2003–2004) s. 144.
- 6 Forskrift 28. juni 1985 nr. 1679 om ordningen av påtalemyndigheten.
- 7 Jf. Ot.prp.nr.6 (2003–2004) side 238 første spalte.
- 8 Dette er blant annet kommet til uttrykk i Ot.prp.nr.6 (2003–2004) s. 151 annen spalte og s. 166 første spalte.

22. des. Nr. 1646 2005**Forskrift om adgang for ungdom til å delta i fiske etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006 (ungdomsfiskeordningen).**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 22. desember 2005 med hjemmel i lov 14. desember 1951 nr. 3 om omsetning av råfisk § 7 og lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4 og § 9. Kunngjort 28. desember 2005.

§ 1. Forbud

Det er forbudt å drive fiske med konvensjonelle redskap etter artene torsk og hyse nord for 62° N i 2006, med mindre en har tillatelse i henhold til forskrift 24. november 2005 nr. 1320 om adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei m.v. for fartøy på eller over 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap i 2006, eller forskrift 24. november 2005 nr. 1321 om adgang til å delta i fiske etter torsk, hyse og sei for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62° N i 2006.

§ 2. Ungdomsfiskeordningen

Forbudet i § 1 gjelder ikke for de som fyller vilkårene i denne forskrift for å delta i ordningen om adgang for ungdom til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006.

Ungdomsfiskeordningen gjelder i perioden fra mandag 26. juni 2006 til og med fredag 11. august 2006.

§ 3. Vilkår for deltakelse

Den som skal delta i ungdomsfiskeordningen etter denne forskrift, må fylle 12 år senest i 2006, men ikke være fylt 25 år på forskriftens ikrafttredelsestidspunkt.

Adgang til å delta i ungdomsfiskeordningen etter første ledd gjelder ikke for manntallsførte fiskere.

§ 4. Registrering

Den som skal delta i ungdomsfiskeordningen må registreres ved Fiskeridirektoratets regionkontor for tildeling av deltakernummer.

§ 5. Redskapsbegrensning

Fisket kan drives med følgende redskaper:

- a) Stang og håndsnøre, og
- b) en juksamaskin, og
- c) garn med samlet lengde på inntil 210 meter, og
- d) liner med inntil 300 angler, og
- e) inntil 20 teiner eller ruser.

Fra et enkelt fartøy kan det ikke fiskes med større antall redskap enn nevnt i første ledd.

§ 6. Bifangst av blåkveite

Det er ikke tillatt å ha mer enn inntil 5% bifangst av blåkveite av fangsten om bord til enhver tid og av landet fangst.

§ 7. Levering av fangst

Det er forbudt å motta og levere fangst fisket av annet fartøy.

Fangst kan bare leveres til godkjent kjøper. Kjøper skal skrive ut landingsvedtak/sluttvedtak etter salgslagens bestemmelser spesifisert på art straks etter levering. Seddelen skal undertegnes av kjøper og fisker før denne forlater mottaksstedet. I rubrikken for registreringsmerke påføres det nummer som er tildelt av Fiskeridirektoratet.

§ 8. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 9. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft mandag 26. juni 2006 og gjelder til og med fredag 11. august 2006.

13. des. Nr. 1647 2005**Forskrift om endring i forskrift om trafikkopplæring og førerprøve m.m.**

Fastsatt av Vegdirektoratet 13. desember 2005 med hjemmel i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 § 24, § 26, § 27, § 28, § 42 og § 43, jf. ikrafttredelsesvedtak 17. mars 1967 nr. 3462, forskrift 16. desember 1977 nr. 15 om unntak fra og særregler om retten til å påklage enkeltvedtak og delegeringsvedtak 29. september 2003 nr. 1196. Jf. EØS-avtalen vedlegg VII nr. 1a (direktiv 92/51/EØF) og vedlegg XIII nr. 24a (direktiv 91/439/EØF endret ved direktiv 94/72/EF, direktiv 96/47/EF, direktiv 97/26/EF og direktiv 2000/56/EF). Kunngjort 30. desember 2005.

I

I forskrift 1. oktober 2004 nr. 1339 om trafikkopplæring og førerprøve m.m. gjøres følgende endring:

§ 31–2 skal lyde:

Elev som kan dokumentere å ha påbegynt praktisk opplæring ved en opplæringsinstitusjon før 1. januar 2005,

kan avlegge førerprøven for den aktuelle klassen etter å ha gjennomført obligatorisk opplæring som var gjeldende ved denne forskriftens ikrafttreden.

Det samme gjelder elev som har påbegynt obligatorisk teoretisk opplæring i klasse M 146.

Praktisk førerprøve (teoriprøve i klasse M) må være avlagt før 1. januar 2006, og være bestått før 1. juni 2006.

Gjennomført obligatorisk opplæring i henhold til tidligere forskrifter, gir rett til fradrag i denne forskriftens krav om obligatorisk opplæring.

Elev som kan dokumentere å ha fullført all obligatorisk opplæring før 1. januar 2006, og som da ikke hadde krav om trafikalt grunnkurs, fritas fortsatt fra trafikalt grunnkurs fram til 1. juni 2006. Eleven må likevel gjennomføre førstehjelp og mørkekjøring før førerprøven.

Elev som har rett til å øvingskjøre uten trafikalt grunnkurs også etter 31. desember 2005, må før øvingskjøring etter denne dato ha skriftlig bekreftelse fra Statens vegvesen.

II

Endringen trer i kraft straks.

14. des. Nr. 1648 2005

Forskrift om endring i forskrift om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften).

Fastsatt av Miljøverndepartementet 14. desember 2005 med hjemmel i lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kapittel XV nr. 12s (forordning (EF) nr. 2032/2003). Kunngjort 30. desember 2005.

I

I forskrift 18. desember 2003 nr. 1848 om godkjenning av biocider og biocidprodukter (biocidforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 32 andre ledd skal lyde:

I vedlegg 5 og 6 er det fastsatt nærmere regler om vurdering og godkjenning av eksisterende aktive stoffer. Reglene gjennomfører i norsk rett EØS-avtalens vedlegg II, kapittel XV, punkt 12o (forordning (EF) nr. 1896/2000) om første fase av programmet nevnt i biociddirektivet artikkel 16 nr. 2, punkt 12p (forordning (EF) nr. 1687/2002) om ytterligere frist for å søke om godkjenning av visse aktive stoffer fastsatt i artikkel 4 nr. 1 i forordning (EF) nr. 1896/2000 og punkt 12s (forordning (EF) nr. 2032/2003) om annen fase av det tiårige programmet nevnt i biociddirektivet artikkel 16 nr. 2 og om endring av forordning (EF) nr. 1896/2000. De nevnte forordningene gjelder som forskrift med de endringer og tilpasninger som følger av EØS-avtalens vedlegg II, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

Overskriften til vedlegg 5 skal lyde:

Vedlegg 5. Program for vurdering og godkjenning av eksisterende aktive stoffer – første fase

Nytt vedlegg 6 skal lyde:

Vedlegg 6. Program for vurdering og godkjenning av eksisterende aktive stoffer – annen fase

Nedenfor gjengis EØS-avtalens vedlegg II kapittel XV punkt 12s (forordning (EF) nr. 2032/2003) om annen fase av det tiårige arbeidsprogrammet nevnt i artikkel 16 nr. 2 i direktiv 98/8/EF og om endring av forordning (EF) nr. 1896/2000 slik Miljøverndepartementet tolker denne del av EØS-avtalen med de endringer som følger av avtalens vedlegg II, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

EØS-avtalens vedlegg II kapittel XV nr. 12s (forordning (EF) nr. 2032/2003) om annen fase av det tiårige arbeidsprogrammet nevnt i artikkel 16 nr. 2 i direktiv 98/8/EF om biocidprodukter og om endring av forordning (EF) nr. 1896/2000

Se her for å lese forordning (EF) nr. 2032/2003: <http://www.lovdatabasen.no/ltavd1/lt2005/icons/32003r2032.pdf>

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2006.

15. des. Nr. 1649 2005

Forskrift om krav til bachelorgraden ved Høgskolen i Telemark.

Fastsatt av styret for Høgskolen i Telemark 15. desember 2005 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–3. Kunngjort 30. desember 2005.

§ 1. Virkeområde

Forskriften omhandler krav til bachelorgraden ved Høgskolen i Telemark.

§ 2. Definisjoner

I forskriften gjelder følgende definisjoner:

Studiepoeng

Mål på omfang av et studium, der et fullt studieår er normert til 60 studiepoeng.

Emne

Den minste studiepoenggivende enhet som kan inngå i et fag, et studieprogram eller en grad.

Fag

Samling av beslektede emner som er samlet under én felles fagbetegnelse.

Studieprogram

Begrepet anvendes om et studie som det er særskilt opptak til, som har et definert innhold i henhold til fag- eller studieplan, og som fører fram til en avsluttet eksamen eller grad.

§ 3. Krav til bachelorgradens omfang og innhold

Graden bachelor oppnås på grunnlag av eksamen i fag, emner eller studieprogram av minimum 180 studiepoengs omfang.

Grunnlaget for graden skal omfatte ett av følgende:

- a) Integreert yrkesrettet utdanning av minimum 180 studiepoengs omfang, som i henhold til nasjonalt fastsatt rammeplan gir bachelorgrad.
- b) Integreert yrkesrettet utdanning fastlagt av Høgskolen i Telemark av minimum 180 studiepoengs omfang med fordypning i fag eller emner av minimum 80 studiepoengs omfang.
- c) Selvkomponert studieløp av minimum 180 studiepoengs omfang med fordypning i fag eller emner av minimum 80 studiepoengs omfang kombinert med minst ett fag eller emne av minimum 30 studiepoengs omfang, som høgskolen anser for å være en enhet. Frittstående emner som skal inngå i grunnlaget for graden, skal ha et omfang på minimum 10 studiepoeng.

Emner som inngår i bachelorgraden etter § 3 bokstavene b og c, skal normalt være på minimum 10 studiepoeng.

I grunnlaget for graden skal det finnes identifiserbare innslag av temaer som gir innføring i grunnleggende etiske, forskningsmetodiske og vitenskapsteoretiske spørsmål, tilsvarende 10 studiepoeng. I bachelorgrader som har motstykker ved universitetene og der universiteter har ex.phil./ex.fac. eller tilsvarende som obligatorisk del av programmet, skal også høgskolen ha det.

§ 4. Fritak for eksamen eller prøve

Det kan gis fritak for eksamen eller prøve som inngår i grunnlaget for bachelorgraden dersom tilsvarende krav er oppfylt gjennom tidligere avlagt eksamen eller prøve ved Høgskolen i Telemark eller annen godkjent høgre utdanningsinstitusjon. Dokumentert realkompetanse kan også gi grunnlag for slikt fritak.

§ 5. Overlapping i faginnhold

Overlapping i faginnhold mellom fag/emner/studieprogram som inngår i grunnlaget for bachelorgraden, kan ikke utgjøre mer enn 10 studiepoeng totalt. Overlapping ut over 10 studiepoeng må kompenseres.

§ 6. Vitnemål og vitnemålstillegg

For oppnådd bachelorgrad angis gradens faglige innhold på vitnemålet, som skrives ut på norsk. Et eget vitnemålstillegg (Diploma Supplement) gir en nærmere beskrivelse på engelsk av kandidatens utdanning og av det norske høgre utdanningssystemet.

For å kunne tildeles bachelorgrad med vitnemål fra Høgskolen i Telemark, må eksamen i fag/emner/studieprogram av et samlet omfang på minimum 60 studiepoengs omfang være avlagt ved høgskolen.

Vitnemål for oppnådd bachelorgrad etter denne forskrifts § 3 bokstav a eller b utstedes automatisk til de kandidater som oppfyller kravene.

Vitnemål for oppnådd bachelorgrad etter denne forskrifts § 3 bokstav c utstedes etter søknad. Søkeren må selv dokumentere at kravene er oppfylt.

§ 7. Utfyllende bestemmelser

Styret for Høgskolen i Telemark kan fastsette utfyllende bestemmelser til denne forskriften.

§ 8. Klagebehandling

Eventuell klage på avslag på søknad om vitnemål for oppnådd bachelorgrad fremmes overfor høgskolens klagenemnd. Klagenemndas avgjørelse er endelig.

§ 9. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2006. Forskrift 20. juni 2002 nr. 1183 om krav til bachelorgraden ved Høgskolen i Telemark oppheves fra samme tidspunkt.

15. des. Nr. 1650 2005**Forskrift om opptak og rangering til videreutdanning og høgre grads studier ved Høgskolen i Telemark.**

Fastsatt av styret for Høgskolen i Telemark 15. desember 2005 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–6 og § 3–7 og forskrift 10. oktober 2005 nr. 1191 om opptak til universitet og høyskoler. Kunngjort 30. desember 2005.

*I**Kap. I. Virkeområde***§ 1. Virkeområde**

Forskriften gjelder opptak til videreutdanning og høgre grads studier ved Høgskolen i Telemark.

*Kap. II. Minstekrav for opptak***§ 2. Minstekrav**

1. For utdanning som er rammeplanregulert, gjelder opptakskrav i henhold til rammeplanen. For utdanning som har studieplan, gjelder opptakskrav i henhold til studieplanen.
2. Der rammeplan eller studieplan stiller krav til praksis etter fullført profesjonsutdanning og antall år ikke er angitt, gjelder 1 års yrkesutøvelse i full tid. Deltidsstilling omgjøres til andel av fulltid.
3. Ved utdanning som ikke inngår i høgskolens ordinære studieprogram (f.eks. oppdragsutdanning), kreves i utgangspunktet generell studiekompetanse for å avlegge eksamen.
4. Søkere som fyller minst 25 år i opptaksåret, kan tas opp på grunnlag av dokumentert realkompetanse i forhold til det studium det søkes opptak til. Det vises her til «Retningslinjer for opptak til grunn- og påbyggingsstudier på grunnlag av realkompetanse ved Høgskolen i Telemark» vedtatt 10. april 2003 (S-sak 36/03).
Opptak på grunnlag av realkompetanse gjelder ikke opptak til mastergradsstudium, jf. brev av 17. juni 2002 fra Utdannings- og forskningsdepartementet.
5. Søkere med utenlandsk utdanning som har annet morsmål enn norsk, svensk eller dansk, må oppfylle de samme krav til norskkunnskap som til opptak til høgskolens grunnstudier. Dette gjelder ikke for studium hvor det undervises på engelsk.

*Kap. III. Generelle konkurranseregler. Tildeling av studieplasser***§ 3. Generelle konkurranseregler****1. Generelt**

Er det flere kvalifiserte søkere enn det er studieplasser, rangeres søkerne til videreutdanning etter konkurransepoeng på bakgrunn av høgre utdanning ut over opptakskravet og karakterer fra utdanning knyttet til opptakskravet. For utdanning der rammeplan eller studieplan stiller krav til praksis etter fullført profesjonsutdanning, skal i tillegg praksis ut over minstekravet legges til grunn for rangeringen.

Til mastergradsstudier rangeres søkerne etter konkurransepoeng på bakgrunn av karakterer fra utdanning knyttet til opptakskravet, utdanning utover opptakskravet og praksis/utøvende virksomhet.

Alle søkere med lærerutdanning har fortrinnsrett til alle halvårs- og årsheter som kan tas som videreutdanning ved Avdeling for estetiske fag, folkekultur og lærerutdanning.

For søkere til halvårs- og årsheter i 4-årig allmennlærerutdanning gjelder egne rangeringsregler. Her prioriteres søkerne i følgende rekkefølge:

1. Egne grunnutdanningsstudenter
 2. Lærere som søker videreutdanning
 3. Eksterne grunnutdanningsstudenter
 4. Søkere uten lærerutdanning.
- 2. Ved lik poengsum**
Når flere søkere har lik poengsum, avgjøres rekkefølgen av søkerens fødselsår (eldre foran yngre). Dersom søkerne er født i samme kalenderår, avgjøres rekkefølgen ved loddrekning.
- 3. Kvotering av søkere**
- a) Når særlige forhold gjør det ønskelig, kan høgskolestyret gi fortrinnsrett i form av kvoter for et bestemt antall studieplasser for kvalifiserte søkere med bestemt bakgrunn (geografisk, faglig, erfaringsmessig eller tilsetningsmessig, nasjonale og internasjonale avtaler).
 - b) Inntil 10% av studieplassene kan etter spesiell vurdering av dekan tildeles søkere på særskilt grunnlag. Høgskolestyret kan endre denne andelen om særlige forhold gjør dette ønskelig. Søkere som tas opp på særskilt grunnlag, må oppfylle minstekravene for opptak (jf. § 2), men vurderes utenom konkurransereglene ved tildeling av studieplass. Sykdom, funksjonshemming eller andre spesielle forhold som gir grunn til å anta at eksamensresultatet ikke gir et riktig bilde av søkerens kvalifikasjoner, kan gi grunnlag for vurdering på særskilt grunnlag.

Søkere som ønsker å bli vurdert på særskilt grunnlag, må be om det i søknaden og legge ved egen begrunnelse og dokumentasjon om forhold som anføres. Søkere som får avslag på søknad om studieplass på særskilt grunnlag, konkurrerer om studieplass på vanlig måte etter bestemmelsene i § 4.

§ 4. Beregning av konkurransepoeng/rangering

1. Søkere konkurrerer om studieplass på grunnlag av samlet poengsum etter reglene i denne paragraf, jf. likevel § 2 og § 3.

2. *Karakterer*

Vektet gjennomsnittskarakter for opptaksgrunnlaget er utgangspunktet for poengberegningen. Det gis poeng etter følgende skala:

<i>Søkere med tallkarakterer:</i>		<i>Søkere med eldre bokstavkarakterer:</i>	
1,0 gir	60 poeng	S.tf. gir	60 poeng
1,1 gir	59 poeng	M.tf. gir	50 poeng
1,2 gir	58 poeng	Tf. gir	40 poeng
	:	Ng.tf.	30 poeng
3,9 gir	31 poeng		
4,0 gir	30 poeng		

Søkere med nye bokstavkarakterer:

A gir	53 poeng
B gir	48 poeng
C gir	43 poeng
D gir	38 poeng
E gir	33 poeng

Søkere som ikke har karakter etter gradert karakterskala, gis 45 poeng.

3. *Praksis*

- a) *Videreutdanninger*

Det gis kun praksispoeng for utdanning der rammeplan eller studieplan stiller krav til praksis etter fullført profesjonsutdanning, jf. § 3 nr. 1. Det gis ikke poeng for ikke-relevant praksis og praksis som inngår i opptakskravet.

Det gis 4 poeng pr år fulltidspraksis. For praksis av varighet mellom ½ og 1 år gis 2 poeng. Praksis av kortere varighet gir ikke poeng.

Deltidsarbeid omregnes etter statens regler om ansiennitetsberegning av deltidstjeneste.

Det kan maksimalt gis 16 poeng for praksis etter bestemmelsene i § 4 nr. 3 bokstav a.

- b) *Mastergradsstudier*

Det gis tilleggspoeng for relevant praksis/utøvende virksomhet ut over opptaksgrunnlaget med 0,5 poeng per halvår i inntil 2 år. Praksisutøving må være opparbeidet etter endt grunnutdanning.

4. *Høgre utdanning*

- a) *Videreutdanninger*

For videreutdanninger gis det maksimalt 3 poeng for høgre utdanning ut over minstekravet for opptak.

Det gis poeng etter følgende skala:

60 stp./20 vt.	3,0 poeng
30–59 stp./10–19 vt.	1,5 poeng
ex.phil.	1,0 poeng

- b) *Mastergradsstudier*

Det gis tilleggspoeng for relevant tilleggstudium ut over opptaksgrunnlaget med 0,5 poeng per 30 studiepoeng, maksimalt 2 poeng.

§ 5. Opptak av søkere som ikke kan poengberegnes

Kvalifiserte søkere som ikke kan poengberegnes, må rangeres i forhold til poengberegnete søkere ved hjelp av skjønsmessig vurdering. For å få tilbud om opptak kreves det likeverdige ferdigheter og kunnskaper med søkere som får tilbud om opptak etter rangering på bakgrunn av poengberegning.

Rangering av slike søkere foretas av dekan ved den enkelte avdeling.

§ 6. Opptak av søkere med utenlandsk utdanning

Søkere med utenlandsk utdanning konkurrerer om studieplass på linje med søkere som har norsk forutdanning når den utenlandske utdanningen er sammenlignbar og den, etter eventuell omregning, kan poengberegnes på samme måte som norsk utdanning.

Søkere med utenlandsk utdanning som ikke kan beregnes etter tilsvarende regler som for norsk utdanning, behandles etter reglene i § 5.

Kap. IV. Andre bestemmelser

§ 7. Søknadsfrist

Søknadsfrist, krav til attestasjon av dokumenter og frist for innsending av dokumenter følger de regler som gjelder for det sentrale opptaket ved høgskolen.

§ 8. Klage

Klage på opptak skal behandles av høgskolens faste klagenemnd.

§ 9. Utfyllende bestemmelser

Høgskoledirektøren kan fastsette utfyllende bestemmelser om praktisering av forskriften.

§ 10. Dispensasjon

Dersom særlige forhold tilsier det, kan dekan ved den enkelte avdeling gi individuell dispensasjon fra bestemmelsene i denne forskrift.

II

Forskriften trer i kraft fra opptak til studieåret 2006/2007. Samtidig oppheves forskrift 20. november 2003 nr. 1379 om opptak og rangering til videreutdanning og høgre grads studier ved Høgskolen i Telemark og forskrift 25. mars 1999 nr. 627 om opptak og rangering til videreutdanning og høgre grads studier ved Høgskolen i Telemark.

15. des. Nr. 1651 2005

Forskrift om eksamen og studierett ved Høgskolen i Telemark.

Fastsatt av styret for Høgskolen i Telemark 15. desember 2005 med hjemmel i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler § 3–5, § 3–8, § 3–9, § 3–10, § 3–11, § 4–5, § 4–7, § 4–8 og § 5–1. Kunngjort 30. desember 2005.

§ 1. Virkeområde

1. Denne forskriften gjelder for alle eksamener ved Høgskolen i Telemark og omfatter alle vurderinger som inngår i grunnlaget for en karakter.
2. For studieprogrammer med nasjonale rammeplaner, jf. § 3–2 nr. 2 i loven, går bestemmelsene om eksamen og sensur som er gitt i rammeplanene foran bestemmelsene i denne forskriften.

§ 2. Definisjoner

I forskriften brukes følgende definisjoner:

Loven: Med loven forstås lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler.

Forskriften: Med forskriften forstås forskrift 15. desember 2005 nr. 1651 om eksamen og studierett ved Høgskolen i Telemark.

Student: Som student regnes den som er tatt opp til et av høgskolens studieprogrammer, og som derfor har studierett i samsvar med § 3–6 og § 3–7 i loven.

Studierett: Med studierett menes retten til å følge alle typer undervisning, veiledning, øvinger, praksis mv. som følger av det studieprogram vedkommende er tatt opp til.

Privatist: Som privatist regnes den som går opp til eksamen i henhold til bestemmelsene i § 3–10 i loven uten å være tatt opp ved et studieprogram ved høgskolen.

Rammeplan: Rammeplan er betegnelsen for en nasjonal plan som beskriver mål for, omfang av, innhold i og organisering av studieprogrammer, samt eksamensordninger. Rammeplaner fastsettes av departementet.

Fagplan: Fagplan benyttes som betegnelse på det spesifikke utdanningsopplegget ved høgskolen, og er basert på nasjonale rammeplaner. Fagplanen skal beskrive faglig innhold med pensumlitteratur, vurderingsformer, krav for å gå opp til eksamen, studieprogrammets organisering og progresjon, eventuelle praksisformer, samt forhold mellom teori og praksis. Fagplaner skal være godkjent av dekan selv, jf. delegeringsreglementets pkt. 16.3.

Studieplan: Studieplan benyttes som betegnelse for en plan med nærmere beskrivelse av innhold i og organisering av studieprogrammer som ikke omfattes av nasjonale rammeplaner. Studieplaner skal beskrive mål, studieprogrammets varighet, omfang og nivå, arbeids- og undervisningsformer, forhold mellom teori og praksis og vurderingsformer. Studieplaner skal være godkjent av dekan selv, jf. delegeringsreglementets pkt. 16.3.

Emnebeskrivelse: Emnebeskrivelser gjelder de enkelte emner et studieprogram er sammensatt av, og gir en nærmere beskrivelse av innhold, læringsmål, organisering, vurderingsformer og pensumlitteratur. Emnebeskrivelser skal foreligge ved dekans behandling av studie- og fagplaner.

Studieprogram: Begrepet anvendes om et studieløp som det er særskilt opptak til, som har et definert innhold i henhold til fag- eller studieplan, og som fører fram til en avsluttet eksamen eller grad. Et studieprogram er i regelen sammensatt av flere emner.

Emne: Begrepet dekker den minste studiepoenggivende enhet som kan inngå i et studieprogram eller en grad. Et emne vurderes særskilt, og sluttkarakteren blir ført på vitnemål/karakterutskrift.

Studiepoeng: Studiepoeng er et mål for omfanget av et emne i forhold til normert studietid. 60 studiepoeng tilsvarer ett års normert arbeidsinnsats på heltid for en student.

Vurdering: Begrepet vurdering brukes om fastsetting av karakter, derunder «bestått»/«ikke bestått», i et emne eller på en bestemt prøve eller oppgave.

Hovedkarakter: kan benyttes på vitnemålet for et studieprogram, og framkommer som et vektet gjennomsnitt av emnekarakterene i vedkommende studieprogram.

Emnekarakter: er karakteren for et emne, og skal føres på vitnemål/karakterutskrift. Karakteren framkommer som et vektet gjennomsnitt av delkarakterene i vedkommende emne, der slike delkarakterer benyttes.

Delkarakter: benyttes som betegnelse på enkeltkarakterer som danner grunnlag for emnekarakteren, og fastsettes på grunnlag av vurdering av prøve eller oppgave som benyttes underveis i eller ved slutten av et emne. Delkarakterer føres ikke på vitnemål/karakterutskrift.

Eksamen: Som eksamen regnes det samlede vurderingsgrunnlaget som fører fram til en karakter.

Prøve: Begrepet prøve benyttes om skriftlig, individuell avprøving under tilsyn og om muntlig eksaminasjon individuelt eller i grupper.

Sluttprøve: er en avsluttende prøve som avholdes i forbindelse med endelig fastsetting av karakter.

Oppgave: Begrepet oppgave benyttes som en samlebetegnelse på andre vurderingsformer enn prøver, jf. § 8 i forskriften.

§ 3. Adgang til eksamen

1. Retten til å gå opp til eksamen er fastsatt i § 3–10 i loven.
2. Retten til å fortsette ved et studieprogram kan være regulert ved særskilte krav for hvert enkelt studieprogram. Slike krav fastsettes av dekan selv, eventuelt med bakgrunn i nasjonale rammeplaner, og skal framgå av aktuell fag- eller studieplan.
3. Dekan selv fastsetter regler om forholdet mellom vurdering underveis i studiet og eksamen. Reglene skal framgå av studieplan/emnebeskrivelser som er tilgjengelige senest innen studiestart. Følgende tre hovedalternativer kan benyttes:
 - a. Det kan stilles krav om at bestemte prøver eller oppgaver skal være gjennomført og/eller bestått for å få adgang til å gå opp til eventuell sluttprøve.
 - b. Det kan stilles slike krav for at endelig karakter i vedkommende emne skal kunne fastsettes (dvs. for at eksamen skal være fullført).
 - c. Det kan bestemmes at delkarakterer, også F, fra obligatoriske prøver eller oppgaver innregnes i emnekarakteren, og at delkarakterene settes til F ved ulegitimert fravær eller manglende innlevering.
4. En student har rett til å avlegge eksamen i samme emne tre ganger, jf. likevel nr. 6. Det fastsettes i studieplaner/emnebeskrivelser hvordan denne bestemmelsen skal praktiseres, innenfor rammene av § 7 i forskriften. I særlige tilfeller kan dekan etter begrunnet søknad gi adgang til et fjerde eksamensforsøk.
5. Ved ikke bestått praksis i studieprogrammer der bestått praksis er en obligatorisk del av eksamen, kan studenten ta praksis på nytt. Dersom studenten for andre gang ikke består samme praksisperiode, kan vedkommende ikke fortsette studiene. I spesielle tilfeller kan dekan selv, etter søknad og med tilråding fra faglærer, gi dispensasjon for en tredje praksisperiode.
6. Når det har skjedd vesentlige pensumendringer eller når emnet har utgått fra studieprogrammet, kan en student kreve å få avlegge eksamen etter samme pensum i inntil ett år etter at emnet skulle ha vært avsluttet.

§ 4. Privatister

1. En person som fyller kravene til opptak, men som ikke er tatt opp ved et studieprogram, kan søke om å gå opp til eksamen innen en fastsatt frist. Søknaden må inneholde dokumentasjon for at personen oppfyller oppmeldingskravene. Dekan kan i særlige tilfeller dispensere fra oppmeldingsfristen.
2. Privatisters rettigheter ved høyskolen er begrenset til deltakelse i offentlige forelesninger og adgang til eksamen i samsvar med loven. Styret kan likevel legge begrensninger i adgangen til offentlige forelesninger når forelesningens art eller plasshensyn tilsier det, eller når det er fastsatt egenbetaling for det aktuelle fag eller studium. Dekan kan gi privatister adgang til å delta i undervisning som ikke er offentlig når det er ledig kapasitet.

3. Høgskolen kan fastsette spesielle krav for å gå opp til eksamen som privatist, så som obligatorisk undervisning, praksisopplæring, oppgaveskriving og lignende når dette i seg selv gir en vesentlig kompetanse og er en del av formålet med utdanningen, og denne kompetansen ikke kan vurderes ved ordinær eksamen. Høgskolen har ikke plikt til å tilby en slik opplæring eller holde egne prøver for privatister. Eventuelle spesielle krav fastsettes av dekan selv og skal framgå av kursbeskrivelsen, fag- eller studieplanen. Når ordinær eksamen er sammensatt av flere delvurderinger, som delprøver, oppgaver og sluttprøve, må privatister avlegge eksamen etter de samme vurderingsordninger som gjelder for ordinære studenter i et emne eller en fag-/studieplan, med mindre dekan selv bestemmer at det skal arrangeres særskilte prøver for privatister.
4. Dekan avgjør om vilkårene for oppmelding er oppfylt. Dekan kan, etter søknad fra privatisten, lempe på kravene til forutdanning m.m. når det er sannsynliggjort at søkeren har de nødvendige kunnskaper. Søknaden må være levert innen fastsatt frist.
5. Privatister skal betale semesteravgift i samsvar med bestemmelsene i lov 28. juni 1996 nr. 54 om studentsamskipnader. Privatister har krav på studiekort, og har adgang til velferdstilbud som gis av Studentsamskipnaden i Telemark.
6. Privatister skal i tillegg betale eksamensavgift. Styret fastsetter avgiftens størrelse. Eksamensavgift må være betalt innen angitt frist. Privatister som ikke har betalt avgiften innen fristen, har ikke adgang til å avlegge eksamen.
7. Privatister har anledning til å trekke seg fra eksamen i samsvar med bestemmelsene i § 6 nr. 5 i forskriften. Trekker kandidaten seg innen fristen, tilbakebetales innbetalt eksamensavgift eller eventuell egenbetaling. Trekker kandidaten seg etter fastsatt frist, eller uteblir fra eksamen, regnes eksamen som avlagt, og innbetalt avgift blir ikke tilbakebetalt. Uteblir kandidaten fra eksamen pga. sykdom, dokumentert ved legeattest, tilbakebetales innbetalt eksamensavgift.
8. Privatister som planlegger å fullføre en utdanning ved høgskolen, har selv ansvar for at gjennomføringen av studiene kvalifiserer for vitnemål.

§ 5. *Fritak for eksamen*

1. Fritak for eksamen skal gis når det godtgjøres at tilsvarende eksamen eller prøve er avlagt ved samme eller annen institusjon. Det kan også gis slikt fritak på grunnlag av annen velegnet eksamen. Dokumentasjon av realkompetanse kan også gi grunnlag for fritak, jf. § 3–5 i loven.
2. Det er dekan ved den avdeling hvor studenten er registrert, som fatter vedtak i forbindelse med søknader om fritak etter tilråding fra faglærere.
3. Dekan selv fastsetter eventuelle frister for slike søknader.
4. Fritak for eksamen skal framgå på vitnemål og karakterutskrift med angivelse av på hvilket grunnlag fritak er gitt.

§ 6. *Oppmelding til og gjennomføring av eksamen*

1. Oppgaver og prøver som inngår i vurderingen, skal være gjennomført innen utgangen av det semester undervisningen i emnet avsluttes. Dekan kan gjøre unntak fra dette.
2. For ordinære eksamener skal plan for gjennomføring av de oppgaver og prøver som medregnes ved karakterfastsettelsen, være kunngjort ved starten av det semester de skal gjennomføres i. Ved unntaksvedtak etter nr. 1 skal planen foreligge i starten av det semesteret undervisningen i emnet avsluttes. Plan for obligatoriske oppgaveinnleveringer som ikke medregnes i karakteren, skal bekjentgjøres gjennom forelesningsplaner eller på annen hensiktsmessig måte. Det kan tas forbehold om endringer.
3. Oppmelding til eksamen skjer vanligvis automatisk i forhold til den fag- eller studieplan en student er opptatt til. Ved eksamener og prøver hvor ikke oppmelding skjer automatisk, er studenten selv ansvarlig for å melde seg opp innen fastsatte frister. Avdelingen har plikt til å informere studentene om dette. For utsatt og ekstraordinær prøve fastsetter dekan frist for oppmelding, jf. § 7 i forskriften.
4. Senest tre uker før eventuell sluttprøve starter, legges det ut oversikt over hvilke emner den enkelte student er meldt opp til eksamen i. For andre prøver legges slik oversikt ut senest 1 uke før prøvedato. Den enkelte student er selv ansvarlig for å kontrollere at eksamensoppmeldingen er korrekt, og vedkommende må melde fra om eventuelle feil senest 48 timer før prøvestart. Studenten er selv ansvarlig for å holde seg orientert om tid og sted for prøver.
5. En eksamenskandidat har anledning til å trekke seg fra prøve eller oppgave som inngår i vurderingen. Dette skal skje senest en uke før prøven/leveringsfristen. Trekker kandidaten seg fra en prøve eller oppgave som er vilkår for å gå opp til senere prøver eller sluttprøve, jf. § 3 nr. 3 bokstav a i forskriften, anses kandidaten å ha trukket seg også fra de gjenværende deler av eksamen. Trekker kandidaten seg etter fastsatt frist, eller møter kandidaten ikke opp til prøven eller unnlater å levere/gjennomføre oppgaven, teller det som et forsøk. Det gis unntak fra dette hvis studenten har gyldig grunn til ikke å avlegge eksamen, jf. § 7 nr. 1 i forskriften.

§ 7. *Utsatt og ekstraordinær vurdering*

1. Utsatt prøve (derunder sluttprøve) arrangeres for studenter som har gyldig fravær fra ordinær prøve. Med gyldig fravær menes dokumentert sykdom eller andre dokumenterte, sterke fraværsgrunner. Skriftlig dokumentasjon må leveres så snart som mulig. Dekan ved eksamensansvarlig avdeling avgjør om fravær kan godkjennes som gyldig.

2. Studenter som har godkjent grunn til fravær under prøven, regnes som ikke å ha framstilt seg til eksamen.
3. Ekstraordinær sluttprøve arrangeres for kandidater som ikke besto ordinær prøve i et emne, dersom minst 5 av de som strøk ved forrige prøve krever det. Dekan selv kan dispensere fra minstetallet.
4. Det kan arrangeres ekstraordinær sluttprøve i forbindelse med at emne opphører eller at det går mer enn ett år mellom to ordinære eksamener.
5. Utsatt og ekstraordinær sluttprøve arrangeres normalt innen utgangen av det påfølgende semester. Hvis fag- eller studieplanene forutsetter at den aktuelle prøven skal være bestått før videre studieprogresjon tillates, kan studenter som berøres av dette, og som har hatt gyldig fravær, kreve at utsatt og ekstraordinær prøve avholdes før eller i forbindelse med oppstart av påfølgende semester. Kravet må være framsatt senest 2 uker etter at studenten skulle ha hatt den ordinære eksamen (utsatt prøve) eller etter at sensur er falt (ekstraordinær prøve). Pensum er som ved den ordinære prøven.
6. Dersom det arrangeres utsatt/ekstraordinær sluttprøve, har også studenter som ønsker å forbedre karakteren, adgang til prøven.
7. Dersom fag- eller studieplanene forutsetter at delprøver skal være bestått før studenten kan gå opp til sluttprøve eller få fastsatt emnekarakter i vedkommende emne, kan studenter som berøres av dette, kreve at utsatt og ekstraordinær delprøve avholdes før eller i forbindelse med avsluttende eksamen. Frist for framsetting av krav om dette er som i nr. 5. Pensum er som ved den ordinære delprøven.
8. Dersom en student pga. gyldig fravær ikke har utført eller levert en oppgave som teller med i emnekarakteren eller som er obligatorisk for å kunne gå opp til sluttprøve eller få emnekarakter, skal studenten, så sant det er praktisk mulig i forhold til fastsatt tidsrom eller frist, få en ny mulighet til å utføre/levere oppgaven slik at emnet kan fullføres på normert tid. Det samme gjelder studenter som har fått oppgaven bedømt til «ikke bestått». Gyldig fravær defineres som i nr. 1.

§ 8. *Vurderingsformer*

1. Vurderingsformer, vektning og omfang av prøver og oppgaver skal være angitt i de aktuelle fag- eller studieplaner.
2. Det kan benyttes følgende vurderingsformer:
 - Skriftlig individuell prøve under tilsyn
 - Muntlig individuell prøve (eksaminasjon)
 - Muntlig prøve (eksaminasjon) i grupper, knyttet til gjennomførte oppgaver
 - Skriftlig individuell oppgave uten tilsyn (hjemmeoppgave)
 - Skriftlig gruppeoppgave
 - Praktiske øvelser og arbeid
 - Ferdighetstester
 - Framføring/framsyning/utstilling
 - Utført laboratorie-/prosjekt-/praksis-/seminararbeid, dokumentert ved rapport og/eller presentasjon
 - Mappevaluering
 - S sammensatt vurdering, som kan bestå av en kombinasjon av ovennevnte vurderinger.Dekan selv kan godkjenne andre vurderingsformer.
3. Innenfor et studieprogram skal individuell vurdering normalt utgjøre minst halvparten av vurderingen.
4. Muntlig prøve, framføring, framsyning og utstilling skal være offentlig med mindre hensynet til gjennomføringen tilsier noe annet.
5. Dekan kan gjøre unntak fra regelen om offentlighet for en kandidat dersom tungtveiende grunner tilsier det.
6. Dekan selv avgjør hvilken tid som skal innvilges i tillegg til prøvetiden for å klargjøre/levere eksamensbesvarelsen.
7. Eventuelle sluttprøver skal utgjøre maksimalt 60% av vurderingsgrunnlaget i vedkommende studieprogram, målt etter antall studiepoeng.

§ 9. *Hjelpemidler*

Faglærer fastsetter hva som er tillatte hjelpemidler ved prøver. Dette skal opplyses ved emnestart, og dessuten skriftlig ved starten av prøven, jf. også § 15 nr. 3 i forskriften.

§ 10. *Særordninger*

1. Særordninger ved prøver og oppgaver kan gis kandidater som har norsk som fremmedspråk, personer med lese-/skrivevansker, funksjonshemmede, gravide som har behov for hvile, mødre som ammer eller andre som kan dokumentere behov for særlig tilrettelagt prøve eller oppgave.
2. Særordningene kan gis i form av utvidet tid, spesielle fysiske tilrettelegginger eller hjelpemidler, eller alternativ vurderingsform.
3. Søknad med dokumentasjon av behovet for særordninger ved prøver og oppgaver må stiles til eksamensansvarlig avdeling innen fastsatt frist. Dekan ved eksamensansvarlig avdeling fattar vedtak.

§ 11. *Sensur*

1. Jf. § 3–9 i loven.

- a. Ved bedømmelse av kandidatens selvstendige arbeid i høgre grad skal det være minst to sensorer, hvorav en ekstern, som er eksamenskommisjonens leder.
- b. Ved bedømmelse av muntlig prestasjon, praksisopplæring, ferdighetsprøver og lignende som etter sin art ikke lar seg etterprøve, skal det være to interne sensorer. Dekan selv kan unntaksvis bestemme at den ene sensoren skal være ekstern.
- c. Ved bedømmelse av andre prøver og oppgaver skal det være én intern sensor. Når det foreligger særlige grunner, kan dekan selv unntaksvis bestemme at det skal være to sensorer, eventuelt ekstern sensor.

Dekan selv oppnevner sensorene.

2. Vurderingene skal kvalitetssikres gjennom ekstern deltakelse, enten ved den enkelte vurdering eller ved evaluering av vurderingsordningene, jf. nr. 1. Dersom det ikke benyttes ekstern sensor ved den enkelte vurdering, skal kvalitetssikringen skje gjennom minst en av følgende ordninger:
 - Ekstern deltakelse ved oppgaveutforming og fastsetting av vurderingskriterier.
 - Ekstern stikkprøvesensur eller stikkprøvekontroll av vurderinger foretatt av intern sensor.
 Dekan selv fastsetter hvilken eller hvilke ordninger for ekstern kvalitetssikring som skal benyttes for det enkelte emne.
3. Ekstern sensor skal ikke være tilknyttet høgskolen og må ha minst én av følgende kvalifikasjoner:
 - være ansatt på (minimum) høgskolelektor-/amanuensis-/eller høgre nivå ved universitet/høgskole eller annen forskningsinstitusjon,
 - på annen måte ha dokumentert vitenskapelig kompetanse på samme nivå,
 - ha erfaring som sensor i vedkommende fag/emne ved universitet/høgskole,
 - gjennom yrkespraksis være særlig kvalifisert innen vedkommende fag.
4. Sensor/eksamenskommisjon godkjenner spørsmål/oppgavetekst, som utformes av faglærer. Når det er én sensor, som også er faglærer, godkjennes spørsmål/oppgavetekst av ekstern deltaker, jf. nr. 2 første strekpunkt. Ved vurderingsformer der det ikke fastsettes spørsmål/oppgavetekst, er det rammer, opplegg og vurderingskriterier som skal godkjennes.
5. Sensor/eksamenskommisjonen fastsetter karakterer. Ved uenighet i eksamenskommisjon avgjør lederen.
6. Sensorfristen ved skriftlig prøve eller oppgave er 3 uker fra prøvedato/leveringsfrist hvis ikke særlige grunner taler for lengre frist, jf. § 3–9 nr. 4 i loven. Styret selv kan fastsette andre sensorfrister for større, skriftlige oppgaver som kandidatoppgaver, diplomoppgaver, hovedoppgaver o.l., eller når det ikke er mulig å skaffe det nødvendige antall kvalifiserte sensorer.
7. Resultatet fra skriftlig prøve eller oppgave kunngjøres ved oppslag og/eller via det web-baserte studieadministrative systemet eller på andre måter som gir tilsvarende tilgjengelighet. Studentene er selv ansvarlige for å gjøre seg kjent med sensuren. Høgskolen er ikke ansvarlig for eventuelle feil og misforståelser som oppstår ved telefonisk beskjed om eksamensresultat.
8. Resultat fra muntlig eller praktisk prøve, presentasjon, framsyning eller utstilling kunngjøres umiddelbart etter at prøven eller oppgaven er avsluttet.
9. Ved omsensurering etter § 5–2 nr. 2 og § 5–3 nr. 4 i loven skal det benyttes nye sensorer.
10. Ved vurdering av praksisopplæring o.l. skal høgskolens faglærer og veileder på praksisstedet vurdere kandidaten til bestått eller ikke bestått praksis. Studenten har krav på vurdering underveis. Dersom en student får vurdert sin praksisperiode til «ikke bestått», skal studenten, i tillegg til avtalt veiledning, ha fått en skriftlig vurdering senest når 2/3 av praksisperioden er gjennomført. Denne skriftlige vurderingen skal klart kommunisere problemene for en eventuell «ikke bestått» og mulighetene for «bestått» praksis ved sluttevaluering. Dersom det avdekkes vesentlige svikt hos kandidaten etter denne fristen, skal det gis melding uten ugrunnet opphold, og kandidaten kan da likevel få underkjent perioden. For enkelte studieprogrammer kan det være bestemt annen vurderingsform for praksisopplæring. Dette bestemmes av dekan selv og vil framgå av fag- eller studieplan for det studieprogram det gjelder.

§ 12. *Karaktersystem*

1. Det skal framgå av fag- eller studieplaner hvilket karaktersystem som benyttes.
2. Det skal benyttes bokstavkarakter etter en skala fra A til F med A som beste karakter. Det kreves E eller bedre for at eksamen skal være bestått. Karakterbetegnelsen «bestått»/«ikke bestått» kan brukes i et omfang som samlet ikke overstiger halvdelen av det antall studiepoeng som er knyttet til avlagte eksamener i løpet av studieprogrammet. Karakteren «bestått» gis for prestasjoner som tilsvarer karakteren E eller bedre.
3. Ved fastsetting av endelig karakter på bakgrunn av flere delvurderinger, skal det framgå av studie- eller fagplan hvorvidt alle deleksamener må være bestått før endelig karakter gis, jf. § 3 nr. 3 i forskriften.
4. Det skal framgå av studie- eller fagplan hvordan delkarakterer vektas ved beregning av sluttkarakter. Ved omregning av delkarakterer til samlet karakter legges det til grunn at karakteren A gir 5, B gir 4 osv. og at vanlige avrundingsregler benyttes. Den endelige karakteren presenteres som bokstavkarakter.
5. Det skal ikke foretas beregning av hoved- eller emnekarakterer som bygger på delkarakterer fra både gammelt og nytt karaktersystem.
6. Dekan selv kan fastsette følgende overgangsordninger, som skal gis gyldighet for en avgrenset periode: I emner som er påbegynt før overgangen til nytt karaktersystem, og der det er gitt delkarakterer etter tidligere system, kan det tidligere systemet benyttes til emnet er avsluttet. I studier der det gis hovedkarakter, kan

studenter som har påbegynt studiet før overgangen til nytt karaktersystem og som er gitt emnekarakterer etter gammelt system, fullføre studiet med tallkarakterer også i de gjenværende emnene.

7. Har en kandidat avlagt samme prøve eller oppgave mer enn en gang, vil beste karakter gjelde.

§ 13. Klage over formelle feil ved eksamen

1. Regler om klager over formelle feil ved vurdering eller karakterfastsettelse er fastsatt i § 5–2 i loven.
2. Klage over formelle feil må framsettes senest 3 uker etter at studenten er eller burde være kjent med det forhold som er bakgrunn for klagen. Klager over formelle feil behandles av høgskolens klagenemnd.
3. Dekan selv kan bestemme at det skal avholdes ny prøve eller foretas ny sensur dersom det er oppdaget formelle feil ved prøver og vurdering som har hatt betydning for kandidatens prestasjoner eller bedømmelsen av disse, selv om det ikke foreligger klage.

§ 14. Begrunnelse for og klage over karakterfastsettingen

Regler om klage over karakterfastsetting og framgangsmåte ved klage framgår av § 5–3 i loven. Klageretten gjelder alle delkarakterer som inngår i endelig emnekarakter, med de unntak loven fastsetter.

§ 15. Annullering av prøve eller oppgave, utestenging fra eksamen

1. Styret selv eller høgskolens klagenemnd kan annullere prøve eller oppgave eller godkjenning av emne ved fusk eller forsøk på fusk eller hvis studenten har skaffet seg adgang til å gå opp til vedkommende eksamen eller prøve eller til å delta i vedkommende kurs ved hjelp av falskt vitnemål eller annen form for uredelig opptreden. Styret selv eller høgskolens klagenemnd kan annullere godskriving eller godkjenning av utdanning, eller fritak for eksamen eller prøve, hvis studenten har oppnådd dette ved hjelp av falskt vitnemål eller annen form for uredelig opptreden. Jf. også § 4–7 nr. 1 og 2 i loven.
2. Opptrer en student som beskrevet i § 4–7 nr. 1 eller 2 i loven, kan han/hun utestenges fra institusjonen og fratras retten til å gå opp til eksamen ved høgskolen i inntil ett år etter vedtak av styret selv eller høgskolens klagenemnd. Vedtaket må fattes med minst to tredelers flertall. Studentens klagemuligheter ved utestenging fra eksamener er regulert i § 4–8 nr. 4 og 5 og § 4–11 i loven.
3. Som fusk eller forsøk på fusk regnes å besitte, nytte eller forsøke å nytte andre hjelpemidler enn tillatt ved en prøve eller oppgave, å framstille andres arbeid som eget, å unnlate å angi kilder ved sitater fra andre i skriftlige arbeider eller på annen måte å bryte med forutsetningene som er lagt til grunn for den enkelte prøve eller oppgave, når dette er gjort forsettlig eller grovt uaktsomt. Jf. også § 4–7 nr. 1 bokstav b i loven.

§ 16. Studiepoengreduksjon

Dersom en student avlegger eksamen i forskjellige emner eller studieprogrammer hvis innhold delvis dekker hverandre, skal dette normalt føre til reduksjon i antall studiepoeng på vitnemålet eller karakterutskrift, jf. også forskrift om krav til bachelorgraden ved Høgskolen i Telemark.

§ 17. Vitnemål – karakterutskrift

1. Vitnemål og Diploma Supplement for fullført grad og studieprogram av minst 60 studiepoengs omfang utstedes og undertegnes av dekan selv.
2. Vitnemålet skal inneholde opplysninger om
 - hvilken utdanning som er gjennomført,
 - hvilken tittel/grad som er oppnådd,
 - navn, studiepoeng og karakter, og tid for avlagt eksamen i emne som er gitt,
 - avsluttende karakter og som inngår i studieprogrammet,
 - tidspunkt for fullført utdanning,
 - tittel på større skriftlige oppgaver som f.eks. seminar-, prosjekt- og hovedoppgaver,
 - karaktersystemet som er benyttet,
 - hvorvidt utdanningen er gitt i samarbeid med andre institusjoner.
3. Har studenten fullført et studieprogram ved høgskolen og er minimum halvdelen av studieprogrammet, regnet i studiepoeng, gjennomført ved høgskolen, kan vedkommende få utstedt vitnemål hvis ikke særlige forhold er gjeldende for studieprogrammet. Slike forhold skal framgå av studie- eller fagplan. Dersom en mindre del av studieprogrammet er gjennomført ved høgskolen, vurderer dekan selv i det enkelte tilfelle hvilken institusjon som skal utstede vitnemål.
4. Det utstedes normalt kun ett vitnemål pr. kandidat. I særlige tilfeller hvor det kan sannsynliggjøres/dokumenteres at vitnemål er bortkommet, kan det utstedes nytt vitnemål. Dersom kandidaten forbedrer karakterer som inngår i vitnemålet, dokumenteres dette gjennom karakterutskrift.
5. Den som ikke har avsluttet grad eller studieprogram av minst 60 studiepoengs omfang, kan få karakterutskrift for beståtte eksamener og prøver.

§ 18. Studierett

1. Den som har akseptert tilbud om studieplass har studierett i henhold til den normerte studietid for det aktuelle studieprogrammet vedkommende er tatt opp til. Studieretten kan beholdes i inntil to år i tillegg dersom studenten er forsinket i sine studier i forhold til normert studietid, og i inntil ett år for å forbedre karakterer. I

tidsberegningen på to år inngår ikke utsatt studiestart, midlertidig utestenging fra høgsolen og permisjoner i samsvar med § 19 nr. 1 i forskriften.

2. En student kan etter søknad få innvilget studierett utover den tid som er angitt i nr. 1. Grunnlag for utvidet studietid kan være helsemessige, sosiale eller andre spesielle forhold som kan ha innvirkning på studiegjennomføringen. Søknad om utvidet studietid stiles til aktuell avdeling. Dekan fastsetter søknadsfrist og fatter vedtak.
3. Studenter taper studieretten i følgende tilfeller:
 - a. Studenten har overskredet den normerte studietid og den tilleggstid som framgår av nr. 1 og 2.
 - b. Studenten har brukt opp sine forsøk til eksamen eller praksisperiode i henhold til fag- eller studieplan og denne forskrift.
 - c. Studenten har ikke avlagt og bestått eksamen i løpet av de to siste studieår, og har ikke hatt permisjon.
 - d. Studenten har ikke betalt semesteravgift, fylt ut utdanningsplan og eller registrert seg som student siste semester og har ikke hatt permisjon.
 - e. Studiene er fullført og vitnemål/karakterutskrift er utstedt, jf. likevel nr. 1 og 2.
 - f. Studenten selv bekrefter at hun/han trekker seg fra studieprogrammet.
 - g. Det er fattet vedtak om utestenging av studenten fra studiet etter lovens § 4–7 eller § 4–9.
Dekan kan etter søknad dispensere fra bestemmelsene i pkt. a–d.

§ 19. *Permisjon*

1. En student som får barn under studiene, har rett til permisjon fra studiene under svangerskap og til omsorg for barn, jf. § 4–5 i loven. Rett til permisjon har også student som adopterer barn eller som er innkalt til obligatorisk førstegangstjeneste. Permisjon kan også gis ved sykdom og andre tungtveiende grunner.
2. En student som har fått innvilget permisjon, skal så langt det er mulig få gjenoppta studiet på det tidspunktet som er angitt ved innvilgelsen. Tidspunktet for gjenopptakelse kan være betinget av at det er ledig studieplass i aktuelt semester/kull. Dersom det ikke er kapasitet, skal det settes opp prioritert venteliste. Studenter som har hatt fødselspermisjon har fortrinnsrett ved gjenopptak.
3. Dekan fatter vedtak om permisjon.

§ 20. *Utfyllende regler*

Styret kan vedta utfyllende bestemmelser til forskriften med gyldighet for hele høgsolen. Dekan selv kan vedta utfyllende bestemmelser med gyldighet for vedkommende avdeling. Slike bestemmelser skal framgå av de aktuelle fag- eller studieplaner, og må være basert på loven samt reglene i denne forskrift.

§ 21. *Dispensasjon fra forskriften*

Styret selv kan dispensere fra bestemmelsene i denne forskrift.

§ 22. *Ikrafttredelse*

1. Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2006.
2. Forskrift 2. oktober 2003 nr. 1220 om eksamen ved Høgsolen i Telemark oppheves fra samme tid.

16. des. Nr. 1652 2005

Forskrift om endring i forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2005.

Fastsatt av Fiskeridirektoratet 16. desember 2005 med hjemmel i forskrift 22. desember 2004 nr. 1797 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2005 § 30. Kunngjort 30. desember 2005.

I

I forskrift 22. desember 2004 nr. 1797 om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2005 gjøres følgende endring:

§ 14 skal lyde:

Fartøy med deltakeradgang kan fiske og lande følgende kvanta sild:

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotestige</i>	<i>Fartøykvoter (tonn)</i>	<i>Maksimalkvote (tonn)</i>
Fartøy under 7,00 m	1,0	37	42
Fartøy 7,0 – 7,99 m	1,5	56	63
Fartøy 8,0 – 8,99 m	2,0	74	84
Fartøy 9,0 – 9,99 m	3,0	111	126
Fartøy 10,0 – 10,99 m	3,5	130	147
Fartøy 11,0 – 11,99 m	4,0	148	168
Fartøy 12,0 – 12,99 m	4,5	167	189
Fartøy 13,0 – 13,99 m	5,0	185	210
Fartøy 14,0 – 14,99 m	6,0	222	252
Fartøy 15,0 – 15,99 m	7,0	259	294
Fartøy 16,0 – 16,99 m	8,0	296	336

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotestige</i>	<i>Fartøykvoter (tonn)</i>	<i>Maksimalkvote (tonn)</i>
Fartøy 17,0 – 17,99 m	9,0	333	378
Fartøy 18,0 – 18,99 m	10,0	370	420
Fartøy 19,0 – 19,99 m	11,0	407	462
Fartøy 20,0 – 20,99 m	12,0	444	504
Fartøy 21,0 – 21,99 m	13,5	500	567
Fartøy 22,0 – 22,99 m	15,0	555	630
Fartøy 23,0 – 23,99 m	16,5	611	693
Fartøy 24,0 – 24,99 m	18,0	666	756
Fartøy 25,0 – 25,99 m	19,5	722	819
Fartøy 26,0 m og over	21,0	777	882

Fisket stoppes fredag 16. desember 2005 klokken 2400. Siste frist for innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag er lørdag 17. desember klokken 0200.

Etter stoppen kan det enkelte fartøy likevel fortsette fiske innenfor en kvoteenhet på 37 tonn.

Fartøy uten deltakeradgang og som bare fisker med landnot og garn kan fortsette fiske uavhengig av stoppen som nevnt i andre ledd.

Fartøy som har adgang til å delta i medhold av § 7 i forskrift 26. november 2004 nr. 1509 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild i 2005, kan ikke ha en høyere kvote enn summen av 6 kvoteenheter.

II

Endringen trer i kraft straks.

19. des. Nr. 1653 2005

Forskrift om veiledet tjeneste for å få adgang til å praktisere som allmennlege med rett til trygderefusjon.

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 19. desember 2005 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–4 fjerde ledd, lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 3–5 andre ledd og lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 6–1 og § 6–2 fjerde ledd. Jf. EØS-avtalen vedlegg VII nr. 4 (direktiv 93/16/EØF endret ved direktiv 97/50/EF, direktiv 98/21/EF, direktiv 98/63/EF, direktiv 99/46/EF og direktiv 2001/19/EF). Kunngjort 30. desember 2005.

§ 1. Formål og målbeskrivelse

Formålet med veiledet tjeneste er at allmennlegen gjennom arbeid under veiledning skal få tilstrekkelig praktisk erfaring for å kunne utføre selvstendig legevirksomhet på en forsvarlig måte uten unødig tidstap eller utgift for pasienter, helseinstitusjoner, trygden eller andre.

Den veiledelede tjenesten skal tilrettelegges på forsvarlig måte og utføres i tråd med gjeldende regelverk, og i samsvar med målbeskrivelse fastsatt av Sosial- og helsedirektoratet.

§ 2. Forskriftens virkeområde

Forskriften gjelder for leger med utdanning fra norsk eller utenlandsk lærested som må gjennomføre veiledet tjeneste helt eller delvis i Norge for å kunne utøve virksomhet som nevnt i § 3 første ledd.

Forskriften gjelder for veileder og kommunen hvor den veiledelede tjenesten utføres og som er ansvarlig for tjenesten.

Forskriften gjelder for veiledet tjeneste som utføres i helseforetak, i den utstrekning dette fremgår av de enkelte bestemmelser.

§ 3. Krav til veiledet tjeneste

Det er et vilkår for å utøve virksomhet som allmennlege med rett til trygderefusjon at legen har gjennomført til sammen minst 3 års veiledet tjeneste eller er under veiledning, jf. forskrift 18. juni 1998 nr. 590 om rett til trygderefusjon for leger, spesialister i klinisk psykologi og fysioterapeuter. Dette vilkåret gjelder tilsvarende for allmennleger som ansettes i kommunale fastlegestillinger og i stillinger ved kommunal legevakt.

Kravet om minst 3 års veiledet tjeneste gjelder ikke for leger som tiltrer et vikariat av inntil 2 måneders varighet i fastlegestilling eller i stilling som nevnt i første ledd. Dette kravet gjelder heller ikke når legen deltar i kommunalt organisert legevakt utenom sitt ordinære arbeid. Disse legene må ha gjennomført minst 2 års veiledet tjeneste.

§ 4. Gjennomføring av den veiledelede tjenesten

Leger som mangler tilstrekkelig praktisk opplæring under veiledning for å oppfylle vilkåret i § 3, kan gjennomføre hele eller deler av den veiledelede tjenesten i Norge ved å

- a) fullføre og få godkjent norsk turnustjeneste og/eller tiltre en
- b) fastlegestilling med veiledning
- c) stilling ved kommunal legevakt med veiledning eller
- d) stilling i helseforetak hvor legen er under spesialisering.

§ 5. Innholdet i og omfanget av den veiledete tjenesten i kommunene

Den veiledete tjenesten skal gjennomføres på heltid. Tjenesten kan likevel gjennomføres på deltid innenfor en arbeidstid tilsvarende minst 60 prosent av normalarbeidstid.

Veiledningen skal utgjøre minimum 2 timer per uke. Den veiledete tjenesten skal i tillegg omfatte obligatorisk opplæring i utvalgte emner. Kravet til obligatorisk opplæring gjelder tilsvarende for leger som gjennomfører veiledet tjeneste mens de er under spesialisering i helseforetak.

Departementet fastsetter nærmere bestemmelser om innholdet i og omfanget av den veiledete tjenesten samt vilkårene for opplæring på deltid.

§ 6. Kommunens ansvar for organisering av den veiledete tjenesten

Kommunen skal sørge for at legen kan utføre den veiledete tjenesten i tråd med gjeldende regelverk og målbeskrivelse, herunder:

- a) organisere nødvendig opplæring under veiledning til leger som tiltrer en fastlegehjemmel eller stilling ved kommunal legevakt
- b) oppnevne personlig veileder for legen
- c) påse at legen gis evaluering underveis som en del av grunnlaget for attestasjon i forbindelse med godkjenning av den veiledete tjenesten.

Kommunen skal inngå avtale med leger som veileder. Det kan fastsettes nærmere bestemmelser om avtalevilkårene i sentral avtale. Kommuner kan samarbeide om organisering av den veiledete tjenesten.

Kommunen skal etter fullført veiledet tjeneste sørge for at det gis en attest fra veileder som er bekreftet av kommunelege. Det skal fremgå av attesten om den veiledete tjenesten er fullført tilfredsstillende og i tråd med målbeskrivelsen. Attesten skal inneholde en anbefaling av om den praktiske tjenesten bør godkjennes. Kommunen skal i tillegg sørge for at det utstedes et bevis for gjennomført obligatorisk opplæring som nevnt i § 5.

Bestemmelsene i tredje ledd gjelder tilsvarende for helseforetaket i forbindelse med veiledet tjeneste som er gjennomført mens legen er under spesialisering.

§ 7. Finansiering av den veiledete tjenesten i kommunene

Utgifter i forbindelse med godtgjørelse for veiledning, skal dekkes av kommunen.

Departementet yter et økonomisk tilskudd til kommunene tilsvarende 2 timer med veiledning per uke. Tilskuddet ytes etter satser for veiledning av turnusleger som er fastsatt i sentral avtale.

§ 8. Godkjenning av den veiledete tjenesten

For å få godkjent veiledet tjeneste som er gjennomført i den kommunale allmennelegetjenesten eller mens legen er under spesialisering i et helseforetak, må legen godtgjøre ved attest og bevis som nevnt i § 6 at tjenesten er fullført i tråd med gjeldende regelverk og fastsatt målbeskrivelse. Sosial- og helsedirektoratet eller den det bemyndiger, skal etter søknad utferdige en bekreftelse på at den veiledete tjenesten er gjennomført i samsvar med bestemmelsene i direktiv 93/16/EØF.

For godkjenning som allmennelege på grunnlag av veiledet tjeneste som er gjennomført i andre EØS-land, gjelder bestemmelsene i forskrift 21. desember 2000 nr. 1377 om autorisasjon m.m. av helsepersonell i henhold til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS-avtalen).

§ 9. Adgang til å gi retningslinjer og gjøre unntak

Sosial- og helsedirektoratet kan gi nærmere retningslinjer for utfylling og gjennomføring av denne forskriften. Dersom særlige grunner foreligger, kan Sosial- og helsedirektoratet gjøre unntak fra bestemmelsene i denne forskriften.

§ 10. Klageadgang

Vedtaket truffet i henhold til denne forskriften kan påklages i samsvar med forvaltningslovens bestemmelser.

§ 11. Ikrafttredelse og overgangsregler

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2006.

Fra det tidspunkt forskriften trer i kraft, utvides kravet til veiledet tjeneste fra minimum 2 år til minimum 3 år.

Leger som tiltrer en fastlegehjemmel eller stilling ved kommunal legevakt etter 31. desember 2005, må ha gjennomført minst 3 års veiledet tjeneste eller være under veiledning for å få rett til trygderefusjon.

Leger som per 31. desember 2005 innehar en fastlegehjemmel eller stilling ved kommunal legevakt, opprettholder rett til trygderefusjon såfremt de har gjennomført minst 2 års veiledet tjeneste.

Merknader til de enkelte bestemmelser**Til § 1**

Bestemmelsen i første ledd angir formålet med veiledet tjeneste. Hovedformålet med veiledet tjeneste er å styrke pasientsikkerheten og heve kvaliteten på arbeidet som utføres av allmenneleger. Kravet til veiledet tjeneste følger av direktiv 93/16/EØF som er endret ved direktiv 2001/19/EF. Endringen innebærer at kravet til veiledet tjeneste er utvidet fra minimum 2 år til minimum 3 år. Utvidelsen av kravet er begrunnet i behov for bedre opplæring av leger som er utdannet og autorisert i medlemsland hvor det er lite klinisk praksis i grunnstudiet og/eller ingen krav om turnustjeneste.

Målet om at legen skal få «tilstrekkelig praktisk erfaring» må ses i sammenheng med formålet med turnustjenesten for leger, jf. forskrift 20. desember 2001 nr. 1549 om praktisk tjeneste for å få autorisasjon som lege (turnusforskriften). Utgangspunktet er at legen etter fullført turnustjeneste skal ha skaffet seg nødvendig erfaring og dermed er kvalifisert for selvstendig utførelse av vanlig legearbeid. I tillegg må legen gjennom veiledet tjeneste skaffe seg praktiske tilleggskunnskaper for å kunne utøve virksomhet som allmennlege med rett til trygderefusjon.

Prinsippet om sparsomhet som er nedfelt i lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell mv. § 6 (helsepersonelloven), er gjengitt i forskriften for å styrke rettsinformasjonen som følge av at kravet til tre års veiledet tjeneste er knyttet direkte til legers bruk av takstsystemet. Et formål med den veiledelede tjenesten i Norge er å gi leger økt opplæring i blant annet trygdemedisin, takstbruk, forskrivning av legemidler og drift av egen praksis.

Bestemmelsen i andre ledd forutsetter at det fastsettes en målbeskrivelse for den veiledelede tjenesten. Sosial- og helsedirektoratet har fastsatt retningslinjer for den veiledelede tjenesten i Rundskriv IS-18/2005.

Til § 2

Bestemmelsen i første ledd angir personkretsen som omfattes av forskriften. Legedirektivet gjelder direkte for EØS-statsborgere med legeutdanning fra andre EØS-land. Forskriften gis imidlertid et videre anvendelsesområde enn direktivet og omfatter alle leger som ønsker å praktisere som allmennlege med trygderefusjon i Norge, uavhengig av statsborgerskap og utdanningsland. EØS-statsborgere med legeutdanning fra andre EØS-land omfattes i tillegg av bestemmelsene i forskrift 21. desember 2000 nr. 1377 om autorisasjon m.m. av helsepersonell i henhold til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS-forskriften).

Det følger av bestemmelsene i andre ledd og tredje ledd at forskriften gjelder for veiledet tjeneste som gjennomføres i kommunehelsetjenesten. I tillegg gjelder bestemmelsene i § 5 andre ledd andre setning (obligatorisk opplæring), § 6 tredje ledd (attest og kursbevis) og § 8 første ledd (godkjenning) tilsvarende for veiledet tjeneste mens legen er under spesialisering i sykehus, jf. § 4. Etter lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 3–5 skal de regionale helseforetakene sørge for å dekke behovet for undervisning og opplæring av blant annet spesialister innen helseregionen. Forhold knyttet til gjennomføring, omfang, innhold og individuell godkjenning av spesialistutdanningen samt kravene til de ulike spesialitetene, er i sin helhet regulert i og i medhold av forskrift 21. desember 2000 nr. 1384 om spesialistgodkjenning av helsepersonell.

Til § 3

Bestemmelsen i § 3 første ledd implementerer innholdet i artikkel 36 nr. 1 i direktiv 93/16/EØF. Etter direktivet er kravet til veiledet tjeneste knyttet til «adgang til å utøve virksomhet som allmennpraktiserende lege innenfor sin [medlemsstatens] nasjonale trygdeordning». I forskriften er kravet til veiledet tjeneste avgrenset til å gjelde leger som ønsker å utøve kurativ, pasientrettet virksomhet innenfor kommunal allmennlegetjeneste som helt eller delvis finansieres gjennom stykkprisrefusjon fra folketrygden. Veiledet tjeneste er ikke et vilkår for å oppnå autorisasjon som lege eller for etablering av privat legevirkosomhet uten offentlig finansiering, men et krav for å kunne praktisere som allmennlege med rett til trygderefusjon. Det er tre hovedgrupper av leger som omfattes av kravet til veiledet tjeneste:

- privatpraktiserende leger som inngår fastlegeavtale med kommunen
- leger som ansettes i kommunale fastlegestillinger og
- leger som ansettes i kliniske stillinger ved kommunal legevaktordning.

Allmennleger som utfører pasientbehandling i rent privat virksomhet uten fastlegeavtale med kommunen og trygdefinansiering, faller utenfor kravet til veiledet tjeneste. I tillegg gjelder ikke kravet om veiledet tjeneste for leger som er ansatt i kommunale stillinger hvor offentlig legearbeid og annen virksomhet som det ikke ytes trygderefusjon for, utgjør hoveddelen av det daglige arbeidet. Dette kan for eksempel være leger som er ansatt ved sykehjem. Leger som har sitt daglige arbeid i bedriftshelsetjeneste, fengsler, forsvarret, legemiddelindustri, offentlig forvaltning, i forsknings- og undervisningsstillinger mv., omfattes heller ikke av kravet til veiledet tjeneste.

Direktiv 93/16/EØF gir adgang til å unnta personer som er i ferd med å gjennomføre særskilt opplæring til allmennpraktiserende lege fra kravet om å kunne fremlegge dokumentasjon på slik tjeneste. En tilsvarende bestemmelse er tatt inn i § 3 første ledd, hvor det fremgår at det er tilstrekkelig for rett til refusjon at legen som utfører pasientbehandling er under veiledning i en fastlegehjemmel-/stilling eller ved kommunal legevakt.

Bestemmelsen i § 3 andre ledd gjør enkelte unntak fra kravet til minst 3 års veiledet tjeneste for leger som deltar mer sporadisk i kommunal legevaktarbeid utenom sitt ordinære arbeid og leger som arbeider i kortidsvikariater. Unntakene har sammenheng med hensynet til rekrutteringen av fastleger til små kommuner i utkantstrøk. For disse legene gjelder fortsatt kravet til minst 2 års veiledet tjeneste, også etter 31. desember 2005. I motsetning til leger som på dagtid er ansatt ved legevaktsentraler, vil sporadisk deltagelse i legevaktarbeid på fritiden ikke kunne regnes som veiledet tjeneste, jf. § 4.

Begrepet «fastlegehjemmel» omfatter i denne forskriften både leger som driver privat praksis med fastlegeavtale med kommunen og leger som er ansatt i kommunale stillinger.

Kravet til veiledet tjeneste etter § 3 berører ikke legers adgang til å forskrive legemidler for trygdens regning etter forskrift 27. april 1998 nr. 455 om rekvirering og utlevering av legemidler fra apotek § 2–1, jf. forskrift 18. april 1997 nr. 330 om stønad til viktige legemidler og spesielt medisinsk utstyr (blåreseptforskriften).

Til § 4

Artikkel 30 i direktiv 93/16/EØF pålegger den enkelte medlemsstat å innføre en særskilt opplæring til allmennpraktiserende lege av minst tre års varighet. Den veiledete tjenesten kan som hovedregel påbegynnes først etter fullført og godkjent studium, jf. artikkel 31 nr. 1 bokstav a. Artikkel 31 nr. 2 åpner imidlertid for at også praksis under studiet kan telle med som veiledet tjeneste for land (herunder Norge) som oppfylte vilkåret om minst 2 års veiledet tjeneste per 1. januar 2001. Den veiledete tjenesten må foregå minst 6 måneder i sykehus og minst 6 måneder i allmenmedisinsk praksis, jf. artikkel 31 nr. 1 bokstav c.

Bestemmelsen i § 4 gjelder for det første gjennomføringen av veiledet tjeneste for leger med utdanning fra norsk universitet, som har fullført og fått godkjent turnustjeneste i henhold til retningslinjer og målbeskrivelse gitt i medhold av turnusforskriften. Praksisperioder på til sammen ½ år under grunnstudiet teller som veiledet tjeneste. I tillegg teller 1 ½ år med turnustjeneste, hvorav 12 måneder i sykehus og 6 måneder i kommunehelsetjenesten etter at kandidaten er ferdig utdannet cand.med. Leger med utdanning fra Norge må dermed gjennomføre ytterligere 1 års praktisk opplæring for å oppfylle kravet til totalt 3 års veiledet tjeneste.

Resttjenesten kan gjennomføres ved at legen tiltrer, eventuelt vikarierer i, en ledig fastlegehjemmel eller stilling med klinisk aktivitet ved kommunal legevakt hvor det følger med et veiledningsopplegg. Formuleringen «fastlegehjemmel med veiledning» innebærer ikke at det er opprettet egne utdanningsstillinger til dette formålet. Veiledningen forutsettes å foregå i eksisterende hjemler/stillinger som lyses ledig. Alternativet til et ettårig veiledningsopplegg i kommunehelsetjenesten, er at legen tiltrer en stilling i et helseforetak hvor legen er under spesialisering og arbeider under veiledning av en godkjent legespesialist (assistentlegestillinger mv.). Ett år i en slik stilling vil telle som ett års veiledet tjeneste.

Bestemmelsen omhandler i tillegg gjennomføring av veiledet tjeneste for leger med utdanning fra utenlandsk lærested som ønsker å arbeide som allmennlege med trygderefusjon i Norge. Mens det for leger med utdanning fra norsk universitet er tilstrekkelig med 1 års veiledet tjeneste i en fastlegehjemmel mv. for å oppfylle kravet til totalt 3 års veiledet tjeneste, vil leger med utdanning fra utenlandsk lærested kunne ha behov for kortere eller lengre perioder med praktisk opplæring for å oppfylle dette vilkåret.

For leger som er utdannet i et annet EØS-land, vil omfanget av veiledet praksis under studiet, turnusordning etc. som er godkjent av utdanningslandets myndigheter som veiledet tjeneste etter legedirektivet, være avgjørende for i hvilken grad norske myndigheter kan stille krav om ytterligere veiledet tjeneste. Det er enkelte EØS-land som i sine nasjonale regelverk og utdanningsplaner ikke stiller krav om obligatorisk praktisk opplæring under veiledning for legers adgang til yrkesutøvelse. Det vil derfor være leger utdannet i andre EØS-land som har behov for å utføre hele eller deler av den veiledete tjenesten i Norge.

For «EØS»-leger som ikke har noen praktisk opplæring fra grunnstudiet el. før de innvilges norsk autorisasjon, kan det by på problemer å fylle vilkåret om tre års veiledet tjeneste. Såfremt disse legene tilbys norsk turnusplass, vil fullført og godkjent turnustjeneste telle som 1 ½ års veiledet tjeneste. Ved behov for ytterligere veiledet tjeneste, kan de tiltre en fastlegehjemmel med veiledningsopplegg mv. eller starte i en stilling hvor legen er under spesialisering ved sykehus. I disse tilfellene kan det være behov for at kommunen utarbeider et utvidet veiledningsprogram, slik at legen kan arbeide under veiledning i en fastlegehjemmel i inntil 1 ½ år.

Leger som er utdannet utenfor EØS-området må gjennomføre norsk turnustjeneste for å få norsk autorisasjon. Turnustjenesten vil telle som 1 ½ års veiledet tjeneste. For å få turnusplass må de i tillegg oppnå faglig akademisk godkjenning ved Universitetet i Oslo. Slik godkjenning gis ikke før legen har gjennomført og bestått medisinsk fagprøve og ½ års forpraksis («skikkethetsprøven»). Forpraksisen teller som veiledet tjeneste. Det vil i tillegg måtte vurderes konkret i hvert enkelt tilfelle om praksis under studiet, arbeidserfaring fra utdanningslandet mv. kan godskrives som veiledet tjeneste.

Ved behov for ytterligere veiledet tjeneste, kan disse legene, i likhet med leger utdannet i Norge, tiltre en fastlegehjemmel med veiledning av 1 års varighet eller stilling ved kommunal legevakt, eventuelt starte i en stilling hvor legen er under spesialisering ved sykehus.

Til § 5

Bestemmelsen i første ledd fastsetter prinsippet om heltidsopplæring, jf. artikkel 31 nr. 1 bokstav b i direktiv 93/16/EØF. Det er i visse tilfeller anledning til å gjennomføre den veiledete tjenesten på deltid, jf. artikkel 34. Den totale veiledningstiden må imidlertid ikke avkortes. Legen kan ha redusert arbeidstid, men ikke mindre enn 60 prosent av ukentlig normalarbeidstid. Leger som arbeider under veiledning i en fastlegehjemmel med fastlegeavtale kan ha avkortet listelengde, jf. forskrift 14. april 2000 nr. 328 om fastlegeordning i kommunene § 14. I deler av veiledningstiden må legen arbeide heltid hvis dette er nødvendig for å få tilstrekkelig erfaring i effektiv utøvelse av alminnelig medisinsk praksis, jf. artikkel 34 nr. 1.

Bestemmelsen i andre ledd innebærer at i tillegg til løpende veiledning, skal den veiledete tjenesten omfatte opplæring i «utvalgte emner». Emner som er relevante for utøving av allmennlegevirksomhet er blant annet pasientbehandling, legevaktarbeid, trygdemedisin, takstbruk, forskrivning av legemidler, drift av praksis og samarbeid med spesialisthelsetjenesten. Kravet om obligatorisk opplæring i slike temaer gjelder også for leger som gjennomfører veiledet tjeneste mens de er under spesialisering i sykehus. For leger med utdanning fra land utenfor EØS-området kommet kravet om obligatorisk opplæring i tillegg til krav om bestått kurs etter forskrift 24. februar 2004 nr. 460 om tilleggskrav for autorisasjon for helsepersonell § 3 første ledd bokstav d.

Etter bestemmelsen i tredje ledd har departementet blant annet delegert til Sosial- og helsedirektoratet å fastsette nærmere hvilke «utvalgte emner» som skal inngå i opplæringen.

Til § 6

Bestemmelsen omhandler kommunens ansvar for å organisere en veiledningsordning når legen som tilbys en fastlegehjemmel, mangler tilstrekkelig opplæring for å fylle vilkåret om 3 års veiledet tjeneste, jf. § 4.

Den veiledelede tjenesten skal gjennomføres innen de rammer som gjelder i regelverk og målbeskrivelse. Bestemmelsen i første ledd bokstav b pålegger kommunen en plikt til å skaffe veileder. Dette innebærer at kommunen også har ansvar for å oppnevne ny personlig veileder for legen ved avbrudd i veiledningen, for eksempel som følge av at veilederen blir syk eller flytter. Bestemmelsen i første ledd bokstav c forutsetter at opplæring og evaluering underveis må gis av den samme personen som er oppnevnt som personlig veileder. Opplistingen over plikter i forbindelse med gjennomføringen av den veiledelede tjenesten i første ledd, er ikke uttømmende.

Etter bestemmelsen i andre ledd forutsettes det at kommunen inngår individuell avtale med en lege som veileder. Avtalen bør regulere spørsmål av arbeidsrettslig art knyttet til veiledningen, avhengig av om veilederen driver privat praksis eller er ansatt i kommunal stilling. Det kan nedfelles nærmere krav til veileders kvalifikasjoner og kompetanse i avtaleverket. Avtalen mellom kommune og veileder kan også inneholde andre bestemmelser av betydning for gjennomføringen av veiledningen. Dette kan for eksempel gjelde spørsmål om krav til nærhet/samlokalisering, adgang til å benytte veileder i nabokommune for å skjerme sårbare solopraksiser, krav om praksisbesøk og ukentlige veiledersamtaler. Det vises i denne sammenheng til at bestemmelsen i andre ledd siste setning åpner for interkommunalt samarbeid.

Bestemmelsene i tredje ledd og fjerde ledd pålegger kommunen og helseforetaket en plikt til på forespørsel å utstede attest for gjennomført veiledet tjeneste og bevis for opplæring i utvalgte emner.

Til § 8

Artikkel 37 nr. 1 i direktiv 93/16/EØF stiller krav om at hver medlemsstat gjensidig skal godkjenne bevis som er utstedt av de andre medlemsstatene på at legen har gjennomført minst tre års veiledet tjeneste for å kunne utøve virksomhet innenfor medlemsstatens nasjonale trygdeordning.

Bestemmelsene i § 8 legger opp til et tosporet system. Leger som helt eller delvis må gjennomføre veiledet tjeneste i Norge skal godkjennes etter denne forskriften, mens leger med utdanning fra EØS-området som allerede oppfyller kravet til 3 års veiledet tjeneste før de kommer til Norge, skal godkjennes etter EØS-forskriften. Innholdet i godkjenningen og de materielle rettsvirkningene av godkjenningen er de samme.

Bestemmelsen i første ledd inneholder krav til dokumentasjon for at den veiledelede tjenesten kan godkjennes. Det er ikke tilstrekkelig for å få praktisere som allmennlege med rett til trygderefusjon at vedkommende innehar attest fra veileder og bevis fra opplæring/kurs. I tillegg må det utstedes et formelt godkjenningsdokument på at den veiledelede tjenesten er fullført. Sosial- og helsedirektoratet har delegert myndigheten å gi slik godkjenning til Statens autorisasjonskontor for helsepersonell (SAFH). Godkjenningen utgjør dokumentasjon overfor trygdeetaten på at legen har rett til å utøve virksomhet som allmennlege i Norge med refusjon fra folketrygden. Leger som er under veiledning må i stedet dokumentere sin rett til refusjon overfor trygdeetaten ved å fremlegge veiledningsavtalen som er inngått mellom kommunen og veilederen overfor SAFH for registrering i Helsepersonellregisteret. Rikstrygdeverket og underliggende organer avgjør blant annet på grunnlag av opplysninger i dette registeret om legen fyller vilkårene for rett til trygderefusjon.

Bestemmelsen i andre ledd viser til EØS-forskriftens bestemmelser om godkjenning som allmennlege for leger med utdanning fra andre EØS-land. Myndigheten til å avgjøre slike søknader er delegert til SAFH. Det er et vilkår for slik godkjenning at legen har rett til å kalle seg allmennpraktiserende lege i et annet EØS-land, at vedkommende har norsk autorisasjon og kan fremlegge bevis på 3 års veiledet tjeneste, jf. EØS-forskriften § 8. Dersom vilkårene er oppfylt kan legen utøve virksomhet som allmennpraktiserende lege i Norge med refusjon fra folketrygden, jf. EØS-forskriften § 9. SAFH tar også stilling til hvorvidt leger med utdanning fra land utenfor EØS-området kan dokumentere å inneha tilstrekkelige teoretiske og praktiske ferdigheter for å få norsk autorisasjon, jf. helsepersonelloven § 48 tredje ledd. Spørsmålet om legen har tilstrekkelig veiledet tjeneste for å kunne praktisere som allmennlege med rett til trygderefusjon i Norge, avgjøres dermed av SAFH.

Til § 9

Sosial- og helsedirektoratet har gitt nærmere retningslinjer for den veiledelede tjenesten i Rundskriv IS-18/2005.

Til § 10

Klageordningen forutsetter at SAFH delegeres myndighet til å fatte vedtak om godkjenning av den veiledelede tjenesten etter § 8.

Til § 11

Ifølge artikkel 36 nr. 2 i direktiv 93/16/EØF skal hver medlemsstat spesifisere de ervervede rettigheter den anerkjenner.

Bestemmelsen i tredje ledd gjelder leger som etter 31. desember 2005 tiltrer en fastlegehjemmel eller stilling ved kommunal legevakt for første gang. Dette vil særlig gjelde nyutdannede leger.

Bestemmelsen i fjerde ledd innebærer at retten til å utøve virksomhet som allmennlege med trygderefusjon i Norge med mindre enn tre års veiledet tjeneste, anses ervervet av leger som per 31. desember 2005 arbeider i en fastlegehjemmel eller stilling ved kommunal legevakt. For disse legene er det tilstrekkelig at de oppfyller kravet til minst 2 års veiledet tjeneste. Retten til refusjon opprettholdes selv om legen per 31. desember 2005 har avbrudd i praksis av grunner som nevnt i forskrift 18. juni 1998 nr. 590 om rett til trygderefusjon for leger, spesialister i klinisk psykologi og fysioterapeuter. Slike grunner kan være sykdom, fødsel/adopsjon, omsorg for barn og videreutdanning av inntil 3 års varighet.

Kravet til 3 års veiledet tjeneste gjelder heller ikke for leger som per 31. desember arbeider i en fastlegehjemmel, men som skifter jobb ved å begynne i en ny fastlegehjemmel etter 31. desember 2005. Leger som er fastleger mv. per 31. desember 2005 trenger dermed ikke søke SAFH om godkjenning når de på et senere tidspunkt tiltrer en annen fastlegehjemmel. Leger som ikke utøver virksomhet som allmennlege med rett til trygderefusjon per 31. desember 2005, men som har utøvd slik virksomhet over kortere eller lengre tid før dette tidspunktet og som på nytt tiltrer en fastlegehjemmel etter 1. januar 2006, omfattes i utgangspunktet av kravet til 3 års veiledet tjeneste.

Bestemmelsene i § 11 må ses i sammenheng med bestemmelsen i § 3 andre ledd, som gjør et generelt unntak fra kravet om 3 års veiledet tjeneste for leger i korttidsvikariater og leger som deltar i kommunalt organisert legevakt på fritiden. Disse legene trenger bare å ha gjennomført 2 år med veiledet tjeneste, uavhengig av om oppstart i arbeid er før eller etter 31. desember 2005.

19. des. Nr. 1654 2005

Forskrift om endring i forskrift om rett til trygderefusjon for leger, spesialister i klinisk psykologi og fysioterapeuter.

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 19. desember 2005 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–4 fjerde ledd, § 5–7 femte ledd og § 5–8 femte ledd. Jf. EØS-avtalen vedlegg VII nr. 4 (direktiv 93/16/EØF endret ved direktiv 97/50/EF, direktiv 98/21/EF, direktiv 98/63/EF, direktiv 99/46/EF og direktiv 2001/19/EF). Kunngjort 30. desember 2005.

I

I forskrift 18. juni 1998 nr. 590 om rett til trygderefusjon for leger, spesialister i klinisk psykologi og fysioterapeuter gjøres følgende endring:

§ 1 nr. 1 skal lyde:

1. Vedkommende yrkesutøver har fastlegeavtale med kommunen eller avtale med kommunen eller regionalt helseforetak om driftstilskudd. Yrkesutøver med fastlegeavtale må i tillegg ha gjennomført minst tre års veiledet tjeneste eller være under veiledning, jf. forskrift 19. desember 2005 nr. 1653 om veiledet tjeneste for å få adgang til å praktisere som allmennlege med rett til trygderefusjon § 3 flg.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2006.

20. des. Nr. 1655 2005

Forskrift om endring i forskrift om arbeidsmarkedstiltak.

Fastsatt av Arbeids- og sosialdepartementet 20. desember 2005 med hjemmel i lov 10. desember 2004 nr. 76 om arbeidsmarkedstjenester (arbeidsmarkedsløven) § 12 og § 13 og lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 14–9 annet ledd. Kunngjort 30. desember 2005.

I

I forskrift 20. desember 2001 nr. 1544 om arbeidsmarkedstiltak gjøres følgende endringer:

§ 1–7 første ledd ny bokstav c skal lyde:

- c. Lønnstilskudd for yrkeshemmede med de begrensninger som følger av § 2–6.

Ny § 2–6 skal lyde:

§ 2–6. Utvidet adgang til midlertidig tilsetning

Dersom det er behov for å prøve ut tiltaksdeltakers funksjonsevne kan yrkeshemmede med lønnstilskudd tilsettes midlertidig i inntil ett år, jf. arbeidsmiljøloven § 14–9 første ledd bokstav d, og forskrift 11. november 1983 nr. 1608 til lov om statens tjenestemenn m.m. § 5c. Deretter må deltakeren gis fast stilling.

§ 4–3 tredje ledd skal lyde:

Yrkeshemmede kan ta ordinær utdanning som ledd i yrkesrettet atferdstraining jf. § 4–1 tredje ledd, i inntil tre år. Det kan gjøres unntak fra begrensningen i foregående punktum dersom tiltaksdeltaker på grunn av sterke sosiale eller

helsemessige problemer ikke kan gjennomføre en nødvendig og hensiktsmessig utdanning i løpet av tre år og er i en utdannings situasjon som avviker vesentlig fra den som gjelder for andre.

Samtidig oppheves § 4–3 tredje ledd i forskrift 10. oktober 2005 nr. 1194 om endring i forskrift 20. desember 2001 nr. 1544 om arbeidsmarkedstiltak.

§ 10–2 nr. 1 skal lyde:

1. deltakere i arbeidsmarkedstiltakene avklaring, arbeidspraksis, opplæring og arbeid med bistand, jf. kapittel 2A, 3, 4 og 6, samt til deltakere fra Norge som deltar i godkjente, felles nordiske arbeidsmarkedstiltak i de øvrige nordiske land.

§ 11–3 første ledd skal lyde:

Det kan gis tilskudd ved opprettelse av nye tiltaksplasser som tilbyr avklaring, jf. kapittel 2A, arbeidspraksis i skjermet virksomhet, jf. kapittel 3, varig tilrettelagt arbeid, jf. kapittel 7 og tiltak i arbeidsmarkedsbedrift, jf. kapittel 9, dersom opprettelse av tiltaksplasser medfører kostnader for tiltaksarrangør.

Samtidig oppheves § 11–3 første ledd i forskrift 10. oktober 2005 nr. 1194 om endring i forskrift 20. desember 2001 nr. 1544 om arbeidsmarkedstiltak.

§ 11–4 første ledd skal lyde:

Det kan gis tilskudd til omstrukturering til tiltaksarrangør som tilbyr avklaring, jf. kapittel 2A, arbeidspraksis i skjermet virksomhet, jf. kapittel 3, varig tilrettelagt arbeid, jf. kapittel 7 og tiltak i arbeidsmarkedsbedrift, jf. kapittel 9.

Samtidig oppheves § 11–4 første ledd i forskrift 10. oktober 2005 nr. 1194 om endring i forskrift 20. desember 2001 nr. 1544 om arbeidsmarkedstiltak.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2006.

21. des. Nr. 1656 2005

Forskrift om stønad til dekning av utgifter til behandling hos kiropraktor.

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 21. desember 2005 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–9 fjerde ledd og § 22–2 andre ledd. Kunngjort 30. desember 2005.

§ 1. Trygden yter stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos kiropraktor ved sykdom, skade eller lyte som gir medlemmet rett til stønad etter folketrygdloven kapittel 5. Behandlingen må være av vesentlig betydning for medlemmets funksjonsevne.

§ 2. Stønad ytes bare dersom den som gir behandlingen har autorisasjon som kiropraktor etter lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. § 48, eller godkjenning etter tidligere regelverk, jf. helsepersonelloven § 76 annet ledd eller turnuslisens som kiropraktor i henhold til forskrift 21. desember 2000 nr. 1382 om praktisk tjeneste (turnustjeneste) for helsepersonell kapittel 1 og 6.

For å kunne henvide til legespesialist og fysioterapeut og for å kunne dokumentere arbeidsuførhet inntil 8 uker, er det et vilkår at kiropraktor eller den som har turnuslisens som kiropraktor har nødvendig kompetanse i trygdefaglige emner mv.

Departementet fastsetter nærmere krav til innhold i og omfang av opplæringen.

§ 3. Trygden yter stønad til behandling hos kiropraktor etter takstene i § 7. Det ytes stønad for inntil 14 behandlinger per pasient per behandlingsår.

§ 4. Hvis medlemmet ikke kan møte fram på behandlingsstedet på grunn av sin helsetilstand, dekker kommunen reiseutgiftene for kiropraktoren etter lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 5–1 tredje og fjerde ledd.

§ 5. Trygden kan inngå avtale med kiropraktor om direkte oppgjør med trygden, jf. folketrygdloven § 22–2 andre ledd. Stønaden utbetales da direkte til kiropraktoren, som ikke kan kreve av medlemmet den delen av honoraret som trygden dekker. Rikstrygdeverket fastsetter nærmere regler for direkte oppgjør.

§ 6. Ved krav om stønad til dekning av utgifter til behandling hos kiropraktor skal det fremlegges spesifisert og kvittert regning fra kiropraktoren. Regningen må i tillegg til diagnosen for de utførte behandlingene inneholde alle opplysninger som er nødvendige for å avgjøre kravet.

Kiropraktoren skal utstede regning på blankett fastsatt av Rikstrygdeverket. Krav som fremsettes elektronisk skal utformes i samsvar med filformat fastsatt av Rikstrygdeverket.

§ 7. Takster

K1. Undersøkelse ved igangsetting av et behandlingsopplegg	100 kroner.
K2. Behandling hos kiropraktor, per gang	50 kroner.

Merknad til takstene K1 og K2:

Takst K1 og K2 kan ikke kombineres i samme konsultasjon. Takst K1 kan kun benyttes en gang per behandlingsserie. Med behandlingsserie menes det antall behandlinger som er nødvendig for samme sykdom/skade/lyte.

Takstene kan til sammen utløses maksimalt 14 ganger per pasient per behandlingsår.

K3a. Møtegodtgjørelse med reisetid når kiropraktoren deltar i samarbeid med annet helse- og sosialfaglig personell som ledd i et behandlings- eller rehabiliteringsopplegg for enkeltpasienter, herunder i basisteam. Taksten dekker også praksisutgifter. Taksten kan ikke benyttes i forbindelse med samarbeid internt i tverrfaglig medisinske sentra og lignende. Taksten kan ikke benyttes som godtgjørelse for fast oppsatte samarbeidsmøter, med mindre det gjelder samarbeid om konkrete pasienter. Samarbeidet kan omfatte diagnostisering, kartlegging av rehabiliteringsbehov, utarbeiding og oppfølging av rehabiliteringsplan, vurdering av funksjonsnivå, tilrettelegging av miljø mv. Taksten beregnes for den samlede møte-/reisetid, ikke per pasient. Skyssgodtgjørelse kan kreves i tillegg etter forskrift om dekning av utgifter til transport av helsepersonell m.m. i forbindelse med reise for å foreta undersøkelse eller behandling.

Taksten kan også brukes når møtet foregår over telefon.

Møtet må være planlagt. Per påbegynte halvtime 240 kroner.

K3b. Senere per påbegynt halvtime 240 kroner.

K4. Telefonsamtale/skriftlig kommunikasjon om enkeltpasient med lege, fysioterapeut i spesialisthelsetjenesten, kiropraktor i spesialisthelsetjenesten, kommunal helse- og sosialtjeneste og bedriftshelsetjeneste. Taksten kan ikke benyttes for kommunikasjon med henvisende behandler ved oppstart av behandlingsserien 40 kroner.

§ 8. Tilskott til fellesformål for kiropraktorer

Til fondet for videre- og etterutdanning av kiropraktorer yter trygden et tilskott tilsvarende 1,5 prosent av utgifter trygden har til behandling hos kiropraktor.

Tilskottet betales av Rikstrygdeverket til Norsk Kiropraktorforening med et passende beløp hvert kvartal og med endelig avregning ved årets utgang.

§ 9. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2006. Fra samme dato oppheves forskrift 18. april 1997 nr. 331 om stønad til dekning av utgifter til behandling hos kiropraktor.

21. des. Nr. 1657 2005

Forskrift om endring i forskrift om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos lege.

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 21. desember 2005 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 5–4 fjerde ledd og § 22– 2 andre ledd, lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 6–2, lov 2. juli 1999 nr. 63 om pasientrettigheter (pasientrettighetsloven) § 5–1 siste ledd og lov 2. juli 1999 nr. 61 om spesialisthelsetjenesten m.m. § 5–5 nr. 1 og nr. 2. Kunngjort 30. desember 2005.

I

I forskrift 27. juni 2005 nr. 776 om stønad til dekning av utgifter til undersøkelse og behandling hos lege gjøres følgende endringer:

§ 3 nr. 6 skal lyde:

6. Ved behandling av barn under 12 år.

§ 7 skal lyde:

Når et medlem blir erklært arbeidsufør, plikter legen å sende blanketten «Medisinsk vurdering av arbeidsmulighet ved sykdom» del A direkte til trygdekontoret samme dag som konsultasjonen har funnet sted. Del B, C og D av blanketten leveres til medlemmet.

Legen skal på «Medisinsk vurdering av arbeidsmulighet ved sykdom» dokumentere at medlemmet er arbeidsufør

på grunn av en funksjonsnedsettelse som skyldes sykdom eller skade. Dersom medlemmet ikke er i arbeidsrelatert aktivitet, og dette skyldes medisinske grunner som klart er til hinder for slik aktivitet, skal legen senest når arbeidsuførheten har vart i 8 uker utstede del II av «Medisinsk vurdering av arbeidsmulighet ved sykdom». «Medisinsk vurdering av arbeidsmulighet ved sykdom» utstedes på blankett fastsatt av Rikstrygdeverket og skal være fullstendig utfylt i samsvar med Rikstrygdeverkets retningslinjer. Legen skal bygge utstedelsen av blanketten på en personlig undersøkelse av pasienten. Dokumentasjon av arbeidsuførhet bør som hovedregel ikke gis for et lengre tidsrom enn 14 dager om gangen.

Kapittel II takst 1f skal lyde:

1f	Telefonsamtale eller skriftlig kommunikasjon om enkeltpasienter med fysioterapeut, kiropraktor, kommunal helse- og sosialtjeneste (pleie- og omsorgstjeneste, helsestasjon, skolehelsetjeneste og sosialkontor) og bedriftshelsetjeneste. Legen må på anmodning oppgi hvem/hvilken instans man har vært i kontakt med.	60,-	60,-	0,-	0
	Ugyldig takstkombinasjon: alle				

Kapittel II Merknad B3 første setning skal lyde:

Ved konsultasjon med pasient som ikke har henvisning fra lege, kiropraktor eller manuellterapeut, kan spesialisten ikke innkreve takster ut over 3a og 3c.

Kapittel II Merknad B4 første og fjerde setning skal lyde:

Det må foreligge henvisning fra lege, kiropraktor eller manuellterapeut.

Spesialisten skal sende skriftlig rapport (epikrise) til henvisende behandler og under forutsetning om tilsagn fra pasienten eller dennes verge, også til pasientens faste lege.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2006.

21. des. Nr. 1658 2005

Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven 26. mars 1999 nr. 14.

Fastsatt av Finansdepartementet 21. desember 2005 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven), overgangsregel til § 9-3 sjette ledd, jf. lov 10. desember 2004 nr. 77 om endringer i skatte- og avgiftslovgivningen mv. Kunngjort 30. desember 2005.

I

I forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endringer:

Ny § 9-3 skal lyde:

§ 9-3. Skattefritak for visse realisasjonsgevinster

§ 9-3-1. Oppregulering av kostpris ved realisasjon av alminnelig gårdsbruk eller skogbruk

(1) Bestemmelsene i § 9-3-2 gjelder oppregulering av kostpris ved realisasjon i 2005 eller senere av alminnelig gårdsbruk eller skogbruk, og som per 31. desember 2004 var omfattet av skatteloven § 9-3 sjette ledd om skattefrihet for gevinst, slik den da lød.

(2) Reglene om kostprisregulering gjelder bare den del av kostpris og tillegg som etter fordeling ikke faller på avskrivbare driftsmidler eller våningshus som bebos av den som realiserer eiendommen.

§ 9-3-2. Satser

(1) Ved realisasjon av eiendom som faller inn under § 9-3-1 skal kostprisen pr. 31. desember 2004 fastsettes ved en oppregulering av historisk kostpris basert på en gjennomsnittlig årlig prisvekst for eiendommen. Den årlige prosentvise prisveksten (P) fastsettes med utgangspunkt i historisk kostpris (K), salgsprisen (S) og antall år selger har eid eiendommen (n) etter følgende formel:

$$P = \left[\left(\frac{S}{K} \right)^{1/n} - 1 \right] \cdot 100\%$$

(2) Salgsprisen må justeres forholdsmessig for den delen som faller på eiendeler hvor kostprisen ikke skal oppreguleres. Ervervsåret og salgsåret skal regnes som hele år uavhengig av når på året ervervet eller salget skjedde.

(3) Har selgeren trinnvis skaffet seg eller påkostet eiendommen, skal hver økning i kostprisen beregnes særskilt, etter at salgsprisen er henført til de forskjellige eiendeler.

§ 9–3–3. Frist for å fremsette krav om oppregulering

(1) Ønsker skattyter at oppregulert kostpris i henhold til bestemmelsen i § 9–3–2 skal legges til grunn som inngangsverdi, må vedkommende fremsette krav om dette med nødvendig dokumentasjon til likningskontoret sammen med selvangivelsen for det inntektsåret eiendommen realiseres.

(2) Dersom kostprisen ikke er oppjustert i henhold til denne forskrift før 31. desember 2014, må skattyter kreve historisk kostpris for eiendommen fastsatt senest i forbindelse med selvangivelsen for inntektsåret 2014.

§ 9–3–4. Tidligere oppreguleringer av kostpris

Tidligere oppregulering av kostpris på jord- eller skogbrukseiendom i henhold til denne forskrift § 9–8–3 annet ledd bokstav d, legges til grunn i de tilfellene oppregulering kan kreves med hjemmel i § 9–3–1.

II

Endringene trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2005.

21. des. Nr. 1659 2005

Forskrift om endring i forskrift til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven 26. mars 1999 nr 14.

Fastsatt av Finansdepartementet 21. desember 2005 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 10–44 femte ledd. Kunngjort 30. desember 2005.

I

I forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endringer:

§ 10–44–1 annet ledd oppheves.

§ 10–44–1 nåværende tredje og fjerde ledd blir annet og tredje ledd, og skal lyde:

(2) Fradraget etter første ledd gis ved at beløpet føres på deltakerens gevinst- og tapskonto etter skatteloven § 14–45.

(3) Ved overføring av andel følger rettighet etter første ledd andelen.

II

Endringene trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2005.

21. des. Nr. 1660 2005

Forskrift om endring i forskrift om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften).

Fastsatt av Miljøverndepartementet 21. desember 2005 med hjemmel i lov 9. juni 1903 nr. 7 om Statskontrol med Skibes Sjødygtighed m.v. § 114, jf. delegeringsvedtak 12. oktober 1979 nr. 1 og lov 11. juni 1976 nr. 79 om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) § 4 og § 8, jf. forskrift 5. august 1977 nr. 2 om gjennomføring av lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester og delegeringsvedtak 7. september 1990 nr. 730. Jf. EØS-avtalen vedlegg II kap. XVII nr. 7c (vedtak 1999/177/EF) og nr. 7d (direktiv 2001/171/EF). Kunngjort 30. desember 2005.

I

I forskrift 1. juni 2004 nr. 922 om begrensning i bruk av helse- og miljøfarlige kjemikalier og andre produkter (produktforskriften) gjøres følgende endringer:

I hjemmelsfeltets henvisning til EØS-avtalen vedlegg II kap. XVII tilføyes følgende:

nr. 7c (vedtak 1999/177/EF) og nr. 7d (direktiv 2001/171/EF).

§ 3–11 skal lyde:

Det er forbudt å produsere, importere, eksportere og omsette emballasje der det samlede innhold av bly, kadmiium, kvikksølv og seksverdig krom overstiger 100 mg/kg.

Forbudet gjelder ikke for

- a) emballasje som bare inneholder blykrystallglass som definert i tolltariffen nr. 70.13
- b) emballasje av glass hvor gjenvunnet materiale av glass er benyttet i produksjonen
- c) kasser og paller i plastmateriale hvor gjenvunnet materiale fra tilsvarende plastkasser og -paller er benyttet i produksjonen. Unntaket for kasser og paller i plastmateriale gjelder til og med 8. februar 2009.

Med emballasje menes alle produkt som blir brukt til å inneholde, beskytte eller levere en vare fra produsent til bruker eller forbruker. Engangsartikler brukt til det samme formål anses også som emballasje.

Forbudet i første ledd gjelder ikke for containere for veg-, jernbane-, sjø- og lufttransport.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2006.

21. des. Nr. 1661 2005

Forskrift om skogavgift for 2006.

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 21. desember 2005 med hjemmel i lov 21. mai 1965 om skogbruk og skogvern § 41 og § 16 siste ledd, jf. delegeringsvedtak 2. november 1984 nr. 1808. Kunngjort 30. desember 2005.

§ 1. Hovedregel for skogavgift

I 2006 skal det svares en skogavgift ved salg og annen overdragelse samt ved ekspropriasjon av hogget eller fremdrevet skogsvirke eller av trær på rot, ved skogeierens foredling av virke for videresalg og annen overdragelse, og ved skogeierens bruk av virke til andre formål enn til dekning av eget behov i jord- og skogbruksmessig virksomhet.

Plikten til å svare skogavgift gjelder massevirke, skurtømmer og spesialvirke av både bartre og lauvtre, herunder virke til ved og til andre bioenergiformål. For juletrær og pyntegrønt kan skogeier selv velge om det skal svares skogavgift.

Dersom skogeier selv er ansvarlig for å holde tilbake og innbetale skogavgift (jf. § 2–2, nest siste ledd, i forskrift om innbetaling av skogavgift og måling av skogsvirke m.v.) og samlet skogavgiftsbeløp gjennom året blir mindre enn kr 500,-, kan skogeier selv velge om det skal svares skogavgift.

§ 2. Sats for skogavgift

Skogavgiften skal være i hele prosentenheter innenfor intervallet 4–40 prosent av virkets bruttoverdi.

Valg av skogavgiftssats skjer normalt ved at satsen påføres salgskontrakt/målemelding. Avgiftssatsen gjelder inntil skogeier selv endrer den. Ny sats kan ikke gjøres gjeldende for virke som allerede er omsatt. Dersom gjeldende sats er ukjent, skal det trekkes 10 prosent.

§ 3. Manglende innbetaling av skogavgift

Skogeier har plikt til å gi kjøper korrekt opplysning om hvilken skogavgiftssats som skal brukes. Dersom det er trukket for lite skogavgift, kommer bestemmelsene om manglende innbetaling av skogavgift i forskrift om innbetaling av skogavgift og måling av skogsvirke m.v., til anvendelse (§ 2–4).

§ 4. Klage

Vedtak truffet i medhold av denne forskrift kan påklages etter kap. VI i lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven). Vedtak truffet av kommunen kan påklages til fylkesmannen.

§ 5. Dispensasjon

Departementet kan dispensere fra denne forskrift.

§ 6. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks, og gjelder fram til det blir fastsatt ny forskrift om skogfond etter den nye lov 27. mai 2005 nr. 31 om skogbruk (skogbrukslova).

21. des. Nr. 1662 2005

Forskrift om endring i forskrift om krav til byggverk og produkter til byggverk (TEK).

Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 21. desember 2005 med hjemmel i plan- og bygningslov 14. juni 1985 nr. 77 § 6 og § 77. Kunngjort 30. desember 2005.

I

I forskrift 22. januar 1997 nr. 33 om krav til byggverk og produkter til byggverk (TEK) gjøres følgende endringer:

§ 9–62 nr. 3 og nytt nr. 4 skal lyde:

3. Drift, tilsyn, ettersyn og sikkerhetskontroll

Eier er ansvarlig for sikkerhetsmessig forsvarlig drift, og må sørge for å få utført nødvendig tilsyn og regelmessig ettersyn. Ettersynet skal dokumenteres. Eier skal straks melde ulykke til kommunen, og heiskontrollorganet skal innrapportere ulykker i et landsomfattende register.

Skifte av eier skal meldes til kommunen.

Løfteinnretning skal sikkerhetskontrolleres og prøves før driftstillatelse gis etter ulykke.

Eier skal dessuten sørge for å få utført sikkerhetskontroll minst hvert annet år når anlegget er i drift. Sikkerhetskontroll kan også foretas ved stikkprøver av anlegg i drift.

For trappeheis og løfteplattform kan Statens bygningstekniske etat fastsette spesielle krav til sikkerhetskontroll.

Den som foretar sikkerhetskontroll, skal sende tilstandsrapport til kommunen og til eier dersom det er funnet uregelmessigheter ved anlegget. Har anlegget feil eller mangler som kan medføre vesentlig fare for personsikkerheten, skal den som utfører sikkerhetskontroll, straks sette anlegget ut av drift inntil kommunen kan treffe vedtak. Eier og kommunen skal straks underrettes om at anlegget er satt ut av drift og grunnen til det.

Når det er nødvendig av sikkerhetsmessige hensyn, kan kommunen gi pålegg om utbedring av feil og mangler ved løfteinnretning, og kan sette frist for slik utbedring. Kommunen kan også gi pålegg om å stenge anlegg med feil eller mangler.

4. Sikkerhetskontrollør

Sikkerhetskontroll kan utføres av:

- sikkerhetskontrollør tilsatt i kommunal heiskontrollordning
- sikkerhetskontrollør tilknyttet landsomfattende heiskontrollordning med bemyndigelse fra departementet
- Statens bygningstekniske etat.

Sikkerhetskontrollør skal være godkjent av Statens bygningstekniske etat eller den etaten har bemyndiget.

Den som skal foreta periodisk sikkerhetskontroll av heis, skal ha relevant formell teoretisk og praktisk utdanning på nivå med kravene til norsk 2-årig teknisk skole eller 3-årig ingeniørhøgskole samt 5 års praksis fra montasje, vedlikehold og reparasjon av heisanlegg.

Den som skal foreta sikkerhetskontroll skal være ansatt og ha sitt daglige virke i en bedrift som utøver virksomheten.

EØS-borger som har forestått aktivitetene montasje, vedlikehold og reparasjon av heisanlegg eller offentlig kontroll med heisanlegg i et EØS-land, skal godkjennes dersom søkeren kan dokumentere enten:

- a) seks års sammenhengende yrkeserfaring som selvstendig næringsdrivende heismontør eller som leder av et heisforetak, eller
- b) utdanning som svarer til det som kreves for eksamen fra ingeniørhøgskole og tre års sammenhengende yrkeserfaring som selvstendig næringsdrivende heismontør eller som leder av et heisforetak, eller
- c) tre års sammenhengende yrkeserfaring som selvstendig næringsdrivende heismontør og minst fem års ansettelse som heismontør i et heisforetak, eller
- d) utdanning som svarer til det som kreves for eksamen fra ingeniørhøgskole og fem års sammenhengende yrkeserfaring som leder av et heisforetak, hvorav minst tre år i teknisk stilling som krever fagkunnskap med ansvar for en eller flere avdelinger i foretaket.

I tilfellene nevnt i alternativ a) og c) skal ikke denne aktiviteten være avsluttet mer enn ti år før søknaden ble innlevert.

Utdanning skal fremgå av eksamensbevis anerkjent av staten eller bedømt som fullt ut tilfredsstillende av et kompetent bransjeorgan. Utdanning fra annen EØS-stat likestilles med utdanning i Norge.

§ 9–62 nåværende nr. 4 og 5 blir nye nr. 5 og 6.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2006.

21. des. Nr. 1663 2005

Forskrift om regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2006.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 21. desember 2005 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 9, § 11 og § 25 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 30. desember 2005.

Kapittel 1. Fiskeforbud og kvoter

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande norsk vårgytende sild.

§ 2. Totalkvote

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy som omfattes av bestemmelsene i denne forskrift fiske og lande inntil 564.200 tonn norsk vårgytende sild i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62° N, i internasjonalt farvann og i fiskerisone ved Jan Mayen. Av dette kvantum avsettes 3.000 tonn til forsknings- og undervisningskvoter, samt 750 tonn til agn.

§ 3. Gruppekvote for ringnotfartøy

Fartøy med ringnottillatelse kan fiske og lande inntil 290.844 tonn norsk vårgytende sild.

§ 4. Gruppekvote for trålfartøy

Fartøy med adgang til å fiske med trål kan fiske og lande inntil 57.400 tonn norsk vårgytende sild.

§ 5. Gruppekvote for fartøy i kystfartøygruppen

Fartøy med adgang til å delta i kystfartøygruppen kan fiske og lande inntil 212.206 tonn. Av dette kvantum avsettes 2.000 tonn til fartøy som har adgang til å delta med landnot eller garn i medhold av § 7 i forskrift 24. november 2005 nr. 1322 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild i 2006.

§ 6. Definisjoner

Med «fiske og lande» forstås i denne forskrift at vedkommende fartøy som har adgang til å delta, tar utseiling til feltet, fisker med eget redskap og fører selv fangsten til fiskemottaket eller til førings- eller kjøperfartøy når slik adgang følger i medhold av § 14 og § 24. Landing omfatter lossing og utstedelse av pliktig landings- eller sluttseddel.

For fartøy som ikke selv kan føre fangst, for fartøy som må låssette eller som deltar i et eventuelt låssettingsfiske, skjer landing ved opptak fra lås/pose i sjøen til førings-/kjøperfartøy. Ved opptak veies kvantumet, og førings-/kjøperfartøy og fisker utsteder pliktig landings- eller sluttseddel.

Med «lastekapasitet» forstås i denne forskrift fartøyets samlede lastekapasitet regnet ut fra de rom og tanker som kan nyttes til føring av løsført fangst. Fryserom som også kan nyttes til løsført råstoff regnes med i fartøyets lastekapasitet for løsført fangst. 10 hl svarer til 1 m³ lasteromvolum etter denne forskrift.

Kapittel 2. Fiske i ringnotgruppen**§ 7. Fartøykvoter**

Fartøy i ringnotgruppen som har adgang til å delta tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

1.500 hl +	40% av konsesjonskapasiteten fra	0 –	4.000 hl
	30% av konsesjonskapasiteten fra	4.000 –	6.000 hl
	20% av konsesjonskapasiteten fra	6.000 –	10.000 hl
	10% av konsesjonskapasiteten	over	10.000 hl

Basiskvoten blir omregnet til tonn ved at 1 hektoliter = 0,1 tonn (100 kilo).

Kvotene til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvotene med summen av basiskvotene. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

Kapittel 3. Fiske i trållgruppen**§ 8. Fartøykvoter**

Fartøy med adgang til å fiske norsk vårgytende sild med trål, tildeles fartøykvoter på grunnlag av følgende basiskvoter:

50 tonn +	50% av bruttotonnasje fra	0 –	100
	40% av bruttotonnasje fra	101 –	200
	30% av bruttotonnasje fra	201 –	300
	20% av bruttotonnasje fra	301 –	400
	10% av bruttotonnasje fra	401 –	600

Kvotene til det enkelte fartøy fremkommer ved å multiplisere basiskvoten for fartøyet med den faktoren en får ved å dividere de respektive gruppekvotene med summen av basiskvotene. Fiskeridirektoratet fastsetter faktoren og kan endre denne.

Ved beregning av fartøyets basiskvote gjelder tonnasje i henhold til Skipskontrollens målebrev/identitetsbevis utstedt senest 31. desember 1998. Ved eierskifte nyttes bruttotonnasje per nevnte tidspunkt for det fartøy reder hadde konsesjon på ved årets begynnelse eller tidligere.

§ 9. Partråling

To fartøy som partråler kan på følgende vilkår fordele kvantumet på de samme to fartøyene ved landing, uavhengig av hvilket av de to fartøy som fører fangsten:

1. Fartøyene må være skriftlig påmeldt som partrållag til Norges Sildesalgslag før fisket tar til.
2. Fartøyene i partrållag må fiske med samme redskap, og dra med inntil 2 wirer i hver sin vinge av trållredskapet. Det er ikke tillatt å nytte tråldører under partråling.
3. Fangst som tas i forbindelse med partråling skal deles med minimum 20% av fangsten per landing til det ene fartøyet.
4. Ved innmelding av fangst til Norges Sildesalgslag og ved landing skal det gis oppgave over at fangsten er tatt som partrållag.
5. Et fartøy kan ikke dele fangst med mer enn ett annet fartøy i løpet av 2006.

6. Et fartøy kan likevel dele fangst med nytt fartøy dersom tidligere fartøy i partrållaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan kreve at fartøy som meldes som partrållag fremstiller seg for godkjenning. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Kapittel 4. Fiske i kystfartøygruppen

§ 10. Fartøykvoter

Fartøy som har adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild i 2006 kan fiske og lande følgende kvanta:

<i>Fartøyets hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Fartøykvote (tonn)</i>
under 7,00 m	1,0	35,50
7,0 – 7,99 m	1,5	53,25
8,0 – 8,99 m	2,0	71,00
9,0 – 9,99 m	3,0	106,50
10,0 – 10,99 m	3,5	124,25
11,0 – 11,99 m	4,0	142,00
12,0 – 12,99 m	4,5	159,75
13,0 – 13,99 m	5,0	177,50
14,0 – 14,99 m	6,0	213,00
15,0 – 15,99 m	7,0	248,50
16,0 – 16,99 m	8,0	284,00
17,0 – 17,99 m	9,0	319,50
18,0 – 18,99 m	10,0	355,00
19,0 – 19,99 m	11,0	390,50
20,0 – 20,99 m	12,0	426,00
21,0 – 21,99 m	13,5	479,25
22,0 – 22,99 m	15,0	532,50
23,0 – 23,99 m	16,5	585,75
24,0 – 24,99 m	18,0	639,00
25,0 – 25,99 m	19,5	692,25
26,0 m og over	21,0	745,50

Fartøy som har adgang til å delta med landnot og garn i medhold av § 7 i forskrift 24. november 2005 nr. 1322 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild i 2006, kan ikke ha en høyere kvote enn tilsvarende 6 kvotefaktorer. Faktoren beregnes etter fartøyets faktiske lengde.

§ 11. Særskilt turkvoteregulering

Fartøy i kystfartøygruppen er begrenset av en kvote på 150 tonn losset kvantum per tur for fartøy som fører egen fangst.

Leveringer over 150 tonn losset kvantum per tur vil bli inndratt og belastet fartøyets eventuelt gjenstående kvote.

§ 12. Beregning av kvote ved utskifting og ombygging

Fartøy som ved utskifting eller ombygging får endret sin faktiske lengde, får sin kvote beregnet etter lengde ført i merkeregisteret senest 31. desember 2001, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

§ 13. Samfiske i forbindelse med låssetting

To notfartøy i kystfartøygruppen som er skriftlig påmeldt kan gå sammen om kast og fiske for låssetting inntil en kvote tilsvarende summen av 2 x 12 kvotefaktorer. Kvantum utover dette må det enkelte fartøy fiske og lande alene.

For øvrig gjelder følgende vilkår:

1. Ingen kan gå sammen om kast uten på forhånd å være skriftlig påmeldt til Norges Sildesalgslag for samfiske til låssetting. Ved påmelding må samfiskerne utpeke en av deltakerne som ansvarshavende. Fiskere som har gått sammen om kast plikter å oppgi alle nødvendige opplysninger om deltakende fartøyer, eiere, registreringsmerke, ansvarshavende, nøyaktig fangststed osv. til salgslaget.
2. Fartøy kan bare delta i ett samfiskelag i 2006. Et fartøy kan likevel delta i ett nytt samfiskelag dersom tidligere fartøy i samfiskelaget er utgått av merkeregisteret som følge av en strukturordning.
3. Fartøy som har deltatt i direktehåvingsfiske kan ikke delta i samfiske i samme kalenderår, med mindre fartøyet har minst 20% igjen av egen kvote.
4. Samfiskere plikter å føre daglig tilsyn med låset frem til fangsten er levert. Bruket skal merkes på forsvarlig måte med minimum en blåse fra hver enkelt deltaker.
5. Landing av fangst som er låssatt kan bare skje ved opptak fra lås/pose i sjøen til godkjent førings-/kjøperfarøy.

Adgangen til å gå sammen om kast gjelder ikke i sperrede områder med puljevis innseiling. Fiskeridirektoratets regionkontor avgjør om samfiske kan utøves og hvordan samfiske kan utøves i sperrede områder med puljevis innseiling.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 14. *Landing til førings- eller kjøperfartøy*

Kystfartøy som selv fører fangsten, kan lande den til førings- eller kjøperfartøy. Slik landing kan bare skje ved kai i havner med fiskemottak som tar i mot norsk vårgytende sild.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan tillate landing andre steder enn det som følger av første ledd. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Kapittel 5. Stengte områder

§ 15. *Stengte områder i Nordland*

Det er forbudt å fiske i Vestfjorden, Ofotfjorden, Tysfjord mv. nord og østenfor rette linjer trukket fra fastlandet langs 67° 50' N til Lofotodden, fra treffpunktet på Lofotodden videre til Balstad lykt 68° 03' N 13° 33' Ø, videre i en rett linje til Lødingen 68° 26' N 16° Ø. I nord er området avgrenset av en rett linje langs 68° 40' N tvers av Tjeldsundet.

Det er forbudt å fiske med not (unntatt landnot) i fjordsystemet sørøst for en linje trukket mellom punktene 68° 5,26' N 16° 6,94' Ø og 68° 7,10' N 16° 17,07' Ø (Bjerkeneset/Fredagsvikneset – rett nord for Hulløya ved innløpet til Hellemofjorden).

Det er forbudt å fiske med trål i Tysfjorden og innenforliggende fjordsystemer, innenfor en linje trukket mellom punktene 68° 15,23' N 16° 03,88' Ø og 68° 17,17' N 16° 08,63' Ø (Korsneset lykt/Bremneset).

§ 16. *Stengte områder i Nordland for fiske med fartøy over 27,50 meter største lengde*

Det er forbudt å fiske med fartøy over 27,5 meter største lengde i følgende områder i Nordland:

1. Fra NV pynten Åmøya 66° 47,2' N 13° 21' Ø. Derfra i nordvestlig retning til Karlsholmen fyr, 66° 54,7' N 13° 05,6' Ø. Fra Karlsholmen i nordøstlig retning på vestsiden av Fugløyvær til Hernesskagen lykt SV av Bodø 67° 15,5' N 14° 16,8' Ø.
2. Mistfjorden – Karlsøyfjorden – Folla. Sperringen går i en rett linje fra 67° 26,5' N 14° 44' Ø til 67° 40' N 14° 44' Ø.
3. Indre Vestfjorden – Tysfjorden – Ofotfjorden – Tjeldsundet. Sperrelinjen går i en rett linje fra Hamnvikodden 67° 55' N 15° 20' Ø til Storvikklubben 67° 56' N 15° 19' Ø og videre nordover fra Engeløy 67° 58' N 15° Ø langs 15° Ø til 68° 13' N og i nord 68° 40' N tvers over Tjeldsundet.
4. Øst-Lofoten – fra Ingjeldsøy til Skomvær. Det sperrede området er på nord og vestsiden av følgende linjer: Fra 68° 13' N 15° Ø til Skrova fyr 68° 09' N 14° 39' Ø derfra til Balstad lykt 68° 03' N 13° 33' Ø, videre til Værøy fyr 67° 39' N 12° 44' Ø.
5. Fra Værøy til Tørrfallen ved Skomvær fyr 67° 24' N 11° 52' Ø. På nordsiden av Austvågøy og Vestvågøy går sperrelinjen fra Nipa 68° 30' N 15° 13' Ø til grunnlinjemerke utenfor Eggum 68° 19' N 13° 40' Ø. Derfra langs grunnlinjene til Skomvær.
6. Vestfjorden nord for en rett linje trukket fra fastlandet langs 67° 50' N til Lofotodden.

§ 17. *Områdefastsettelser*

Uten hinder av bestemmelsene i § 15 første ledd og § 16, kan fartøy som har fått tillatelse fra Fiskeridirektoratets regionkontor fiske norsk vårgytende sild innenfor områdene nevnt i disse bestemmelsene etter puljevis innseiling. Det kan settes vilkår om inspektør om bord.

Fiskeridirektoratet kan forby fiske med fartøy over 27,5 meter største lengde dersom det oppstår fare for redskapskollisjoner eller fare for neddreping av norsk vårgytende sild.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan videre ut fra faren for neddreping, innblanding av norsk vårgytende sild under minstemål eller innblanding av torsk, sei og uer, i tillegg forby fiske i bestemte områder, og kan sette nærmere vilkår, herunder forby omsetning direkte fra notkast og anwise fiske til andre områder.

Fiskeridirektoratet er klageinstans for vedtak truffet av Fiskeridirektoratets regionkontor.

§ 18. *Fiske sør for 62° N*

Det er forbudt å fiske norsk vårgytende sild sør for 62° N i statistikkområde IV og i statistikkområde IIIa.

I området mellom 62° 00' N og 60° 30' N er det hele året forbudt å fiske sild fra grunnlinjene og ut til 12 nautiske mil.

I perioden fra og med 15. februar til og med 30. april er det forbudt å fiske sild i området mellom 62° N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr innenfor 12 nautiske mil regnet fra grunnlinjene.

Uten hensyn til forbudet i første, annet og tredje ledd er det i perioden fra og med 1. januar til og med 30. april likevel tillatt for alle fartøygrupper å fiske norsk vårgytende sild innenfor en linje regnet fra 6 nautiske mil av grunnlinjene i området fra 62° N til 61° N.

Uten hensyn til forbudet i første, annet og tredje ledd er det i perioden fra og med 16. februar til og med 30. april tillatt for fartøy i kystfartøygruppen å fiske norsk vårgytende sild innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene mellom 61° N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr. Fangstene belastes det enkelte fartøys kvote av norsk vårgytende sild.

Fiskeridirektoratet kan endre og oppheve bestemmelsene i denne paragrafen, herunder begrense deltakelsen eller sperre områder.

Kapittel 6. Fellesbestemmelser

§ 19. Kvoteutnyttelse

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om enhetskvoter, rederikvoter eller andre spesielle kvoteordninger.

Ved salg og utskifting av fartøy innenfor reguleringsåret skal kvoten beregnes etter bestemmelsene i tredje til femte ledd.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifting av et annet fartøy.

Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

§ 20. Midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy (leiefartøy)

Fiskeridirektoratets regionkontor kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd gi midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy i fisket. Fiskeridirektoratets regionkontor kan fastsette nærmere vilkår for en slik tillatelse, herunder at høvedsmannen samt hele eller deler av mannskapet skal delta i fisket med leiefartøyet. Det må nyttes leiefartøy fra samme fartøygruppe.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 21. Overføring av fangst

Det kvantumet som kan fiskes med det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og å lande fangst som er fisket av et annet fartøy.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gi tillatelse til overføring av fangst som ikke er tatt om bord dersom fartøyet befinner seg på feltet på opptakstidspunktet og er utrustet og bemannet for fiske.

Utenfor sperrede områder kan fartøy i ringnotgruppen og trålgruppen overføre fangst som ikke er tatt om bord fra notkast/slep seg i mellom. Det er ikke tillatt å overføre fangst som er tatt om bord.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 22. Bifangst

Fiskeridirektoratet kan fastsette hvilken bifangst av sild som kan tas i andre fiskerier og gi tillatelse på nærmere vilkår for omsetning av sild tatt som bifangst.

Uten hinder av forbudet i § 1 kan det i forbindelse med brislingfisket tas inntil 50% sild som bifangst regnet etter rommål.

Ved fiske etter sild med trål, snurrevad eller not er det forbudt å ha bifangst av torsk, hyse og sei.

§ 23. Avkortning av kvote ved dumping og neddreping

Er fangst forsettlig dumpet eller på annen måte drept ned, kan Fiskeridirektoratets regionkontor fatte vedtak om en forholdsmessig avkortning av kvoten.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 24. Bruk av ringnotfartøy og trålere som føringsfartøy

Fiskeridirektoratets regionkontor kan gi tillatelse til at ringnotfartøy eller trålere nyttes som føringsfartøy i fisket etter norsk vårgytende sild. Ringnotfartøy eller trålere som nyttes som føringsfartøy kan ikke samtidig drive fiske på egen kvote. Redskap og eventuelt produksjonsutstyr skal være plombert av Fiskeridirektoratets regionkontor.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

§ 25. Omregningsfaktorer for ombordprodusert sild

Ved sildefiletproduksjon er omregningsfaktoren 2,0 slik at 1 tonn sildefilet blir avregnet med 2 tonn rund sild på fartøykvoten.

Ved silderognproduksjon er omregningsfaktoren 9,0 slik at 1 tonn silderogn blir avregnet med 9 tonn rund sild på fartøykvoten.

Ved produksjon av hel, saltet sild er omregningsfaktoren 1,0 slik at 1 tonn hel, saltet sild blir avregnet med 1 tonn rund sild på fartøykvoten.

Ved produksjon av hodekappet, saltet sild er omregningsfaktoren 1,2 slik at 1 tonn hodekappet, saltet sild blir avregnet med 1,2 tonn rund sild på fartøykvoten.

Summen av alle leverte produkter, inklusive avfall/avskjær og hel sild som er utsortert fra ombordproduksjon av silderogn (biprodukter), må ikke overstige fartøykvoten.

Levering av biprodukt må kontrolleres av Fiskeridirektoratets regionkontor, og føres særskilt på sluttseddelen.

§ 26. Agnfisket

Innenfor grunnlinjene nord for 62° N er det tillatt å fiske norsk vårgytende sild til eget forbruk av agn. Slikt fiske

kan bare drives av fiskere som er ført i fiskermanntallet og bare med ett merkeregistrert fartøy. Omsetning av fangsten er forbudt.

Fra og med 1. januar til og med 30. april er det også tillatt å fiske norsk vårgytende sild til eget forbruk av agn innenfor 6 nautiske mil fra grunnlinjene mellom 61° N og 62° N.

§ 27. *Bemyndigelse*

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvotene eller gruppekvoteene er beregnet oppfisket, samt innføre konsumpåbud.

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket første halvår når oppfisket kvantum overstiger den tradisjonelle andelen som er fisket 1. halvår.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel 7. Straff og ikrafttredelse

§ 28. *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskrift straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 29. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2006 og gjelder til og med 31. desember 2006.

21. des. Nr. 1664 2005

Forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62° N i 2006.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 21. desember 2005 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5 og § 9, og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 30. desember 2005.

Kapittel 1. Fiskeforbud og kvoter

§ 1. *Generelt forbud*

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande torsk, hyse og sei nord for 62° N.

§ 2. *Totalkvote*

Uten hinder av forbudet i § 1 kan norske fartøy som har adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei fiske og lande inntil:

1. 212.700 tonn torsk i området nord for 62° N,
2. 66.800 tonn hyse i området nord for 62° N, og
3. 175.500 tonn sei i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62° N, hvorav 250 tonn avsettes til agn.

Alle kvanta i denne forskrift angis i rund vekt.

§ 3. *Gruppekvote for trålfartøy*

Trålfartøy som har tråltillatelse kan fiske og lande inntil 63.959 tonn torsk, 25.384 tonn hyse og 64.843 tonn sei, hvorav 1.000 tonn sei avsettes til dekning av bifangst i industritrålfisket.

Av disse kvanta kan:

1. fartøy med torsketråltillatelse fiske inntil 63.209 tonn torsk, hvorav 1.896 tonn avsettes til distriktskvote, samt 24.634 tonn hyse og 51.874 tonn sei, og
2. fartøy med seitråltillatelse fiske inntil 11.969 tonn sei. Fartøy med seitråltillatelse kan i tillegg fiske inntil 750 tonn torsk og 750 tonn hyse som bifangst.

§ 4. *Gruppekvote for notfartøy*

Notfartøy kan fiske inntil 43.812 tonn sei.

§ 5. *Gruppekvote for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap*

1. Fartøy på eller over 28 meter største lengde som har adgang til å delta i fisket etter torsk, hyse og sei med konvensjonelle redskap kan fiske og lande inntil 19.054 tonn torsk, 7.455 tonn hyse og 7.326 tonn sei. Av kvantumet på 7.326 tonn sei avsettes 750 tonn til bifangst.
2. Fartøy som har adgang til å delta i gruppe I i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap kan fiske og lande inntil 115.557 tonn torsk, 30.648 tonn hyse og 49.946 tonn sei.

Av dette kvantum kan:

- a) fartøy med hjemmelslengde under 10 meter a) fiske inntil 17.449 tonn torsk, 4.107 tonn hyse og 6.743 tonn sei,

- b) fartøy med hjemmelslengde fra og med 10 meter til og med 14,99 meter fiske inntil 45.183 tonn torsk, 12.504 tonn hyse og 20.378 tonn sei,
 - c) fartøy med hjemmelslengde fra og med 15 meter til og med 20,99 meter fiske inntil 32.125 tonn torsk, hvorav 964 tonn avsettes til distriktskvote, samt 9.041 tonn hyse og 12.936 tonn sei, og
 - d) fartøy med hjemmelslengde fra og med 21 meter til og med 27,99 meter fiske inntil 20.800 tonn torsk, hvorav 624 tonn avsettes til distriktskvote, samt 4.996 tonn hyse og 9.889 tonn sei.
3. For fartøy som har adgang til å delta i gruppe II i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap avsettes det 14.130 tonn torsk, 3.313 tonn hyse og 9.323 tonn sei.

Kapittel 2. Fiske med trål

§ 6. Fartøykvote i trålfisket etter torsk og hyse

Fartøy med torsketråltillatelse og med kvotefaktor 1,00 kan fiske og lande inntil 676 tonn torsk og 297 tonn hyse.

Fiskeridirektoratet kan gi tillatelse til at kvote som ellers ville blitt tildelt trålfartøy etter denne paragrafen, i stedet fiskes med fartøy som fisker med konvensjonelle redskap i henhold til retningslinjer fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet.

§ 7. Fartøykvote i trålfisket etter sei for fartøy med torsketråltillatelse

Fartøy med torsketråltillatelse og som er registrert som fabrikktrålere, kan fiske og lande inntil 783 tonn sei. Kvotefaktoren er 1,32.

Fartøy med torsketråltillatelse og som er registrert som ferskfisk- og rundfrystrålere, kan fiske og lande inntil 593 tonn sei. Kvotefaktoren er 1,00.

Fartøy med torsketråltillatelse og som er registrert som småtrålere, kan fiske og lande inntil 344 tonn sei. Kvotefaktoren er 0,58.

Fiskeridirektoratet kan gi tillatelse til at kvote som ellers ville blitt tildelt trålfartøy etter denne paragrafen, i stedet fiskes med fartøy som fisker med konvensjonelle redskap i henhold til retningslinjer fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet.

§ 8. Fartøykvote i trålfisket etter sei for fartøy med seitråltillatelse

Fartøy med seitråltillatelse kan fiske og lande følgende fartøykvoter:

Fartøy med kvotefaktor 0,35:	391 tonn
Fartøy med kvotefaktor 0,75:	838 tonn
Fartøy med kvotefaktor 0,85:	949 tonn
Fartøy med kvotefaktor 1,00:	1.117 tonn

Fiskeridirektoratet bestemmer faktoren for det enkelte fartøy med seitråltillatelse. Ved avgjørelsen skal fartøyets størrelse i henhold til merkeregisteret pr. 1. januar 1998 legges til grunn.

Ved utskiftning eller forlengelse til større fartøy etter 1. januar 1998 skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato.

§ 9. Bifangst for fartøy med seitråltillatelse

Fartøy med seitråltillatelse som er over 130 BRT, kan fra og med 1. januar til og med 30. april, til sammen ha en innblanding av inntil 30% torsk og hyse regnet i rund vekt pr. døgn og av landet fangst. Fartøy med seitråltillatelse som er under 130 BRT, kan fra og med 1. januar til og med 30. april til sammen ha en innblanding på inntil 40% torsk og hyse i rund vekt pr. døgn og av landet fangst. Fra og med 1. mai kan fartøy med seitråltillatelse til sammen ha en innblanding på inntil 10% torsk og hyse i rund vekt pr. døgn og av landet fangst.

Det enkelte fartøy med seitråltillatelse kan totalt ikke fiske mer bifangst av torsk og hyse enn til sammen 120 tonn.

§ 10. Bifangst i industritrålfisket

Fartøy med industritråltillatelse, nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse kan maksimalt fiske 75 tonn sei som bifangst.

§ 11. Midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy (leiefartøy)

Fiskeridirektoratets regionkontor kan ved forlis og havari som medfører vesentlig driftsavbrudd, gi midlertidig tillatelse til å benytte annet fartøy i fiske.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan fastsette nærmere vilkår for slik tillatelse, herunder at høvedsmann samt hele eller deler av mannskapet skal delta i fisket med leiefartøyet.

Det må nyttes leiefartøy fra samme fartøygruppe.

Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Kapittel 3. Fiske med not

§ 12. Maksimalkvoter

Fartøy som har adgang til å delta kan fiske og lande følgende kvanta sei:

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Maksimalkvote</i>
Under 15 meter	1,00	231
15 – 20,99 meter	1,50	346
21 – 22,99 meter	2,03	469
23 – 25,99 meter	2,43	561
26 meter og over	2,82	651

Fartøy over 13 meter som har adgang til å fiske sei med not kan også fiske seinotkvoten med konvensjonelle redskaper.

Fartøy under 15 meter kan fortsette sitt fiske innenfor sine maksimalkvoter selv om gruppekvoten er beregnet oppfisket.

§ 13. Beregning av kvote ved utskiftning og ombygging av fartøy som fyller vilkårene for å delta i fisket med not

Ved utskiftning eller forlengelse til større fartøy etter 28. april 1999 skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato. Ved avgjørelsen legges tidspunktet for innføring i merkeregisteret til grunn.

Tidspunktet for utstedelse av identitetsbevis eller målebrev utstedt av Sjøfartsdirektoratet sentralt likestilles med tidspunktet for innføring i merkeregisteret.

Ved utskiftning eller ombygging til mindre fartøy etter 18. desember 2002, skal kvoten beregnes etter utskiftningsfartøyets hjemmelslengde.

Kapittel 4. Fiske med konvensjonelle redskap med fartøy på eller over 28 meter største lengde

§ 14. Fartøykvoter/maksimalkvoter

Fartøy på eller over 28 meter største lengde som har adgang til å delta kan fiske og lande følgende kvanta torsk:

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Fartøykvote</i>
Gruppe II	0,081	15,7
8 – 8,99 meter	0,115	22,3
14 – 14,99 meter	0,376	72,9
15 – 15,99 meter	0,432	83,8
17 – 17,99 meter	0,544	105,5
20 – 20,99 meter	0,712	138,1
21 – 21,99 meter	0,763	148,0
23 – 23,99 meter	0,853	165,4
26 – 26,99 meter	0,954	185,0
28 – 28,99 meter	1,000	194,0
29 – 29,99 meter	1,020	197,8
30 – 30,99 meter	1,050	203,7
31 – 31,99 meter	1,070	207,5
32 – 32,99 meter	1,090	211,4
33 – 33,99 meter	1,120	217,2
Over 34 meter	1,140	221,1

Fartøy på eller over 28 meter største lengde som har adgang til å delta og som har kvotefaktor 1,0 kan fiske og lande en fartøykvote på 95 tonn hyse.

Fartøy på eller over 28 meter største lengde som har adgang til å delta i fisket etter sei med garn og som har kvotefaktor 1,0 kan maksimalt fiske og lande 300 tonn sei.

§ 15. Bifangst

Fartøy på eller over 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap og som ikke fyller vilkårene for å delta i det direkte fisket etter sei med garn, kan ved fiske etter andre fiskeslag ha inntil 50% bifangst av sei i de enkelte fangstene og av landet fangst i den tid det direkte fisket med konvensjonelle redskaper er åpent.

Når det direkte fisket etter sei med konvensjonelle redskaper er stoppet, eller når det enkelte fartøy har fisket sin fartøykvote, kan fartøy på eller over 28 meter ha inntil 25% bifangst av sei i de enkelte fangster og av landet fangst.

Det er ikke adgang til å fiske bifangst av torsk og hyse ut over fartøykvoten.

§ 16. Beregning av kvote ved utskifting og ombygging av fartøy på 28 meter største lengde og over

Ved forlengelse eller utskifting til lengre fartøy på eller over 28 meter største lengde etter 9. desember 1994 skal erstatningsfartøyets kvote i fisket etter torsk beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato.

Ved forlengelse eller utskifting av fartøy under 28 meter største lengde til fartøy på eller over 28 meter største lengde i perioden fra 9. desember 1994 til 18. desember 1998 skal erstatningsfartøyets kvote i fisket etter torsk beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde.

Kapittel 5. Fiske med konvensjonelle redskap med fartøy under 28 meter største lengde i gruppe I

§ 17. Samlekvote for fartøy med hjemmelslengde under 15 meter i gruppe I i fisket etter torsk

Fartøy som har adgang til å delta i gruppe I med hjemmelslengde under 15 meter i fisket etter torsk, reguleres med samlekvote av torsk, hyse og sei.

I samlekvoten inngår følgende kvanta torsk, hyse og sei (tonn):

Hjemmelslengde	Torsk		Hyse		Sei		Samlekvote
	Kvotefaktor	Tonn	Kvotefaktor	Tonn	Kvotefaktor	Tonn	
	<i>torsk</i>		<i>hyse</i>		<i>sei</i>		
0,00 – 6,99	1,12	20,3	1,13	11,5	1,13	38	31,8
7,00 – 7,99	1,33	24,1	1,34	13,6	1,34	45	37,7
8,00 – 8,99	1,57	28,5	1,59	16,1	1,59	53	44,5
9,00 – 9,99	1,93	35,0	1,96	19,9	1,96	66	54,9
10,00 – 10,99	2,16	30,8	2,15	20,0	2,15	71	51,5
11,00 – 11,99	2,64	37,7	2,63	24,4	2,63	87	63,0
12,00 – 12,99	3,13	44,7	3,13	29,1	3,13	103	74,7
13,00 – 13,99	3,79	54,1	3,79	35,2	3,79	125	90,5
14,00 – 14,99	4,32	61,7	4,31	40,1	4,31	142	103,1
15,00 – 15,99			7,62	50	5,49	106	
16,00 – 16,99			7,62	50	6,12	118	
17,00 – 17,99			7,62	50	6,75	130	
18,00 – 18,99			7,62	50	7,45	144	
19,00 – 19,99			7,62	50	8,08	156	
20,00 – 20,99			7,62	50	8,64	167	
21,00 – 21,99			7,62	50	8,34	153	
22,00 – 22,99			7,62	50	8,69	159	
23,00 – 23,99			7,62	50	9,04	165	
24,00 – 24,99			7,62	50	9,39	172	
25,00 – 25,99			7,62	50	9,67	177	
26,00 – 26,99			7,62	50	10,02	183	
27,00 – 27,99			7,62	50	10,30	188	

Størrelsen på samlekvoten er lik summen av kvotene av torsk, hyse og sei, etter at kvotene av sei og hyse er regnet om til torskeenheter.

Sei og hyse er vektet i forhold til torsk på følgende måte: 1 kg sei er lik 0,15 torskeenheter og 1 kg hyse er lik 0,5 torskeenheter. 1 kg torsk er lik 1 torskeenhet.

Det er ikke adgang til å fiske bifangst av torsk, hyse og sei utover den totale samlekvoten av artene torsk, hyse og sei.

Det enkelte fartøy kan ikke fiske mer enn 70% av samlekvoten som torsk.

§ 18. Fartøykvoter/maksimalkvoter for fartøy med hjemmelslengde over 15 meter i gruppe I i fisket etter torsk

Fartøy som har adgang til å delta i gruppe I med hjemmelslengde over 15 meter i fisket etter torsk, kan maksimalt fiske og lande følgende kvanta torsk, hyse og sei (tonn):

Hjemmelslengde	Torsk		Hyse		Sei	
	Kvotefaktor	Fartøykvote	Kvotefaktor	Fartøykvote	Kvotefaktor	Maksimalkvote
0 – 6,99			1,13	11,5	1,13	38
7,00 – 7,99			1,34	13,6	1,34	45
8,00 – 8,99			1,59	16,1	1,59	53
9,00 – 9,99			1,96	19,9	1,96	66
10,00 – 10,99			2,15	20,0	2,15	71
11,00 – 11,99			2,63	24,4	2,63	87
12,00 – 12,99			3,13	29,1	3,13	103
13,00 – 13,99			3,79	35,2	3,79	125
14,00 – 14,99			4,31	40,1	4,31	142
15,00 – 15,99	5,49	72,3	7,62	50	5,49	106
16,00 – 16,99	6,12	80,5	7,62	50	6,12	118
17,00 – 17,99	6,75	88,8	7,62	50	6,75	130
18,00 – 18,99	7,45	98,0	7,62	50	7,45	144
19,00 – 19,99	8,08	106,3	7,62	50	8,08	156
20,00 – 20,99	8,64	113,7	7,62	50	8,64	167
21,00 – 21,99	8,31	104,3	7,62	50	8,34	153
22,00 – 22,99	8,66	108,7	7,62	50	8,69	159

<i>Hjemmelslengde</i>	<i>Torsk</i>		<i>Hyse</i>		<i>Sei</i>	
	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Fartøykvote</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Fartøykvote</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Maksimalkvote</i>
23,00 – 23,99	9,01	113,1	7,62	50	9,04	165
24,00 – 24,99	9,36	117,5	7,62	50	9,39	172
25,00 – 25,99	9,64	121,0	7,62	50	9,67	177
26,00 – 26,99	9,99	125,4	7,62	50	10,02	183
27,00 – 27,99	10,27	128,9	7,62	50	10,30	188

§ 19. *Bifangst*

Når fisket etter sei er stoppet, eller når det enkelte fartøy har fisket sin maksimalkvote, kan fartøy som nevnt i § 18 ha inntil 25% bifangst av sei ved landing.

Bifangst fisket før fartøyets maksimalkvote er tatt blir avregnet maksimalkvoten.

Bifangst etter første ledd og annet ledd regnes i rund vekt pr. uke basert på summen av alle sluttседler/landingsседler undertegnet i tidsrommet fra mandag klokken 00.00 til søndag klokken 24.00.

Det er ikke adgang til å fiske bifangst av torsk og hyse ut over fartøykvoten.

§ 20. *Beregning av kvote ved utskifting og ombygging av fartøy under 28 meter største lengde*

Ved forlengelse eller utskifting til lengre fartøy etter 21. desember 1998 for fartøy som hadde adgang til å delta i gruppe I i 2002, skal erstatningsfartøyets kvote i fisket etter torsk beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato. For øvrige fartøy i gruppe I er skjæringsdatoen 1. november 2002. Ved avgjørelsen legges tidspunktet for innføring i merkeregisteret til grunn.

Ved forlengelse eller utskifting til lengre fartøy etter 1. november 2002, skal erstatningsfartøyets kvote i fisket etter hyse og sei beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato. Ved avgjørelsen legges tidspunktet for innføring i merkeregisteret til grunn.

Fiskeridirektoratets regionkontor kan dispensere fra kravet om at utskiftingen eller forlengelsen må være innført i merkeregisteret innen skjæringsdatoen dersom manglende registrering skyldes forhold på myndighetenes hånd. Fiskeridirektoratet er klageinstans.

Tidspunktet for utstedelse av identitetsbevis eller målebrev utstedt av Sjøfartsdirektoratet sentralt likestilles med tidspunktet for innføring i merkeregisteret.

Ved utskifting eller ombygging til mindre fartøy etter 31. desember 2001 skal kvoten i fisket etter torsk beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde. For fisket etter sei og hyse er skjæringsdatoen 1. november 2002.

Kapittel 6. Fiske med konvensjonelle redskap med fartøy under 28 meter største lengde i gruppe II

§ 21. *Samlekvote*

Fartøy som har adgang til å delta i gruppe II reguleres med samlekvote av torsk, hyse og sei.

I samlekvoten inngår følgende kvanta torsk, hyse og sei (tonn):

<i>Lengdegrupper</i>	<i>Kvotefaktor</i>	<i>Torsk</i>	<i>Hyse</i>	<i>Sei</i>	<i>Samlekvote</i>
0,00 – 7,99	1,0	12	3,0	13,0	15,5
8,00 – 9,99	1,4	16,8	4,2	18,2	21,6
10,00 – 14,99	1,6	19,2	4,8	20,8	24,7
15,00 – 27,99	1,9	22,8	5,7	24,7	29,4

Størrelsen på samlekvoten er lik summen av maksimalkvotene for torsk, hyse og sei, etter at maksimalkvotene for sei og hyse er regnet om til torskeenheter.

Sei og hyse er vektet i forhold til torsk på følgende måte: 1 kg sei er lik 0,15 torskeenheter og 1 kg hyse er lik 0,5 torskeenheter. 1 kg torsk er lik 1 torskeenheter.

Det er ikke adgang til å fiske bifangst av torsk, hyse og sei utover den totale samlekvoten av artene torsk, hyse og sei.

Det enkelte fartøy kan ikke fiske mer enn 75% av samlekvoten som torsk.

Kapittel 7. Fellesbestemmelser mv.

§ 22. *Trålere med kombinasjonsdrift*

Fartøy som har tillatelse til å drive trålfiske etter torsk og hyse og som driver slikt fiske i kombinasjon med konvensjonelle redskap, kan ikke fiske mer enn kvoten for vedkommende størrelsesgruppe med mindre fartøyet er tildelt større kvote i medhold av § 6.

§ 23. *Kombinasjonsdrift i fisket etter sei*

Fartøy som fisker med flere redskap kan samlet ikke fiske utover den høyeste maksimalkvoten som gjelder for en av gruppene fartøyet deltar i.

§ 24. Kvotemyttelse for fartøy unntatt trålere og visse konvensjonelle fartøy på eller over 28 meter

Hvert fartøy kan bare fiske og lande en kvote. Uten hinder av dette kan hvert fartøy fiske og lande kvote utvekslet eller tildelt i medhold av bestemmelser om enhetskvoter, rederikvoter eller andre spesielle kvoteordninger.

Ved salg og utskifting av fartøy innenfor reguleringsåret skal kvoten beregnes etter bestemmelsene i tredje til femte ledd.

Ved kjøp av fartøy kan ny eier ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som fartøyet totalt har fisket og levert i reguleringsåret. Dette gjelder også når fartøyet erverves til utskifting av et annet fartøy.

Ved utskifting av fartøy kan erstatningsfartøyet heller ikke fiske og lande mer enn det som gjenstår av den nye eiers kvote etter fradrag for det som han selv har fisket og landet med annet fartøy i vedkommendes eie i reguleringsåret.

Når det ved utskifting gjøres fradrag etter tredje ledd eller fjerde ledd, skal det fangstkvantum som er størst av de to alternativene trekkes fra.

Bestemmelsen gjelder ikke for trålere. Bestemmelsen gjelder heller ikke for konvensjonelle fartøy på eller over 28 meter dersom den deltakeradgangen fartøyet etter salg eller utskifting skal fiske på grunnlag av, har dannet grunnlag for tildeling av rederikvote til og med 2005.

§ 25. Overføring av fangst

Det kvantum som kan fiskes av det enkelte fartøy kan ikke overføres til annet fartøy. Det er også forbudt å motta og lande fangst som er fisket av annet fartøy.

Når vedkommende salgslag, i medhold av lov 14. desember 1951 nr. 3 om omsetning av råfisk § 6, jf. § 5, har iverksatt tvungen fangstdirigering i seinotfisket, kan salgslaget gi tillatelse til overføring av fangst mellom fartøyer som er påmeldt og deltar i fisket. Salgslaget fører egen oversikt over gitte tillatelser. Oversikten gjøres tilgjengelig for Fiskeridirektoratet.

§ 26. Områdebegrensninger og bifangst

Det er forbudt for fartøy over 15 meter største lengde å fiske etter torsk med konvensjonelle redskap innenfor fjordlinjer som er angitt i vedlegg til denne forskriften.

Alt fiske med snurrevad er forbudt innenfor fjordlinjene.

Det er forbudt for fartøy over 21 meter største lengde å fiske torsk med konvensjonelle redskap innenfor grunnlinjen nord for 62° N. Fra og med 1. januar til og med 30. juni er det likevel tillatt å fiske inn til fjordlinjene i statistikkområde 03 og 04. Fra og med 1. januar til og med 10. april er det likevel tillatt å fiske inn til fjordlinjene i statistikkområde 00 og 05.

Det er forbudt for fartøy mellom 15 og 21 meter største lengde å fiske torsk med konvensjonelle redskap innenfor fjordlinjene.

Alt fiske i et område ved Henningsvær som er angitt i vedlegg til denne forskrift er forbudt. Forbudet gjelder også fiske som utøves med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske § 4a og i lov 17. juni 1966 nr. 19 om Norges fiskerigrense og om forbud mot at utlendinger driver fiske m.v. innenfor fiskerigrensen § 3.

Ved fiske etter andre arter enn torsk i områder som angitt i første ledd, kan bifangst av torsk maksimalt utgjøre 25% dersom ikke annet er bestemt. All fangst av torsk avregnes fartøyets samlekvote eller fartøykvote.

Bestemmelsene i første, andre, tredje og fjerde ledd gjelder ikke i Lofoten oppsynsdistrikt i den perioden og i de områdene Lofotoppsynet er satt.

§ 27. Levendefangst av torsk i fisket med konvensjonelle redskaper – kvoteavregning og plikter ved rømming

Før fartøyet skal starte fiske etter torsk som skal føres levende om bord skal det sendes skriftlig påmelding til Fiskeridirektoratets regionkontor i den regionen fartøyet er hjemmehørende.

Ved landing uten at omsetning skjer samtidig, skal landingssteddel fylles ut. Kvantumet belastes kvote på vanlig måte, hvis ikke unntak i fjerde ledd kommer til anvendelse.

Levende fisk skal røktes minst en gang hvert døgn. Ved rømming skal fisker straks gi Fiskeridirektoratets regionkontor og vedkommende salgsorganisasjon skriftlig melding. Henvisning til landingssteddel, antatt årsak og omfang skal oppgis.

Ved førstehåndsomsetning skal sluttsteddel fylles ut. Kvantumet belastes kvote dersom det ikke er skrevet landingssteddel for fisken tidligere.

Dersom det tidligere er skrevet landingssteddel for fisken, skal kvantumet på sluttsteddelen representere endelig kvotebelastning i følgende tilfeller:

- Når avviket mellom kvanta på landingssteddel og sluttsteddel ikke er større enn det som følger av naturlige sesongmessige variasjoner i fiskens kondisjon, og/eller
- Når avviket skyldes rømming, som er en følge av en hendelse utenfor fiskers kontroll eller noen som handler på hans vegne. Kvantumet på sluttsteddelen gjelder bare dersom fisker sannsynliggjør hva som er årsaken, omfanget og at hendelsen ligger utenfor fiskers kontroll eller noen som handler på hans vegne.

Vedkommende salgsorganisasjon treffer beslutninger etter fjerde ledd.

§ 28. Kvote faktorer

Fiskeridirektoratet fastsetter kvotene på grunnlag av det enkelte fartøys kvotefaktor.

§ 29. Påskestopp

Det er forbudt å fiske torsk, hyse og sei og ha torsk, hyse og sei som bifangst i Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone nord for 62° N fra lørdag 8. april kl. 17.00 til mandag 17. april kl. 16.00. For trålere og fartøy som fisker med snurrevad gjelder stoppen til tirsdag 18. april kl. 10.00.

Forbudet gjelder ikke for direkte fiske etter sei. Ved direktefiske etter sei er det uten hinder av forbudet i første ledd tillatt å ha totalt inntil 10% bifangst av torsk og hyse i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Nord for 70° 20' N gjelder forbudet bare i Norges indre farvann og sjøterritorium, det vil si innenfor 12 nautiske mil av grunnlinjene.

§ 30. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvoten, gruppekvotene eller periodekvotene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskriften og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendig for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

Kapittel 8. Straff og ikrafttredelse**§ 31. Straff**

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften, straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 32. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2006 og gjelder til og med 31. desember 2006.

21. des. Nr. 1665 2005**Forskrift om endring i forskrift om kontroll med eiermessige endringer i selskap mv. som innehar tillatelse til oppdrett av matfisk av laks og ørret i sjø.**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 21. desember 2005 med hjemmel i lov 14. juni 1985 nr. 68 om oppdrett av fisk, skalldyr m.v. § 13, jf. § 4, § 6 og § 10. Kunngjort 30. desember 2005.

I

I forskrift 22. desember 2004 nr. 1800 om kontroll med eiermessige endringer i selskap mv. som innehar tillatelse til oppdrett av matfisk av laks og ørret i sjø gjøres følgende endring:

§ 3 første og annet ledd skal lyde:

Det må innhentes tillatelse fra departementet dersom et erverv vil medføre at erververen får kontroll med mer enn 15% av samlet konsesjonsbiomasse. Med kontroll menes direkte eller indirekte eierskap til mer enn halvparten av eierinteressene, eller at det på annen måte oppnås tilsvarende kontroll.

Det kan ikke gis tillatelse til erverv som innebærer at erververen vil kontrollere mer enn 25% av samlet konsesjonsbiomasse.

II

Endringen trer i kraft straks.

21. des. Nr. 1666 2005**Forskrift om endring i forskrift om vannforsyning og drikkevann (Drikkevannsforskriften).**

Fastsatt av Helse- og omsorgsdepartementet 21. desember 2005 med hjemmel i lov 19. desember 2003 nr. 124 om matproduksjon og mattrygghet mv. (matloven) § 21 første og andre ledd, jf. delegeringsvedtak 19. desember 2003 nr. 1790. Kunngjort 30. desember 2005.

I

I forskrift 4. desember 2001 nr. 1372 om vannforsyning og drikkevann (Drikkevannsforskriften) gjøres følgende endring:

§ 17 skal lyde:

§ 17. Avgift og gebyr for tilsyn og kontroll

For tilsyn og kontroll med vannforsyningssystem etter matloven skal virksomheten betale avgift eller gebyr.

For tilsyn og kontroll med vannforsyningssystem som nevnt i § 8 første ledd nr. 1 betales avgift på 0,05 kr/kubikkmeter vann produsert, begrenset oppad til 2 millioner kr pr. år. Unntatt er separate vannforsyningssystem til hyttefelt hvor det betales gebyr etter brukt tid, med en timesats på kr 435 pr. påbegynt timeverk, begrenset oppad til to dagsverk pr. tilsyn og kontroll.

Vannforsyningssystem som nevnt i § 8 første ledd nr. 2 og 3 er unntatt fra plikt til å betale avgift eller gebyr for tilsyn og kontroll, med mindre vannforsyningssystemet i tillegg leverer vann til andre virksomheter eller personer. I slike situasjoner skal det betales avgift på 0,05 kr/kubikkmeter levert vannmengde pr. år.

For tilsyn og kontroll med vannforsyning fra ikke godkjenningspliktig vannforsyningssystem betales gebyr etter brukt tid, med en timesats på kr 435 pr. påbegynt timeverk, begrenset oppad til ett dagsverk pr. tilsyn og kontroll.

For tilsyn og kontroll med vannforsyning på skip og innretninger til sjøs betales gebyr etter brukt tid, med en timesats på kr 435 pr. påbegynt timeverk.

Avgift og gebyr kreves inn av Mattilsynet og betales innen frist fastsatt av Mattilsynet. Ved beregning av grunnlaget kan tall fra foregående år legges til grunn. Er oppgaver ikke innkommet i rett tid, kan grunnlaget fastsettes av Mattilsynet ved enkeltvedtak. Mattilsynet kan fastsette nærmere retningslinjer for innbetalingen.

For avgift og gebyr som ikke betales i rett tid betales rente i samsvar med lov 17. desember 1976 nr. 100 om renter ved forsinket betaling. Det kan også pålegges purregebyr.

Fakturagrunnlag lik eller lavere enn kr 200 blir ikke fakturert.

Avgift og gebyr er tvangsgrunnlag for utlegg.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2006.

21. des. Nr. 1667 2005

Forskrift om tilskudd til omsorgsboliger og sykehjemsplasser fra Den Norske Stats Husbank.

Fastsatt av Kommunal- og regionaldepartementet 21. desember 2005 med hjemmel i lov 1. mars 1946 nr. 3 om Den Norske Stats Husbank § 1 og § 21. Kunngjort 30. desember 2005.

§ 1. Formål

Tilskuddene skal stimulere kommunene til å øke tilbudet av sykehjemsplasser og boliger tilrettelagt for heldøgns pleie og omsorg (omsorgsboliger). Tilskuddene skal sette kommunene i stand til å bygge, kjøpe eller utbedre sykehjem og omsorgsboliger ut fra lokale behov til de som på grunn av alder, funksjonshemming, funksjonsnedsettelse eller sykdom har behov for det.

§ 2. Hvem som kan få tilskuddene

Tilskuddene kan bare utbetales til kommunene.

§ 3. Hva det kan gis tilskudd til

Tilskudd kan gis i forbindelse med oppføring, kjøp og utbedring/ombygging av sykehjemsplasser og omsorgsboliger, til

1.
 - a) Sykehjemsplasser eller boform for heldøgns pleie og omsorg etter lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 1–3 annet ledd nr. 5.
 - b) Omsorgsboliger med eller uten tilknyttede servicelokaler/fellesareal, og som er tilrettelagt slik at det er mulig å gi heldøgns pleie og omsorg etter lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 1–3 annet ledd og lov 13. desember 1991 nr. 81 om sosiale tjenester § 4–2.
 - c) Sykehjemsplasser eller boform for heldøgns pleie og omsorg i utlandet som oppfyller krav i retningslinjene gitt i medhold av § 6.
 - d) Omsorgsboliger i utlandet med eller uten tilknyttede servicelokaler/fellesareal i utlandet som oppfyller krav i retningslinjene gitt i medhold av § 6.
2. Kompensasjon for utgifter til renter og avdrag på lån til omsorgsboliger eller sykehjemsplasser. Tilskuddet omfatter renter og avdrag som påløper f.o.m. 1. januar 1998. Dette gjelder bare for prosjekter som har fått tilsagn om tilskudd til omsorgsboliger og sykehjem etter 1. januar 1997.

For at omsorgsboliger og sykehjemsplasser som nevnt i første ledd punkt 1 skal få tilskudd, må kommunen dokumentere at det er opprettet heldøgns pleie- og omsorgstjeneste i kommunen.

Departementet fastsetter hvor lenge kommunen må disponere boligen eller sykehjemsplassen.

Forskriften gjelder ikke for boliger eller sykehjemsplasser som kommer inn under fylkeskommunens ansvarsområde.

§ 4. Størrelsen på tilskuddene

Departementet fastsetter størrelsen på tilskuddene.

§ 5. Søknad og saksgang

1. Tilskudd som nevnt i § 3 punkt 1 utbetales av Husbanken når kommunen kan dokumentere at omsorgsboliger og sykehjemsplasser er ferdigstilt innen utløpet av 2007. Der særskilte forhold gjør det nødvendig kan det søkes om utbetaling i 2007 til tross for manglende ferdigstilling. Det kan gis inntil 6 måneders utsettelse av ferdigstillingen.

Søknader om tilskudd til omsorgsboliger og sykehjemsplasser skal sendes fylkesmannen til uttalelse.

2. Tilskudd som nevnt under § 3 punkt 2 utbetales etterskuddsvis og beregnes på grunnlag av finansieringskostnader etter Husbankens ordinære rente- og avdragsvilkår. Når prosjektet finansieres på annen måte enn i Husbanken utbetales tilskuddet etter en sjablon tilsvarende husbankvilkår.

§ 6. *Nærmere retningslinjer*

Husbankens hovedstyre gir nærmere retningslinjer for gjennomføringen av tilskuddsordningen og om krav til standard og tilrettelegging.

§ 7. *Prioritering*

Departementet kan fastsette regler om prioritering av søknader.

§ 8. *Krav til tilbakebetaling*

Dersom det avdekkes at forutsetningene for tilskuddet ikke er overholdt kan staten redusere eller stanse utbetalingen av tilskuddet, eller kreve tilbakebetaling av tilskuddet fra den aktuelle kommunen.

§ 9. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft straks.

Samtidig oppheves forskrift 28. januar 2003 nr. 107 om tilskudd til omsorgsboliger og sykehjemsplasser fra Den Norske Stats Husbank.

21. des. Nr. 1668 2005

Forskrift om unntak fra vilkåret om legeerklæring når kiropraktorer og manuellterapeuter dokumenterer arbeidsuførheten med erklæring.

Fastsatt av Arbeids- og sosialdepartementet 21. desember 2005 med hjemmel i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 8–7 niende ledd. Kunngjort 30. desember 2005.

§ 1. *Retten til å dokumentere arbeidsuførhet*

Kiropraktor som skal dokumentere arbeidsuførhet må ha autorisasjon etter helsepersonelloven § 48 eller godkjenning etter tidligere regelverk, jf. helsepersonelloven § 76 andre ledd. Den som har turnuslisens som kiropraktor, jf. forskrift 21. desember 2000 nr. 1382 om praktisk tjeneste (turnustjeneste) for helsepersonell kapittel 1 og 6, kan også dokumentere arbeidsuførhet.

Fysioterapeut som skal dokumentere arbeidsuførhet må ha autorisasjon etter helsepersonelloven § 48 eller godkjenning etter tidligere regelverk, jf. helsepersonelloven § 76 andre ledd, og

- a) ha bestått eksamen i klinisk masterstudium i manuellterapi for fysioterapeuter ved norsk universitet eller tilsvarende, eller
- b) være godkjent for bruk av takst A8 Manuellterapi og ha bestått eksamen i differensialdiagnostikk, laboratorieanalyser og utdanning i radiologi tilsvarende norsk masterutdanning.

Fysioterapeut som dokumenterer arbeidsuførhet benevnes i forskriften her som manuellterapeut.

Kiropraktor og manuellterapeut som skal dokumentere arbeidsuførhet må ha gjennomført opplæring i trygdefaglige emner mv. Helse- og omsorgsdepartementet fastsetter nærmere bestemmelser om omfang av opplæringen.

§ 2. *Erklæring om arbeidsuførhet*

Vilkåret i folketrygdloven § 8–7 om legeerklæring for rett til sykepenger gjelder ikke når arbeidsuførhet dokumenteres med erklæring fra kiropraktor eller manuellterapeut. Det gjøres tilsvarende unntak fra vilkåret om erklæring fra lege i § 8–4 andre ledd bokstav b). Første og andre punktum gjelder bare ved sykdom eller skade som har direkte sammenheng med muskel- og skjelettsystemet. Reglene i folketrygdloven § 8–7 annet og tredje ledd gjelder tilsvarende for erklæring fra kiropraktor og manuellterapeut.

Erklæring som nevnt i første ledd kan ikke vedvare for en sammenhengende periode ut over åtte uker fra første sykefraværsdag.

Etter samtykke fra medlemmet oversendes kopi av erklæring utstedt i medhold av første ledd til medlemmets lege på samme tid som til trygdekontoret.

Er medlemmet arbeidsufør ut over seks uker, skal kiropraktoren eller manuellterapeuten informere medlemmet om at arbeidsuførhet ut over åtte uker må dokumenteres av lege. I slike tilfeller skal kiropraktoren eller manuellterapeuten etter medlemmets samtykke oversende informasjon om utført behandling til medlemmets lege.

Folketrygdloven § 21–4 andre ledd tredje punktum om opplysningsplikt i legeerklæring om sykefravær der en sykdom eller skade kan ha sammenheng med arbeidssituasjonen, og § 25–7 om utelukkelse fra å utstede legeerklæringer gjelder tilsvarende for kiropraktorer og manuellterapeuter.

§ 3. *Utfyllende retningslinjer*

Rikstrygdeverket kan gi nærmere retningslinjer for praktiseringen av forskriften, herunder om hvilke sykdommer og skader som faller inn under § 2 første ledd tredje punktum, og om anvendelsen av § 2 første ledd ved gjentatt arbeidsuførhet hos et medlem.

§ 4. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft 1. januar 2006.

21. des. Nr. 1669 2005**Forskrift om endring i forskrift om gebyr for tjenester fra Brønnøysundregistrene.**

Fastsatt av Nærings- og handelsdepartementet 21. desember 2005 med hjemmel i lov 3. juni 1994 nr. 15 om Enhetsregisteret § 22. Kunngjort 30. desember 2005.

I

I forskrift 16. desember 2003 nr. 1551 om gebyr for tjenester fra Brønnøysundregistrene gjøres følgende endring:

§ 8 femte ledd første punktum oppheves.

II

Endringen trer i kraft 1. januar 2006.

21. des. Nr. 1670 2005**Forskrift om endring i forskrift om fastsettelse av tariffer mv. for bestemte innretninger.**

Fastsatt av Olje- og energidepartementet 21. desember 2005 med hjemmel i lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet § 10–18 første ledd og § 4–8 og forskrift 27. juni 1997 nr. 653 til lov om petroleumsvirksomhet § 70. Kunngjort 30. desember 2005.

I

I forskrift 20. desember 2002 nr. 1724 om fastsettelse av tariffer mv. for bestemte innretninger gjøres følgende endringer:

§ 4 del i) «Område C» skal lyde:

Område C

For ekstraksjon er K 10,0 øre/Sm³.

Unntak:

– For rett til ekstraksjon som er avtalt for Åsgardfeltet før ikrafttredelse av denne forskrift, er K 0.

For fraksjonering, lagring og utskipning av NGL er K 300 kroner/tonn i innretninger som er omfattet av plan for anlegg og drift vedtatt av interessentskap eller selskap før ikrafttredelse av denne forskrift. Dette gjelder også den kapasitet som oppnås i innretninger som bygges for å imøtekomme behov for behandling av naturgass fra feltene Mikkel og Kristin.

Unntak:

– For rett til fraksjonering, lagring og utskipning som er avtalt for feltene Statfjord, Gullfaks fase 1 og 2, Veslefrikk, Statfjord Nord, Statfjord Øst, Brage, Tordis og Snorre før ikrafttredelsen av denne forskrift, er K 1070 kroner/tonn.

– For rett til fraksjonering, lagring og utskipning som er avtalt for feltene Åsgard, Gullfaks Sør, Draugen, Heidrun og Norne før ikrafttredelsen av denne forskrift, er K 530 kroner/tonn.

– For rett til fraksjonering, lagring og utskipning som er avtalt for feltene Sleipner Øst, Sleipner Vest og Sigyn før ikrafttredelsen av denne forskrift, er K 130 kroner/tonn.

For stabilisering, lagring og utskipning av kondensat for feltene Sleipner Øst, Sleipner Vest og Sigyn, er K 0 innenfor kapasitet som eksisterer før denne forskriftens ikrafttredelse.

For fraksjonering av etan er K 17,8 NOK/tonn innenfor kapasitet som eksisterer før denne forskriftens ikrafttredelse.

For fjerning av karbondioksid er K 211,0 NOK/tonn fjernet karbondioksid.

For utblanding av karbondioksid er K 105,5 NOK/tonn utblandet karbondioksid. Innbetalinger som følger av dette elementet skal tilfalle brukere av område C som leverer gass med karbondioksidinnhold lavere enn gjeldende spesifikasjon.

§ 4 del vi) fjerde ledd og femte ledd skal lyde:

I tillegg til løpende driftskostnader skal enkeltinvesteringer, som ikke overstiger beløpsgrensene i tabellen under, kunne inngå i O for de forskjellige områdene.

<i>Område</i>	<i>Inntil</i>
A og B	40 mill. kroner x E
C	250 mill. kroner x E

<i>Område</i>	<i>Inntil</i>
D	200 mill. kroner x E
E	250 mill. kroner x E

Summen av enkeltinvesteringer som kan inngå i O per år skal likevel begrenses til inntil tre ganger beløpsgrensen innenfor hvert område og det skal tas behørig hensyn til at ikke O for et enkelt år skal gi urimelige utslag på tariffnivået for området eller en tjeneste.

II

Endringene trer i kraft straks.

22. des. Nr. 1671 2005

Forskrift til utfylling av Stortingets vedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden § 1 om arbeidsgiveravgift.

Fastsatt av Finansdepartementet 22. desember 2005 med hjemmel i Stortingets vedtak 24. november 2005 nr. 1405 om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden § 4 annet punktum. Kunngjort 30. desember 2005.

I

§ 1. Foretak med blandet virksomhet med ansatte i sone V

- For foretak med ansatte i sone V som har klar regnskapsmessig atskillelse mellom
- virksomhet som omfattes av avgiftsvedtaket § 1 bokstav g eller bokstav h første ledd og
 - annen virksomhet,

kan det kreves at arbeidsgiveravgiften fastsettes etter en sats på 0 pst. for den delen av foretakets virksomhet som ikke er omfattet av bokstav g eller bokstav h første ledd. Oppfylles ikke kravet om regnskapsmessig atskillelse, skal arbeidsgiveravgiften fastsettes etter satsene som gjelder for virksomhet omhandlet i bokstav g og bokstav h første ledd for hele foretaket.

§ 2. Foretak med blandet virksomhet med ansatte i sonene III og IV

- For foretak med ansatte i sonene III og IV som har klar regnskapsmessig atskillelse mellom
- virksomhet som omfattes av avgiftsvedtaket § 1 bokstav g eller bokstav h første ledd og
 - annen virksomhet,

kan det kreves at arbeidsgiveravgiften fastsettes etter overgangsreglene for den delen av foretakets virksomhet som ikke er omfattet av bokstav g eller bokstav h første ledd. Oppfylles ikke kravet om regnskapsmessig atskillelse, skal arbeidsgiveravgiften fastsettes etter satsene som gjelder for virksomhet omhandlet i bokstav g og bokstav h første ledd for hele foretaket.

§ 3. Lokale enheter – avgiftsvedtaket § 1 bokstav g nr. 7

Lokale enheter (avdelingskontorer) av foretakene som nevnt i avgiftsvedtaket § 1 bokstav g nr. 7, kan beregne arbeidsgiveravgift etter følgende satser når arbeidstakeren er skattepliktig etter skatteloven § 3–1 eller § 3–4 til en kommune i

sone V: 0 pst.

sone IV: 11,7 pst.

sone III: 12,1 pst.

dersom avdelingskontoret i foregående avgiftsår hadde 50 årsverk eller mindre og kun yter lokale tjenester. Det er et vilkår for å anvende de reduserte satsene at det er klar regnskapsmessig atskillelse mellom den lokale enheten og foretakets øvrige virksomhet.

Et avdelingskontor anses å yte kun lokale tjenester dersom alle kundene knyttet til avdelingskontoret har adresse i samme fylke som avdelingskontoret eller i tilgrensende fylke.

Dersom noen av kundene knyttet til avdelingskontoret har adresse utenfor det geografiske området som nevnt i annet ledd, anses avdelingskontoret likevel å yte lokale tjenester dersom 90 prosent eller mer av avdelingskontorets inntekter kan knyttes til kunder med adresse i det geografiske området som nevnt i annet ledd.

Som avdelingskontors inntekter nevnt i tredje ledd, regnes:

- for banker, finansieringsforetak og andre kredittinstitusjoner: rente- og provisjonsinntekter samt gebyrer,
- for forsikringselskaper: forfalt bruttopremie,
- for verdipapirforetak: kurtasje.

Har enheten arbeidstakere som har fylt 62 år kan arbeidsgiveravgiften beregnes etter følgende satser når arbeidstakeren er skattepliktig etter skatteloven § 3–1 eller § 3–4 til en kommune i

sone V: 0 pst.

sone IV: 7,7 pst.

sone III: 8,1 pst.

sone II: 10,1 pst.

sone I: 10,1 pst.

§ 4. *Transport*

Med transport i avgiftsvedtaket § 1 bokstav h menes virksomhet omfattet av følgende næringskoder:

60 Landtransport og rørtransport, med unntak av 60.3 Rørtransport

61 Sjøtransport

62 Lufttransport, med unntak av 62.3 Romfart.

Bestemmelsen i avgiftsvedtaket § 1 bokstav h første ledd omfatter ikke tilfeller der godstransporten kun finner sted innenfor et lokalt avsperrert næringsområde. For slik transport gjelder satsene i avgiftsvedtaket § 1 bokstav h annet ledd.

§ 5. *Foretak innen landbruk, fiske mv.*

Med virksomhet av ubetydelig omfang i avgiftsvedtaket § 1 bokstav j tredje ledd menes virksomhet hvor omsetningen knyttet til aktiviteter eller produkter som faller utenfor første ledd ikke utgjør mer enn 5 pst. av foretakets totale omsetning i foregående år.

II

Denne forskriften trer i kraft straks med virkning fra og med 1. januar 2006. Forskrift 17. desember 2004 nr. 1788 til utfylling av Stortingets vedtak om fastsetting av avgifter mv. til folketrygden § 1 om arbeidsgiveravgift oppheves med virkning fra samme dato.

22. des. Nr. 1672 2005

Forskrift om Verdipapirforetakenes sikringsfond.

Fastsatt av Finansdepartementet 22. desember 2005 med hjemmel i lov 19. juni 1997 nr. 79 om verdipapirhandel § 8–13, jf. delegeringsvedtak 24. juni 2005 nr. 691. Jf. EØS-avtalen vedlegg IX nr. 30c (direktiv 97/9/EF). Kunngjort 30. desember 2005.

§ 1. *Medlemmer*

Følgende skal være medlem i Verdipapirforetakenes sikringsfond:

- verdipapirforetak med tillatelse etter lov 19. juni 1997 nr. 79 om verdipapirhandel (verdipapirhandelloven) § 7–1 første ledd til å yte investeringstjenester som nevnt i verdipapirhandelloven § 1–2 første ledd nr. 1 til 4, og
- forvaltningsselskap for verdipapirfond med tillatelse etter lov 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond (verdipapirfondloven) § 2–1 annet ledd, jf. første ledd, til å yte investeringstjeneste som nevnt i verdipapirhandelloven § 1–2 første ledd nr. 3.

§ 2. *Utenlandske foretak med filial i Norge*

Verdipapirforetak etablert med filial i Norge i henhold til verdipapirhandelloven § 7–7 plikter ikke å være medlem i fondet til dekning for filialens virksomhet i Norge. Slike foretak kan, for filialens virksomhet i Norge, slutte seg til fondet som supplement til sikringsordningen i filialens hjemstat, dersom sistnevnte ordning ikke kan anses å gi filialens kunder like god dekning som den norske ordningen. I så fall gjelder prinsippene i vedlegg II til direktiv 97/9/EF. Tilsvarende gjelder forvaltningsselskaper for verdipapirfond som nevnt i verdipapirfondloven § 2–12 etablert med filial i Norge og som har tillatelse fra hjemstatens myndigheter til å yte investeringstjenester som nevnt i verdipapirhandelloven § 1–2 første ledd nr. 3.

Verdipapirforetak etablert med filial i Norge i henhold til verdipapirhandelloven § 7–8 skal være medlem av Verdipapirforetakenes sikringsfond til dekning for filialens virksomhet. Kredittilsynet kan samtykke til at filialen ikke plikter å være medlem i fondet, dersom filialens virksomhet i Norge er dekket av tilfredsstillende erstatningsordning. Forskriften § 16 gjelder uten hensyn til om filialen fritas for kravet til å stille sikkerhet. Tilsvarende gjelder forvaltningsselskaper for verdipapirfond som nevnt i verdipapirfondloven § 2–13 etablert med filial i Norge og som har tillatelse fra hjemstatens myndigheter til å yte investeringstjenester som nevnt i verdipapirhandelloven § 1–2 første ledd nr. 3.

§ 3. *Fondets formål, organisering, vedtekter mv.*

Sikringsfondet skal ved manglende økonomisk evne hos medlemmene, jf. § 9, gi dekning for krav som skyldes medlemmenes behandling av kunders midler og finansielle instrumenter, jf. § 4.

Fondet er eget rettssubjekt. Ingen av medlemmene har eiendomsrett til noen del av fondet. Konkurs eller akkordforhandlinger kan ikke åpnes i fondet.

Fondets øverste myndighet er generalforsamlingen, jf. § 17. Fondet ledes av et styre, jf. § 18. Fondet skal ha vedtekter godkjent av Finansdepartementet. Endringer av vedtektene skal også godkjennes av Finansdepartementet.

Fondet kan pålegge medlemmene rapporteringsplikt og å fremlegge dokumenter og opplysninger som er nødvendig for fondets beregning av avgift, utgifter til garanti eller for dekning av krav, eller som fondet ellers anser nødvendig for sin virksomhet.

§ 4. Dekning fra fondet

Fondet skal dekke krav som skyldes medlemmenes manglende evne til å betale tilbake penger eller levere tilbake finansielle instrumenter som nevnt i verdipapirhandelloven § 1–2 annet ledd nr. 1 til 7, og som oppbevares, administreres eller forvaltes av medlemmet på kunders vegne i forbindelse med investerings- og tilleggstjenester.

§ 5. Fondets størrelse

Fondets samlede ansvarlige kapital skal minst utgjøre 50 millioner NOK.

§ 6. Avgift fra medlemmene

Medlemmene skal hvert år betale en avgift til fondet, med mindre fondets egenkapital etter siste årsregnskap overstiger minstekravet i § 5. Medlemmene skal betale avgift til å dekke fondets årlige utgifter, med mindre minstekravet i § 5 er nådd og fondets avkastning eller avgift fra nye medlemmer etter § 8 minst dekker slike årlige utgifter.

Hvert medlem betaler en årlig avgift som utgjør 0,8 prosent av medlemmets samlede inntekter fra investerings- og tilleggstjenester fra foregående år, minimum 25.000 NOK og maksimum 500.000 NOK. Med samlede inntekter fra investerings- og tilleggstjenester menes for verdipapirforetak post 4.1.30 Sum inntekter fra investeringstjenester og tilleggstjenester i kvartalsoppgaven for verdipapirforetak og for forvaltningsselskaper for verdipapirfond post 2.1.04 Inntekter fra aktiv forvaltning og post 2.1.05 Inntekter fra tilleggstjenester som fremgår av kvartalsoppgaven for forvaltningsselskap for verdipapirfond. Tidspunkt for betaling av avgiften skal fastsettes i fondets vedtekter.

Kredittilsynet kan bestemme at medlemmer som nevnt i § 1 bokstav b) betaler en lavere avgift enn det som fremgår av annet ledd, for så vidt gjelder midler som forvaltes på vegne av profesjonelle kunder.

Fondets styre kan fastsette lavere avgift for det enkelte år, dersom det er klart at innbetalingene etter en slik avgift vil være tilstrekkelig til at fondets minstekrav etter § 5 oppnås.

For filial som nevnt i § 2 første ledd annet punktum skal det hvert år betales en avgift til fondet beregnet etter prinsippene i vedlegg II til direktiv 97/9/EF.

Dersom fondets kapital ikke er tilstrekkelig i tilfelle det fremmes krav mot fondet, er medlemmene forpliktet til å dekke det overskytende slik at ansvaret prinsipielt er proratarisk, subsidiært solidarisk. Det enkelte medlems proratariske ansvar beregnes i henhold til metoden og beregningsnøkkelen som er beskrevet i annet ledd.

§ 7. Garantistillelse

Dersom fondets egenkapital er lavere enn 50 millioner NOK, skal fondet sørge for at differansen dekkes av en selvskyldnergaranti.

Utgifter til nevnte garanti utliknes årlig på medlemmene og beregnes i henhold til metoden og beregningsnøkkelen som er beskrevet i § 6 på bakgrunn av medlemmets andel av samlede inntekter fra investerings- og tilleggstjenester fra foregående år.

Garanti etter denne forskrift kan kun stilles av:

- a) foretak som nevnt i lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner § 1–4 første ledd nr. 1 til 3,
- b) tilsvarende foretak som har hovedsete i, er gitt tillatelse til å drive virksomhet i og er underlagt myndighetstilsyn i annen EØS-stat,
- c) tilsvarende foretak som har hovedsete i, er gitt tillatelse til å drive virksomhet i og er underlagt myndighetstilsyn i stat utenfor EØS-området, dersom oppgjør under garantien er sikret i samsvar med det som vil gjelde for garanti stillet av foretak som nevnt i a) og b).

§ 8. Endringer i medlemskap

Et nytt medlem skal svare avgift etter § 6 i sine fire første driftsår selv om fondet har oppnådd minste ansvarlige kapital etter § 5.

Medlem betaler full avgift også for det driftsår medlemskapet opphører. Innbetalt avgift betales ikke tilbake til uttrede medlem.

§ 9. Manglende økonomisk evne

Manglende økonomisk evne skal anses inntrådt når tvangsakkord eller konkurs er åpnet hos medlemmet. Tilsvarende gjelder dersom kredittinstitusjon som har konsesjon som verdipapirforetak blir satt under offentlig administrasjon, jf. banksikringsloven kapittel 4.

For medlemmer som nevnt i § 2 første ledd, skal manglende økonomisk evne anses inntrådt når fondet har mottatt opplysninger fra hjemstatens vedkommende myndigheter om konstateringen eller avgjørelsen som nevnt i direktiv 97/9/EF artikkel 2 nr. 2.

For medlemmer som nevnt i § 2 annet ledd, skal manglende økonomisk evne anses inntrådt når prosesser som tilsvarende tvangsakkord eller konkurs er åpnet i verdipapirforetakets hjemstat. Fondet har ubegrenset rett til å kontrollere at nevnte krav er oppfylt og for øvrig kontrollere en kundes rettigheter i samsvar med ordningens egne normer og fremgangsmåter før den utbetaler erstatning.

§ 10. Dekning av krav og unntak for enkelte kunder

Fondet skal, når et medlem har manglende økonomisk evne som beskrevet i § 9, gi dekning for krav som nevnt i § 4 oppstått i forbindelse med utøvelse av investeringstjenester som nevnt i § 1, og/eller tilleggstjenester som nevnt i

verdipapirhandelloven § 8–1 første ledd nr. 1 eller verdipapirfondloven § 2–1 fjerde ledd nr. 2. Selv om et medlem har levert tilbake eller fått tilbakekalt tillatelsen, vil fondets ansvar omfatte krav som nevnt i § 4 oppstått før slik tilbakelevering/tilbakekall.

For norske medlemmer skal fondet også dekke krav som knytter seg til virksomhet som utøves i medhold av verdipapirhandelloven § 7–6 eller verdipapirfondloven § 2–8a, samt virksomhet som drives av filial utenfor EØS-området, med mindre annet fastsettes av Kredittilsynet.

Fondet dekker ikke krav som stammer fra transaksjoner omfattet av rettskraftig straffedom om hvitvasking av penger.

Krav fra følgende kunder dekkes ikke:

- a) finansinstitusjoner, kredittinstitusjoner, forsikringselskaper og verdipapirforetak
- b) verdipapirfond og andre foretak for kollektiv forvaltning
- c) pensjonskasser og pensjonsfond
- d) selskaper i samme konsern som medlemsinstitusjonen
- e) kunder som har ansvar for eller har dratt fordel av forhold som vedrører medlemmet, når slike forhold har forårsaket medlemmets økonomiske vanskeligheter eller bidratt til en forverring av medlemmets økonomiske situasjon.

§ 11. Dekningens størrelse

Dekning ytes med inntil 200.000 kroner pr. kunde pr. tilfelle av manglende økonomisk evne som nevnt i § 9.

Der flere kunder benytter medlemmets tjenester sammen, skal hver enkelt være dekket i samsvar med første ledd. Andelseiere i rettssubjekter som nevnt i § 10 fjerde ledd b) skal ikke betraktes som flere kunder som benytter medlemmets tjenester sammen.

§ 12. Kunngjøring og frist for å melde krav

Fondet skal på en hensiktsmessig måte underrette kundene om at et medlem har manglende økonomisk evne som beskrevet i § 9. Krav fra kunden skal fremsettes for fondet innen fem måneder fra kunngjøringen som nevnt. Har kunden ikke fremmet sitt krav innen denne tid, er retten til dekning tapt. Dersom kunden har vært forhindret for å fremsette kravet innen fristen, begynner tidsfristen i stedet å løpe når hindringen er opphørt.

§ 13. Oppgjør

Fondet skal betale krav fra den enkelte kunde snarest mulig og senest tre måneder etter at kravets berettigelse og størrelse er fastslått. I særlige tilfeller kan Kredittilsynet forlenge fristen med inntil tre måneder.

Dekning for tap av finansielle instrumenter skal fastsettes i forhold til instrumentenes markedsverdi ved inntreden av manglende økonomisk evne som beskrevet i § 9. Dekning for kontante midler skal omfatte eventuelle renter frem til inntreden av manglende økonomisk evne som beskrevet i § 9.

Dersom en kunde med eierandel i medlemmet, er siktet for lovbrudd i forbindelse med hvitvasking av penger, skal erstatningsordningen, uansett tidsfristen over, innstille alle utbetalinger i påvente av en rettskraftig domsavgjørelse.

Twist om fondets avgjørelser kan påklages til Kredittilsynet etter forvaltningsloven kapittel VI. Twist om et krav omfattes av ordningen og om retten til dekning under denne, kan prøves av domstolene.

§ 14. Manglende oppfyllelse av medlemmers plikter

Dersom et medlem ikke oppfyller sine plikter i henhold til verdipapirhandelloven § 8–13, bestemmelser gitt i denne forskrift og i medhold av denne forskrift, skal fondet underrette Kredittilsynet. Fondet og Kredittilsynet skal samarbeide om å treffe hensiktsmessige tiltak for å sikre at medlemmet oppfyller sine plikter. Med Kredittilsynets samtykke kan et medlem med en frist på minst 12 måneder varsles om at det kan utelukkes fra fondet. Dersom et medlem, ved utløpet av nevnte frist fortsatt ikke oppfyller sine plikter og det foreligger et uttrykkelig samtykke fra Kredittilsynet, kan fondet bestemme at det aktuelle medlem skal utelukkes fra fondet. Fondets ansvar vil omfatte krav som nevnt i § 4 oppstått før tidspunktet for utelukkingen.

Dersom en filial etablert i medhold av § 2 første ledd, ikke oppfyller sine plikter som nevnt i første ledd, skal myndighetene i vertsstaten underrettes. Det skal treffes tilsvarende tiltak som etter første ledd, eventuelt kan filialen tilsvarende utelukkes fra fondet. Kundene skal underrettes om at den supplerende dekningen er bortfalt og fra hvilken dato. Fondets ansvar vil omfatte krav som nevnt i § 4 oppstått før tidspunktet for utelukkingen.

§ 15. Fondets rett til å tre inn i kundenes rettigheter

Når fondet utbetaler erstatning, skal fondet ha rett til å tre inn i kundenes rettigheter i forhold til konkursboet, krav i en tvangsakkord eller krav i forhold til en kredittinstitusjon der det er gjort vedtak om offentlig administrasjon, i den grad kunden har fått full dekning for sitt krav mot medlemmet.

§ 16. Opplysningsplikt til kunder

Medlemmet skal, før det gjør forretninger med kunde, informere denne om Verdipapirforetakenes sikringsfond, herunder beløp, dekningsgrad og virkeområde. For foretak som er etablert ved filial i Norge skal det gis tilsvarende informasjon på norsk og på en lett forståelig måte om den sikringsordning filialen er omfattet av. Informasjonen etter denne bestemmelsen kan gis ved bruk av elektronisk kommunikasjon dersom kunden ønsker det.

§ 17. *Generalforsamling*

På generalforsamlingen har hvert medlem av fondet én representant og én stemme. En beslutning av generalforsamlingen krever flertall av de avgitte stemmer, om ikke annet fremgår av vedtektene. Beslutning om fastsettelse og endring av vedtektene krever tilslutning fra minst to tredeler av de avgitte stemmer.

Generalforsamlingen vedtar vedtekter for fondet, velger medlemmer og varamedlemmer til styret og fastsetter instruks for styret.

Årsmelding og regnskap skal behandles av generalforsamlingen. Årsmelding og regnskap skal være gjenstand for revisjon.

§ 18. *Styre*

Fondet skal ha et styre på fem medlemmer. Fire medlemmer og fire varamedlemmer velges av generalforsamlingen. Kredittilsynet oppnevner ett medlem med varamedlem.

De valgte medlemmer og varamedlemmer velges for to år. Styret velger leder og nestleder for ett år om gangen.

Ved sammensetning av styre skal det legges vekt på hensynet til en balansert representasjon fra medlemmer av forskjellig størrelse og karakter.

Styret skal utarbeide vedtekter for fondet og eventuelt endringer i vedtektene som skal fremlegges for generalforsamlingen for fastsettelse.

For gyldig vedtak i styret kreves at minst 3 medlemmer stemmer for forslaget.

Det skal føres styreprotokoll. Kredittilsynet kan kreve fondenes styreprotokoller fremlagt.

§ 19. *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft 1. juli 2006.

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 14. oktober 1996 nr. 983 om sikkerhetsstillelse for verdipapirforetak.

Vedlegg til forskriften

Vedlegg II til direktiv 97/9/EF

Ledende prinsipper (nevnt i artikkel 7 nr. 1 femte ledd)

Når en filial søker om å bli tilsluttet vertsstatens ordning for tilleggsdekning, skal vertsstatens ordning utarbeide bilateralt sammen med hjemstatens ordning hensiktsmessige regler og framgangsmåter for utbetaling av erstatning til investorene i denne filialen. For utarbeiding av slike framgangsmåter og fastsettelse av vilkår for en slik filials medlemskap (som nevnt i artikkel 7 nr. 1) får følgende prinsipper anvendelse:

- vertsstatens ordning skal fortsatt ha ubegrenset rett til å pålegge deltakende investeringsforetak sine objektive og allment gjeldende regler; den skal kunne kreve å få relevante opplysninger, og den skal ha rett til å kontrollere slike opplysninger hos vedkommende myndigheter i hjemstaten,
- vertsstatens ordning skal imøtekomme krav om tilleggserstatning når den har mottatt opplysninger fra hjemstatens vedkommende myndigheter om konstateringen eller avgjørelsen nevnt i artikkel 2 nr. 2. Vertsstatens ordning skal fortsatt ha ubegrenset rett til å kontrollere en investors rettigheter i samsvar med ordningens egne normer og framgangsmåter før den utbetaler tilleggserstatning,
- vertsstatens og hjemstatens ordninger skal samarbeide fullt ut for at investorene raskt skal få korrekt erstatning. De skal særlig oppnå enighet om hvordan et motkrav som kan føre til motregning i den ene eller den andre ordning, skal påvirke den erstatning som utbetales til investoren fra hver enkelt ordning,
- vertsstatens ordning skal kunne kreve en avgift fra filialene til tilleggsdekning på et passende grunnlag under hensyn til den dekning som finansieres av hjemstatens ordning. For å lette innkrevingen av slike avgifter skal vertsstatens ordning kunne anta at dens ansvar under alle omstendigheter skal være begrenset til forskjellen mellom den dekning den gir, og den dekning som hjemstaten gir, uansett om hjemstaten faktisk utbetaler erstatning for investorers krav på vertsstatens territorium.

22. des. Nr. 1673 2005

Forskrift om endring i forskrift om materiale og opplysninger i petroleumsvirksomheten (opplysningspliktforskriften).

Fastsatt av Petroleumstilsynet, Statens forurensningstilsyn og Sosial- og helsedirektoratet 22. desember 2005 med hjemmel i lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet § 10–18, lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 2 nr. 3 første til og med fjerde ledd og § 80 nr. 2, lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 9, § 39 tredje ledd og § 40, lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 16 andre ledd og § 76 siste ledd, lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 1–2 tredje ledd og § 8–4 og forskrift 31. august 2001 nr. 1016 om helse, miljø og sikkerhet i petroleumsvirksomheten (rammeforskriften) § 21, § 23, § 25 og § 57 første ledd bokstav b. Kunngjort 30. desember 2005.

I

I forskrift 3. september 2001 nr. 1107 om materiale og opplysninger i petroleumsvirksomheten (opplysningspliktforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 9 første ledd ny bokstav d skal lyde:

- d) oppsummering som nevnt i aktivitetsforskriften § 64 av resultatene fra de miljørettede risiko- og beredskapsanalysene, samt en beskrivelse av hvordan den planlagte beredskapen mot akutt forurensning er ivarettatt.

Kommentar til § 18: Det er kommet ny brukerveiledning for CODAM-databasen.

Vedlegget tabell 5.1 skal lyde:

Tabell 5.1 Forbruk og utslipp av kjemikalier fordelt etter deres miljøegenskaper⁶

<i>Utslipp</i>	<i>Kategori¹</i>	<i>Farge kategori</i>	<i>Mengde stoff brukt (tonn)</i>	<i>Mengde stoff sluppet ut (tonn)</i>
Vann				
Kjemikalier på PLONOR-listen				
Hormonforstyrrende stoffer ²	1			
Liste over prioriterte kjemikalier som omfattes av resultatmål 1 (Prioritetslisten) St.meld.nr.25 (2002–2003)	2			
Bionedbrytbarhet < 20% og log Pow $\geq 5^3$	3			
Bionedbrytbarhet < 20% og giftighet EC ₅₀ eller LC ₅₀ ≤ 10 mg/l	4			
To av tre kategorier:	6			
Bionedbrytbarhet < 60%, log Pow ≥ 3 , EC ₅₀ eller LC ₅₀ ≤ 10 mg/l ³				
Uorganisk og EC ₅₀ eller LC ₅₀ ≤ 1 mg/l	7			
Bionedbrytbarhet < 20% ³	8			
Andre kjemikalier ⁴				
Sum ⁵				
Mengde kjemikalier som også står på OSPARs tainting liste				

- Kategori i tabell 5.1 relateres til kategori i tabell 6.1 for å sikre overensstemmelse med rapporterte tall i de to tabellene.
- Kjemikalier som inneholder stoff med hormonforstyrrende effekt som alkylfenoler, alkylfenoletoksilater, bisfenol A, ftalater og tinnorganiske forbindelser samt stoff med lignende effekter. Polymerer av stoffene skal også rapporteres under denne kategorien.
- Data for nedbrytbarhet og bioakkumulering skal være iht. godkjente tester for offshore kjemikalier.
- «Andre kjemikalier» er de som faller utenfor kategoriene nevnt ovenfor i tabellen.
- Sum skal stemme med tallene for forbruk og utslipp av kjemikalier rapportert i kapittel 4.
- Tabell 5.2–5.9 skal ha samme form som tabell 5.1.

Vedlegget tabell 8.2 skal lyde:

Tabell 8.2 Oversikt over akutt forurensning av kjemikalier og borevæske i løpet av rapporteringsåret¹

	<i>Antall</i>				<i>Volum (m³)</i>			
	<i>< 0,05m³</i>	<i>0,05–1m³</i>	<i>> 1,0m³</i>	<i>Sum</i>	<i>< 0,05m³</i>	<i>0,05–1m³</i>	<i>> 1,0m³</i>	<i>Sum</i>
Oljebasert borevæske								
Syntetisk borevæske								
Vannbasert borevæske								
Kjemikalier ²								
Sum								

- Dersom det forekommer uhellutslipp av kjemikalier som det normalt ikke fremskaffes HOCNF for, karakteriseres kjemikaliet, og stoffene i kjemikaliet, i henhold til informasjon gitt i andre kilder (for eksempel HMS-datablad).
- Spesifiseres i tabell 8.3. Sum volum av kjemikalier skal stemme med mengde stoff sluppet ut i tabell 8.3, basert på tetthet for kjemikaliene.

Vedlegget ny tabell 8.3 skal lyde:

Tabell 8.3 Akutt forurensning av kjemikalier og borevæsker fordelt etter deres miljøegenskaper

<i>Utslipp</i>	<i>Kategori¹</i>	<i>Fargekategori</i>	<i>Mengde stoff sluppet ut (tonn)</i>
Vann			
Kjemikalier på PLONOR-listen			
Hormonforstyrrende stoffer ²	1		

<i>Utslipp</i>	<i>Kategori¹</i>	<i>Fargekategori</i>	<i>Mengde stoff sluppet ut (tonn)</i>
Liste over prioriterte kjemikalier som omfattes av resultatmål 1 (Prioritetslisten) St.meld.nr.25 (2002–2003)	2		
Bionedbrytbarhet < 20% og log Pow $\geq 5^3$	3		
Bionedbrytbarhet < 20% og giftighet EC ₅₀ eller LC ₅₀ ≤ 10 mg/l	4		
To av tre kategorier: Bionedbrytbarhet < 60%, log Pow ≥ 3 , EC ₅₀ eller LC ₅₀ ≤ 10 mg/l	6		
Uorganisk og EC ₅₀ eller LC ₅₀ ≤ 1 mg/l	7		
Bionedbrytbarhet < 20% ³	8		
Andre kjemikalier ⁴			
Sum ⁵			

1 Kategori i tabell 8.3 relateres til kategori i tabell 5.1.

2 Kjemikalier som inneholder stoff med hormonforstyrrende effekt som alkylfenoler, alkylfenoletoksilater, bisfenol A, ftalater og tinnorganiske forbindelser samt stoff med lignende effekter. Polymerer av stoffene skal også rapporteres under denne kategorien.

3 Data for nedbrytbarhet og bioakkumulering skal være iht. godkjente tester for offshore kjemikalier.

4 «Andre kjemikalier» er de som faller utenfor kategoriene nevnt ovenfor i tabellen.

5 Sum skal stemme med tallene for forbruk og utslipp av kjemikalier rapportert i tabell 8.2.

Vedlegget «Tabell 8.3 Oversikt over akutt forurensning til luft i løpet av rapporteringsåret» endres til «Tabell 8.4 Oversikt over akutt forurensning til luft i løpet av rapporteringsåret».

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2006.

22. des. Nr. 1674 2005

Forskrift om endring i forskrift om utforming og utrusting av innretninger med mer i petroleumsvirksomheten (innretningsforskriften).

Fatsatt av Petroleumstilsynet, Statens forurensningstilsyn og Sosial- og helsedirektoratet 22. desember 2005 med hjemmel i lov 29. november 1996 nr. 72 om petroleumsvirksomhet § 10–18, lov 4. februar 1977 nr. 4 om arbeidervern og arbeidsmiljø m.v. § 2 nr. 3 første til og med fjerde ledd og § 9 nr. 2, lov 13. mars 1981 nr. 6 om vern mot forurensninger og om avfall (Forurensningsloven) § 9 og § 40, lov 2. juli 1999 nr. 64 om helsepersonell m.v. (helsepersonelloven) § 16 andre ledd og § 76 siste ledd, lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 1–2 tredje ledd og § 8–4 og forskrift 31. august 2001 nr. 1016 om helse, miljø og sikkerhet i petroleumsvirksomheten (rammeforskriften) § 25 og § 57 første ledd bokstav c. Kunngjort 30. desember 2005.

I

I forskrift 3. september 2001 nr. 1100 om utforming og utrusting av innretninger med mer i petroleumsvirksomheten (innretningsforskriften) gjøres følgende endringer:

§ 14 nytt tredje ledd skal lyde:

Forskrift 25. januar 2005 nr. 47 om løselig seksverdig krom i sement gjelder på denne forskriftens virkeområde.

§ 23 nytt andre ledd skal lyde:

Forskrift 6. juli 2005 nr. 804 om vern mot mekaniske vibrasjoner gjelder på denne forskriftens virkeområde.

§ 27 fjerde ledd skal lyde:

Sikkerhetsskilting som omfattes av forskrift 6. oktober 1994 nr. 972 om sikkerhetsskilting og signalgivning på arbeidsplassen, sist endret 30. juni 2003, skal være utformet i samsvar med bestemmelser i den forskriften.

§ 40 første ledd skal lyde:

Innretninger skal til enhver tid disponere utstyr for rask og skånsom redning av personell som faller i sjøen, jf. også aktivitetsforskriften § 68 om håndtering av fare- og ulykkesituasjoner. Dette utstyret skal ikke utsette redningsmannskapet eller personellet som skal redde for uakseptabel risiko.

II

Endringene trer i kraft 1. januar 2006.

22. des. Nr. 1675 2005**Forskrift om endring i forskrift om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarder.**

Fastsatt av Finansdepartementet 22. desember 2005 med hjemmel i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) § 3–9 annet ledd. Jf. EØS-avtalen vedlegg XXII nr. 10ba (forordning (EF) nr. 1751/2005, forordning (EF) nr. 1864/2005 og forordning (EF) nr. 1910/2005). Kunnngjort 30. desember 2005.

I

I forskrift 17. desember 2004 nr. 1852 om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarder gjøres følgende endring:

§ 2 skal lyde:

Forordning (EF) nr. 1725/2003 som endret ved forordning (EF) nr. 707/2004, forordning (EF) nr. 2086/2004, forordning (EF) nr. 2236/2004, forordning (EF) nr. 2237/2004, forordning (EF) nr. 2238/2004, forordning (EF) nr. 211/2005, forordning (EF) nr. 1073/2005, forordning (EF) nr. 1751/2005, forordning (EF) nr. 1864 og forordning (EF) nr. 1910/2005 gjelder som forskrift (jf. EØS-avtalen vedlegg XXII nr. 10ba).

II

Endringen trer i kraft straks.

22. des. Nr. 1676 2005**Forskrift om endring i forskrift fastsatt av Skattedirektoratet til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 22. desember 2005 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) § 5–13 første ledd første punktum og forskrift 19. november 1999 nr. 1158 til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 § 5–13–8. Kunnngjort 30. desember 2005.

I

I forskrift 22. november 1999 nr. 1160 fastsatt av Skattedirektoratet til utfylling og gjennomføring mv. av skatteloven av 26. mars 1999 nr. 14 gjøres følgende endringer:

Ny underoverskrift til «Kapittel 5 Alminnelig inntekt – bruttoinntekter» skal lyde:

Arbeidsinntekt

Ny § 5–13 skal lyde:

*§ 5–13. Særlig om privat bruk av arbeidsgivers bil**§ 5–13–1. Innslagspunkt for trinn 2 ved fordelsberegning etter skatteloven § 5–13*

Innslagspunktet for trinn 2 etter skatteloven § 5–13 første ledd første punktum er 239.100 kroner.

II

Endringene trer i kraft straks med virkning fra og med inntektsåret 2006.

22. des. Nr. 1677 2005**Forskrift om takseringsregler til bruk ved ligningen av utenlandske artister for inntektsåret 2006 etter lov 13. desember 1996 nr. 87 om skatt på honorar til utenlandske artister.**

Fastsatt av Skattedirektoratet 22. desember 2005 med hjemmel i lov 13. juni 1980 nr. 24 om ligningsforvaltning (ligningsloven) § 7–1 og delegeringsvedtak 22. januar 1982 nr. 1998. Kunnngjort 30. desember 2005.

*1.0 Fradragposter**1.1 Fradrag for utgifter til kost*

Når artisten sannsynliggjør at han har hatt utgifter til kost i forbindelse med arrangement i Norge, innrømmes fradrag med følgende satser:

- Kr 460 pr. døgn når artisten sannsynliggjør å ha bodd på hotell.
- Kr 385 pr. døgn når artisten sannsynliggjør å ha bodd på hotell og får fradrag for utgifter til losji inkl. frokost eller disse utgiftene refunderes etter regning.

- Kr 256 pr. døgn når det sannsynliggjøres at artisten mv. har bodd på pensjonat eller hybel/brakkeløs uten kokemuligheter.
- Kr 169 pr. døgn når artisten har bodd privat eller på hybel, brakke, leilighet mv. med kokemuligheter, eller han ikke kan sannsynliggjøre hvordan han har innrettet seg i forbindelse med arrangementet.

Utgifter til kost som artisten har dekket for utenlandske medarbeidere i forbindelse med arrangement i Norge innrømmes etter samme satser pr. døgn pr. person.

Krav om sannsynliggjøring innebærer at artisten i vedlegg til oppgjørsblanketten må fremlegge en fortløpende oppstilling over hvordan vedkommende har innrettet seg i forbindelse med arrangementet i Norge. Oppstillingen skal minst inneholde følgende opplysninger:

- dato for avreise fra og ankomst til utlandet
- dato for ankomst til og avreise fra Norge
- reisemåte og reisevei
- navn og adresse på overnattingssted/utleier. Ved flere overnattingssteder skal dato for overnattingene angis
- type losji fordelt på hotell, pensjonat eller annet nærmere angitt losji.

1.2 Fradrag for utgifter til bruk av eget transportmiddel

1.2.1 Fradragssats for bruk av bil

Når artisten sannsynliggjør at han har hatt utgifter til transport med eget transportmiddel i forbindelse med arrangement i Norge, innrømmes fradrag med kr 3,00 pr. km.

22. des. Nr. 1678 2005

Forskrift om endring i forskrift om tilskudd til nærings- og miljøtiltak i skogbruket.

Fastsatt av Landbruks- og matdepartementet 22. desember 2005 med hjemmel i lov 12. mai 1995 nr. 23 om jord (jordlova) § 3 og § 18. Kunngjort 30. desember 2005.

I

I forskrift 4. februar 2004 nr. 447 om tilskudd til nærings- og miljøtiltak i skogbruket gjøres følgende endring:

§ 4 annet ledd skal lyde:

Det skal ikke gis tilskudd til bruk av kjemiske midler, kjøp av utstyr eller til tiltak som ved uttak av virke gir overskudd.

II

Endringen trer i kraft fra 1. januar 2006.

22. des. Nr. 1679 2005

Forskrift om regulering av fisket etter tobis og øyepål i 2006.

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 22. desember 2005 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4. Kunngjort 30. desember 2005.

§ 1. *Generelt forbud*

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande tobis og øyepål.

§ 2. *Tobis*

Uten hinder av § 1 kan Fiskeridirektoratet åpne for et forskningsbasert fiske etter tobis med en varighet på inntil tre uker.

§ 3. *Øyepål*

Uten hinder av § 1 kan øyepål fiskes som bifangst i et direkte fiske etter andre arter.

§ 4. *Bemyndigelse*

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket.

§ 5. *Straff*

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskrift straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 6. *Ikrafttredelse*

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2006 og gjelder til og med 31. desember 2006.

22. des. Nr. 1680 2005**Forskrift om regulering av fisket etter kolmule i 2006.**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 22. desember 2005 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4, § 5, § 5a og § 6 og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 12, § 20 og § 21, jf. delegeringsvedtak 11. februar 2000 nr. 99. Kunngjort 30. desember 2005.

§ 1. Generelt forbud

Det er forbudt for norske fartøy å fiske og lande kolmule i 2006.

Uten hinder av forbudet kan norske fartøy med adgang til å delta, fra 1. januar 2006, fiske og lande totalt 607.342 tonn kolmule i Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone, fiskerisonen ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann.

Av totalkvoten kan inntil 472.631 tonn fiskes i EU-sonen i ICES statistikkområdene IIa, IVa, VIa nord for 56° 30' N, VIIb og VII vest av 12° V. Av dette kvantum kan 158.158 tonn fiskes i EU-sonen i ICES statistikkområde IVa.

§ 2. Gruppekvote for fartøy med kolmuletrållatelse

Fartøy med kolmuletrållatelse kan fiske og lande inntil 473.727 tonn kolmule i Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone, fiskerisonen ved Jan Mayen, og fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann.

Av gruppekvoten for fartøy med kolmuletrållatelse kan inntil 427.631 tonn fiskes i EU-sonen.

§ 3. Gruppekvote for fartøy med industritrållatelse og nordsjøtrållatelse

Fartøy med industritrållatelse eller nordsjøtrållatelse kan fiske og lande inntil 133.615 tonn kolmule i Norges indre farvann, sjøterritorium, økonomiske sone, fiskerisonen ved Jan Mayen, fiskevernsonen ved Svalbard og i internasjonalt farvann.

I Norges indre farvann, sjøterritorium og økonomiske sone kan fartøy med nordsjøtrållatelse bare fiske og lande kolmule sør for 64° N.

Av gruppekvoten for fartøy med industritrållatelse og nordsjøtrållatelse kan inntil 45.000 tonn fiskes i EU-sonen.

§ 4. Maksimalkvoter og fartøykvoter

For fartøy med adgang til å delta som nevnt i § 2, kan Fiskeridirektoratet fastsette fartøykvoter.

For fartøy med adgang til å delta som nevnt i § 3, fastsettes en midlertidig maksimalkvote på 2.000 tonn.

Fiskeridirektoratet kan differensiere kvoter fastsatt etter denne bestemmelse for forskjellige områder.

§ 5. Bemyndigelse

Fiskeridirektoratet kan stoppe fisket når totalkvotene, gruppekvotene eller områdekvotene er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektoratet kan endre denne forskrift og fastsette nærmere bestemmelser som er nødvendige for å oppnå en rasjonell og hensiktsmessig utøvelse eller gjennomføring av fisket, herunder reforede kvoter mellom gruppene.

§ 6. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser i denne forskrift straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53, og lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst § 29. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 7. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2006 og gjelder til og med 31. desember 2006.

22. des. Nr. 1681 2005**Forskrift om begrensninger i fisket for ikke-manntallsførte fiskere i fiske etter torsk, rognkjeks, makrell og kongekrabbe.**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 22. desember 2005 med hjemmel i lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 4 og § 4a. Kunngjort 30. desember 2005.

§ 1. Forbud

Det er forbudt for personer som ikke er registrert i manntallet for fiskere og fangstmenn mv. (ikke-manntallsførte fiskere) å drive fiske for omsetning med hjemmel i saltvannsfiskelovens § 4a i de tidsrom og perioder hvor det er fastsatt fiskestopp for ervervsmessig fiske med tilsvarende redskap.

Uten hinder av forbudet i første ledd, kan ikke-manntallsførte fiskere likevel fiske til egen husholdnings behov for fisk til konsum og agn.

Når det er forbudt å drive fritidsfiske for omsetning i henhold til første ledd, kan Fiskeridirektoratets regionkontor gi tillatelse til at fangst fra større arrangementer hvor fangst av fisk er det vesentlige element, kan omsettes.

§ 2. Torsk

Ikke-manntallsførte fiskere kan maksimalt levere 2.000 kilo torsk rund vekt per kalenderår for omsetning.

Kvantumet på 2.000 kilo torsk rund vekt gjelder samlet for all torsk fisket sør og nord for 62° N.

§ 3. Rognkjeks

Det er forbudt for ikke-manntallsførte fiskere å fiske rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark.

§ 4. Makrell

Ikke-manntallsførte fiskere kan i fiske etter makrell kun benytte én maskindrevet dorg med maksimalt 10 angler per fartøy.

§ 5. Kongekrabbe

Det er forbudt for ikke-manntallsførte fiskere å fangste kongekrabbe øst for 26° Ø.

§ 6. Straff

Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelser gitt i eller i medhold av denne forskriften straffes i henhold til lov 3. juni 1983 nr. 40 om saltvannsfiske m.v. § 53. På samme måte straffes medvirkning og forsøk.

§ 7. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2006.

Fra samme tid oppheves forskrift 16. juni 1997 nr. 604 om forbud mot omsetning av fisk fanget med hjemmel i saltvannsfiskelovens § 4 litra a.

22. des. Nr. 1682 2005**Forskrift om krav til fartøy som skal fiske og føre fangsten levende.**

Fastsatt av Fiskeri- og kystdepartementet 22. desember 2005 med hjemmel i lov 26. mars 1999 nr. 15 om retten til å delta i fiske og fangst (deltakerloven) § 8 og lov 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern § 30. Kunngjort 30. desember 2005.

§ 1. Formål

Formålet med forskriften er å sikre at fartøyet er utrustet på en slik måte at fisken sikres forsvarlig håndtering om bord med hensyn til dens velferd.

§ 2. Virkeområde

Denne forskrift gjelder alle fartøy som fisker og fører levende fisk av andre arter enn sei, makrell, sild og brisling, men ikke skalldyr og bløtdyr.

§ 3. Generelt om utstyr og innretninger om bord

Utstyr og innretninger om bord skal:

- a) ikke ha vinkler, kanter, fremspring eller materiale som kan påføre fisken skader eller unødvendige belastninger,
- b) være tilpasset fiskens størrelse,
- c) medføre minimal risiko for skade på fisken, herunder ved håndtering,
- d) være slik at det er enkelt å foreta inspeksjon av fisken,
- e) være tilrettelagt for godt renhold, og
- f) være godt egnet for stedet de skal brukes, under hensyn til bl.a. værforholdene.

§ 4. Krav til utstyr som brukes til å ta fisk om bord

Fartøyet skal være utstyrt slik at fisken påføres minst mulig skader ved ombordtaking.

§ 5. Krav til sorteringskar om bord

Fartøyet skal være utrustet med delvis vannfylt sorteringskar på dekk. Karet skal ha en slik størrelse, utforming og plassering at all fisk fra hver løfte- eller landingsoperasjon kan sorteres så raskt og skånsomt at det ikke medfører fare for skade eller unødvendige belastninger på fisken.

§ 6. Krav til overføringsinnretninger om bord

Fra sorteringskaret til føringsrommet skal fartøyet være utrustet med innretninger slik at fisk kan overføres til føringsrommet eller tas opp fra dette uten at den utsettes for klem, slag, oppskraping eller fritt fall på noe tidspunkt.

Fartøyet skal være utrustet med innretninger som sikrer at fisk kan overføres til restitusjonsmerd uten at den utsettes for klem, slag, oppskraping eller fritt fall på noe tidspunkt.

Innretningene nevnt i første og andre ledd bør være utstyrt slik at antall fisk kan telles automatisk.

§ 7. Krav til føringsrom om bord

Føringsrom skal være utformet med flat bunn som er perforert slik at vann strømmer opp over hele flaten. Sirkulasjonen skal være innrettet slik at det sikres lik og jevn oppstrømming av vann over hele bunnflaten. Pumpekapasiteten skal til enhver tid minst sikre en vannstrøm på 0,5 liter vann pr. kilo fisk pr. minutt.

Annen tilsvarende innretning som sikrer tilstrekkelig vanngjennomstrømming i føringsrommet kan godkjennes av Mattilsynet.

§ 8. Forholdet til andre regler

Reglene i denne forskriften gjør ingen innskrenkninger i de regler ellers som stiller krav til fartøyenes egnethet, utrustning og bemanning for å kunne drive fiske i den hensikt å lande fisken død.

§ 9. Godkjenning

Fartøy skal før fisket tar til godkjennes av Mattilsynet ut i fra hensynet til fiskevelferd. Det kan knyttes vilkår til godkjenningen og den kan gjøres tidsbegrenset. Ved brudd på vilkårene eller bestemmelser gitt i eller i medhold av lov 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern, kan godkjenningen trekkes tilbake.

I søknaden om godkjenning skal det legges frem dokumentasjon på fartøyet, utstyret og fangstmetodens egnethet. Mattilsynet kan kreve ytterligere dokumentasjon.

§ 10. Tilsyn

Mattilsynet kan i forbindelse med tilsyn kreve fremlagt dokumentasjon.

§ 11. Straff

Forsettlig eller uaktsom overtredelse straffes i henhold til lov 26. mars 1999 nr. 14 om retten til å delta i fiske og fangst § 29 og lov 20. desember 1974 nr. 73 om dyrevern § 31.

§ 12. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2006.

22. des. Nr. 1683 2005**Forskrift om oppheving av forskrift om avvikling av pensjonstrygden for skogsarbeidere.**

Fastsatt av Arbeids- og sosialdepartementet 22. desember 2005 med hjemmel i lov 3. desember 1951 nr. 2 om pensjonstrygd for skogsarbeidere § 10a annet ledd. Kunngjort 30. desember 2005.

I

Forskrift 26. juni 1996 nr. 675 om avvikling av pensjonstrygden for skogsarbeidere oppheves.

II

Denne forskriften trer i kraft 1. januar 2006.

Rettelser.

Det som er rettet er satt i kursiv.

Nr. 15/2005 s. 2294 (i forskrift 1. desember 2005 nr. 1434 om bachelorgraden ved Høgskolen i Oslo).

§ 3 nr. 9 første komma skal lyde:

9. Grad eller utdanning som nevnt i nr. 8 og som tidligere er blitt godkjent av institusjon under lov om universiteter og høyskoler som faglig jevngrad med nærmere angitt grad eller yrkesutdanning av minimum tre års/180 studiepoengs omfang,

Nr. 15/2005 s. 2380 (i forskrift 16. desember 2005 nr. 1489 om tillatelse til å drive sporvei, tunnelbane og forstadsbane, samt sidespor m.m. (tillatelsesforskriften)).

§ 3–6 skal være inndelt i 2 ledd. Annet ledd skal begynne med setningen som begynner slik «For å dokumentere at kravet til...».

Oversikt over rettelser som er inntatt i 2005-årgangen

År	Feil i hefte nr.	Side	Gjelder	Se rettelse i nr.
1998	9	570	Forskrift nr. 460	3
1998	16	1187	Forskrift nr. 865	6
2001	9	1216	Forskrift nr. 757	11
2002	13	1602	Forskrift nr. 1094	11
2003	1	162	Forskrift nr. 5	6
2003	18	2876	Forskrift nr. 1606	3
2004	14	2032	Lov nr. 75	3
2004	14	2166	Forskrift nr. 1473	3
2004	14	2248	Forskrift nr. 1555	3
2004	14	2267	Forskrift nr. 1558	3
2004	15	2321	Lov nr. 101	3
2004	15	2406	Forskrift nr. 1674	3
2004	15	2410	Forskrift nr. 1683	2
2004	16	2475	Forskrift nr. 1745	3
2004	17	2591	Forskrift nr. 1814	10
2004	17	2599	Forskrift nr. 1820	5
2004	17	2601	Forskrift nr. 1820	1
2005	1	66	Forskrift nr. 1878	5
2005	2	169	Forskrift nr. 52	3
2005	2	249	Vedtak nr. 115	3
2005	2	288	Forskrift nr. 138	3
2005	3	369	Forskrift nr. 186	6
2005	4	543	Forskrift nr. 263	6
2005	4	548	Forskrift nr. 314	6
2005	6	801	Forskrift nr. 348	10
2005	7	927	Lov nr. 34	11
2005	8	1120	Lov nr. 62	10
2005	8	1184	Lov nr. 74	11
2005	9	1424	Forskrift nr. 673	10
2005	9	1442, 1443 og 1444	Forskrift nr. 682	10
2005	9	1442	Forskrift nr. 682	11
2005			Forskrift nr. 1096	12
2005	11	1715	Forskrift nr. 891	13
2005	12	1876, 1877 og 1880	Forskrift nr. 1085	13
2005	14	2170	Forskrift nr. 1357	15
2005	15	2294	Forskrift nr. 1434	16
2005	15	2380	Forskrift nr. 1489	16

B-PostAbonnement

Returadresse:
Lovdata
Postboks 2016, Vika
N-0125 Oslo

NORSK LOVTIDEND

Avd I Lover og sentrale forskrifter
Avd II Regionale og lokale forskrifter

Utgiver: Justis- og politidepartementet
Redaksjon: Stiftelsen Lovdata

Manuskripter for kunngjøring

Manuskripter sendes i ett eksemplar med kunngjøringskjema til Lovdata:
Med E-post: ltavd1@lovdata.no for avdeling I
ltavd2@lovdata.no for avdeling II

Elektronisk: Se Lovdatas nettsted (www.lovdata.no).

Med post: Norsk Lovtidend
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Bestilling av abonnement

Med post: Samme adresse som over.
Elektronisk: Se Lovdatas nettsted.

		Norge	Norden	Verden
Abonnement for 2006 koster	Avd I	kr 1140	kr 1700	kr 2360
	Avd. I og II	kr 1430	kr 2470	kr 3480

Innholdet i heftene vil bli kunngjort fortløpende på Lovdatas nettsted – www.lovdata.no
- også en versjon av den trykte utgaven av heftet i PDF-format vil være tilgjengelig.
På samme sted finnes ajourførte versjoner av lovene og sentrale og lokale forskrifter.

Samlemapper: Det vil bli sendt ut etiketter for bruk på ringpermer.

Alle andre henvendelser om Norsk Lovtidend kan rettes til:

Lovdata
Postboks 2016, Vika
0125 Oslo

Tlf. 23 11 83 00
Fax 23 11 83 01
E-post: lovtid@lovdata.no